

Early Greek Mythography

ROBERT L. FOWLER

I
Texts

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

*This book has been printed digitally and produced in a standard specification
in order to ensure its continuing availability*

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

Great Clarendon Street, Oxford OX2 6DP

Oxford University Press is a department of the University of Oxford.
It furthers the University's objective of excellence in research, scholarship,
and education by publishing worldwide in

Oxford New York

Auckland Cape Town Dar es Salaam Hong Kong Karachi
Kuala Lumpur Madrid Melbourne Mexico City Nairobi
New Delhi Shanghai Taipei Toronto

With offices in

Argentina Austria Brazil Chile Czech Republic France Greece
Guatemala Hungary Italy Japan South Korea Poland Portugal
Singapore Switzerland Thailand Turkey Ukraine Vietnam

Oxford is a registered trade mark of Oxford University Press
in the UK and in certain other countries

Published in the United States
by Oxford University Press Inc., New York

© Robert L. Fowler 2000

The moral rights of the author have been asserted

Database right Oxford University Press (maker)

Reprinted 2007

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means,
without the prior permission in writing of Oxford University Press,
or as expressly permitted by law, or under terms agreed with the appropriate
reprographics rights organization. Enquiries concerning reproduction
outside the scope of the above should be sent to the Rights Department,
Oxford University Press, at the address above

You must not circulate this book in any other binding or cover
And you must impose this same condition on any acquirer

ISBN 978-0-19-814740-4

*Matri optimae
Helenae Minto Wilson*

PREFACE

Two circumstances conspired against bringing out text and commentary together: the amount of teaching imposed by grateful governments upon the literally half-staffed universities of Ontario, where I worked from 1981 to 1996, and the merciless deadlines of the Research Assessment Exercise in Britain. Inevitably, there will be much in Volume I to puzzle readers in the absence of the commentary, and as work proceeds on the latter things will no doubt turn up to make me change my mind about the text in this place or that. I am hopeful, however, that changes of this sort will not be excessive, and the separate appearance of the two volumes has the advantage that comments of reviewers may be incorporated into the second. I hope too that the text volume will prove useful in and of itself, not only for the text of the fragments but for the novelty of the collection, whose purpose and nature, which would have been explained in Volume II, is explained below in the Introduction—a regrettable irruption of rude English upon philology's quiet business of *fontes* and *codices manu scripti*.

Here I may devote myself to the great pleasure of expressing my thanks. First, to the many libraries who gave me access to their manuscripts and papyri and granted permission to publish their readings: the Bodleian and Ashmolean Libraries, Oxford; Cambridge University Library; Corpus Christi College, Cambridge; Gonville and Caius College, Cambridge; the British Library; the Biblioteca Apostolica Vaticana; the Biblioteca Nazionale Marciana, Venice; the Biblioteca Ambrosiana, Milan; the Biblioteca Medicea Laurenziana, Florence, and the Papyrological Seminar of the University; the Biblioteca Nazionale, Naples; the Biblioteca Estense, Modena; the Bayerische Staatsbibliothek, Munich; the Österreichische Nationalbibliothek, Vienna; and the university libraries of Berlin (Humboldt-Universität), Breslau, Hamburg, and Heidelberg. Many microforms were provided by the most efficient Institut de recherche et d'histoire des textes of the Centre national de la recherche scientifique, Paris.

Secondly, I am very grateful to the University of Waterloo, which twice granted me sabbatical leave in 1987 and 1994 while I worked on this project. During the second of those leaves, visiting fellowships

first at All Souls College, then at Oriel College, Oxford, afforded a welcome base for research and congenial company in which to share ideas. I thank these colleges and their Fellows for their generous hospitality. I thank too the Social Sciences and Humanities Research Council of Canada (as it was then called), which provided financial support for this research.

Finally and most importantly, there are many personal debts. The vital assistance of Klaus Alpers, Franco Montanari, Dirk Obbink, Stefan Radt, and Nigel Wilson is described in the Latin preface, 'De edendi ratione'. Here I may add James Diggle, who tracked down some elusive Cantabrigian conjectures; Doreen Innes, who gave good advice on rhetorical writings; Peter Hansen, who advised me on readings in Hesychios; Revel Coles, Peter Parsons, and John Rea, who answered papyrological queries. Dr Paul Moore, Classics master at the University of Toronto Schools, kindly communicated addenda to the testimonia of Polos. To the dedicated staff of the two main Oxford libraries, but particularly of the Bodleian, who fetched hundreds of older texts and commentaries from the stacks, often to see them returned within the hour after the necessary references were checked, unreserved praise.

Three scholars who read the manuscript through deserve my special gratitude. First is Leofranc Holford-Strevens, who contributed many important observations, not least in matters of Latin style. Martin West offered many conjectures and excellent suggestions about the design of the edition. Finally Rudolf Kassel lavished attention on this project amid his own far more pressing concerns. As he read through the text letter after letter arrived full of queries, corrections, suggestions, extra references, and conjectures. The edition is immeasurably better as a result of these men's efforts.

A greater debt than any is owed to Felix Jacoby. His *Fragmente der griechischen Historiker* is the foundation of everything here. Inevitably in work of this kind one has more occasion to express disagreement with one's predecessors than otherwise, and in general conception my work challenges Jacoby's basic scheme for his edition of the historians, with its underlying views about the evolution of early historiography. But it is a question whether I should have developed my own views except as a reaction to Jacoby. There are also occasions when I have gladly seized an opportunity to defend him against groundless attack. On the level of detail the particular debts both in the text and the coming commentary are countless. As is the way of the editor's work such debts normally go unacknowledged, so let it be said here once and for all that Felix Jacoby is the

undisputed master of Greek historiography of our time and all who work after him must labour merely in his shadow.

These are scholarly debts; there are other kinds. To my mother, who taught Latin for four decades in the province of Ontario, I owe my love of antiquity, and to her I dedicate this book.

R.L.F.

Coombe Dingle, Bristol
1 February 1999

CONTENTS

<i>Abbreviations</i>	xii
<i>Introduction</i>	xxvii
<i>De edendi ratione</i>	xxxix
Acusilas Argeus	1
Aethlius Samius	29
Agias et Dercylus Argei	31
Anaximander Milesius	37
Andro Halicarnassensis	40
Antiochus Syracusanus	49
Aristophanes Boeotius	54
Armenidas	60
Charo Lampsacenus	63
Creophylus Ephesius	65
Damastes Sigeus	67
Dei(l)ochus Cyzicenus	73
Democles Phygelensis	78
Epimenides Cres Pseudepigraphus	79
Euagon Samius	102
Eudemus Parius vel Naxius	104
Eumelus Corinthius Pseudepigraphus	105
Hecataeus Milesius	110
Hellanicus Lesbicus	147
Herodorus Heracleota	232
Ion Chius	258
Menecrates Xanthius	264
Metrodorus Chius	268
Pherecydes Atheniensis	272
Polus Acragantinus	365
Scamon Mytilenaeus	366
Scythinus Teius	367
Simonides Ceus	368
Xenomedes Ceus	370
<i>Epimetrum: Auctarium lectionum</i>	375
<i>Comparatio numerorum</i>	382
<i>Indices</i>	389

ABBREVIATIONS

ABBREVIATIONS not given below may be found in the *Oxford Classical Dictionary* (Oxford, 1996), *A Greek-English Dictionary* ed. H. G. Liddell, R. Scott, H. S. Jones (Oxford, 1940; with a Supplement ed. E. A. Barber, 1968; Revised Supplement ed. P. G. W. Glare 1996), or *L'Année philologique* (Paris, 1924-).

I. Sources of the Fragments

Ael. NA	R. Hercher, <i>Claudii Aeliani De natura animalium libri xvii</i> (Leipzig, 1864)
Ael. VH	M. R. Dilts, <i>Claudii Aeliani Varia Historia</i> (Leipzig, 1974)
Ael. Dion.	H. Erbse, <i>Untersuchungen zu den attizistischen Lexika. Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta</i> (Abh. Berlin 1949/2; Berlin, 1950)
Alc.	see Sapph.
Anaxarchus	T. Dorandi, <i>I frammenti di Anassarco di Abdera</i> (Florence, 1994)
Antim.	B. Wyss, <i>Antimachi Colophonii Reliquiae</i> (Berlin, 1936) V. J. Matthews, <i>Antimachus of Colophon. Text and Commentary</i> (Leiden, 1996)
Apollod. Bibl.	R. Wagner, <i>Apollodori Bibliotheca. Pediasiami libellus de duodecim Herculis laboribus</i> (Mythographi Graeci 1; Leipzig, 1926); on the MSS see below, 'De edendi ratione'
Ap. Dysc. Pron.	R. Schneider, <i>Apollonii scripta minora</i> in R.S., G. Uhlig, <i>Apollonii Dyscoli quae supersunt</i> , 1.1 (Leipzig, 1878) (=Grammatici Graeci, 1.1)
Ap. Soph.	I. Bekker, <i>Apollonii Sophistae lexicon Homericum</i> (Berlin, 1833)
Arist. Gen. An.	H. J. Drossaart Lulofs, <i>Aristotelis De generatione animalium</i> (Oxford, 1965)
Arist. HA	P. Louis, <i>Aristote: Histoire des animaux</i> , 1 (Paris, 1964); 2 (1968); 3 (1969)
Arist. fr.	V. Rose, <i>Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta</i> (Leipzig, 1886) O. Gigon, <i>Aristotelis opera ex recensione Immanuelis Bekkeri</i> edidit Academia Regia Borussica, editio altera, 3: <i>Librorum deperditorum fragmenta</i> (Berlin and New York, 1987)

Abbreviations

xiii

Aristid. Or.	B. Keil, <i>Aelii Aristidis Smyrnaei quae supersunt omnia</i> , 2 Orationes XVII-LIII continens (Berlin, 1898) F. Lenz, K. Behr, <i>P. Aelii Aristidis opera quae exstant omnia</i> , 1 Orationes I-XVI complectens (Leiden, 1976-80)
Arist. Byz.	W. J. Slater, <i>Aristophanis Byzantii Fragmenta</i> (Berlin and New York, 1986)
Arr. Anab.	A. G. Roos, <i>Flavii Arriani quae extant omnia</i> , 1: <i>Alexandri anabasis</i> (Leipzig, 1907; 1967 ed. G. Wirth)
Arr. Epict. Diss.	H. Schenkl, <i>Epicteti dissertationes ab Arriano digestae</i> (Leipzig, 1916)
Ath.	G. Kaibel, <i>Athenaei Naucratis Dipnosopistarum libri XV</i> , 1-2 (Leipzig, 1887); 3 (1890)
Aul. Gell.	P. K. Marshall, <i>A. Gellii Noctes Atticae</i> , 2 voll. (Oxford, 1968, 1990)
Avienius Or. Mar.	A. Holder, <i>Rufi Festi Avieni carmina</i> (Innsbruck, 1887); incl. <i>Ora Maritima</i> ; on the form of the name 'Avienius' see A. Cameron in <i>ZPE</i> 108 (1995), 252 ff.
Bacchyl.	H. Maehler after B. Snell, <i>Bacchylidis carmina cum fragmentis</i> (Leipzig, 1970)
CA	J. U. Powell, <i>Collectanea Alexandrina</i> (Oxford, 1925)
Callim.	R. Pfeiffer, <i>Callimachus</i> , 1 (Oxford, 1949); 2 (1953) G. Massimilla, <i>Callimaco Aitia Libri primo e secondo</i> (Pisa, 1996)
Cedren.	I. Bekker, <i>Georgius Cedrenus</i> , 1 (Bonn, 1838); 2 (1839)
CGF	G. Kaibel, <i>Comicorum Graecorum Fragmenta</i> , 1.1 (Berlin, 1899)
Chron. Pasch.	L. Dindorf, <i>Chronicon Paschale</i> , 2 voll. (Bonn, 1832)
Cic. De Or.	K. F. Kumaniecki, <i>M. Tulli Ciceronis De oratore</i> (Leipzig, 1969)
Clem. Al.	O. Stählin, <i>Clemens Alexandrinus</i> , 1 (Leipzig, 1805; Berlin, 1972 ed. U. Treu); 2 (1906; 1985 ed. Treu after L. Früchtel); 3 (1909; 1970 ed. L. Früchtel); 4 (1936; Erster Teil 1980 ed. U. Treu)
Const. Porph. De admin. imp.	G. Moravcsik, R. J. H. Jenkins, <i>Constantine Porphyrogenitus De administrando imperio</i> (Budapest, 1949)
Const. Porph. De them.	A. Pertusi, <i>Costantino Porfirogenito De thematibus</i> (Studi e testi, 160; Vatican City, 1952)
CPG	E. L. von Leutsch, F. G. Schneidewin, <i>Corpus Paroemiographorum Graecorum</i> , 1 (Göttingen, 1839); 2 (ed. Leutsch, 1851) incl. the proverbs of Zenobios 'vulgatus', Makarios, 'Plutarch', and others. On these, the Athos recension of Zenobios (first published by E. Miller in <i>Mélanges de littérature grecque</i> (Paris, 1868), 341-75), the Proverbia Bodleiana, and others, see W. Bühler, <i>Zenobii Athoi proverbia</i> , 4: <i>Proverbia 2.1-40</i> (Göttingen, 1982) 13 ff.; at greater length in vol. 1: <i>Prolegomena</i> (1987)

- CPG Suppl. CPG Supplementum (Hildesheim, 1961)
- Dam. Pr. L. G. Westerink, J. Combès, *Damascius. Traité des premiers principes (De principiis)*, 1 (Paris, 1986); 2 (1989); 3 (1991)
- Demetr. Eloc. L. Radermacher, *Demetrii Phalerei qui dicitur De elocutione libellus* (Leipzig, 1901)
- Demetr. Sceps. P. Chiron, *Démétrios. Du style* (Paris, 1993)
- Didymus R. Gaede, *Demetrii Scepsii quae supersunt* (Diss. Greifswald, 1880)
- Dio Chrys. Or. M. Schmidt, *Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini fragmenta* (Leipzig, 1854)
- Diod. Sic. J. von Arnim, *Dionis Prusaensis quem vocant Chrysostomum quae exstant omnia*, 1 (Berlin, 1893); 2 (1896)
- Diog. Laert. F. Vogel, *Diodori Bibliotheca historica*, 1 (Leipzig, 1888); 2 (1890); 3 (1893); 4–5, ed. C. T. Fischer (1906); 6, ed. L. Dindorf (1867–8)
- Dion. Hal. H. S. Long, *Diogenis Laertii Vitae philosophorum*, 2 voll. (Oxford, 1964)
- Dion. Hal. Ant. Rom. C. Jacoby, *Dionysi Halicarnasensis Antiquitatum Romanarum quae supersunt*, 1 (Leipzig, 1885); 2 (1888); 3 (1891); 4 (1895)
- Dion. Hal. Pomp., Thuc. H. Usener, L. Radermacher, *Dionysii Halicarnasei opuscula*, 1 (Leipzig, 1899); 2 (1904)
- Dion. Scyt. G. Aujac, *Denys d'Halicarnasse: Opusculs rhétoriques 1. Les orateurs antiques* (Paris, 1978); *Denys d'Halicarnasse: Thucydide. Seconde lettre à Ammée* (Paris, 1991); *Dionys d'Halicarnasse: L'imitation. Première lettre à Ammée. Lettre à Pompée Géminos* (Paris, 1992)¹
- EGF J. S. Rusten, *Dionysius Scytobrachion* (Papyrologica Coloniensia 10; Opladen, 1982)
- Epaphr. M. Davies, *Epicorum Graecorum Fragmenta* (Göttingen, 1988)
- Epim. Hom. E. Luenzner, *Epaphroditi grammatici quae supersunt* (Diss. Bonn, 1866)
- Eratosth. A. R. Dyck, *Epimerismi Homerici Pars altera* (Berlin and New York, 1995)
- [Eratosth.] Cat. H. Berger, *Die geographischen Fragmente des Eratosthenes* (Leipzig, 1880)
- C. Robert, *Eratosthenis Catasterismi* (Berlin, 1871)
- A. Olivieri, *Pseudo-Eratosthenis Catasterismi* (Leipzig, 1897) (= *Mythographi Graeci*, 3.1)

¹ The older edition must still occasionally be consulted for MS readings and conjectures. Usener published a separate edition of *Pomp.* and *De imit.* (Bonn, 1889) in which nearly all the conjectures of the *editio maior* may be found.

- A. Rehm, *Eratosthenis Catasterismorum fragmenta Vaticana* (Progr. Ansbach, 1899)
- Etym. Gen. λ K. Alpers, *Bericht über Stand und Methode der Ausgabe des Etymologicum Genuinum*. (Mit einer Ausgabe des Buchstaben lambda.) (Copenhagen, 1969). Cf. *Etym. Sym.* below.
- Etym. Gud. A. De Stefani, *Etymologicum Gudianum*, 1 (α–β, Leipzig, 1909); 2 (β–ζ, 1820)
- Etym. Magn. F. W. Sturz, *Etymologicum Graecae linguae Gudianum* (Leipzig, 1818)
- Etym. Sym. β T. Gaisford, *Etymologicon Magnum* (Oxford, 1848)
- Eudox. G. Berger, *Etymologicum Genuinum et Etymologicum Symeonis β* (Meisenheim am Glan, 1972)
- Euhem. F. Lasserre, *Die Fragmente des Eudoxos von Knidos* (Berlin, 1966)
- Eus. (Arm.) M. Winiarczyk, *Euhemerii Messenii Reliquiae* (Stuttgart and Leipzig, 1991)
- Eus. (Hieron.) *Eusebius: Werke*, 5: *Die Chronik. Aus dem armenischen übersetzt . . . von Josef Karst* (Die griechischen christlichen Schriftsteller der ersten Jahrhunderte, 20; Leipzig, 1911)
- Eus. Praep. *Eusebius: Werke*, 7: *Die Chronik des Hieronymus*, ed. R. Helm (Die griechischen christlichen Schriftsteller der ersten Jahrhunderte, 47; Berlin, 1956)
- Evang. *Eusebius: Werke*, 8: *Die Praeparatio Evangelica*, ed. E. des Places after K. Mras (Die griechischen christlichen Schriftsteller der ersten Jahrhunderte, 43), 1 (Berlin, 1982); 2 (1983)
- Eust. Il. M. L. A. van der Valk, *Eustathii Archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes*, 1 (Leiden, 1971); 2 (1976); 3 (1979); 4 (1987)
- Eust. Od. J. Stallbaum, *Eustathii Archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Odysseam ad fidem exempli Romani editi*, 1 (Leipzig, 1825); 2 (1826)
- FGrHist F. Jacoby, *Die Fragmente der griechischen Historiker. Erster Teil: Genealogie und Mythographie* (Leipzig, 1923; Leiden 1957); *Zweiter Teil: Zeitgeschichte* (1926–30); *Dritter Teil: Geschichte von Städten und Völkern (Horographie und Ethnographie)* (1940–54)
- G. Schepens, *Die Fragmente der griechischen Historiker Continued. Part Four: Biography and Antiquarian Literature. IV A: Biography. Fascicle 3. Hermippos of Smyrna*, ed. J. Bollansée (Leiden, Boston, and Cologne 1999); Fascicle 7. *Imperial and Undated Authors*, ed. J. Radicke (1999)

FHG	C. Müller, <i>Fragmenta Historicorum Graecorum</i> , 1 (with T. Müller; Paris, 1841); 2 (1848); 3 (1849); 4 (1851); 5.1 (1873); 5.2 (ed. V. Langlois, 1872)
Fulg. Myth.	R. Helm, <i>Fabii Planciadis Fulgentii Opera</i> (Leipzig, 1898)
Gentili-Prato	B. Gentili, C. Prato, <i>Poetarum elegiacorum testimonia et fragmenta</i> , 1 (Leipzig ¹ 1988); 2 (1985)
Georg. Sync. Ecl. Chron.	A. A. Mosshammer, <i>Georgii Syncelli Ecloga Chronographica</i> (Leipzig, 1984)
GGM	C. Müller, <i>Geographi Graeci Minores</i> , 1 (Paris, 1855); 2 (1861)
Harp.	J. J. Keaney, <i>Harpocration. Lexeis of the Ten Orators</i> (Amsterdam, 1991) W. Dindorf, <i>Harpocrationis lexicon in decem oratores atticos</i> , 1 <i>Lexicon</i> ; 2 <i>Annotationes interpretum</i> (Oxford, 1853) ²
Hdn.	A. Lentz, <i>Herodiani technici reliquiae</i> , 1 (Leipzig, 1867); 2 (1868) (= <i>Grammatici Graeci</i> , 3.1–2)
Hdt.	K. Hude, <i>Herodoti Historiae</i> , 2 voll. (Oxford, ¹ 1927). On the MSS see also H. B. Rosén, <i>Herodoti Historiae</i> , 1 (Leipzig, 1987)
Heraclitus	M. Marcovich, <i>Heraclitus</i> (Mérida (Venezuela), 1967)
Hermog.	H. Rabe, <i>Hermogenis opera</i> (Leipzig, 1913)
Hes.	F. Solmsen, <i>Hesiodi Theogonia Opera et Dies Scutum</i> (Oxford, ¹ 1990) R. Merkelbach, M. L. West, <i>Fragmenta Hesiodica</i> (Oxford, 1967); eid., <i>Fragmenta Selecta</i> ap. Solmsen. Testimonia in F. Jacoby, <i>Hesiodi carmina</i> (Berlin, 1930)
Himer.	A. Colonna, <i>Himerii declamationes et orationes cum deperditorum fragmentis</i> (Rome, 1951)
Hippon.	E. Degani, <i>Hipponactis Testimonia et Fragmenta</i> (Stuttgart and Leipzig, ² 1991)
Hsch.	K. Latte, <i>Hesychii Alexandrini Lexicon</i> , 1 (Copenhagen, 1953); 2 (1966) M. Schmidt after J. Alberti, <i>Hesychius Alexandrinus. Lexicon</i> , 3 (Jena, 1861); 4 (1862); 5 (1868)
Hyg. Astr.	G. Viré, <i>Hygini De astronomia</i> (Stuttgart and Leipzig, 1992)
Hyg. Fab.	P. K. Marshall, <i>Hygini Fabulae</i> (Stuttgart and Leipzig, 1993)
Hyp.	C. Jensen, <i>Hyperidis orationes sex cum ceterarum fragmentis</i> (Leipzig, 1917)

² Dindorf's edition must still often be consulted for MS readings and conjectures.

IEG	M. L. West, <i>Iambi et elegi Graeci ante Alexandrum cantati</i> , 1 (Oxford, ² 1989); 2 (² 1992)
Ion	A. von Blumenthal, <i>Ion von Chios</i> (Berlin, 1939) A. Leurini, <i>Ionis Chii testimonia et fragmenta</i> (Amsterdam, 1992)
Joseph.	B. Niese, <i>Flavii Josephi opera</i> , 1 (Berlin, 1887); 2 (1885); 3 (1892); 4 (1890); 5 (1889); 6 (1894); 7 (1895)
[Just.] Coh. ad Graecos	M. Marcovich, <i>Pseudo-Justinus: Cohortatio ad Graecos. De monarchia. Oratio ad Graecos</i> (Berlin and New York, 1990)
[Longinus]	D. A. Russell, <i>Libellus de sublimitate Dionysio Longino fere adscriptus</i> (Oxford, 1968)
Lucianus	M. D. MacLeod, <i>Luciani opera</i> , 1 (Oxford, 1972); 2 (1974); 3 (1980); 4 (1987)
Lydus Mens.	R. Wuensch, <i>Ioannis Laurentii Lydi liber de mensibus</i> (Leipzig, 1898)
Macar.	See CPG
Macrobian Sat.	J. A. Willis, <i>Ambrosii Theodosii Macrobiani Saturnalia</i> (Leipzig, 1963)
Marcellinus, Vita Thuc.	L. Piccirilli, <i>Storie dello storico Tucidide</i> . Edizione, traduzione e commento delle <i>Vite</i> (Genoa, 1985)
Mart. Cap.	J. A. Willis, <i>Martianus Capella</i> (Leipzig, 1983)
Men. Rhet.	D. A. Russell, N. G. Wilson, <i>Menander Rhetor</i> (Oxford, 1981)
Miller, Mélanges	E. Miller, <i>Mélanges de littérature grecque</i> (Paris, 1868); cf. CPG
Orion Etym.	F. W. Sturz, <i>Orionis Thebani Etymologicon</i> (Leipzig, 1820)
Orphic.	O. Kern, <i>Orphicorum fragmenta</i> (Berlin, 1922)
Paradox.	A. Giannini, <i>Paradoxographorum Graecorum reliquiae</i> (Milan, 1965)
Paus.	M. H. Rocha-Pereira, <i>Pausaniae Graeciae descriptio</i> , 1 (Leipzig, ² 1989); 2 (² 1990); 3 (² 1989)
Paus. Att.	H. Erbse, <i>Untersuchungen zu den attizistischen Lexika. Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta</i> (Abh. Berlin, 1949/2; Berlin, 1950)
PCG	R. Kassel, C. Austin, <i>Poetae Comici Graeci</i> , 2 (Berlin and New York, 1991); 3.2 (1984); 4 (1983); 5 (1986); 6.2 (1998); 7 (1989); 8 (1995)
PEG	A. Bernabé, <i>Poetae Epici Graeci: Testimonia et fragmenta</i> , 1 (Leipzig, 1987)
Phavorinus	Varinus Phavorinus Camers, <i>Dictionarium</i> (Rome, 1523; repr. Basle, 1538, Venice, 1712)
Pher. Syr.	H. S. Schibli, <i>Pherekydes of Syros</i> (Oxford, 1990)

- Phld. Π. εὐσ. A. Schober, *Philodemi De pietate pars prior* (Diss. Königsberg, 1923)³
N = Naples apograph
O = Oxford apograph
P.Herc. = the papyrus itself, where extant
- Phot. C. Theodoridis, *Photii patriarchae lexicon*, 1 (α-δ) (Berlin and New York, 1982); 2 (ε-μ) (1998)
R. Porson, *Φωτίου τοῦ πατριάρχου Λέξεων συναγωγή* (London, 1822). MS readings occasionally taken from A. Naber, *Photii patriarchae lexicon*, 2 voll. (Leiden, 1864-5).
- Phot. Bibl. R. Henry, *Photius: Bibliothèque*, 1 (Paris, 1950); 2 (1960); 3 (1962); 4 (1965); 5 (1967); 6 (1971); 7 (1974); 8 (1977); 9 (1991, index by J. Schamp)
- Phrynichus, Ecl. E. Fischer, *Die Ekloge des Phrynichos* (Berlin and New York, 1974)
- Pind. fr. H. Maehler, *Pindari carmina cum fragmentis* (Leipzig, 1989)
- Pl. J. Burnet, *Platonis opera*, 1 (Oxford, 1905); 2 (1910); 3 (1909); 4 (1902); 5 (1913)
- Plinius, HN K. Mayhoff after L. Jan, *C. Plini Secundi Naturalis Historiae libri xxxvii*, 1 (Leipzig, 1906); 2 (1909); 3 (1892); 4-5 (1897); 6 (1898)
- Plut. Cam., Cim., Rom., Thes. K. Ziegler, *Plutarchi Vitae Parallelae*, 1.1 Vitae Camilli, Cimonis, Romuli, Thesei, aliorum (Leipzig, 1969)
- [Plut.] See CPG
- Plut. De fac. C. Hubert, M. Pohlenz, *Plutarchus: Moralia*, 5.3 (Leipzig, 1955; opusculum De facie in orbe lunae ed. Pohlenz)
- Plut. De Hdt. mal. P. A. Hansen, *De Herodoti malignitate* (Amsterdam, 1979)
- Plut. Quaest. conv. C. Hubert, *Plutarchi Moralia*, 4 *Quaestiones convivales, Amatorius, Amatoriae narrationes* (Leipzig, 1938)
- Plut. Aet. Rom. W. Nachstädt, W. Sieveking, J. B. Titchener, *Plutarchi Moralia*, 2 *Aetia Romana, Aetia Graeca, alia* (Leipzig, 1935; *Aetia* ed. Titchener)

³ Cited after the page-numbers in the publication by M. Gigante, *CronErc* 18 (1988), 65-125; page-numbers of Gomperz's edition (Gomperz² below) are also cited, as it is still the easiest place to learn something of the condition of the apographs. Of these, the Neapolitan was published in *Herculaneum voluminum quae supersunt collectio altera, Tomus secundus* (Naples, 1863), that in Oxford partly by Gomperz; neither without error, so that an editor will need to have collations of the apographs themselves. These I owe to the kindness of Dirk Obbink, whose *Philodemus. On Piety: Part 1* (Oxford, 1996) is now fundamental; the forthcoming Part 2 will contain the mythographical texts found in the present edition. To him also I owe knowledge of the work of Bernardo Quaranta, the first serious, but unpublished editor of the *De pietate*; see Obbink p. 27.

- Plut. fr. F. H. Sandbach, *Plutarchi Moralia*, 7 (Leipzig, 1967)
- PMGF M. Davies after D. L. Page, *Poetarum Melicorum Graecorum Fragmenta*, 1 (Oxford, 1991)
- Poll. Onom. E. Bethe, *Pollucis Onomasticon*, 1 (Leipzig, 1900); 2 (1931); 3 (1937)
- Polyb. T. Büttner-Wobst, *Polybii Historiae*, 4 (Stuttgart, 1904)
- Porph. A. Smith, *Porphyrii philosophi fragmenta* (Stuttgart and Leipzig, 1993)
- Porph. Quaest. Hom. H. Schrader, *Porphyrii Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae* (= vol. 1) (Leipzig, 1880-2)
- Posidon. L. E. Edelstein, I. G. Kidd, *Posidonius I: The Fragments* (Cambridge, 1989)
- Protag. A. Capizzi, *Protagora: Le testimonianze e i frammenti* (Florence, 1955)
- Prov. Bodl. Proverbia Bodleiana ed. T. Gaisford, *Paroemiographi Graeci* (Oxford, 1836), 1-120. See CPG.
- Pyrrho F. Decleva Caizzi, *Pirrone: Testimonianze* (Naples, 1981)
- Sapph. E.-M. Voigt, *Sappho et Alcaeus* (Amsterdam, 1971)
- Schol. Ap. Rhod. C. Wendel, *Scholia in Apollonium Rhodium vetera* (Berlin, 1935)
G. H. Schaefer, *Apollonii Rhodii Argonautica ex recensione et cum notis Rich. Fr. Phil. Brunckii, editio nova auctior et correctior; accedunt scholia Graeca ex codice biblioth. imperial. Paris. [2727, P] nunc primum evulgata*, 2 (Leipzig, 1813). On the MSS see 'De edendi ratione'.
- Schol. Ar. W. J. W. Koster, D. Holwerda, *Scholia in Aristophanem, Pars I, Fasc.: Prolegomena de Comoedia* ed. W. J. W. Koster (Groningen, 1975); *Pars I, Fasc. IB: Scholia in Acharnenses*, ed. N. G. Wilson (Groningen, 1975); *Pars I, Fasc. II: Scholia vetera in Equites*, ed. D. M. Jones, *Scholia Tricliniana in Equites*, ed. N. G. Wilson (Groningen and Amsterdam, 1969); *Pars II, Fasc. I: Scholia vetera et recentiora in Vespas*, ed. W. J. W. Koster (Groningen, 1978); *Pars II, fasc. II: Scholia vetera et recentiora in Pacem*, ed. D. Holwerda (Groningen, 1982); *Pars II, fasc. III: Scholia vetera et recentiora in Aves*, ed. D. Holwerda (Groningen, 1991); *Pars II, fasc. IV: Scholia in Lysistratam*, ed. J. Hangard (Groningen, 1996)
- Schol. Arat. J. Martin, *Scholia in Aratum vetera* (Stuttgart, 1974)
- Phaen. E. Maass, *Commentariorum in Aratum reliquiae* (Berlin, 1898)

- Schol. Aristid. W. Dindorf, *Aristides*, 3 (Leipzig, 1829)
 Schol. Dion. A. Hilgard, *Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam* (Leipzig, 1901) (= *Grammatici Graeci*, 1.3)
 Thr. E. Schwartz, *Scholia in Euripidem*, 1 (Berlin, 1887); 2 (1891)
 Schol. Eur. A. Breysig, *Germanici Caesaris Aratea cum scholiis* (Berlin, 1867)
 Schol. German. A. Pertusi, *Scholia vetera in Hesiodi Opera et Dies* (Milan, 1955)
 Arat. L. Di Gregorio, *Scholia vetera in Hesiodi Theogoniam* (Milan, 1975)
 Schol. Hes. H. Erbse, *Scholia Graeca in Homeri Iliadem*, 1 (Berlin, 1969); 2 (1971); 3 (1974); 4 (1975); 5 (1977); 6 (1983); 7 (1988)
 Theog. W. Dindorf, *Scholia Graeca in Homeri Iliadem*, 1–2 (Oxford, 1875); 3–4 (1877)
 Schol. Il. E. Maass, *Scholia Graeca in Homeri Iliadem Townleyana*, 1 (Oxford, 1887); 2 (1888)
 J. Nicole, *Les Scolies genevoises de l'Iliade* (Geneva and Basel, 1891; repr. Hildesheim 1966). On the MSS see 'De edendi ratione'.
 Schol. Luc. H. Rabe, *Scholia in Lucianum* (Leipzig, 1906)
 Schol. Lycoph. E. Scheer, *Lycophronis Alexandra*, 2 *Scholia* (Berlin, 1908)
 Alex. A. Crugnola, *Scholia in Nicandri Theriaca* (Milan and Varese, 1971)
 Schol. Nic. Ther. W. Dindorf, *Scholia Graeca in Homeri Odysseam*, 2 voll. (Oxford, 1855). On the MSS see 'De edendi ratione'.
 Schol. Od. A. B. Drachmann, *Scholia vetera in Pindari carmina*, 1 (Leipzig, 1903); 2 (1910); 3 (1927)
 Schol. Pind. W. C. Greene, *Scholia Platonica* (Haverford, 1938)
 Schol. Pl. P. N. Papageorgiou, *Scholia in Sophoclis tragoedias vetera* (Leipzig, 1888)
 Schol. Soph. V. De Marco, *Scholia in Sophoclis Oedipum Coloneum* (Rome, 1952)
 Schol. Soph. OC C. Wendel, *Scholia in Theocritum vetera* (Leipzig, 1914)
 Schol. Theoc. K. Hude, *Scholia in Thucydidem* (Leipzig, 1927)
 Schol. Thuc. G. Thilo, *Servii grammatici qui feruntur in Vergilii carmina commentarii*, 2.1 (Leipzig, 1883)
 Serv. Dan(ielis) T. Mommsen, *C. Iulii Solini Collectanea rerum memorabilium* (Berlin, 1895)
 Solin. Coll. J. Ilberg, *Sorani Gynaeciorum libri iv. De signis fracturarum. De fascis. Vita Hippocratis secundum Soranum* (Corpus Medicorum Graecorum, 4; Leipzig and Berlin, 1927)

- Steph. Byz. A. Meineke, *Stephani Byzantii Ethnicorum quae supersunt* (Berlin, 1849). On the MSS see 'De edendi ratione'.
 Stob. *Ioannis Stobaei anthologium*, 1–2, ed. C. Wachsmuth (Berlin, 1884); 3 (1894); 4 (1909); 5 (1912), ed. O. Hense
 Strab. F. Sbordone, *Strabonis Geographica*, 1 (Rome, 1963); 2 (1970); G. Kramer, *Strabonis Geographica*, 1 (Berlin, 1844); 2 (1847); 3 (1852). On the MSS see 'De edendi ratione'.
 Suda A. Adler, *Suidae Lexicon*, 1 (Leipzig, 1928); 2 (1931); 3 (1933); 4 (1935); 5 (1938)
 Syrian. H. Rabe, *Syriani in Hermogenem Commentaria*, 1 (Leipzig, 1892); 2 (1893)
 in Hermog.
 Tatianus, Ad Gr. E. Schwartz, *Tatiani oratio ad Graecos* (Leipzig, 1888)
 Tert. De An. J. H. Waszink, *Quinti Septimi Florentis Tertulliani De Anima* (Amsterdam, 1947)
 Theodoretus, J. Raeder, *Theodoretus: Graecarum affectionum curatio* (Leipzig, 1904)
 Graec. aff. cur.
 Theophr. W. W. Fortenbaugh et al., *Theophrastus of Eresus: Sources for his Life, Writings, Thought and Influence*, 1–2 (Leiden, New York, Cologne, 1992)
 Thuc. H. S. Jones, *Thucydidis Historiae. Apparatus criticum correxit et auxit Johannes Enoch Powell*, 2 voll. (Oxford, 1942)
 TrGF *Tragicorum Graecorum Fragmenta*. 1² *Didascaliae tragicarum, Catalogi tragicorum et tragoediarum, Testimonia et fragmenta tragicorum minorum*, ed. R. Kannicht after B. Snell (Göttingen, 1986); 2 *Fragmenta adespota*, edd. R. Kannicht, B. Snell (1981); 3 *Aeschylus*, ed. S. Radt (1985); 4 *Sophocles*, ed. S. Radt (1977)
 Tzetz. Tzetzes ap. Scheer, Schol. Lycoph. Alex.
 Tzetz. Chil. P. A. M. Leone, *Ioannis Tzetzis Historiae* (Naples, 1968)
 Tzetz. Il. G. Hermann, *Draconis Stratonicensis liber de metris poeticis; Ioannis Tzetzis Exegesis in Homeri Iliadem* (Leipzig, 1812)
 Tzetz. I. Bekker, *Ioannis Tzetzis Antehomerica Homerica et Posthomerica* (Berlin, 1816)
 Posthomerica
 Val. Max. J. Briscoe, *Valeri Maximi facta et dicta memorabilia*, 2 voll. (Stuttgart and Leipzig, 1998)
 Vit. Hom., U. von Wilamowitz-Moellendorff, *Vitae Homeri et Certamen*
 Vorsokr. T. W. Allen, *Homeri Opera*, 5 (Oxford, 1912)
 H. Diels, *Die Fragmente der Vorsokratiker* (Berlin, 1903; 1951–2, ed. W. Kranz)

- Xen. E. C. Marchant, *Xenophontis opera omnia*, 1 (Oxford, 1900); 2 (1921); 3 (1904); 4 (1910); 5 (1920)
- Zenob. Ath.,
vulg. See *CPG*

II. Others

- Austin See *PCG*
- Berkelius A. Berkelius, *Stephani Byzantini gentilia per epitomen* (Leiden, 1688; repr. Leipzig, 1825)
- Bernabé See *PEG*
- Böckh A. Böckh, *Pindari opera quae supersunt*, 2.1 Scholia (Leipzig, 1819)
- Brussich G. F. Brussich, 'Laso d'Ermione. Testimonianze e frammenti', *QTLCG* 3 (1975-6) 83-135
- Bücheler F. Bücheler, 'Philodemos ΠΕΡΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ', *Jahrbücher für classische Philologie*, 11 (= *Neue Jahrbücher für Philologie und Paedagogik*, 91) (1865), 513-41 = *Kleine Schriften*, 1 (Leipzig et Berlin, 1915), 580-611
- Buttmann P. Buttmann, *Scholia antiqua in Homeri Odysseam* (Berlin, 1821)
- Casaubonus¹ I. Casaubonus, *Strabonis Rerum geographicarum libri xvii* (Geneva, 1587; Paris, 1620)
- Casaubonus² I. Casaubonus, *Animadversionum in Athenaei Dipnosophistas libri xv* (Lyons, 1600; 1621); the greater part repr. in J. Schweighaeuser, *Animadversiones in Athenaei Deipnosophistas* (Strassburg, 1801-7)
- Cobet C. G. Cobet, *Observationes criticae et palaeographicae ad Dionysii Halicarnassensis Antiquitates Romanas* (Leiden, 1877)
- Davies See *EGF*, *PMGF*
- Diels See *Vorsokr.*
- FGE D. L. Page, *Further Greek Epigrams* (Cambridge, 1981)
- Gaisford See *Etym. Magn.*, Prov. Bodl.
- Giordano D. Giordano, *Chamaeleontis Heracleotae Fragmenta* (Bologna, 1977)
- Gomperz¹ T. Gomperz, 'Zu Philodem περί ευσεβείας', *Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien*, 15 (1864), 637-48, 731-6
- Gomperz² T. Gomperz, *Herkulanische Studien*, 2: *Philodem, Über Frömmigkeit* (Leipzig, 1866)
- Groskurd C. G. Groskurd, *Strabons Erdbeschreibung . . . verdeutscht*, 4 voll. (Berlin and Stettin, 1831-4)

- Hercher R. Hercher, *Apollodori Bibliotheca* (Berlin, 1874)
- Heyne¹ C. G. Heyne, *Apollodori Atheniensis bibliothecae libri tres* (Göttingen, 1782)
- Heyne² C. G. Heyne, *Ad Apollodori Atheniensis bibliothecam notae cum commentatione de Apollodoro . . . et cum Apollodori fragmentis* (Göttingen, 1783)
- Heyne³ Heyne¹ and Heyne² repr. in one volume (Göttingen, 1803)
- Holstenius L. Holstenius, *Notae et castigationes in Stephanum Byzantium de urbibus* (Leiden, 1684; repr. Leipzig, 1825)
- Jacoby See *FGrHist*
- Kassel See *PCG*
- Keil H. Keil, *Apollonii Argonautica*, 2: *Prolegomena et scholia vetera* (Leipzig, 1854); vol. 1, incl. the *Argonautica* itself, ed. R. Merkel (1853).
- Ausgew. / Ges. / Kl. Schr.* *Ausgewählte / Gesammelte / Kleine Schriften*⁴
- Körte A. Körte, ap. Kordt
- Koraes A. Koraes, *Στράβωνος Γεωγραφικῶν βιβλία ἑπτακαίδεκα*, 1 (Paris, 1815); 2-3 (1817); 4 (1819)
- Kordt A. Kordt, *De Acusilao* (Diss. Basel, 1903)
- Kovacs D. Kovacs, *Euripidea* (Leiden, New York, Cologne, 1994)
- Ludwich A. Ludwich, *Textkritische Untersuchungen über die mythologischen Scholien zu Homer's Ilias* (Verzeichniss der auf der Königlichen Albertus-Universität zu Königsberg . . . Vorlesungen): 1 (summer, 1900), 2 (winter, 1901), 3 (summer, 1903), 4 (winter, 1903)
- Id., *Scholia in Homeri Odysseae A 1-309 auctiora et emendatiora* (Hildesheim, 1966); *Scholia ad Odysseae l. XIII ex codicibus mss. Veneto et Monacensi* (Königsberg, 1871). See 'De edendi ratione'.
- Luetke C. Luetke, *Pherecydea* (Diss. Göttingen, 1893)
- Martina A. Martina, *Solon* (Rome, 1968)
- Meineke¹ A. Meineke, *Philologicarum exercitationum in Athenaei Deipnosophistas specimen primum* (Berlin, 1843) / *secundum* (1846)
- Meineke² Id., *Vindiciarum Strabonianarum liber* (Berlin, 1852)
- Meineke³ Id., *Analecta critica ad Athenaei Deipnosophistas* = *Athenaeus* vol. 4 (Leipzig, 1867)
- Miller E. Miller, *Mélanges de littérature grecque* (Paris, 1868)
- Müller See *GGM*, *FHG*

⁴ NB: the year given in brackets after a citation indicates the year in which the essay appeared, not the collection.

- Nauck A. Nauck, 'Über Philodemus *περὶ εὐσεβείας*', *Mélanges gréco-romains tirés du Bulletin de l'Académie impériale des sciences de St-Petersbourg*, 2 (1859-66), 585-626 (4/16 Mar. 1864); 'Nachtrag zu den Bemerkungen über Philodemus *περὶ εὐσεβείας*', *ibid.* 627-38 (24 June/6 July 1864)
- Parke-Wormell H. W. Parke, D. E. W. Wormell, *The Delphic Oracle*, 2 voll. (Oxford, 1956)
- Philippson R. Philippson, 'Zu Philodems Schrift über die Frömmigkeit [I]', *Hermes*, 55 (1920), 225-78
- Powell See CA
- Preller L. Preller, 'De Hellanico Lesbio historico' (1840) in *Ausgewählte Aufsätze*, ed. R. Köhler (Berlin, 1864), 23-68
- Quaranta see Phld. II. εὐσ.
- Radt in Aeschylus and Sophocles ap. TrGF; in Strabo conjectures are reported from personal communication
- Reiske, *Animadv.* J. J. Reiske, *Animadversiones ad Graecos auctores*, 1 (Leipzig, 1757); 2 (1759); 3 (1761); 4 (1763); 5 (1766)
- Reitzenstein, *Etym.* R. Reitzenstein, *Geschichte der griechischen Etymologia* (Leipzig, 1897)
- Robert, *Gr. Heldens.* C. Robert, *Die griechische Heldensage* = L. Preller, *Griechische Mythologie*, vol. 2⁴ (Berlin, 1920-6)
- Salmasius¹ C. Salmasius, *Plinianae exercitationes in Caii Iulii Solini Polyhistora*, 2 voll. (Paris, 1629)
- Salmasius² C. Salmasius (ob. 1653), observations on Steph. Byz. ap. Berkelius, q.v.
- Sauppe H. Sauppe, *Commentatio de Philodemi libro qui fuit de pietate* (Göttingen, 1864)
- Schmid G. Schmid, *Philodemea* (Beilage zum Jahresbericht der St. Katharinenschule in St. Petersburg; St Petersburg, 1885)
- Siebelis *Philochori Atheniensis Librorum Fragmenta a Carolo Gotthold Lenzio . . . collecta digessit et . . . edidit M. Carolus Godofredus Siebelis. Accedunt Androtionis Ἀρθίου reliquiae* (Leipzig, 1811)
- Siebenkees J. P. Siebenkees, *Strabonis Rerum geographicarum libri xvii*, 1 (Leipzig, 1796). Cf. Tzschucke
- Sturz¹ F. W. Sturz, *Hellanici Lesbii fragmenta* (Leipzig, 1787)
- Sturz² Id., *Pherecydis fragmenta . . . fragmenta Acusilai* (Thüringen, 1789)
- Sturz³ Id., *Pherecydis fragmenta . . . fragmenta Acusilai. Editio altera* (Leipzig, 1824)
- Sturz⁴ Id., *Hellanici Lesbii fragmenta. Editio altera* (Leipzig, 1826)

- Tzschucke K. H. Tzschucke, *Strabonis Rerum geographicarum libri xvii*, 2 (Leipzig, 1798); 3 (1801); 4-5 (1806); 6 (1811). Cf. Siebenkees
- Valckenaer L. C. Valckenaer, *Euripidis tragoedia Phoenissae* (Franeker, 1755)
- Vossius, *De hist. gr.* G. J. Vossius, *De historicis Graecis libri quatuor* (Leiden, 1624). Page-numbers are cited after this edition and that of A. Westermann, *Gerardi Ioannis Vossii de historicis Graecis libri tres* (sic) *auctiores et emendatiores* (Leipzig, 1838).
- Wehrli F. Wehrli, *Die Schule des Aristoteles*, 1 *Dikaiarchos* (Basle and Stuttgart, 1967); 2 *Aristoxenos* (1967); 3 *Klearchos* (1969); 4 *Demetrios von Phaleron* (1968); 5 *Straton von Lampsakos* (1969); 6 *Lykon und Ariston von Keos* (1968); 7 *Herakleides Pontikos* (1969); 8 *Eudemos von Rhodos* (1969); 9 *Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes* (1969); 10 *Hieronymos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler. Rückblick: Der Peripatos in vorchristlicher Zeit. Register* (1969)
- Wesseling P. Wesseling, *Diodori Siculi bibliothecae historicae libri qui supersunt*, 2 voll. (Amsterdam, 1746)
- West See IEG
- Westermann See Vossius
- Wilamowitz¹ U. von Wilamowitz-Moellendorff in his copy of the scholia to Apollonius Rhodius ed. Keil, preserved in the Berlin-Brandenburgische Akademie der Wissenschaften
- Wilamowitz² Id., ap. Luetke
- Wilamowitz³ Id., in his copy of Apollodoros ed. Wagner
- Wilamowitz⁴ Id., in his copy of the scholia to Pindar ed. Drachmann, vol. 1
- Wilamowitz⁵ Id., in his *Kleine Schriften*, 5.2 containing: 'Die gr. Heldensage I-II', pp. 54-126 (1925); 'Pherekydes', pp. 127-56 (1926)
- Wilamowitz, *Pindaros* Id., *Pindaros* (Berlin, 1922)
- Xylander G. Xylander, *Strabonis Rerum geographicarum libri xvii* (Basle, 1571)

INTRODUCTION

THIS edition collects the fragments of Greek mythography from its beginnings to the early fourth century. An aim simply stated; but as is common with such enterprises, the decision about what to include and exclude proves exceptionally difficult. 'Mythography' is not a fifth-century genre. The earliest use of the word *μυθογράφος* appears to be in the pseudo-Aristotelian work *On the Flooding of the Nile*,¹ and thereafter in Polybios (3.91.7, 4.40.2); *μυθογραφία* seems first to occur in Strabo (1.2.35, 8.3.9). However, the genre of which our principal surviving representative is the *Library* of Apollodoros² was well established in the early Hellenistic period, with many specialized varieties. The *Τραγωδούμενα* of Asklepiades (*FGrHist* 12; late fourth century), with which Wendel began his article 'Mythographie' in *RE* xvi (1935), 1352 ff., is a pure example, as is the *Περὶ Σοφοκλέους Μύθων* of Philochoros in five books (*FGrHist* 328 T 1). Aristotle's pupil Dikaiarchos wrote his *Hypotheses of the Mṑthoi of Euripides and Sophokles* (fr. 78 Wehrli). Throughout the Hellenistic period a plethora of mythographical works can be traced, from treatments of individual compartments of mythology (Argonautika, Troika, Thebana, Nostoi, etc.), to legendary histories of states and tribes, to books on metamorphoses or catasterisms, to catalogues of mortals loved by Zeus or the names of Aktaion's hounds.

Not long after the Classical age, then, mythography was a flourishing business. When we turn our eyes to the earlier period the picture is not so clear. Whether, when, and in what sense the Greeks

¹ The medieval translation *De inundatione Nili*, fr. 248 Rose p. 196.8 (fr. 695 Gigon) calls Herodotos a *fabularum scriptor*, i.e. *μυθογράφος*. The same designation occurs in a recently published papyrus, *P.Oxy.* 4458 i; the editor has not noticed that col. i is in fact the Greek original of this part of fr. 248. In col. ii, which refers to Ptolemy Philadelphos and quotes Aristotle himself, we seem to be dealing with another work. Col. ii finds an echo in Strabo 17.1.5, which cites Poseidonios fr. 222 Edelstein-Kidd; so it seems quite possible that *P.Oxy.* 4458 is Poseidonios, drawing on Aristotle in col. i (whether genuine or not remains undecided). I shall discuss the matter elsewhere. At all events, the passages Rose cites as Aristotle fr. 246 are sufficient to show that the pseudo-Aristotelian work antedates Eratosthenes. Aristotle himself calls Herodotos a *μυθολόγος* at *GA* 756^b7. *P.Berol.* 7426 (ii/iii p.C.) gives a f.l. of *μυθογράφοι* for *μῦθοι* at Isoc. *Dem.* 50.

² Since we cannot tell whether the MSS and Byzantine scholars who call the author of this book 'Apollodoros' did so because they mistakenly ascribed it to the Athenian, or because he actually bore this name, there is no less reason to call him 'Apollodoros' than 'pseudo-Apollodoros'.

'invented' mythology is a large subject best left for the commentary, but Herodotos' distinction between 'divine' and 'human' generations (3.122), coupled as it is with a reference to what we can and cannot know, his famous preface, in which he uses the same epistemological criterion to dismiss legendary explanations of the cause of the Persian Wars, and finally his dismissal of a poetical, unverifiable explanation of the source of the Nile (2.23), tellingly called a *μῦθος*, have often and rightly been cited in this connection, and are difficult to argue away altogether—as is Thukydides' biting condemnation of *τὸ μῦθῶδες* (1.21–2). The subject-matter of tragedy, almost without exception from the mythical period, implies incontrovertibly that the large body of tales we call the Greek myths was indeed recognized as a distinct category of stories. Lyric poets knew where to draw their exempla from, artists knew what to decorate temples with. Plainly some kind of distinction was felt, difficult as it might be to describe in terms acceptable to all modern scholars: one cannot use our word 'myth' without careful consideration, nor assume that the distinction in the earliest days was between a *spatium mythicum* and a *spatium historicum*, as it was for Ephoros, who chose to begin his universal history with the return of the Herakleidai (*FGrHist* 70 T 8, 10). If Diodoros fairly reflects him (4.1.1 ff.; 4.1.3 = *FGrHist* 70 T 8), Ephoros judged the earlier period unknowable rather than fabulous, but the distinction is fragile. Later historiographical usage (e.g. Polybios 3.38.3, 4.40.2, 4.59.5) certainly favoured the fabulous sense, and the word *μῦθοι* denoting fanciful tales was in common use in Ephoros' day along with the verb *μυθολογεῖν*. But that cannot have been the point for the earliest historians/mythographers, who confined themselves by and large to the 'mythical' period without embarrassment and surely without prejudice to truth (Hek. fr. 1). But their choice confirms the distinctiveness of the material and its cultural importance.

Works like the *Genealogies* of Hekataios and Akousilaos, the *Histories* of Pherekydes,³ and many of Hellanikos' books anticipate the later genre of mythography quite clearly. Yet these writers hardly thought of themselves and their work in the same way as Apollodoros did. If they had any word for their activity it was probably something like *ἱστορίη* or even *λόγοι* (Hek. fr. 1, Ant. fr. 1; *λογοποιός* is at least a fifth-century word: Herodotos uses it to

³ D. L. Toye, 'Pherecydes of Syros: Ancient Theologian and Genealogist', *Mnem.* 50 (1997), 530–60, has recently argued that Pherekydes of Syros and Pherekydes of Athens are the same person, and that their fragments come from the same book. I have replied in 'The Authors Named Pherecydes', *Mnem.* 52 (1999), 1–15.

describe Hekataios, test. 4–6, as somewhat later Ktesias did—in a pejorative way—to describe Herodotos himself, *FGrHist* 688 T 8). Whether Hekataios drew any intellectual, qualitative, or generic distinction between his activity in the *Genealogies* and that of the *Periodos* is doubtful; similarly whether Herodotos would have refused the label *λογοποιός*. Though many important authors in this collection confined themselves to the mythical period, by no means all did; in particular, the authors of local and regional history started in the mythical period and carried on into the historical without any thought that they were crossing generic boundaries. Herodotos, though writing mainly about 'historical' events, was not above dipping into the 'mythical' past if the occasion suited, no more than was his austere colleague Thukydides. Some authors, like Ion, present us with an impressive miscellany of works, even disregarding the poetic ones. All this creates difficulties for the editor of early Greek mythography. Should one, having decided that (say) Ion of Chios wrote mythography, include all of his works? Edit mythographers, that is, rather than mythography? The collection would be uselessly miscellaneous. But if mythography rather than mythographers, which works are the real 'mythographical' ones? Should the historical fragments of local histories be included or excluded? If included, what is the point of speaking of mythography at all?

In this regard, at least, Jacoby had it easier: he was editing all of historiography, conceived in the broadest possible sense (encompassing ethnography, geography, and much else besides), and so could include everything. He did, however, have difficulties of a different kind, of organization rather than selection. He chose to arrange his authors according to their place in the evolution of historiography rather than in chronological sequence; and because, in his assessment of this evolution, local history succeeded pan-Hellenic history, many fifth-century books of predominantly mythographical content were put among the local historians in volume III of *FGrHist*, there to languish with their obscure Hellenistic successors.⁴ Opinions will vary about his theory of the development of Greek historiography, but one practical consequence of his scheme is that the student wishing to know what early Greek prose-writers said about a given myth finds it exceptionally difficult

⁴ Jacoby's theory was first laid out in his article 'Über die Entwicklung der griechischen Historiographie und den Plan einer neuen Sammlung der griechischen Historikerfragmente', *Klio*, 9 (1909), 80–123 = *Abhandlungen zur griechischen Geschichtsschreibung*, ed. H. Bloch (Leiden, 1956), 16–64. Criticism in R. Fowler, 'Herodotos and his Contemporaries', *JHS* 116 (1996), 62–87.

to get the information out of Jacoby's fifteen volumes. Cross-reference leads to cross-reference, and one often winds up with half the collection open on one's desk.

That question, 'what is the evidence in early prose for the state of this myth', probably remains the one scholars most often ask of this material, and in the end was the main determinant of the shape of my edition. It led me to exclude all fragments from the historical period, defined in Greek terms as later than the Ionian migration and the return of the Herakleidai. This principle is followed through thick and thin. In the stories of the Greek settlement of the west, for instance, there is some notorious backdating of historical events, so that Greeks who fought at Troy, or Trojans, are involved in the colonizations, even though they took place centuries after the war; these fragments (mainly Hell. fr. 31, but also some of Antiochos) are in, because in legendary terms they fall on the right side of the line. Conversely, all the fragments of Charon of Lampsakos are on the wrong side, since his city was a colony of Phokaia;⁵ so only the testimonia are found here. One might ask, why bother giving even those; the answer is that the testimonia show him to have been the author of other works with mythographical content, so that he must be recorded, and borne in mind in any treatment of the genre. Eudemos and Polos too are both credited with mythographical works, but one finds only their testimonia here, because in their case no fragments of any kind have been preserved.

For other authors, notably Hellanikos and Antiochos, while most fragments are in, some are out, and my policy results in the oddity that books originally written as one have been pulled asunder. Some scholars may well find this objectionable, and feel cheated that in a new edition of Hellanikos they do not find all the fragments. I hesitated long over this but in the end decided that the focus of the collection and its commentary was, on the present arrangement, very clear, and would only become distorted and less useful if I included

⁵ Myth comes in at a tangent in the story of Lampsakos' foundation, *FGrHist* 262 F 7-8 (cf. Deil. *FGrHist* 471 F 3) in that the Mandron who welcomed the first Phokaian and gave him land was ruler of the Bebrykes, whose king Amykos tangled with the Argonauts in the well-known story (Deil. fr. 1, Herod. fr. 49). This tribe of Thracians made no impact on subsequent recorded history and may be regarded as mythical, so one could argue that we have backdating here as in the case of the western colonies—or, indeed, as in the case of the Argonauts. However, I see no reason to think that the Bebrykes in Charon's story were contemporary with the Argonauts, and it is probably significant that he is said to be king of the Bebrykes 'known as Pityoessenoi', which looks like an attempt to equate mythical people with ones actually encountered at the time of the settlement, and probably therefore implies a date well into the 'historical' period. The rest of the story offers nothing directly pertinent to myth, though it is an interesting tale of colonization, a category of stories which can be studied in its own right.

non-mythical material. In any case, I had little desire and less competence to tackle the problems of the *Atthis* in its historical stretches, or of the archaic history of Sicily. It is worth pointing out that the number of fragments omitted as historical is actually quite small (showing, significantly enough, that these authors were not often cited for such material, being recognized by later scholars as mythographers).⁶

If, however, collecting the prose evidence for the early state of myths were the *only* determinant of the collection, it would not look quite as it does. I should have ransacked Hekataios' *Periodos*, other travellers' reports, the philosophers, the orators, Herodotos, and Thukydides for every snatch of myth I could find, and put them all together. I might have included the Derveni papyrus or Stesimbrotos *Περὶ τελετῶν*. But this would be to lose sight of the genre. These are not mythography. However one deals with the problems outlined above, the predecessors of Hellenistic mythography should be recognized as such, their differences from their progeny explored, their relation to Classical historiography pondered, their contribution to Greek culture evaluated. So the selection proceeds in two stages: first, include those works which are totally or predominantly mythographical, in the commonly understood (i.e. later) sense of the word (this eliminates, among others, Hekataios' *Periodos*; I trust no one will fault me for declining the opportunity to write a new commentary on that daunting work); secondly, exclude those fragments which are demonstrably historical. I put it thus, instead of 'include those fragments which are demonstrably mythographical'; that would exclude, for example, fragments of brief scope which might not convey a mytheme of any kind, but which might be pertinent (again) to the question of genre: for instance, grammarians' quotations illustrating the dialect.⁷

There is one other major exclusion: *barbarica* of all kinds. This is a book of Greek mythography. Intimately connected in the Greek *imaginaire* though the terms 'Greek' and 'barbarian' may be, so that one can hardly be conceived without the other, still there are many problems of Greek myth and culture which one can profitably

⁶ Omitted are Antiochos frs. 1, 8, 10-11, 13 (9 and 12 have also been reduced in scope); Aristophanes frs. 5-6; Charon frs. 1-17, as explained above; Damastes fr. 4, 8 (included however as test. 7a); Deilochos fr. 3; Hellanikos frs. 49, 82-3, 170-2, 188; Kreophylos fr. 2 (included however as test. 1).

⁷ A case *could* in fact be made, on my criteria, for including the mythographical portions in Herodotos and Thukydides, inasmuch as these writers belong in important ways to the same genre as the so-called mythographers. But the collection is big enough as it is and the familiar passages of these historians can easily be worked in to the commentary as appropriate.

discuss without ever thinking of ethnicity. And once again practical considerations weigh heavily. It requires equipment I do not possess to write commentaries on the Egyptian, Persian, or Scythian logoi of Hellanikos and others, which are mostly ethnography anyway, not accounts of myths.⁸ I have made one general exception to this rule: I have included fragments about Amazons and Hyperboreans, though they usually figure in books of Skythika or the like; they are of course pure creatures of Greek myth.

Excluded as belonging to an altogether different kind of writing are Hekataios, *Periodos*; Ion's *Ἐπιδημιαί*, *Συνεκδημητικός*, *Τριαγμός*, and unattributed fragments (none likely to come from the *Χίου κτίσις*); Skamon frs. 2–6 (from the *Π. εὐρημάτων*). On Simonides the genealogist I have taken a hard line and have ejected all fragments not expressly attributed to him; 'Simonides' without epithet is overwhelmingly more likely to be the poet. In the case of Eumelos I have attempted to collect the fragments which came or could have come from the prose version of his epic, which is to say all those in *FGrHist* 451 save fr. 3; there Apollonios' scholiast surely means the epic itself was the poet's model for the lines in question. In the case of Epimenides I am attempting to reconstruct the prose work(s) circulating under his name and so have excluded testimonia pertaining to the wonder-worker of the late sixth century, and fragments pertaining to the same figure (457 F 1, 2, 16) or transmitted in verse (F 3, 7, 9).

Hippias of Elis has not found his way into the collection, ironically, for he is given by Plato a rather good description of mythology as a classical genre when in the *Hippias Maior* (285 D = *FGrHist* 6 T 3) he describes the pleasure that audiences take in his disquisitions *περὶ τῶν γενῶν τῶν τε ἡρώων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν κατοικίσεων, ὡς τὸ ἀρχαῖον ἐκτίσθησαν αἱ πόλεις, καὶ συλλήβδην πάσης τῆς ἀρχαιολογίας*. His fragments, however, present a most miscellaneous appearance, befitting the book title *Συναγωγή* and his own description of his procedures: *τούτων ἴσως εἴρηται τὰ μὲν Ὀρφεῖ, τὰ δὲ Μουσαίῳ κατὰ βραχὺ ἄλλω ἀλλαχοῦ, τὰ δὲ Ησιόδῳ, τὰ δὲ Ὀμήρῳ, τὰ δὲ τοῖς ἄλλοις τῶν ποιητῶν, τὰ δὲ ἐν συγγραφαῖς, τὰ μὲν Ἑλλήσι, τὰ δὲ*

⁸ This principle has kept Xanthos of Lydia out of the collection, important though he may have been on the historiographical scene, for his book is a Lydian, not a Greek history. Such Greek myths as appear are recast in exotic ways; e.g. in 765 F 20 Niobe is made into an Assyrian who was the victim of her father's incestuous attentions. Dionysios of Miletos' *Persika* (*FGrHist* 687) is excluded. The mythographical works assigned to this author in his *Suda* entry (687 T 1) belong either to the 'cyclographer' (*FGrHist* 15) or to Dionysios Skytobrachion (*FGrHist* 32); see Jeffrey S. Rusten, *Dionysios Skytobrachion* (Opladen, 1982), 68, 80 ff. Hellanikos' barbarian works account for frs. 52–6, 58–70, 72–3, 173–84, 189–90.

βαρβάροις· ἐγὼ δὲ ἐκ πάντων τούτων τὰ μέγιστα καὶ ὁμόφυλα συνθεῖς τούτων καινὸν καὶ πολυειδῆ τὸν λόγον ποιήσομαι (Clem. Al. *Strom.* 6.15.1 = *FGrHist* 6 F 4). This bold advertisement of a 'new and variegated genre' (to translate *λόγον* tendentiously) may be merely the introduction to some epideictic oration, as Jacoby suggests, or it may be from the proem of the *Synagoge* itself. In any case it warns against the assumption that any work of his was straightforwardly mythographical.⁹ Two fragments with mythical content (9, 11) are quoted along with Pher. fr. 90 and 98, and so will receive attention in the commentary.

The excerpts from Natalis Comes' *Mythologiae* printed by Jacoby in his addenda will not be found here. I shall have more to say on this intriguing figure in the commentary, but there is not the slightest reason to trust him. It is simply incredible that so many unique details should be preserved by him alone at such a date (1567).¹⁰

Authors or fragments can be excluded on grounds of content; they may also be excluded on grounds of date. I have set the lower chronological limit of the collection rather vaguely as 'early fourth century', in order to be able to include figures like Andron and Herodoros who do seem to belong to the older world of mythography, as opposed to the Hellenistic world of Asklepiades—a world of libraries, official texts, and institutionalized research. Unfortunately it is not always easy to tell who falls on the right side of this limit. Andron is probably the weakest case of all; it would be no surprise at all to learn that he was late fourth-century or early third. I share Jacoby's gut feeling that he is early, but cannot prove it; there is no direct quotation by which to assess his style, no report of an early date in any authority. He antedates Istros (assuming that Plutarch got fr. 6 from an *Atthis*), and seems to follow Hellanikos (frs. 1, 6, 8, 15), as Jacoby noted.¹¹ Similarly difficult to date are the works of 'Epimenides' and the prose revision of Eumelos' *Korinthiaka*.

⁹ The *ἔθνων ὁμομασίαι* is of uncertain nature; books with that title usually treat barbarian tribes, but the fr. (schol. Ap. Rhod. 3.1179) says that according to Hippias the Spartoi of Thebes were an *ἔθνος* (which might well mean a barbarian, pre-Greek *ethnos*; a rationalization of the legend). The *Ὀλυμπιονικῶν ἀναγραφὴ* starts in the historical period, of course. The one fr. (3, from Ath. 13.608 F) attributed to the *Synagoge* discusses Thargelia of Miletos, a famous beauty. The title *Synagoge* has been suspected, emended, or supplemented; the locution *ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Συναγωγῇ* definitely makes against the idea that a collection of his speeches is meant, however.

¹⁰ There are in fact many more citations of the mythographers in him than those captured by Jacoby; I have mentioned one at the end of the fr. of Akousilaos. No one chalcenic enough has yet been found to dig them all out and expose their sources. Comes can occasionally be useful as a witness to readings of lost MSS or for his own conjectures.

¹¹ The new book title 'The War with the Barbarians', if Andron's (see at the end of his fr.), offers no obvious help with dating.

Eumelos at least keeps company with good old writers of the fifth and fourth centuries in test. 1, though some of these (Amelesagoras, Bion) have been excluded from this collection as being too late. In their case, however, Jacoby was able to advance positive reasons for placing them later in the fourth century. Doubts about the authenticity of Epimenides' writings are everywhere expressed in the testimonia, but they arise from a rather different source: we are not dealing so much with a specific work by a named author as with a series of works circulating under the name of an old sage. The poems of Orpheus and Mousaios are similar.¹² The works were authoritative for Eratosthenes, and even if some of them are late fourth-century the *Kretika* at least may reflect older traditions. One can say similar things about the team of Agias and Derkyllus, who were authoritative for Kallimachos. However one assesses the relationship between these two figures, the later of the two (presumably Derkyllus) cannot postdate the late fourth century. Whether the earlier one was a poet or a prose-writer cannot be said for certain, but the latter is as strong a possibility as the former, and in either case we have fairly direct access to old Argive traditions.¹³

These special cases aside, the criterion of inclusion is that there must be some positive indication that the author falls within the stated limits. There are many mythographers scattered throughout *FGrHist* and *FHG* about whom one might harbour suspicions that they were old; some of them may well be, but without a positive indication of the fact it seems far more likely that they are fourth-century or later. Such is the case with Philistides (*FGrHist* 11), about whom Jacoby in his *Nachträge* says simply 'eine zeitbestimmung wage ich auch jetzt nicht'; so also Ariathos (*FGrHist* 316), Maiandrios/Leandros (491–2), Demetrios of Argos (304),¹⁴ Heropythos (448), Philteas of Naxos (498),¹⁵ Amometos (645), Aristetas (35),¹⁶ Peisander (16),¹⁷ and some authors even more obscure such as Atrometos (unedited, known from schol. Ap. Rhod. 3.1179;

¹² If Sandon really is a corruption for Skamon (see his test.), the *ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα* offer a parallel from the early 4th c. for roughly contemporary reworking of Epimenides.

¹³ See A. C. Cassio's important article 'Storiografia locale di Argo e dorico letterario: Agia, Dercillo, ed il Pap. Soc. Ital. 1091', *RFIC* 117 (1989), 257–75.

¹⁴ Wilamowitz's reason (*KS* 4.603, followed by Jacoby) for identifying him with Damen is not compelling; but even if they are the same person the date remains unclear.

¹⁵ F 2 is cited for a dialect form, which suggests an older author, but there is too much uncertainty over the name.

¹⁶ A prose theogony is mentioned in his *Suda* article (I 1); no indication of its date is available, but Dionysios (I 2) puts him together with the 4th-c. forgery 'Kadmos of Miletos'.

¹⁷ Jacoby in the *Nachträge* to the commentary rehearses the arguments for a Hellenistic date in the wake especially of R. Keydell, *RE* xix/1 (1937), 144 ff.

to be equated with Amometos?) or Amphilochos of Thebes (*FHG* 4.300, mentioned among fifth- and fourth-century writers in Hek. test. 24 and quoted also at schol. Eur. *Phoen.* 670).

Omitting undisputed cases, the positive indications I desiderate for the authors in the collection are as follows (some, I grant, stronger than others). Aethlios is cited for a form in old Ionic (fr. 2). For Anaximander the testimonia are clear and the fragments offer dialect forms. Antiochos is indisputably in, but his successor Philistos (*FGrHist* 556) is out; he was writing as late as 355 (F 9). Aristophanes of Boiotia looks like a local reaction to Herodotos (see *FGrHist* 379 F 5–6) and the confusion of titles seems unlikely for Hellenistic local history.¹⁸ The oracle in fr. 9B (properly put among the *dubia*, but most likely by the historian) implies a very prominent role in the book for Herakles, who also figures in fr. 8; a time of swelling Theban pride, perhaps in Epameinondas' day, is suggested. Aristophanes was an authority to explain Kallimachos by for the scholiast of the new fr. 1A. Armenidas' fr. 6 displays dialect forms; so do the fragments of Kreophylos, who does not avoid hiatus. Damastes of Sigeion is one of many writers specifically dated to the fifth century by Dionysios (Hec. test. 17a), a date confirmed by other testimonia; I have argued elsewhere for the reliability of his evidence.¹⁹ Also in Dionysios' list are Dei(l)ochos, Demokles, Euagon, Eudemos, and Xenomedes, and others not in dispute.²⁰ Herodoros test. 1A gives a rough idea of his date, with which the dialect forms in the fragments and the failure to avoid hiatus conform. These two criteria also admit Menekrates to the collection. In Metrodoros, whose date is securely given by the testimonia, the Ionic forms *ἀτρεκέως* and *θέλομεν* have survived; the fragment of Skythinos offers several Ionicisms. Skamon son of Hellanikos could have been working already before the end of his father's long life. Simonides' date depends on the notice in the *Suda*, not the most solid of foundations; there could be invention here based on a supposed relationship with the poet. The

¹⁸ Perhaps, however, we have two works, *Βιωτικά* and *Θηβαϊκά* or *Θηβαῖοι Ὁροί*; the confusion of the last two titles remains. *Ὁροί* is not an exclusively classical title (e.g. Douris of Samos, *FGrHist* 76 F 22–6) so I do not understand why Jacoby, introduction to Aristophanes, says that his date is determined by the title; nor do I understand why he says he must have written *before* Epameinondas (introduction, n. 3), and that Schwartz was wrong to read Aristophanes' work as a consequence of the Theban rise to power, in the belief that this had led to the writing of *Hellenika* by Theban writers; 'Das schliesst ältere lokalchroniken nicht aus.' Nor younger ones, I would have thought.

¹⁹ Art. cit. (above, n. 4).

²⁰ Dionysios has been deceived by the forgery of Amelesagoras, and probably that of Bion as well (if his name is to be restored in I. 7). I accept Jacoby's arguments for the late 4th-c. date of these and for the fictitious nature of Kadmos of Miletos.

testimony should be accepted, however, unless it can be proved wrong.²¹

Maurizio Giangiulio²² has made the best case that can be made for Hippias of Rhegion as an early author, but his arguments do not suffice to move him back to the fifth century. No other work of that period is called *Χρονικά* or *Περὶ χρόνων*, and dating by an Olympiad, an Attic regnal year, and a Spartan victor all at once (554 F 3) reveals the hand of a scholar working after both Hellanikos and Hippias, perhaps under Timaios' influence. Such dating could theoretically result from someone's later revision, but that is not at all how the fragment reads. Contrast Xanthos 765 F 30; there Clement, who frequently drew on chronographers, has put several people together and so must harmonize. Antigonos had no need to rewrite so carefully. The concern for chronology is Hippias', here as elsewhere in the fragments. Plutarch (*De def. orac.* 23 = 554 F 5) obviously had no idea who he was (*Ἱππῆος ὁ Ῥηγίνος, ὃν μέμνηται Φανίας ὁ Ἐρέσιος*), and if he was really the oldest author of *Σικελικά*, it is odd that there is no hint of it in Timaios.²³

By these various means, then, a list of twenty-nine authors is obtained, who together represent early Greek mythography. To consider them together is at once to obtain a different perspective on their activity from that which arises from their presentation in Jacoby's edition. I have presented some preliminary thoughts in my article 'Herodotos and his Contemporaries',²⁴ and shall have ample occasion in the commentary. Whether because of the difficulty of consulting them, or for some other reason, the mythographers as a group tend to be overlooked by scholars. A figure like Pherekydes, whose *Histories* in ten books (ten!) were a major cultural contribution, would not normally be lost sight of; yet I have noticed again and again scholars citing mythographical works not by their authors' names, but by the quoting authority: 'Schol. Pind. *Pyth.* 3.59', for instance, instead of 'Pher. fr. 3'. No one would treat a fragment of Sophokles that way. Perhaps the over-analytical tendencies of earlier *Quellenforschung* have trained us to think that scholiastic

²¹ The book-title *Ἑρμῆα* does not offer such proof. It would be the earliest example of the genre (see Jacoby on Ephoros *FGrHist* 70 F 2–5), but interest in the origins of human activities was lively among the Sophists.

²² 'Per la tradizione antica di Ippi di Reggio (*FGrHist* 554)', *ASNP* 22 (1992), 303–64.

²³ Further arguments in Jacoby, introduction to *FGrHist* 554.

²⁴ Above, n. 4; I may refer also to 'Local History and early *Histories*', forthcoming in the proceedings of the conference 'The Dawn of Historiography', Turin, Sept. 1997, ed. N. Luraghi, and 'Genealogical Thinking, Hesiod's *Catalogue*, and the Creation of the Hellenes', *PCPhS* 44 (1998) 1–19.

reports of mythographers typically distort more than they preserve, but such hyperscepticism is unjustified.

About the commentary something may be said. It will consist of two parts, mythological and philological. In the first part, discussion will proceed by topics, such as arise naturally out of the genealogies themselves: for instance, theogony, Deukalion and all his progeny, Argonautika, Troika, and Nostoi, Attic legends, etc. In each section, all pertinent fragments in the corpus will be treated together. The section on Deukalion, for instance, will discuss Akous. fr. 23, 34–5, 46, Andron fr. 8, Hek. fr. 35, Hell. fr. 6, 42, 47, 117a, 196, 202, and Pher. fr. 60. This arrangement will enable one to find out easily what the mythographers had to say about any given myth—our main question posed above. Indexes will of course guide one directly to the section(s) in which any particular fragment figures. The second, philological section of the commentary will proceed author by author, fragment by fragment, discussing mainly non-mythological questions but also attempting to reconstruct the lost works, to raise questions about the author's attitude to myth in general, and finally to assess the genre of mythography as a whole.

To close with practical matters. Numbers are wherever possible identical with Jacoby's. Where changes have been made, I have fitted the fragments into their new location without disrupting the sequence by the use of upper-case letters (1A, 1B, etc.; to be distinguished from parts of fragments 1a 1b etc.). The original location of the fragment is given underneath the new number, and there is a cross-reference at the old location. I designate wholly new fragments also by means of upper-case letters; these can be distinguished from relocated fragments by the absence of an original *FGrHist* number underneath. Also intended to ease navigation around the corpus are the brief excerpts of content given in parentheses above each fragment; I have found these extremely useful myself in using successive drafts. They are to be distinguished, of course, from verbatim quotations, which are indented and set in bold type.

It is almost never difficult to identify such quotations, though there can sometimes be doubt about their precise extent. An unfortunate feature of Jacoby's edition was his use of letter-spacing to mark not only verbatim quotations but also those parts of paraphrases in scholia and other quoting authorities which he judged to have come more directly from the source than other parts. This is a very much more hazardous undertaking, and one in which different scholars will vary greatly in their judgements. His procedure made it very difficult to pick out the direct quotations, as one might wish to

do for many reasons. I have, however, continued Jacoby's practice of including rather more context than is favoured by editors of a more austere persuasion. There are several reasons for doing so which seem especially pertinent for mythography, but are not irrelevant even to the evaluation of poetical fragments: it is often important to know why a fragment was quoted; it is often important to understand the ways of scholiasts and the peculiarities of their Greek; the *Zitatennest* (in which mythographical fragments are typically embedded) can be revealing; and the variant versions with which one compares a fragment are often to be found in the same place.²⁵

²⁵ Where authorities quote more than one fragment I print the whole *Zitatennest* together in one of the locations, with cross-references in the other(s), except in the case of verbatim quotations, which are always printed with the other fragments of the author in question. A reader wishing to find all the verbatim quotations of Pherekydes need not worry that some are buried among the fragments of Hellanikos.

I also draw attention to certain conventions of citing authorities and presenting the text laid out in §III of 'De edendi ratione'.

DE EDENDI RATIONE

I. De fontibus

Scholia Homerica

1. Ad Iliadem

Lectiones scholiorum minorum quae dicuntur (classis 'D') ad Homeri Iliadem e libris deprompsi hisce:

- A Venetus Marcianus Gr. 454, saec. x. Contuli ex imagine luce descripta.
- B Venetus Marcianus Gr. 453, saec. xi. Collatione Dindorfii (*Scholia Graeca in Homeri Iliadem* 3–4 (1877)) usus sum.
- Ge Genavensis 44, saec. xiv. Editione usus sum a J. Nicole confecta (Genavae et Basileae 1891, iterum Hildesiae, 1966).
- T Towneleianus 86, saec. xi. Editione Erbsii usus sum.

D, id est consensus horum codicum:

- C Romanus e bibliotheca 'Nazionale' vel 'Centrale' 6 + Matritensis Gr. 71, saec. x ineuntis
- H Vat. Gr. 2196, saec. xi
- V Vat. Gr. 33, saec. xi
- R Vat. Gr. 32, saec. xii
- La Editio princeps ab Iano Lascari a. 1517 prolata.

Lectiones codicum hyparchetypi D, optimorum sc. testium minoris classis, quam omnino omisit Erbse, usque ad finem libri 17 conlatorum Vittorio De Marco ante in proecdosin redegerat, quam aetate iam longe provectus morte abreptus est. Quam in usum meum qua est humanitate benigne suppeditavit v.d. Nigel Wilson; de ceterorum me librorum lectionibus certiore fecit v.d. Franco Montanari, cum per litteras tum per disputationem 'Revisione di *PBerol.* 13282. *Le storie fabulari omeriche su papiro*', *Atti del XVII congresso internazionale di papirologia* (Neapoli, 1984) 229 sqq. (vide 239–41). Quorum utrique gratias habeo.

Accedunt dissertationes ab Arthuro Ludwich conscriptae *Textkritische Untersuchungen über die mythologischen Scholien zu Homer's Ilias* quibus copiose referuntur e magna codicum turba scholia mythographica ad *Il.* 1.1–6.396 pertinentia; e qua farragine est ubi ea quae De Marco legit aut confirmes aut corrigas.

2. Ad Odysseam

Siglis Arthuri Ludwich (*Index lectionum in Reg. Acad. Albertina* aest. 1888, aest. 1889, hiem. 1889–90, aest. 1890; *Scholia in Hom. Od. A 44–63 auctiora et emendatiora* (Regiomontii, 1888); omnia uno volumine iterum emissa *Scholia in Homeri Odysseae A 1–309 auctiora et emendatiora* (Hildesiae, 1966)) utor tribus scilicet exceptis, quippe qui libros designent quos ille non norat. Fusius de libris Odysseis disseruit et T. W. Allen, *PBSR* 5 (1910) 1–85, sed parum accurate (vide N. Tachinoslis, *Handschriften und Ausgaben der Odyssee* (Francofurtiae, 1984)); accedit altera quoque disputatiuncula Arthuri Ludwich, *Scholia ad Odysseae l. XIII ex codicibus mss. Veneto et Monacensi (Conditi Prussiarum Regni Memoriam Anniversariam die xviii Januarii MDCCCLXXI (falso inscripta MDCLXXI) . . . celebrandam indicunt Prorektor et Senatus Academiae Albertinae, Regiomontii, 1871)*, qua scholia in illum librum codicum MV^m typis expressit.

Asterisco notantur codices ex imaginibus luce descriptis collati; codicis P notitiam e Buttmanno, codicis T e Dindorfio (praeter ad 10.493 = Pher. fr. 92b, q.v.) habui.

- V consensus scholiorum quae cuique loco adstructa sunt ex his codicibus desumptorum
- V^o Bodl. Auct. V 1 51 (s. x; O apud Dindorfium)
- V^b Vat. gr. 915 (s. xiii). obiter tantum inspexi; legi propemodum nequit.
- V^m Mon. gr. 233 (s. xv)*
- V^a Laur. gr. 57.10 (s. xv)*
- V^g Coll. Caii et Gonvillii 76 (s. xv/xvi; 'MS Barnesii' apud Dindorfium) libros 1–7.54 continens.
- V^a editio Aldina quam confecit F. Asulanus Venetiis anno 1528
- P Pal. gr. 45 anni 1201 teste Ludwich (scholiis a manibus recc. additis)
- H Harl. 5674 s. xiii testibus Roberto Nares in catalogo anni 1808 (qui quidem catalogum antiquiorem sequitur) et scriptore ignoto in prima libri pagina; sed contextus certe antiquior, saec. xi ut censeo, et scholia quamvis a manu recentiore addita (perpaucis exceptis quae iam primus scripserat librarius), tamen saeculo xii me quidem iudice recentiora non sunt.
- D Par. gr. 2403 (s. xiii), Od. 1.1–24.309 continens*

- X Vind. phil. gr. 133 (s. xiii exeuntis), Od. 5.114–24.51 continens*
- B Ambros. part. sup. B 99 (ca. 1300 secundum Schraderum, *Hermes*, 22 (1887), 341 et Maium apud Buttmannum, p. iv; cf. etiam G. Muccio, *SIFC* 3 (1895), 2 sqq.), Od. 1.1–21.134 continens*
- M Venet. Marc. gr. 613 (s. xiii)*
- T Hamburg. 56 in scrinio (s. xiv init.), 1.1–14.67 (12.221–13.309 exceptis) continens
- E Ambros. part. sup. E 89 (s. xiv–xv, suppletus s. xvi), libros 1–9 continens*
- Q Ambros. part. sup. Q 88 (s. xv)*
- J Vat. gr. 1320 (s. xv; tantum inspexi).
- O Bodl. canon. gr. 79 (s. xvi ineuntis)

Quos Ludwich non legerat:

- Pa Vat. Pal. gr. 7 anni 1336 (1436 Allen contra catalogum). Alleni R8*
- C Cantab. Corp. Christ. Coll. 81 (s. xv; Alleni Ca). Vide quae de hoc codice disputavi, *Minerva*, 3 (1989), 71–7
- Ma Ven. Marc. cl. ix 34 (coll. 1353) (s. xv; Alleni U9)*

Accedit Ven. Marc. cl. ix 4 (coll. 1209), cuius pars altera (s. xiii) libros 9.541–24 continet; non adhibui (cf. infra). Alleni U6.

Codices BDJO et Ven. Marc. ix 4 utpote nil ullius quidem momenti praebentes hic consulto omisi; codices vero QMa retinui quamquam dubitari potest numquid codici Pa addant (in schol. enim ad 8.294 = Hell. fr. 71a ubi solus Ma verum habet μέλει facillima est correctio); nec aliter de Pa iudicandum, qui paucis quisquiliis exceptis nil adfert quod in H non legeris. Denique e codice P exigua est messis.

In fragmentorum contextu lectiones horum codicum nullas dedi quae non ad traditionem mythographicam aliquo modo pertinent;¹ ceteras in epimetro exhibui, utiles futuras siquis vel scholia edenda susceperit, vel in hoc libro legendo quale sit ingenium codicum singulorum quaeve ratio inter eos intercedat sciscitabitur.

Scholia Apolloniana

Lectiones codicis L ex editione Wendeliana sumpsit; codicis P ex editione G. H. Schaeferi (Lipsiae, 1813); reliquorum rursus e Wendeliana. Codices Estenses Graecos 77, 112 ipse contuli ex

¹ Errores igitur leves, corruptelas codicum singulorum plerumque in epimetro exhibui, in contextu praeterii; errores autem binorum et ternorum nisi si sic arte cohaerent, ut re vera unum codicem efficiant (velut VLa in scholiis ad *Iliadem*), plerumque memoravi.

imaginibus; de quibus F. Vian videndus in editione Apollonii. Lectiones autem horum codicum tum demum adhibui cum aliquid codici P addiderunt; sume igitur in universum eos eadem praeberet quae P. Nec quidem codicis P omnes lectiones rettuli, sed solas eas quae quid codici L addant. Scito signum 'F' quo usus est Wendel non librum manu exaratum indicare sed editionem principem anno 1496 Florentiae prolatam, curante Iano Lascari.

Ceteri auctores

In libris **Stephani, Strabonis, ps.-Apollodori** retractandis rationem habui eorum quae indicavit A. Diller, *The Textual Tradition of Strabo's Geography* (Amstelodami, 1975) et *Studies in Greek Manuscript Tradition* (Amstelodami, 1983). Cave igitur ne mireris me lectiones varias non omnes ex horum editionibus, quarum infra editores nomino, hic repetisse; nolui enim inutilia, apographa, sim. inferre. Ceterum **Stephani** editionem a Meinekio confectam, quamvis optimam pro aetate, codicibus ipsis posthabui, quos ex imaginibus contuleram: tres sunt quibus praecipue innitendum est (Diller, *Studies*, 193), scilicet P (Vat. Pal. gr. 57), Q (Vat. Pal. gr. 253), R (Rehdigeranus 47, nunc in bibliotheca universitaria Vratislaviensi inveniendus), omnes saec. xv. Quibus inesse Stephani epitomam nosce; operis enim integri hodie in codice Coisliniano 228 pars exigua tantum superest (pp. 240.12–260.12 editionis Meinekianae), nisi integrum habuit etiam Constantinus Porphyrogenitus (cf. Hell. fr. 74, 79a, Herod. fr. 2)—sed et hic perpauca fragmenta praebet. In **Apollodoro** citando lectiones archetypi (ex parte perdit) R et codicis O sumpsit ex Wagneri editione altera; codicem M autem (Diller, *Studies*, 217; ab Angelo Politiano descriptum, linguis Latina et Graeca mirum in modum commixtis), quia parum profuturus videbatur, spernere statueram donec opusculum utilissimum Manolis Papat homopouli inveni 'Pour une nouvelle édition de la *Bibliothèque d'Apollodore*', *Hellenica*, 26 (1973), 18–40 = *Varia philologica et papyrologica*, 1 (1990), 55–77, ubi lectiones novas omnium codicum didici. Denique in **Strabone** afferendo lectiones codicis rescripti Vat. gr. 2306 + 2061A (II), quem Kramer non noverat, apparatusi addidi, necnon codicis W (Athoi Vatopedini 655; B apud Diller); codicem 'B' autem (Laur. 28. 5) ex apparatu utpote apographum sustuli.² De cod. W

² Diller, *Textual Tradition*, 135 sqq. Siglis Sbordonianis potius quam Dillerianis uti malui donec editio nova in lucem prodeat, cum alioquin siglum B cod. Athoiticum non Laurentianum indicans in locis e Kramerio sumptis non poterit quin lectores eius editionem evolventes in errorem inducat. 'Chrestomathiam P' (Epit. apud Kramer, X apud Diller) ita designavi cum primum in quoque fragmento afferenda fuit; epitome vero Palatina = E apud omnes.

certiorem me fecit vir doctissimus Stefan Radt, qui mihi paginas novae Strabonis editionis ad mythographica mea pertinentes benigne concessit—ut taceam cum de coniecturis suis et alienis, tum de lectionibus ceterorum codicum incertioribus; palimpseston autem integrum descripsit W. Aly, *De Strabonis codice rescripto* (Civitate Vaticana, 1956).

Quam rationem **etymologicorum** codices editiones inter sese ostendant disces ex eis quae optime disseruit Klaus Alpers, 'Griechische Lexikographie in Antike und Mittelalter', *Welt der Information. Wissen und Wissensvermittlung in Geschichte und Gegenwart*, edd. H.-A. Koch, A. Krup-Ebert (Stutgardiae, 1990), 14–38; nec defuit ipse Alpers iuvans, corrigens, lectiones Etymologici Genuini codicum AB, necnon Gudiani suppeditans. Etymologici Symeonis codicem Vind. phil. Gr. 131 ex imagine contuli, cod. V ex Gaisfordi *Etym. Magn.* habeo; denique certior de lectionibus selectis saepenumero fies e libro celeberrimo Richardi Reitzenstein, quem una cum editionibus unius alteriusve partis etymologicorum vide supra in librorum catalogo.

In **Philodemi** libro de pietate excerpto ea consecutus sum quae instituerunt Albert Henrichs, 'Towards a New Edition of Philodemus' Treatise *On Piety*', *GRBS* 13 (1972), 67–98, et Dirk Obbink in editione praestantissima *Philodemus: On Piety. Part 1* (Oxonii, 1996), cuius liberalitas et papyrorum (quae tamen perpaucae scriptores meos exhibent) et apographorum notitiam, auxilium multiplex, monita varia in re valde lubrica laboranti mihi praestitit; expertis enim has papyros haud est cur dicam quantis abundant periculis editoribus incuriosis. **Ceteras papyros** paene omnes ipse contuli.

In **scholiis Lycophroneis** codicem s⁴ non adhibui, quem Tzetzam olim habuisse Scheer ex eius commentario collegit; lectiones enim non eadem semper constantia ab ipsius verbis distinguere potuit. Quem malui separatim adhibere, codici qui nosci non potest valere dicere.

In **scholiis Platonis** afferendis editione usus sum quam protulit Greene, e qua tamen colligi nequit correctiones utrum e codicibus recentioribus ortae sint an e coniecturis; si porro e coniecturis, utrum ex ipsius sollertia an ex aliorum. Notitiam igitur recentiorum ex editionibus veteribus quaesivi, sc. quas fecerunt Ioannes Philippus Siebenkees, *Anecdota Graeca* (Norimbergae, 1798), David Ruhnkenius, *Scholia in Platonem* (Lugduni Batavorum, 1800), Immanuel Bekker, *Scholia in Platonem* (Londini, 1824).

II. De dialecto

Quid de dialecto statuerim hic brevius refero quae in commentario fusius explicaturus sum. Res est difficillima diiudicatu, cum ne ex Herodoto quidem pateat, nec qualis fuerit Ias prisca, nec editor quid scribere debeat. Codices enim nec inter sese consentiunt nec cum lapidibus, qui invicem inter sese etiam eadem in urbe saepius discrepant, interdum in eodem titulo formas diversas praebent. Huius difficultatis potissimum est exemplum vocalis ϵ ex $\epsilon\epsilon$ orta, in Herodoti codd. plerumque per $\epsilon\epsilon$ sed haud raro per $\epsilon\iota$ scripta, in lapidibus autem semper per ϵ ; quid igitur Herodotus ipse, et quid editor? Ceterum de hac saltem re non ita difficile est diiudicare. Nam si mecum opineris morem scribendi quem codices exhibent originem neque ex vetustis scriptoribus duxisse (nam quaerendum esset, cur in hac tantum vocali enuntianda morem epicum imitati essent, in paene omnibus ceteris autem sprevisent), neque ex grammaticorum curis (quippe qui Herodotum quod sciamus numquam bene et naviter ediderunt), dicas librarios sic inconstanter Herodoti librum exscripsisse, et $\epsilon\iota$ ubique reponas. Nam cum veteres litteras Ionicas ϵ , \omicron pro $\bar{\epsilon}$, $\bar{\omicron}$ scriptas in exemplaribus invenerant, scire haud poterant quid scribendum esset; unde factum est ut nunc ad Homeri canonem $\epsilon\epsilon/\omicron\omicron$, nunc ad Atthidis $\epsilon\iota/\omicron\upsilon$ scripserunt.

At si in hac re morem scribendi invenire possumus qui et sibi constet et rationis speciem quandam prae se ferat, in ceteris haud ita facile decides. Scriptoribus enim Ionicis inconstanter dialecto sua utentibus et Ionibus aliis in urbibus aliter Ionice loquentibus accedit quod scriptores in hoc volumine exhibiti haud omnes Iones ipsi fuerunt; et quis ausit dicere, quousque quisque Iadis sectator imitatorque fuerit, quousque voces urbium suarum proprias admiserit? Constat scriptores Atticos vetustiores Iadem puriorem coluisse, at ne Solo quidem ubique $-\eta$ pro $-\bar{\alpha}$ scripsit. Contra Iones ipsi rebus Atticis crescentibus Attice loqui et scribere magis magisque studebant, unde factum est ut nova dialectus communis, $\kappa\omicron\iota\omega\eta$, nasceretur. Sit tibi exemplo Creoph. Ephesii fr. 1, quod formas omnino Atticas exhibet duabus exceptis, altera ex Iade petita ($\acute{\alpha}\gamma\omicron\rho\eta\iota$ v. 12), altera ex communi dialecto ($\nu\alpha\acute{\omicron}\varsigma$ v. 9, nisi hoc Athenaei vitio vertas). Verum audax quidem esset, siquis vocabulo uno fretus totum fragmentum rescribere vellet ut Ias uniformis exsisteret. Reputa denique dialecti rationem in papyro celeberrima Orphica exhibitam, quae in oppido $\Delta\epsilon\rho\beta\acute{\epsilon}\nu\iota$ reperta est, libro sc. saec. iv ineunte conscripto, qui formas Ionicas admittit quales sunt $\gamma\acute{\iota}\nu\eta\tau\alpha\iota$, $\epsilon\pi\acute{\epsilon}\iota\tau\epsilon$, $\epsilon\acute{\iota}\nu\epsilon\kappa\epsilon\nu$, $\acute{\epsilon}\omicron\nu\tau\alpha$, $\acute{\epsilon}\omega\nu\tau\omicron\upsilon$, $\theta\acute{\epsilon}\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota\nu$, $\Upsilon\eta\rho\eta$, $\eta\mu\acute{\epsilon}\rho\eta\varsigma$, $\acute{\omega}\rho\acute{\epsilon}\omega\nu$,

$\acute{\alpha}\lambda\acute{\epsilon}\alpha$ (nusquam tamen $-\epsilon\epsilon-$ pro $\bar{\epsilon}$) una cum Iadi alienis $\acute{\epsilon}\nu\epsilon\kappa\epsilon\nu$, $\phi\omega\nu\omicron\upsilon\nu\tau\alpha$, $\pi\omicron\iota\omicron\upsilon\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, $\acute{\omicron}\nu\tau\alpha$, $\acute{\epsilon}\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$, $\acute{\alpha}\upsilon\tau\omicron\upsilon$, $\alpha\acute{\iota}\tau\iota\alpha\nu$ etc.; quae ne omnia ad librarios attribuas obstat aetas papyri haud multum ab scriptoris distans.

Quae cum ita sint nolui varietatem codicum temere tollere praeterquam quae sine dubio expoliri potuerunt. Talia sunt $-a$ Atticum in finibus nominum primae classis apud vetustiores (cum Pherecyde, ut codd. compluribus locis ostendunt), $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ pro $\acute{\epsilon}\varsigma$ apud Hecataeum, contractiones Atticae apud eundem et apud Acusilaum, sim. Habes igitur conspectum omnium quae mutavi: apud Hecataeum fr. 6 $\acute{\epsilon}\acute{\omega}\rho\gamma\epsilon\iota$ cum Meinekio ($\acute{\epsilon}\acute{\omicron}\rho\gamma\epsilon(\nu)$), fr. 15 $\acute{\epsilon}\varsigma$ ($\epsilon\acute{\iota}\varsigma$), $\text{A}\acute{\iota}\tau\omega\lambda\acute{\iota}\eta\nu$ ($-\alpha\nu$), $\text{B}\alpha\sigma\iota\lambda\eta\gamma\eta\mu\iota$ ($-\epsilon\acute{\iota}\alpha\iota$), $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$ ($\alpha\upsilon$ -; nisi $\acute{\epsilon}\omega\nu\tau\omicron\upsilon$ praeferendum), fr. 19 $\acute{\epsilon}\varsigma$ ($\epsilon\acute{\iota}\varsigma$), fr. 27b $\epsilon(\acute{\iota})\nu\epsilon\kappa\epsilon\nu$, fr. 30 $\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ ($-\omicron\upsilon-$), $\acute{\alpha}\pi\acute{\omicron}\lambda\eta\sigma\theta\epsilon$ ($\acute{\alpha}\pi\acute{\omicron}\lambda\epsilon\sigma\theta\epsilon$ codd: em. Robortellus; $\acute{\alpha}\pi\acute{\omicron}\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\sigma\theta\epsilon$ Cobetus); apud Acusilaum fr. 1.1 $\acute{\epsilon}\omega\nu\tau\omicron\upsilon$ ($\acute{\epsilon}\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$), 22.69 $\gamma\acute{\iota}\nu\epsilon\tau\alpha\iota$ ($\gamma\iota\gamma\nu-$), 22.77 $\pi\omicron\iota\acute{\epsilon}\omicron\nu\tau\alpha$ ($-\omicron\upsilon-$); apud Anaximandrum fr. 1 $\acute{\alpha}\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\epsilon\iota$ ($\acute{\alpha}\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\epsilon\epsilon\nu$); apud Antiochum fr. 2.2 $\Upsilon\tau\alpha\lambda\acute{\iota}\eta$ ($-\alpha$; hoc iam Cobet p. 22); apud Armenidam fr. 6 $\kappa\alpha\lambda\epsilon\upsilon\nu\tau\alpha\iota$ ($-\omicron\upsilon-$) ut $\pi\omicron\iota\epsilon\upsilon\nu\tau\alpha\iota$ in eodem fr.; apud Hellanicum fr. 28 $\pi\tau\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\eta\varsigma$ $\pi\epsilon\phi\upsilon\kappa\upsilon\eta\varsigma$ ($-\alpha\varsigma$ bis), fr. 71a $\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\gamma\acute{\omicron}\nu\epsilon\sigma\alpha\nu$ ($-\epsilon\iota\sigma\alpha\nu$), fr. 77 $\text{K}\epsilon\rho\kappa\acute{\upsilon}\rho\eta\varsigma$ ($-\rho\alpha\varsigma$), $\Sigma\chi\epsilon\rho\acute{\iota}\eta$ ($-\acute{\iota}\alpha$), fr. 79a $\Sigma\iota\kappa\alpha\nu\acute{\iota}\eta\nu$ ($-\alpha\nu$), $\Sigma\iota\kappa\epsilon\lambda\acute{\iota}\eta\varsigma$ ($-\alpha\varsigma$), fr. 123 $\text{P}\epsilon\lambda\acute{\iota}\eta\nu$ ($-\alpha\nu$);³ apud Pherecydem fr. 1, $\Phi\theta\acute{\iota}\eta\nu$ ($-\alpha\nu$), fr. 2 $\text{X}\epsilon\rho\sigma\acute{\omicron}\nu\eta\sigma\omicron\nu$ ($\text{X}\epsilon\rho\eta-$), fr. 8 $\text{P}\omicron\lambda\upsilon\delta\acute{\omega}\rho\eta\mu\iota$ ($-\rho\alpha\iota$), fr. 39 $\acute{\alpha}\kappa\rho\eta$ ($-\rho\alpha$), fr. 64a $\mu\alpha\chi\alpha\acute{\iota}\rho\eta\mu\iota$ ($-\rho\alpha\iota$), fr. 82a $\text{O}\acute{\iota}\chi\alpha\lambda\acute{\iota}\eta\nu$ bis ($-\alpha\nu$), $\text{A}\rho\kappa\alpha\delta\acute{\iota}\eta\varsigma$ ($-\alpha\varsigma$), fr. 86 $\text{K}\alpha\sigma\sigma\iota\epsilon\pi\acute{\epsilon}\eta\varsigma$ ($-\alpha\varsigma$), fr. 95 $\text{B}\alpha\sigma\iota\lambda\eta\gamma\eta\nu$ ($-\epsilon\acute{\iota}\alpha\nu$), fr. 105 $\text{P}\epsilon\lambda\acute{\iota}\eta\varsigma$ ter ($-\acute{\iota}\alpha\varsigma$), $\upsilon\sigma\tau\epsilon\rho\alpha\acute{\iota}\eta\mu\iota$ ($-\alpha\iota\alpha\iota$), fr. 132 $\text{H}\gamma\eta\sigma\acute{\alpha}\nu\delta\rho\eta\nu$ ($-\delta\rho\alpha\nu$), fr. 136a $\text{E}\delta\alpha\gamma\acute{\omicron}\rho\eta\varsigma$ ($-\rho\alpha\varsigma$); apud Scythinum fr. 1, $\text{T}\rho\eta\chi\iota\nu\acute{\iota}\eta\nu$ ($-\acute{\iota}\alpha\nu$).

III. Cetera praemonenda

Sedes auctoresque emendationum quoad potui investigavi, sed tanta est moles ut vix sufficerent ad omnia rite exquirenda unius hominis vires et vita. Nisi auctor emendationis supplementive laudatur, scito eius fuisse cuius editione hic utor; in papyris itidem. Quotiescumque nomini hominis docti 'ed.' cum numero anni subiunxi, is coniecturam fecit in editione illo anno prodita auctoris apud quem fragmentum conservatum est, velut in Acusilai test. 4, quo loco scripsit Walz $\gamma\epsilon$ in Menandri editione anni 1836.

Lemmata auctorum in fragmentis e scholiis petitis scholiastarum non sunt; immo tantum auctoris exscripsi quantum indicare sufficeret quid scholiasta explicare studuisset.

Ubi tantummodo 'om.' in apparatu scripsi scito verbum

³ Contra autem in fr. 169 talia reliqui, nam fr. ex Atthide est, libro res Atticas tractante et ad finem vitae Hellanici tum conscripto, cum litterae Atticae iam dudum florebant.

praecedens omisisse librarium; similiter ubi 'del./add. ille homo doctus' legeris.

Numeros fragmentorum sumpsit e *FGrHist* nisi aliter moneo. Litteris maioribus (e.g. '25A') notantur aut fragmenta quae post Jacoby innotuerunt aut fragmenta quorum sedes mutavi; quae quo facilius agnoscas, veterem numerum infra novum scripsi.

Si cui fragmento verba cancellis inclusa anteposui, cave pro verbis scriptoris ipsius habeas; immo sunt auctoris apud quem sententia mythographi veteris conservata est, quae quasi capita selegi, quo citius in tot fragmentorum labyrintho filum invenias. Ipsa autem scriptorum verba marginibus angustioribus et litteris pinguioribus indicantur (e.g. Pher. fr. 2; cf. fr. 1).

Nota insuper haec:

Fons A = Fons B vel Fons A (Fons B)

Fontes A et B aut ex eodem fonte hauriunt, aut alioqui arte inter se conexi sunt; lectiones utriusque omnes, quisquiliis omissis, refero.

Fons A unde Scriptor B

Scriptor B ex fonte A sua descripsit, sed aliquotiens codicem legebat meliorem quam qui hodie exstant; lectiones fontis A omnes, scriptoris B potiores refero.

Fons A . . . (contextus) . . .

Hinc/cf. Scriptor(em) B.

Scriptor B ex fonte A vel ex simili fonte sua descripsit, sed nil momenti praebet; legat qui volet.

Schol. (A+)

Scholium codicis A, quod integrum redditur, contextus est fundamentum; ei tamen accedunt alii codices, interdum scriptores velut Eustathius (in scholiis Homericis) vel Tzetzes (in scholiis Lycophroneis). Hi qui sint et quae sint lectiones potiores in apparatu invenies. Hic illic in scholiis ad Apollonium Rhodium brevissimis ('L+') nullae lectiones memorantur; intellege codices classis P suo more scholium refecisse, quorum verba iterare taesum est.

* operis nomen vel libri numerus non traditur

** scriptoris nomen non traditur

() compendio in codice scripta

'' littera(e) super lineam scripta(e)

A^{yp} lectio varia (per γράφεται denotata) in cod. A

A^{marg} cod. A in margine

A^{ac}, A^{pc} cod. A ante, post correctionem

s.l. super lineam

in papyris:

ωι: iota mutum in papyro adscriptum est

φ vel in lacunis [ωι]: iota mutum ab editoribus supplementum est

ACUSILAS ARGEUS (FGrHist 2, Vorsokr. 9)

floruit ante bellum Persicum

Testimonia

Acusilas Ἀργεῖος vocatur testt. 1, 11, frr. 20, 22; ἱστορικός test. 1; ἱστοριογράφος test. 5; ἀρχαῖος συγγραφεύς test. 2 (cf. 1, 3, 7, 8).

In universum de vita atque aetate

1. *Suda* a 942 (1.87.20 Adler). Ἀκουσίλαος, Κάβα υἱός, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκάδος πόλεως οὔσης Ἀυλίδος πλησίον ἱστορικός πρεσβύτατος. ἔγραψε δὲ Γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἃς λόγος εὐρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

2 Ἀυλίδος] Ναυπλίας dub. West

De nomine patris ambigitur; Κάβας ἢ Σκάβρας test. 11a. Nomen filii ubique Ἀκουσίλαος legitur praeter test. 4 (Ἀκουσίλεως, cf. fr. 45A), fr. 9 (Ἀκουσίλας, cf. fr. 6c) et Latine test. 8, fr. 6A.

2. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.

3. Joseph. *Ap.* 1.13 (5.5.6 Niese) unde Eus. *Praep. Evang.* 10.7.9 p. 478a (1.579.12 Mras). οἱ μὲντοι τὰς ἱστορίας ἐπιχειρήσαντες συγγράφειν παρ' αὐτοῖς, λέγω δὲ τοὺς περὶ Κάδμον τε τὸν Μιλήσιον (FGrHist 489 T 4) καὶ τὸν Ἀργεῖον Ἀκουσίλαον καὶ μετὰ τοῦτον εἴ τινες ἄλλοι λέγονται γενέσθαι, βραχὺ τῆς Περσῶν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατείας (480/79) τῷ χρόνῳ προὔλαβον.

Ad aetatem cf. etiam test. 9 = Hec. test. 17b.

De libro

4. Men. Rhet. II. ἐπιδεικτ. 1.6 (Spengel, *Rhet.* 338.5 = p. 14 Russell-Wilson). οἱ μὲν γε νομίζοντες οὐδὲν διαφέρειν (sc. τοὺς μυθικοὺς τῶν γενεαλογικῶν ὕμνων) καὶ τὰς γενεαλογίας μύθους εἶναι φασιν, οἶον εἰ βούλει, ὅσα γε Ἀκουσίλεως καὶ Ἡσίοδος καὶ Ὀρφεὺς ἐν <ταῖς> θεογονίαις (p. 141 Kern) εἰρήκασιν· εἰσὶ μὲν γὰρ {γενεαλογικαί} αἶδε οὐδὲν ἦττον μυθικαί.

4 γε Walz (ed. 1836): τε P Hes. test. deest apud Jacoby <ταῖς> edd.: om. P 5 secl. Russell-Wilson οὐδὲν <δ> Heeren (ed. 1785)

5. Clem. Al. *Strom.* 6.26.8. Vide Hec. test. 24.

6. Joseph. *Ap.* 1.16 unde Eus. *Praep. Evang.* 10.7.12 p. 478c. Vide Hell. test. 18.

De pseudepigrapho

****7.** *Suda* ε 360 (2.213.24 Adler). Praecedit Hec. test. 1a. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε (sc. ὁ Ἑκαταῖος), συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης (Pher. Syr. fr. 10 Schibli). τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.

Ἀκουσιλάου Vossius *De hist. gr.* 12 = p. 13 n. 31 Westermann: Ἀγησιλάου codd.; ad mendam cf. fr. 1, 17. Repetuntur haec *Suda* i 697 et σ 1284. Pseudepigraphi iterum fit mentio fortasse fr. 9.11 sqq. (suppl.; vide illic in apparatu)

De libri elocutione

8. Cic. *De Or.* 2.53 (124.17 Kumaniecki). *Hanc similitudinem scribendi multi secuti sunt, qui sine ullis ornamentis monumenta solum temporum, hominum, locorum gestarumque rerum reliquerunt. itaque qualis apud Graecos Pherecydes (nostri test. 8; Pher. Syr. fragmentis addendum p. 178 Schibli), Hellanicus (test. 14), Acusilas fuit aliique permulti, talis noster Cato et Pictor (FGrHist 809 T 8b; HRR² p. 74) et Piso, qui neque tenent quibus rebus ornetur oratio—modo enim huc ista sunt importata—et, dum intellegatur quid dicant, unam dicendi laudem putant esse brevitatem. Paulum se erexit et addidit maiorem historiae sonum vocis vir optimus, Crassi familiaris, Antipater; ceteri non exornatores rerum, sed tantum modo narratores fuerunt.*

****9.** Dion. Hal. *Thuc.* 23.4. Vide Hec. test. 17b.

De fama fortunaque

10. Clem. Al. *Strom.* 1.103.1 (2.66.10 Stählin–Früchtel–Treu) unde Eus. *Praep. Evang.* 10.12.11 p. 497d (1.603.9 Mras). ἐντεῦθεν ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ κατακολουθήσας Ἀκουσιλάῳ . . . (vide fr. 23a).

11a. Diog. Laert. 1.41 (1.17 Long) = *Vorsokr.* 10.1. Δικαίαρχος δὲ (fr. 32 Wehrli) τέσσαρας ὁμολογημένους (sc. σοφούς) ἡμῖν παραδίδωσι· Θαλῆν, Βίαντα, Πιττακόν, Σόλωνα (test. 106 Martina). ἄλλους δὲ ὀνομάζει ἕξ, ὧν ἐκλέξασθαι τρεῖς· Ἀριστόδημον, Πάμφυλον, Χίλωνα Λακεδαιμόνιον, Κλεόβουλον, Ἀνάχαρσιν, Περίανδρον. ἔνιοι προστιθέασιν Ἀκουσίλαον Κάβα ἢ Σκάβρα Ἀργεῖον. (42) Ἑρμιππος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν σοφῶν (FGrHist 1026 F 10) ἑπτακαίδεκά φησιν, ὧν τοὺς ἑπτὰ ἄλλους ἄλλως αἰρεῖσθαι εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλῆν (*Vorsokr.* 11 A 1), Πιττακόν, Βίαντα, Χίλωνα, (Μύσωνα), Κλεόβουλον, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν,

Ἀκουσίλαον, Ἐπιμενίδην (FGrHist 457 T 2 ter a), Λεώφαντον, Φερεκύδην (fr. 4 Schibli), Ἀριστόδημον, Πυθαγόραν, Λάσον (G. A. Privitera, *Laso di Ermione* (Roma 1965) pp. 19, 55, 94–5) Χαρμαντίδου ἢ Σισυμβρίνου—ἢ ὡς Ἀριστόξενος (fr. 86 Wehrli), Χαβρίνου—Ἐρμιονέα, Ἀναξαγόραν.

11b. Clem. Al. *Strom.* 1.59.5 (2.38.7 Stählin–Früchtel–Treu) unde Theodoretus *Graec. aff. cur.* 5.63 (141.17 Raeder). οἱ δὲ Ἀκουσίλαον τὸν Ἀργεῖον ἐγκατέλεξαν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς· ἄλλοι δὲ Φερεκύδην τὸν Σύριον.

12. *Suda* σ 11 (4.311.9 Adler). Σαβῖνος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν. . . εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα.

A Didymo grammatico Acusilam excerptum testatur etiam Macrobius (vide fr. 1); fr. 22 a Theophrasto traditur.

Fragmenta

Conspectus: Frr. 1–43 Genealogiae

1 E primo libro

2–4 E tertio libro

6–43 Sine libri numeris tradita

6–22 De rerum et deorum origine;
Titanomachia et Gigantomachia;
de deorum progenie

23–8 Argea

29 Hercules

30–1 Orithyia, Boreadae

33 Thebanum

34–8 Deucalionidae

39–43 Troica

Frr. 44–6 Dubia, spuria

Frr. 1–43. Γενεαλογίαι

Citantur Ἱστορίαι fere fr. 1, Γενεαλογίαι fr. 3 cf. test. 1, Περὶ Γενεαλογιῶν fr. 37.

E primo libro

Ad hunc librum pertinent frr. ad theogoniam spectantia velut 6–16, fort. 17–22.

᾽Ωκεανὸς δὲ γαμεί Τηθὺν ἐωυτοῦ ἀδελφὴν· τῶν δὲ γίνονται
τρισχείλιοι ποταμοί· Ἀχελῷος δὲ αὐτῶν πρεσβύτατος καὶ
τετίμηται μάλιστα

Macrob. *Sat.* 5.18.9 (322.3 Willis). *Didymus enim* (p. 85 Schmidt),
grammaticorum omnium facile eruditissimus, posita causa quam
superius Ephorus (FGrHist 70 F 20) *dixit alteram quoque adiecit his*
verbis: ἄμεινον δὲ ἐκείνο λέγειν, ὅτι διὰ τὸ πάντων τῶν ποταμῶν
πρεσβύτατον εἶναι Ἀχελῶον τιμὴν ἀπονέμοντας αὐτῷ τοὺς ἀνθρώπους
πάντα ἀπλῶς τὰ νάματα τῷ ἐκείνου ὀνόματι προσαγορεύειν. ὁ γοῦν
Ἀκουσίλαος διὰ τῆς πρώτης ἱστορίας δεδήλωκεν ὅτι Ἀχελῷος πάντων τῶν
ποταμῶν πρεσβύτατος. ἔφη γάρ: “᾽Ωκεανὸς—μάλιστα.”

(Acus.) 1 ἐωυτοῦ West: ἐαυτοῦ codd. 2 πρεσβύτατος (ὄς) Schmidt
(Macrob.) 7 Ἀκουσίλαος Gronovius, *Thesaurus Graecarum Antiquitatum* 1 (1697) ad
tabulam Rrr: Ἀγασίλαος P, Ἀγεσ- N; ad mendam cf. test. 7, fr. 17

E tertio libro

Ad hunc librum pertinere videntur etiam frr. 39–43, 45A.

2

(Ὀμηρίδαι)

Harp. (pl.; epit. codd. DE) ο 19 (p. 222.10 Dindorf, 191 Keaney)
unde (ex epit.) Phot. (p. 331.18 Porson), *Suda* ο 248 (3.524.13 Adler).
Ὀμηρίδαι· Ἰσοκράτης Ἑλένη (10.65). Ὀμηρίδαι γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ
Ἀκουσίλαος ἐν γ' (καὶ) Ἑλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι (fr. 20) ἀπὸ τοῦ
ποιητοῦ φασιν ὠνομάσθαι. Σέλευκος δὲ ἐν β' Περὶ βίων (fr. 76 Mueller,
*De Seleuco Homeric*o (Diss. Gottingae 1891)) ἀμαρτάνειν φησὶ
Κράττητα νομίζοντα ἐν ταῖς Ἱεροποιαῖς (FGrHist 362 F 5) Ὀμηρίδας
ἀπογόνους εἶναι τοῦ ποιητοῦ· ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὀμήρων, ἐπεὶ αἱ
γυναῖκές ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον
τοῖς ἀνδράσι καὶ δόντες ἀλλήλοις ὄμνηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο,
ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας λέγουσιν.

1–8 ita *Suda*: Ὀμηρίδαι· οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ (h.c. Acusilas Hellanicusque; unde
in 4 sq. post Jacoby (ὡσαύτως δὲ καὶ) . . . , tum φασιν?) (καὶ) . . . φασιν scripsi pro φησιν librorum.
incipiunt Harp. epit., Phot.) γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον· οἱ (ἄλλοι *Suda*) δὲ φασιν
ἀμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὠνομάζεσθαι (ὠνομάσθαι epit. D, *Suda*, ὠνομάσθαι epit. E) γὰρ
ἀπὸ τῶν ὀμήρων· ἐπεὶ κτλ. Deinde ut Harp. pl. 5 βίων Harp. pl. G: βίων cett.

Κλεωνύμου δ' Ἀγχίσης· τοῦ δὲ Ἐχέπωλος

Schol. (T) *Il.* 23.296c (5.415.1 Erbse). “Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος”·
Ἀκουσίλαος ἐν τρίτῳ Γενεαλογιῶν κύριον ἤκουσε τὸ Ἐχέπωλος οὕτως·
“Κλεωνύμου–Ἐχέπωλος.” καὶ Φερεκύδης ἐν τῷ τγ' (fr. 20)· “Κλεώνυμος
δὲ ὁ Πέλοπος ᾔκει Κλεωνῆσι καταστήσαντος Ἀτρέως· τοῦ δὲ γίνεται
Ἀγχίσης, τοῦ δὲ Ἐχέπωλος.”

(Schol./Pher.) 3 Κλεώνυμος] Κλεωνὸς dub. Jacoby

4

(ῥανίδας . . . ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας)

Schol. (L+) *Ap. Rhod.* 4.982–921 (302.13 Wendel). “Κεραυνίη εἰν ἀλὶ
νῆσος / ἢ ὑπο δὴ κείσθαι δρέπανον φάτις . . . ᾧ ἀπὸ πατρός / μήδεα νηλειῶς
ἔταμε Κρόνος . . . / . . . Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται / οὔνομα Φαιήκων ἱερὴ
τροφός· ὥς δὲ καὶ αὐτοί / αἵματος Οὐρανίου γένος Φαίηκες ἔασιν”·
Ἀκουσίλαος ἐν τῇ γ' φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ “ῥανίδας”
ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι σταγόνas, κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι
τοὺς Φαίακας· οἱ δὲ τοὺς Γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος δὲ (fr. 441 Voigt) λέγει
τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ, Ὀμηρος δὲ
(*Od.* 5.35, 7.56 sqq.) οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησὶ διὰ τὴν ἀπὸ
Ποσειδῶνος γένεσιν.

5 ἐν τῇ γ' solus L

Sine libri numeris tradita

De rerum et deorum origine; Titanomachia et Gigantomachia; de deorum progenie

E primo alterove libro (cf. fr. 1).

(FGrHist 2 F 5 = fr. 6d)

6

(Χάος. Ἐρεβος, Νύξ, Αἰθήρ. Ἐρως, Μῆτις)

a

Pl. *Symp.* 178ab (ed. Burnet tom. 2) unde Stob. *Ecl.* 1.9.12 (1.115.2
Wachsmuth–Hense). τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον, ἢ
δ' ὅς (sc. Φαίδρος), τεκμήριον δὲ τούτου· γοναὶ γὰρ Ἐρωτος οὐτ' εἰσὶν οὐτε

3 γοναὶ Stob., prob. Wilamowitz *Platon* (1920) 2.169 n. 2: γονῆς Pl. codd.

λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος (*Theog.* 116–17, 120) πρῶτον μὲν Χάος φησὶ γενέσθαι

αὐτὰρ ἔπειτα

Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
ἧδ' Ἔρος.

{φησὶ μετὰ τὸ Χάος δύο τούτω γενέσθαι, Γῆν τε καὶ Ἔρωτα}. Παρμενίδης δὲ (*Vorsokr.* 28 B 13) τὴν γένεσιν λέγει·

πρῶτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.

Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλῳς ὁμολογεῖ.

3 sqq. αὐτὰρ—φησὶ (6), Παρμενίδης—πάντων om. Stob. 6 del. Hommel (ed. 1834) Parmenidis verba secluit Heyne, *Académie des inscriptions et belles-lettres: Mémoires* 1 (1815) 377 9 Ἡσιόδῳ—ὁμολογεῖ ante φησὶ (6) transp. Schanz, *Specimen criticum ad Platonem et Censorinum pertinens* (1867), 45 post Wolf, suppleto (ds) ante φησὶ; sim. Burnet (... Ἀκουσίλῳς ξύμφησιν (hoc c Stob.) {φησὶ} μετὰ κτλ.); uterque praeter necessitatem ὁμολογεῖ ξύμφησιν Stob.

b

Dam. *Pr.* 124¹ (3.163.19 Westerink–Combès) = Eudemus fr. 150 Wehrli. Ἀκουσίλῳς δὲ Χάος ὑποτίθεσθαι μοι δοκεῖ τὴν πρῶτην ἀρχήν, ὡς πάντῃ ἀγνωστον, τὰς δὲ δύο μετὰ τὴν μίαν, Ἔρεβος μὲν τὴν ἄρρενα, τὴν δὲ θήλειαν Νύκτα, ταύτην μὲν ἀντὶ ἀπειρίας, ἐκείνην δὲ ἀντὶ πέραςτος· ἐκ δὲ τούτων φησὶ μυχθέντων Αἰθέρα γενέσθαι καὶ Ἔρωτα καὶ Μῆτιν, τὰς τρεῖς ταύτας νοητὰς ὑποστάσεις, τὴν μὲν ἄκραν Αἰθέρα ποιῶν, τὴν δὲ μέσην Ἔρωτα κατὰ τὴν φυσικὴν μεσότητά τοῦ Ἔρωτος, τὴν δὲ τρίτην Μῆτιν, κατ' αὐτὸν ἤδη τὸν πολυτίμητον νοῦν. παράγει δὲ ἐπὶ τούτοις ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων θεῶν πολὺν ἀριθμὸν κατὰ τὴν Εὐδήμου ἱστορίαν. τὸν δὲ Ἐπιμενίδην (fr. 6a) δύο πρῶτας ἀρχὰς ὑποθέσθαι, Ἀέρα καὶ Νύκτα, δηλονότι σιγῇ τιμήσαντα τὴν μίαν πρὸ τῶν δυεῖν, ἐξ ὧν γεννηθῆναι Τάρταρον οἶμαι τὴν τρίτην ἀρχήν, ὡς τινα μικτὴν ἐκ τῶν δυεῖν συγκραθεῖσαν· ἐξ οὗ δύο Τι(τᾶ)νας, τὴν νοητὴν μεσότητά οὕτω καλέσαντα διότι ἐπ' ἄμφω διατείνει, τό τε ἄκρον καὶ τὸ πέρας, ὧν μυχθέντων ἀλλήλοισι φὸν γενέσθαι τοῦτο ἐκείνο τὸ νοητὸν ζῶον ὡς ἀληθῶς, ἐξ οὗ πάλιν ἄλλων γενεὰν προελθεῖν.

13 οδ Jacoby: ὦν codd. Τι(τᾶ)νας Kroll, *Philol.* 53 (1894), 425

c

Schol. (K) Theoc. *Id.* 13.1/2c (258.8 Wendel). “ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο”· ἀμφιβάλλει (sc. Θεόκριτος), τίνος υἱὸν εἶπη τὸν Ἔρωτα.

2 ἀμφιβάλλει—εἶπη] sic Wendel; ἀμφιβάλλουσι—εἶπε cod.; ipse ἀμφιβάλλουσι, τίνος υἱὸν εἶπε(ιν) malim: ad syntaxim cf. Kühner–Gerth 2.2.23 Anmerk. 1.

Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης (*PMG* 575) Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης, Ἀκουσίλῳς Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος, Ἀλκαῖος (fr. 327 Voigt) Ἴριδος καὶ Ζεφύρου, Σαπφῶ (fr. 198 Voigt) Γῆς καὶ Οὐρανοῦ καὶ ἄλλων.

2 Ἀκουσίλλας cod., unde Ἀκουσίλας Jacoby Noctis et Erebi b 3 Ἴριδος Gaisford teste Wendel (sed non invenitur in editione (1820)): Ἴριδος cod. Γῆς Blomfield, *Mus. Crit.* 1 (1826) 14, quem secutus est Wendel, cf. schol. Ap. Rhod. 3.26b, 216.12 eius ed.: Ἀφροδίτης cod., cf. Paus. 9.27.3

d

(*FGrHist* 2 F 5)

Phld. *Π.* εὐσ. N 1610 III + 247 VIa (p. 77 Schober, 61 et 19 Gomperz). Iterum tractavit Henrichs, *GRBS* 13 (1972) 78 n. 32.

5 ἐμ μὲν
τις]ν ἐκ Νυκτὸς καὶ
Ταρ]τάρου λέγεται
τὰ π]άντα, ἐν δέ τι-
cin ἐ]ξ Αἰδου καὶ δι[
10 ...]μ· ὁ δὲ τὴν Τι-
τανο]μαχίαν γρά-
ψας ἐξ] Αἰθέρος φη-
cίν], Ἀκουσί[λ]αος
δ' ἐκ] Χάους πρῶτου
15 τᾶ]λλα. ἐν δὲ τοῖς
ἀνα]φερομένοις εἰς
Μο]υσαῖον γέγραπται
Τάρ]ταρον πρῶτον
εἶτα Ν]ύκτα [τε] καὶ
1 τρίτον] Ἀέρα γεγο- 247 VIa (init. columnae)
νέναι], ἐν δὲ τοῖς
εἰς Ἐπι]μενίδην
ἐξ Ἀέρος] καὶ Νυκτὸς
5 πάντα c]υετῆναι
λέγεται.]

Fragmenta coniunxit Schober; omnia supplevit Quaranta nisi alios nomino 6 suppl. Nauck Νυκτὸς: ιουκτος N 8 τὰ Nauck, π]άντα Quaranta 9]κ N spatium in papyro post αιδου indicat N 9 sq. Αἰ|[θέρ]ος: Nauck in 10 quod in apographo legitur]μ verum esse non potest; Δι|[ώνη]ς Janko; Δι|[ό]ς{ } Quaranta; an Δη|[οῦ]ς? 10 fr. 1^a Davies, 1 Bernabé 12 ἐξ suppl. Nauck 14 suppl. Nauck 15 suppl. Sauppe 16 sq. suppl. Nauck 16 —οι: —ως N 17]καιον N Musaeus, *Vorsokr.* 2 B 14 19]υκτ[.]και N, u.v.; suppl. A. Angeli apud Obbink 1 τρίτον] Schober Ἀέρα Bücheler: δερα N 2–4 suppl. Bücheler 3 sq. de Παρ]μενίδην [ἐκ φάους] cogitaverat Gomperz¹, haud recte. Epimen. fr. 6b 5 τὰ πάντα Bücheler; sine articulo Schober, spatio aptius c]υετῆναι Gomperz¹ 6 suppl. Schober

**6A

(Olympii, Astra, Titanii)

Tert. *Ad nat.* 2.2.15 ed. J. Borleffs (Corpus Christianorum, Ser. Lat. I 1 (1954)) = Varro, *Antiquitates rerum divinarum* fr. 23 Cardauns (Abh. Mainz, Einzelveröff. 1976). **Acusilaus** *trinam formam divinitatis (in)ducit, Olympios, Astra, Titanios, de Caelo et Terra; ex his, Saturno et Ope, Neptunum, Iovem et Orcum, et ceteram successionem.*

3 *Acusilaus* anon. apud Sturz³, Gigon, *WS* 79 (1966) 214: *actesilaus* cod.; *Arcesilaus* Gothofredus (ed. pr. 1625); ad corruptelam cf. fr. sequens. 4 *(in)ducit* Berloffs *Titanios* Oehler (ed. 1853): *Titaneos* cod.

7

(Τιτᾶνες, Τιτανίδες)

Schol. (R2WLZ+) Hes. *Theog.* 134 (30.4 Di Gregorio) unde *Etym. Gen. AB* (*Etym. Magn.* 523.50). "Κοῖόν τε". . . οὗτοι δέ, ὡς **Ἀκουσίλαος**, Τιτᾶνες καλοῦνται καὶ Τιτανίδες.

2 οὗτοι δέ sc. Κοῖος, Κρείος, Ἰαπετός, Ὑπερίων, quibus *Θεία* et ceterae vv. 135 sq. memoratae sunt adiciendae, quamquam veriloquia scholio hodie superstiti desunt 3 *Ἀκουσίλαος* *Etym.*: *Ἀρκεσίλαος* schol. Hes. (cf. supra)

**8

(Οὐρανὸν, Ἑκατόνχειρας)

Phld. II. εὐσ. N 433 V (p. 92 Schober, 32 Gomperz). Iterum tractavit Luppe, *Philol.* 131 (1987) 150–3.

10 *Ἡσί-*
οδος] δὲ μετὰ τὴν
τῶν] Τιτάνων ταρ-
τάρω]σιν ἐπανα-
στῆν]αί φησι τῷ
15 Διὶ τ]ὸν Τυφῶ, τὸ [ν
δ'Οὐρ]ανὸν **Ἀ[κο]υσί-**
λαος] δέεικντα τοὺς

10 *Theog.* 820 sqq. 11 suppl. Bücheler 12 sq. suppl. Quaranta 13 spatium indicat N 14 suppl. Bücheler 15 init. suppl. Bücheler; tum *τυφῶ* [()]τ. N unde *Τυφῶ*[να] Bücheler (accusativi formam a Philodemo alienam); *Τυφῶ* Luppe, qui spatium inter sententias vacuum agnovit 16 δ' Bücheler, *Οὐρ]ανὸν* Quaranta 16 sq. suppl. Philippson

Ἑκατ]όνχειρας μὴ
]νται τάρτα-
20 ρῶσαι] διότι τοι[
]δε τούτους[finis columnae

18 suppl. Quaranta 19 ἀνθιστῶ]νται Bücheler; περιγένω]νται Philippson; ἐπιθῶ]νται Schober 20 init. suppl. Quaranta. ante *διότι* spatium indicat N 20 sq. τοι|[αὐτ' εἰ]δε τούτους [ἀδικήσαντας] Diels; τοι[οῦ|τους εἰ]δε· τουτους[Philippson; τοι[οῦ|τον εἰ]δε τούτους [ἔχοντας | κράτος dub. Schober

9–10

(Ἰρις)

(τὰς Ἀρπυίας τὰ μῆλα φυλάττειν)

Phld. II. εὐσ. N 1088 VII (p. 86 Schober, 43 Gomperz).

12 Ὅμηρ[ος μὲν
γὰρ οὐ μόνον]ν τοὺς
ὄνε[ίρ]ους ἀγ[γέ]λους
15 τῶν [θ]εῶν, ἀ[λλὰ καὶ
τόν [θ'] Ἑρμῆ Δ[ι]ὸς ἄγ-
γελόν φησιν εἶναι
καὶ τὴν Ἰριν. ἐνιοὶ δέ
τα[ύτ]ην καὶ τῆς Ἥ-
20 ρας, **Ἀκουσίλαος** δέ
καὶ θεῶν πάντων,
Φερεκύδης δ' ὁ **Ἀθη-**
ναῖος καὶ τὸν Ἑρμῆ.
καὶ τὰς Ἀρπυίας τὰ
25 μῆ[λα φ]υλάττειν
Ἀκο[υσί]λαος, Ἐπιμεν-
ίδης δέ καὶ τοῦτο
καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι
ταῖς Ἑσπερίων· ὁ δέ
30 τὴν Τι[τα]νομαχίαν < >
μὲν μῆλα φυλάτ- finis columnae

13 (fin.), 15 suppl. Gomperz¹; 14 (fin.) Gomperz²; cett. praeter [θ'] in 16 (Schober) suppl. Quaranta 12 c.g. II. 2.26 14 αγ: δι N; 'minder wahrscheinlich δι[ακόνους' Gomperz² 16 c.g. Od. 5.29 18 II. 2.786, al. ἐνιοι: c.g. II. 18.166 19 fin. π[N 20 post *ρας* indicat N spatium; sim. in 26, 29 fort. *Ἀκουσίλαος* 22 Pher. fr. 130 26 Epimen. fr. 9 27 *τουτε* N 30 Τι[τα]νομαχίαν Nauck et Sauppe, *Philol.* 21 (1864), 140 = *Ausgezu. Schr.* 404; fr. 10 Davies, 9 Bernabé ad fin. (τά) Gomperz² v. 30a suppl. Schober (γράφας φησὶν τὰ) 31 φυλάτ[|τεσθαι ὑπὸ τῶν Ἑσπερίων, | ὑπὸ δὲ τῶν Ἀρπυίων τὸν Τάρταρον c.g. Schober

(ἐκ Φόρκου Γραίας)

Phld. Π. εὐσ. N 242 IIa + 247 II (p. 81 Schober, 5 et 15 Gomperz).
Iterum tractavit Luppe, *Tyche*, 10 (1995), 103–6.

- 6] τὸν Πρω-
τέα δὲ μάντ]ιν Ὀμη-
ρος ὥδε διαγρ]άφει·
1 “γέρων ἄλι[ος νημερ- 247 II (init. columnae)
τῆς ἀθάν[ατος Πρω-
τεύς” καίτ[
εγον Φόρκ[εἰ-
5 ναι τοῦτον[
τινες εἶδ. [
Φόρκυν, καὶ [ἐκ Φόρ-
κου Γραίας [
καὶ Ἀκουσίλ[αος.

Fragmenta coniunxit Schober. 7 Πρω[τέα δὲ Schmid μάντ]ιν Schober 8 Ὀμη-
ρος Gomperz², ὥδε Schober, διαγρ]άφει Kassel; συγγρ]άφει Schober, quod poetae minus
competit (nisi ‘narrat’ intellegas); οὕτως γρ]άφει Luppe 1 ἀλλ[N. verba Homeri (*Od.*
4.384–5) agnovit Schober, *RhM*² 70 (1915) 638 sq. 3 sqq. καὶ τ[ινες ἐλ] | εγον Gomperz²,
(τ[ινες μὲν ἐλ— Schmid, spatio fort. longius) sed displicent tempus et divisio; καὶ τ[ινες
κατ] | ε(ῖ)πον Luppe; καὶ π[άλιν τινές] | υἱὸν Φόρκ[υος . . . φασι (hoc iam Bücheler) Jensen in
Schoberi MS Φόρκ[υος υἱὸν ἐλ] | ναι (hoc iam Quaranta) τοῦτον, [πατέρα δέ] | τινες Schmid
5 [φασι Quaranta, [ἄλλοι δὲ Luppe, [φῃσι. καὶ Schober 6 [: litt. rotundae sinistra
pars Εἶδο[θέας vel Εἶδο[ύς Schmid unde Εἶδο[ύς πατέρα Schober; οἱ δέ] [φασι Bücheler
7 ἐκ Schober, Φόρ] | κου Gomperz² 8 [Ἡσιόδος Schober (*Theog.* 270); [οὕτως Kordt
9 suppl. Quaranta sunt qui ante καὶ distinguunt, ut haec sequentibus (quorum argumen-
tum est Tithonus) coniungantur: perperam ut credo, redarguere enim videntur et syntaxis et
sententia; sin recte, haud scio an ita restituendi sint versus: Γραίας [Ἡσιόδος.] καὶ Ἀκουσίλ[αος
Τι]θωνὸν μὲν [λέγει (Schober) π(α)λαιὸν (γλαιον N) [τι γερὸν]τιον (Bücheler) καὶ [ἰσχνὸν] (ego) ἐν
τοῖς [ἀναφερο]μένοις ἐ[ἰς αὐτόν] (Bücheler: de pseudepigrapho cf. test. 7). Plura legas in com-
mentario.

(Τυφῶν)

Phld. Π. εὐσ. N 433 VIb. Vide Epimen. fr. 10.

(Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος Κέρβερον καὶ ἄλλα τερατώδη τέκνα)

Phld. Π. εὐσ. N 247 I (p. 82 Schober, 14 Gomperz). Iterum tractavit
Luppe, *WJA* 20 (1994–5) 79–83.

- 12 Ἡσιόδος
δὲ καὶ] Ἀκουσίλαος
Ἐχίδν]ης καὶ Τυφῶ-
15 νος κύ]να Κέρβε-
ρον ἀθά]νατον καὶ
ἄλλα τ]ερατώδη φ[α-
εἰ τέκν]α, τὸν τε ἀε-
τόν] τὸν καθ' Ἡς' ἰο-
20 δον τὸ τ]οῦ Προμ[η-
[θέως ἦπαρ ἐσθίοντα

V. 12 praecedentibus argumento Medusa continuat Schmid, *Bulletin de l'Académie
Impériale des Sciences de St.-Petersbourg* 22.2 (Feb. 1905) 18 ita: Ἐχίδν]ης καὶ
Χρυσαόρα . . . ἢ τῆς κε[φαλῆς ἀποτ]εμνομένης ἐκ[πηδῆσαι] | τῆς Γοργο]ύς Ἡσιόδος | [φῃσι καὶ
Ἀ]κουσίλαος; in 13 spatio melius convenit κἄ]κουσίλαος 12 Hes. *Theog.* 306 sqq.
13 suppl. Kordt; μὲν καὶ] Bücheler 14 Kordt post Bücheler (ἐξ Ἐχίδν]ης) 15 init.
suppl. Bücheler; κύ]να Gomperz²; τέκν]α Schober 16 init. suppl. Bücheler; ἀθά]νατον
Körte 17 init. suppl. Gomperz² φ[: sin. pars litt. rotundae; τ]ερατώδη[ς] dedit
Gomperz², dein [τέκνα idem, ἐ[κγονα Körte, [φασὶν | εἰν]α(ι) Schober additamento dubio; ut
supra Obbink 18 τὸν τε Schmid: τὸν γε N 19–21 suppl. Bücheler 19 Hes.
Theog. 523 21 sic fere perrexisse Philodemum coni. Gomperz² (vide Pher. fr. 7): ἐκ τῶν
αὐτῶν φῃσι γεγενῆσθαι Φερε]κύδης ὁ Ἀθηναῖος; sic autem Luppe: καὶ ὕστερον ὑφ' Ἡρα]κλέους
κατατοξεύ]όμενον ἐκ τούτου | γεγενῆσθαι φῃσι vel λέγει | Φ. ὁ Ἀθ.

**14

(ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι)

Schol. (α (=GCV) β (=KRpv) +) Nic. *Ther.* 12a (39.12 Crugnola).
“ἀλλ' ἦτοι κακοεργὰ φαλάγγια, σὺν καὶ ἀνιγροὺς / ἐρπηστὰς ἔχιας τε καὶ
ἄχθεα μυρία γαίης / Τιτήνων ἐνέπουσιν ἀφ' αἵματος, εἰ ἐτεόν περ . . .
Ἡσιόδος (fr. 367 Merkelbach–West) κατέλεξε”· περὶ γοῦν τῆς τῶν
5 δακνόντων θηρίων γενέσεως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος, παρὰ
μὲν τῷ Ἡσιόδῳ οὐκ ἐστὶν εὐρεῖν Ἀκουσίλαος δὲ φῃσι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ
Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι.

15

(Βορρᾶν Ζέφυρον Νότον)

Schol. (R2WLZ) Hes. *Theog.* 379 (68.4 Di Gregorio). “ἀργεστήν Ζέφυρον”. Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀνέμους εἶναι φησι κατὰ Ἡσίοδον· Βορρᾶν, Ζέφυρον καὶ Νότον. τοῦ γὰρ Ζεφύρου ἐπίθετον τὸ ἀργεστήν φησιν.

(*P.Herc.* 247 Va (p. 78 Schober, 18 Gomperz) = *FGrHist* 2 F 16 Acusilai non est quamvis Philippson in lin. 9 sq. litterarum seriem]κουει[in Acusilai nomen audaciter verterit; licet enim librarius hic vel tam ignarus linguae Graecae vel tam ignavus fuerit ut litterarum collocationes paene incredibiles protulerit, tamen teste Schober (p. 67) semel tantum –ει– pro –ῖ– scripsit, 1088 I 26 (p. 94 Schober) = Pher. fr. 91, ubi Ε[ῖ]ριδει invenitur; at syllaba finalis facilius producitur quam medialis. 247 Va longe aliter ac Philippson restituit Schober.)

**17

(Κορωνίς)

Schol. (BEFGQ+) Pind. *Pyth.* 3.25c (2.67.4 Drachmann). “χόλος δ’ οὐκ ἀλίθιος / γίνεται παίδων Διός. ἃ δ’ ἀποφλαυρίζαισά νιν / ἀμπλακίαισι φρενῶν ἄλλον αἶνησεν γάμον κρύβδαν πατρός, / πρόσθεν ἀκερσεκόμαι μιχθείσα Φοίβῳ”. ἄλλως· εἰ γὰρ ὁ πατήρ αὐτὴν ἐβεβίαστο συγγενέσθαι τῷ Ἰσχυϊ, συνέγνω ἂν αὐτῇ ὁ Απόλλων. διὰ τί δὲ προὔτιμήσε τὸν Ἰσχυν τοῦ Ἀπόλλωνος; Ἀκουσίλαός φησιν, ὡς κατὰ δέος ὑπεροψίας θνητῷ βου-
5 ληθείσα συνεῖναι.

6 Ἀκουσίλαος] Ἀγησίλαος Pr; ad mendam cf. test. 7, fr. 1

18

(τὸν Ἀσκληπιὸν ὑπὸ Διὸς κατακτανθῆναι)

Phld. *Π.* εὐσ. N 247 IVa + 242 IVa + 247 IVb + 242 IVb (p. 80 Schober, 17, 6–7 Gomperz). 247 IVb 1–9 iterum tractavit Luppe, *Philol.* 129 (1985) 151–5; 5–21 Henrichs, *CronErc* 5 (1975) 8 sq.

21 ± 8]λο. τας
± 5 Ἀπόλλων[α 242 IVa
± 6]καί φησιν

Fragmenta coniunxit Schober. Omnia suppl. Nauck nisi alios nomino
Κύκλωπας | [ποτε τὸν Ἀπόλλων]α dub. Schober 23 vel]εαι

21 sq. τοὺς δὲ

± 6]καὶ περι
25/4 ± 6]και ἄνδρα
± 5 ε]υνγενικῶς
± 7]ης δὲ καὶ
± 6]λοςδου'ε'υ-
± 7]ωνπο

30/9 ± 12 Πίν-]

δαρος δέ [φησιν ὑ-
πὸ Διὸς φο[βηθέντος
μή τινί πο[τ' ἐπ' αὐτὸν
ὄπλα κατ[ασκευάσσει.

5 τὸν Ἀσκληπιὸν δ' ὑ-
πὸ Διὸς κα[τακταν-
θῆναι γεγρ[άφασιν Ἡ-
είδος καὶ [

δρος καὶ Φε[ρεκύδης
10 ὁ Ἀθηναῖος [καὶ Πανύ-
ακς καὶ Ἀγ[δρων
καὶ Ἀκουσ[ίλαος καὶ
Εὐριπίδ[ης ἐν οἷς
λέγει “Ζ[εὺς γὰρ κα-

15 τ]ακτὰς πα[ῖδα τὸν
ἐμόν” καὶ ὁ τ[ὰ Ναυ-
πάκτια ποι[ήσας
καὶ Τελέστ[ης ἐν Ἀσ-
κληπιῶν· λ[έγεται

20 δὲ καὶ ἐν το[ῖς Νός-

247 IVb (init. columnae)

24 sq. περι[τοξεῦ]και dub. Schober, etiam in lin. 23 latere inf. aor. ratus (rectius [ν |] ἐν τοῖς ε]υνγενικοῖς Bücheler; Andronis fr. 16A (dubium) 25 sq. Ἀνδρ[ω] [ν
vel Τελέστ[ης δὲ καὶ | [Μίμνερ]μος temptavit Schober; at de primo dubitandum (vide infra ad 23), et pro altero cum Obbink Ἀσχυ[λ]ος scribas spatio vestigiisque congruentius 27 sq. Φερεκύδ[ης]
30 Pind. fr. 266 Machler periit unus versus inter columnas 1 suppl. Schober
[αὐτοὺς (sc. Κύκλωπας) Luppe 2 φο[βηθέντος] Luppe 3 πο[τ' ἐπ' αὐτὸν] Philippson
(ἄλλωι θεῶν iam Bergk); ut supra ego post Luppe (πο[τ' ἐπ' αὐτὸν]. cf. 1088 V 1 sqq.
4 suppl. Bergk 5 Asclepii test. 106 Edelstein 6 suppl. Körte; κα[θαίρει] θῆναι
Dietze, *Neue Jahrb.* 153 (1896) 222; κε[ραυνῶ] θῆναι Nauck 7 γεγρ[άφασιν] Luppe;
γέγρ[αφεν] Nauck 7 sq. fr. 51 Merkelbach–West 8 sq. [Πείσαν] δρος Schober = fr.
dub. 4 Davies, fr. dub. 17 Bernabé, cf. *FGrHist* I^a ed. alt. p. *9; κα[ναξίμαν]δρος (fr. 3A)
Wilamowitz, *Glaube der Hellenen* 1 (1955 (1931)) 401 (408) n. 3, fort. spatio longius;
[Πίνδ]ρος Nauck contra divisionis leges (Jacoby l.c.). 9 sq. vide ad Pher. fr. 35
11]δοσις N; Panyasidis fr. 19^p Davies, 26 Bernabé Andronis fr. 17 (dubium)
12 sq. suppl. Bücheler; Εὐριπίδ[ης ὡσαύτως] Obbink 14 Eur. *Alc.* 3 16 sq. fr. 10^p
Davies, 11 Bernabé 17 ποι[ήσας] Obbink post Nauck (ποή-) 18 PMG 807
19 suppl. Schober; Ἀ[σχυ]αχος Philippson unde Jacoby, *FGrHist* 382 F (dub.) 19
20 suppl. Philippson; fr. deest apud Davies et Bernabé

τοισ. καὶ Χε[ίρων]α
 πρὸς Ἡρακλέους 242 IVb
 ἄκοντο[ς ὁ Ἀθηναί-
 ος Φερεκύδης κα-
 25/4 τατοξευθέντα τε-
 λευτήσαι φη[σιν] Ὡ-
 ρίωνα δὲ ενς[
 λέγει καὶ ὁ τῇ[ν Μι-
 νυάδα γράψ[ας
 30/9 πα[

finis columnae

21 sq. quo de agatur primus vidit Philippson, hoc pacto rest. Schober. In 21 post τοις spatium ita relinquit N 22 sq. πρὸς τὰ πόλλωνος ἄκοντο[ς] δισκύνον[τος] Schmid, ut Hyacinthus subaudiretur; 'negligit leges divisionis' Schober 23 [ὁ Ἀθηναί]ος ego (duos enim Pherecydas Philodemus semper distinguit), quamvis ethnica in Π. εὖς. nomina scriptorum ubique sequantur; τοῦ ἥρω]ος Philippson. Pher. fr. 83 24-6 rest. Bücheler 27 θνη[τόν] Bücheler; Ὀμη[ρος] Gomperz², Schober (Od. 5.124, 11.572); Ἡε[οδος] (fr. dub. 345 Merkelbach-West) Philippson 28 sq. Μι[νυάδα] Gomperz², cetera Bücheler; ετη[]|οναδα N (fr. 5 Davies, 6 Bernabé) 30 spatium ad init. fere 7 litterarum in papyro integra fuisse indicat N, unde πα[pro subscriptione ima columna habeas (Merkelbach-West) vel pro novae sententiae initio; lacunam sumpserunt, suppleverunt Philippson (ὑπὸ | σκορπίου] πλ[ηγήναι] et Schmid (ἀπο|θανεῖν ὅ]π' Α[τρεΐμ]ιδος)

19

(τὸν Ἀπόλλω . . . ἀνδρὶ θητεύσαι)

Phld. Π. εὖς. N 433 VIII (p. 88 Schober, 34 Gomperz), cui accedit in ll. 2-9 P.Herc. 433 IX 2-9 suprapositum quod vocatur nuper ab Obbink agnitum.

1 Ἄν]δρων δ' ἐν[τοῖς
 Συνγενικοῖς Α] [δμή-
 τωι λέγει τὸν Α] [πόλ-
 λω θητεύσ[αι] Α] [ιὸς
 5 ἐπιτάξαν[τος] Η] -
 σίδδος δὲ καὶ Ἀκο[] [υ-
 σίλαος μέλλ[ειν] μ[] [ἐν
 εἰς τὸν Τάρ[ταρον] [ὑ-
 πὸ τοῦ Διὸς ἐμβλη-
 10 θῆναι, τῆς δ[ὲ] Λητοῦς

suppl. Nauck nisi alios nomino 1 Andronis fr. 3 [τοῖς Bücheler 3 sq. suppl. Quaranta 5 ἐγκατ[] N τος[N 433 VIII, τος η cum spatio P.Herc. 433 IX. Hes. fr. 54 (b) Merkelbach-West 6 σιδδος N fin. suppl. Quaranta 7 μελλειν[N 433 VIII, μελλεινμ[P.Herc. 433 IX; suppl. Bücheler 9 ε[N 433 VIII, ἐμβλη[P.Herc. 433 IX (suppleverat iam Quaranta) 10 restituit Kordt; Α[λητοῦς δ'] Bücheler

ἴκετε{ο}υτά[ς] αν-
 δρὶ θητεύ[σαι].

12 spatium indicat N

20

(ἐκ Καβειροῦς καὶ Ἡφαίστου Κάμιλλον. . .
 τοῦ δὲ τρεῖς Καβείρους καὶ τρεῖς Καβειρίδας)

Strab. 10.3.21 p.472 (2.389.13 Kramer). Ἀκουσίλαος δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβειροῦς καὶ Ἡφαίστου Κάμιλλον λέγει· τοῦ δὲ τρεῖς Καβείρους, τοῖς νύμφας Καβειρίδας. Φερεκύδης (fr. 48) δ' ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥητίας Κύρβαντας ἐνέα, οἰκῆσαι δ' αὐτοὺς ἐν Σαμοθράκῃ· ἐκ δὲ Καβειροῦς τῆς 5 Πρωτέως καὶ Ἡφαίστου Καβείρους τρεῖς καὶ νύμφας τρεῖς Καβειρίδας· ἐκατέροις δ' ἱερά γίνεσθαι.

2 Καβειροῦς Kramer c Steph. Byz. s.v. Καβειρία: καὶ νύμφαι Καβειρίδες (καὶ Καβειριάδες) (add. dub. Meineke), ἀπὸ Καβειροῦς τῆς Πρωτέως καὶ Ἀγχινός, ἀφ' ἧς καὶ Ἡφαίστου Κάδμιλος (-ίλος PQ); Καβείρου CID^{sc}, Καβείρους WD^{sc} Κάδμιλος vel -ίλος Stephani codd. loc. cit.; Καδμίλον hic Jones (ed. 1928), Κάδμιλον Lasserre (ed. 1971) (τοῦ]του Lasserre τοῖς] ὧν kno; καὶ τρεῖς vel καὶ ἴσας K. O. Müller, Orchomenos und die Minyer (= Geschichte hellenischer Stämme und Städte 1, 1844 ed. F. W. Schneidewin) 447 ('dessen Kinder die drei Kabeiroi und ebensoviel Kabeiriades sind'); τρεῖς Kramer (fort. voluit et ipse καὶ τρεῖς); τρεῖς δὲ Kordt; ἴσας δὲ Holwerda; οἷς () Diels (de sacris quaedam excidisse ratus, cf. ἐκατέροις κτλ. infra); οἷς (συγγενέσθαι τρεῖς) Jacoby 4 Καβειροῦς Kramer (cf. supra); Καβείρου codd.

Quae apud Strabonem sequuntur Acusilao dederat Luetke, contra dixit Kordt.

21

(Ἀσωπὸς . . . Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος)

Apollod. Bibl. 3.12.6 (3.156, p. 151 Wagner). ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος, ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης.

1 ποταμὸς R (coniecerat Aegius in ed. pr. 1555): -μοῦ cett. 2 ὡς μὲν Ἀκουσίλαος λέγει, ὡς δὲ () Πηροῦς κτλ. (cf. fr. 1) scribendum sensisse videtur Natalis Comes, Mytholog. (1567) 8.17 (p. 884 ed. Genavensis), fort. recte

22

P.Oxy. XIII 1611 (saec. iii ineuntis p.C.) fr. 1.38 sqq. + duo fr. exigua et numeris carentia edd. Grenfell et Hunt. Σύμμικτα vel Λύσεις grammatici cuiusdam vel scholia ad ignotum scriptorem.

ii

ὅτι τὸ παρὰ Θεοφράστῳ
 λ[ε]γ[ό]μενον ἐν τῷ δευ-
 40 τέρῳ Περὶ βασιλείας
 περὶ τοῦ Καινέως δό-
 ρατος τοῦτο· “καὶ οὗτος
 ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ὁ τῷ
 κήπτρῳ βασιλεύων
 45 ο(ὗ) τῷ δόρατι καθάπερ
 ὁ Καινεύς· ἄξιον γὰρ
 κρα]τεῖν ὁ Καινεὺς τῷ
 δόρ]ατι ἀλλ’ οὐχὶ τῷ κή-

iii

πτ]ρῳ καθάπ[ερ . .] | .
 50 . . .] . βασιλεῖς [. . . .] | ου
 . . .] ἐδύνατο.” π[ρὸς] | τῆς
 ὑπ’ Α]κουσιλάου [τοῦ] | Αρ-
 γείου καταλ[εγομένης]
 ἱστορίας ἀπολῦσα[ι δεῖ·
 55 λέγει γὰρ περὶ Καινέω[ς
 οὕτως·
 “Καινήν δὲ τῇ
 Ἑλλάτῳ μίσγεται Πο(ε)ι-
 δ(έ)ων· ἔπειτα (οὐ γὰρ ἦν
 αὐτῇ ἱερὸν παῖδας [τ]’ τεκὲν οὗτ’ ἐξ ἑ-
 60 κείνου οὗτ’ ἐξ ἄλλου οὐ-
 δενός) ποιεῖ αὐτὴν Πο-

De hac papyro vide etiam E. Lobel, *Bodleian Quarterly Record*, 4 num. 38 (1923) 47–8, quo loco nil refert de fragmento minimo in fine v. 75 postea collocato; sed idem in exemplari Bodleiano huius voluminis adnotavit. Papyrus contuli 38 Theophr. fr. 600 Fortenbaugh 46 ἀξίων Grenfell–Hunt; itidem erraverat librarius v. 33 49 sq. καθάπ[ερ οἱ π]ο[λ]ο[ί] Grenfell–Hunt; sed o equidem non video, immo infimam partem hastae directae: fortasse καθάπ[ερ οἱ δ]ί[κα]ιοι 50 [εὐφάλη] Grenfell–Hunt, fort. spatio longius; [ἡγείτο] Boll apud Deubner, *SHAW* 1919.17; fort. [ἀρχεῖν] (ἀξίων supra correcto) 51 γὰρ Grenfell–Hunt; μὴν Boll; fort. οὐ[κ]έτ’ finem Theophrasti verborum agnovit Deubner μ[] vel ν[] minus certum 52 super κ punctum atramenti; fort. finis hastae transversae 54 suppl. Boll, Deubner 56 in marg. sin. signum chrescos 59 αὐτῇ Deubner: -τοῖς pap. ‘τεκένουτ’ (τε ex ου corr.) fort. man.’ 61 αὐτὴν Grenfell–Hunt: -τον pap.

ξε[ι]δέων ἄνδρα ἄτρω-
 το]γ [ι]σχὺν ἔχοντα [με]γί-
 65 ς]τ[η]ν τῶν ἀνθρώπων
 τῶν τότε, καὶ ὅτε τις αὐ-
 τὸν κεντοίῃ σιδήρῳ
 ἢ χαλκῷ ἠλίσκετο μά-
 λιστα χρημάτων. καὶ
 γίνεται βασιλεὺς οὗ-
 70 τος Λαπιθέων καὶ τοῖς
 Κενταύροις πολεμέε-
 σκε. ἔπειτα στήσας ἀκόν-

iv

[τιον
 []
 75 ςι δ’ οὐκ η. | κε[
 Ζεὺς ἰδὼν αὐτ[ὸν τα]ῦτα
 ποιέοντα ἀπειλεῖ καὶ
 ἐφορμαῖ τοὺς Κενταύρους·
 80 κάκε[ι]νοι αὐτὸν κατα-
 κόπτουσιν ὄρθιον κατὰ
 γῆς καὶ ἄνωθεν πέτρην
 ἐπιτιθεῖσιν σῆμα, καὶ
 / ἀποθνήσκει”.
 / τοῦτ’ ἐ[ς]τιν
 / γὰρ ἵσως τὸ τῷ δόρατι ἄρ-
 85 χεῖν τὸν Καινέα.

66 iota postea adscriptum est; num a man.², non dispicio. Sim. in 67, 78 69 γίνεται pap.; corr. West 72 sqq. ἀκόν[τιον ἐν ἀγορᾷ τοῦτω] | κελεύει θύειν, θεοῖ]σι Grenfell–Hunt, coll. schol. Ap. Rhod. 1.57–64a (12.6 Wendel); ἀκόν[τιον ἐν ἀγορᾷ θεῶν] | ἐκέλευεν ἀριθμεῖν. θεοῖ]σι Boll, coll. schol. D II. 1.264; utrique ἀγορῇ debuerunt 75 post ηε nil nisi in ed. pr., vide supra η: duae hastae directae, inter quas ita periit papyrus ut hastae transversae nulla iam pars dispici possit; neutra infra lineam descendit (ergo nec ρ nec quicquam simile). Sinistra autem paulo de recto declinat, ut εἰ effici possit; non fuit π, vix μ, ν: exigua pars sinistra litterae rotundae potius quam pars hastae directae, at hoc non impossibile. Fortasse igitur θεοῖ]σι δ’ οὐκ εἴ(α){ε}ς κε[ν] (sc. θύειν). ὁ δὲ 77 ποιέοντα pap.; corr. West 80 ορειον pap.; corr. ed. pr. coll. Pind. fr. 128f 8–9 Machler σχίσαις ὀρθῶ ποδὶ γὰν et Agatharchide *De mari Erythraeo* 7 εἰς τὴν γῆν . . . καταδύναι . . . ὀρθόν τε καὶ ζῶντα 83 σκει 83 sq. significant lineae obliquae verba scholiastae denuo incipere (Grenfell–Hunt); cf. paragraphum ad 38 84 τὸ: τι pap., corr. Grenfell–Hunt

Cf. schol. D II. 1.264, P.Oxy. III 418.9 sqq. (mythographum Homericum).

Argea

23

a

(Φορωνέα πρῶτον ἄνθρωπον γενέσθαι)

Clem. Al. *Strom.* 1.102.5 (2.66.5 Stählin–Früchtel–Treu) unde Eus. *Praep. Evang.* 10.12.9 p. 497c (1.603.4 Mras). ἦν δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ μὲν Φορωνέα τὸν μετὰ Ἰναχον ὁ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμός καὶ ἡ ἐν Σικυῶνι βασιλεία, πρῶτου μὲν Αἰγιαλέως, εἶτα Εὐρωπος, εἶτα Τελχίνος, καὶ ἡ Κρητὸς ἐν Κρήτῃ. **Ἀκουσίλαος** γὰρ Φορωνέα πρῶτον ἄνθρωπον γενέσθαι λέγει. ὅθεν καὶ ὁ τῆς Φορωνίδος ποιητῆς (fr. 1 Davies et Bernabé) εἶναι αὐτὸν ἔφη “πατέρα θνητῶν ἀνθρώπων”. ἐντεῦθεν ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (22a) κατακολουθήσας **Ἀκουσίλαῳ** (test. 10) γράφει: “καὶ ποτε προαγαγεῖν βουλευθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῇδε τῇ πόλει τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖ περὶ Φορωνέως τε τοῦ πρῶτου λεχθέντος καὶ Νιόβης καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.”

5 ⁵ ἀνθρώπων Eus. ^{9–10} τῇ πόλει om. Plat. pars codd. ¹⁰ ἐπιχειρεῖν Plato (Eus.), sc. ex ἔφη pendens

b

(γέγονεν ὁ μέγας κατακλυσμός Φορωνέως βασιλεύοντος)

Africanus apud Eus. *Praep. Evang.* 10.10.7 p. 488d. Vide Hell. fr. 47a.

c

(Ἰναχος πρῶτος Ἀργούς ἐβασίλευσεν)

Georg. Sync. *Ecl. Chron.* (71.23 Mosshammer). ὥστε οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον Ἑλλήσιν ἱστορεῖται πρὸ Ὠγύγου, πλὴν Φορωνέως τοῦ συγχρονίσαντος αὐτῷ καὶ Ἰνάχου τοῦ Φορωνέως πατρός, ὃς πρῶτος Ἀργούς ἐβασίλευσεν, ὡς **Ἀκουσίλαος** ἱστορεῖ.

**24

(Μυκηναία υἱὸν εἶναι Σπάρτωνος, Σπάρτωνα δὲ Φορωνέως)

Paus. 2.16.3 (1.143.9 Rocha-Pereira). Περσεὺς δὲ ὡς ἀνέστρεψεν ἐς Ἀργος—ἡσχύνετο γὰρ τοῦ φόνου τῇ φήμῃ—Μεγαπένθη τὸν Προῖτου

πείθει οἱ τὴν ἀρχὴν ἀντιδοῦναι, παραλαβὼν δὲ αὐτὸς τὴν ἐκείνου Μυκήνας κτίζει. . . (4) Ὅμηρος δὲ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ γυναικὸς Μυκῆνης ἐν ἔπει τῷδε ἐμνήσθη: “Τυρῷ τ’ Ἀλκμήνῃ τε εὖστέφανός τε Μυκήνη” (Od. 2.120). ταύτην εἶναι θυγατέρα Ἰνάχου γυναικὰ δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ ⁵ Ἑλλήνες καλοῦσιν Ἡοίας μεγάλας (Hes. fr. 246 Merkelbach–West). ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασίν. ὃν δὲ προσποιοῦσιν **Ἀκουσίλαῳ** λόγον, Μυκηναία υἱὸν εἶναι Σπάρτωνος, Σπάρτωνα δὲ Φορωνέως, οὐκ ἂν ἔγωγε ἀποδεξαίμην, διότι μηδὲ αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι. Λακεδαιμονίοις γὰρ Σπάρτης μὲν γυναικὸς εἰκὼν ἔστιν ἐν Ἀμύκλαις, ¹⁰ Σπάρτωνα δὲ Φορωνέως παῖδα θαυμάζοιεν ἂν καὶ ἀρχὴν ἀκούσαντες.

6 φασίν. ὃν Facius (ed. 1794): φάσιον β 7 Ἀκουσίλαῳ Porson apud J[ohn] K[aye], *Museum Criticum* 1 (1814) 220 n. 5: ἀκούσι β

25

(Νιόβης καὶ Διὸς. . . Ἀργός. . . καὶ Πελασγός, ἀφ’ οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς)

Apollod. *Bibl.* 2.1.1 (2.2, p. 50 Wagner) unde Tzetzēs ad Lycoph. *Alex.* 177 (86.27 Scheer). Νιόβης δὲ καὶ Διὸς (ἡ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγῃ) παῖς Ἀργός ἐγένετο, ὡς δὲ **Ἀκουσίλαός** φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ’ οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ ⁵ (fr. 160 Merkelbach–West) τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι.

2 Νιόβης recc.: Νεόβης R; sc. τῆς Φορωνέως; Νιόβης τῆς Ἀπίδος ἀδελφῆς Tzetzēs 4 sq. ἀφ’ οὗ—Πελασγούς] ἀφ’ οὗ ἡ ἀπὸ Πελοποννήσου [sic] χώρα ἢ καὶ Ἀπία λεγομένη μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσσης Πελασγία ἐκλήθη Tzetzēs

Pergit *Bibl.* ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν sc. 3.8.1 (3.96) = *FGrHist* 2 F 25b, ubi haec breviter iterantur.

26

(Πειρήνος Ἰώ)

Apollod. *Bibl.* 2.1.3 (2.5, p. 51 Wagner). Ἀργοῦ δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος, οὗ φασιν Ἰὼ γενέσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγραφέας τὰ χρονικὰ (*FGrHist* 250 F 8) καὶ {οἱ} πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ (fr. 124 Merkelbach–West) καὶ **Ἀκουσίλαος** ⁵ Πειρήνος αὐτὴν φασιν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ ὑφ’ Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν

2 Ἰάσος Aegius (ed. pr. 1555): Ἰσος codd. φασιν] sic R; φησιν cett. (corr. iam Aegius) 3 {οἱ} Wilamowitz³ 64 n. 2; sim. Robert, *Gr. Heldens.* 257

μετεμόρφωσε λευκήν, ἀπωμόσατο δὲ ταύτη μὴ συνελθεῖν· διό φησιν
 Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὄργην τοὺς γινομένους ὄρκους
 ὑπὲρ ἔρωτος.

1 ταύτη Kirchhoff, *Die homerische Odyssee* (1879) 328: αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο codd.; ἀπωμ. δὲ
 ταύτην Epit. Vat.

Sequitur apud Apollod. fr. 27.

27

(Ἄργον τὸν πανόπτην . . . γηγενή)

Apollod. *Bibl.* 2.1.3 (2.6, p. 52 Wagner). Ἦρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς
 τὴν βοῦν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ὃν Φερεκύδης
 μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ (*FGrHist* 12 F 16) Ἰνάχου,
 Κέρκωψ (Hes. fr. 294 Merkelbach–West) δὲ Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς
 5 Ἀσωποῦ θυγατρὸς· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενὴ αὐτὸν λέγει.

2 Φερεκύδης] vide ad fr. 66 Ἀσκληπιάδης hic, Φερεκύδης infra codd.; transp. Valckenaer ad
 schol. Eur. *Phoen.* 1116 (cius 1123) = Pher. fr. 66 4 Κέρκωψ Aegius (ed. pr. 1555):
 Κέρκωψ codd.

Præcedit apud Apollod. fr. 26.

28

(αἱ Προϊτίδες τὸ τῆς Ἦρας ξόανον ἐξηυτέλισαν)

Apollod. *Bibl.* 2.2.2 (2.26, p. 58 Wagner). καὶ γίνεται Ἀκρισίω μὲν ἐξ
 Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνος Δανάη, Προίτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσιππη
 καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. αὗται δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν
 Ἡσίοδος (fr. 131 Merkelbach–West) φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ
 5 κατεδέχοντο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἦρας ξόανον
 ἐξηυτέλισαν.

Pergit *Bibl.*: (27) γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς ἐπλανῶντο ἀνὰ τὴν Ἀργεῖαν ἄπασαν, αἷθις δὲ τὴν Ἀρκαδίαν
 καὶ τὴν Πελοπόννησον (καὶ—Πελ. del. Heyne² 280, def. Huys, *Hermes*, 126 (1998), 125: καὶ τὴν
 <λοιπὴν> Πελ. Frazer (ed. 1921)) διελθοῦσαι μετ' ἀκοσμίας ἀπάσης διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.
 Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάωνος καὶ Εἰδομένης (–μενῆς Holford–Strevens) τῆς Ἀβαντος. . . ὑπισχνεῖται
 θεραπεύειν τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. Quæ partim Acusilai possunt
 esse; cf. Probum in Verg. *Ecl.* 6.48 (3.2.345 Thilo–Hagen): *Proeti filiae regis Argivorum.*
Hesiodus docet ex Proeto et Sthenoboea Amphidamantis (Aphidantis Schneidewin coll. Apollod.
 3.9.1 (3.102)) *natas. has, quod Iunonis contempserant numen, insania exterritas, quæ crederent se*
boves factas, patriam Argos reliquisse, postea a Melampode Amythaonis filio sanatas ita uti (<ita
 ait E; lacunam posuit Keil). Ante *has* lacunam duorum versuum dimidiatorum habet cod. P;
 aut hic aut in fine Acusilai nomen stare potuit.

Hercules

Cf. fr. 31.

29

(ὁ Κρῆς ταῦρος)

Apollod. *Bibl.* 2.5.7 (2.94, p. 78 Wagner). ἔβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν
 Κρῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον. τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φησι τὸν δια-
 πορθμεύσαντα Εὐρώπην Διῦ, τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ
 θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς
 θαλάσσης.

Orithyia, Boreadae

30

(περὶ Ὠρείθυϊας ἱστορία)

Schol. (CHMPaV^{amou}X) *Od.* 14.533. “Βορέω ὑπ' ἰωγῇ”. Ἐρεχθεὺς ὁ τῶν
 Ἀθηναίων βασιλεὺς ἴσχει θυγατέρα τοῦνομα Ὠρείθυϊαν κάλλι
 διαπρεπεστάτην. κοσμήσας δὲ ταύτην ποτὲ πέμπει κανηφόρον θύσουςαν εἰς
 τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ. ταύτης δὲ ὁ Βορέας ἄνεμος ἐρασθεὶς
 5 λαθὼν τοὺς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν κόρην ἥρπασεν. καὶ
 διακομίσας εἰς Θράκην ποιεῖται γυναικα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς
 Ζήτης καὶ Κάλαις, οἳ καὶ δι' ἀρετὴν μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ
 νάκος ἔπλευσαν ἐν τῇ Ἀργοί. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσίλαῳ.

1 Ἐρεχθεὺς primo omisum post Ἀθηναίων ins. M; om. HPaX 2 ἴσχει] εἶχε M, ἔσχε
 HPaX 7 οἱ—Ἀργοί (8) om. C ἡμιθέων coni. Sturz² propter schol. ad *Od.* 12.69, ubi
 tamen iam correxerat Barnes (ed. 1711) ἡμιθέους in ἡμιθέους, cui potius adstipulandum
 8 ἀργῶ vel ἀργῶ codd.: corr. Barnes ἡ—Ἀκουσίλαῳ om. HPaX

31

(Ζήτης καὶ Κάλαις. . . περὶ Τῆνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο)

Apollod. *Bibl.* 3.15.2 (3.199, p. 163 Wagner). Ὠρείθυϊαν δὲ παίζουσιν
 ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνήλθεν· ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν
 Κλεοπάτρην καὶ Χιόνην, υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαιν πτερωτοὺς, οἳ
 πλείοντες σὺν Ἰάσονι {καὶ} τὰς Ἀρπυίας διώκοντες ἀπέθανον, ὡς δὲ
 Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

1 παίζουσιν Staveranus: περῶσαν codd. 4 del. Hercher (ed. 1874) et omittere videtur
 M (qui navigantes cum Iasone τὰς Ἀρπυίας διώκοντες ἀπέθανον)

(*P.Herc.* 247 Va + 242 Va (p. 78 Schober, 18 et 7 Gomperz) = *FGrHist* 2 F 32 Acusilai non est. Suppleverat Philippson ὁ Ἀκουσίλα[ος δὲ τ]ὸν Ἡρακλέα [[πυρὶ τ]ετελευτη[[κέν]αι φησί, vestigiis haud faventibus; restituit Schober τοὺς || [δὲ Δι]οσκούρου | [καὶ τ]ὸν Ἡρακλέα | [καὶ τ]ετελευτη[[κέν]αι φησί (sc. Ὁμηρος), audacius tamen et hic, nam quae scripsit cum apographi indiciis minime congruunt.)

Thebanum

33

(Ἀκταίων . . . ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃν)

Apollod. *Bibl.* 3.4.4 (3.30, p. 114 Wagner). Ἀυτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγεῖν ἐδιδάχθη, καὶ (ἔπειτα) ὕστερον ἐν τῷ Κιθαιρώνι κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὥς μὲν Ἀκουσίλαος λέγει, μνησίαντος τοῦ Διὸς ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃν, ὥς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λουομένην εἶδε.

2 κυνηγεῖν Wilamowitz⁵ 151: κυνηγὸς codd.

3 add. Wagner ex Epitt. Vat., Sabb.

Deucalionidae

34

(Δευκαλίων . . . Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ)

Schol. (HMaPaQ+) *Od.* 10.2. “Αἰολίην δ’ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ’· ἔνθα δ’ ἔναιεν / Αἰόλος Ἱπποτάδης”. Δευκαλίων, ἐφ’ οὗ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δὲ ὡς (οἱ) πλείστοι λέγουσι Κλυμένης, ὥς δὲ Ἡσίοδος (fr. 4 Merkelbach–West) †Πρυνεῖς, ὥς δὲ Ἀκουσίλαος Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ {τοῦ Προμηθέως}. ἔγχευε δὲ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας τῆς ἀντὶ τοῦ πυρὸς δοθείσης τῷ Ἐπιμηθεὶ εἰς γυναῖκα. γίνονται δὲ τῷ Δευκαλίῳ θυγατέρες μὲν δύο Πρωτογένεια καὶ Μελάνθεια, υἱοὶ δὲ Ἀμφικτύων καὶ Ἑλλήν. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι Ἑλλήν γόνων μὲν ἦν Διὸς λόγῳ δὲ Δευκαλίωνος. ἐξ οὗ Ἑλληνος Αἰόλος πατὴρ Κρηθέως, Ἀθάμαντος, Σισύφου. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἱππότου παῖς· ὁ δὲ Ἱπποτὴς υἱὸς Μίμαντος. τρεῖς γὰρ Αἰόλους φασὶ γενεῆσθαι, πρῶτον τὸν τοῦ Ἑλλήνος,

3 (οὗ) Dindorf 4 Πρυνεῖς Ma; Πρυνός HPa; Πρυνει- incipiebat Q, tum scripsit η(ως) s.l.; Πρυνός Dindorf; Πανδώρας Sturz⁶; Πρωτογενεῖς Lloyd-Jones; cf. Hell. fr. 6. 5 {τοῦ Προμηθέως} West: καὶ Πρ. Sturz⁶, prob. Welcker 6 Πανδώρας τῆς . . . δοθείσης Buttman: accusative codd. ἀντὶ HPa: ἀπὸ MaQ τοῦ om. HMaPa 9 sq. πατὴρ—παῖς] ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἑλλήνος παῖς, πατὴρ δὲ Κρηθέως Ἀθάμαντος Σισύφου codd.; corr. Buttman ex Eust. *Od.* 1644.9

δεύτερον τὸν ἐξ Ἱππότου καὶ Μελανίππης, τρίτον τὸν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης. πρὸς τοῦτον δὲ φησὶν ὁ Ἀσκληπιάδης (*FGrHist* 12 F 26) <τὸν Ὀδυσσέα ἐλθεῖν> τὸν ἐκ Ποσειδῶνος. φυλάσσει δὲ Ὀμηρος τὸ εἰπεῖν ἐξ Ἱππότου.

2–3 add. Buttman

3 τὸ Dindorf: τῷ codd.

35

(λίθους κατόπιν ῥίπτοντες ἀνθρώπους ἐποίουν)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 9.70a (1.283.9 Drachmann). “λίθινον γόνον”. κοινὰ τὰ περὶ Δευκαλίωνα καὶ Πύρραν. καὶ ὅτι τοὺς λίθους κατόπιν ῥίπτοντες ἀνθρώπους ἐποίουν, μαρτυρεῖ Ἀκουσίλαος.

36

(τὸν Ἐνδυμίωνα Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης. . .
ἐαυτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ἀπολέσθαι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.57–8 (264.3 Wendel). loquitur Selene: “οὐκ ἄρ’ ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω, / οὐδ’ οἷα καλῶ περιδαίομαι Ἐνδυμίῳ”. Λάτμος ὄρος Καρίας, ἔνθα ἔστιν ἄντρον, ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων. . . τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν (fr. 10a.58 Merkelbach–West) Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης (εἶναι παῖδα), παρὰ Διὸς εἰληφότα τὸ δῶρον “ἴν’ αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου”, ὅτε θέλοι (ἀπ)ολέσθαι. καὶ Πείσανδρος (*FGrHist* 16 F 7) <δὲ τὰ αὐτὰ φησι> καὶ Ἀκουσίλαος καὶ Φερεκύδης (fr. 121) καὶ Νίκανδρος ἐν β’ Αἰτωλικῶν (fr. 6 Schneider = *FGrHist* 271–2 F 6a) καὶ Θεόπομπος ὁ ἐποποιός (fr. deest CA, SH; cf. SH 765–6) . . . ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἡοίαις (fr. 260 Merkelbach–West) λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν, ἐρασθέντα δὲ Ἦρας εἰδῶλῳ παραλογισθῆναι {τὸν ἔρωτα} νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς Αἶδου. Ἐπιμενίδης δὲ (fr. 12) αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναι φησι τῆς Ἦρας, διόπερ Διὸς χαλεπήμαντος αἰτήσασθαι διὰ παντὸς καθεύδειν.

5 (εἶναι παῖδα) addidi ex P 6 ἴν’ αὐτῷ Rzach, *Wien. Stud.* 5 (1883) 201 coll. Apollonio Dyscolo *Pron.* 82.21 Schneider = Hes. fr. 10c; ἐν αὐτῷ L, ἐαυτῷ A ἴν’—θανάτου] cf. Hes. fr. 10a 62 7 <(ἀπ)ολέσθαι scripsi; ἐλέσθαι A <δὲ κτλ.> addidi ex P; lacunam ante καὶ Π. statuit Wendel 9 ὁ ἐποποιός Pflugk, *De Theop. Chii vita et script.* (1827) 9 n. 2: ἐν ἐποποιῶις L, ἐποποιῶις P 12 del. Keil: διὰ τὸν ἔρωτα post νεφέλης P, quae post νεφέλης καὶ traiecit Merkelbach

37

(τὸ δέρος. . . πορφυρευθῆναι ἀπὸ θαλάσσης)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1146–8 (307.23 Wendel). “τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος”· περὶ δὲ τοῦ δέρους ὅτι ἦν χρυσοῦν οἱ πλείστοι ἱστοροῦσιν. **Ἀκουσίλαος** δὲ ἐν τῷ Περὶ γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναι φησιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

4 ἀπὸ] confert Wendel schol. Eur. Med. 5 = Simonidis PMG 576; ὑπὸ P

38

(τοὺς Φρίξου παῖδας ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1122a (206.21 Wendel). “Ἄργος δὲ παροίτατος”· εἰς τῶν Φρίξου παίδων οὗτος. τοὺτους δὲ **Ἡρόδωρος** (fr. 39) φησιν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς, **Ἀκουσίλαος** δὲ καὶ **Ἡσίοδος** ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἡοίαις (fr. 255 Merkelbach–West) φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς δ', Ἄργον, Φρόντιν, Μέλαν, **Κυτίσωρον**· **Ἐπιμενίδης** (fr. 15) δὲ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα.

5 οὗτος] utrum Apollonius (vv. 1155 sq.; ita Wilamowitz, *Hellenistische Dichtung* (1924) 2.233 n. 1) an Hesiodus incertum 6 **Κυτίσωρος** Apollonius; **Κύτωρον** P, cf. Strab. 12.3.10 = Ephorum, *FGH Hist* 70 F 185 **Ἐπιμενίδης** P: **Ἐπιμένης** L.

Troica

Fortasse ex tertio libro (cf. frr. 2–4). Cf. etiam fr. 45A.

39

(περὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου ἱστορία)

a. Schol. (A, *B (4.246.15 Dindorf), D codd. CRVL a, Ge II (2.187.7 Nicole)) *Il.* 20.307.

5 “ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων / νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει / καὶ παίδων παῖδες”· Ἀφροδίτη χρησμοῦ ἐκπε-
10 σόντος ὅτι τῆς τῶν Πριαμίδων ἀρχῆς καταλυθείσης οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσιν,

**b. *P. Berol.* 13282 (saec. iii p.C.) ed. W. Müller, *FBSM* 10 (1968) 118; iterum tractavit F.

a 8 τῶν om. *BGeRVLa

10 βασιλεύουσιν Ge

ἦδη παρηκμακότη συνήλθεν. τεκοῦσα δ' Αἰνείαν καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευάσαι τῆς τῶν Πριαμίδων καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσὶ, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἡτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδώσι τὴν ἑλένην. ἡ ἱστορία παρὰ **Ἀκουσίλαω**.

a 1 ἦδη La: om. A; καὶ C; Ἀφροδίτη *B; δὲ Ἀφροδίτη GeRV 5 συνέβαλε *BGeRV
9 μὴ om. AC 11 ἱστορεῖ Ἀκουσίλαος (κουσίλαος Ge) GeRVLa
b suppl. Montanari 1 τῇ ἀπλοῖα Müller, τῇ ἀπλότῃ Luppe, *Eikasmos*, 7 (1996) 209
κατέλυσε τὴν κτλ. e.g. Montanari 2 vel ἱ[στορεῖ Ἀκουσίλαος, cf. app. ad a. Finem fabulae hic esse patet ex iis quae in papyro sequuntur

**c. *P. Oxy.* LXI 4096 (saec. ii p.C.) fr. 3 ed. P. Schubert; iterum tractaverunt M. Haslam, *ZPE* 110 (1996) 116, M. van Rossum-Steenbeek, *ZPE* 113 (1996) 24. Mythographus Homericus.

—ρὰ Ἀκ]ρου[ιλάωι

c vel ἱστο|ρεῖ Ἀκ]ρους[ίλαος sequitur fabula ad *Il.* 20.403 pertinens

40

(περὶ Εὐρύπυλου καὶ Ἀστυόχης ἱστορία)

a. Schol. (CHMMaPaQV^{αποῦ}X) *Od.* 11.520. “ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο (sc. Νεοπτόλεμος) χαλκῶ, / ἥρω' Εὐρύπυλον πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι / Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δώρων. / κείνον δὲ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.”· Εὐρύπυλος ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέους παῖς λαχὼν τὴν πατρίαν ἀρχὴν τῆς

**b. *PSI* X 1173 (saec. iii p.C.) fr. 4^ν ed. Coppola. Mythographus Homericus.

“τὸν] Τηλεφ[ίδην”· Εὐρύπυλος ὁ Τηλ[έφου καὶ Ἀστυόχης Ἡρακλέ-
a π[ά]ππον ἔχ[ων
] ἀρχή[ν

b Papyrus contuli. Versuum numeratione editionis Florentinae continua usus sum; l. 103 = fr. 4^ν l. 11 105]π'πον finem supplevi; deinde e.g. τὴν πατρίαν] ἀρχή[ν] ἔλαχε, cf. a; in 106 τήν] suppl. dub. Coppola

Μυσίας προΐσταται. πυθόμενος δὲ
 Πρίαμος τῆς περὶ τούτου
 δυνάμεως ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν ἵνα
 παραγένηται σύμμαχος. εἰπόντος
 5 δὲ αὐτοῦ ὡς οὐκ ἔξδν αὐτῷ διὰ τὴν
 μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῇ
 μητρὶ αὐτοῦ δῶρον {Ἀστυόχη}
 χρυσὴν ἄμπελον. ἡ δὲ λαβούσα τὴν
 ἄμπελον ἔπεμψεν τὸν υἱὸν ἐπὶ τὴν
 10 στρατείαν. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ
 Ἀχιλλέως αὐτὸν ἀναιρεῖ. ἡ δὲ
 ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάω.

a 1 Μυσίας ἀρχῆς MV προΐστατο C MaPaQX 2 τῆς περὶ] περὶ τῆς CH MaPaQX;
 περὶ V^u 3 ὡς] εἰς H MaPaQX 5 αὐτοῦ] αὐτῷ H MaPaQX 6 ὁ Πρίαμος om.
 H MaPaQX 7 δῶρα H MaPaQX 7 sq. Ἀστυόχη—ἄμπελον om. H MaPaQX (χρυσὴν
 ἄμπελον postea addidit X); super Ἀστυόχη add. C τῇ; Ἀστυόχη del. Buttman; Ἀστυόχη δῶρον
 χρ. ἄμ. Müller 8 sq. τὴν ἄμπελον om. H MaPaQX 9 τὴν om. MaPaQV^aX
 10 στρατείαν] στρατὸν HQX; στρατῷ Ma; στρα(τ-) Pa 10 sq. Νεοπτόλεμος—ἀναιρεῖ] δν
 Νεοπτόλεμος ὁ τοῦ Ἀχιλλέως υἱὸς ἀναιρεῖ H MaPaQX 11 δὲ om. C; ἡ δὲ—Ἀκουσιλάω om.
 H MaPaQX

41

(Μεγαπένθης Μενελάου καὶ δούλης Τηρηίδος)

Apollod. Bibl. 3.11.1 (3.133, p. 145 Wagner). Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ
 Ἑλένης Ἐρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατὰ τινος Νικόστρατον, ἐκ δούλης (δὲ)
 †Πιερίδος γένος Αἰτωλίδος†, ἣ καθάπερ Ἀκουσιλάος φησι Τηρηίδος,
 Μεγαπένθη, ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὐμηλον (fr. 6) Ξενόδαμον.

2 τινος] cf. Hes. fr. 175 Merkelbach–West, Cinaethonis fr. 3 Davies et Bernabé, Soph. El.
 539, schol. Od. 4.11 (1.172.1 Dindorf) <δὲ> add. Westermann (ed. 1843) 3 locutio
 qualis est Πιερίδος γένος Αἰτωλίδος de servis non usurpatur: (ἡ) Αἰτ. vel {Αἰτ.} Heyne² 730 =
 Heyne³ 323; {Πιερίδος} γένος Αἰτ.—φησι {Πιερίδος} {Τηρηίδος} post Hermann coni. Hercher,
 probaverunt Diels, Jacoby; an {γένος Αἰτωλίδος} secludendum, quasi ex Γετίδος ortum, quod
 una cum Τηριδάης (Τηρίδος, Τειρίδος) agnoscit schol. Od. 4.12?

42

(Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.825–31g (295.18 Wendel). “Σκύλλης. . . ἦν
 τέκε Φόρκω / νυκτιπόλος Ἑκάτη, τὴν τε κλείουσι Κράταιν”. Ἀκουσιλάος
 Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει, Ὅμηρος δὲ (Od. 12.124) οὐχ
 Ἑκάτην ἀλλὰ Κράταιν. ἀμφοτέροις οὖν Ἀπολλώνιος κατηκολούθησεν. ἐν
 δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἑοδαῖς (fr. 262 Merkelbach–West) Φόρβαντος καὶ

Ἑκάτης ἡ Σκύλλα. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ (PMGF 220) †εἰδός
 τινος† Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.

1 sq. τῆς Ποσειδῶνος Wendel coll. Paus. 10.12.1, Plut. De Pyth. or. 9 p. 398c; Λιβυστίδος
 Lloyd-Jones apud Davies; alii alia; om. P

Cf. Schol. Od. 12.124 (ubi pro μάγοι suspicor αἱ Μεγάλαι Ἑοδαῖ ut supra legendum).

43

(περὶ Ἰθάκου καὶ Νηρίτου τοῦ Πτερελάου παίδων ἱστορία)

Schol. (CMV^{unou}) Od. 17.207. “ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο / τὴν ποίησ’ Ἰθακος
 καὶ Νήριτος ἡδὲ Πολύκτωρ”. Πτερελάου παῖδες Ἰθακος καὶ Νήριτος ἀπὸ
 Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ᾧκουν τὴν Κεφαλληνίαν. ἀρέσαν δὲ αὐτοῖς τοῦτο
 καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἦθη παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην. καὶ τόπον
 5 ἰδόντες εὖ πεπονημένον εἰς συνοικισμὸν διὰ τὸ τῶν παρακειμένων
 ὑψηλότερον εἶναι κατοικήσαντες δεῦρο τὴν Ἰθάκην ἔκτισαν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ
 Ἰθάκου ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἐκ τοῦ
 Νηρίτου Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάω.

2 Πτερελάου παῖδες V^a (sim. schol. BQ 2.639.21 Dindorf): om. rell.; corr. Barnes (ed. 1711)
 (cf. Eust. Od. 1815.50) 6 εἶναι καὶ V

Frr. 44–6. Fragmenta dubia vel spuria

**44

Ὑπερόχης Εὐρύπυλος· οὐ Ὅρμενος· οὐ Φέρης· οὐ Ἀμύντωρ·
 οὐ Ἀστυδάμεια ἡ Τληπολέμου μήτηρ

Schol. (BCDEQ) Pind. Ol. 7.42a (1.210.14 Drachmann). “τὸ δ’
 Ἀμυντορίδαι / ματρόθεν Ἀστυδαμείας”. ἐναντίως τῷ ποιητῇ τὰ περὶ τῆς
 μητρὸς Τληπολέμου ἱστορεῖ ὁ Πίνδαρος. Ὅμηρος μὲν γὰρ αὐτὴν Ἀστυόχην
 ἀποκαλεῖ καὶ Ἄκτορος εἶναι θυγατέρα βούλεται ἐν οἷς φησιν (Il. 2.658) “ὃν
 5 τέκεν Ἀστυόχεια”. ἔοικε δὲ ὁ Πίνδαρος ἐντετυχηκέναι τῷ Ἀχαιῶ† ἱστο-
 ριογράφῳ· ἐκεῖνος γὰρ οὕτως γενεαλογεῖ· “Ὑπερόχης—μήτηρ.” καὶ αὐτὸς
 δὲ Ἀμύντωρ εἰς Δία τὸ γένος ἀνάγει· ἐνιοὶ δὲ καὶ υἱὸν Ἀμύντορα τοῦ Διὸς
 εἶναι λέγουσιν.

(Acus.) 1 Ὑπερόχου E; —όχη C. Postrema tria verba scholiastae esse possunt.

(Schol.) 5 in Ἀστυόχεια desinit D †τῷ Ἀχαιῶ† Achaeus historiographus aliunde igno-
 tus; παλαιῶ C; {Ἀκουσιλάω} τῷ ἀρχαίῳ Böckh p. 166 n. 1; τῷ Ἀργεῖῳ vel Ἑκαταίῳ Müller, FHG
 4.286 (hoc probavit Wilamowitz, Pindaros 366 n. 1); (Ἀντρεσίῳ) τῷ ἀρχ. Bergk, Neue Jahrb. 135
 (1878) 39 6 καὶ αὐτὸς] κατ’ ἄλλους dub. Müller loc. cit.

Schol. b = Pher. fr. 80.

P.Univ.Giss. IV 40. Vide Hell. fr. 152A.

(τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια)

Joseph. AJ 1.108. Vide Hec. fr. 35.

Schol. Thuc. 1.51.4 = FGrHist 2 F 45, ubi Acusilaus Andocidem inter decem rhetores attulisse dicitur, omisi; fort. voluit scholiasta *Ελλάνικος* scribere, cf. FGrHist 323a F 24c (ita Kordt). Nomen Acusilai in Probi adnotationem ad Verg. *Ecl.* 2.48 (Serv. 3.2.330 Thilo-Hagen = FHG fr. 21a: *Narcissus flos †euzimades† refert, a Narcisso Amarynthi, qui fuit Eretrieus ex insula Euboea etc.*) coniectura vix credibili (ut *Acusilaus refert*) introduxit Egnatius (ed. Prob. Venetiis 1507); *Euximenes* coni. West coll. Anaxim. fr. 4. Natalis Comititis figmentum *Mytholog.* 7.6 p. 721 *Acusilaus Neptuni ac Terrae filias fuisse credidit* (sc. *Harpyias*) ut soleo spreui.

AETHLIUS SAMIUS (FGrHist 536)

fl. saec. v–iv ineunte?

Testimonium

Vocatur Aethlius ὁ Σάμιος fr. 1.

1. Ath. 14.63 p. 650d (3.439.1 Kaibel). **Ἀέθλιος** δ' ἐν ἐ' Ὀρων Σαμίων (fr. 1 test.), εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα . . .

Fragmenta

Frr. 1–3. Σαμίων Ὀροι

E quinto libro

1

σῦκον καὶ σταφυλὴ καὶ ὁμομηλὶς καὶ μῆλα καὶ ρόδα δις τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐγίνετο

Ath. 14.68 p. 653f (3.446.19 Kaibel) unde ex epit. Eust. ad *Od.* 7.120 p. 1573.21 = FGrHist 536 F 1a. ὅτι δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις διηγεκείς ἦσαν αἱ ὀπώραι πᾶσαι, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀραις (fr. 581 Kassel–Austin; ἐν *Εἰρήνῃ* epit., Eust.). τί οὖν παράδοξον ἱστορεῖν δοκεῖ **Ἀέθλιος ὁ Σάμιος** ἐν πέμπτῳ Σαμίων Ὀρων λέγων “σῦκον—ἐγίνετο.” Id. 14.63 p. 650c (3.438.19 Kaibel) = FGrHist 536 F 1b. αἱ δ' ἀμαμηλίδες οὐκ εἰσιν ἄπιοι, ὥς τινες οἴονται, ἀλλ' ἕτερόν τι καὶ ἥδιον καὶ ἀπύρηνον . . . **Ἀέθλιος** δ' ἐν ἐ' Ὀρων Σαμίων, εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα (test. 1), ὁμομηλίδας αὐτὰς καλεῖ.

2 ἐγίνετο Kaibel: ἐγένετο AE

Sine libri numero tradita

2

ἀλλὰ λέξασθαι νέωνται

Etym. Gen. AB (*Etym. Magn.* 601.20) s.v. νένοται = Hdn. Π. παθῶν fr.

240 (2.253.3 Lentz). ἡ ἀπὸ τοῦ νενόηται κατὰ συγκοπὴν τοῦ η ἢ ἀπὸ τοῦ
 νένωται κατὰ συστολήν. ἐπειδὴ γάρ ἐστιν ῥῆμα νῶ τρίτης συζυγίας, ὡς
 παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 182 Radt) {οἶον} Ἑλένης γάμῳ· “νένωται”. καὶ παρ’
 Ἀνακρέοντι (PMG 369) ἡ μετοχή· “ὁ δ’ ὑψηλὰ νενωμένος,” καὶ ὁ Ἀέθλιος
 5 ἐν τοῖς Σαμίων Ὕροις· “ἀλλὰ λέξασθαι νένωνται.”

1 ἡ—η] ἡ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, ἀπὸ τοῦ νενόηται, ὅπερ καὶ νενόεσθαι Ἰακῶς γίνεται Gen. B,
 Magn. 2 ῥῆμα om. Gen. A ὡς] καὶ Gen. B 3 del. Hermann, Euripidis Helena
 (1837) XVI {οἶον} νένωται Hermann 4 μ(ετο)χ(ή) οἶον Gen. A νενώμενος Gen.
 Αέθλιος Gen. B: Ἀθλιος cett. 5 Ὕροις edd. post Schweighäuser (vide ad Creoph. fr. 1):
 Ὕροις codd.

Citantur propter voces singulares e Samiorum annalibus sententiae duae apud Hdn. Π. μιν.
 λέξ. 2.912.3 et 2.945.14 Lentz = FGrHist 544 F 2–3, quas ob hoc fr. Aethlio assignare voluit
 Jacoby.

*3

(τὸ τῆς Σαμίας Ἦρας ἄγαλμα)

Clem. Al. Protr. 46.3 (1.35.17 Stählin–Treu). ἀμέλει ἐν Ἰκάρῳ τῆς
 Ἀρτέμιδος τὸ ἄγαλμα ξύλον ἦν οὐκ εἰργασμένον, καὶ τῆς Κιθαιρωνίας
 Ἦρας ἐν Θεσπείᾳ πρέμνον ἐκκεκομμένον· καὶ τὸ τῆς Σαμίας Ἦρας, ὡς
 φησιν Ἀέθλιος, πρότερον μὲν ἦν σανίς, ὕστερον δὲ ἐπὶ Προκλέους ἄρχον-
 5 τος ἀνδριαντοειδὲς ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις ἀπεικονίζεσθαι τὰ ξόανα
 ἤρξατο, “βρέτη” ἐκ βροτῶν τὴν ἐπωνυμίαν ἐκαρπώσατο.

6 ἤρξαντο P τὴν ante ἐκ codd.; traicci ἐκαρπώσαντο Dindorf

Hinc Arnobius Adv. Nat. 6.11.

AGIAS ET DERCYLUS ARGEI (FGrHist 305)

fl. saec. iv parte priore?

Testimonia

Ambo scriptores una ubique nominantur tribus locis exceptis: fr. 1
 (Agias, ethnico vacuus), fr. 6 (Dercylus, item), test. 2 (Dercylus,
 item, sed colligi potest eum illic inter Argeos enumerandum esse).
 Δερκύλος ubique scribitur praeter varias lectiones in test. 2, fr. 2, 6.

1a. PRIM I 17 ii 21 = schol. ad Antim. p. 83.21 Wyss. Praecedit fr.
 4a. κ[αὶ τοῦτο ἐκ] τῶν Ἀ[γί]ου καὶ Δερκύλου παρέκειτο, [ἀφ'] | φ[ν
 ἐφα]ίνετο ὁ Κα[λλίμαχος] (vide fr. 65 Pfeiffer) ἅπαντ[α ε]ίληφώς. καὶ δὴ
 καὶ τὸ “πάτος” (vide Callim. fr. 66.3 Pfeiffer) ἐ|κεῖθ[έν] ἐ[τ]ιν (fr. 4b).

2 τοῦτο] ταῦτα Wyss 4 cm. Vogliano

1b. PSI XI 1219 fr. 1.35 = schol. ad Callim. Aetia I fr. 3–7 Pfeiffer,
 5–9¹⁸ Massimilla. Praecedit fr. 8. τ(ήν) δ' ἱστορίαν (sc. περὶ τοῦ Μίνω)
 ἔλαβεν π[(αρά) Ἀγίου] | κ(αὶ) Δερκύλου.

1c. P.Oxy. XX 2263 fr. 1 ii 6 = schol. ad Callim. Aetia fr. 26–31
 Pfeiffer, 28–34 Massimilla. Praecedit fr. 8A. ε[λ]αβ[ε] δὲ τῇ[ν] ἱστορίαν
 (sc. περὶ τοῦ Λίνου καὶ τοῦ Κοροΐβου) ὁ Κα[λ] | λ[ι] | μαχ[ο]ς παρὰ Ἀγία καὶ
 Δερ | κ | ὑ | λ | ο | υ.

2. Etym. Gen. A¹B (Etym. Magn. 391.16) s.v. Εὐῖος καὶ Εὐοῖ. ἔθος δὲ
 ἔχουσι Δωριέων τινές. ὡς γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Λάκωνες καὶ Πάμφυλοι καὶ
 Ἑρετριεῖς καὶ Ὀρώπιοι ἔνδειαν τοῦ σ ποιοῦντες δασείαν χαράττουσι τοῖς
 ἐπιφερομένοις φωνήεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ποιῆσαι ποιῆάι, Βουσόα Βουῶα καὶ
 5 μουσικά μωικά. κέχρηται δὲ τούτῳ τῷ εἶδει τῆς δασείας καὶ Δερκύλος.

2 οἱ Ἀργεῖοι Gen. B, Magn. Πάμφυλοι Sturz apud Gaisford: -φύλοι, -φύλιοι, -φίλιοι Etym.
 3 καὶ Ὀρώπιοι] οἱ νεώτεροι Gen. χαράττουσι] χαρίζεσθαι Gen. AB 4 Βουσόα Βουῶία Gen.
 A, qui καὶ μουσικά μωικά om. 5 Δέρκυλλος Magn.

Fragmenta

Frr. 1–9. Ἀργολικά

Omnia fragmenta ex uno hoc libro ad nos pervenire facile credas, quamquam plures ab his non scriptos esse compertum non habemus.

E primo libro

1

(τῶν Γηρυόνου βοῶν ἀφελέσθαι Νηλέα
ὅθεν Ἡρακλέα Νέστορι παραδοῦναι τὴν ἀρχήν)

Schol. (T+) *Il.* 11.690 (3.261.67 Erbse). loquitur Nestor: “ἐλθὼν γάρ ῥ’ ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη / τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ’ ἔκταθεν ὅσοι ἄριστοι / δώδεκα γὰρ Νηληΐος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν / τῶν οἶος λιπόμην”. Ἀγίας δὲ ἐν α’ Ἀργολικῶν φησὶ τῶν Γηρυόνου βοῶν ἀφελέσθαι Νηλέα, ὅθεν Ἡρακλέα Νέστορι παραδοῦναι τὴν ἀρχήν. Τελέσαρχος δὲ ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς (*FGrHist* 309 F 1) ἄγοντα τὰ χρύσεια μῆλα καὶ τὸν Ἰππολύτης τῆς Ἀμαζόνος ζωστήρα καὶ τὰς Διομήδους ἵππους εἶργεσθαι ἐπιβαίνειν τῇ πόλει, καὶ τοῦ Νέστορος κωλύοντος.

4 *Agias* Eust. *Il.* 879.21: *Ἀγείας* T’ ἐν α’ Bekker (ed. 1825): *ἔνα* T’ Γηρυόνου Eust.: -όνων T’ 6 add. Jacoby (u.v.) ex Eust. 8 καὶ καίπερ Robert, *Gr. Heldens.* 537 n. 5

E tertio libro

*2

(Ἰλιον ἐάλω μὴνὸς Πανήμου ὀγδόῃ φθίνοντος)

Clem. Al. *Strom.* 1.104.1 unde Eus. *Praep. Evang.* 10.12.14 p. 498b. Vide Hell. fr. 152a.

Sine libri numero tradita

3

(ἀστραβήλους)

Ath. 3.32 p. 86f (1.201.9 Kaibel). Ἀγίας δὲ καὶ Δερκύλος ἐν Ἀργολικοῖς τοὺς στραβήλους ἀστραβήλους ὀνομάζουσι, μνημονεύοντες αὐτῶν ὡς ἐπιτηδεῖων ὄντων εἰς τὸ σαλπίζειν.

4

a

PRIMI I 17 (saec. ii p.C.) ii ed. Vogliano = schol. ad Antim. p. 81.13 Wyss (fr. 104 Matthews).

13 οὐκ ἀπ[ὸ] τῆς Φυσα[δ]είας φησὶν ὁ Καλλ[ί]-
μα]χος τὰς λεχοὺς λ[οῦεσθ]αι, ἀλλ’[ἀ]πὸ τῆς Αὐτομάτης. “Αὐτομά-
15 της] εὐναέες ἐπώνυ[μον, ἀλλ’ ἀπὸ] c[εῖ]ο λούοντ[α]ι λοχίην οἰκέτιν[. . .
...]ης”. καὶ Ἀγίας [καὶ Δερκύλος] ἐν τ[οῖς] Ἀργολικοῖς φα[ν]εῖσιν
οὕτως. “ὕδ[ρεύ-
ονται] ἐκ μὲν τοῦ Ἰ[ππείου] παρ[θ]ένου[ι αἰ] καλοῦνται Ἡρεΐδες
καὶ φ[έ-
ροντι] τὰ] λοετρά τ[αῖ] Ἡραι τ[αῖ] Ἀκρεῖ[αι], ἀπὸ δὲ τοῦ
Αὐτοματείου φέ-
ρουσαι ὕδρεύονται παρ[θ]ένοι αἰ] καλοῦ[ν]ται Λοχεύτριαι, ἐπεὶ
κέ τις τ[ῶν
20] λοχεύητ[αι τῶν δμ]ωῖδω[ν]. ἰδίᾳ δ’ ἀπὸ τὰς λοχείας φέρον-
τι] λοετρά”.
κ[αὶ τοῦτο] ἐκ τῶν Ἀ[γ]ίου καὶ Δερκύλου παρέκειτο, [ἀφ’
ὧν] ἐφα[ν]έτο ὁ Καλλίμαχος] ἀπαντ[α] εἰληφώς.

13 Callim. fr. 65 Pfeiffer; videtur Callimachus Antimacho adversatus esse 14 λεχοῦς
edd.; correxi λ[οῦεσθ]αι Lobel apud Vogliano: λ[οῦεσθ]αι Maas ibidem 15 c[εῖ]ο Maas
οικετην 17 sqq. de dialecto vide Cassio, *RFIC* 117 (1989) 258–67 17 Ἰππείου
Lobel apud Pfeiffer: Ἡ[ραίου] suppleverat Vogliano fort. καλόνται legendum hic et infra
fort. Ἡρεΐδες (cf. test. 2) 19 fort. φέρονσαι (West) vel φέροισαι (Cassio) ‘κέ suspectum,
expectavimus κα’ Latte apud Wyss; at epicum est, vide Cassio τ[ῶν] Vogliano 20
γυναικῶν] suppl. Wyss, fort. spatio longius; δούλων] Maas, spatio brevius λοχεύητ[αι] Maas;
i.e. λοχεύηται? (Cassio) τῶν δμ]ωῖδω[ν] Maas, Lobel ἰδίᾳ Wyss: ἰδίᾳ pap. 21 ταῦτα
Wyss 21 sq. [ἀφ’—ἐφα]νέτο Maas test. 1a

Sequitur b

b

(πάτος)

Pergit papyrus:

22 καὶ δὴ καὶ τὸ “πάτος” ἐ-
κεῖθ[έν] ἐς[τ]ιν. “ἀγνὸν [ὕφαινε]μεναι τῇ[ι] μέμλε πάτος”.
23 add. Vogliano]ν satis certum teste Vogliano Callim. fr. 66.3 Pfeiffer

Patet igitur Callimachi fr. 66 minimo intervallo fr. 65 secutum esse, quae si re vera ‘omnia’ ex Argolicis hausta erant (supra a), Callimachea ante oculos habenda sunt *P.Oxy.* XIX 2211 (saec. iii p.C.) fr. 1^r ed. Lobel:

ἡρώεσσαι [. . .] ἰῆς Ἰακίδος νέπ[ο]δες·
 νύμφα Π[ο]σειδάωνος ἐφυδριάς, οὐδὲ μὲν Ἥρης
 ἄγνόν ὕ[φ]αινόμεναι τήϊσι μέμη[λε] πάτος
 5 στήναι [πὰ]ρ κανόνεσσι πάρος θέμις ἢ τεὸν ὕδω[ρ]
 κάκ κεφ[α]λῆς ἱρὸν πέτρον ἐφεζομένας
 χεύασθαι, τὸν μὲν ἐν μέσων περιδέδρομας ἀμφί·
 πότνι' Ἀμυμώνη καὶ Φυκάδεια φίλη
 Ἰππη τ' Αὐτομάτη τε, παλαιάτα χαίρετε νυμφέων
 οἰκία καὶ λιπαραὶ βρεῖτε Πελασγιάδες.

(FGrHist 305 F 5 = test. 2)

Sine libri titulo tradita

*6

(Δράκοντος τὴν Ἀρμονίαν εἶναι θυγατέρα)

Schol. (MTAB) Eur. *Phoen.* 7 (1.248.14 Schwartz). “ὅς (sc. Κάδμος) παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν”· Δερκύλος Θηβαίου τινὸς Δράκοντος, Ἀρεως δὲ υἱοῦ φησιν εἶναι τὴν Ἀρμονίαν θυγατέρα, ὃν φονεύσας Κάδμος ἔγνημεν Ἀρμονίαν.

2 Δέρκυλος M, Δερκύλλος T, Δερκυλλος B, om. A spatio relicto 3 Ἀρεως—φησιν Schwartz: Ἀρεως δὲ Θηβαίους φασιν MT, Ἀρεως φασὶ Θηβαίους A, Ἀρεως υἱοῦ βασιλέως δὲ Θηβαίων φησὶν B, recepit Jacoby

*7

(τρισὶν ὀφθαλμοῖς τὸν Ἑρκεῖον Δία κεχρηῆσθαι)

Schol. (A) Eur. *Tro.* 16 (2.348.11 Schwartz). “πρὸς δὲ κρηπιδων βάθροις / πέπτωκε Πρίαμος Ζητὸς Ἑρκεῖον θανών”· τὸν δὲ Ἑρκεῖον Δία † ἄλλοι ἱστορικοὶ ἀναγράφουσιν ἰδίαν τινὰ σχέσιν περὶ αὐτοῦ ἱστοροῦντες· τρισὶν ὀφθαλμοῖς αὐτὸν κεχρηῆσθαι φασιν ὡς οἱ περὶ Ἀγίαν καὶ Δερκύλον.

2 τὸν Cobet (ed. 1846, in Geelii editione *Phoenissarum*): τὸ cod. 3 cruce notavit Jacoby; ἐν Ἀργεὶ οἱ Schwartz; melius οἱ Ἀργολικοὶ con. Jacoby περὶ fort. delendum 4 τρισὶν (γὰρ) Schwartz αὐτὸν Kampmann (ed. 1837): αὐτοῦς cod. φασιν ὡς] fort. φασιν. (οὕτως Ἀγίαν καὶ Δέρκαλον cod., corr. Schwartz post Kampmann

*8

(διὰ τίνα αἰτίαν ἐν Πάρῳ χωρὶς αὐλοῦ καὶ στεφάνου
 ταῖς Χάρισι θύουσι)

PSI XI 1219 (saec. ii p.C.) fr. 1 edd. Vitelli et Norsa (prius protulerunt in *BSAA* 28 (1933) 123 sqq., cum imagine) = schol. ad Callim. *Aetia* I fr. 3–7 Pfeiffer, 5–9¹⁸ Massimilla.

ζητ]εῖ δ(ιὰ) τίνα [αἰτίαν ἐν Πάρ]ῳ χωρὶς αὐ[λοῦ κ(αὶ) στε-
 φάνου ταῖς Χ[ά]ρισι θ[ύου]σι. Μείνω [τ]ῷ Δ[ιὸς κ(αὶ) Εὐρώ-
 25 πης θαλασσοκρατο(ῦν)τι κ(αὶ) ταῖς Χάρι]σι ἐν Π[άρ]ῳ θυ-
 οντι Ἀ[ν]δρόγεω τοῦ παιδὸς θάνατος ἀπηγγ[έ]λλε-
 το. ὁ δ(ἐ) {ε} οὔτε τ(ὼν) Χαρίτ(ων) τ(ῆς) θυσίας ἡμέλησεν, ἀλλ' [ἐ-
 θυσεν, οὔτε τοῦ παιδὸς τὸν θανατὸν παρεν[ό]μ[η]-
 σεν, τὸν δ' αὐλητ(ῆν) ἐπέσχε κ(αὶ) τὸν στέφανον ἀ[π]έ-
 θετο· κ(αὶ) οὕτως π(αρά) τοῖς Παρ[ί]οις τὸ ἔθος ἔμεινεν· [ταῦ-
 30 τά τε ο(ῦν) π(αρά) Κλειοῦς φησιν ἀκη[κο]μένα[ι] κ(αὶ) π(ερί) τ(ῆς)
 [τ(ὼν)

Χαρίτ(ων) γενέσεως ὡς Διονύ[σου] ἐξὶ κ(αὶ) Κορων[ίδος]
 νύμφης Ναξίας, αὐτὸς προ[ε]ιπὼν ὡς παρ' οἷς
 μ(ἐν) ἱστορο(ῦν)ται Ἥρας κ(αὶ) Διὸς [εἶν]αι, παρ' οἷς δ(ἐ) Ε[ὐ]ρύ-
 ν[ό]μης τ(ῆς) [[δ]] Ξεκκανοῦ κ(αὶ) Διός, παρ' οἷς δ(ἐ) Ε[ὐ]νάν-
 35 θης τ(ῆς) Οὐρανοῦ κ(αὶ) Διός. τ(ῆν) δ' ἱστορίαν ἔλαβεν π[α]ρὰ Ἀγίου
 κ(αὶ) Δερκύλου. (ἔστι) κ(αὶ) π(αρά) Ἀριστοτέλει ἐ[ν] τῇ Παρίῳ
 πολειτεῖ[αι].

Imaginem Florentiae contuli; papyrus ipsa Cairi asservatur. 33 ἱστορ 35 test. 1b
 36 neglexit Gigon

Nova fragmenta fort. ex hac Actiorum parte SH 271–4.

*8A

(FGrHist 305 F 8 bis)

(περὶ Κοροΐβου ἱστορία)

P.Oxy. XX 2263 (saec. ii/iii p.C.) fr. 1 ii ed. Lobel = schol. ad Callim. *Aetia* fr. 26–31 Pfeiffer (2.108 eius ed.), 28–34 Massimilla.

κ]ατ' ὥκεσαν (sc. Coroebus sociique) πόλιν ὀνο-
 μαζομένην] Τριποδίσκον. ὅθεν
 Ἀργεῖοι κ]ατὰ [τ]ὸν καλούμε-
 νον Ἀρν]εῖον [μ]ῆνα τοὺς πα-
 5 ρατ]υ[χόν]τας κ[ύ]νας ἀναιροῦ-
 σιν. ἔ]λαβ[ε] δὲ τῇ[ν] ἱστορίαν ὁ Κα[λ]-
 λ[ί]μαχ[ο]ς παρὰ Ἀγία καὶ Δερ-
 κ[ύ]λου.

1 κ]ατ' ὥκεσαν tempt. Jacoby 1 sq. vel ὀνο | [μάζοντες] 4 sq. πα | [ραδ]ρ[αμόν]τας
 c.g. Pfeiffer 6 sqq. test. 1c

(ἀκούσιος ὁ Λικυμνίου φόνος)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 7.49a (1.211.27 Drachmann). “καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον / σκαπτῶ θεῶν / σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ’ ἐκ θαλάμων Μιδέας / τᾶσδὲ ποτε χθονὸς (sc. Πόδου) οἰκιστὴρ χολωθείς”. Ἀλκμήνης ἀδελφὸν νόθον Λικύμνιον ἐκ Φρυγίας Μιδέας
 5 †γενομένης γενόμενον Ἡλεκτρύωνι· ἀφ’ ἧς καὶ πόλις Μιδέα ἐν Ἀργεῖ· ὃν ἀνείλεν ὁ Τληπόλεμος. οἱ γὰρ γνήσιοι παῖδες Ἡλεκτρύωνος ἀπὸ Λυσιδίκης ἐγένοντο ἕξ· Γοργοφόνος Στρατοβάτης Φυλονόμος Κελαινεύς Ἀμφίμαχος Δηΐμαχος. αἰτία δὲ τῆς ἀναιρέσεως ἐγένετο περὶ τινων τιμῶν· οἱ δὲ περὶ **Ἀγίαν καὶ Δερκύλον** φασὶν ἀκούσιον τὸν φόνον γενέσθαι.

4 Φρυγίας Drachmann: -γίου cod. 4 sq. γυναικὸς Μιδέας dub. Drachmann; cf. ἐκ Μιδέας Φρυγίας τινὸς γυναικὸς schol. 36c p. 209.1 Ἡλεκτρύωνι Drachmann: -ωνος cod. 7 ἐγένοντο Böckh p. 167: -νετο cod. Στρατοβάτης Böckh c. 1’zetza ad Lycoph. *Alex.* 932: Στρατοτώτης cod. Φυλονόμος Drachmann ex Apollod. *Bibl.* 2.4.5 (2.52): Οὐλονόμος cod. Κελαινεύς Böckh ex Apollod. loc. cit.: -λεν- cod. 9 Ἀγίαν Drachmann: δερά’γ’ cod. (γ supra a scripto) Δέρκυλον cod. teste Boeckhio

ANAXIMANDER MILESIUS (FGrHist 9)

fl. saec. iv parte priore

Testimonia

Vocatur Anaximander *Μιλήσιος* testt. 1–2, ὁ *Μιλησιακὸς* συγγραφεὺς fr. 3, *ιστορικός* testt. 1–2, *Lamsacenus* fr. (spurium) 4.

1. *Suda* α 1987 (1.179.1 Adler). **Ἀναξίμανδρος Ἀναξιμάνδρου Μιλήσιος**, ὁ νεώτερος, *ιστορικός*. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ Μνήμονος κληθέντος (regnavit inde ab 404; obiit 358). ἔγραψε *Συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν*· οἶόν ἐστι τὸ “ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν,” “μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεύειν,” “ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν”· καὶ τὰ λοιπά.

3 *Μνήμονος* editio Basileensis (1543): ἀμείνωνος codd.

2. Diog. Laert. 2.2 (1.57 Long). γέγονε δὲ καὶ ἄλλος **Ἀναξίμανδρος**, *ιστορικός*, καὶ αὐτὸς *Μιλήσιος*, τῇ *Ἰάδι γεγραφώς*.

3. Xen. *Symp.* 3.5 (ed. Marchant vol. 2). ἀλλὰ σὺ αὖ, ἔφη (sc. ὁ Καλλίας), λέγε, ὦ Νικήρατε, ἐπὶ ποίᾳ ἐπιστήμῃ μέγα φρονεῖς. —καὶ ὃς εἶπεν· ὁ πατὴρ ὁ ἐπιμελούμενος ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοίμην ἠνάγκασέ με πάντα τὰ Ὀμήρου ἔπη μαθεῖν· καὶ νῦν δυναίμην ἂν *Ἰλιάδα* ὅλην καὶ
 5 Ὀδύσσειαν ἀπὸ στόματος εἰπεῖν. (6) Ἐκεῖνο δ’ ἔφη ὁ Ἀντισθένης, λέληθέ σε, ὅτι καὶ οἱ ῥαψῳδοὶ πάντες ἐπίστανται ταῦτα τὰ ἔπη; —καὶ πῶς ἂν, ἔφη, λελήθοι ἀκροώμενόν γε αὐτῶν ὀλίγου ἀν’ ἐκάστην ἡμέραν; —οἴσθα τι οὖν ἔθνος, ἔφη, ἡλιθιώτερον ῥαψῳδῶν; —οὐ μὰ τὸν Δί’, ἔφη ὁ Νικήρατος, οὐκοῦν ἔμοιγε δοκῶ. —Δήλον γάρ, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὅτι τὰς ὑπονοίας οὐκ
 10 ἐπίστανται. σὺ δὲ *Στησιμβρότῳ* (FGrHist 107 T 4 = 1002 T 4) τε καὶ **Ἀναξιμάνδρῳ** καὶ ἄλλοις πολλοῖς πολὺ δέδωκας ἀργύριον, ὥστε οὐδέν σε τῶν πολλοῦ ἀξίων λέληθε.

3 ὁ del. Bach

8 ἡλιθιώτερον γε G

9 δοκῶ Heindorf: δοκεῖ codd.

4. Plinius *HN* 1.4. Vide Hec. test. 25a.

4A. Schol. Dion. Thrax 6. Vide Hec. fr. 20.

Fragmenta

Fr. 1. Ἡρωολογία

1

Ἀμφιτρύων δὲ τὴν λείην δασάμενος τοῖς συμμάχοις καὶ τὸν
σκύπφον ἔχων ὃν εἴλετο αὐτῷ . . . τὸν δὲ σκύπφον
Τηλεβόη δίδωσι Ποσειδῶν παιδὶ τῷ ἑαυτοῦ, Τηλεβόης δὲ
Πτερέλεωι· τοῦτον ἔχων ἀπέπλει

Ath. 11.99 p. 498a (3.98.15 Kaibel). De forma nominis σκύπφος agitur. ὁμοίως (sc. sicut Hesiodus (fr. 271–2 Merkelbach–West) qui σκύπφος, non σκύφος scribit) δὲ καὶ Ἀναξίμανδρος ἐν τῇ Ἡρωολογίᾳ λέγων ὥδε· “Ἀμφιτρύων—αὐτῷ” καὶ πάλιν “τὸν—ἀπέπλει.”

4 ἔχων Musurus (ed. pr. 1514): ἔλῶν codd. ἀπέπλεεν Ath. (cf. praefationem meam)

Fr. 2–3. Sine librorum titulis tradita

2

(Creta a Crete rege Curetum)

Plinius NH 4.58 (1.323.12 Mayhoff) unde Solin. 11.5 (72.7 Mommsen), Mart. Cap. 6.659 (232.14 Willis). Dosiadas (FGrHist 458 F 4) eam (sc. Cretam) a Crete nymphea Hesperii filia, **Anaximander** a Crete rege Curetum, Philistides (FGrHist 11 F 2) †moles Crates primum Aeriam dictam, deinde postea Curetim; et Macaronneson nonnulli a temperie caeli appellatam existimavere.

3 Hesperii ego: Hesperidis codd. 4 Crete om. Plinius 5 Mallotes et Janus (ed. 1854) Crates Solinus codd. AP²: Cretes rell.; Crates Plinii cod. R, Cates cod. E (om. Mart.) Eriam et Agriam vv.ll. apud Solin. 6 Macaronneson fere Solin., Cap.: Macaron Plinius

3

(πρὸ Κάδμου Δαναὸν μετακομίσαι τὰ στοιχεῖα εἰς τὴν Ελλάδα)

Schol. Dion. Thrax 6. Vide Hec. fr. 20.

Frr. 3A–4. Dubium, Spurious

3A

(FGrHist 9 F 3 bis)

(τὸν Ἀσκληπιὸν ὑπὸ Διὸς κατακτανθῆναι)

Phld. Π. εὐσ. N 247 IVb. Vide Acus. fr. 18.

Potius Pisandro adscribendum.

4

(novem Musarum vel Apollinis ipsius reddita ratio)

Fulg. Myth. 1.15 (25.2 Helm). huic etiam Apollini novem deputant Musas ipsumque decimum Musis adiciunt illa videlicet causa, quod humanae vocis decem sunt modulamina; unde et cum decacorda Apollo pingitur cithara. sed et lex divina decacordum dicit psalterium. fit ergo vox quattuor dentibus, id est e contra positis, ad quos lingua percutit et quibus si unus minus fuerit sibilum potius quam vocem reddat necesse est. duo labia velut cimbala verborum commoda modulantia, lingua ut plectrum quae curvamine quodam vocalem format spiritum, palatum, cuius concavitas profert sonum, gutturis fistula quae tereti meatum spiritalem praebet excursu, et pulmo qui velut aerius folliis concepta reddit et revocat. habes ergo novem Musarum vel Apollinis ipsius redditam rationem, sicut in libris suis **Anaximander Lamsacenus** et Zenopanes Eracleopolites exponunt; quod et alii firmanit ut Pisander fisicus et Euximenes in libro Teologumenon.

Confusos esse Anaximenem Lampsacenum Anaximandrumque vidit Vossius, De hist. gr. 423 = p. 54 Westermann; de Metrodoro autem Lampsaceno cogitat Janko, ZPE 118 (1997) 78. Ad fin. pro Zenopanes coni. Theophanes Nauck, Philol. 5 (1850) 679; is physicus Heracleopolitanus fuit, ut tradit Steph. Byz. s.v. Ἡρακλεόπολις.

ANDRO HALICARNASSENSIS (*FGrHist* 10)

fl. saec. iv parte priore?

Testimonia

Quo tempore vixerit nemo testatur nisi auctorem *FGrHist* 10 F 18 (= Androtionis *FGrHist* 324 F 45 de Alcibiade) in testes idoneos admittas. Vocatur Andro frr. 6, 7 ὁ Ἀλικαρνασσεύς.

1. Titulus Halicarnassensis saec. ii a.C. ed. S. Isager, *ZPE* 123 (1988) 1 sqq. Enumeratur Andro inter praeclaros scriptores Halicarnassenses.

43 Ἡρόδοτον τὸν πεζὸν ἐν ἱστορίαισιν Ὅμηρον
ἤροσεν (sc. Halicarnassus), Ἄνδρωνος θρέψε κλυτὴν δύναμιν,
ἔσπειρεν Πανύασσιν ἐπὼν ἀρίσημον ἄνακτα

2. *IG* XII 1, 145 = *SEG* 36, 975 saec. i a.C. ed. J. Ebert, *Philol.* 130 (1986) 37 sqq. = *Agonismata* (Stuttgartiae, 1997) 140 sqq.

2 λάϊνο[ν Ἀ]σσυρίη [χῶμ]α Σεμι[ρά]μιος·
ἀλλ' Ἄνδρωνα οὐκ ἔσχε Νίνου πόλις, οὐδὲ παρ' Ἰνδοῖς
ῥιζοφυῆς Μουσέων πτόρθος ἐνετρέφετο·
5 [κοῦ] μὲν Ἡροδότου γλύκιον στόμα καὶ Πανύασσιν
ἡ[δύ]επ' ἡ Βαβυλῶν ἔτρεφεν ὠγυγίη,
ἀλλ' Ἀλικαρνασσοῦ κραναὸν πέδον· ὦν διὰ μολπὰς
κλειτόν ἐν Ἑλλήνων ἄστεσι κύδος ἔχει.

Primi versus extant exigua tantum vestigia

Fragmenta

Frr. 1–4. Συγγενικά sive Συγγένειαι

Citantur *Συγγενικά* frr. 3, 16A, *Συγγένειαι* fr. 1, *Ἱστορίαι* fr. 4; cf. *Ἐπιτομή* τῶν *Συγγενειῶν* fr. 5. *Συγγενικά* scripsit et Philistides

(*FGrHist* 11). Nominantur αἱ πρὸς Φίλιππον Θυσίαι fr. (spur.) 19 et ὁ Πόλεμος ὁ πρὸς τοὺς βαρβάρους (vide ad finem fragmentorum).

Ex octavo libro

Ad hunc librum pertinent etiam fr. 13.

1

(τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος
βασιλεύσαντος Κουρήτων καὶ ὑπὲρ Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος)

Harp. φ 24. Vide Hell. fr. 40.

(*FGrHist* 10 F 2 = fr. 16A)

Sine librorum numeris tradita

3

(Ἀδμήτω τὸν Ἀπόλλω θητεύσαι)

Phld. II. εὐς. N 433 VIII. Vide Acus. fr. 19.

4

(τοὺς Σελλοὺς οὕτως κληθῆναι
ἐπεὶ φιλοπόλεμοι ὄντες οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν)

Schol. (A, D codd. CHVLa) II. 16.235. “Σελλοί / . . . ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι”· ἤτοι βάρβαροι σκληρῶς καὶ νομαδικῶς ζῶντες ταύτην ἔχοντες δίαταν ὥς μηδὲ ἀπονίζεσθαι τοὺς πόδας διὰ τὸ μὴ παραδέξασθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολήν, ἢ τοῦτο ἔκ τινος ἔθους ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ ποιοῦντες· ἐνιοὶ γὰρ καὶ λουτρῶν ἀπέχονται καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο λέγεσθαι ἀνιπτόποδας ὅτι οὐδὲ ἐξίσαν ἔξω τοῦ ἱεροῦ διὸ οὕτε ἀπολούεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν. Ἄνδρων δὲ ἐν Ἱστορίαις φησὶν οὕτω κληθῆναι ἐπεὶ φιλοπόλεμοι ὄντες οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν.

2 σκληρῶς τε ALa 3 παραδέχεσθαι La 4sq. ἐπὶ—θεοῦ om. CHV 6 λέγουσιν
HVLa οὐδὲ] οὐκ ALa 8 Ἱστορίας dedit De Marco, per errorem ut vid.; Ἱστορίας
saltem La οὕτως ἑαυτοὺς om. CHV

Fr. 5. Ἐπιτομή τῶν Συγγενειῶν

5

(Αἴσονος καὶ Θεογνήτης τῆς Λαοδίκου Ἰάσονα γεγονέναι υἱόν)

Schol. Ap. Rhod. 1.45–7a. Vide Pher. fr. 104a.

Frr. 6–16. Sine libri titulo tradita

6

(Ἰσθμία πρῶτος ἔθηκε Θησεύς)

Plut. Thes. 25.5. Vide Hell. fr. 165.

7

᾽Ωκεανὸς δὲ γήμας Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην ἴσχει ἐκ
 μὲν Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θράικην, ἐκ δὲ Πομφολύγης
 Ἀσίαν καὶ Λιβύην, ἀφ' ὧν τὰς ἡπείρους ὀνομασθῆναι συμβέ-
 βηκεν

Schol. (M) Aesch. Pers. 185 ed. N. Wecklein, *Aeschyli Fabulae* pars
 2 (Berolini, 1885) 13. “κασιγνήτα γένους / ταύτου”· Ἄνδρων ὁ Ἀλικαρ-
 νασσεύς φησι· “᾽Ωκεανὸς—συμβέβηκεν.”

Eadem oratione obliqua reddita leguntur in scholiis alterius classis et apud Triclinium; vide
 G. Dindorfium, *Aeschyli Tragoediae*, 3 (1851) 438, L. M. Positano, *Demetrii Triclinii in
 Aeschyli Persas Scholia* (1948) 40

Hinc Tzetz. ad Lycoph. Alex. 894, 1283.

8

(ὠνομάσθη Παρνασσὸς ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος·
 καὶ τὸ πρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο)

Schol. Ap. Rhod. 2.711g. Vide Hell. fr. 196.

9

(Φοινίκηα γράμματα ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος θυγατρὸς)

Schol. (C; AE (= Σ')) brevius in Dion. Thracem (184.20 Hilgard).

Φοινίκηα δὲ τὰ γράμματα ἐλέγοντο, ὥς φησιν Ἐφορος ὁ Κυμαῖος
 (FGrHist 70 F 105) καὶ Ἡρόδοτος (5.58.1), ἐπεὶ Φοινῖκες εὗρον αὐτά . . .
 Ἄνδρων δὲ καὶ Μενεκράτης ὁ Ὀλύνθιος (FHG 2.344) ἀπὸ Φοινίκης τῆς
 Ἀκταίωνος θυγατρὸς.

1 Φοινίκηα Bekker: φοινικὰ codd.

3 M. ὁ Λύκιος dub. Müller

4 Ἀκταίωνος EC

Fortasse Andronis Ephesii (FGrHist 1005 F 6, cf. F 5).

10

(ἡ αἰτία τοῦ καίεσθαι τὰ σώματα παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν· ἱστορία)

Schol. (A manus altera, D codd. CHVLa) Il. 1.52. “αἰεὶ δὲ πυραὶ
 νεκύων καίοντο θαμειαί”· ἡ δὲ αἰτία τοῦ καίεσθαι τὰ σώματα παρὰ τοῖς
 Ἑλλήσιν αὕτη· πρῶτος οὕτως ἐτάφη Ἀργεῖος ὁ Λικυμνίου δι' ἀνάγκην ὑπὸ
 Ἡρακλέους. συναγαγόντος γάρ, φασί, στρατεῖαν ἐπὶ Ἴλιον Ἡρακλέους διὰ
 5 τὸ τὸν Λαομέδοντα παρὰ σύνταξιν ποιῆσαι Ἡρακλεῖ σώσαντι τοῦ κήτους
 τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην καὶ μὴ δοῦναι τοὺς ἵππους οὓς ὑποσχόμενος
 ἦν αὐτῷ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης εὐεργεσίας, ἐπέζητει καὶ τὸν Ἀργεῖον ὥσανει
 οἰκείον. Λικύμνιον δὲ φασὶ τὸν πατέρα Ἀργεῖου φοβούμενον ὅτι καὶ τὸν
 10 πρότερον αὐτοῦ υἱὸν ὀνόματι Οἰωνὸν ἀποστείλας εἰς Λακεδαίμονα μεθ'
 Ἡρακλέους ἀπέβαλεν, οὐ βούλεσθαι προῖεσθαι τοῦτον, ἕως Ἡρακλῆς
 ὤμοσεν ἀπάξειν πάλιν αὐτόν. τότε δ' οὖν συμπεσοῦσης τῷ Ἀργεῖ τῆς τοῦ
 βίου τελευτῆς, διαπορηθεὶς ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἂν ἐπιτελέσῃ τὸν ὄρκον,
 ἔκαυσε αὐτὸν καὶ πρῶτόν φασὶ τοῦτον τοιαύτης ἐπιμελείας τυχεῖν. ἡ
 ἱστορία παρὰ Ἄνδρωνι.

'multum in C codice umor pessum dedit' De Marco

3 αὕτη om. AH

post πρῶτος

add. φησιν AHV, φασιν La

4 φησί AHV, om. La

7 τοσαύτης VLa

8 δέ om.

ACH

12 διατελέσει V, διατηρήσει La

13 sq. ἡ—Ἄνδρωνι om. A

11

(τὴν Θυέστου οἴκησιν περὶ Κύθηρα ὑφίσταται)

Schol. (HP+) Od. 4.517. “ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε (sc. Ἀγαμέμνων)
 Μαλειάων ὄρος αἰπύ / ἵζεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα / πόντον ἐπ'
 ἰχθυόεντα φέρειν βαρέα στενάχοντα, / ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε
 5 Θυέστης / τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότε ἔναϊε Θυεστιάδης Αἰγισθος”· Ἄνδρων τὴν
 Θυέστου οἴκησιν περὶ Κύθηρα ὑφίσταται.

4 ἀνδρῶν codd.

5 Κύθηρα Dindorf ex Eust. Od. 1507.44: -ραν codd.

(Υφιπύλη ἡ ἀδελφή τῆς Πηνελόπης)

Schol. (MV^{argmou}) Od. 4.797. “εἶδωλον ποίησε (sc. Ἀθήνη), δέμας δ’ ἦϊκτο γυναικί, / Ἰφθίμη, κούρη μεγάλητορος Ἰκαρίοιο, / τὴν Εὐμηλος ὄπνιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων”· οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφή τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος (fr. 10 Davies et Bernabé) δέ φησι “Κούραι τ’ Ἰκαρίοιο, Μέδη καὶ Πηνελόπεια.” **Ἄνδρων** δὲ Υφιπύλην λέγει.

3 in Πηνελόπης desinit V^a.

5 ἀνδρῶν V, τινὲς M (et mox λέγουσι)

(Εὐμόλπου γενέσθαι Κήρυκα, τοῦ δὲ Εὐμόλπου, τοῦ δὲ Ἀντίφημον, τοῦ δὲ Μουσαῖον τὸν ποιητὴν, τοῦ δὲ Εὐμόλπου τὸν καταδείξαντα τὴν μύθῳ καὶ ἱεροφάντην γεγονότα)

Schol. (LR) Soph. OC 1053 (48.5 De Marco). “εἶην . . . / πρὸς Πυθίαις / ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς, / οὐ πότνια σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη / θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα / κλῆς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβα/κε προσπόλων Εὐμόλπιδᾶν”· ζητεῖται τί δήποτε οἱ Εὐμόλπιδαι τῶν τελετῶν ἐξάρχουσι ξένοι ὄντες. εἴποι δ’ ἂν τις ὅτι ἀξιοῦσιν ἐνιοὶ πρῶτον Εὐμόλπου μῆσαι τὸν Δηϊόπης τῆς Τριπτολέμου τὰ ἐν Ἐλευσίνι μυστήρια καὶ οὐ τὸν Θρᾶκα, καὶ τοῦτο ἱστορεῖν Ἰστρον ἐν τῶν Περὶ τῶν Ἀτάκτων (FGrHist 334 F 22). Ἀκεστόδωρος (FHG 2.464) δὲ πέμπτον ἀπὸ τοῦ πρώτου Εὐμόλπου εἶναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα γράφει οὕτως· “κατοικῆσαι δὲ τὴν Ἐλευσίνα ἱστοροῦσι πρῶτον μὲν τοὺς αὐτόχθονας, εἶτα Θρᾶκας τοὺς μετὰ Εὐμόλπου παραγενομένους πρὸς βοήθειαν εἰς τὸν κατ’ Ἐρεχθέως πόλεμον. τινὲς δὲ φασὶ καὶ τὸν Εὐμόλπον εὐρεῖν τὴν μύθῳ τὴν συντελουμένην κατ’ ἐνιαυτὸν ἐν Ἐλευσίνι Δήμητρι καὶ Κόρῃ.” **Ἄνδρων** μὲν οὖν γράφει οὐ τὸν (πρῶτον) Εὐμόλπον εὐρεῖν (τὴν) μύθῳ, ἀλλ’ ἀπὸ τούτου Εὐμόλπον πέμπτον γεγονότα· Εὐμόλπου γὰρ γενέσθαι Κήρυκα, τοῦ δὲ Εὐμόλπου, τοῦ δὲ Ἀντίφημον, τοῦ δὲ Μουσαῖον τὸν ποιητὴν (Vorsokr. 2 A 3a), τοῦ δὲ Εὐμόλπου τὸν καταδείξαντα τὴν μύθῳ καὶ ἱεροφάντην γεγονότα.

5 μῆσαι De Marco: ποιῆσαι L, μῆσαι R 7 Περὶ π’ ἐ’ L, unde ἐν τῷ πέμπτῳ Elmsley (ed. 1825) 8 Ἀκεστόδωρος R: Ἀκεσό- L ἀπὸ ἀντὶ μελετὰς R 10 ἱστοροῦσι δὲ L 11 πρὸς] εἰς R εἰς om. L 12 Εὐμόλπον (τούτου) dub. Jacoby in μύθῳ desinit R Acestorōri verba mutila sunt, qui perrexerat “ἐγὼ δὲ φημι” vel sim. 13 (πρῶτον) Siebelis p. 116: τοῦτον ante τὸν Müller 14 (τὴν) Triclinius 17 (πρῶτον) post καὶ add. Meineke (ed. OC cum scholiis (1863)); possis etiam ante καταδείξαντα

Cf. fr. 1.

(μέχρι Ἐλευσίνος καὶ τοῦ Θριασίου πεδίου τὴν τοῦ Νίσου ἀρχήν)

Strab. 9.1.6 p. 392 (2.216.2 Kramer). οἳ τε δὴ τὴν Ἀτθίδα συγγράψαντες (FGrHist 329 F 2) πολλὰ διαφωνοῦντες τούτῳ γε ὁμολογοῦσιν, οἳ γε λόγου ἄξιοι, διότι τῶν Πανδιονιδῶν τεσσάρων ὄντων, Αἰγέως τε καὶ Λύκου καὶ Πάλλαντος καὶ τετάρτου Νίσου, καὶ τῆς Ἀττικῆς εἰς τέτταρα μέρη διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα λάχοι καὶ κτίσαι τὴν Νίσαιαν. Φιλόχορος μὲν οὖν (FGrHist 328 F 107) ἀπὸ Ἰσθμοῦ μέχρι τοῦ Πυθίου διήκειν αὐτοῦ φησι τὴν ἀρχήν, **Ἄνδρων** δὲ μέχρι Ἐλευσίνος καὶ τοῦ Θριασίου πεδίου. τὴν δ’ εἰς τέτταρα μέρη διανομὴν ἄλλων ἄλλως εἰρηκότων, ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβεῖν (citatur Soph. fr. 24 Radt) . . . ὅτι μὲν οὖν ἡ Μεγαρίς τῆς Ἀττικῆς μέρος ἦν, τούτοις χρώνται τεκμηρίοις.

1 δὴ om. Π 4 Ἀττικῆς] Ἀκτῆς Π μέρη om. Π 5 Νίσος Meineke (ed. 1852): Νίσ- codd. Νίσαιαν q; Νισαίαν cett.

(τῆς Κεφαλληνίας τὸ Δουλίχιον)

Strab. 10.2.14 p. 456. Vide Hell. fr. 144.

(Δωριεῖς ἐκ Θετταλίας ἐλθεῖν, τῆς Δωρίδος μὲν πρότερον, νῦν δὲ Ἑστιαιώτιδος λεγομένης)

Strab. 10.4.6 p. 475 (2.396.1 Kramer) unde Eust. ad Od. 19.176 p. 1861.8. “ἄλλη δ’ ἄλλων γλώσσα μεμιγμένη,” φησὶν ὁ ποιητὴς (Od. 19.175), “ἐν μὲν Ἀχαιοί, / ἐν δ’ Ἑτεόκρητες μεγάλῃτορες, ἐν δὲ Κύδωνες, / Δωριεῖς (Δωριεῖς Hom.) τε τριχάϊκες διόι τε Πελασγοί.” τούτων φησὶ Στάφυλος (FGrHist 269 F 12) τὸ μὲν πρὸς ἔω Δωριεῖς κατέχειν, τὸ δὲ δυσμικὸν Κύδωνας, τὸ δὲ νότιον Ἑτεόκρητας, ὧν εἶναι πολίχνην Πραισόν, ὅπου τὸ τοῦ Δικταίου Διὸς ἱερόν· τοὺς δ’ ἄλλους ἰσχύοντας πλέον οἰκῆσαι τὰ πεδία. τοὺς μὲν οὖν Ἑτεόκρητας καὶ τοὺς Κύδωνας αὐτόχθονας ὑπάρξαι εἰκός, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπήλυδας, οὓς ἐκ Θετταλίας φησὶν ἐλθεῖν **Ἄνδρων**, (ἐκ) τῆς Δωρίδος μὲν πρότερον, νῦν δὲ Ἑστιαιώτιδος λεγομένης· ἐξ ἧς

6 δὲ q; om. CDW Πραισόν Radt: Πρᾶσον codd.; Πραισόν Meursius, Creta (1675) 14 p. 11, 114 p. 56 10 (ἐκ) Radt Ἑστιαιώτιδος] ἐστὶν αἰώτιδος CW; Ἰστιαιώτιδος Koraes coll. b

ὡρμήθησαν, ὥς φησιν, οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκήσαντες Δωριεῖς καὶ ἔκτισαν τήν τε Ἐρινεὸν καὶ Βοῖον καὶ Κυτίνιον, ἀφ' οὗ καὶ τριχάϊκες ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγονται. οὐ πάνυ δὲ τὸν τοῦ Ἀνδρωνος λόγον ἀποδέχονται, τὴν μὲν τετράπολιν Δωρίδα τρίπολιν ἀποφαίνοντος, τὴν δὲ μητρόπολιν τῶν Δωριέων ἀποικον Θετταλῶν· τριχάϊκας δὲ δέχονται ἥτοι ἀπὸ τῆς τριλοφίας ἢ ἀπὸ τοῦ τριχίνους εἶναι τοὺς λόφους {εὐαμισολόφος}.

2 Βοῖον Tzschucke, Βοῖον Falconer (ed. 1807) 4 ἀποφαίνοντος recc.: -τες CDW
6 τριχίνους Xylander ex Eust.: τριχίνου W, τριχινίου CD del. Koraes; cf. Eust.

b

(Κρητὸς βασιλεύοντος Τέκταφον ὀρμήσαντα ἐκ τῆς Δωρίδος ἀφικέσθαι εἰς Κρήτην μετὰ Δωριέων τε καὶ Ἀχαιῶν καὶ Πελασγῶν)

Steph. Byz. (cod. S; 254.6 Meineke) s.v. Δώριον. καὶ οἱ Κρήτες Δωριεῖς ἐκαλοῦντο· “Δωριεῖς τε τριχάϊκες δίοι τε Πελασγοί” (Od. 19.177). περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἀνδρων, Κρητὸς ἐν τῇ νήσῳ βασιλεύοντος Τέκταφον τὸν Δώρου τοῦ Ἑλλήνος ὀρμήσαντα ἐκ τῆς ἐν Θετταλίας τότε μὲν Δωρίδος νῦν δὲ Ἰσθμιαῖτιδος καλουμένης, ἀφικέσθαι εἰς Κρήτην μετὰ Δωριέων τε καὶ Ἀχαιῶν καὶ Πελασγῶν τῶν οὐκ ἀπαράντων εἰς Τυρρηνίαν.

3 Τέκταφον] Κέρκαφον Berkelius coll. Eust. Od. 1861.20; Τέκταμον Wesseling ad Diod. Sic. 5.80

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.241.3.

Frr. 16A–20. Fragmenta dubia et spuria

16A

(FGrHist 10 F 2)

(Κύκλωπες?)

Phld. Π. εὐσ. N 247 IVa + 242 IVa. Vide Acus. fr. 18.

17

(τὸν Ἀσκληπιὸν ὑπὸ Διὸς κατακτανθῆναι)

Phld. Π. εὐσ. N 247 IVb. Vide Acus. fr. 18.

(De FGrHist 10 F 18 vide ante test. 1)

19

κορώνη ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν οὐδεμία ἐώραται εἰσερχομένη, καθάπερ οὐδὲ ἐν Πάφῳ περὶ τὰ θυρώματα τὰ τῆς Ἀφροδίτης μυῖα ἐφιπταμένη

Apollonius, *Mir.* 8 (*Paradox.* 126.88 Giannini). Ἀνδρων ἐν τῇ δ' τῶν πρὸς Φίλιππον Θυσιῶν· “κορώνη—ἐφιπταμένη.”

3 ἐφιπταμένη Leopardi: ἐφισταμένη cod.

Andronis alterius (FGrHist 360 F 1) esse hoc verisimile est, nisi Habroni adtribuas (FGrHist 359) cum Meinekio¹ 1.35.

20

P.Oxy. V 841 (saec. ii p.C.) fr. 134 edd. Grenfell et Hunt = schol. in Pind. paeana unum uel plures. Cf. p. 50 Maehler.

1]
K]αστάλιον φ[
ἐ]στιν δ' Ἀπόλλω[ν
3a ικαδ[ιο
κ]αὶ Ἀνδρων ἐκδι[
5]ι() ἐκ δὲ Κρήτης ε[
ο]ῖ Δελφοὶ ὄθεν καὶ κ[
]ν ὁ μ ὠ ν υ μ ο[
]c Θηβαίους προς[
10]ος / εἰκάδιος Ἀρί(ταρχος) .[
]]
]v]
.

Non est cur hoc fr. ad *Paeana* X (a) trahas sicut editores, nam aequo iure ad *Paeana* IX vel ad omnino perditum referri potest. Papyrus ipse contuli. Ubi scholion alterum alterum excipiat quotve sint incertum est, quattuor tamen esse veri simile est, sc. 2–3, 4–6 (nisi 2–6 cohaerent), 8, 10 (quod a man.² scriptum videtur esse). Verba poetae litteris grandioribus indicavi. 2 φ[ηεν Jacoby. Castalius fort. Apollinis filius, ut in 3 Ἀπόλλω[νος supplendum sit: Wilamowitz, *Pindaros* (1922) 87 sq. 3a cf. 10. ικαδ eadem manu qua ll. 2–6 scriptum, fort. ad ἐκδι- corrigendum; ἐκ Δι[- vel ἐκδι[- I. Rutherford 4 vel ἀνδρῶν; ut supra Wilamowitz 5]ι(): vel]η(); Κρ]ή() temptaverunt Grenfell et Hunt 7]νδμῶνυμο[8 Θηβ. προς[οδιακός D'Alessio *ZPE* 118 (1997) 31; nescio an haec cum columna ad dextram perditā cohaereant. Ne novum carmen in sinistra columna incipere credas (ε)ικάδιος obstarē in 3a, 10 bis positum videtur 10 oc / εικαδιοςaris (signo / separatur scholion alterum in eodem versu) vel Ἀρι(τοφάνης); fragmentis dubiis addendum. ικάδιος videtur in carmine fuisse

P.Oxy. LXII 4309 (saec. iii p.C.) fr. 9 ed. Harder. Fort. ex libro de Homeri navium catalogo (Apollodori?); agitur de Thessalo eiusque progenie.

.....]επ...[...].
].[.....].κου[.
].ρ.].ιμν.ν[.
].νιε[.....].κλη.εν[.
 5 Π]ερραιβ[.....].ρικ[.....]α[.
]νιφόεντο[ε] Όλ[ύμ]που. .[.
 θαν'Ανδρων ε... τοις[.
 ρουρανιςτ[.] εν.....[.
]ο[.....].
 10]...[.
]ερ[

3 sq. ἀθ]έλιμνον . . . ἀγίε[ρον; de Ixione cogitat Harder 4 sq. Κοφ]οκλήε εἰν
 Π]ερραιβίετι, ut videtur; immo Aeschylus (fr. 184–6a) 7 vel ἀνδρῶν. Thessalica
 tractabat Andro fr. 16.

Alia fragmenta eiusdem papyri Dam. fr. 21, Hec. fr. 137A.

Novus titulus in glossemate *P.Oxy.* III 1802 (saec. ii/iii p.C) innotuit Μερμνάδαι· οἱ τρίορχοι
 παρὰ Λύδοις. Ἀνδρων εἰν . . . τοῦ Πολέ]μου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους, dummodo recte ad
 Halicarnassensem referatur. Apud Steph. Byz. s.v. Ἀλικαρνασσός suadet Huxley *GRBS* 6
 (1965) 213 nomen Ἀνθης in Ἀνδρων corrigere, audacius ut opinor.

ANTIOCHUS SYRACUSANUS (*FGrHist* 555)

ob. post 424/3

Testimonia

Vocatur Antiochus ὁ Συρακούσιος testt. 1–3, fr. 4–5; συγγραφεὺς πάνυ ἀρχαῖος test. 2. Fragmentum antea Philisto tributum Antiochi esse *PSI* XII 1283 suadet R. van Compernelle, *Aegyptus* 60 (1985) 347 sqq.; refert papyrus res anno 427/6 gestas (cf. test. 3).

1. Paus. 10.11.3 (3.111.24 Rocha-Pereira). . . . Ἀντίοχος ὁ Ξενοφάνους Συρακούσιος ἐν τῇ Σικελιώτιδι συγγραφῇ φησι.

Locus integer = *FGrHist* 555 F 1. Nomen patris memoratur etiam fr. 2, 3b; quaerit Huxley *GRBS* 9 (1968) 309 num idem sit atque praecclarus philosophus Colophonius.

2a. Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.12.3 (1.19.20 Jacoby). Ἀντίοχος δὲ ὁ Συρακούσιος, συγγραφεὺς πάνυ ἀρχαῖος . . . (vide fr. 2).

2b. Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.73.3 (1.118.24 Jacoby) unde Georg. Sync. *Ecl. Chron.* (228.18 Mosshammer). ταῦτα δὲ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων τις οὐδὲ νέων συγγραφεὺς ἱστόρηκεν, ἀλλ' Ἀντίοχος ὁ Συρακούσιος (vide fr. 6).

Ἀντίοχος Sync.: ἐάντικος Dion. cod. A, ἐ. ἀντικὸς B man.¹, ἀντικὸς B man.²

3. Diod. Sic. 12.71.2 (2.442.12 Vogel). τῶν δὲ συγγραφέων Ἀντίοχος ὁ Συρακούσιος τὴν τῶν Σικελικῶν ἱστορίαν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν (a. 424/3) κατέστρεψεν, ἀρξάμενος ἀπὸ Κωκάλου τοῦ Σικανῶν βασιλέως, ἐν βιβλίοις ἑννέα.

4. Strab. 6.1.4 p. 255 (2.285.11 Sbordone). οὗτος μὲν οὖν ἀπλουστέρως εἴρηκε καὶ ἀρχαϊκῶς, οὐδὲν διορίσας περὶ τῶν Λευκανῶν καὶ τῶν Βρεττίων (vide fr. 3a).

5. Joseph. *Ap.* 1.17 unde Eus. *Praep. Evang.* 10.7.12 p. 478c. Vide Hell. test. 18.

Fragmenta

Frr. 2–3. Περὶ Ἰταλίας

Scriptis Antiochus etiam Σικελικά (vide testt. 1, 3), e quibus tamen nulla fragmenta ad tempus fabulare pertinentia asservantur. Res Italas tractant etiam frr. 4–9.

2

Ἀντίοχος Ξενοφάνεος τάδε συνέγραψε περὶ Ἰταλίας ἐκ τῶν ἀρχαίων λόγων τὰ πιστότατα καὶ σαφέστατα. τὴν γῆν ταύτην, ἣτις νῦν Ἰταλίη καλεῖται, τὸ παλαιὸν εἶχον Οἰνωτροί

5 (βασιλεὺς Ἰταλός, ἀφ' οὗ Ἰταλοί)
(Μόργης, ἀφ' οὗ Μόργητες ἐκλήθησαν)
(Σικελός)

οὕτω δὲ Σικελοὶ καὶ Μόργητες ἐγένοντο καὶ Ἰταλιῆτες, ἔόντες Οἰνωτροί

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.12.3 (1.19.20 Jacoby). Ἀντίοχος δὲ ὁ Συρακούσιος, συγγραφεὺς πάνυ ἀρχαῖος (test. 2a), ἐν Ἰταλίας οἰκισμῶ τοὺς παλαιοτάτους οἰκήτορας διεξιὼν, ὡς ἕκαστοί τι μέρος αὐτῆς κατεῖχον, Οἰνωτροὺς λέγει πρῶτους τῶν μνημονευομένων ἐν αὐτῇ κατοικῆσαι, εἰπὼν ὡδε. “Ἀντίοχος—εἶχον Οἰνωτροί.” ἔπειτα διεξελθὼν ὃν τρόπον ἐπολιτεύοντο, καὶ ὡς βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς Ἰταλὸς ἀνὰ χρόνον ἐγένετο, ἀφ' οὗ μετωνομάσθησαν Ἰταλοί, τούτου δὲ τὴν ἀρχὴν Μόργης διεδέξατο, ἀφ' οὗ Μόργητες ἐκλήθησαν, καὶ ὡς Σικελὸς ἐπιξενωθείς Μόργητι ἰδίαν πράττων ἀρχὴν διέστησε τὸ ἔθνος, ἐπιφέρει ταυτί. “οὕτω—Οἰνωτροί.”

1 Ξενοφάνεος A Ἰταλίας B: -ίας rell. 4, 9 Οἰνωτροί Oἰνωτροί, Dion. codd. ubique; ad accentum vide Steph. Byz. s.v. Οἰνωτρία 8 δὲ δὴ Kicssling (ed. 1860) ἐλέγοντο Cobet p. 22 Ἰταλιῆτες B; Ἰταλιῆται Cobet

Huc respicit etiam frr. 3a (ad init.), 3c, 6.

3

(τὴν Ἰταλίαν πρότερον Οἰνωτρίαν προσαγορεύεσθαι)
(ὄριον Ἰταλίας)
(Ναπητίνος κόλπος)
(Χώνη)

a

Strab. 6.1.4 p. 254 (2.284.8 Sbordone). τὴν δ' ἐξῆς παραλίαν (sc. μετὰ τὴν Λευκανίαν) Βρεττίοι μέχρι τοῦ Σικελικοῦ κατέχουσι πορθμοῦ, σταδίων

πεντήκοντα καὶ τριακοσίων ἐπὶ τοῖς χιλίοις. φησὶ δ' Ἀντίοχος ἐν τῷ Περὶ τῆς Ἰταλίας συγγράμματι ταύτην Ἰταλίαν κληθῆναι καὶ περὶ ταύτης συγγράφειν, πρότερον δ' Οἰνωτρίαν προσαγορεύεσθαι. ὅριον δ' αὐτῆς ἀποφαίνει πρὸς μὲν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει τὸ αὐτὸ ὅπερ καὶ τῆς Λευκανίας ἔφαμεν, τὸν Λᾶον ποταμόν, πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ τὸ Μεταπόντιον. τὴν δὲ 5 Ταραντίνην, ἣ συνεχῆς τῷ Μεταποντίῳ ἐστίν, ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας ὀνομάζει, Ἰάπυγας καλῶν· ἔτι δ' ἀνώτερον Οἰνωτροὺς τε καὶ Ἰταλοὺς μόνους ἔφη καλεῖσθαι τοὺς ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ πρὸς τὸν Σικελικὸν κεκλιμένους πορθμόν. ἔστι δ' αὐτὸς ὁ ἰσθμὸς ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα στάδιοι μεταξὺ δυεῖν κόλπων, 10 τοῦ τε Ἰππωνιάτου, ὃν Ἀντίοχος Ναπητίνον εἴρηκε, καὶ τοῦ Σκυλλητικοῦ· περίπλους δ' ἐστὶ τῆς ἀπολαμβανομένης χώρας πρὸς τὸν πορθμόν ἐντὸς στάδιοι δισχίλιοι. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεκτείνεσθαι φησι τοῦνομα καὶ τὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ τῶν Οἰνωτρῶν μέχρι τῆς Μεταποντίνης καὶ τῆς Σιρίτιδος· οἰκῆσαι γὰρ τοὺς τόπους τούτους Χῶνας, Οἰνωτρικὸν ἔθνος 15 κατακοσμούμενον, καὶ τὴν γῆν ὀνομάσαι Χώνην. οὗτος μὲν οὖν ἀπλουστέ- ρως εἴρηκε καὶ ἀρχαϊκῶς, οὐδὲν διορίσας περὶ τῶν Λευκανῶν καὶ τῶν Βρεττίων (test. 4).

4 Λευκανίας Kramer: Βρεττανίας ACW; Βρεττίας n^{re}; Βρεττιανῆς Madvig, *Adversaria critica ad scriptores Graecos* 1 (1871) 544; Βρεττίας καὶ τῆς Λευκανίας Aly (ed. 1972) 5 Λᾶον] Λαῶος chrestomathia P 7 Οἰνωτροὺς A^{re}; cf. supra ad fr. 2, infra l. 13 10 Ναπητίνον Holstenius, cf. fr. 5: Ναπητίνον A, -τῶν C, -ιντῶν W; Λαμητίνον Cluverius, *Italia antiqua* (1624) 2.1290, cf. Steph. Byz. s.v. Λαμητίνος = Hec. *FGH* 1 F 80, Arist. *Pol.* 7.9.2, Lycoph. *Alex.* 1085 Σκυλλητικοῦ etiam Arist. loc. cit.; Σκυλλητίνου fr. 5 11 ἐντὸς del. van Herwerden, *Mnem.* 2 15 (1887) 439 12 ἐπεκτείνεσθαι Groskurd: -ετα codd. 13 Οἰνωτρῶν n: Οἰνώτρων A, Οἰνώτρων CW Σιρίτιδος A man.³: Σειρ- codd. 15 (ἐδ) κατακοσμούμενον dub. Kallenberg, *RhM* 2 67 (1912) 186; κατ' ἀποικισμὸν Madvig loc. cit. Χώνην Casaubonus¹, cf. b et Steph. Byz. s.v.: Χωνίην codd.; Χωνίαν Sbordone οὕτως W

b

Hsch. χ 866 (4.302 Schmidt). Χώνην· τὴν Ἰταλίαν οὕτως πάλαι ἔλεγον, ὡς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ξενοφάνους ἐν τῷ Περὶ Ἰταλίας.

1 Χώνην Musurus: Χωνήν cod. πάλαι Musurus: πάλιν cod. 2 Ξενοφάνους Musurus: Ξενοφά() cod. (incertum quid brevium fuerit; compendium erasit Musurus)

*c

Steph. Byz. s.v. Βρέττος. πόλις Τυρρηνῶν . . . Ἀντίοχος δὲ τὴν Ἰταλίαν πρῶτόν φησι κληθῆναι Βρεττίαν, εἴτα Οἰνωτρίαν.

Hinc Lentz, *Hdn. II. καθ. προσφδ.* 1.287.43. Cf. fr. 6.

Frr. 4–9. Sine libri titulo tradita

Omnia ex Italicis, vide frr. 2–3.

4

(ἡ τῶν Σικελῶν διάβασις)

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.22. Vide Hell. fr. 79b; eandem rem attingit fr. 9.

5

(Ἰταλός)

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.35.1. Vide Hell. fr. 111.

6

ἐπεὶ δὲ Ἰταλὸς κατεγήρα, Μόργης ἐβασίλευσεν· ἐπὶ τούτου
δὲ ἀνὴρ ἀφίκετο ἐκ Ῥώμης φυγὰς· Σικελὸς ὄνομα αὐτῷ

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.73.3 (1.118.18 Jacoby) unde Georg. Sync. *Ecl. Chron.* (228.18 Mosshammer). . . ὥστε διττὰς εἶναι τῆς Ῥώμης τὰς κτίσεις· τὴν μὲν ὀλίγον ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν γενομένην, τὴν δὲ πεντεκαίδεκα γενεαῖς ὕστεροῦσαν τῆς προτέρας. (4) εἰ δέ τις ἀπιδεῖν βουλήσεται τὰ προσωτέρω, καὶ τρίτη τις ἀρχαιότερα τούτων εὐρεθήσεται Ῥώμη, γενομένη πρὶν Αἰνείαν καὶ Τρώας ἐλθεῖν εἰς Ἰταλίαν. ταῦτα δὲ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων τις οὐδὲ νέων συγγραφεὺς (test. 2b) ἰσότηρηκεν, ἀλλ' Ἀντίοχος ὁ Συρακούσιος, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθη (fr. 5 etc.). φησὶ δὲ Μόργητος ἐν Ἰταλίᾳ βασιλεύοντος (ἦν δὲ τότε Ἰταλία ἡ ἀπὸ Τάραντος ἄχρι Ποσειδωνίας παράλιος) ἐλθεῖν ὡς αὐτὸν ἄνδρα φυγάδα ἐκ Ῥώμης. λέγει δὲ ὦδε· “ἐπεὶ—αὐτῷ.” (5) κατὰ μὲν δὴ τὸν Συρακούσιον συγγραφέα παλαιὰ τις εὐρίσκεται καὶ προτεροῦσα τῶν Τρωϊκῶν χρόνων {ἡ} Ῥώμη· πρότερον δὲ περὶ τοὺς αὐτοὺς ἦν τόποις, ἐν οἷς ἡ νῦν οἰκουμένη πόλις ἐστίν, ἢ χωρίον ἕτερον ἐτύγχανεν οὕτως ὀνομαζόμενον, ἀσαφὲς ἐκείνου καταλιπόντος οὐδ' ἐγὼ δύναμαι συμβαλεῖν.

(Antiochus) 2 φυγὰς om. B

(Dion.) 8 Ἀντίοχος Sync.: ἐάντικος A, ἐ..άντικος B man.¹, ἀντικὸς B man.² 12 ἡ del. Sylburgius: χρόνων—Ῥώμη del. C. Jacoby; χρόνων del. Reudler

7

(τὴν Καμπανίαν Ὀπικοὺς οἰκῆσαι, τούτους δὲ καὶ Αὔσονας καλεῖσθαι)

Strab. 5.4.3 p. 242 (2.255.4 Sbordone). ὑπὲρ δὲ τούτων τῶν ἡόνων (sc. ἀπὸ τῆς Σινοέσεως μέχρι τοῦ Ἀθηναίου) Καμπανία πάσα ἰδρυται, πεδίων εὐδαιμονέστατον τῶν ἀπάντων· περικεῖνται δ' αὐτῷ γεωλοφίαι τε εὐκαρποὶ καὶ ὄρη τὰ τε τῶν Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὀσκων. Ἀντίοχος μὲν οὖν φησὶ τὴν χώραν ταύτην Ὀπικοὺς οἰκῆσαι, τούτους δὲ καὶ Αὔσονας καλεῖσθαι. Πολύβιος (34.11.7 Büttner-Wobst) δ' ἐμφαίνει δύο ἔθνη νομίζων ταῦτα· Ὀπικοὺς γὰρ φησὶ καὶ Αὔσονας οἰκεῖν τὴν χώραν ταύτην περὶ τὸν Κρατῆρα. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, οἰκούντων Ὀπικῶν πρότερον καὶ Αὐσόνων, Σιδικίους κατασχέειν ὕστερον Ὀσκων τι ἔθνος· τούτους δ' ὑπὸ Κυμαίων, ἐκείνους δ' ὑπὸ Τυρρηνῶν ἐκπεσεῖν· διὰ γὰρ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον γενέσθαι τὸ πεδῖον.

7 ταύτην τὴν n man.² 9 Σιδικίους Madvig, *Adversaria critica ad scriptores Graecos* 1 (1871) 132 et Nicse, *RhM* 38 (1883) 575: οἱ δ' ἐκείνους codd.; μετ' ἐκείνους Tyrwhitt, *Coniecturae in Strabonem* (1783) 14; σὺν ἐκείνοις Kramer; del. Sbordone

9

(τὸ Ῥήγιον τὸ παλαιὸν οἰκῆσαι Σικελοὺς καὶ Μόργητας, διᾶραι δὲ εἰς τὴν Σικελίαν)

Strab. 6.1.6 p. 257 (2.292.5 Sbordone). Ἀντίοχος δὲ τὸ παλαιὸν ἅπαντα τὸν τόπον τοῦτον (sc. τὸ Ῥήγιον) οἰκῆσαι φησὶ Σικελοὺς καὶ Μόργητας, διᾶραι {δ'} εἰς τὴν Σικελίαν ὕστερον ἐκβληθέντας ὑπὸ τῶν Οἰνωτρῶν. φασὶ δὲ τινες καὶ τὸ Μοργάντιον ἐντεῦθεν τὴν προσηγορίαν {ἀπὸ τῶν Μοργήτων} ἔχειν.

3 add. i Οἰνωτρῶν Koraes: -τριῶν A, -τριῶν C, -οτριῶν W 4–5 del. Radt

12

(Μεταπόντιον εἰρῆσθαι πρότερον Μέταβον . . .
τὴν τε Μετανίππην οὐ πρὸς τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς Δίον κομισθῆναι)

Strab. 6.1.15 p. 265 (2.309.17 Sbordone). ἐνταῦθα (sc. Metapontii) δὲ καὶ τὸν Μετάποντον μυθεύουσι καὶ τὴν Μετανίππην τὴν δεσμῶτιν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς Βοιωτόν. δοκεῖ δ' Ἀντίοχος τὴν πόλιν {Μεταπόντιον} εἰρῆσθαι πρότερον Μέταβον, παρωνομάσθαι δ' ὕστερον, τὴν τε Μετανίππην οὐ πρὸς τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς Δίον κομισθῆναι· ἐλέγχειν {δ'} ἡρώων τοῦ Μετάβου καὶ Ἄσιον τὸν ποιητὴν (fr. 2 Davies, Bernabé) φήσαντα ὅτι τὸν Βοιωτόν “Δίον ἐνὶ μεγάροις τέκεν εὐειδὴς Μετανίππη”, ὡς πρὸς ἐκείνον ἀχθεῖσαν τὴν Μετανίππην, οὐ πρὸς Μέταβον.

3 Ἀντιόχῳ Aly sccl. Jacoby, prob. Radt; τὸν Μετάποντον pro τὴν πόλιν Μεταπόντιον dub. Nicse ms. 4 Μέταβον παρωνομάσθαι A: μεταπαρωνομάσθαι CW 4 sq. sic distinxit,

{δ'} addidit Wilamowitz, *Euripides: Herakles* I² (1895) 10 n. 22; ὕστερον· et κομισθῆναι ἐλέγχειν cdd.

ARISTOPHANES BOEOTIUS (FGrHist 379)

fl. saec. iv parte priore?

Testimonium

Vocatur Aristophanes ὁ Βοιωτός apud Plut. *De Hdt. mal.* 31 p. 864c = FGrHist 379 T 1, F 5. FGrHist 379 T 2 = fr. 3A.

1A. Plut. *De Hdt. mal.* 33 p. 867a (43.12 Hansen) = FGrHist 379 F 6. . . . ὡς Ἀριστοφάνης ἐκ τῶν κατ' ἄρχοντας ὑπομνημάτων ἰστόρησε . . .

Fragmenta

(FGrHist 379 F 1 = fr. 3A)

Frr. 1A–3A. Θηβαῖοι Ὠροί / Θηβαϊκά / Βοιωτικά

Fort. duo opera, sc. Θηβαῖοι Ὠροί / Θηβαϊκά et Βοιωτικά.

E primo libro

1A

(ὕπὸ τοῦ πατρὸς Ποιμάνδρου τελευτῆσαι τὸν Ἐφιππον
τὸν τὴν τάφρον ὑπεραλόμενον·

Τοξέα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Οἰνέως ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τελευτῆσαι)

P.Oxy. XXVII 2463 (saec. ii/iii p.C.) ed. Rea; ll. 1–18 iterum tractaverunt Lloyd-Jones et Parsons, *SH* 715. Commentarius in Callimachi *Aetia*, *SH* 256–7 (vide Livrea, *CQ*² 39 (1989) 141 sqq.).

6 Πανός δ' ἐν [τῇ

τῆς Ἡρακλείας Ποί[μαν-

Papyrus contuli.

7 'fort. γ' (potius quam [γ]') *SH*

- δρόν φησι γῆμαι Τρ[ατο-
νίκην τὴν Εὐωνύ[μου
10 καὶ υἱοὺς μὲν γ' γεν[νῆσαι
Ἀ. χιππον καὶ Ἐφιπ[ον καὶ
Λεύκιππον, θυγατέ[ρας δὲ β'
Ῥηξιπύλην καὶ Ἀρχ[επτο-
λέμην. Ἀριστοφάνης [δ' ἐν
15 τῇ α' {πρώτῃ} τῶν Βοιω[τι-
κῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ποι-
μάνδρου τελευτῆσαι φη-
σιν τὸν Ἐφιππον τ[ὸν
ὑπερα[λ]όμενον κ[αθά-
20 περ ἢ πολλῇ δόξᾳ· κ[αὶ
Τοξέα φησὶν ὑπὸ τοῦ πα-
τρὸς Οἰνέως ἐπὶ τοῖς [αὐ-
τοῖς τελευτῆσαι· Γ. [
οὕτως· τὸν γὰρ Ποί[μαν-
25 δρόν φησιν, ὡς τῇ[ν τάφρον
τῇ πόλει περιεβά[λλετο,
παῖδα αὐτοῦ τὸν Ἐφ[ιππον
φάσκειν ραδίως ὑ[περ-
αλεῖσθαι τὴν τάφ[ρον· οὐ
30 φάσκοντος δὲ τοῦ Π[οιμάν-
δρου, τὸν μὲν Ἐφ[ιππον
διαπηδᾶν, τὸν δε[

9 suppl. West 10 'potissimum Ἀρχ-; sed Ἀρχιππον expectes, et fort. legi potest' *SH*
15 delevi 18 τ[άφρον (τῶν) dub. West 23 de γρ[άφῳ cogitat Rea, mavult tamen
alterius auctoris nomen agnoscere 26 τῇ πόλει sc. Ἰανάγρα vel περιεβά[λλετο
29 τάφ[ρον Rea, οὐ West (μὴ iam Mette, *Lustrum* 21 (1978) 27)

Ex altero libro

Vide etiam fr. 9B.

2

(Ὁμολώϊος Ζεὺς ἀπὸ Ὁμολωΐας προφήτιδος τῆς Ἐννέως·
ἦν προφήτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι)

Phot. (p. 333.4 Porson) = *Suda* o 275 (3.533.4 Adler). Ὁμολώϊος· Ζεὺς

1 Ὁμολωΐος] -λαΐος *Suda* G

ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτίας καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπὸ Ὀμολωίας προφήτιδος τῆς Ἐννέως· ἣν προφήτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναί φησιν Ἀριστοφάνης ἐν β' Θηβαϊκῶν. Ἰστρος δὲ ἐν τῇ δυωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς (FGrHist 334 F 5), διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμοιοσητικὸν καὶ εἰρηνικὸν "ὁμολον" λέγεσθαι. ἔστι δὲ Δημήτηρ Ὀμολωία ἐν Θήβαις.

1 Βοιωτι(α)καῖς Suda ὁ om. Suda post Θεσσαλίᾳ interpunxit Suda Ὀμολωίας] -λόας Suda A, -λώα F, -λαῖας G; -λόας cett. 2 Ἐννέως Suda G; Ἐννοῦς dub. West φησιν Jacoby: ὁ Phot., ὡς Suda 5 ὁμολον Suda A ἔστι δὲ καὶ Suda

Aristodemo (FGrHist 383) assignare voluit Reinesius, Phavorino natus s.v. Ὀμολωῖος; sed vide ne tantummodo error huius sit.

3

λέγεται δ' οἰκιστὴν γενέσθαι τοῦ πολισματος (sc. τῆς Χαιρωνείας) Χαίρωννα

Steph. Byz. s.v. Χαίρωνεια. πόλις πρὸς τοῖς ὄροις Φωκίδος· Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ (FGrHist 1 F 116)· "ἐν δὲ Χαίρωνεια πόλις τὰ πρῶτα". κέκληται ἀπὸ Χαίρωνος· Ἀριστοφάνης ἐν Βοιωτικῶν β'· "λέγεται—Χαίρωννα." τοῦτον δὲ μυθολογοῦσιν Ἀπόλλωνος καὶ Θηροῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν β' Ἱερειῶν Ἦρας (fr. 81) < > "Ἀθηναῖοι καὶ <οἱ> μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ὀρχομενίζοντας τῶν Βοιωτῶν ἐπερχόμενοι καὶ Χαίρωνειαν πόλιν Ὀρχομενίων εἶλον." ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον.

2 Χαίρωνεια ed. Aldina (1502): Kor- codd. τὰ α' codd., quae cum sequentibus coniungunt; ita ut hic legis primus Meineke 4 Θουροῦς Wesseling coll. Plut. Sull. 17.8 5 lacunam designavit Meineke, quam explet Wilamowitz, Aristoteles und Athen (1893) 1.281–2 n. 33 c.g. <ἣν δὲ Ὀρχομενίων, ὡς ὁ δεῖνα>; quae sequuntur Theopompo iam dederat K. O. Müller, Orchomenos und die Minyer (= Geschichte hellenischer Stämme und Städte 1, 1844 ed. F. W. Schneidewin) 410 n. 6 <οἱ> Müller 6 ἐπερχόμενοι Preller p. 63 n. 83, Meineke: ἐπὶ Ὀρχομενοῖς/-ενοῖς codd.; ἐφορμώμενοι Müller 7 Ὀρχομενίων Meineke: Ὀρχομενῶν codd.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.274.27, 1.35.16.

Sine libri numero traditum

3A

(FGrHist 379 F 1)

(Ἀντικονδυλεῖς)

Steph. Byz. s.v. Ἀντικονδυλεῖς. οἱ ἐν Βοιωτίᾳ Κολοίφρυγες, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ τοὺς Θηβαίους Ὄρους γεγραφώς.

1 Κολοίφρυγες Berkelius: Κόλοι Φρύγες codd. 2 Ὄρους Meineke: Ὀρους codd.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.240.35.

Frr. 4–9A. Sine libri titulo tradita

4

(Τιλφώσσα, ἀφ' ἧς Τειρεσίαν πίνοντα ἀποθανεῖν)

Ath. epit. 2.15 p. 41e (1.96.23 Kaibel). κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφώσσα· ἀφ' ἧς Ἀριστοφάνης φησὶ Τειρεσίαν πίνοντα διὰ γῆρας οὐχ ὑπομείναντα τὴν ψυχρότητα ἀποθανεῖν.

Hinc Eust. Od. 1668.5.

(FGrHist 379 F 7 = fr. 9B)

8

(ὑπὸ Παδαμάνθους παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα)

Schol. Theoc. Id. 13.7–9b. Vide Herod. fr. 17.

9

(Ἀργύννειον)

Steph. Byz. s.v. <Ἀργύννιον> < > Ἀργυννος, υἱὸς Πεισιδίκης τῆς Λεύκωνος τοῦ Ἀθάμαντος τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου, ἐρώμενος Ἀγαμέμνονος, Βοιωτός, ὃς ἀνιὼν εἰς τὸν Κηφιστὸν τελευτᾷ. ἀφ' οὗ Ἀργυννίδα τὴν Ἀφροδίτην ἐτίμησε. λέγεται καὶ ὁ Ἀργυννῆς. Ἀριστοφάνης δὲ 5 Ἀργύν(ν)ει(ον) διὰ διφθόγγου. ὁ οἰκῆτωρ Ἀργύννιος.

1 lemma add. Meineke, tum lacunam indicavit, quam supplebat c.g. ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Βοιωτίᾳ coll. Clem. Al. Protr. 38.2 et Ath. 13 p. 603d Πεισιδίκης Leopardus, Emendationum et miscellaneorum libri viginti 1 (libros 1–10 continens, 1568) 93 in cap. 4.4: Πισι- QR, om. P 3 ἀνιὼν] νέων dub. Meineke Ἀγυννίδα QR 4 ἐτίμησαν citat Leopardus loc. cit. Ἀργουνῆς tamquam formam Boeotiam Meineke ex apogr. V; Ἀργεννῆς Xylander (ed. 1568) 5 Ἀργύν(ν)ει(ον) Meineke: Ἀργύννι codd. Ἀργύννιος R

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.364.5, II. ὁρθογρ. 2.478.2.

9A

(Λύσιοι τελεταί)

Phot. (g,z) λ 482 (2.526 Theodoridis) = Suda λ 867 (3.302.24 Adler) = Arist. gramm. fr. dubium 421 Slater. Λύσιοι τελεταί· αἱ Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὅναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς

Θραξίν, ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς
 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός (fr. 155 Wehrli). ὡς Ἀριστοφάνης δὲ, διὰ τὸ
 λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

3 Ἄμπελον Theodoridis

Hinc Erbse, Paus. Att. λ 28. Cf. Hsch. δ 1441. Nostro dedit Wentzel, Ἐπικλήσεις θεῶν
 (Gottingae, 1890) VII 43 post Nauckium dub. (ed. Ar. gramm. (1848) p. 240).

Frr. 9B–C. Dubia

9B

(FGrHist 379 F 7)

“Ἀμφιτρύων αὐτοῦ γενναιότερόν ποτε παῖδα
 γεννᾷ”

Schol. (R2WLZT4B) Hes. Theog. 126 (28.3 Di Gregorio) = Arist.
 Byz. fr. (spurium) 439 Slater. “Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον
 ἐωυτῇ / Οὐρανὸν ἀστερόενθ’, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει· κέντρον ἢ γῆ·
 αἴτιον δὲ σφαίρας τὸ κέντρον· διὸ γεννᾷ ἢ Γῇ τὸν Οὐρανόν. ἀλλ’ ὁ Κράτης
 5 (fr. 47 Mette, *Sphairoποιία* (1936) p. 290.1) ἀπορεῖ· εἰ γὰρ “ἴσον,” πῶς
 δύναται καλύπτειν; λέγει οὖν ἴσον ὅμοιον τῷ σχήματι, σφαιροειδῇ, τῷ
 μεγέθει δὲ ἀπειροπλάσιον. Δίδυμος δὲ (p. 300 Schmidt) ὅτι < > ἐγεννήθη.
 οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ †βίω† λέγει. “Ἀμφιτρύων—γεννᾷ,” ἀντὶ
 τοῦ ὅτι ἐπηυξήθη ὁ Οὐρανὸς ἀστερόεις.

(Arist.) oraculum agnovit West 1 Ἀμφ. δὲ I.Z. αὐτοῦ γενναιότερον I.Z., γενναιότερον
 αὐτοῦ T

(Schol.) 7 lacunam posui; pro ὅτι ἐγεννήθη haec T: τὸ ἴσον ἐαυτῇ κατὰ τὸν τῆς γεννήσεως λόγον,
 ἡγοῦν ὅτι καὶ αὐτὸς ὥσπερ αὐτὴ ἐγεννήθη 8 οὕτως A: om. T; οὐ cett.; post οὕτως distinxit
 Slater †βίω† βιβλίω R2; βιβλίω I.Z.; Ἀριστοφάνης tantum T; Ἀριστοφ[.]βιβλίω W;
 βίω (ἔχει) di Gregorio; β’ Gaisford (ed. 1820) 9 ὅτε R2WLTB ὁ—ἀστερόεις secl.
 Gaisford cum ad scholium proximum pertinere videantur

9C

(ἢ τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότης)

Joseph. Ap. 1.215 (5.38.20 Niese) unde Eus. Praep. Evang. 9.42.2 p.
 458b (1.553.16 Mras) = FGrHist 737 F 1. ἀρκοῦσι δὲ ὅμως εἰς τὴν
 ἀπόδειξιν τῆς ἀρχαιότητος (sc. τῶν Ἰουδαίων) αἱ τε Αἰγυπτίων καὶ
 Χαλδαίων καὶ Φοινίκων ἀναγραφαί, πρὸς ἐκείναις τε τοσοῦτοι τῶν
 5 Ἑλλήνων συγγραφεῖς· (216) ἔτι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις Θεόφιλος
 (FGrHist 733 T 1; cf. FGrHist 273 F 19) καὶ Θεόδοτος FGrHist 732

3 Αἰγυπτίων] Σύρων Eus. 5 ἔτι δὲ Eus.: ἔτι δὲ καὶ L. 6 Theodorus Joseph. inter-
 pretatio Latina

T 1; cf. FGrHist 273 F 19) καὶ Μνασέας (FHG 3.155 fr. 34) καὶ
 Ἀριστοφάνης καὶ Ἐρμογένης (FGrHist 795?) Εὐήμερός τε (FGrHist 63
 F 11) καὶ Κόνων (FGrHist 26 F 4) καὶ Ζωπυρίων καὶ πολλοὶ τινες ἄλλοι
 τάχα—οὐ γὰρ ἔγωγε πᾶσι ἐντετύχηκα τοῖς βιβλίοις—οὐ παρέργως ἡμῶν
 5 ἐμνημονεύκασιν. (217) οἱ πολλοὶ δὲ τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν τῆς μὲν
 ἀληθείας τῶν ἐξ ἀρχῆς πραγμάτων διήμαρτον, ὅτι μὴ ταῖς ἱεραῖς ἡμῶν
 βίβλοις ἐνέτυχον, κοινῶς μέντοι περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἅπαντες μεμαρ-
 τυρήκασιν.

5 μεμνη- fere Eus. codd.

ARMENIDAS (FGrHist 378)

fl. saec. v exeunte?

Testimonia nulla asservantur, at Thebanum esse hunc facile credas.
Nomen spiritu aspero scriptum legis fr. 1 (codd. Estt.), 6.

Fragmenta

Fr. 1. Θηβαϊκά

Miro errore traditur inscriptio 'Megarica' in cod. P.

1

(Ἀμφικτυόνος υἱὸν Ἴτωνον ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι,
ἀφ' οὗ Ἴτων πόλις καὶ Ἴτωνις Ἀθηνᾶ)

Schol. Ap. Rhod. 1.551a. Vide Hec. fr. 2.

Frr. 2–8. Sine libri titulo tradita

**2

(ἡκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι αὐτόματοι)

Schol. Ap. Rhod. 1.740–1a. Vide Pher. fr. 41a.

3

(Θράκης χώραν τὴν Βιβλίαν ἣν
αὐθις Τισάρην καὶ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι)

Ath. epit. 1.56 p. 31a (1.71.19 Kaibel). De vino Biblino agitur.
Ἐπίχαρμος δὲ (fr. 174 Kaibel) ἀπὸ τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐτὸν
ὠνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θράκης φησὶν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν
αὐθις Τισάρην καὶ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. ἐπικεικώς δὲ ἡ Θράκη

2 Ἐπαρχίδης probabiliter Meineke³ pp. 15 sq. coll. 30d, 61a 3–4 ἦν Ἀντισάρην ἢ
Τισάρην Casaubonus²; ἦν Ἀντισάρην Berkellius ad Steph. Byz. s. v. Ἀντισάρην

ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος, καὶ συνόλως τὰ ἀπὸ τῆς πλησίον αὐτῆς χωρία·
“νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι” (Hom. Il. 7.467).

1 ut supra C: τὰ ἀπλησίον E; πάντα τὰ πλησίον Wilamowitz apud Kaibel; τὰ παραπλησίον
Meineke loc. cit.

(FGrHist 378 F 4 = fr. 8A)

**5

(Μακάρων νῆσος ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν)

Hsch. μ 110 (2.623 Latte) = Phot. (g,z) μ 44 (2.533 Theodoridis) =
Suda μ 58 (3.310.24 Adler) = Com. adesp. fr. 386 Kassel–Austin.
Μακάρων νῆσος· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς
Ἀρμεν(ι)δας.

3 νήσοισιν Suda in Θηβῶν desinit Hsch. 4 Ἀρμεν(ι)δας R. Fiorillo, Herodis Attici
quae supersunt (1801) 117: Παρμενίδης Suda; ad corruptelam cf. fr. 8

'iocus comici Atheniensis ab Armenida vel excerptore male intellectus' Latte

**6

καὶ πυρὰς ποιεῦντες ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖσιν ἐνταῦθα ὅπου
καλεῦνται Ἑπτὰ Πυραί

Schol. (A) Pind. Ol. 6.23a (1.158.21 Drachmann). “ἑπτὰ δ' ἔπειτα
πυρᾶν νεκροῖς τελεσθέντων” τῶν διαβεβοημένων ἐστὶ καὶ τοῦτο, πῶς ἑπτὰ
φησι γενέσθαι πυρὰς, {τῶν} ἑπτὰ ἐπιστρατευσάντων καὶ οὐ πάντων καέν-
των. Ἀμφιάραος μὲν κατεπόθη σὺν τοῖς ἵπποις ἐν Ὠρωπῷ· Πολυνείκης δὲ
5 οὐκ ἐτάφη· ἄταφος γὰρ ἔμεινεν· Ἀδραστος δὲ ζῶν εἰς Ἄργος ἀπῆλθεν.
καταλείπονται δ', Τυδεύς, Καπανεύς, Παρθενοπαῖος, Ἴππομέδων. ὁ μὲν οὖν
Ἀρίσταρχος φησιν ὅτι ἰδιάζει καὶ ἐν τούτοις ὁ Πίνδαρος ὡς καὶ ἐν ἄλλοις.
ὁ δὲ Ἀριστόδημος φησι (FGrHist 383 F 10) τὰς ἑπτὰ πυρὰς { }
ἀπολομένων. οὕτως {καὶ Ἴππομέδων} καὶ Ἀρμενίδας γράφει· “καὶ
10 πυρὰς—Πυραί.” ἢ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἢ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ παίδων
Νιόβης ἐκεῖ καυθέντων, {ἢ} ἀπὸ τῶν ιδ', χωρισθεισῶν τῶν συζυγιῶν.

(Armen.) 1 ἑπτὰ del. Wilamowitz, Kl. Schr. 5.1 (1971) 48 n. 2 (1891 scriptum) ἑρμαῖσιν
Wilamowitz, Pindaros 35 n. 1 duce Robert, Oidipus (1915) 1.249: ἔρμεσιν cod.; ἑρμασιν Böckh;
ἑρμεῶσιν Schroeder apud Drachmann; fort. Ἑρμάσιν {ἔτι καὶ νῦν} vel sim. ante καλεῦνται sup-
pleri iubet Jacoby 2 πηγαί A s.l.

(Schol.) 3 del. Drachmann 8 lacunam posuit Böckh p. 133, quam explet
Schoemann, Philologischer Anzeiger 16 (1886) 89 {εἶναι τῶν στρατιωτῶν τῶν ἐν ἐκάστῃ πύλῃ}
{εἶναι τ. σ. τῶν iam Böckh}, cf. schol. Eur. Phoin. 159 = Aristodemus F 3; 'probabiliter, si ἐν
ἐκάσταις πύλαις scribas' Drachmann in addendis 9 del. Böckh, prob. Wilamowitz⁴; καὶ
Ἰππίας Bergk Ἀρμενίδας Bergk: Ἀρμονίδας A; Ἀρτέμιον Böckh γράφει Böckh: γράφουσι cod.
11 {ἢ} Müller; ἀπὸ—συζυγιῶν secl. dub. Drachmann

Steph. Byz. s.v. Ἀλίαρτος unde Eust. ad *Il.* 2.503 p. 268.27 (1.410.17 van der Valk). πόλις Βοιωτίας, ἀρσενικῶς. "Ὀμηρος "ποιήενθ' Ἀλίαρτον" (*Il.* 2.503). λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ Ἀλίάρτου τοῦ Θερασάνδρου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλιάρτιος ὡς Βοιώτιος. Ἀρμενίδας δὲ τῷ ρ Ἀρίαρτόν φησι.

1 Ἀλίαρτος ed. Aldina (1502): Ἀλαρτος codd. 2 ἀρσενικῶς R, Eust.: -κόν P, compendio Q 3 Ἀλιάρτου] Ἀλι- R 4 Βοιώτιος] Βηρύτιος dub. Meineke δὲ τῷ Müller: δ' ἐν τῷ codd. Ἀρί- R

Hinc Lentz Hdn. *Il.* καθ. προσφδ. 1.222.13.

**8

(τοὺς Τελχίνας ἐκ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν γενέσθαι
μεταμορφωθέντων ὑπὸ Διὸς εἰς ἀνθρώπους)

Suet. *Π.* βλασφημιῶν in capite IV εἰς πονηροὺς (ed. J. Taillardat, *Suétone* *Περὶ βλασφημιῶν*. *Περὶ παιδιῶν* (Lutetiae 1967) §92 p. 54) unde Eust. ad *Il.* 9.529 p. 771.56 (2.789.1 van der Valk; iterum p. 99 Taillardat). Τελχίνες· οἱ ψογεροὶ καὶ γόητες καὶ φαρμακεῖς, ὧν δύο γένη
5 φασὶ γεγονέναι, τὸ μὲν βάνανσον καὶ χειρωνακτικόν, θάτερον δὲ
λυμαντήριον τῶν καλῶν. τούτους οἱ μὲν θαλάσσης παιδᾶς φασι, Ἀρμενίδης
δ' ἐκ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν γενέσθαι μεταμορφωθέντων ὑπὸ Διὸς εἰς
ἀνθρώπους.

4 οἱ φθονεροὶ καὶ ψογ. Eust. 5 χειρον- Suct. 6 Ἀρμενίδης Bergk: Παρμενίδης Suct., om. Eust.; Ἐπιμενίδης Nauck, *Mélanges gréco-romains*, 3 (1869-74) 167 n. 10; ad corruptelam cf. fr. 5 7 ὑπὸ Διὸς om. Eust. 8 ad finem add. Eust. nimirum c Suetonio, itaque nescio an ex Armenida, haec: τοῦτο δὲ διὰ τὸ ἀγρίως ἔχειν ὡς καὶ μυθεύεσθαι σκηπτὸς ἀφιέναι καὶ ποτήριον δοκεῖν ἔχειν ἐν ᾧ ῥίζας κυκλώντες ἐφάρμασσον γοητευτικῶς.

Fr. 8A. Dubium

8A

(FGrHist 378 F 4)

(ἐνόδια)

Hsch. ε 3231 (2.106 Latte). Ἐνοδία· Ἀρτεμις. καὶ κυνηγετικά, ὡς Ἀνδρομενίδης.

Ἀνδρομενίδης] Ἀρμενίδης Valesius apud Albertum (ed. Hsch. 1746)

CHARO LAMPSACENUS
(FGrHist 262)

fl. saec. v medio

Testimonia

Quotiens Charo Λαμψακηνός vocetur longum est referre. Nuncupatur ἀρχαῖος συγγραφεὺς test. 3a, cf. 3b; ἱστορικός test. 1; συγγραφεὺς test. 2.

1. *Suda* χ 136 (4.791.4 Adler). Χάρων, Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον (522-486), οὐθ' Ὀλυμπιάδι (464/0). μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν (480/79), κατὰ τὴν οὐθ' Ὀλυμπιάδα (480/76). ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ', *Περὶ Λαμψάκου* β', Λιβυκά, ὧρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ', Πρυτάνεις {ἢ ἄρχοντας} τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων· ἔστι δὲ χρονικά· Κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικά ἐν βιβλίοις γ'· λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνως τεθέντας νόμους· Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν.

2 οὐθ'] ξθ' Creuzer, *Historicorum Graecorum antiquissimorum fragmenta* (1806) 89; οὐθ' Gutschmid, *Kl. Schr.* 1.36-8 n. 1 (1855) 4-5 Ἑλληνικά—δ' om. SC 5 Λιβυκά γ' [Eudocia] 1005, ed. H. Flach (1880) p. 739.15 ὧρους edd. post Schweighauser (vide ad Creoph. fr. 1): ὄρους codd. 6 glossema del. edd. Λακεδαιμονίων suspectum: Λαμψακηνῶν Westermann p. 21 n. 63; ὧρους Λακεδαιμονίων . . . Πρυτάνεις . . . Λαμψακηνῶν Gutschmid

Πύθης est pater Paus. 10.38.11 = FGrHist 262 F 4.

2. Strab. 13.1.19 p. 589 (3.17.8 Kramer). ἐκ Παρίου μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος κληθεὶς ἦν Νεοπτόλεμος (test. 1 Mette, *RhM*² 123 (1980) 1) μνήμης ἄξιος, ἐκ Λαμψάκου δὲ Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς καὶ Ἀδείμαντος καὶ Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ (FGrHist 72 T 2) καὶ Μητροδώρος ὁ τοῦ Ἐπικούρου ἐταῖρος (Metrodori test. 2 Körte, *Jahrb. Suppl.* 17 (1890) 566).

3a. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.

3b. Dion. Hal. *Pomp.* 3.6. Vide Hell. test. 12.

3c. Plut. *De Hdt. mal.* 20 p. 859b (17.8 Hansen) = FGrHist 262 F 9. Χάρων ὁ Λαμψακηνός, ἀνὴρ πρεσβύτερος (sc. Ἡροδότου).

3d. Tert. *De An.* 46.4 (63.16 Waszink) = *FGrHist* 262 F 14. *Hoc* (sc. fabulam de Astyage filiaque Hdt. 1.107–8 relatam) *etiam Charon Lampsacenus Herodoto prior tradit.*

Fragmenta omnia quae quidem ad nos pervenerunt utpote res aut barbaricas tractantia aut historicas, scilicet quae postea gestae sunt quam Iones in Asiam transmigraverunt, non recepi; itaque cum Lampsacus Phocacorum colonia fuerit, Annales Lampsacenos seclusi.

CREOPHYLUS EPHESIUS (*FGrHist* 417)

fl. saec. v exeunte?

Testimonia

Vocatur Creophylus *Ἐφέσιος* test. 1.

1. *IPriene* 37.118 sqq. = *FGrHist* 417 F 2. Vide Euagonis test. 1A.
2. Schol. (B) *Eur. Med.* 264 (2.160.1 Schwartz). *Δίδυμος* δὲ (p. 366 Schmidt) *ἐναντιοῦται τούτῳ καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα οὕτως* (vide fr. 3).

Fragmenta

Fr. 1. Ἐφεσίων ὦροι

1

- οἱ τὴν Ἐφεσον κτίζοντες καὶ πολλὰ ταλαιπωρηθέντες
ἀπορίαί τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαντες εἰς θεοῦ ἡρώτων
ὅπου τὸ πόλισμα θῶνται. ὁ δ' αὐτοῖς ἔχρησεν ἐνταῦθα
οἰκίζειν πόλιν ἢ ἂν ἰχθὺς δείξει καὶ ὅς ἄγριος ὑφηγήσεται.
5 λέγεται οὖν ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν (ἢ) Ὑπέλαιος
καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν ἀλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ
τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακίᾳ εἰσπесεῖν εἰς
φορυτόν, καὶ ἀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ἣ ἔτυχε σὺς
ἄγριος ὢν, ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ
10 ὄρους ἐπὶ πολὺ, ὃ δὴ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκον-
τισθεὶς ὅπου νῦν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναός. καὶ διαβάντες οἱ
Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσιν οἰκήσαντες, τὸ δεύτερον
{εἴκοσι} κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κορησσόν, καὶ ἱερὸν
Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ ιδρύσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ
15 Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι

4 ἢ ἂν C: ἦντινα A. 'oraculi verum ita Diels restituebat ἢ κ' ἰχθὺς δείξει ὅς τ' ἄγριος ἡγήσεται'
Kaibel in addendis 5 add. Dindorf 8 ἔτυχεν ὅς (cf. 3) cdd. olim 12 ἔτεα
εἴκοσιν (εἴκοσι delete) Wilamowitz apud Kaibel: ἔτεα τ' A; ἔτεα κα' Casaubonus?

Ath. 8.62 p. 361c (2.290.25 Kaibel). Κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὀροις “οἱ τὴν Ἐφεσον” φησί “κτίζοντες—λιμένι.”

Ὀροις Schweighäuser, *Animadversiones in Athenaei Deipnosophistas* 2 (1802) 648: Ὀροις A

Fr. 3. Sine libri titulo traditum

3

τὴν γὰρ Μήδειαν λέγεται διατρίβουσιν ἐν Κορίνθῳ τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως Κρέοντα ἀποκτείνειν φαρμάκοις. δέισαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δὲ υἱοὺς, ἐπεὶ νεώτεροι ὄντες οὐκ ἠδύναντο
5 ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀκραιάς Ἦρας καθίαι νομίσαντες τὸν πατέρα αὐτῶν φροντεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ Κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντες αὐτοὺς διαδοῦναι λόγον ὅτι ἡ Μήδεια οὐ μόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε

Schol. (B) Eur. *Med.* 264 (2.159.16 Schwartz). “γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα / κακὴ τ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν / ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικομένη κυρῇ, / οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφονωτέρα.” Παρμενίσκος (fr. 13 M. Breithaupt, *De Parmenisco grammatico* (1915)) γράφει κατὰ
5 λέξιν οὕτως· “ταῖς δὲ Κορινθίαις οὐ βουλομέναις ὑπὸ βαρβάρου καὶ φαρμακίδος γυναικὸς ἄρχεσθαι αὐτῇ τε ἐπιβουλεύσαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀνελεῖν, ἐπὶ μὲν ἄρσενά, ἐπὶ δὲ θήλεα. {Εὐριπίδης δὲ δυσὶ μόνοις φησὶν αὐτὴν κεκρήσθαι.} ταῦτα δὲ διωκόμενα καταφυγεῖν εἰς τὸ τῆς Ἀκραιάς Ἦρας ἱερὸν καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν καθίαι. Κορινθίους δὲ αὐτῶν οὐδὲ οὕτως
10 ἀπέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ πάντα ταῦτα ἀποσφάζαι. λοιμοῦ δὲ γενομένου εἰς τὴν πόλιν πολλὰ σώματα ὑπὸ τῆς νόσου διαφθείρεσθαι. μαντευομένοις δὲ αὐτοῖς χρησμοδεῖν τὸν θεὸν (orac. 199 Parke–Wormell) ἰλάσκεσθαι τὸ τῶν Μηδείας τέκνων ἄγος. ὅθεν Κορινθίους μέχρι τῶν καιρῶν τῶν καθ' ἡμᾶς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ
15 κούρους καὶ ἐπὶ κούρας τῶν ἐπισημοτάτων ἀνδρῶν ἐναπειναντίζειν ἐν τῷ τῆς θεᾶς τεμένει καὶ μετὰ θυσιῶν ἰλάσκεσθαι τὴν ἐκείνων μῆνιν καὶ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην τῆς θεᾶς ὀργήν.” Δίδυμος δὲ (p. 366 Schmidt) ἐναντιοῦται τούτῳ καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα οὕτως· “τὴν—ἀπέκτεινε.” γεγενῆναι δὲ παραπλήσιον μυθεύεται καὶ περὶ τὸν Ἀδωνιν.

(Creoph.) 5 καθίαι Mattheiac: καθιῖν cod.

(Schol.) 5 ‘initium Parmenisci verborum mutilatum’ Schwartz; ad haec cf. etiam schol. ad v. 9 = Hell. fr. 133 6 ἐπιβουλεύσαι (δοκεῖ) dub. West 7 sq. emblemata scholiastae agnovit Mattheiac (cd. 1818) 9 τὸ ἱερὸν τὸν βωμὸν dub. Jacoby 11 εἰς τὴν πόλιν Parmeniscus non scripsit Schwartz 18 Κρεωφύλου B, corr. edd. 19 ἀδελφόν vel Ἀψωρον Wilamowitz, *Kl. Schr.* 1.22 n. 1 (1880)

DAMASTES SIGEUS (FGrHist 5)

fl. ca. 440–30

Testimonia

Vocatur Damastes Σιγαιεύς testt. 1–2, 4 (em.; Κιτιεύς conl. Tennulius), 6 (*natus Sige*), fr. 3; ἱστορικός test. 1.

1. *Suda* δ 41 (2.4.6 Adler). Δαμάστης, Σιγαιεύς, ἀπὸ Σιγείου τῆς Τρωάδος, Διοξίππου υἱός, γεγονώς πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡροδότῳ, τῶν πλουσιωτάτων, ἱστορικός. γέγραφε Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι
5 ἡγενομένων, Περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσαμένων βιβλία β', Ἑθνῶν κατάλογον καὶ πόλεων, Περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν καὶ ἄλλα συχνά. γέγονε δὲ Ἑλλανίκου μαθητῆς (Hell. test. 9).

3 τῶν πλουσιωτάτων post γενομένων transpos. Nauck *Philol.* 5 (1850) 679, deleto τῶν; at vide ne haec c. Poli testimoniis huc fluxerint, qui τῶν πλουσιωτάτων est testt. 8–11, 15 Fowler, *Mnem.* 4 50 (1997) 27 sqq. Damastem enim et Polum inter se confusos esse suadent similes librorum tituli (vide Poli test. 1 huius ed.) 4 crucem addidi: {γενομένων, Περὶ} Müller, qui alterius de barbaris operis Damasti a test. 3 tributi mentionem poscebat, et haud scio an lacuna post γενομένων ponenda sit; sed titulus Περὶ τῶν ἐν Ἑλλ.—στρατ. ineptus, ut vidit Nauck, et οἱ στρατευσάμενοι comprehendit et Graecos et barbaros. Περὶ del. Daub, *RhM* 35 (1880) 58, quod non magis arridet 5 Περὶ ἑθνῶν citatur liber fr. 1

Περὶ πλουσίων Damastis agnoscitur test. 4.

2. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.

3. *Suda* π 2170. Vide Poli test. 1.

4. Agathemerus, *Geographiae hypotyposis* 1. Vide Hec. test. 12.

5. Porph. 409 F Smith apud Eus. *Praep. Evang.* 10.3.16 p. 466b. Vide Hec. test. 22.

6. Avienius *Or. mar.* 32 sqq. Vide Hec. test. 23.

7a. Strab. 1.3.1 p. 47 (1.96.4 Sbordone). οὐδὲ τοῦτ' ἐδ' Ἐρατοσθένους (I B, 6 Berger), ὅτι ἀνδρῶν οὐκ ἀξίων μνήμης ἐπὶ πλέον μέμνηται, τὰ μὲν ἐλέγχων, τὰ δὲ πιστεύων καὶ μάρτυσι χρώμενος αὐτοῖς, οἷον Δαμάστη καὶ τοιούτοις ἄλλοις . . . ὁ δὲ Δαμάστη χρώμενος μάρτυρι οὐδὲν διαφέρει τοῦ
5 καλοῦντος μάρτυρα τὸν Βεργαῖον {ἢ τὸν Μεσσήμιον} Εὐήμερον (FGrHist

5 del. Meineke² 5 sq.

63 F 5a) καὶ τοὺς ἄλλους, οὓς αὐτὸς εἴρηκε διαβάλλον τὴν φλυαρίαν. καὶ τούτου δ' ἓνα τῶν λήρων αὐτὸς λέγει, τὸν μὲν Ἀράβιον κόλπον λίμνην ὑπολαμβάνοντος εἶναι, Διότιμον δὲ τὸν Στρομβίχου (*Prosop. Att.* 4386; fl. 433/2) πρεσβείας Ἀθηναίων ἀφηγούμενον διὰ τοῦ Κύδνου ἀναπλεῦσαι ἐκ τῆς Κιλικίας ἐπὶ τὸν Χοάσπην ποταμόν, ὃς παρὰ τὰ Σοῦσα ῥεῖ, καὶ ἀφικέσθαι τετταρακοσταῖον εἰς Σοῦσα· ταῦτα δ' αὐτῷ διηγῆσασθαι αὐτὸν τὸν Διότιμον (*Dam. FGrHist* 5 F 8). εἰτα θαυμάζειν εἰ τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν ἦν δυνατὸν διακόψαντα τὸν Κύδνον εἰς τὸν Χοάσπην ἐκβαλεῖν.

2 τούτου Casaubonus¹ qui Euhemerum non Damastem subaudivit: τούτων AW, τούτων C τῶν λήρων s,k s.l.: τὸν λήρον cett. 3 ὑπολαμβάνει a, i.e. A man.⁴ εἶναι καὶ ὅτι λέγει a 5 Χοάσπην W: Χόασπιν A^{pc}, Χοάσπιν C 6 τετταρακοσταῖον Meineke: τεσσ- codd. 7 Διότιμον a s.l.: Θεό- codd. θαυμάζει a 8 διακόψαντα apogr. B man.², Casaubonus¹: διακίψ- cett. Χοάσπην Koraes: Χόασπιν A^{pc}, Χοάσπιν CW

Legationis ad Persarum regem anno 437/6 missae fit mentio apud Ar. *Ach.* 67.

7b. Id. 14.6.4 p. 684 (3.178.7 Kramer). οὐδὲ δ' Ἐρατοσθένης εὔ (fr. III B, 91 Berger)· αἰτιώμενος γὰρ τοῦτον (sc. Damastem) οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Τεροκητίαν, ἀλλ' ἀπὸ νότου. οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως. Vide fr. 10.

8a. Plinius *HN* 1.4. Vide Hec. test. 25a.

8b. Plinius *HN* 1.5. Vide Hec. test. 25b.

8c. Plinius *HN* 1.7. Vide Hell. test. 28.

(*FGrHist* 5 T 9 = test. 8c)

Fragmenta

Fr. 1. Ex libro Περὶ ἔθνων de Hyperboreis

1

(Ἰσσηδόνες, Ἀριμασποί, Ῥιπαῖα ὄρη, Ὑπερβόρειοι)

Steph. Byz. s.v. Ὑπερβόρειοι. ἔθνος. Πρώταρχος δὲ (*FHG* 4.485) τὰς Ἀλπεις Ῥιπαῖα ὄρη οὕτω προσηγορεύσθαι, καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ Ἀλπεῖα ὄρη κατοικοῦντας πάντας Ὑπερβορέους ὀνομάζεσθαι. Ἀντίμαχος δὲ (fr. 103 Wyss, 141 Matthews) τοὺς αὐτοὺς φησὶν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς. 5 Δαμάσῃς δ' ἐν τῷ Περὶ ἔθνων, ἄνω Σκυθῶν Ἰσσηδόνας οἰκεῖν, τούτων δ' ἄνωτέρω Ἀριμασποῦς, ἄνω δ' Ἀριμασπῶν τὰ Ῥιπαῖα ὄρη, ἐξ ὧν τὸν Βορέαν

2 ὑπὲρ Cluverius: ὑπὸ libri Ἀλπεῖα Meineke: Ἀλπεα R, Ἀλπε P^{pc}, Ἀλπαῖα P^{pc}Q 3 Καλλιμάχος Ruhnken, *Epistola critica* (1751) ad Callim. *Del.* 291 (cf. fr. 186.12 Pfeiffer)

πνεῖν, χιόνα δὲ μήποτε αὐτὰ ἐκλείπειν· ὑπὲρ δὲ τὰ ὄρη ταῦτα Ὑπερβορέους καθήκειν εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν. καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἑλλάνικος (fr. 187a) “Ὑπερβόρειοι” γράφει διὰ διφθόγγου.

1 ἐκλείπειν Meineke: ἐλλ- libri

Fr. 2–12. Sine librorum titulis tradita

Quomodo fragmenta inter libros in test. 1 nominatos distribuenda sint, ex suo quisque arbitrio iudicabit; maior pars fortasse ex libro Περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσαμένων hausa est, nescioquae vero quippe ad Gentium Catalogum vel Periodum pertinentia hinc excludi debuerunt. Fr. 11 libro Περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν attribuit Müller non sine veri specie.

2

(inter Herculis columnas vix stadia septem)

Avienius *Or. Mar.* 370 sqq. (p. 158 Holder).

370 sed ad columnas quidquid interfunditur und(a)e aestuantis, stadia septem vix ait Damastus esse. Caryandaeus Scylax medium fluentum inter columnas adserit tantum patere quantus aestus Bosporo est.

Codd. = v (ed. pr., cura Victorii Pisani Venetiis a. 1488 expressa), O (deperditus). Omnia correxit Petrus Pithoeus (ed. 1590) 371 studia codd. 372 Damascus codd. cariae dictus v, Caryandinus O; Caryandemus Meineke² 40. Scylacis *FGrHist* 709 F 8

3

(Αἰνείαν ἐκ Μολοττῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα μετ' Ὀδυσσέως οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς Ῥώμης)

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.72.1 unde Eus. (Arm.) 131.33 Karst, Georg. Sync. *Ecl. Chron.* 226.22 Mosshammer. Vide Hell. fr. 84.

5

(Litorium/Pictoreum quendam ex Epiis trecentessimum annum cumulasse)

Val. Max. 8.13 ext. 6, unde Plinius, *HN* 7.154. Vide Hell. fr. 195.

(biremem Erythraeos fecisse)

Plinius, *HN* 7.207 (2.74.1 Mayhoff). biremem **Damastes Erythraeos fecisse** (sc. auctor est).

Fr. fortasse ad spatium historicum quod dicitur referendum, at cf. *II*. 2.499.

(Θαργηλιώνος τῇ ἐβδόμῃ φθίνοντος τὸ Ἴλιον ἀλῶναι)

Plut. *Cam.* 19.7 (217.18 Ziegler). ἐνήνοχε δὲ καὶ ὁ Θαργηλιῶν μὴν τοῖς βασιλέως ἐπιδήλους ἀτυχίας· καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος ἐπὶ Γρανικῷ τοὺς βασιλέως στρατηγοὺς Θαργηλιῶνος ἐνίκησε, καὶ Καρχηδόνιοι περὶ Σικελίαν ὑπὸ Τιμολέοντος ἡττώντο τῇ ἐβδόμῃ φθίνοντος, περὶ ἣν δοκεῖ καὶ τὸ Ἴλιον ἀλῶναι, {τοῦ Θαργηλιῶνος} ὡς Ἐφορος (*FGrHist* 70 F 226) καὶ Καλλισθένης (*FGrHist* 124 F 10b) καὶ **Δαμάστης** καὶ Μάλακος (*FGrHist* 552 F 2) ἱστορήκασιν.

2 ἐπιδήλως Y

5 del. Reiske; τοῦ om. Y

6 Μάλακος S: Φύλαρχος Y (*FGrHist* 81 F 74)

Ad rem cf. Hell. fr. 152a.

(τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος ἀπὸ Παρίου καὶ ἕως Λεκτοῦ προάγει)

Strab. 13.1.4 p. 582 (3.4.7 Kramer). τῶν Αἰολέων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν χώραν, ἣν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωϊκὴν, οἱ {δ'} ὕστερον οἱ μὲν πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ μέρος, καὶ Τροίαν οἱ μὲν ὅλην οἱ δὲ μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλήλοις ὁμολογοῦντες. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τόπων ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ Αἰσίου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος· Εὐδοξος δὲ (fr. 336 Lasserre) ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀρτάκης, τοῦ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίου ἀνταίροντος τῇ Πριάπῳ, συστέλλων ἐπ' ἑλαττον τοὺς ὅρους· **Δαμάστης** δ' ἔτι μᾶλλον συστέλλει, ἀπὸ Παρίου· καὶ γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει, ἄλλοι δ' ἄλλως· Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς (*FGrHist* 262 F 13) τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος (τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον) ἕως μέντοι Ἀδραμυντίου πρόεισι· Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς (*FGrHist* 709 F 12) ἀπὸ Ἀβύδου ἀρχεται· ὁμοίως δὲ τὴν

3 del. Koraes 8 τῇ Radt: τῷ codd. τοὺς ὅρους 2^{ac}: τοῦ ὅρους 2^{ac}, rell. 9 συστέλλει] συστέλλων Kramer; del. dub. Meineke (ed. 1852) μὲν] μόνον dub. Meineke² 202

Αἰολίδα Ἐφορος (*FGrHist* 70 F 163a) μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἄλλως.

(τὸ μῆκος τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας εἰς Κλείδας)

Strab. 14.6.4 p. 683 (3.178.3 Kramer). τί δὲ δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων, οἷς ἡ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐστὶ σπουδὴ, τὰ τοῦ **Δαμάστου** συγκρίνοντας, ὅστις τῆς νήσου (sc. τῆς Κύπρου) τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὡς φησιν, εἰς Κλείδας; οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ (fr. III B, 91 Berger)· αἰτιώμενος γὰρ τοῦτον (Dam. test. 7b) οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ νότου. οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως.

(Χίον Ὅμηρον)
(δέκατον Ὅμηρον ἀπὸ Μουσαίου)

Vit. Hom. Romana (30.24 Wilamowitz). Ἀναξιμένης μὲν οὖν (*FGrHist* 72 F 30) καὶ **Δαμάστης** καὶ Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς (fr. 264 Maehler) Χίον αὐτὸν (sc. Ὅμηρον) ἀποφαίνονται καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν. ὁ δὲ **Δαμάστης** καὶ δέκατον αὐτὸν ἀπὸ Μουσαίου φησὶ γεγονέναι.

3 sc. Theoc. *Epigr.* 27; ἐν τοῖς ἐπιγρ. om. codex alter teste Allen ed. Hom. 5.250; Χίος αἰοῖός vocatur Homerus Theoc. *Id.* 7.47, 22.218

(εἰς Ὀρφέα τὸ γένος αὐτοῦ ἀνάγει)

Vit. Hom. Procli. Vide Hell. fr. 5b.

P.Oxy. LXII 4309 (saec. iii p.C.) fr. 3 ed. Harder. Fort. ex libro de Homeri navium catalogo (Apollodori?); agitur de Thessalo eiusque progenie.

.
] . [.
 .] υπρ[
] θιγγαν[
] ρωνμη. [
 5 επ . . ετελε . [
 πε[.] Ξεναγόρ[α
 κατὰ τὴν Κω . [
 αν καὶ Δαμάστη[
 ciως ὑπὲρ τῆς το[
 10 στρατείας επα[
 τες καὶ ὅτι οὗτος κα[
 τὴν πατρίδα κα[
 τω Ἄντιφος ὃν τρόπ[ον
 σινφ'κανοὶ τῶν κατα[
 15 εἰρημένων ουχο[] . ιδ . . [
] υσιν περὶ παντ . [
] [

2 K]υπρ[- vel ο]υ πρ[Harder 4 . [: δ,α 5 ante ε, π vel τ; . [: hasta directa
 cf. *FGH* 240 F 26–8 7 . [: hasta directa κατὰ τὴν Κωί[αν vel Κωί[ων ἀποικί|αν dub.
 Harder 8 sq. c.g. θαυμα|σίως vel παραπλη|σίως Radt apud Harder 9 τῶ[ν Ἑλλήνων
 Harder 10 sq. γράφον|τες vel λέγον|τες Harder 11 κα[ταλίποι Harder
 13 sq. φη]|σιν Harder; 'φ': 500??' cadem κάνοι in oratione soluta haud exspectandum; κἄν οἱ
 interpretatur Harder

Alia fragmenta eiusdem papyri Hec. fr. 137A, Andr. fr. 21.

DEI(L)OCHUS CYZICENUS (*FGH* 471)

fl. ante bellum Peloponnesiacum

Testimonia

Vocatur Deilochus ὁ Κυζικηνός fr. 3; ἀρχαῖος συγγραφεύς qui πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου vixerit test. 1; quod autem Proconnesius vocatur test. 1, falsa lectio est. Nomen in scholiorum Apollonianorum cod. L constanter Δηῖλοχος datur exceptis fr. 2, 7a; Διῖοχος autem eadem constantia in cod. P exceptis fr. 2 (Δηῖοχος), 8a (Διῖλοχος). Codices Estenses formas Δηῖ-, Δηῖλ-, alias sine discrimine exhibent. Δηῖοχος praebebat Dionysius test. 1; Δίοχος Herodianus fr. 1A; Δηῖ(ό)χορος Stephanus fr. 3.

1. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.

2. Schol. (L) Ap. Rhod. 1.1037–8b (92.8 Wendel). ἡκολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Δηῖλόχῳ. Vide fr. 8a.

2A. Schol. (L) Ap. Rhod. 1.1039 (92.13 Wendel) = fr. 8b. μνημονεύει Δηῖλοχος τῶν ἀναιρεθέντων, ὥς φησι Σοφόκλειος.

Fragmenta

Fr. 1. Περὶ Κυζίκου

Ad hoc opus pertinent nimirum etiam fr. 2–10. Si fr. 8a recte Δηῖλοχος pro Ἐφορος legitur, habebis nonum librum; cum tamen artius cum illo fr. 4 sqq. cohaereant, omnia haec fragmenta de tempore prisco narrantia ex illo libro provenire debebunt, id quod rationis specie caret.

E primo libro

1

(τὸν Ἄμυκον καταπυκτευθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκου)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.98–100a (132.1 Wendel). “ὁ (sc. Ἄμυκος) δ’ ἀμφ’ ὁδὸν γνῆξ ἤριπεν. οἱ δ’ ἰάχην / ἤρωες Μινύαι· τοῦ δ’ ἀθρόος ἔκχυτο

θυμός". Απολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἀμυκὸν Ἐπίχαρμος δὲ (fr. 7 Kaibel) καὶ Πείσανδρος (FGrHist 16 F 5) φασιν ὅτι ἔδρυσεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. **Δηῖλοχος** δὲ ἐν α' Περὶ Κυζίκου καταπυκνυθῆναι φησιν αὐτὸν ὑπὸ Πολυδεύκους.

3 Δηῖλοχος I.V, Estt. gr. 77, 112; Διῖχος P
απυκνυθῆναι μόνον φησί P

3-4 ἐν α' κτλ] ἐν α' τῶν Περὶ Κυζίκου κατ-

Fr. 1A. Περὶ Σαμοθράκης

1A

Hdn. Π. καθ. προσωδ. in cod. Vindob. hist. gr. 10 fol. 25^r ed.
H. Hunger, JÖByz 16 (1967) 10. Δ(η)ῖοχος ἐν τῷ Περὶ Σαμοθράκης
φησὶν . . .

2 suppl. Hunger Verba historici in codice rescripto iam non dispici possunt

Frr. 2-10. Sine librorum titulis tradita

Omnia nimirum e libro de Cyzico.

2

(τὸν Ἀμφιάραιον συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις)

Schol. Ap. Rhod. 1.139-44a. Vide Pher. fr. 108.

4

(Κύζικον τοὺς Ἀργοναύτας ξενίσαι)

Schol. (L) Ap. Rhod. 1.961-3 (84.7 Wendel). "τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃτι
Δολίονες ἡδὲ καὶ αὐτὸς / Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἡδὲ γενέθλην /
ἔκλυον οἳ τινες εἶεν, ἐυξείνως ἀρέσαντο". **Δηῖλοχος** τοὺς μὲν Δολίονας οὐκ
ὀνομάζει, τὸν δὲ Κύζικόν φησι πυθόμενον τὴν τῶν ἀριστέων γενεὰν ξενίσαι.

5

(ιερὸν Ἰασονίου Ἀπόλλωνος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.966 (84.18 Wendel). "ἐνθ' οἳ γ' Ἐκβασίῳ
βωμόν θέσαν Ἀπόλλωνι". ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεὼς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν.
Δηῖλοχος δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ Ἐκβασίου Ἀπόλλωνός φησιν εἶναι, ἀλλ' Ἰασονίου
Ἀπόλλωνος, Σωκράτης δὲ ἐν Ἐπικλήσει (FHG 4.499 fr. 15a) Κυζικηνοῦ
Ἀπόλλωνος.

3 Δηῖοχος H, Est. gr. 77; Διῖχος P, Est. gr. 112

6

(Κλείτη θυγάτηρ Μέροπος ἦν Κύζικος ἔγγημεν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.974-6a (86.2 Wendel). "ἀλλ' ἔτι οἱ (sc.
Κυζίκῳ) κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις / ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου
ἐκγεγαυῖα / Κλείτη ἐϋπλόκαμος". Κλείτη δὲ θυγάτηρ Μέροπος Περκωσίου
τὸ γένος, μάντεως, ἦν Κύζικος ἔγγημεν, ὡς ἱστορεῖ **Δηῖλοχος** καὶ Ἐφορος
(FGrHist 70 F 184).

3 Κλείτη P

4 Δηῖοχος V, Estt. gr. 77, 112; Διῖχος P

Cf. Etym. Gen. AB (Etym. Magn. 518.1, Etym. Gud. 325.41 Sturz) s.v. Κλείτη.

7

a

(Χυτὸς Λιμὴν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.987a (87.4 Wendel). "ἦοι δ' εἰσανέβαν μέγα
Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ / θηήσαιντο πόρους κείνης ἀλός· ἐν δ' ἄρα τοί γε
/ νῆα Χυτῷ Λιμένι προτέρου ἐξήλασαν ὄρμου· / . . . Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν
ἀπ' οὐρεος αἰξάντες / φράξαν ἀπειρεσίησι Χυτοῦ στόμα νεόθοι πέτρης".
Χυτὸς Λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω καλούμενος. ἐπεχείρησαν δὲ οἱ Πελασγοὶ
χῶσαι αὐτόν, ὥς φησι **Δηῖοχος**, κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς,
ὕφ' ὧν ἐξεβέβληντο. οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν Γηγενῶν φησι κεχῶσθαι αὐτόν,
ποιητικῶς.

6 Δηῖοχος I.V, Est. gr. 77; Διῖ- P, Δηῖ- Est. gr. 112

b

(ἐγχειρογάστορας/ἐγγαστρόχειρας)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.989-91 (87.11 Wendel). <τούτους> **Δηῖλοχος**
<μὲν> Θετταλοὺς εἶναι φησὶν ἐγχειρογάστορας· οὗτος δὲ Γηγενεῖς φησι. < >

aliter P, unde supplementa in 1-2 addidi, οὗτος (2) scripsi (collato a), post φησι interpunxi:
τούτους **Διῖοχος** (Δηῖ- Est. gr. 77, Δηῖος Est. gr. 112) μὲν Θεσσαλοὺς εἶναι φησι ἐγγαστρόχειρας,
ἐπιβουλεύσαι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις διὰ τὸ νομίσαι ληστὰς εἶναι. Πολύγνωτος (sic; -γνωστος Est. gr.
112) δὲ ἐν τοῖς Περὶ Κυζίκου ληστὰς φησὶν αὐτοὺς εἶναι. Hic quoque post ἐγγαστρόχειρας inter-
punerim lacunamque indicaverim, aut Polygnosti sententiam iteratam aut alterius quondam
adhibitam esse opinatus. sic vero Wendel: Δηῖοχος (. . . διὰ τὸ) Θετταλοὺς εἶναι. οὗτος δὲ Γηγενεῖς
φησιν ἐγχειρογάστορας τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιβουλεύσαι {δοκοῦντας ληστὰς εἶναι} (hanc deleverat iam
Schwartz, De Dionysio Scytobrachione (Diss. Bonnac, 1880) 11 n. 1). Πολύγνωστος κτλ. Sed
exquisitius illud ἐγγαστρόχειρες vel ἐγχειρογάστορες ('servi', 'operarii') scriptoris potius quam
scholiastae est 1 Δηῖοχος V 2 οὗτος ego (cf. a): τοὺς I. (φησὶν—τοὺς δὲ cruce ornavit
Jacoby)

τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιβουλεύσαι δοκοῦντας ληστὰς εἶναι {ὡς Δηῖλος}. Πολύγνωστος δὲ ἐν τοῖς *Περὶ Κυζίκου* (FGrHist 473 F 1) ληστὰς αὐτοὺς λέγει.

1 del. Wendel 2 sq. Πολύγνωστος—λέγει huc c schol. ad 996–7 traiecit Fitch, *AYP* 33 (1912) 52 (cf. P); Πολύγνωστος . . . Κυζίκου δοκοῦντας ληστὰς αὐτοὺς εἶναι { } dub. Wendel.

8

(περὶ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1037–8b (92.3 Wendel). “ὡς τὸν (sc. Κύζικον) . . . / . . . αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδῃσεν (sc. μοῖρα) / μαρνάμενον κείνοισι· πολεῖς δ’ ἐπαρήγονες ἄλλοι / ἔκταθεν”. περὶ δὲ τῆς μάχης καὶ **Δηῖλος** ἱστορεῖ. περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως καὶ τῆς ὅλης μάχης οὐ συμφωνεῖται. Ἐφορος (FGrHist 70 F 61) μὲν γάρ φησι τοὺς Δολίονας Πελασγοὺς ὄντας καὶ ἐχθρῶδως διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας διὰ τὸ ἀπελασθῆναι ὑπ’ αὐτῶν ἐπιθέσθαι αὐτοῖς, γράφων ἐν τῇ θ’. ἡκολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος **Δηῖλόχῳ**. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ α’ τοῦ *Περίπλου* (FGrHist 124 F 6) κατ’ ἐχθραν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν Κύζικον ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Ἀργοναύταις.

5 10 5 Ἐφορος] Δηῖλος P, Δηῖ- Estt. gr. 77, 112 8 post ἐπιθέσθαι add. P νύκτωρ ἡκολούθηκε κτλ.] hanc sententiam om. P, post sequentem τούτοις δὲ οὐ συμφωνεῖ τὰ Ἀπολλωνίου addidit

b

Schol. (L) Ap. Rhod. 1.1039 (92.13 Wendel). *μνημονεύει Δηῖλος τῶν ἀναιρεθέντων, ὡς φησι Σοφόκλειος* (Deilochi test. 2A).

9

(Λειμώνιον πεδῖον)
(τάφος Κυζίκου)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1061 (93.17 Wendel). “τύμβῳ ἐνεκτερεῖξαν . . . / ἄμ πεδῖον Λειμώνιον· ἐνθ’ ἔτι νῦν περ / ἀγκέχεται τόδε σῆμα” τοῦ δὲ Λειμωνίου πεδίου μέμνηται **Δηῖλος**, περὶ δὲ τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός.

Δηῖλος L, Est. gr. 77: Δηῖλος V, Est. gr. 112; Δηῖλος P

10

(ἀπήγξατο ἡ Κλείτη)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1063 (93.21 Wendel). “οὐδὲ μὲν οὐδ’ ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο / οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῶ δ’ ἐπὶ κύντερον ἄλλο / ἦνυσεν, ἀψαμένη βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ / νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηῖδες ὠδύραντο· / καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῖαν ἔραζε, / πάντα τὰ γε κρήνην τεύξαν θεαί, ἦν καλέουσιν / Κλείτην.” ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἄπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίων δὲ ἐν Ἀπολλοδώρῳ (cf. fr. 4 Powell) μελλόγαμον. τὴν δὲ <γαμετὴν> {Κλείτην} οὐ Μέρπος λέγει θυγατέρα, Λάρισαν δὲ τὴν Πιάσου· οὐδὲ παθεῖν τι, ἀπαχθῆναι δὲ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ πατρός. Νεάνθης δὲ ἐν τοῖς *Μυθικοῖς* (FGrHist 84 F 11) συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. περὶ δὲ τῆς Κλείτης φησὶ **Δηῖλος** ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. ἱστορεῖ δὲ Ἀπολλώνιος ἄτεκνον τὸν Κύζικον ἀνηρῆσθαι, Νεάνθης δὲ ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα ὁμώνυμον.

7 sq. τὴν δὲ <γαμετὴν> {Κλείτην} οὐ Meineke, *Euphorion* (1823) 60: τὴν δὲ <γαμετὴν> οὐ Κλείτην <τὴν> Keil 8 Λάρισαν LP: Θρήσσαν L^{ac}PA post τι add. P ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρός θανάτῳ 9 αὐτὴν] οἶκαδε P Νεάνθης] Εὐάνθης P 11 Δηῖλος L, Est. gr. 77 et (ut vid.; -ίλος certum) 112: -ίλος V, littera λ deleta; Δηῖλος P 12 Νεάνθης Müller (FHG 3.11 fr. 34): Εὐάνθης codd.

b

Schol. (P) Ap. Rhod. 1.1065–9 (p. 86 Schaefer). καὶ **Δηῖλος** καὶ Νεάνθης (FGrHist 84 F 12) ἀπάγξασθαί φασιν αὐτὴν, καὶ ἐκ τῶν δακρύων αὐτῆς κρήνην γενέσθαι, κληθεῖσαν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς Κλείτην.

1 Δηῖ- cod. 2 Νεάνθης Marquardt, *Cyzicus* (1836) 168 n. 1: Εὐάνθης cod.

Brevius L (94.7 Wendel): Εὐάνθης δὲ καὶ Δηῖλος ἱστοροῦσιν ὅτι ἀπήγξατο ἡ Κλείτη καὶ ὅτι ἐκ (Fränkel: ἡ cod.) ταύτης κρήνη ἐν Κυζίκῳ (lacunam hic statuit Wendel).

DEMOCLES
PHYGELENSIS
(FHG 2.20–1)

fl. ante bellum Peloponnesiacum

Testimonia

1. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.

1A. Citavit Democlem Demetrius Scepsius teste Strabone (vide fr. 1).

Fragmentum

1

(σεισμούς τινας μεγάλους . . . κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν)

Strab. 1.3.17 p. 58 (1.119.19 Sbordone). *μυμνήσκεται δὲ* (sc. Δημήτριος ὁ Σκήψιος, fr. 48 Gaede) *πρὸς ταῦτα τῶν ὑπὸ Δημοκλέους λεγομένων, σεισμούς τινας μεγάλους τοὺς μὲν πάλαι περὶ Λυδῖαν γενομένους καὶ Ἰωνίαν μέχρι τῆς Τρωάδος ἱστοροῦντος, ὑφ' ὧν καὶ κῶμαι κατεπόθησαν καὶ Σίπυλος κατεστράφη, κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν, καὶ ἐξ ἐλῶν λίμναι ἐγένοντο, τὴν δὲ Τροίαν ἐπέκλυσε κύμα.*

3 *πάλαι* Xylander: *πάλιν* codd.

5 lacunam post βασιλείαν posuit Groskurd

Democlidem quendam rerum Punicarum scriptorem apud Ath. 4.76 p. 174f (1.392.25 Kaibel) = FGrHist 794 F 8 eundem esse nostro censuit Schweighäuser, *Animadversiones in Athenaei Deipnosophistas* 9 (Argentorati, 1807) 89, cui Müller assensus est.

EPIMENIDES CRES
PSEUDEPIGRAPHUS
(FGrHist 457, Vorsokr. 3)

fortasse saec. iv ineunte

Diogenes (test. 1) genealogum a theologo distinguit; cui cum fr. 1 ex sexagesimo libro Genealogiarum citetur, huic numero, huic titulo si qua fides est, certe adstipulandum erit, quippe qui Theologiam carmen versuum haud amplius quinque milium fuisse testetur. Verum enimvero nemo est quin suspicetur Diogenem auctoremve eius errasse, Genealogias Theologiamque revera unum idemque opus fuisse, hinc tamquam poeticum eiciendum. De Creticorum autem Telchinumque libris minor est disputatio, quos mythographicos esse potuisse non sit cur negemus—nisi eos forte idem esse censeas atque Theologiam (cf. τὰ Θεῖα Xenomedis fr. 4, quod Epimenidi a quibusdam attribuitur). Nescio an momentum faciat quod Diodorus Epimenidem τὸν θεολόγον adhibet tamquam historiae Creticae auctorem (test. 3). Quae cum ita sint, cautius agere malui quam audacius: fragmenta quae nec poetica sunt neque ex poemate diserte sumpta neque ad Καθαρούς spectant omnia admisi, quippe quae ex pseudepigrapho quodam prosa oratione conscripto fluere potuerint. Nota sis testimoniorum fragmentorumque numerationem novam esse; librum enim pseudepigraphum edo, non carmen.

Testimonia

Ea exhibeo sola quae ad pseudepigraphum eiusve scriptorem pertinent.

1. Diog. Laert. 1.111 (1.51 Long) = FGrHist 457 T 1 = Vorsokr. 3 A 1. ἐποίησε δὲ (sc. Ἐπιμενίδης) Κουρήτων καὶ Κορυβάντων γένεσιν καὶ θεογονίαν ἔπη πεντακισχίλια. Ἀργοὺς ναυπηγίαν τε καὶ Ἰάσονος εἰς Κόλχους ἀπόπλουν ἔπη ἑξακισχίλια πεντακόσια. (112) συνέγραψε δὲ καὶ καταλογάδην Περὶ θυσιῶν καὶ τῆς ἐν Κρήτῃ πολιτείας καὶ Περὶ Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθους εἰς ἔπη τετρακισχίλια . . . φέρεται δ' αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴ πρὸς Σόλωνα τὸν νομοθέτην (test. 231 Martina) περιέχουσα πολιτείαν ἣν διέταξε Κρησὶ Μίνως· ἀλλὰ Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Περὶ ὁμωνύμων

ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων (FHG 4.382) διελέγγειν πειράται τὴν ἐπιστολὴν ὡς νεαρὰν καὶ μὴ τῇ Κρητικῇ φωνῇ γεγραμμένην, Ἀτθίδι δὲ καὶ ταύτῃ νέᾳ. ἐγὼ δὲ ἄλλην εὐρον ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως (citatur epistula) (115) γεγόνاسι δὲ καὶ Ἐπιμενίδαι ἄλλοι δύο, ὃ τε γενεαλόγος καὶ τρίτος ὁ Δωρίδι γεγραφὼς Περὶ Ῥόδου.

2. Suda ε 2471 (2.370.11 Adler) = FGrHist 457 T 2 = Vorsokr. 3 A 2. ἔγραψε δὲ (sc. Ἐπιμενίδης) πολλὰ ἐπικῶς· καὶ καταλογάδην μυστήριά τινα καὶ καθαρμούς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης (test. 259g Martina) μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρσιν.

πρὸς—κάθαρσιν solus cod. A.

3. Diod. Sic. 5.80.4 (2.114.21 Vogel) = FGrHist 457 T 9b, 468 F 1 = Vorsokr. 3 B 20. ἐπεὶ δὲ τῶν τὰ Κρητικὰ γεγραφότων οἱ πλείστοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, οὐ χρὴ θαυμάζειν ἂν μὴ πᾶσιν ὁμολογούμενα λέγωμεν· τοῖς γὰρ τὰ πιθανώτερα λέγουσι καὶ μάλιστα πιστευομένοις ἐπηκολουθήσαμεν, ἃ μὲν Ἐπιμενίδῃ τῷ θεολόγῳ προσσχόντες, ἃ δὲ Δωσιάδῃ (FGrHist 458 T 1) καὶ Σωσικράτει (FGrHist 461 T 1) καὶ Λαοσθενίδῃ (FGrHist 462 T 1). Vide fr. 4.

Ad huius partis initium auctoribus gloriatur Diodorus se usum esse τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν τὰς Κρητικὰς πράξεις συνταξαμένων (5.64.2).

4. Ath. 7.18 p. 282e (2.125.14 Kaibel) = FGrHist 457 T 10. ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἴτ' Ἐπιμενίδης ἐστὶν ὁ Κρῆς ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις . . . (vide fr. 5).

5. Phld. Π. εὐσ. N 247 VIa 2 sq. (p. 77 Schober, 19 Gomperz). ἐν δὲ τοῖς | [εἰς Ἐπι]μενίδην (sc. ἀναφερομένοις) . . . (vide fr. 6b).

Fragmenta

Conspectus: Fr. 1 Genealogiae

Frr. 2–4 Cretica

Fr. 5 Telchiniaca fabula

Frr. 6–19 Fragmenta incertae sedis

6–18 Ad Genealogias spectantia

6–13 Di

14–18 Heroes

19 Fortasse ex Creticorum libro

Fr. 1. Γενεαλογία

Genealogiis etiam frr. 6–18 attribuere potes.

E sexagesimo libro

Numero vix credendum.

1

(Κλύμενον ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Γλαύκου ἐρίσαντα τῷ ζεύγει)

P.Oxy. XXVI 2442 (saec. iii p.C.) fr. 29 ii ed. Lobel = schol. in Pind. *Paeana* 8 (p. 44 Maehler).

Κλύμ(εν)ον ἀναιρεθῆ(ναί) φ(ησιν) Εὐφορίων μ(έν) ὑπὸ Περιήρου,
Ἑλλάνι(κος) δ[ε] . . .]

5 ὑπ[ό] τινος Καδ[μείων] κ[(ατ') Ὀ]ρχηστὸν μαχόμε(εν)ον·
Ἐπιμενί[δ]ης

] δ' ἐν ξ' Γε[νεαλογ]ιῶν ὑπὸ Γλαύκου ἐρίσαντα τῷ ζεύγει τ'[
δύο δὲ πόλ]εμοι ἐγένε(ν)το, ὁ μ(έν) Κλυμένου ἀναιρεθέν(τ)ο[
ὁ δὲ τοὺς ἐπὶ] δαμῶ(ν) π[(αρ)]όντ(ας) Ηρακλέο(υς)

ἀκρωτηριά[σαντος

Papyrus contuli. 4 φ(ησιν) Εὐφορίων ego, ZPE 96 (1993) 15. Hell. fr. 101A
5 Καδ[μείων] dubitanter Lobel. 'It is just possible that κ[(ατ') Ὀ]ρχηστὸν μαχόμε(εν)ον was
written but I cannot verify it and do not find it a particularly satisfactory interpretation of the
traces' Lobel 7–8 suppl. Mette (cf. *Lustrum*, 21 (1978) 7) praemonente Lobel

Frr. 2–4. Κρητικά

Ad hunc librum fortasse pertinet etiam fr. 19.

2

(FGrHist 457 F 18, Vorsokr. 3 B 24)

(Αἰγόκερως)

[Eratosth.] *Cat.* 27 (p. 148.1 Robert, 33.7 Olivieri) unde Schol. (S)
Arat. *Phaen.* 282 (219.6 Martin), Schol. (AP, SG) German. *Arat.*
(87.3, 155.14, 19 Breysig), Hyg. *Astr.* 2.28 (p. 74 Viré), Arat. Latinus
(p. 237 Maass). Αἰγόκερως· οὗτός ἐστι τῷ εἶδει ὁμοῖος τῷ Αἰγίπανι· ἐξ
5 ἐκείνου δὲ γέγονεν· ἔχει δὲ θηρίου τὰ κάτω μέρη καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ·

5 δὲ (prius)] γὰρ Wilamowitz apud Robert θηρίου] ἰχθύος Fell (ed. 1672); θαλασσίον
Roscher, *Jahrb.* 151 (1895) 333 n. 2

ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφος εἶναι τῷ Διὶ, (ἢ) καθάπερ Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν φησιν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδῇ συνῆν αὐτῷ, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν. οὗτος δὲ δοκεῖ εὐρεῖν τὸν κόχλον ἐν ᾧ τοὺς συμμαχοὺς καθώπλιζεν (ὁ Ζεὺς)· διὰ (δὲ) τὸ τοῦ ἤχου Πανικὸν καλούμενον {δ} οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον.

1 σύντροφος Robert: -on codd. add. Neustadt, *De Iove Cretico* (1906) coll. Schol. German. 87.5, 155.16 hunc honorem adsecutus dicitur, quod cum Iove esset nutritus. Epimenides dicit, in Ida utrosque nutritos et ad Titanorum bellum cum Iove profectum et p. 155.21 quem fabulae a Iove inter astra conlocatum ferunt propter capream matrem eius, quae dicitur fuisse nutrix Iovis, sive quod cum illo fuerit, quando super Titanas militabat, et adinvenire coclam, et per eius sonitum Titanas exterritos fugavit; an hostes Amaltheae pelle excoriatae amictus terruit (cf. Tert. De exsecr. gent. diis 2 Caprae ubera sugit, cuius excoriatae pelle amictus utitur)? 3 ἐστρατεύετο Schol. Arat. 4 καθώπλιζεν Robert: -ισεν codd.; (ὁ Ζεὺς) add. Jacoby ex testibus Latinis. {ἐν} Roscher loc. cit. 337 n. 20 et Maass contra eosdem testes (quando bis). Aliter et fusius Hyg. ut solet (δὲ) addidi post Roscher loc. cit. ((καὶ) διὰ), qui et {δ} seclussit. οὐδὲ τὸν ἤχον Πανικὸν καλούμενον οἱ Τ. ἔφυγον Robert 5 ἔφυγον Robert: ἔφευγον codd.

(FGrHist 457 F 19, Vorsokr. 3 B 25)

(Στέφανος)

[Eratosth.] *Cat.* 5 (p. 1 Rehm) unde epit. (p. 66.7 Robert, 5.12 Olivieri), Schol. (S+) Arat. *Phaen.* 73 (109.20 Martin), Schol. (AP, S) German. Arat. (61.17, 119.13 Breysig), Hyg. *Astr.* 2.5 (p. 26 Viré), Arat. Latinus (p. 192 Maass). Περὶ τοῦ Στεφάνου· οὗτος λέγεται ὁ τῆς Ἀριάδνης· Διόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρα ἔθηκεν, ὅτε τοὺς γάμους οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλουμένῃ Δία ἐποίησαν αὐτοῖς, βουλόμενος ἐπιφανῇ γενέσθαι· ᾧ πρῶτον ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο παρ' Ὠρῶν λαβούσα καὶ Ἀφροδίτης. ὁ δὲ τὰ Κρητικὰ γεγραφὼς λέγει (ὅτι), ὅτε ἦλθε Διόνυσος πρὸς Μίνω φθεῖραι βουλόμενος αὐτήν, δῶρον αὐτῇ τοῦτο δέδωκεν, ᾧ ἡπατήρη ἡ Ἀριάδνη. Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φησιν ἐκ χρυσοῦ πυρῶδους καὶ λίθων Ἰνδικῶν ἱστορεῖται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸν Θησέα σωθῆναι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου ποιούντος τοῦ στεφάνου φέγγος· ἐν δὲ τοῖς ἀστροῖς ὕστερον αὐτὸν τεθῆναι, ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφότεροι, σημεῖον τῆς αἰρέσεως· συνεδόκει δὲ καὶ τοῖς θεοῖς.

6 Δία Schol. German., Hyg.: Διάνη Schol. (Q) Arat.; ἴδη cett. post αὐτοῖς distinxit Rehm (ante [Eratosth.]); cf. Arat. Lat. quando nuptias dii fecerunt sibi; sim. Schol. German. ἐπιφανῇ scripsi post Schol. (Q) Arat., schol. German. (coronam) cogitans praeclearam facere qua primum nova nupta coronata est: -νῆς [Eratosth.], sim. Arat. Lat.; -νῆς Schol. Arat. 8. ὁ δὲ Schol. Arat., cf. Hyg. sed ut ait qui Cretica conscripsit (sim. schol. German.): ὅ τε [Eratosth.] add. Olivieri: λέγει ὅτι ἦλθεν ὁ Δ. . . . καὶ δῶρον δέδωκε Schol. Arat.; quo tempore Liber ad Minos venit Hyg., sim. Schol. German. λέγει "ὅτε . . . Ἀριάδνη" (10) Maass p. 573 coll. Arat. Lat. sic ait: quando . . . 9 τοῦτο(ν) Maass p. 573 10 φασιν epit.; paulo aliter Hyg., Schol. German. 11 καὶ ante διὰ epit. σεσῶσθαι epit. 13 τεθῆ[[κε]]ναι [Eratosth.], Schol. Arat.: τεθηκέναι epit.; τεθεικέναι Olivieri signum religionis (sc. haeresis!) Arat. Lat.

4

(FGrHist 457 F 17, 468 F 1, Vorsokr. 3 B 20)

Diod. Sic. 5.64 (2.89.23 Vogel). Περὶ μὲν οὖν Ῥόδου καὶ Χερρονήσου ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι, περὶ δὲ Κρήτης νῦν διέξιμεν. οἱ μὲν γὰρ τὴν Κρήτην κατοικοῦντές φασιν ἀρχαιοτάτους γενέσθαι παρ' αὐτοῖς τοὺς ὀνομαζομένους Ἐτεόκρητας αὐτόχθονας, ὧν τὸν μὲν βασιλέα Κρήτα καλούμενον πλείστα καὶ μέγιστα κατὰ τὴν νῆσον εὐρεῖν τὰ δυνάμενα τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ὠφελῆσαι. (2) καὶ τῶν θεῶν δὲ τοὺς πλείστους μυθολογοῦσι παρ' ἑαυτοῖς γενέσθαι τοὺς διὰ τὰς κοινὰς εὐεργεσίας τυχόντας ἀθανάτων τιμῶν περὶ ὧν ἡμεῖς ἐν κεφαλαίοις τὰ παραδεδομένα διέξιμεν ἀκολουθῶς τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν τὰς Κρητικὰς πράξεις συνταξαμένων. (3) πρῶτοι τοίνυν τῶν εἰς μνήμην παραδεδομένων ᾤκησαν τῆς Κρήτης περὶ τὴν Ἰδην οἱ προσαγορευθέντες Ἰδαῖοι Δάκτυλοι. τούτους δ' οἱ μὲν ἑκατὸν τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι παραδεδώκασι, οἱ δὲ δέκα φασὶν ὑπάρχοντας τυχεῖν ταύτης τῆς προσηγορίας, τοῖς ἐν ταῖς χερσὶ δακτύλοις ὄντας ἰσαριθμούς. (4) ἔνιοι δ' ἱστοροῦσιν, ὧν ἔστι καὶ Ἐφορος (FGrHist 70 F 104), τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους γενέσθαι μὲν κατὰ τὴν Ἰδην τὴν ἐν Φρυγίᾳ, διαβῆναι δὲ μετὰ Μυγδόνοιο εἰς τὴν Εὐρώπην· ὑπάρξαντας δὲ γόητας ἐπιτηδεύσαι τὰς τε ἐπωδὰς καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια, καὶ περὶ Σαμοθράκην διατρίψαντας οὐ μετρίως ἐν τούτοις ἐκπλήττειν τοὺς ἐγχωρίους· καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ τὸν Ὀρφέα (Vorsokr. 1 A 15), φύσει 20 διαφόρῳ κεχορηγημένον πρὸς ποίησιν καὶ μελωδίαν, μαθητὴν γενέσθαι τούτων, καὶ πρῶτον εἰς τοὺς Ἑλλήνας ἐξευγχεῖν τελετὰς καὶ μυστήρια. (5) οἱ δ' οὖν κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαῖοι Δάκτυλοι παραδέδονται τὴν τε τοῦ πυρὸς χρήσιν καὶ τὴν τοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φύσιν ἐξευρεῖν τῆς Ἀπτεραίων χώρας περὶ τὸν καλούμενον Βερέκυνθον, καὶ τὴν ἐργασίαν δι' ἧς 25 κατασκευάζεται· δόξαντας δὲ μεγάλων ἀγαθῶν ἀρχηγούς γεγενῆσθαι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων. ἱστοροῦσι δ' αὐτῶν ἓνα μὲν προσαγορευθῆναι Ἡρακλέα, δόξη δὲ διενεγκόντα θεῖναι τὸν ἀγῶνα τὸν τῶν Ὀλυμπίων· τοὺς δὲ μεταγενεστέρους ἀνθρώπους διὰ τὴν ὁμωνυμίαν δοκεῖν τὸν ἐξ Ἀλκμήνης συστήσασθαι τὴν τῶν Ὀλυμπίων θέσιν. σημεῖα δὲ τούτων φασὶ διαμένειν τὸ πολλὰς τῶν γυναικῶν ἔτι καὶ νῦν λαμβάνειν ἐπωδὰς ἀπὸ 30 τούτου τοῦ θεοῦ καὶ περιάμματα ποιεῖν, ὡς γεγονότος αὐτοῦ γόητος καὶ τὰ περὶ τὰς τελετὰς ἐπιτετηδευκότος· ἃ δὴ πλείστον κεχωρῖσθαι τῆς Ἡρακλέους συνηθείας τοῦ γεγονότος ἐξ Ἀλκμήνης.

65. Μετὰ δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους ἱστοροῦσι γενέσθαι Κούρητας ἐννέα. τούτους δ' οἱ μὲν μυθολογοῦσι γεγονέναι γηγενεῖς, οἱ δ' ἀπογόνους

Codices quos adhibuit Vogel omnes sunt apographa praeter CD; vide P. Bertrac, *Diodore de Sicile*, 1 (Lutetiae, 1993) lxxvii sqq. Quantum in hac tota farragine Epiminidis subsit incertum 7 γενέσθαι D: γεγενῆσαι cett. 23 sq. τῆς ἀντὶ σαπτερέων D; ἐν τῇ Ἀπτ. Meursius, *Creta* (1675) II 5 p. 84 29 θέσιν] θέαν Reiske, *Animadv.* 1.24 30 τὸ] τὸ παλαιὸν D

τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. κατοικεῖν δ' αὐτοὺς τῶν ὀρῶν τοὺς συνδένδρους καὶ
 φαραγγώδεις τόπους καὶ τὸ σύνολον τοὺς ἔχοντας σκέπη καὶ ὑπόδυσιν
 φυσικὴν, διὰ τὸ μήπω κατασκευὰς οἰκιῶν εὐρῆσθαι. (2) διενεγκόντας δ'
 αὐτοὺς συνέσει πολλὰ τῶν κοινῇ χρησίμων καταδείξαι· τὰς τε γὰρ ποίμνας
 5 τῶν προβάτων τούτους ἀθροῖσαι πρώτους καὶ τὰ γένη τῶν ἄλλων
 βοσκημάτων ἐξημερῶσαι καὶ τὰ περὶ τὰς μελιττουργίας καταδείξαι. (3)
 ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν τοξικὴν καὶ τὰς κυνηγίας εἰσηγήσασθαι, καὶ τῆς
 πρὸς ἀλλήλους κοινῆς ὁμιλίας καὶ συμβιώσεως, ἔτι δ' ὁμονοίας καὶ τινος
 10 εὐταξίας ἀρχηγούς γενέσθαι. (4) εὐρεῖν δὲ καὶ ξίφη καὶ κράνη καὶ τὰς
 ἐνοπλίους ὀρχήσεις, δι' ὧν ποιοῦντας μεγάλους ψόφους ἀπατᾶν τὸν Κρόνον.
 φασὶ δ' αὐτοὺς τὸν Δία, λάθρα τοῦ πατρὸς Κρόνου παραδούσης Πέας τῆς
 μητρὸς, ὑποδέξασθαι καὶ θρέψαι· περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος μέλλοντας ἡμᾶς
 δηλοῦν ἀναγκαῖον ἀναλαβεῖν μικρὸν ἀνωτέρω τὴν διήγησιν.

66. Μυθολογοῦσι γὰρ οἱ Κρήτες γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Κουρήτων
 15 ἡλικίαν τοὺς καλουμένους Τιτᾶνας. τούτους δὲ τῆς Κνωσίας χώρας ἔχειν
 τὴν οἴκησιν, ὅπου περ ἔτι καὶ νῦν δέικνται θεμέλια Πέας οἰκόπεδα καὶ
 κυπαρίττων ἄλσος ἐκ παλαιοῦ χρόνου ἀνεμμένον. (2) ὑπάρξει δὲ τὸν
 ἀριθμὸν ἕξ μὲν ἄνδρας, πέντε δὲ γυναῖκας, ὡς μὲν τινες μυθολογοῦσιν,
 20 Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ὄντας, ὡς δὲ τινὲς φασιν, ἕκ τινος τῶν Κουρήτων καὶ
 μητρὸς Τιταίας, ἀφ' ἧς αὐτοὺς ταύτης τετευχέναι τῆς προσηγορίας. (3)
 ἄρρενας μὲν οὖν γενέσθαι τὸν τε Κρόνον καὶ Ὑπερίωνα καὶ Κοῖον, ἔτι δὲ
 Ἰαπετὸν καὶ Κριὸν καὶ τὸ τελευταῖον Ὠκεανόν, ἀδελφὰς δὲ τούτων τὴν τε
 Πέαν καὶ Θέμιν καὶ Μνημοσύνην, ἔτι δὲ Φοῖβην καὶ Τηθύ. ὧν ἕκαστὸν
 25 τινων εὐρετὴν γενέσθαι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τὴν εἰς ἅπαντας εὐεργεσίαν
 τυχεῖν τιμῶν καὶ μνήμης ἀενάου. (4) τὸν μὲν οὖν Κρόνον ὄντα πρεσβύτατον
 βασιλέα γενέσθαι, καὶ τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἕξ ἀγρίου διαίτης εἰς
 βίον ἡμερον μεταστήσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀποδοχῆς μεγάλης τυχόντα πολ-
 30 λούς ἐπελθεῖν τόπους τῆς οἰκουμένης. εἰσηγήσασθαι δ' αὐτὸν ἅπασιν τὴν τε
 δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς ψυχῆς· διὸ καὶ τοὺς ἐπὶ Κρόνου γενομέ-
 νους ἀνθρώπους παραδεδόσθαι τοῖς μεταγενεστέροις εὐήθεις καὶ ἀκάκους
 παντελῶς, ἔτι δ' εὐδαίμονας γεγονότας. (5) δυναστεύσαι δ' αὐτὸν μάλιστα
 τῶν πρὸς ἐσπέραν τόπων καὶ μεγίστης ἀξιοθῆναι τιμῆς· διὸ καὶ μέχρι τῶν
 35 νεωτέρων χρόνων παρὰ Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις, ὅτ' ἦν ἡ πόλις αὕτη,
 ἔτι δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς πλησιοχώροις ἔθνεσιν ἐπιφανεῖς ἑορτὰς καὶ θυσίας
 γενέσθαι τούτῳ τῷ θεῷ καὶ πολλοὺς τόπους ἐπωνύμους αὐτοῦ γενέσθαι. (6)
 διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνομίας ἀδίκημα μὲν μηδὲν ὅλως ὑπὸ μηδενὸς
 συντελεῖσθαι, πάντας δὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τούτου τεταγμένους
 40 μακάριον βίον ἐξηκέναι, πάσης ἡδονῆς ἀνεμποδίστως ἀπολαύοντας. περὶ δὲ
 τούτων καὶ τὸν ποιητὴν Ἡσίοδον ἐπιμαρτυρεῖν ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν
 (citantur Op. 111 sqq.). περὶ μὲν οὖν Κρόνου τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

10 ἐξαπατᾶν C; fortasse (ἐξ)απατῆσαι legendum 16 post θεμέλια interpunxit West;
 fort. οἰκοπέδων legendum 22 τὸ om. C 34 ἔτι δὲ καὶ C 35 αὐτοῦ] αὐτῷ C

67. Ὑπερίωνα δὲ φασὶ τοῦ τε ἡλίου τὴν κίνησιν καὶ σελήνης καὶ τῶν
 ἄλλων ἄστρον, ἔτι δὲ τὰς ὥρας τὰς συντελουμένας ὑπὸ τούτων, πρῶτον ἐξ
 ἐπιμελείας καὶ παρατηρήσεως κατανοήσαντα τοῖς ἄλλοις εἰς γνῶσιν παρα-
 5 δοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν πατέρα τούτων ὀνομασθῆναι, καθάπερ
 γεγεννηκότα τὴν τούτων θεωρίαν καὶ φύσιν. (2) καὶ Κοῖου μὲν καὶ Φοῖβης
 Λητῶ γενέσθαι, Ἰαπετοῦ δὲ Προμηθέα τὸν παραδεδομένον μὲν ὑπὸ τινων
 μυθογράφων ὅτι τὸ πῦρ κλέψας παρὰ τῶν θεῶν ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις, πρὸς
 10 δ' ἀλήθειαν εὐρετὴν γεγόμενον τῶν πυρείων, ἐξ ὧν ἐκκάζεται τὸ πῦρ. (3) τῶν
 δὲ Τιτανίδων φασὶ Μνημοσύνην λογισμοὺς εὐρεῖν καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων
 θέσεις ἐκάστῳ τῶν ὄντων τάξει, δι' ὧν καὶ δηλοῦμεν ἕκαστα καὶ πρὸς
 ἀλλήλους ὁμιλοῦμεν· ἃ τινες τὸν Ἑρμῆν φασιν εἰσηγήσασθαι. προσάπτουσι
 15 δὲ τῇ θεῷ ταύτῃ καὶ τὰ πρὸς ἀνανέωσιν καὶ μνήμην γινόμενα παρὰ τοῖς
 ἀνθρώποις, ἀφ' ὧν δὴ καὶ τῆς προσηγορίας τυχεῖν αὐτὴν ταύτης. (4) Θέμιν
 δὲ μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμούς τοὺς περὶ τῶν θεῶν
 πρώτην εἰσηγήσασθαι καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδείξαι. διὸ
 καὶ θεσμοφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς
 20 ὅσια καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα,
 καθ' ὃν δὴ χρόνον τοὺς χρησμούς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν ἀπὸ
 τοῦ τὴν Θέμιν εὐρέτριαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν. (5) οὗτοι μὲν οὖν οἱ θεοὶ
 πολλὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον εὐεργετήσαντες οὐ μόνον ἀθανάτων τιμῶν
 ἡξιώθησαν, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι τὸν Ὀλυμπον ἐνομίσθησαν οἰκεῖν μετὰ τὴν ἐξ
 ἀνθρώπων μετástασιν.

68. Κρόνου δὲ καὶ Πέας λέγεται γενέσθαι τὴν τε Ἑστίαν καὶ Δήμητραν
 καὶ Ἥραν, ἔτι δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα καὶ Αἰδην. τούτων δὲ λέγεται τὴν μὲν
 25 Ἑστίαν τὴν τῶν οἰκιῶν κατασκευὴν εὐρεῖν, καὶ διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην
 παρὰ πᾶσι σχεδὸν ἀνθρώποις ἐν πάσαις οἰκίαις καθιδρυθῆναι, τιμῶν καὶ
 θυσιῶν τυγχάνουσαν· Δήμητραν δὲ, τοῦ σίτου φυομένου μὲν ὡς ἔτυχε μετὰ
 τῆς ἄλλης βοτάνης, ἀγνοουμένου δὲ παρ' ἀνθρώποις, πρώτην συγκομίσαι
 καὶ τὴν κατεργασίαν αὐτοῦ καὶ φυλακὴν ἐπινοῆσαι καὶ σπεῖρειν
 30 καταδείξαι. (2) εὐρεῖν μὲν οὖν αὐτὴν τὸν σίτον πρὸ τοῦ γεννῆσαι τὴν
 θυγατέρα Φερσεφόνην, μετὰ δὲ τὴν ταύτης γένεσιν καὶ τὴν ὑπὸ Πλούτωνος
 ἀρπαγὴν ἐμπρῆσαι πάντα τὸν καρπὸν διὰ τε τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν Δία
 καὶ τὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ λύπην. μετὰ δὲ τὴν εὕρεσιν τῆς Φερσεφόνης δια-
 35 λαγήναί τε τῷ Διὶ καὶ τῷ Τριπτολέμῳ ἀποδοῦναι τὸν τοῦ σίτου σπόρον, ᾧ
 συντάξει πᾶσιν ἀνθρώποις μεταδοῦναι τῆς τε δωρεᾶς καὶ τὰ περὶ τὴν
 ἐργασίαν τοῦ σπόρου διδάξαι. (3) λέγουσι δὲ τινες ὅτι καὶ νόμους
 εἰσηγήσατο, καθ' οὓς ἀλλήλοις τὸ δίκαιον διδόναι συνειθίσθησαν ἀνθρωποι,
 καὶ τὴν παραδοῦσαν αὐτοῖς θεὰν Θεσμοφόρον ἀπὸ τούτων προσηγόρευσαν.
 40 μεγίστων γὰρ ἀγαθῶν ἀνθρώποις αἰτίαν γενομένην ἐπιφανεστάτων τυχεῖν
 τιμῶν καὶ θυσιῶν, ἔτι δ' ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων μεγαλοπρεπῶν, οὐ παρ'

3 ἐπικατανοήσαντα D 12 καὶ μνήμην del. Reiske, Animadv. 1.24 18 μέλλειν D
 34 δοῦναι C, παραδοῦναι Hertlein

Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς βαρβάροις, ὅσοι τῆς τροφῆς ταύτης ἐκοινώνησαν.

69. Ἀμφισβητοῦσι δὲ περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ καρποῦ τούτου πολλοί, τὴν θεὸν φάμενοι παρ' αὐτοῖς πρώτοις ὀφθῆναι καὶ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ 5 χρῆσιν καταδείξαι. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ λέγουσι τὴν τε Δήμητραν καὶ τὴν Ἴσιν τὴν αὐτὴν εἶναι, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἐνεγκεῖν τὸ σπέρμα πρώτην, ἀρδεύοντος μὲν εὐκαίρως τὰ πεδία τοῦ Νείλου ποταμοῦ, ταῖς δ' ὥραις ἄριστα τῆς χώρας ταύτης κεκραμένης. (2) τοὺς δ' Ἀθηναίους, καίπερ 10 ἀποφαινομένους τὴν εὐρεσιν τοῦ καρποῦ τούτου γεγεννημένην παρ' αὐτοῖς, ὅμως μαρτυρεῖν αὐτὸν ἐτέρωθεν κεκομισμένον εἰς τὴν Ἀττικὴν· τὸν γὰρ τόπον τὸν ἐξ ἀρχῆς δεξάμενον τὴν δωρεὰν ταύτην Ἑλευσῖνα προσαγορεύειν ἀπὸ τοῦ παρ' ἐτέρων ἔλθειν τὸ σπέρμα τοῦ σίτου κομισθέν. (3) οἱ δὲ Σικελιώται, νῆσον ἱερὰν Δήμητρος καὶ Κόρης οἰκούντες, εἰκὸς εἶναι φασὶ τὴν δωρεὰν ταύτην πρώτοις τοῖς τὴν προσφιλεστάτην χώραν νεμομένοις 15 δοθῆναι· ἄτοπον μὲν γὰρ ὑπάρχειν εὐκαρποτάτην αὐτὴν ὡς ἰδίαν ποιῆσαι, τῆς δ' εὐεργεσίας ὡς μηδὲν προσηκούση μὴδ' ἐσχάτη μεταδύναται, καὶ ταύτ' ἐν αὐτῇ τὴν οἴκησιν ἔχουσιν, εἴπερ καὶ τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ γεγονέναι συμπεφώνηται. εἶναι δὲ καὶ τὴν χώραν οἰκειοτάτην τούτοις τοῖς καρποῖς, ἐν ᾗ καὶ τὸν ποιητὴν λέγειν (*Od.* 9.109 sq.)

20 ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαί.

περὶ μὲν οὖν Δήμητρος τοιαῦτα μυθολογοῦσι.

(4) τῶν δ' ἄλλων θεῶν τῶν ἐκ Κρόνου καὶ Ρέας γενομένων φασὶν οἱ Κρήτες Ποσειδῶνα μὲν πρώτον χρῆσασθαι ταῖς κατὰ θάλατταν ἐργασίαις 25 καὶ στόλους συστήσασθαι, παραδόντος αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν ταύτην τοῦ Κρόνου· διὸ καὶ παραδεδοσθαι τοῖς ἐπιγινόμενοις τούτον κύριον ὑπάρχειν τῶν κατὰ θάλατταν πραττομένων καὶ θυσίαις ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων τιμᾶσθαι. προσάπτουσι δ' αὐτῷ καὶ τὸ τοὺς ἵππους δαμάσαι πρῶτον καὶ τὴν ἐπιστήμην καταδείξαι τὴν περὶ τὴν ἵππικὴν, ἀφ' ἧς Ἴππιον αὐτὸν 30 ὠνομάσθαι. (5) τὸν δ' Αἰδὴν λέγεται τὰ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τὰς ἐκφοράς καὶ τιμὰς τῶν τεθνεώτων καταδείξαι, τὸν πρὸ τοῦ χρόνον μηδεμιᾶς οὔσης ἐπιμελείας περὶ αὐτούς· διὸ καὶ τῶν τετελευτηκότων ὁ θεὸς οὗτος παρείληπται κυριεύειν, ἀπονεμηθείσης τὸ παλαιὸν αὐτῷ τῆς τούτων ἀρχῆς καὶ φροντίδος.

35 70. Περὶ δὲ τῆς τοῦ Διὸς γενεσεώς τε καὶ βασιλείας διαφωνεῖται· καὶ τινες μὲν φασιν αὐτὸν μετὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων τοῦ Κρόνου μετástασιν εἰς θεοὺς διαδέξασθαι τὴν βασιλείαν, οὐ βία κατισχύσαντα τὸν πατέρα,

6 τὸ σπέρμα om. D 12 κομισθέν L. Dindorf (ed. 1828): κομισθέντος D, κομισάντας C; 'fortasse del.' Vogel 16 προσηκούση apogr. F: -σης cett. μηδ' Iensius, *Lectiones Lucianae* (1699) 417; del. Dindorf post Poggium in interpr. Latina (1472) 22 μυθολογεῖται C 26 παραδεδοσθαι Radt, *Mnem.* 46 (1993) 58: παραδίδ- codd. 29 Ἴππιον C

νομίμως δὲ καὶ δικαίως ἀξιωθέντα ταύτης τῆς τιμῆς· τινὲς δὲ μυθολογοῦσι τῷ Κρόνῳ γενέσθαι λόγιον περὶ τῆς τοῦ Διὸς γενεσεως, ὅτι παραιρήσεται τὴν βασιλείαν αὐτοῦ βιαίως ὁ γεννηθεὶς παῖς. (2) διόπερ τὸν μὲν Κρόνον τὰ γεννώμενα παιδιά πλεονάκις ἀφανίζειν, τὴν δὲ Ρέαν ἀγανακτήσασαν, καὶ 5 μὴ δυναμένην μεταθεῖναι τὴν προαίρεσιν ἀνδρός, τὸν Δία τεκοῦσαν ἐν τῇ προσαγορευομένῃ Ἰδῇ κλέψαι καὶ δοῦναι λάθρα τοῖς Κούρησιν ἐκθρέψαι τοῖς κατοικοῦσι πλησίον ὄρους τῆς Ἰδῆς. τούτους δ' ἀπενέγκαντας εἰς τι ἄντρον παραδοῦναι ταῖς Νύμφαις, παρακελευσαμένους τὴν πᾶσαν ἐπιμελείαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι. (3) αὐταὶ δὲ μέλι καὶ γάλα μίσγουσαι τὸ παιδίον ἔθρεψαν καὶ τῆς αἰγὸς τῆς ὀνομαζομένης Ἀμαλθείας τὸν μαστὸν εἰς 10 διατροφήν παρέιχοντο. σημεῖα δὲ πολλὰ μέχρι τοῦ νῦν διαμένειν τῆς γενεσεως καὶ διατροφῆς τοῦ θεοῦ τούτου κατὰ τὴν νῆσον. (4) φερομένου μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Κουρήτων αὐτοῦ νηπίου φασὶν ἀποπεσεῖν τὸν ὀμφαλὸν περὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Τρίτωνα, καὶ τὸ χωρίον τε τοῦτο καθιερωθὲν ἀπὸ τοῦ τότε συμβάντος Ὀμφαλὸν προσαγορευθῆναι καὶ τὸ περικείμενον πεδίον ὁμοίως Ὀμφάλειον. κατὰ δὲ τὴν Ἰδῆν, ἐν ᾗ συνέβη 15 τραφῆναι τὸν θεόν, τό τε ἄντρον ἐν ᾧ τὴν δίαιταν εἶχε καθιέρωται καὶ οἱ περὶ αὐτὸ λειμῶνες ὁμοίως ἀνεῖνται περὶ τὴν ἀκρώρειαν ὄντες. (5) τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον καὶ μυθολογούμενον περὶ τῶν μελιττῶν οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν· τὸν γὰρ θεὸν φασιν ἀθάνατον μνήμην τῆς πρὸς αὐτὰς οἰκειότητος διαφυλάξαι βουλόμενον ἀλλάξαι μὲν τὴν χροῶν αὐτῶν καὶ ποιῆσαι χαλκῷ χρυσοειδεῖ παραπλησίαν, τοῦ τόπου δ' ὄντος ὑψηλοῦ καθ' 20 ὑπερβολήν, καὶ πνευμάτων τε μεγάλων ἐν αὐτῷ γινομένων καὶ χιόνος πολλῆς πιπτούσης, ἀνεπαισθήτους αὐτὰς καὶ ἀπαθεῖς ποιῆσαι, δυσχειμερωτάτους τόπους νεμομένας. (6) τῇ θρεψάσῃ δ' αἰγὶ τιμὰς τέ τινας ἄλλας ἀπονείμει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπ' αὐτῆς λαβεῖν, Αἰγίοχον ἐπονομασθέντα. ἀνδρωθέντα δ' αὐτὸν φασὶ πρῶτον πόλιν κτίσαι περὶ τὴν Δίκταν, ὅπου καὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ γενέσθαι μυθολογοῦσιν· ἥς ἐκλειφθείσης ἐν τοῖς 25 ὕστερον χρόνοις διαμένειν ἔτι καὶ νῦν ἔρματα τῶν θεμελίων.

30 71. Διενέγκαι δὲ τὸν θεὸν τούτον ἀπάντων ἀνδρείᾳ καὶ συνέσει καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις ἀρεταῖς· διὸ καὶ παραλαβόντα τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ Κρόνου πλείστα καὶ μέγιστα τὸν ἀνθρώπινον βίον εὐεργετῆσαι. πρῶτον μὲν γὰρ ἀπάντων καταδείξαι περὶ τῶν ἀδικημάτων τὸ δίκαιον ἀλλήλοις διδόναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοῦ βία τι πράττειν 35 ἀποστήσαι, κρίσει δὲ καὶ δικαστηρίῳ τὰς ἀμφισβητήσεις διαλύειν. καθόλου δὲ τὰ περὶ τε τῆς εὐνομίας καὶ τῆς εἰρήνης προσαναπληρῶσαι, τοὺς μὲν ἀγαθοὺς πείθοντα, τοὺς δὲ φαύλους τῇ τιμωρίᾳ καὶ τῷ φόβῳ καταπληττόμενον. (2) ἐπελθεῖν δ' αὐτὸν καὶ τὴν οἰκουμένην σχεδὸν πᾶσαν τοὺς

2 παραιρήσεται] παρελείπει C 6 Ἰδῇ] Δίκτῃ C 9 ποιήσασθαι C 14 Τρίτωνα apogr.: τρίτον CI D 16 Ὀμφάλιον Jacoby coll. Callim. *Jov.* 45 18 αὐτὸ Meursius, *Creta* (1675) II 3 p. 73: αὐτῷ C, αὐτὸν cett. λμίνες D 24 post ποιῆσαι add. D εἰς τοὺς; ὡς τοὺς dub. Vogel 30 τούτων D καὶ συνέσει κ. δ. om. D 35 ἀποστήναι Schäfer

μέν ληστὰς καὶ ἀσεβεῖς ἀναιροῦντα, τὴν δ' ἰσότητα καὶ τὴν δημοκρατίαν
 εἰσηγούμενον· ὅτε δὴ φασιν αὐτὸν καὶ τοὺς γίγαντας ἀνελεῖν, ἐν μὲν Κρήτῃ
 τοὺς περὶ Μύλινον, κατὰ δὲ τὴν Φρυγίαν τοὺς περὶ Τυφῶνα. (3) πρὸ δὲ τῆς
 μάχης τῆς πρὸς τοὺς ἐν Κρήτῃ γίγαντας λέγεται τὸν Δία θῦσαι βοῦν Ἡλίῳ
 5 καὶ Οὐρανῷ καὶ Γῇ· ἐπὶ δὲ τῶν ἱερῶν ἀπάντων φανῆναι τὰ περὶ τούτων
 ἐπικριθέντα ἴπρωτον ἐπισημαίνεται κράτος καὶ ἀπόστασις ἀπὸ τῶν
 πολεμίων πρὸς αὐτοὺς. ἀκόλουθον δὲ τούτοις γενέσθαι τοῦ πολέμου τὸ
 τέλος· αὐτομολῆσαι μὲν γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων Μουσαῖον, καὶ τυχεῖν ὠρι-
 σμένων τιμῶν, κατακοπήναι δ' ὑπὸ τῶν θεῶν ἅπαντας τοὺς ἀντιταξαμένους.
 10 (4) συστήναι δὲ καὶ ἄλλους πολέμους αὐτῷ πρὸς γίγαντας, τῆς μὲν
 Μακεδονίας περὶ τὴν Παλλήνην, τῆς δ' Ἰταλίας κατὰ τὸ πεδῖον, ὃ τὸ μὲν
 παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κατακεκαυμένου τόπου Φλεγραῖον ὠνομάζετο, κατὰ δὲ
 τοὺς ὕστερον χρόνους Κυμαῖον προσηγόρευον. (5) κολασθῆναι δὲ τοὺς
 γίγαντας ὑπὸ Διὸς διὰ τὴν εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους παρανομίαν καὶ διὰ
 15 τὸ ταῖς τοῦ σώματος ὑπεροχαῖς καὶ ῥώμῃς πεποιθότας καταδουλοῦσθαι
 μὲν τοὺς πλησιοχώρους, ἀπειθεῖν δὲ τοῖς περὶ τοῦ δικαίου τιθεμένοις
 νόμοις, πόλεμον δ' ἐκφέρειν πρὸς τοὺς διὰ τὰς κοινὰς εὐεργεσίας ὑπὸ
 πάντων θεοῦ νομιζομένους. (6) τὸν δ' οὖν Δία λέγουσι μὴ μόνον ἄρδην ἐξ
 ἀνθρώπων ἀφανίσαι τοὺς ἀσεβεῖς καὶ πονηροὺς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρίστοις τῶν
 20 θεῶν καὶ ἡρώων, ἔτι δ' ἀνδρῶν τὰς ἀξίας ἀπονεῖμαι τιμὰς. διὰ δὲ τὸ μέγε-
 θος τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως συμφώνως αὐτῷ παρὰ
 πάντων συγκεχωρησθαι τὴν τε βασιλείαν εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον καὶ τὴν οἴκησιν
 τὴν ἐν Ὀλύμπῳ.

72. καταδειχθῆναι δὲ καὶ θυσίας αὐτῷ συντελεῖν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἅπαν-
 25 τας, καὶ μετὰ τὴν ἐκ γῆς μετάστασιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐγγενέσθαι δόξας
 δικαίους ἐν ταῖς τῶν εὐπεποιθότων ψυχαῖς, ὡς ἀπάντων τῶν γινομένων
 κατ' οὐρανὸν οὗτος εἶη κύριος, λέγω δ' ὄμβρων τε καὶ βροντῶν καὶ κεραυνῶν
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. (2) διόπερ αὐτὸν προσαγορευθῆναι Ζῆνα μὲν
 ἀπὸ τοῦ δοκεῖν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιον εἶναι τοῦ ζῆν, ταῖς ἐκ τοῦ περιέχον-
 30 τος εὐκрасίαις τοὺς καρποὺς ἀνάγοντα πρὸς τέλος, πατέρα δὲ διὰ τὴν
 φροντίδα καὶ τὴν εὐνοίαν τὴν εἰς ἅπαντας, ἔτι δὲ καὶ τὸ δοκεῖν ὥσπερ
 ἀρχηγὸν εἶναι τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὑπατον δὲ καὶ βασιλέα διὰ τὴν
 τῆς ἀρχῆς ὑπεροχὴν, εὐβουλέα δὲ καὶ μητιέτην διὰ τὴν ἐν τῷ βουλευέσθαι
 καλῶς σύνεσιν. (3) μυθολογοῦσι δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν κατὰ τὴν Κρήτην ἐκ
 35 Διὸς ἐν ταῖς πηγαῖς τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ γεννηθῆναι· διὸ καὶ
 Τριτογένειαν ὀνομασθῆναι. ἔστι δὲ καὶ νῦν ἔτι περὶ τὰς πηγὰς ταύτας ἱερὸν
 ἄγιον τῆς θεοῦ ταύτης, ἐν ᾧ τόπῳ τὴν γένεσιν αὐτῆς ὑπάρξει μυθολογοῦσι.
 (4) λέγουσι δὲ καὶ τοὺς γάμους τοῦ τε Διὸς καὶ τῆς Ἥρας ἐν τῇ Κνωσίῳ
 χώρα γενέσθαι κατὰ τινὰ τόπον πλησίον τοῦ Θήρηρος ποταμοῦ, καθ' ὃν νῦν

6 ἄ C; πρῶτον, δι' ὧν Reiske, *Animadv.* 1.24; lacunam indicavit Vogel ἐπισημαίνεσθαι
 Wesseling, -μαίνειν Dindorf ἀπόστασιν Wesseling 13 προσηγόρευον] -γορεύθη C
 36 ἐπονομασθῆναι C

ἱερὸν ἔστιν, ἐν ᾧ θυσίας κατ' ἐνιαυτὸν ἀγίους ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων
 συντελεῖσθαι, καὶ τοὺς γάμους ἀπομιμῆσθαι, καθάπερ ἐξ ἀρχῆς γενέσθαι
 παρεδόθησαν.

(5) Τοῦ δὲ Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι θεὰς μὲν Ἀφροδίτην καὶ
 5 Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἄρτεμιν, καὶ
 τὰς προσαγορευομένας Ὠρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην (καὶ
 Ἀθηνᾶν καὶ Μούσας), θεοὺς δὲ Ἥφαιστον καὶ Ἄρην καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ
 τούτοις Ἑρμῆν (καὶ Διόνυσον καὶ Ἡρακλέα). 73. τούτων δ' ἐκάστῳ
 μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὐρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων
 10 τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον
 αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. (2) παραδοθῆναι δὲ τῇ
 μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμεῖν
 αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην
 μετὰ θυσίων καὶ σπονδῶν, ἃς ποιοῦσιν ἄνθρωποι τῇ θεῷ ταύτῃ. προθύουσι
 15 δὲ πρότερον ἅπαντες τῷ Διὶ τῷ τελείῳ καὶ Ἥρᾳ τελείᾳ διὰ τὸ τούτους
 ἀρχηγούς γεγενῆναι καὶ πάντων εὐρετάς, καθότι προεῖρηται. (3) ταῖς δὲ
 Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὀψεως κόσμησιν καὶ τὸ σχηματίζειν ἕκαστον μέρος
 τοῦ σώματος πρὸς τὸ βέλτιον καὶ προσηγὲς τοῖς θεωροῦσι, πρὸς δὲ τούτοις
 τὸ κατάρχειν εὐεργεσίας καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι
 20 τοὺς εὖ ποιήσαντας. (4) Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν τὴν περὶ τὰς τικτούσας
 ἐπιμέλειαν καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθουσῶν. διὸ καὶ τὰς ἐν
 τοῖς τοιούτοις κινδυνεύουσας γυναῖκας ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν
 ταύτην. (5) Ἄρτεμιν δὲ φασιν εὐρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν καὶ
 τροφὰς τινὰς ἀρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν· (6) ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ
 25 Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. τῶν δ' ὀνομαζομένων Ὠρῶν ἐκάστη
 δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον τάξιν τε καὶ βίου διακόσμησιν ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν
 ἀνθρώπων ὠφελείᾳ· μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον
 παρασκευάσαι τῆς εὐνομίας καὶ δίκης καὶ εἰρήνης. (7) Ἀθηνᾶ δὲ
 προσάπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φυτεῖαν παραδοῦναι τοῖς
 30 ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸ γὰρ τοῦ γενέσθαι
 τὴν θεὸν ταύτην ὑπάρξει μὲν τὸ γένος τοῦτο τῶν δένδρων μετὰ τῆς ἄλλης
 ἀγρίας ὕλης, τὴν μέντοι γ' ἐπιμέλειαν ταύτης {οὐκ} εἶναι καὶ τὴν ἐμπειρίαν
 τὴν ἔτι καὶ νῦν γινομένην περὶ τούτων. (8) πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθήτος
 κατασκευὴν καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις
 35 ἐπιστήμας εἰσηγγῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὐρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν
 κατασκευὴν καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν καὶ τὸ σύνολον
 πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἑργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

74. ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων
 εὕρεσιν καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν τὴν προσαγορευομένην ποιητικὴν. πρὸς

1 post ἐγχωρίων add. ἱερέων C 4 τοῦ L. Dindorf (ed. 1867): τοὺς codd. 6-8 add.
 Iensius, *Lectiones Lucianae* (1699) 419 praemonente Poggio in interpretatione Latina a. 1472
 17 τὸ Iensius: τοῦ codd. 26 βίου D: τοῦ βίου C 32 del. Vogel

δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι Σύροι μὲν εὐρεταὶ τῶν γραμμάτων εἰσὶ, παρὰ δὲ
 τούτων Φοίνικες μαθόντες τοῖς Ἑλλήσι παραδεδώκασιν, οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ
 μετὰ Κάδμου πλεύσαντες εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς Ἕλληνας τὰ
 5 γράμματα Φοινίκεια προσαγορεύειν, φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς
 εὐρεῖν, ἀλλὰ τοὺς τύπους τῶν γραμμάτων μεταθεῖναι μόνον, καὶ τῇ τε
 γραφῇ ταύτῃ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων χρήσασθαι καὶ διὰ τοῦτο
 10 τυχεῖν τῆς προειρημένης προσηγορίας. (2) Ἥφαιστον δὲ λέγουσιν εὐρετὴν
 γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν
 καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν
 15 ἐπιδέχεται, καὶ τὰς ἄλλας δὲ χρείας τὰς τοῦ πυρὸς ἀπάσας προσεξευρεῖν
 καὶ παραδοῦναι τοῖς τε τὰς τέχνας ἐργαζομένοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
 ἀνθρώποις· (3) διόπερ οἱ {τε} τῶν τεχνῶν τούτων δημιουργοὶ τὰς εὐχὰς
 καὶ θυσίας τούτῳ τῷ θεῷ μάλιστα ποιοῦσι, καὶ τὸ πῦρ οὗτοί τε καὶ πάντες
 20 ἄνθρωποι προσαγορεύουσιν Ἥφαιστον, εἰς μνήμην καὶ τιμὴν ἀθάνατον
 τιθέμενοι τὴν ἐξ ἀρχῆς τῷ κοινῷ βίῳ δεδομένην εὐεργεσίαν. (4) τὸν Ἄρην
 δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν καὶ στρατιώτας καθ-
 25 οπλίσαι καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι,
 φονεύοντα τοὺς ἀπειθύντας τοῖς θεοῖς. (5) Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας
 εὐρετὴν ἀναγορεύουσι καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἱατρικὴν
 30 ἐπιστήμην ἐξευγχεῖν διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην, δι' ἧς τὸ παλαιὸν
 συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρωστούντας· εὐρετὴν δὲ καὶ τοῦ
 τόξου γενόμενον διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν, ἀφ' ἧς αἰτίας
 μάλιστα παρὰ τοῖς Κρησὶν ἐξηλῶσθαι τὴν τοξικὴν καὶ τὸ τόξον Κρητικὸν
 25 ὀνομασθῆναι. (6) Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα, καὶ
 πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἱατρικὴν μαθόντα, προσεξευρεῖν τὴν τε
 χειρουργίαν καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ
 καθόλου προβιάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ
 κτίστην τιμᾶσθαι.

75. τῷ δ' Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας
 30 ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδὰς καὶ τὸ τούτων σύσσημον
 κηρύκειον, ὃ φορεῖν εἰώθασιν οἱ περὶ τῶν τοιούτων τοὺς λόγους ποιοῦμενοι
 καὶ διὰ τούτου τυγχάνοντες παρὰ τοῖς πολεμίοις ἀσφαλείας· ὅθεν δὴ καὶ
 κοινὸν Ἑρμῇ ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν ὠφέλειαν ἀμφοτέροις εἶναι κοινὴν τοῖς
 35 ἐν τῷ πολέμῳ τὴν εἰρήνην μεταλαμβάνουσιν. (2) φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ
 σταθμὰ καὶ τὰ διὰ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι καὶ τὸ λάθρα τὰ
 τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. παραδεδόσθαι δ' αὐτὸν καὶ κήρυκα τῶν θεῶν, ἔτι
 δ' ἄγγελον ἄριστον διὰ τὸ σαφῶς αὐτὸν ἕκαστα τῶν εἰς ἐντολὴν δοθέντων
 ἐρμηνεύειν· ἀφ' οὗ καὶ τετευχέναι τῆς προσηγορίας αὐτὸν ταύτης, οὐχ
 εὐρετὴν τῶν ὀνομάτων καὶ λέξεων γενόμενον, ὡς τινὲς φασιν, ἀλλὰ τὸ τῆς

ἀπαγγελίας ἄρτιον καὶ σαφές ἐκπεπονηκότα περιττότερον τῶν ἄλλων. (3)
 εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαιστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης
 λύραν ἐπινοῆσαι μετὰ τὴν Ἀπόλλωνος πρὸς Μαρσύαν σύγκρισιν, καθ' ἣν
 5 λέγεται τὸν Ἀπόλλωνα νικήσαντα καὶ τιμωρίαν ὑπὲρ τὴν ἀξίαν λαβόντα
 παρὰ τοῦ λειφθέντος μεταμεληθῆναι, καὶ τὰς ἐκ τῆς κιθάρας χορδὰς
 ἐκρήξαντα μέχρι τινὸς χρόνου τῆς ἐν αὐτῇ μουσικῆς ἀποστήναι. (4)
 Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς τ' ἀμπέλου καὶ τῆς περὶ
 10 ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιίας καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας
 καρπῶν ἀποθησαυρίζεσθαι καὶ τὰς χρείας καὶ τὰς τροφὰς παρέχεσθαι τοῖς
 ἀνθρώποις ἐπὶ πολὺν χρόνον. τοῦτον δὲ τὸν θεὸν γεγονέναι φασὶν ἐκ Διὸς
 καὶ Φερσεφόνης κατὰ τὴν Κρήτην, ὃν Ὀρφεὺς (frg. 210 (p. 231), 303
 Kern) κατὰ τὰς τελετὰς παρέδωκε διασπώμενον ὑπὸ τῶν Τιτάνων·
 15 πλείονας γὰρ Διονύσους συμβαίνει γεγονέναι, περὶ ὧν ἡμεῖς σαφέστερον τὰ
 κατὰ μέρος ἐν οἰκειότεροις καιροῖς ἀναγεγράφαμεν. (5) οἱ δ' οὖν Κρήτες τῆς
 παρ' αὐτοῖς γενέσεως τοῦ θεοῦ πειρῶνται σημεῖα φέρειν, λέγοντες ὅτι περὶ
 τὴν Κρήτην δύο νήσους κτίσας ἐπὶ τῶν καλουμένων διδύμων κόλπων
 Διονυσιάδας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν, ὅπερ μηδαμοῦ τῆς οἰκουμένης
 αὐτὸν ἐτέρωθι πεποιηκέναι.

76. Ἡρακλέα δὲ μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέσθαι παμπόλλοις ἔτεσι
 20 πρότερον τοῦ γεννηθέντος ἐξ Ἀλκμήνης. τοῦτον δὲ μητρὸς μὲν μὴ
 παρεληφέναι τίνος ἦν, αὐτὸ δὲ μόνον ὅτι ῥώμη σώματος πολὺ τῶν
 ἀπάντων διενεγκὼν ἐπήλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους,
 ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν
 25 ἐλευθερίαν περιποιήσας ἀήττητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς
 εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις. (2) τὸν δ' ἐξ Ἀλκμήνης
 Ἡρακλέα παντελῶς νεώτερον ὄντα, καὶ ζηλωτὴν γενόμενον τῆς τοῦ
 παλαιοῦ προαιρέσεως, διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας τυχεῖν τε τῆς ἀθανασίας καὶ
 30 χρόνων ἐγγενομένων διὰ τὴν ὁμωνυμίαν δόξαι τὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰς τοῦ
 προτέρου πράξεις εἰς τοῦτον μεταπεσεῖν, ἀγνοούντων τῶν πολλῶν τᾶλθές.
 ὁμολογοῦσι δὲ τοῦ παλαιότερου θεοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράξεις τε καὶ
 τιμὰς ἐπιφανεστάτας διαμένειν καὶ πόλιν ὑπ' ἐκείνου κτισθεῖσαν. (3)
 Βριτόμαρτιν δὲ τὴν προσαγορευομένην Δίκτυνναν μυθολογοῦσι γενέσθαι
 35 μὲν ἐν Καινοῖ τῆς Κρήτης ἐκ Διὸς καὶ Κάρμης τῆς Εὐβούλου τοῦ
 γεννηθέντος ἐκ Δήμητρος· ταύτην δ' εὐρέτιν γενομένην δικτύων τῶν εἰς
 κυνηγίαν προσαγορευθῆναι Δίκτυνναν, καὶ τὰς μὲν διατριβάς ποιήσασθαι
 μετὰ τῆς Ἀρτεμίδος, ἀφ' ἧς αἰτίας ἐνίοις δοκεῖν τὴν αὐτὴν εἶναι Δίκτυννάν
 τε καὶ Ἀρτεμιν, θυσίαις δὲ καὶ ναῶν κατασκευαῖς τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς
 Κρησὶ τὴν θεὸν ταύτην. (4) τοὺς δ' ἱστοροῦντας αὐτὴν ὠνομάσθαι

5 τε D: om. cett. 12 del. I. Dindorf (ed. 1828) 23 Κρητικὸν Bochartus:
 Σκυθικὸν codd. 24 γεννηθέντα D 30 τὸ διὰ τούτων D 37 σαφῶς] καλῶς C

1 ἐπαγγ- D 8 τοῦ Reiske, Animadv. 1.25: τοὺς codd. 9 ἀποθησαυρίζειν C καὶ
 τὰς χρείας—παρέχεσθαι om. D 16 διδύμων om. C 20 post γεννηθέντος add. C περὶ
 τὴν Ἀργεῖαν 22 διενέγκας C 30 μυθολογοῦσι D 31 κτισθῆναι C 33 Κάρμης D
 34 εὐρέτιν apogr.: εὐρετὴν CD 37 δὲ cdd.: τε codd.

Δίκτυναν ἀπὸ τοῦ συμφυγεῖν εἰς ἀλιευτικά δίκτυα, διωκομένην ὑπὸ Μίνω συνουσίας ἔνεκα, διημαρτηκέναι τῆς ἀληθείας· οὔτε γὰρ τὴν θεὸν εἰς τοιαύτην ἀσθένειαν ἔλθειν πιθανὸν ὑπάρχειν ὥστε προσδεθῆναι τῆς παρ' ἀνθρώπων βοηθείας, τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν οὖσαν θυγατέρα, οὔτε τῷ Μίνῳ δίκαιον προσάπτειν τοιαύτην ἀσέβειαν, παραδεδομένῳ συμφώνως δικαίαν προαίρεσιν καὶ βίον ἐπαινούμενον ἐξηλωκέναι. 77. Πλούτον δὲ γενέσθαι φασὶν ἐν Τριπόλῳ τῆς Κρήτης ἐκ Δήμητρος καὶ Ἰασίωνος, διττῶς ἱστορουμένης αὐτοῦ τῆς γενέσεως. οἱ μὲν γὰρ φασὶ τὴν γῆν σπαρεῖσαν ὑπὸ Ἰασίωνος καὶ τυγχάνουσαν ἐπιμελείας τῆς προσηκούσης ἀνεῖναι τοσοῦτο πλήθος καρπῶν, ὥστε τοὺς ἰδόντας ἴδιον ὄνομα θέσθαι τῷ πλήθει τῶν γενομένων καρπῶν καὶ προσαγορεύσαι πλούτον· διὸ καὶ τοῖς ἐπιγινωμένοις παραδόσιμον γενέσθαι τὸ τοὺς πλείω τῶν ἱκανῶν κτησαμένους ἔχειν πλούτον. (2) ἔνιοι δὲ μυθολογοῦσιν ἐκ Δήμητρος καὶ Ἰασίωνος γενέσθαι παῖδα Πλούτον ὀνομαζόμενον, ὃν πρῶτον ἐπιμέλειαν βίου καὶ χρημάτων ἀθροισμὸν καὶ φυλακὴν εἰσηγήσασθαι, τῶν πρὸ τοῦ πάντων ὀλιγώρως ἐχόντων περὶ τὸ σωρεύειν καὶ τηρεῖν ἐπιμελῶς χρημάτων πλήθος.

(3) Περί μὲν οὖν τῶν θεῶν οἱ Κρήτες τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων γεννηθῆναι τοιαῦτα μυθολογοῦσι· τὰς δὲ τιμὰς καὶ θυσίας καὶ τὰς περὶ τὰ μυστήρια τελετὰς ἐκ Κρήτης εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους παραδεδοσθαι λέγοντες τοῦτο φέρουσιν, ὡς οἴονται, μέγιστον τεκμήριον· τὴν τε γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐν Ἐλευσίνι γνωμένην τελετὴν, ἐπιφανεστάτην σχεδὸν οὖσαν ἀπασῶν, καὶ τὴν ἐν Σαμοθράκῃ καὶ τὴν ἐν Θράκῃ ἐν τοῖς Κίκοσιν, ὅθεν ὁ καταδείξας Ὀρφεὺς ἦν, μυστικῶς παραδίδοσθαι, κατὰ δὲ τὴν Κρήτην ἐν Κνωσῷ νόμιμον ἐξ ἀρχαίων εἶναι φανερώς τὰς τελετὰς ταύτας πᾶσι παραδίδοσθαι, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐν ἀπορρήτῳ παραδιδόμενα παρ' αὐτοῖς μὴδὲν κρύπτειν τῶν βουλομένων τὰ τοιαῦτα γινώσκειν. (4) τῶν γὰρ θεῶν φασὶ τοὺς πλείστους ἐκ τῆς Κρήτης ὀρμηθέντας ἐπιέναι πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, εὐεργετοῦντας τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταδιδόντας ἐκάστοις τῆς ἐκ τῶν ἰδίων εὐρημάτων ὠφελείας. Δήμητραν μὲν γὰρ περαιωθείσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκείθεν εἰς Σικελίαν ἀπάραι, καὶ μετὰ ταῦτ' εἰς Αἴγυπτον· ἐν δὲ τούτοις τοῖς τόποις μάλιστα τὸν τοῦ σίτου καρπὸν παραδοῦσαν καὶ τὰ περὶ τὸν σπόρον διδάξασαν μεγάλων τιμῶν τυχεῖν παρὰ τοῖς εὐπαθοῦσιν. (5) ὁμοίως δ' Ἀφροδίτην ἐνδιατρίψαι τῆς μὲν Σικελίας περὶ τὸν Ἑρκα, τῶν δὲ νήσων περὶ Κύθηρα καὶ Πάφον τῆς Κύπρου, τῆς δὲ Ἀσίας περὶ τὴν Συρίαν· διὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἐπὶ πλέον ἐπιδημίαν αὐτῆς τοὺς ἐγγχωρίους ἐξιδιάζεσθαι τὴν θεόν, καλοῦντας Ἀφροδίτην Ἑρικήν καὶ Κυθήρειαν καὶ Παφίαν, ἔτι δὲ καὶ Συρίαν. (6) ὡσαύτως δὲ τὸν μὲν Ἀπόλλωνα πλείστον χρόνον φανῆναι περὶ Δήλον καὶ Λυκίαν καὶ Δελφούς, τὴν δ' Ἄρτεμιν περὶ τὴν Ἐφεσον καὶ τὸν Πόντον, ἔτι

7 Τριπόλῳ Rhodomannus (interpr. Latina 1611): τριπόδῳ codd. 9 τυχοῦσαν C
10 θέσθαι] ὀνομάζεσθαι D 22 ἐν Σ. κ. τὴν om. C 25 παραδεδομένα C 29 παραδιδ-
C, μεταπαραδιδ- D

δὲ τὴν Περσίδα καὶ τὴν Κρήτην· (7) διόπερ ἀπὸ τῶν τόπων ἢ πράξεων τῶν παρ' ἐκάστοις συντελεσθεισῶν τὸν μὲν Δήλιον καὶ Λύκιον καὶ Πύθιον ὀνομάζεσθαι, τὴν δ' Ἐφεσίαν καὶ Κρησίαν, ἔτι δὲ Ταυροπόλον καὶ Περσίαν, ἀμφοτέρων ἐν Κρήτῃ γεγεννημένων. (8) τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς Πέρσαις ἡ θεὸς αὕτη διαφερόντως, καὶ μυστήρια ποιοῦσιν οἱ βάρβαροι, συντελούμενα παρ' ἑτέροις μέχρι τῶν νῦν χρόνων Ἀρτέμιδι Περσίᾳ. παραπλήσια δὲ μυθολογοῦσι καὶ περὶ τῶν ἄλλων θεῶν, περὶ ὧν ἡμῖν ἀναγράφειν μακρὸν ἂν εἴη, τοῖς δ' ἀναγινώσκουσι παντελῶς ἀσύνοπτον.

78. Μετὰ δὲ τὰς τῶν θεῶν γενέσεις ὕστερον πολλαῖς γενεαῖς φασὶ γενέσθαι κατὰ τὴν Κρήτην ἥρωας οὐκ ὀλίγους, ὧν ὑπάρχειν ἐπιφανεστάτους τοὺς περὶ Μίνω καὶ Ραδάμανθυν καὶ Σαρπηδόνα. τούτους γὰρ μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γεγεννησθαι καὶ τῆς Ἀγλήνορος Εὐρώπης, ἣν φασιν ἐπὶ ταύρου διακομισθῆναι προνοία θεῶν εἰς τὴν Κρήτην. (2) Μίνω μὲν οὖν πρεσβύτατον ὄντα βασιλεῦσαι τῆς νήσου, καὶ κτίσαι πόλεις οὐκ ὀλίγας ἐν αὐτῇ, τούτων δ' ἐπιφανεστάτας τρεῖς, Κνωσὸν μὲν ἐν τοῖς πρὸς τὴν Ἀσίαν νεύουσι μέρεσι τῆς νήσου, Φαιστόν δ' ἐπὶ θαλάττης ἐστραμμένην ἐπὶ μεσημβρίαν, Κυδωνίαν δ' ἐν τοῖς πρὸς ἐσπέραν κεκλιμένοις τόποις κατ' ἀντικρὺ τῆς Πελοποννήσου. (3) θεῖναι δὲ καὶ νόμους τοῖς Κρησὶν οὐκ ὀλίγους, προσποιούμενον παρὰ Διὸς τοῦ πατρὸς λαμβάνειν, συνερχόμενον εἰς λόγους αὐτῷ κατὰ τι σπήλαιον. κτήσασθαι δὲ καὶ δύναμιν ναυτικὴν μεγάλην, καὶ τῶν τε νήσων τὰς πλείστας καταστρέψασθαι καὶ πρῶτον τῶν Ἑλλήνων θαλαττοκρατῆσαι. (4) μεγάλην δὲ δόξαν περιποιησάμενον ἐπ' ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνῃ, καταστρέψαι τὸν βίον ἐν Σικελίᾳ κατὰ τὴν ἐπὶ Κώκαλον στρατείαν, περὶ ἧς τὰ κατὰ μέρος ἀνεγράψαμεν ὅτε τὰ περὶ Δαίδαλον ἀνεγράφομεν, δι' ὃν καὶ τὴν στρατείαν συνέβη γενέσθαι.

79. Ραδάμανθυν δὲ λέγουσι τὰς τε κρίσεις πάντων δικαιοτάτας πεποιῆσθαι καὶ τοῖς λησταῖς καὶ ἀσεβέσι καὶ τοῖς ἄλλοις κακούργοις ἀπαραίτητον ἐπενηροχέαι τιμωρίαν. κατακτήσασθαι δὲ καὶ νήσους οὐκ ὀλίγας καὶ τῆς Ἀσίας πολλὴν τῆς παραθαλαττίου χώρας, ἀπάντων ἐκουσίως παραδιδόντων ἑαυτοὺς διὰ τὴν δικαιοσύνην. τὸν δὲ Ραδάμανθυν Ἐρυθρῷ μὲν ἐνὶ τῶν αὐτοῦ παίδων παραδοῦναι τὴν βασιλείαν τῶν δι' ἐκεῖνον Ἐρυθρῶν ὀνομασθεισῶν, Οἰνοπίωνι δὲ τῷ Ἀριάδνης τῆς Μίνω Χίον ἐγχειρίσαι φασὶν, ὃν ἔνιοι μυθολογοῦσι Διονύσου γενόμενον μαθεῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν. (2) τῶν δ' ἄλλων τῶν περὶ αὐτὸν ἡγεμόνων ἐκάστῳ νήσον ἢ πόλιν δωρήσασθαι λέγουσι τὸν Ραδάμανθυν, Θόαντι μὲν Λήμνον, Ἐννεῖ δὲ Κύρνον, Σταφύλῳ δὲ Πεπάρθηον,

1 καὶ τὴν Κρήτην, τὴν καὶ Κρησίαν (3) del. Jacoby 2 καὶ Λύκιον om. D
4 γεγεννη- Schäfer: γεγενη- codd. 5 συντελούμενα παρ' ἑτέροις D: τὰ παρ' ἑτέροις
συντελούμενα cett.; an παρ' αὐτοῖς? 6 Περσεΐα D 8 ἀσύνοπτον Schäfer: εὐσύν- codd.
11 καὶ Σαρπηδόνα om. C 12 γεγενη- D 13 κοιμισθῆναι C 17 κεκλ. om. D
20 κτίσασθαι D 28 ἐπενηροχέαι Hertlein: ἐνην- codd. 36 Ἐννεῖ K. O. Müller: ἔνιοι
δὲ D, ἐννεῖ C; Ἐννεῖ Töcher, Attische Genealogie (1889) 201 Κύρνον] Σκύρον
Raoul-Rochette, Histoire critique de l'établissement des colonies grecques 2 (1815) 157 coll. Hom.
Il. 9.668 Σταφύλῳ Heyne: Παμφύλῳ codd.

Εὐάνθει δὲ Μαρώνειαν, Ἀλκαίῳ δὲ Πάρον, Ἀνίωι δὲ Δήλον, Ἀνδρεί δὲ τὴν
 ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἄνδρον. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὸν
 δικαιοσύνης μεμνησθῆναι δικαστὴν αὐτὸν ἀποδεδεῖχθαι καθ' Ἰδίου καὶ
 5 διακρίνειν τοὺς εὐσεβεῖς καὶ τοὺς πονηροὺς. τετυχέναι δὲ τῆς αὐτῆς τιμῆς
 καὶ τὸν Μίνω, βεβασιλευκότα νομιμώτατα καὶ μάλιστα δικαιοσύνης
 πεφροντικότερα. (3) τὸν δὲ τρίτον ἀδελφὸν Σαρπηδόνα φασὶ μετὰ δυνάμει
 εἰς τὴν Ἀσίαν διαβάνα κατακτήσασθαι τοὺς περὶ Λυκίαν τόπους.
 Εὐάνδρον δὲ γενόμενον υἱὸν αὐτοῦ διαδέξασθαι τὴν ἐν Λυκίᾳ βασιλείαν, καὶ
 γήμαντα Δηϊδάμειαν τὴν Βελλεροφόντου τεκνῶσαι Σαρπηδόνα τὸν ἐπὶ
 10 Τροίαν μὲν στρατεύσαντα {μετ' Ἀγαμέμνονος}, ὑπὸ τινων δὲ Διὸς υἱὸν
 ὀνομαζόμενον. (4) Μίνω δὲ φασιν υἱοῦς γενέσθαι Δευκαλίωνα τε καὶ
 Μόλον· καὶ Δευκαλίωνος μὲν Ἰδομενέα, Μόλου δὲ Μηριόνην ὑπάρξαι.
 τούτους δὲ ναυσὶν ἐνενήκοντα στρατεύσαι μετ' Ἀγαμέμνονος εἰς Ἰλίον, καὶ
 διασωθέντος εἰς τὴν πατρίδα τελευτῆσαι καὶ ταφῆς ἐπιφανοῦς ἀξιωθῆναι
 15 καὶ τιμῶν ἀθανάτων. καὶ τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῇ Κνωσῷ δεικνύουσιν,
 ἐπιγραφὴν ἔχοντα τοιάνδε (AP 7.322),

Κνωσίον Ἰδομενῆος ὄρα τάφον. αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πλησίον ἱδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

τούτους μὲν οὖν ὡς ἥρωας ἐπιφανεῖς τιμῶσιν οἱ Κρήτες διαφερόντως,
 20 θύοντες καὶ κατὰ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνους ἐπικαλούμενοι βοηθοὺς.

80. Τούτων δ' ἡμῖν διευκρινημένων λείπεται περὶ τῶν ἐπιμιχθέντων
 ἔθνων τοῖς Κρησὶ διελεῖν. ὅτι μὲν οὖν πρῶτοι κατώκησαν τὴν νῆσον οἱ
 προσαγορευθέντες μὲν Ἑτεόκρητες, δοκοῦντες δ' ὑπάρχειν αὐτόχθονες,
 προειρήκαμεν (supra §64 init.): μετὰ δὲ τούτους πολλὰς γενεαῖς ὕστερον
 25 Πελασγοὶ πλανώμενοι διὰ τὰς συνεχεῖς στρατείας καὶ μεταναστώσεις
 καταντήσαντες εἰς τὴν Κρήτην μέρος τῆς νήσου κατώκησαν. (2) τρίτον δὲ
 γένος φασὶ τῶν Δωριέων παραβαλεῖν εἰς τὴν νῆσον ἡγουμένου Τεκτάμου
 τοῦ Δώρου· τούτου δὲ τοῦ λαοῦ μέρος (τὸ) μὲν πλέον ἀθροισθῆναι λέγουσιν
 ἐκ τῶν περὶ τὸν Ὀλυμπον τόπων, τὸ δὲ τι μέρος ἐκ τῶν κατὰ τὴν
 30 Λακωνικὴν Ἀχαιῶν διὰ τὸ τὴν ἀφορμὴν τὸν Τέκταμον ἐκ τῶν περὶ Μαλέαν
 τόπων ποιῆσαι. τέταρτον δὲ γένος συμμιγῆναί φασιν εἰς τὴν Κρήτην
 μιγάδων βαρβάρων τῶν διὰ τὸν χρόνον ἐξομοιωθέντων τῇ διαλέκτῳ τοῖς
 ἐγχωρίοις Ἑλλήσι. (3) μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς περὶ Μίνω καὶ Παδάμανθυν
 ἰσχύσαντας ὑπὸ μίαν ἀγαγεῖν συντέλειαν τὰ ἔθνη (τὰ) κατὰ τὴν νῆσον. τὸ
 35 δὲ τελευταῖον μετὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν Ἀργεῖοι καὶ
 Λακεδαιμόνιοι πέμποντες ἀποικίας ἄλλας τέ τινες νήσους ἐκτίσαν καὶ
 ταύτης τῆς νήσου κατακτησάμενοι πόλεις τινὰς ᾤκησαν ἐν αὐταῖς· περὶ

1 Εὐάνθει Wesseling; Εὐαμβεί codd. 10 del. L. Dindorf (ed. 1828) 13 ὀδοήκοντα
 apogr. AG et Hom. II. 2.652 28 add. Hertlein 30 Τέκταμον Jacoby: Δώρον
 codd. 31 ποιείσθαι L. Dindorf (ed. 1828), ποιήσασθαι Bekker 34 add. Wesseling
 37 ταύτης τῆς νήσου Reiske, Animadv. 1.25: ταύτας τὰς νήσους codd. ᾤκησαν apogr. F: ᾤκισαν
 cett.

ὦν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς ἰδίῳ χρόνοις ἀναγράφωμεν. (4) ἐπεὶ δὲ τῶν τὰ
 Κρητικὰ γεγραφότων οἱ πλείστοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, οὐ χρὴ
 θαυμάζειν ἐὰν μὴ πᾶσιν ὁμολογούμενα λέγωμεν· τοῖς γὰρ τὰ πιθανώτερα
 λέγουσι καὶ μάλιστα πιστευομένοις ἐπηκολουθήσαμεν, ἃ μὲν Ἐπιμενίδῃ τῷ
 θεολόγῳ προσσχόντες (test. 3), ἃ δὲ Δωσιάδῃ (FGrHist 458 T 1) καὶ
 Σωσικράτει (FGrHist 461 T 1) καὶ Λαοσθενίδῃ (FGrHist 462 T 1).

Fr. 5. Τελχινιακὴ ἱστορία

Sunt qui Xenomedis fr. 4 Epimenidi attribuant, quod iure hoc loco
 insereres; nominatur liber ibidem τὰ Θεία.

5

(FGrHist 457 F 22)

(ἱερούς εἶναι δελφίνας καὶ πομπίλους)

Ath. 7.18 p. 282e (2.125.14 Kaibel). ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν
 συνθεῖς, εἴτ' Ἐπιμενίδης ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις (test.
 4), ἱερούς φησιν εἶναι ἰχθύας δελφίνας καὶ πομπίλους. ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος
 ζῶον ἐρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς γεγονῶς ἐκ τοῦ Οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ
 Ἀφροδίτῃ.

Frr. 6–19. Fragmenta incertae sedis

Ad Genealogias spectantia

Di

6

(FGrHist 457 F 4, Vorsokr. 3 B 5)

(ἐξ Αἴρος καὶ Νυκτὸς πάντα)

a

Dam. Pr. 124. Vide Acus. fr. 6b.

b

Phld. II. εὐσ. N 1610 III + 247 VIa. Vide Acus. fr. 6d.

(FGrHist 457 F 5, Vorsokr. 3 B 6)

(θυγατέρα Ὠκεανοῦ τὴν Στύγα... ἐκ Πείραντος Ἐχιδναν τεκεῖν)

Paus. 8.18.1 (2.258.7 Rocha-Pereira). πεποιημένα οὖν ἐστὶν ἐνταῦθα (sc. ἐν τῇ Ἡσιόδου Θεογονίᾳ, 361, 383) Ὠκεανοῦ θυγατέρα τὴν Στύγα, γυναῖκα δὲ αὐτὴν εἶναι Πάλλαντος. εὐκότα δὲ πεποιηκέναι τούτοις καὶ Λίνον φασίν (fr. 11 West, *The Orphic Poems* (1983) 67) . . . (2) Ἐπιμενίδης δὲ ὁ Κρής εἶναι μὲν καὶ οὗτος θυγατέρα Ὠκεανοῦ τὴν Στύγα ἐποίησε, συνοικεῖν δὲ αὐτὴν οὐ Πάλλαντι, ἀλλὰ ἐκ Πείραντος Ἐχιδναν τεκεῖν, ὅστις δὲ ὁ Πείρας ἐστί.

(FGrHist 457 F 6a, Vorsokr. 3 B 7)

(Σειρήνας ἐξ Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς εἶναι . . . ἐπεὶ δ' Ὀδυσσεὺς
παρέπλευσεν . . . ἀποθανεῖν)

Phld. II. εὐσ. N 247 Vb + 242 Vb (p. 79 Schober, 18 et 7 Gomperz).

18 ἐ[τι δ' Ἐπι-
μενίδη[ς ἐξ Ὠκεα-
20 νοῦ καὶ Γ[ῆς γεννή-
τ' εἶναι, Π[ρωτέα δὲ λό-
γιον αὐ[ταῖς ποτε
δοῦ]ναί φ[ησιν, ἐάν
τις ὑπ' [αὐτῶν μὴ
25/2 θελχ[θῇ, τελευτή-
σειν αὐτά[ς· ἐπεὶ δ'
Ὀδυσσεὺς παρέ-
πλευσεν [κατακρη-
μνισθῇν[αι κάποθα-
30/7 νεῖν καθ[

N 242 Vb

Fragmenta coniunxit Schober. 18 c[N. ἐ[τι δ' Obbink; nomen rest. Bücheler
19 ἐξ ego; Ὠκεα|νοῦ Diels; Οὐρα|νοῦ vel Κρό|νου West *The Orphic Poems* (1983) 48
20 suppl. Obbink post Diels (γεννῆμα|τα, longius) 21 γειναι N 21-3 suppl.
Schober (φ[ησιν in 23 iam Diels) 24-9 suppl. Schmid 27 οδηγεῖν N^{sc}
30 καθ[άπερ (hoc iam Schmid) κατὰ] | τ[ὼν π]ετ[ρῶν] ἐαυ|τὴν ῥᾶβαι λέγουσιν τὴν Φύγα |
Οἰδίποδος λύσαντος τὸ αἶνιγμα] e.g. Schober (vestigii in 31 haud faventibus); alii alia

Praecedat ante Il. 15 Pher. fr. 127A.

(FGrHist 457 F 6b, Vorsokr. 3 B 9)

(τὰς Ἀρπυίας τὰ μῆλα φυλάττειν καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς Ἑσπερίων)

Phld. II. εὐσ. N 1088 VII. Vide Acus. fr. 10.

(FGrHist 457 F 8, Vorsokr. 3 B 8)

(Τυφῶν)

Phld. II. εὐσ. N 433 VIb (p. 85 Schober, 46 Gomperz).

10 κα[
διος[
ἐν πρ.[καὶ Ἀ-
κουσίλα[ος καὶ Ἐπι-
μενίδη[ς καὶ ἄλλοι
15 πολλοί.[Ἐπι-
μενίδη[
Τυφῶν[
τος Διὸς[βα-
κύλειον c[
20 τῆς[
καθίς[
παρα[
ὁ Ζεὺς[
ὦν ἰδῶ[ν
25 ναι λεγ[

9 sqq. [ἐπιθέσθαι (ἐπαναστήναι Kordt, cf. *P.Herc.* 433 V 13) Τυφῶνα εἰρή] | κα[σι τῇ βασιλείᾳ]
| Διὸς Diels (Διὸς iam Bücheler); κα[τακαυθῆναι τῷ] | Διὸς [βέλει Schmid, *Bulletin de*
l'Académie Impériale des Sciences de St.-Petersbourg 22.2 (Feb. 1905) 28
11 sq. Αἰεχλύος] | ἐν Πρ[ομηθεῖ (351 sqq.) Bücheler, deinde ὡς Αἰεχ. Diels 12 sq. nom-
ina agnovit Bücheler. Acus. fr. 12 13 κουσία N 14 sq. suppl. Diels.
[Ἐπι]|μενίδη[ς λέγουσι καὶ] | πολλοὶ [ἄλλοι. Ἐπι]|μενίδη[ς γοῦν Schmid loc. cit.
15 sqq. παρ' Ἐπι]|μενίδη[ι δ' ἀναβάς] | Τυφῶν [καθεύδον]|τος Διὸς [ἐπὶ τὸ βα]|κύλειον,
ἐ[πικρα]|τῆς[ας δὲ τῶν πυλῶν] | καθί[εσθαι μὲν ἔω] | παρα[βοηθήσας δὲ] | ὁ Ζεὺς [καὶ τὸ
βασιλεί]|ον ἰδῶ[ν ληφθῆν κτεῖ]|ναι λέγ[εται κεραυνῷ Diels (nonnulla manifesta suppl. iam
Gomperz?); deinde παρὰ δ' Ἐπι]|μενίδη[ι παρέρπει] | Τυφῶν [καθεύδον]|τος Διὸς [εἰς τὸ βα]|κύλειον
ὦ[ετ' ἐγκρα]|τῆς [τῆς βασιλείας] | καθί[ς]ταται. καὶ] West apud Obbink, qui ipse παρ'
Ἀ[κουσιλάωι] | ὁ Ζεὺς[επὶ βασιλεί]|ον ἰδῶ[ν κατακτεῖ]|ναι (hoc West) λέγ[εται] pergīt, sed melius
occurreret βασιλείον in 23 cum articulo; fort. igitur περὶ τὸ Κάσι]|ον (Apollod. 1.41.6) vel simile
aliquid

11

(FGrHist 457 F 21, Vorsokr. 3 B 18)

(τὴν Ῥόδον Ὠκεανοῦ γενεαλογεῖ)

Schol. (BCEQ) Pind. *Ol.* 7.24f (1.204.9 Drachmann). “τὰν ποντίαν / ὑμνέων, παῖδ’ Ἀφροδίτας Ἀελίοιο τε νύμφαν, Ῥόδον”. παῖδ’ Ἀφροδίτης εἶπε τὴν Ῥόδον διὰ τὸ κάλλος τῆς νήσου. Ἡρόφιλος δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης τὴν Ῥόδον εἶναι φησι, Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὴν Ὠκεανοῦ γενεαλογεῖ· ἀφ’ ἧς τὴν πόλιν ὠνομάσθαι.

3 Ἡρόφιλος—εἶναι om. C

Fortasse ille est Epimenides qui de Rhodo scripsit (vide test. 1). Cf. Herod. fr. 62.

12

(FGrHist 457 F 10, Vorsokr. 3 B 14)

(τὸν Ἐνδυμῖωνα παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναι τῆς Ἥρας)

Schol. Ap. Rhod. 4.57–8. Vide Acus. fr. 36.

13

(τὴν Ἀφροδίτην ἀναισχύντως ἐρᾶν ἀνθρώπων)

Phld. *Π.* εὐσ. N 243 IV (p. 103 Schober, 12 Gomperz) cui accedit in ll. 19–26 *P.Herc.* 243 II 18–25 suprapositum (p. 102 Schober, 10 Gomperz). papyrus denuo contulit, usque ad v. 22 edidit Henrichs, *GRBS* 13 (1972) 92.

- 14 τατε [Ἀφροδίτην
15 ἀν]αισχύντως ἐρᾶν
ἀνθρώπων οἷον Ἀδών-
νιδος, ὥς μὲν Ἀντίμα-
χος καὶ Π[ανύασσις
καὶ Ἐπιμ[ενίδης καὶ

Omnia suppl. Philippson nisi alios nomino 14 εἴ]τα τε Robert apud Philippson, at vereor ut Graccum sit; fort. εἴ]τα τῇ[ν scribendum (ut Henrichs) 16 οἷον West 17 ὥς μὲν suppl. Henrichs; φάσι Philippson Ἀντίμα]χος Vogliano apud Antim. fr. 102 Wyss; Καλλίμα]χος Philippson, cf. Pfeiffer ad fr. 783 (‘sine ulla specie veritatis’) 18 Π[ανύασσις Robert apud Philippson coll. Apollod. *Bibl.* 3.14.4 (3.183) = Panyasidis fr. 22^b Davies, 27 Bernabé 19 ita Henrichs c papyro (hodie deperdita); ἐπιολ[N 243 IV 9, οπιλλ[N 243 II 18. fuerat Hes. fr. 139 Merkelbach–West

- 20 π[λείους ἄλ]λοι, καὶ
Ἀγχ[ε]ί[κο]ν[υ] [Ῥομηρος δὲ
καὶ Ἡσί[δο]ς φάσι
κ[αὶ τὴν] ε[μνοτάτην
Δήμητ[ρ]α ἤδη τοῦ
25 Διός γ[υ]ναῖκα γενο-
μέ[νη]ν [φιλήσαι τὸν
Ἰάσιον. ἀτ[
καὶ τὸ τὴν] ι[

finis columnae

20]ειουσα[*P.Herc.* 243 II 19 teste Henrichs, πλείουσα[N 243 IV 10,]λειουσα[N 243 II 19 καὶ Schober: εἴτε δὲ West, τοῦ δὲ Henrichs, utrumque fort. spatio longius 21 Ἀγχ[ε]ί[κο]ν suppl. Gomperz² fin. suppl. Schober (Ῥομηρος iam Philippson); ὥς Ῥομηρος Henrichs (*Hymn. Hom. Ven.* 53 sqq.) 22 η[λ] N 243 IV 12. Si cum superioribus coniunctum (vide ad 21), ad Hes. *Theog.* 1008 sqq. refertur 24 δημητ[ρ] N 243 IV 14, δημητ[ρ] N 243 II 23; Δήμητ[ρ] iam Gomperz² finem ego; καίπερ Philippson 25 διο[σ] N 243 IV 15, αιο[σ] N 243 II 24 γενο[υ]μένην Schmid 26 μενην N 243 IV 16,]η[N 243 II 25 27 τλιον[]ατ[N 243 IV 17. nomen restituit Philippson; tum ἀπ[ρεπὲς δὲ Schober. *Hom. Od.* 5.125 sqq., Hes. *Theog.* 969 sqq.

Heroes

14

(FGrHist 457 F 11, Vorsokr. 3 B 13)

(Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην, μητέρα δὲ αὐτοῦ τὴν Ἐφύραν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.240 (227.2 Wendel). “Κρεῖων Αἰήτης σὺν ἐῇ ναίεσκε δάμαρτι”. ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκώς (fr. 7^b Davies, 6 Bernabé) Εὐρυλύτην αὐτὴν λέγει, Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος (Dion. Scyt. fr. 21c Rusten) Ἐκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὥς προείρηται (schol. ad 3.200), Σοφοκλῆς (δὲ) (fr. 344 Radt) Νέαιραν μίαν τῶν Νηρηίδων, Ἡσίοδος δὲ Ἰδυίαν (citantur *Theog.* 958, 960) . . . Ἐπιμενίδης δὲ φησι Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην, μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησί. Διοφάνης δὲ ἐν τῇ α’ τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν (FGrHist 805 F 1) Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

3 Ἐρμιάγην P 5 add. Wendel c P 7 φησί] κεκλησθαι P 8 Διοφάντος Hecker, *Philol.* 5 (1850) 420

15

(FGrHist 457 F 12, Vorsokr. 3 B 12)

(Φρίξου παῖδα πέμπτον τὸν Πρέσβωνα)

Schol. Ap. Rhod. 2.1122a. Vide Acus. fr. 38.

16

(FGrHist 457 F 13, Vorsokr. 3 B 15)

(Εὐρύκλειαν τὴν Ἐκφαντος τὸν Λαῖον γεγαμηκέναι)

Schol. (MTAB) Eur. *Phoen.* 13 (1.249.12 Schwartz). “γαμεῖ δὲ Λαῖός με (sc. Ἰοκάστη)”· **Ἐπιμενίδης** Εὐρύκλειαν τὴν Ἐκφαντός φησιν αὐτὸν γεγαμηκέναι, ἐξ ἧς εἶναι τὸν Οἰδίποδα· οἱ δὲ δύο τὸν Λαῖον γῆμαι γυναικάς, Εὐρύκλειαν καὶ Ἐπικάστην. καὶ τὸν Οἰδίποδα δέ φασιν Ἐπικάστην τε τὴν μητέρα γεγαμηκέναι καὶ Εὐρυγάνην.

‘fere omnia detrita in M’ Schwartz 3 Λαῖον φασιν B 4 φησιν pro δέ φασιν TA
5 Εὐρυγάνην T’

17

(FGrHist 457 F 14, Vorsokr. 3 B 17)

(Ἰπποδαμείας μνηστήρες)

Schol. (ABCEQ) Pind. *Ol.* 1.127b (1.45.11 Drachmann). “ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ’ ἄνδρας ὀλέσαις (sc. Οἰνόμαος) / μναστήρας ἀναβάλλεται γάμον / θυγατρός”· οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοί εἰσι· Μέρμνης· Ἰππόθοος· Πέλοψ ὁ Ὀπουντίος· Ἀκαρνάν· Εὐρύμαχος· Εὐρύλοχος· Αὐτομέδων· Λάσιος· Χάλκων· Τρικόρωνος· Ἀλκάθους ὁ Πορθάωνος· Ἀριστόμαχος· Κρόκαλος. τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολομένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος (fr. 259(a) Merkelbach–West) καὶ **Ἐπιμενίδης** μαρτυρεῖ.

3 Μέρμνης Q 3–4 Πέλοψ ὁ Ὀπουντίος B: Πέλοψ ὁπουντίος AEQ; Π. ὁ Πόντιος C
5 Παρθάωνος C, Thomas Magister, a (editio Abeliana 1884); Παρθάωνος vulgo edd. usque ad Boeckhium et Pausanias 6.21.10 codd. quidam (eadem variatio apud Ov. *Met.* 9.12)
6 ἀπολλ- AEQ, ἀπολωλότων B 7 συμμαρ- Q, edd. antiquiores

18

(FGrHist 457 F 15, Vorsokr. 3 B 26)

(ἄρρενα καὶ θήλειαν τοὺς Διοσκούρους)

Lydus, *Mens.* 4.17 (78.20 Wünsch). οἱ δὲ περὶ **Ἐπιμενίδην** ἄρρενα καὶ θήλειαν ἐμύθευσαν τοὺς Διοσκόρους, τὸν μὲν αἰῶνα, ὥσπερ μονάδα, τὴν δὲ φύσιν, ὡς δυάδα, καλέσαντες· ἐκ γὰρ μονάδος καὶ δυάδος ὁ πᾶς ζωογονικὸς καὶ ψυχογονικὸς ἐξεβλάστησεν ἀριθμός.

Fortasse ex Creticorum libro

19

(FGrHist 457 F 20, Vorsokr. 3 B 3)

(ὁμοκάπ(ν)οι)

Arist. *Pol.* 1.2 p. 1252b 12 (p. 2 Ross). ἡ μὲν οὖν εἰς πᾶσαν ἡμέραν συνεστηκυῖα κοινωνία κατὰ φύσιν οἰκός ἐστιν, οὗς Χαρώνδας μὲν καλεῖ ὁμοσιπύους, **Ἐπιμενίδης** δὲ ὁ Κρής ὁμοκάπους.

3 ὁμοκάππους M^sP¹G, pars reliquorum

Epimenidis nomen in Armenidae fr. 8 scribi iussit Nauck. “Κρητικὸ(ν) μῦθο(ν)” Schol. Arat. *Phaen.* 46 relatum de Iove sese in serpentem mutante, nutrices Cynosuram Helicam in ursas, Epimenidi attribuit Maass, *Aratea* (1892) 342 non sine specie veri; de aliis fabulis fortasse ex Epimenide haustis vide quae idem ibidem disputavit, necnon Schol. Arat. *Phaen.* p. 421.

EUAGON SAMIUS (FGrHist 535)

fl. ante bellum Peloponnesiacum

Testimonia

Nomen legitur *Εὐάγων* test. 1A, *Εὐγέων* test. 1 codd. = *Εὐγαίων*, *Εὐγαίων* frr. 1, 2 (utrobique e coniectura; cf. *Suda* ε 3388 = *FGrHist* 535 T 2 *Εὐγαίων* ὄνομα κύριον); nomen *Εὐγείτων* *Suda* αἱ 334 s.v. *Αἴσωπος* = *Aesopi* test. 6 Perry (*Aesopica* (1952)) agnoscitur et inter fragmenta reponitur *FGrHist* 535 F 4 (*Εὐγείων* a Cupero, *Observationum liber quartus* (1678) 56 scribitur, *Εὐγαίων* a Meinekio, *Analecta Alexandrina* (1843) 61 n. 1); cf. Wilamowitz, *Kl. Schr.* 5.1.132 n. 4. Vocatur *Σάμιος* testt. 1, 1A; ἀρχαῖος συγγραφεὺς test. 1.

****1.** Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.

1A. *IPriene* 37 = *SIG*³ 599 = *FGrHist* 535 F 3 = Sheila L. Ager, *Interstate Arbitrations in the Greek World, 337–90 BC* (Berkeleiae et Angelis 1996) num. 74. Ca. 197–0 a.C.

ἀμὲς δὲ θεωροῦντες τοὺς γράψαντας τὸν [πόλεμον τὸν] Μελια-
κὸν καὶ τὰν διαίρεσιν τὰς χώρας τοὺς μὲν ἄλλους πάντας φαμένους ἐκ τὰς
διαιρέσιος λ[αχ]φ[ν]τας Σαμίους]

120 Φύγελα, καί περ ὄντας τέσσαρας μὲν Σαμίους· Οὐλιάδην (*FGrHist* 538 F 1)
καὶ Ὀλύμπιον (*FGrHist* 537 F 2) καὶ Δοῦριν (*FGrHist* 76 F 25)
καὶ **Εὐάγωνα**, δύο δὲ Ἐφεσίους·

Κρεώφυλον (test. 1) καὶ **Εὐάλκη** (*FGrHist* 418 F 1), Χῖον δὲ Θεύπομπον
(*FGrHist* 115 F 305), οὓς πάντας ἐν ταῖς ἱστορίαις εὐρίσκομεν
κατακεχωρικότας διότι ἔλαχον

Φύγελα· μόνον δὲ ἐν ταῖς ἐπιγεγραμμέναις Μαιανδρίου τοῦ Μιλησίου
ἱστορίαις (*FGrHist* 491–2 F 1) κατακεχωρισμένον διότι ἔλαχον

Σάμιοι Κάριον καὶ Δρυοῦσαν· αἷς πολλοὶ τῶν συγγραφέων ἀντιγράφοντι,
φαίμενοι ψ[ευδε]πιγράφους εἶμειν

Fragmenta

Frr. 1–2. Sine libri titulo tradita

Librum de Samo res ab insula condita narrasse paene certum est, sed fragmentorum quae ad nos pervenerunt nullum illi tempori pro certo tribuendum est. Nihilominus aliquantulum lectorum intererit duo fragmenta habere quae hic dedi, e quibus haud scio an fr. 1 de naturali, sc. pristina insulae condicione referat, fr. 2 de Orphei progenie.

****1**

(νηῖδες)

Phot. (p. 298.7 Porson) = *Suda* ν 306 (3.460.19 Adler). νῆϊς· οὐκ εἰδώς, ἄπειρος. τὴν δὲ Νηΐδα νύμφην, παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν Νεῖλον. καὶ ἐν Σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν· ἐκαλοῦντο δὲ νηῖδες, ὡς **Εὐγαίων**.

3 γενέσθαι φασὶν *Suda* GML 4 νηῖδες Dobrec, *Adversaria* 1 (1831) 603 (cuius accentum νῆϊδες correxi): νῆϊα Phot; fort. νηῖδες ut Euphorio (infra cit.) *Εὐγαίων* Dobrec: *Εὐταίων* fere Phot. (ωσεῦται αν), *Suda* codd. praeter V; *Εὐταία* supra scripto ἡγουν τελευταία hic; *Εὐταίων* retinuit Adler coll. ε 3764 *Εὐταίων* ὄνομα κύριον; *Εὐφορίων* Kuster (ed. *Suda* a. 1700) coll. Acl. *NA* 17.28 = Euphor. fr. 172 van Groningen (ed. 1977; deest in *CA*, spernit *SH*)

****2**

(Μέλῃς ὁ Ὀμήρου πατήρ)
(Κρηθηῖς ἡ μήτηρ)

Certamen 3. Vide Hell. fr. 5c.

EUDEMUS PARIUS VEL NAXIUS

(*FGrHist* 497)

fl. ante bellum Peloponnesiacum

Testimonia

Parius vocatur test. 1, Naxius test. 2; *ἱστορικός* nuncupatur hoc loco, *ἀρχαῖος συγγραφεὺς* illo.

1. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.
2. Clem. Al. *Strom.* 6.26.8. Vide Hec. test. 24.

EUMELUS CORINTHIUS

(*FGrHist* 451, *EGF* p. 95,

PEG p. 106)

scribebatne saec. iv parte priore?

Sicut Epimenidem, Eumelum pseudepigraphum hic edo. Omnia igitur inclusi quae ex epitoma pedestri oratione conscripta originem duxerunt vel ducere potuerunt, et poetica exclusi vel quae ad Eumeli versus pristinos aperte spectant velut schol. Ap. Rhod. 3.1354–6a = *FGrHist* 451 F 3. Nota sis numerationem novam.

Testimonia

Vocatur Eumelus test. 1 *ἱστοριογράφος* qui *πεζὸν λόγον* scriberet.

1. Clem. Al. *Strom.* 6.26.8 = *FGrHist* 451 T 1. Vide Hec. test. 24.
2. Paus. 2.1.1 (1.107.2 Rocha-Pereira) = *FGrHist* 451 T 2. *Διὸς δὲ εἶναι Κόρινθον οὐδένα οἶδα εἰπόντα πω σπουδῇ πλὴν Κορινθίων τῶν πολλῶν, ἐπεὶ Εὐμηλὸς γε ὁ Ἀμφιλύτου τῶν Βακχιδῶν καλουμένων, ὃς καὶ τὰ ἔπη λέγεται ποιῆσαι, φησὶν ἐν τῇ Κορινθίᾳ συγγραφῇ—εἰ δὴ Εὐμήλου γε ἡ συγγραφή—* (vide fr. 1a).

Fragmenta

Frr. 1–2. Κορινθιακά

Citatur ἡ Κορινθία συγγραφὴ fr. 1a.

1

(*FGrHist* 451 F 1)

(*Εφύρα, Μαραθῶν, Σικυνών*)

a

Paus. 2.1.1 (1.107.2 Rocha-Pereira). *Διὸς δὲ εἶναι Κόρινθον οὐδένα οἶδα εἰπόντα πω σπουδῇ πλὴν Κορινθίων τῶν πολλῶν, ἐπεὶ Εὐμηλὸς γε ὁ*

2 *ἐπεὶ Εὐμηλὸς γε* Siebelis (ed. 1822): *ἐπεὶ δὲ Εὐμηλος τε β; Εὐμηλος δὲ spatia praecedenti fere* RVaPaVb

Ἀμφιλύτου τῶν Βακχιδῶν καλουμένων, ὃς καὶ τὰ ἔπη λέγεται ποιῆσαι, φησὶν ἐν τῇ Κορινθίᾳ συγγραφῇ—εἰ δὴ Εὐμήλου γε ἡ συγγραφὴ (test. 2)—Ἐφύραν Ὠκεανοῦ θυγατέρα οἰκῆσαι πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, Μαραθῶνα δὲ ὕστερον τὸν Ἐπωπέως τοῦ Ἀλωέως τοῦ Ἡλίου φεύγοντα ἀνομίαν καὶ ὕβριν τοῦ πατρὸς ἐς τὰ παραθαλάσσια μετοικῆσαι τῆς Ἀττικῆς, ἀποθανόντος δὲ Ἐπωπέως ἀφικόμενον ἐς Πελοπόννησον καὶ τὴν ἀρχὴν διανείμαντα τοῖς παισὶν αὐτὸν ἐς τὴν Ἀττικὴν αὖθις ἀναχωρῆσαι, καὶ ἀπὸ μὲν Σικυῶνος τὴν Ἀσωπίαν, ἀπὸ δὲ Κορίνθου τὴν Ἐφυραῖαν μετονομασθῆναι.

1 Βακχιδῶν RPaVb: Βακχιδῶν βVa

*b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1212–14b (310.14 Wendel). “αὐθι δὲ νήσω (sc. Δρεπάνῃ) / δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ’ ἀνδράσι ναιετάασκον (sc. οἱ Κόλχοι), / εἰσότε Βακχιάδαι γενεὴν Ἐφύρῃθεν ἑόντες / ἀνέρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον”. Ἐφύρα ἡ Κόρινθος, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρὸς. **Εὐμηλος** δὲ ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.

5 **Εὐμηλος**] Σιμωνίδης P: Εὐμηλος δὲ (καὶ Σιμωνίδης) Schneidewin, Simonides (1835) 101 = PMG 596; cf. fr. 3 test.

2

(FGrHist 451 F 6)

(Λήδα θυγάτηρ Γλαύκου τοῦ Σισύφου πατρὸς καὶ Παντειδυίας μητρὸς)

Schol. Ap. Rhod. 1.146–9a. Vide Pher. fr. 9.

Frr. 3–10. Sine libri titulo tradita

Una tantum epitoma innotuit, sc. Corinthiacorum; aut illinc aut ex Eumeli poemate pendere fragmenta ad res Corinthias spectantia manifestum est. Cecinit autem Eumelus et alia carmina, unde aliqua quae infra citavi fragmenta haud scio an venerint.

3

(FGrHist 451 F 2a)

(Μήδεια ἐν Κορίνθῳ)

Paus. 2.3.10 (1.115.11 Rocha-Pereira). **Εὐμηλος** δὲ Ἥλιον ἔφη δοῦναι τὴν χώραν Ἀλωεῖ μὲν τὴν Ἀσωπίαν, Αἰήτῃ δὲ τὴν Ἐφυραῖαν· καὶ Αἰήτην

ἀπιόντα ἐς Κόλχους παρακαταθέσθαι Βούνῳ τὴν γῆν, Βούνον δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀλκιδαιμείας εἶναι, καὶ ἐπεὶ Βούνος ἐτέλευτησεν, οὕτως Ἐπωπέα τὸν Ἀλωέως καὶ τὴν Ἐφυραίων σχεῖν ἀρχήν· Κορίνθου δὲ ὕστερον τοῦ Μαραθῶνος οὐδένα ὑπολιπομένον παῖδα, τοὺς Κορινθίους Μήδειαν μετα-
5 πεμφαμένους ἐξ Ἰωλκοῦ παραδοῦναι οἱ τὴν ἀρχήν. (11) βασιλεύειν μὲν δὴ δι’ αὐτὴν Ἰάσονα ἐν Κορίνθῳ, Μηδεία δὲ παῖδας μὲν γίνεσθαι, τὸ δὲ αἰετικτόμενον κατακρύπτειν αὐτὴν ἐς τὸ ἱερὸν φέρουσαν τῆς Ἥρας, κατακρύπτειν δὲ ἀθανάτους ἔσσεσθαι νομίζουσαν· τέλος δὲ αὐτὴν τε μαθεῖν ὥς ἡμαρτήκοι τῆς ἐλπίδος καὶ ἅμα ὑπὸ τοῦ Ἰάσονος φωραθεῖσαν—οὐ γὰρ αὐτὸν ἔχειν δεομένη συγγνώμην, ἀποπλέοντα δὲ ἐς Ἰωλκὸν οἴχεσθαι—
10 τούτων δὲ ἔνεκα ἀπελθεῖν καὶ Μήδειαν παραδοῦσαν Σισύφῳ τὴν ἀρχήν.

4 ὑπολιπομένου Na: ὑπολειπ- cett.

7 αὐτὴν Hitzig (ed. 1899): αὐτὸ β; del. Jacoby

10 δὲ Ag: om. cett.

Cf. schol. Eur. Med. 19 ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε Κορίνθου (sc. ἡ Μήδεια) ἱστοροῦσιν Εὐμηλος καὶ Σιμωνίδης λέγων οὕτως: (citatur PMG 545). Similia leguntur schol. Med. 9 = FGrHist 451 F 2b = Hell. fr. 133. Ex Eumeli versibus schol. Pind. Ol. 13.74f = FGrHist 451 F 2c = Eum. Corinthiaca fr. 2^A Davies citatis, Eum. fr. 3 Bernabé Allocum Acetemque filios Solis Antiopaeque esse accipimus, id quod apud Eumelum pseudepigraphum repetitum esse facile credas.

4

(FGrHist 451 F 4)

(Σισύφου καὶ Νηλέως τάφοι)

Paus. 2.2.2 (1.110.19 Rocha-Pereira). <τάφους δὲ> Σισύφου καὶ Νηλέως—καὶ γὰρ Νηλέα ἀφικόμενον ἐς Κόρινθον νόσω τελευτῆσαι φασὶ καὶ περὶ τὸν ἱσθμὸν ταφῆναι—οὐκ ἂν οἶδ’ εἰ ζητοίη τις ἐπιλεξάμενος τὰ **Εὐμήλου**· Νηλέως μὲν γὰρ οὐδὲ Νέστορι ἐπιδειχθῆναι τὸ μνήμα ὑπὸ
5 Σισύφου φησί, χρῆναι γὰρ ἄγνωστον τοῖς πᾶσι ὁμοίως εἶναι, Σίσυφον δὲ ταφῆναι μὲν ἐν τῷ ἱσθμῷ, τὸν δὲ οἱ τάφον καὶ τῶν ἐφ’ αὐτοῦ Κορινθίων ὁλίγους εἶναι τοὺς εἰδότας.

1 suppl. edd. plerique; καὶ τάφος Panneg; τοὺς δὲ τάφους Rosbach, BPhW 41 (1921) 332
3 οἶδ’ εἰ Madvig, Adversaria critica ad scriptores Graecos, 1 (1871) 705: οὐδ’ εἰ β 5 φησί Bekker: φασί β

5

(FGrHist 451 F 5)

(Σινώπη Ἀσωποῦ θυγάτηρ)

Schol. Ap. Rhod. 2.946–54c. Vide Hec. fr. 34.

6

(FGrHist 451 F 7)

(ἐγέννησε Μενέλαος ἐκ Κνωσσίας νύμφης Ξενόδαμον)

Apollod. *Bibl.* 3.11.1 (3.133). Vide Acus. fr. 41.

7

(FGrHist 451 F 8)

(Λυκάονι θυγατέρα καὶ Καλλιστῶ γενέσθαι)

Apollod. *Bibl.* 3.8.2 (3.100). Vide Pher. fr. 157.

8

(Ἀρκάδος καὶ Χρυσοπελείας Ἑλατος καὶ Ἀφείδας)

a

(FGrHist 451 F 9)

Apollod. *Bibl.* 3.9.1 (3.102, p. 136 Wagner). Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου ἢ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ **Εὐμηλος** λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἑλατος καὶ Ἀφείδας.

1 Λεανείρας Gale (ed. 1675): Λεανείρας codd. 2 Μεγανείρας C. Keil apud Passow, *Handwörterbuch der griechischen Sprache*⁵ 2.1 (1852) s.v. Μεγανείρα τῆς Heyne! τοῦ codd. 3 Ἑλατος] sic M; Ἑλαστος O

b

Schol. (ss³, Tzetz.) in Lycoph. *Alex.* 480 (172.20 Scheer). “ἐγγόνων δρυός”. Ἀρκὰς ὁ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς ὡς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς (FGrHist 262 F 12b) κυνηγῶν ἐνέτυχέ τινα τῶν Ἀμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνεύουσα καταφθαρήναι, τῆς δρυὸς ἐν ᾗ ἦν γεγονυῖα ἢ νύμφη ὑπὸ χειμάρρου ποταμοῦ διαφθαρείσης. ὁ δὲ Ἀρκὰς τὸν ποταμὸν ἀνέτρεψε καὶ τὴν γῆν χώματι ὠχύρωσεν. ἢ δὲ νύμφη Χρυσοπέλεια τὴν κλήσιν κατ’ **Εὐμηλον** συνελθοῦσα αὐτῷ ἔτεκεν Ἑλατον καὶ Ἀμφιδάμαντα ἐξ ὧν εἰσιν οἱ Ἀρκάδες ὡς φησιν Ἀπολλώνιος (citantur *Argon.* 2.475 sqq.).

2 ἐπεὶ Ἀρκὰς ss³ 2 sq. ὁ Διὸς—Λαμψακηνὸς om. ss³ 4 καταφθαρήναι Scheer: καὶ φθαρήναι s, φθαρήναι s³, καὶ μελλόνση φθαρήναι Tzetz. 7 Χρυσοπέλεια—Εὐμηλον om. ss³ 8 Ἀφείδαντα Tzetz. ex a in Ἀρκάδες desinunt ss³

Quae omiserunt ss³ non e scholio antiquiore in Lycophronem, sed e schol. in Ap. Rhod. 2.476–83a = Charonis, FGrHist 262 F 12a, fr. a supra, Ap. Rhod. huc a Tzetz. inserta esse censet Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros* (1886) 81 n. 54.

9

(EGF fr. dub. 3, PEG fr. 17)

(τρεῖς εἶναι Μούσας θυγατέρας Ἀπόλλωνος·
Κηφισοῦν Ἀχελωῖδα Βορυσθενίδα)

Tzetz. ad Hes. *Op.* 1 (ed. T. Gaisford, *Poetae minores Graeci* 3 (Oxonii, 1820) 23). **Εὐμηλος μὲν ὁ Κορίνθιος** τρεῖς φησιν εἶναι Μούσας θυγατέρας Ἀπόλλωνος· Κηφισοῦν Ἀχελωῖδα Βορυσθενίδα.

3 Κηφισοῦν H, -δων sine accentu F Ἀχελωῖδα Hermann, *Opusc.* 2.301 (1819): Ἀπολλωνίδα codd. θορυ- F, ἐρυ- H, ὠρυ- E

Eadem leguntur in cod. Barocc. 133 (*Anecd. Ox.* 4.424.29) et aliis teste Ruhnkenio *Opuscula* 2609 (1782).

10

(EGF fr. dub. 4, PEG fr. 18)

(τὸν Δία ἐν τῇ Λυδία τεχθῆναι)

Lydus, *Mens.* 4.71 (123.14 Wünsch). **Εὐμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος** τὸν Δία ἐν τῇ καθ’ ἡμᾶς Λυδία τεχθῆναι βούλεται. καὶ μᾶλλον ἀληθεύει ὅσον ἐν ἱστορίᾳ· ἔτι γὰρ καὶ νῦν πρὸς τῷ δυτικῷ τῆς Σαρδιανῶν πόλεως μέρει ἐπ’ ἀκρωρείας τοῦ Τμώλου τόπος ἐστίν, ὃς πάλαι μὲν Γοναὶ Διὸς Ὑετίου, νῦν δὲ παρατραπίσης τῷ χρόνῳ τῆς λέξεως Δεύσιον προσαγορεύεται. φύλακες ἦσαν οἱ Κούρητες.

HECATAEUS MILESIUS (*FGrHist* 1)

floruit rebellantibus Ionibus 499–4 a.C.

Testimonia

Conspectus: Testt. 1–2 In universum
Testt. 3–8 De rebus gestis famaue
Testt. 8A–15 De libris
Testt. 16–20 De elocutione
Testt. 21–5C Varia

Hecataeus quotiens *Μιλήσιος* vocetur taedet memorare (ipsius verbis fr. 1). *ιστορικός* vocatur testt. 2, 8; *ιστοριογράφος* testt. 1a, cf. 3a; *historiae conditor* testt. 3b (cf. 1a et de geographia testt. 11–12A); *ἀρχαῖος συγγραφεύς* testt. 10 (cf. 1a, 16, 17, 19); *παλαιὸς παντάπασιν* testt. 10A (cf. 13); *μύθων ἀρχαίων συνθέτης* testt. 9; *λογοποιός* testt. 4–6 (Hdt.), 9, 15c, fr. 26, *FGrHist* 1 F 308.

In universum de vita atque aetate

1a. *Suda* ε 360 (2.213.24 Adler). **Ἑκαταῖος**, *Ηγησάνδρου*, *Μιλήσιος*· γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ *Μιλήσιος* (*FGrHist* 687 T 2), ἐπὶ τῆς ξε΄ *Ὀλυμπιάδος* (520/16)· *ιστοριογράφος*. *Ηρόδοτος* δὲ ὁ *Ἀλικαρνασεὺς* ὠφέληται τούτου νεώτερος ὢν· γέγονε γὰρ μετ' αὐτόν. καὶ ἦν ἀκουστῆς *Πρωταγόρου* ὁ **Ἑκαταῖος**. πρῶτος δὲ *ιστορίαν* πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ *Φερεκύδης* (*Pher. Syr.* fr. 10 Schibli). τὰ γὰρ **Ἀκουσιλάου** νοθεύεται (*Acus.* testt. 7).

5 *Πυθαγόρου* Sevin, *Mémoires de littérature tirées des registres de l'Académie royale des inscriptions et belles lettres* 6 (1729) 474 7 *Ἀκουσιλάου* Vossius, *De hist. gr.* 12 = p. 13 n. 31 Westermann: *Ἀγχιλάου* codd.

Cf. *Ἑκαταῖος* ὁ *Ηγησάνδρου* Hdt. 6.137 = fr. 127, 5.125 = testt. 6. Repetuntur postremae duae sententiae in *Suda* ε 697 et σ 1284. De primis auctoribus historiarum cf. *Isid. Orig.* 1.39.12 *hunc* (sc. *hexametrum versum!*) *apud Graecos Hecataeus* (ed. *Arvaliana: Achatesius* codd.) *Milesius fertur primus composuisse, vel, ut alii putant, Pherecydes Syrus*; 1.42 *historiam autem apud nos primus Moyses de initio mundi conscripsit. Apud gentiles vero primus Dares Phrygius de Graecis et Troianis historiam edidit, quam in foliis palmarum ab eo conscriptam esse ferunt. Post Daretem autem in Graecia Herodotus historicus primus habitus est. Post quem Pherecydes* (*Syrium nempe subaudivit Isidorus*, cf. 1.38.2; at vide *Pher.* testt. 6) *claruit his temporibus quibus Esdras legem scripsit*.

1b. Id. ε 739 (2.238.18 Adler). **Ἑλλάνικος**, **Μιτυληναῖος** (*Hell.* testt. 1) . . . καὶ **Ἑκαταίῳ** τῷ **Μιλησίῳ** ἐπέβαλε, γεγονότι κατὰ τὰ *Περσικά* (480/79) ἢ *μικρῷ πρόσθεν*.

1 *Μιτυληναῖος*] *Μιλήσιος* F, cf. testt. 2 infra 2 *ἐκαταίῳ* FV *γεγονὼς* Jacoby *RE* VII.2 (1912) 2670 3 ἢ *Idicls, RhMP* 31 (1876) 54: καὶ codd. *πρόσθεν* Rohde *Kl. Schr.* 1.119 (1878)

Verba καὶ *Ἑκαταίῳ*—*πρός* repetuntur *Suda* ε 2020. Ad aetatem vide etiam testt. 17a, 21.

2. *Suda* ε 738 (2.238.17 Adler). **Ἑλλάνικος, **Μιλήσιος**, *ἱστορικός*. *Περίοδον Γῆς καὶ Ἱστορίας*.

Ἑλλάνικος errorem esse pro *Ἑκαταῖος* vidit iam Sturz! p. 28

De rebus gestis famaue

3a. Strab. 14.1.7 p. 635 (3.97.7 Kramer). *ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε, εἰς τῶν ἐπτά σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ μαθηματικῆς, καὶ ὁ τούτου μαθητῆς Ἀναξίμανδρος καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξίμενης*· ἔτι δ' **Ἑκαταῖος** ὁ τὴν *Ἱστορίαν* συντάξας.

3b. Solin. *Coll.* 40.6 (167.1 Mommsen). *ingenia Asiatica inclita per gentes fuere. poetae Anacreon, inde Mimnermus* (testt. 8 Gentili–Prato, 15 Allen) *et Antimachus* (testt. 11 Wyss, 8 Matthews), *deinde Hipponax* (testt. 66 Degani), *deinde Alcaeus, inter quos etiam Sappho mulier. at historiae conditores Xanthus* (*FGrHist* 765 T 3), **Hecataeus**, *Herodotus, cum quibus Ephorus* (*FGrHist* 70 T 2c) *et Theopompus* (deest *FGrHist* 115 T).

4. Hdt. 2.143.1 (ed. Hude vol. 1). *Πρότερον δὲ Ἑκαταίῳ* τῷ *λογοποιῷ* ἐν *Θήβῃσι* γενεηλογήσαντι ἐωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκαὶ δέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ *ἱεεὲς* τοῦ *Διὸς οἶόν τι* καὶ ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἐμειωτόν. (2) *ἐσαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον ἔσω ἐδὸν μέγα ἐξηρίθμεον* 5 *δεικνύντες κολοσσοὺς ξυλίνους τοσοῦτους ὅσους περ εἶπον* (2.142.1)· *ἀρχιερεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι ἱστᾷ ἐπὶ τῆς ἐωυτοῦ ζόης εἰκόνα ἐωυτοῦ*. (3) *ἀριθμέοντες ὧν καὶ δεικνύντες οἱ ἱεεὲς ἐμοὶ ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἐωυτῶν ἕκαστον ἐόντα, ἐκ τοῦ ἄγχιστα ἀποθανόντος τῆς εἰκόνης διεξιόντες διὰ πασέων, ἐς οὐ ἀπέδεξαν ἀπάσας αὐτάς*. (4) **Ἑκαταίῳ** δὲ γενεηλογήσαντι 10 *ἐωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι ἐς ἑκαὶ δέκατον θεὸν ἀντεγενεηλόγησαν ἐπὶ τῇ ἀριθμῇσι, οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον*.

2 *γενεῇ* τε pars codicum ἐωυτὸν—ἀναδήσαντι om. RSV 6 ἱσταται pars codd. 7 ἐμοὶ] μοι MDRSV 10 sq. ἐπὶ τῇ ἀριθμῇσι del. Gomperz

Locus integer Hecataei invenitur *FGrHist* 1 F 300 inter frr. Periodi; sunt autem qui Genecalogiis attribuant.

4A. Aristid. 36.110 (2.298.5 Keil). Praecedit paulo ante *FGrHist* 1 F 308. καίτοι Αἰγυπτίους γε ἀκριβέστερον εἰκὸς εἰδέναι τὰ σφέτερα αὐτῶν ἢπερ Ὀμηρον τὸν ἐν Σμύρνῃ καὶ Ἑκαταίων τὸν ἐν Μιλήτῳ.

5. Hdt. 5.36.1 (ed. Hude vol. 2). ἐβουλευέτο ὦν (sc. Ἀρισταγόρης) μετὰ τῶν στασιωτῶν, ἐκφήνας τὴν τε ἐωυτοῦ γνώμην καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ἰστιαίου ἀπιγμένα. (2) οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τωὐτὸ ἐξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίστασθαι, Ἑκαταῖος δ' ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν οὐκ ἔα πόλεμον βασιλεῖ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, καταλέγων τὰ τε ἔθνεα πάντα τῶν ἥρχε Δαρείος καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐπεῖτε δὲ οὐκ ἔπειθε, δευτέρα συνεβούλευε ποιεῖν ὅπως ναυκρατέες τῆς θαλάσσης ἔσονται. (3) ἄλλως μὲν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων ἐνορᾶν ἐσόμενον τοῦτο (ἐπίστασθαι γὰρ τὴν δύναμιν τὴν Μιλησίων εἶδεν ἄσθενέα), εἰ δὲ τὰ χρήματα κατααιρεθεῖν τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Βραγχίδῃσι, τὰ Κροίσος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσεων τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως αὐτοὺς τε ἔξιν (τοῖσι) χρήμασι χρᾶσθαι καὶ τοὺς πολεμίους οὐ συλήσειν αὐτά . . . (4) αὕτη μὲν δὴ οὐκ ἐνικά ηῖ γνώμη, ἐδόκεε δὲ ὁμως ἀπίστασθαι.

5 τῶν] τῷ Bekker

9 τὴν Μιλησίων DV: τῶν M. tell.

11 add. Stein (ed. 1894)

(Ad Hecataeum Abderitam melius refertur Plut. *Lyc.* 20.2 ~ *Apophth. Lac.* 218b = *FGrHist* 1 T 5 bis in addendis primo volumini p. *1.)

6. Hdt. 5.124.1 (ed. Hude vol. 2). ἀλίσκομένων δὲ τῶν πολιῶν . . . (2) συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας ἐβουλευέτο (sc. Ἀρισταγόρης), λέγων ὡς ἄμεινον σφίσι εἶη κρησφύγετον τι ὑπάρχον εἶναι, ἣν ἄρα ἐξωθένται ἐκ τῆς Μιλήτου, εἴτε δὴ ὦν ἐς Σαρδῶν ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἄγοι ἐς ἀποικίην, εἴτε ἐς Μύρκινον τὴν Ἰδωνῶν, τὴν Ἰστιαῖος ἐτείχεε παρὰ Δαρείου δωρεὴν λαβών. ταῦτα ἐπειρώτα ὁ Ἀρισταγόρης. 125. Ἑκαταίου μὲν νυν τοῦ Ἡγησάνδρου, ἀνδρὸς λογοποιοῦ, τουτέων μὲν ἐς οὐδετέρην στέλλειν ἔφερε ἢ γνώμη, ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νήσῳ τείχος οἰκοδομησάμενον ἡσυχίην ἄγειν, ἣν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς Μιλήτου· ἔπειτα δὲ ἐκ ταύτης ὁρμώμενον κατελεύσεσθαι ἐς τὴν Μίλητον. 126. ταῦτα μὲν δὴ Ἑκαταῖος συνεβούλευε, αὐτῷ δὲ Ἀρισταγόρῃ ἢ πλείστη γνώμη ἦν ἐς τὴν Μύρκινον ἀπάγειν . . . αὐτὸς δὲ (sc. ὁ Ἀρισταγόρης) παραλαβὼν πάντα τὸν βουλόμενον ἔπλεε ἐς τὴν Θρηίκην καὶ ἔσχε τὴν χώραν ἐπ' ἣν ἐστάλη. (2) ἐκ δὲ ταύτης ὁρμώμενος ἀπόλλυται ὑπὸ Θρηίκων αὐτὸς τε ὁ Ἀρισταγόρης καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ.

5 ἐτείχεε] ἐτείχισε d (=DRSV)
τούτου SVU

7 τουτέων Aldus (ed. pr. 1502): τούτων a (=ABC) DP,
11 ἀπάγειν] ἀπαγαγεῖν d

7. Diod. 10.25.4 (2.214.4 Vogel). Ὅτι Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος πρεσβευτὴς ἀπεσταλμένος ὑπὸ τῶν Ἰώνων ἠρώτησε δι' ἣν αἰτίαν ἀπιστεῖ αὐτοῖς ὁ Ἀρταφέρνης. τοῦ δὲ εἰπόντος, μήποτε ὑπὲρ ὧν καταπολεμηθέντες κακῶς ἔπαθον μνησικακήσωσιν, Οὐκοῦν, ἔφησεν, εἰ τὸ πεπονθέναι κακῶς

τὴν ἀπιστίαν περιποιεῖ, τὸ παθεῖν ἄρα εὖ ποιήσει τὰς πόλεις Πέρσας εὐνοούσας. ἀποδεξάμενος δὲ τὸ ῥηθὲν ὁ Ἀρταφέρνης ἀπέδωκε τοὺς νόμους ταῖς πόλεσι καὶ τακτοὺς φόρους κατὰ δύναμιν ἐπέταξεν.

Hinc Constantinus Porphyrogenitus, *Excerpta historica de sententiis* §109.

8. Ael. *VH* 13.20 (161.26 Dilts). ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκιδᾶς ὄνομα, ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους ἐνθυμούμενος ἡδέως ἀπολύεσθαι τοῦ ζῆν· δι' ἐλπίδος γὰρ ἔχειν συγγενέσθαι τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρα, τῶν δὲ ιστορικῶν Ἑκαταίῳ, τῶν δὲ μουσικῶν Ὀλύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὀμήρῳ. καὶ ἐπὶ τούτοις, ὡς λόγος, τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν.

2 ἐνθυμούμενος] εὐθ- Kühn (ed. 1780), ἀθυμουμένους Gronovius; alii alia

De libris

8A. Aristid. 28.68 (2.163.22 Keil). πρότερον δὲ τοὺς μεταξὺ τῶν ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων ἐξετάσαι βούλομαι. “Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεὺς ιστορίης ἀπόδεξις ἦδε, ὡς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα μεγάλα καὶ θυμαστά, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ καὶ βαρβάροις ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται.” εἰεν, ὦ βέλτιστε Ἡρόδοτε, ἐν σοὶ δὴ καὶ τοῖς σοῖς λόγοις ἀξιοῖς εἶναι τὸ σωθῆναι μνήμη τὰς τε Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων πράξεις, ἣ διεφθάρθαι πάσας; ἔγωγε, φησὶν ὁ Ἡρόδοτος, εἰ μὴ παντάπασιν ὕψνου μεστός εἰ. καὶ μοι δοκεῖ τὸν ἕτερον (sc. Thucydidem) τοῦτο ἡσυχὴ κνίζειν. οὐκ ἔχων γοῦν ὅστις γένηται τὸν πόλεμον αἶρει, καὶ βουλόμενος εἰπεῖν, οἶμαι, ὅτι αὐτὸς ἀξιολογώτατος εἶη τῶν συγγραφέων τῷ πολέμῳ τὴν ψῆφον δίδωσι. καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον ὅπερ λέγω τῆς σπουδῆς τοῦτ' ἐστίν. περιέρχεται δ' αὐτὸ καὶ μάλα ἀστείως καὶ τοὺς πρεσβυτέρους πολέμους ὡς ἂν σὺ δόξαις καθαιρεῖ. ἔστι δὲ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ ἐνδείκνυται τῷ Ἡροδότῳ καὶ τοῖς Ἑλλανικοῖς (test. 12A) καὶ τοῖς Ἑκαταίοις καὶ πᾶσι τούτοις ὅτι ἐγὼ ὑμῶν προέχω τῇ κρίσει πρῶτον· τὰ γοῦν κράτιστα ἐξειλεχώς, ταῦτα καὶ περὶ τούτων γράφω, τὰ δὲ πλείω παιδιά.

Ad sententiam cf. Dionem Chrys. ad fr. 1 allatum.

9. Ael. *NA* 9.23 (226.14 Hercher). . . . ποιηταὶ καὶ μύθων ἀρχαίων συνθέται, ὧνπερ οὖν καὶ Ἑκαταῖος ὁ λογοποιὸς ἐστίν (vide fr. 24).

10. Strab. 8.3.9 p. 341 (2.111.15 Kramer). Praecedunt fr. 25, *FGrHist* 1 F 121. πολλὰ μὲν οὖν καὶ μὴ ὄντα λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, συντεθραμμένοι τῷ ψευδεὶ διὰ τὰς μυθογραφίας. διὰ δὲ τοῦτο καὶ οὐχ ὁμολογοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν αὐτῶν.

10A. Diod. Sic. 1.37.3 (1.62.23 Vogel) = *FGrHist* 1 F 302a = Agatharchides *FGrHist* 86 F 19. οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Ἑλλάνικον (test. 19A) καὶ Κάδμον (*FGrHist* 489 T 3b, F 1), ἔτι δ' Ἑκαταίων, καὶ πάντες

οἱ τοιοῦτοι, παλαιοὶ παντάπασιν ὄντες, εἰς τὰς μυθώδεις ἀποφάσεις ἀπέκλιναν.

Cf. test. 18 μύθους τὰ πάντα σχεδὸν . . . συγγραφόμενος. Hinc Theophylactus Simocatta, *Historiae* 7.17.3.

11a. Strab. 1.1.1 p. 1 (1.1.3 Sbordone). τῆς τοῦ φιλοσόφου πραγματείας εἶναι νομίζομεν, εἴπερ ἄλλην τινά, καὶ τὴν γεωγραφικὴν, ἣν νῦν προηγήμεθα ἐπισκοπεῖν. ὅτι δ' οὐ φαύλως νομίζομεν ἐκ πολλῶν δῆλον· οἱ τε γὰρ πρῶτοι θαρρήσαντες αὐτῆς ἄψασθαι τοιοῦτοί τινες ὑπῆρξαν, Ὅμηρος τε καὶ Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος (cf. *Vorsokr.* 12 A 6) καὶ Ἑκαταῖος ὁ πολίτης αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἐρατοσθένης φησί (fr. I A, 1 Berger), καὶ Δημόκριτος δὲ (cf. *Vorsokr.* 68 B 15) καὶ Εὐδοξος (fr. 273b Lasserre) καὶ Δικαίαρχος (fr. 104 Wehrli) καὶ Ἐφορος (*FGrHist* 70 T 19) καὶ ἄλλοι πλείους· ἔτι δὲ οἱ μετὰ τούτους, Ἐρατοσθένης τε (test. 1 Berger) καὶ Πολύβιος καὶ Ποσειδώνιος (test. 75 Edelstein-Kidd, cf. *FGrHist* 87 T 17), ἄνδρες φιλόσοφοι.

11b. Id. 1.1.11 p. 7 (1.1.14 Sbordone). νυνὶ δὲ ὅτι μὲν Ὅμηρος τῆς γεωγραφίας ἤρξεν, ἀρκείτω τὰ λεχθέντα. φανεροὶ δὲ καὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες αὐτῷ ἄνδρες ἀξιόλογοι καὶ οἰκείοι φιλοσοφίας, ὧν τοὺς πρῶτους μεθ' Ὅμηρον δύο φησὶν Ἐρατοσθένης (fr. I B, 5 Berger), Ἀναξίμανδρόν τε (*Vorsokr.* 12 A 6), Θαλοῦ γεγονότα γνώριμον καὶ πολίτην, καὶ Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον· τὸν μὲν οὖν ἐκδούναί πρῶτον γεωγραφικὸν πῖνακα, τὸν δὲ Ἑκαταῖον καταλιπεῖν γράμμα, πιστούμενον ἐκείνου εἶναι ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ γραφῆς.

12. Agathemerus, *Geographiae hypotyposis* 1 GGM 2.471 sqq.; denuo ed. Diller, *GRBS* 16 (1975) 59–76 = *Studies in Greek Manuscript Tradition* (1983) 69–86. Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος (*Vorsokr.* 12 A 6), ἀκουστῆς Θαλέω, πρῶτος ἀπετόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πῖνακι γράφειν, μεθ' ὃν Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος, ἀνὴρ πολυπλανής, διηκρίβωσεν ὥστε θαυμασθῆναι τὸ πρᾶγμα· Ἕλληνας γὰρ ὁ Λέσβιος (test. 13), ἀνὴρ πολυῖστωρ, ἀπλάστως παρέδωκε τὴν ἱστορίαν. εἴτα Δαμάστης ὁ Σιγαιεύς (Dam. test. 4) τὰ πλείστα ἐκ τῶν Ἑκαταίου μεταγράψας περίπλουν ἔγραψεν. ἐξῆς Δημόκριτος (*Vorsokr.* 68 B 15) καὶ Εὐδοξος (fr. 273a Lasserre) καὶ ἄλλοι τινὲς γῆς περιόδους καὶ περίπλους ἐπραγματεύσαντο.

5 add. apogr. C 8 Σιγαιεύς Creuzer, *Historicorum Graecorum antiquissimorum fragmenta* (1806) 9 post Gronovium: Κητιεύς B; Κητιεύς T'ennulius (ed. 1671)

Sequitur *FGrHist* 1 F 36a. Cf. Schol. Dionys. Per. GGM 2.428.7 = *FGrHist* 1 T 12b, Eust. ad eundem GGM 2.208.14

12A. Amm. Marc. 22.8.10 ed W. Speyfarth 1 (Lipsiae 1978) 262.3 = *FGrHist* 1 F 197. *omnis autem eius* (sc. *maris Aegaei*) *velut insularis*

circuitus litorea navigatio, viginti tribus dimensa milibus stadiorum, ut Eratosthenes (fr. III B, 79 Berger) *adfirmat et Hecataeus et Ptolemaeus aliique huius modi cognitionum minutissimi scitatores* . . .

3 minutissimi E, W man.²: mun- V

13. Strab. 7.3.6 p. 298 (2.19.3 Kramer). ἃ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ νεῶν προοιμαζόμενος (*FGrHist* 244 F 157a) εἶρηκεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἂν. ἐπαινεί γὰρ Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν (fr. I A, 6 Berger) ὅτι φησὶν ἐκείνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν . . . οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν, Ἡσίοδον μὲν (fr. 153 Merkelbach-West) Ἡμίκνυας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους, Ἀλκμᾶνα δὲ (*PMGF* 148(ii)) Στεγανόποδας, Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους (fr. 431 Radt) καὶ Στερνοφθάμους (fr. 441 Radt) καὶ Μονομμάτους (fr. 434a Radt) {ἐν τῷ Προμηθεὶ φασί}, καὶ ἄλλα μυρία. ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφέας βαδίζει (sc. Ἀπολλόδωρος) Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν (*FGrHist* 1 F 194), καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ (*FGrHist* 115 F 75d) Μεροπίδα γῆν, παρ' Ἑκαταίῳ δὲ **Κιμμερίδα** πόλιν, παρ' Εὐνήμερῳ δὲ (*FGrHist* 63 T 5c = fr. 6 Winiarczyk) τὴν Παγχ(α)λίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὄμβρων τήκεσθαι· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν.

10 del. Heyne² 1106 = Heyne³ 421 12 Ῥιπαῖα Xylander (Ῥιπαῖα scripsi): Ῥειπέα ACW Ὠγύγιον i, Xylander: Ὠγύγιον A; Ὠγύγιον CW; Ὠγύγιον Meineke² 83; ad lectiones cf. Pher. fr. 126.6 16 cm. Tzschucke post Xylanderum (Παγχ(α)λίαν) Ἀριστοτέλει cf. *Mir.* 45–8 p. 833b 6–21? † Ἀριστοτέλει† Radt, qui levius post τήκεσθαι interpungit; παρ'—τήκεσθαι del. Rusten, *Dion. Scyt.* 115 18 ἐξευρεῖν Casaubonus!: ἐπιτείνειν codd.

Hinc pendet Tzetzes, *Chil.* 7.752 sqq. Cf. etiam Strab. 1.2.35 p. 43 (1.87.4 Sbordone): Ἡσίοδον δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιο ἄγνοιαν, Ἡμίκνυας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσι καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Μονομμάτους, ὅπου γε οὐδὲ τοῖς πεζῇ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχονεν περὶ πολλῶν, κἂν (Heyne² 1103 = Heyne³ 419: ἐάν codd.) μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν· φαίνεται γὰρ εὐθὺς ὅτι μύθους παραπλέκουσαν ἐκόντες οὐκ ἄγνοια τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων τερατείας καὶ τέρψεως χάριν. δοκοῦσι δὲ κατ' ἄγνοιαν, ὅτι μάλιστα καὶ (del. Casaubonus¹) πιθανῶς τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ (παρὰ W) τῶν ἀδῆλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων (sequitur Hell. test. 19). Milesio utpote fonti Eratosthenis (vide test. 11–12) dedit Jacoby, non sine causa, sed haud sequius Abderitae dares (*FGrHist* 264 F 8; vide Jacoby ad 264 T 9). Apollodorus Hecataeum adhibet etiam test. 25A–B.

(Agatharchidis verba apud Phot. *Bibl.* 250 p. 454b 30 (7.172 Henry) = *FGrHist* 1 T 14 = *FGrHist* 264 T 9 melius ad Hecataeum Abderitam referenda sunt.)

15a. Ath. epit. 2.81 p. 70a (1.165.1 Kaibel). Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας Περιγήσει, εἰ γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον—Καλλιμάχος

γὰρ (fr. 437 Pfeiffer) *Νησιώτου* αὐτὸ ἀναγράφει· ὅστις οὖν ἐστὶν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτως· (FGrHist 1 F 291, 292a, 296).

15b. Ath. 9.79 p. 410e (2.395.9 Kaibel). ὡς καὶ Ἑκαταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιγραφομένη· (FGrHist 1 F 358).

15c. Arr. *Anab.* 5.6.5 (1.245.12 Roos). Αἴγυπτον τε Ἡρόδοτος τε καὶ Ἑκαταῖος οἱ λογοποιοί, ἢ εἰ δὴ τοῦ ἄλλου {ἢ Ἑκαταίου} ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα, δῶρόν τε τοῦ ποταμοῦ ἀμφοτέρω ὡσαύτως ὀνομάζουσιν (FGrHist 1 F 301) . . .

2 del. Diels

De elocutione

16. Strab. 1.2.6 p. 18 (1.33.17 Sbordone). ὡς δ' εἰπεῖν, ὁ πεζὸς λόγος, ὃ γε κατεσκευασμένος, μίμημα τοῦ ποιητικοῦ ἐστὶ. πρῶτιστα γὰρ ἢ ποιητικὴ κατασκευὴ παρήλθεν εἰς τὸ μέσον καὶ εὐδοκίμησεν· εἴτα ἐκείνην μιμούμενοι, λύσαντες τὸ μέτρον, τὰλλα δὲ φυλάξαντες τὰ ποιητικά, συνέγραφαν οἱ περὶ Κάδμον (FGrHist 489 T 3a) καὶ Φερεκύδη (Pher. Syr. fr. 13 Schibli) καὶ Ἑκαταῖον· εἴτα οἱ ὕστερον, ἀφαιρούντες αἰεὶ τι τῶν τοιούτων εἰς τὸ νῦν εἶδος κατήγαγον, ὡς ἂν ἀπὸ ὕψους τινός, καθάπερ ἂν τις καὶ τὴν κωμωδίαν φαίη λαβεῖν τὴν σύστασιν ἀπὸ τῆς τραγωδίας καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ὕψους καταβιβασθεῖσαν εἰς τὸ λογοειδὲς νυνὶ καλούμενον.

Hinc Eust. II. 9.9.

17a. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1 (1.330.7 Usener–Radermacher, 48.17 Aujac). μέλλων δὲ ἄρχεσθαι τῆς περὶ Θουκυδίδου γραφῆς ὀλίγα βούλομαι περὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων εἰπεῖν, τῶν τε πρεσβυτέρων καὶ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκμασάντων ἐκείνῳ χρόνους, ἐξ ὧν ἔσται καταφανὴς ἢ τε προαίρεσις τοῦ ἀνδρός, ἢ χρησάμενος διήλλαξε τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἢ δύναμις. (2) ἀρχαῖοι μὲν οὖν συγγραφεῖς πολλοὶ καὶ κατὰ πολλοὺς τόπους ἐγένοντο πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (a. 431)· ἐν οἷς ἐστὶν **Εὐγαίων τε ὁ Σάμιος** (test. 1) καὶ **Δηῖοχος** (ὁ **Κυζικηνός** (test. 1) καὶ **Βίων**) ὁ **Προκοννήσιος** (FGrHist 332 T 2) καὶ **Εὐδήμος ὁ Πάριος** (test. 1) καὶ **Δημοκλῆς ὁ Φυγελεύς** (test. 1) καὶ **Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος**, ὃ **τε Ἀργεῖος Ἀκουσίλαος** (test. 2) καὶ ὁ **Λαμψακηνός Χάρων** (test. 3a) καὶ ὁ **Χαλκηδόνιος** (. . .) **Ἀμελησαγόρας** (FGrHist 330 T 1), ὀλίγῳ δὲ πρεσβύτεροι τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ μέχρι τῆς Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας **Ἑλλάνικος τε ὁ Λέσβιος** (test. 5) καὶ **Δαμάστης**

3 περὶ in cod. M (=A) reperitur teste Usenero 8 *Εὐγαίων* Vossius, *De hist. gr.* 10 = p. 21 Westermann: *Εὐγείων* codd. 8 sq. add. Jacoby 10 post *Μιλήσιος* add. (καὶ *Διονύσιος ὁ Μιλήσιος*) Radermacher, *BPhW* 27 (1907) 299 sqq. 12 lacunam (nomen *Chalcedonii et verba καὶ ὁ Ἀθηναῖος comprehendentem*) posuit Jacoby *Μελησαγόρας* codd. quidam; cf. Jacoby, praefationem ad FGrHist 330

ὁ Σιγυεὺς (test. 2) καὶ **Ξενομήδης ὁ Κεῖος** (test. 1) καὶ **Ξάνθος ὁ Λυδὸς** (FGrHist 765 T 4) καὶ ἄλλοι συχνοί. (3) οὗτοι προαίρεσις τε ὁμοίᾳ ἐχρήσαντο περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ δυνάμεις οὐ πολὺ τι διαφερούσας ἔσχον ἀλλήλων, οἱ μὲν τὰς Ἑλληνικὰς ἀναγράφοντες ἱστορίας, οἱ δὲ τὰς βαρβαρικὰς, {καὶ} αὐτὰς τε ταύτας οὐ συνάπτοντες ἀλλήλαις, ἀλλὰ κατ' ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις διαιροῦντες καὶ χωρὶς ἀλλήλων ἐκφέροντες, ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν φυλάττοντες σκοπόν, ὅσαι διεσώζοντο παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις μνήμαι {κατὰ ἔθνη τε καὶ κατὰ πόλεις} (ἢ) εἴτ' ἐν ἱεροῖς εἴτ' ἐν βεβήλοις ἀποκείμεναι γραφαί, ταύτας εἰς τὴν κοινὴν ἀπάντων γνώσιν ἐξενεγκεῖν, οἷας παρέλαβον, μήτε προστιθέντες αὐταῖς τι μήτε ἀφαιρούντες· ἐν αἷς καὶ μῦθοί τινες ἐνήσαν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ πεπιστευμένοι χρόνου καὶ θεατρικαί τινες περιπέτειαί πολὺ τὸ ἡλίθιον ἔχειν τοῖς νῦν δοκοῦσαι· (4) λέξιν τε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν αὐτὴν ἅπαντες ἐπετήδευσαν, ὅσοι {γε} τοὺς αὐτοὺς προεῖλοντο τῶν διαλέκτων χαρακτήρας, τὴν σαφὴ καὶ κοινὴν καὶ καθαρὰν καὶ σύντομον καὶ τοῖς πράγμασι προσφνὴ καὶ μηδεμίαν σκευωρίαν ἐπιφαίνουσιν τεχνικὴν· ἐπιτρέχει μέντοι τις ὥρα τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ χάρις, τοῖς μὲν πλείων, τοῖς δ' ἐλάττων, δι' ἣν ἔτι μένουσιν αὐτῶν αἱ γραφαί. (5) ὁ δ' Ἀλικαρνασεὺς Ἡρόδοτος, γενόμενος ὀλίγῳ πρότερον τῶν Περσικῶν (480/79), παρεκτείνας δὲ μέχρι τῶν Πελοποννησιακῶν, τὴν τε πραγματικὴν προαίρεσιν ἐπὶ τὸ μείζον ἐξήνεγκε καὶ λαμπρότερον . . . καὶ τῇ λέξει προσαπέδωκε τὰς παραλειφθείσας ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων ἀρετὰς.

1 Σιγυεὺς Krüger (ed. 1823): Σιγυεύς codd. Κεῖος Wilamowitz apud Hunt, *P.Oxy.* VII (1910) 66: Χῖος codd. 5 {καὶ} Radermacher: καὶ αὐτὰς δὲ Syllburgius (ed. pr. 1586) 8 {κατὰ—πόλεις} del. Usener apud A. D. Schaefer, *Abriß der Quellenkunde der griech. Geschichte*, 12 (1873) 9; omiserat Sevin in interpretatione Gallica supra ad test. 1 allata, p. 477 (ἢ) add. Aujac (καὶ Usener ibid.) 9 ἀποκείμεναι, γραφαῖς Syllburgius 11 ἀπὸ Heyne² 922 = Heyne³ xxxiii: ὑπὸ codd. 12 περιπέτειαί] γοητεία temptavit Usener coll. Dion. 7.3 13 ἐπιτήδευσαν 'I'; ἐπιτηδεύσαντες Usener apud Schaefer 14 {γε} addidi: cf. b 21 προσαπέδωκε Usener–Radermacher: προσεπ- codd.

***17b.** Id. *Thuc.* 23.4 (1.359.16 Usener–Radermacher, 73.16 Aujac). οἱ δὲ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ γενόμενοι πολέμου καὶ μέχρι τῆς Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας ὁμοίας ἔσχον ἅπαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προαίρεσις, οἱ τε τὴν Ἰάδα προελόμενοι διάλεκτον τὴν ἐν τοῖς τότε χρόνοις μάλιστα ἀνθοῦσαν καὶ οἱ τὴν ἀρχαίαν Ἀτθίδα μικράς τινας ἔχουσιν διαφορὰς παρὰ τὴν Ἰάδα. (5) πάντες γὰρ οὗτοι, καθάπερ ἔφην, περὶ τὴν κυρίαν λέξιν μᾶλλον ἐσπούδασαν ἢ περὶ τὴν τροπικὴν, ταύτην δὲ ὥσπερ ἡδυσμα παρελάμβανον, σύνθεσιν τε ὀνομάτων ὁμοίαν ἅπαντες ἐπετήδευσαν τὴν ἀφελή καὶ ἀνεπιτήδευτον, καὶ οὐδ' ἐν τῷ σχηματίζειν τὰς λέξεις {καὶ} τὰς νοήσεις ἐξέβησαν ἐπὶ πολὺ τῆς τετριμμένης καὶ κοινῆς καὶ συνήθους ἅπασι διαλέκτου. (6) τὰς μὲν οὖν ἀναγκαίας ἀρετὰς ἢ λέξεις αὐτῶν πάσας ἔχει (καὶ γὰρ καθαρὰ καὶ σαφὴς καὶ σύντομός ἐστιν ἀποχρώντως, σώζουσα

9 add. Krüger (ed. 1823)

11 πάσας scripsi: πάντων codd.

τὸν ἴδιον ἐκάστης διαλέκτου χαρακτήρα): τὰς δ' ἐπιθέτους, ἐξ ὧν μάλιστα διάδηλος ἡ τοῦ ῥήτορος γίνεται δύναμις, οὔτε ἀπάσας οὔτε εἰς ἄκρον ἡκούσας, ἀλλ' ὀλίγας καὶ ἐπὶ βραχύ, ὕψος λέγω καὶ καλλιρρημοσύνην καὶ σεμνολογίαν καὶ μεγαλοπρέπειαν· οὐδὲ δὴ τόνον οὐδὲ βάρος οὐδὲ πάθος
 5 διεγείρον τὸν νοῦν οὐδὲ τὸ ἐρρωμένον καὶ ἐναγώνιον πνεῦμα, ἐξ ὧν ἡ καλουμένη γίνεται δεινότης, πλὴν ἐνὸς Ἡροδότου· (7) οὗτος δὲ κατὰ (τε) τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν τῶν σχηματισμῶν ποικιλίαν μακρῶ δὴ τινι τοὺς ἄλλους ὑπερεβάλετο, καὶ παρεσκεύασε τῇ κρατίστῃ ποιήσει τὴν πεζὴν φράσιν ὁμοίαν γενέσθαι
 10 πειθοῦς τε καὶ χαρίτων καὶ τῆς εἰς ἄκρον ἡκούσης ἡδονῆς ἕνεκα.

1 ἐκάστη τῆς δ. Usener 3 βραχύ Sylburgius (ed. pr. 1586): βραχεῖ codd. 5 διεγείρον Reiske (ed. 1777): διεγείροντα codd. teste Aujac; διεγειροῦντα P (=T) teste Usenero 6 add. Sadée, *De Dion. Hal. scriptis rhetoricis quaestiones criticae* (Diss. Argentorati, 1878) 250

Huc pertinet Cic. *Orat.* 12 (39) . . . *primisque ab his* (sc. Herodoto Thucydideque), *ut ait Theophrastus* (fr. 697 Fortenbaugh), *historia commota est, ut auderet uberius quam superiores et ornatiis dicere* (cf. etiam τὸ μείζον . . . καὶ λαμπρότερον supra test. a 31); inter superiores illos est Hecataeus.

18. Hermog. *Id.* 2.12 (411.12 Rabe). Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος, παρ' οὗ δὴ μάλιστα ὠφέληται ὁ Ἡρόδοτος, καθαρὸς μὲν ἔστι καὶ σαφής, ἐν δὲ τισι καὶ ἡδὺς οὐ μετρίως· τῇ διαλέκτῳ δὲ ἀκράτῳ Ἰάδι καὶ οὐ μεμιγμένη χρησάμενος οὐδὲ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ποικίλῃ, ἡττόν ἔστιν ἕνεκά γε τῆς
 5 λέξεως ποιητικός. καὶ ἡ ἐπιμέλεια δὲ αὐτῷ οὐ τοιαύτη οὐδ' ὁμοῖος ὁ κόσμος ὁ περὶ αὐτὴν· διὸ καὶ ταῖς ἡδοναῖς ἐλαττοῦται πολλῶ τοῦ Ἡροδότου, (οὐ μὴν ὀλίγῳ γ') ἀλλὰ πάνυ πολλῶ, καίτοι γε μύθους τὰ πάντα σχεδὸν καὶ τοιαύτην τινὰ ἱστορίαν συγγραψάμενος. ἀλλ' οὐ μόνον ἡ ἔννοια ἱκανὴ λόγων εἶδος ὁτιοῦν ἐξεργάσασθαι, πολὺ δὲ ἔχει καὶ ἡ λέξις καὶ τὰ περὶ τὴν λέξιν,
 10 οἷον σχήματα, κῶλα, συνθήκαι, ῥυθμοί, ἀναπαύσεις, πρὸς τὸ καὶ ἡδονὰς ποιῆσαι καὶ γλυκύτητας, οἷαι εἰσιν αἱ παρὰ Ἡροδότῳ, καὶ νῆ Δία γε ἄλλο τι λόγων εἶδος, ὡς ἕκασται πεφύκασιν ἐργάζεσθαι λόγων ἰδέαι. εἰκότως οὖν τοῦτο ὁ Ἐκαταῖος πέπονθε, τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ περὶ τὴν λέξιν κόσμου μὴ ὁμοίως φροντίσας. τοσαῦτα καὶ περὶ Ἐκαταίου.

15 Περὶ δὲ Θεοπόμπου (*FGrHist* 115 T 23) καὶ Ἐφόρου (*FGrHist* 70 T 26) καὶ Ἐλλανίκου (test. 15a) καὶ Φιλίστου (*FGrHist* 556 T 15b) καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις περιττὸν ἔδοξεν εἶναί μοι γράφειν, μάλιστα μὲν καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τε τοῦ περὶ τῶν ἰδεῶν λόγου καὶ τῶν κατ' ἄνδρα εἰρημένων μὴ χαλεπῶς ἡγεῖσθαι δύνασθαι τινα καὶ περὶ ἐκείνων χαρακτηρίσαι, πρὸς δὲ
 20 τούτῳ καὶ ὅτι ζήλου καὶ μιμήσεως τὰ εἶδη τῶν λόγων αὐτῶν οὐ πάνυ τι, μᾶλλον δὲ οὐδ' ὅλως, ὅσα γε ἐμὲ γινώσκειν, ἡξιώται παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων οἷον Θουκυδίδου, Ἡροδότου, Ἐκαταίου, Ξενοφώντος, τῶν λοιπῶν.

6 addidi e.g.

18A. Theodorus Metochites, Ἐλεγχος κατὰ τῶν ἀπαιδευτῶς χρωμένων τοῖς λόγοις (annis 1324/5–1326 conscriptum) 18 (ed. Ihor Ševčenko, *Études sur la polémique entre Théodore Métochite et Nicéphore Choumnos* (Corpus Bruxellense Historiae Byzantinae, Subsidia 3, 1962) p. 209). Ἐκαταίου δὲ καὶ Ἐλλανίκου (test. 15A), ὧν ὑμᾶς γε οἶμαι μὴδ' εἰδέναι τὰ ὀνόματα ἀξιώματι τῆς μεγάλης σοφίας, εἴτ' οὖν ἀμαθία τῶν παλαιῶν—τούτων γε μὴν τῶν ἀνδρῶν τὴν ἐν τοῖς ἱστορικοῖς συντάγμασι πολλὴν ἄρα σαφήνειαν, εἴτ' οὖν εὐτέλειαν, ὡς Ἐρμογένους (supra test. 18) καὶ οἱ παλαιοὶ σοφοὶ κρίνουσιν, ἐν δευτέρῳ τιθέμεθα τῆς τοῦ Θουκυδίδου δυσχρηστίας ἢ ῥώμης ἢ εὐτονίας περὶ τὸν τῆς γλώττης δρόμον καὶ τοῦ βάρους καὶ τοῦ ἀγριωποῦ τῆς ἐντεύξεως. καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ χρόνος ἡμᾶς εἰς τοῦτο ξυμπεῖθει, τὰ μὲν Θουκυδίδου φυλάξας εὖ μάλα τίμια καὶ παραπέμψας εἰς ἡμᾶς, καὶ παραπέμψων, εὖ οἶδα, τοῖς ἐξῆς, κὰν ὑμεῖς μὴ βούλοισθε, τὰ δ' Ἐκαταίου καὶ Ἐλλανίκου συγχωρήσας ἀτημέλητα τῇ λήθῃ, ὡς μὴδὲν ἀμέλει τοῖς σπουδαίοις βιωφελέστατα.

ad finem βιωφελὲς (παρέχον)τα e.g. West

19. Demetr. *Eloc.* 12 (p. 6.22 Radermacher, 6 Chiron). τῆς ἐρμηνείας ἢ μὲν ὀνομάζεται κατεστραμμένη, οἷον ἡ κατὰ περιόδους ἔχουσα . . . ἢ δέ τις διηρημένη ἐρμηνεία καλεῖται ἢ εἰς κῶλα λελυμένη οὐ μάλα ἀλλήλοις συνηρημένα, ὡς ἡ Ἐκαταίου, καὶ τὰ πλείστα τῶν Ἡροδότου, καὶ ὅλως ἡ ἀρχαία πᾶσα. παράδειγμα αὐτῆς· (fr. 1). ὥσπερ γὰρ σεσωρευμένοις ἐπ' ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἔοικεν καὶ ἐπερριμμένοις καὶ οὐκ ἔχουσιν σύνδεσιν οὐδ' ἀντέρεισιν, οὐδὲ βοηθοῦντα ἀλλήλοις ὥσπερ ἐν ταῖς περιόδοις. (13) ἔοικε γοῦν τὰ μὲν περιοδικὰ κῶλα τοῖς λίθοις τοῖς ἀντεριδουσι τὰς περιφερεῖς στέγας καὶ συνέχουσι, τὰ δὲ τῆς διαλελυμένης ἐρμηνείας διερριμμένοις πλησίον λίθοις μόνον καὶ οὐ συγκεκλιμένοις. (14) διὸ καὶ περιεξεσμένον ἔχει
 5 τι ἢ ἐρμηνεία ἢ πρὶν καὶ εὐσταλές, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα, ὧν τέχνη ἐδόκει ἢ συστολή καὶ ἰσχνότης, ἢ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα ἐρμηνεία τοῖς Φειδίου ἔργοις ἤδη ἔοικεν ἔχουσα τι καὶ μεγαλεῖον καὶ ἀκριβές ἅμα.

Hinc Gregorius Corinthius (7.1215.26 Walz).

20. [Longinus] *Subl.* 27.1 (33.26 Russell). ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς ἐξαίφνης παρενχεθεῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον ἀντιμεθίσταται, καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐκβολὴ τις πάθους·

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἰδ' ἔναρα βροτόεντα·
 “ὦν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐθέλοντα νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι.” (*Il.* 15.346–9)

οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν ἄτε πρέπουσαν ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ, τὴν δ'

2 sq. αὐτὸ τὸ πρόσωπον Weiske (ed. 1809): τὸ αὐτὸ πρόσωπον cod.; τὸ αὐτοπρόσωπον Tollius (ed. 1694) 8 πρέπουσαν Robortellus (ed. pr. 1554): τρέπουσαν P

ἀπότομον ἀπειλὴν τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης οὐδὲν προδηλώσας περιέθηκεν· ἐφύχετο γὰρ εἰ παρενετίθει· “ἔλεγε δὲ τοῖα τινα καὶ τοῖα ὁ Ἑκτωρ,” νυνὶ δ’ ἔφθακεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα ἢ τοῦ λόγου μετάβασιν. (2) διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τοῦ σχήματος τότε ἡνίκ’ ἂν ὁξὺς ὁ καιρὸς ὦν διαμέλλειν τῷ γράφοντι μὴ διδῶ, ἀλλ’ εὐθὺς ἐπαναγκάσῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα, ὥς καὶ παρὰ τῷ Ἑκαταίῳ (fr. 30).

4 πρόσχρησις P. Manutius (ed. 1555): πρόσχρησις P; πρόχειρος ἢ χρήσις Kayser, *Neue Jahrb.* 70 (1854) 294 ἡνίκ’ ἂν Jahn (ed. 1867): ἡνίκα P

Varia

21. Heraclitus apud Diog. Laert. 9.1 (2.437 Long) = fr. 16 Marcovich = *Vorsokr.* 22 B 40. Ἡράκλειτος . . . ἤκμαζε μὲν (*FGrHist* 244 F 340a) κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα (504/0). μεγάλῳφρων δὲ γέγονε παρ’ ὀντιναοῦν καὶ ὑπερόπτης, ὥς καὶ ἐκ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ δῆλον, ἐν ᾧ φησι “πολυμαθὴν νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον (test. 70 Jacoby) γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην αὐτὶς τε Ξενοφάνεά τε (*Vorsokr.* 21 A 3 = test. 24 Gentili-Prato) καὶ Ἑκαταῖον.”

5 ἔχειν om. Diog., habent Ath. 13.91 p. 610b, Clem. Al. *Strom.* 1.93.2

22. Porph. 409 F Smith apud Eus. *Praep. Evang.* 10.3.16 p. 466b (1.564.14 Mras) = *FGrHist* 1 F 324a, 4 F 72. καὶ τί ὑμῖν λέγω ὥς τὰ Βαρβαρικὰ Νόμιμα Ἑλλανίκοι (test. 17) ἐκ τῶν Ἡρόδοτου καὶ Δαμάστου (Dam. test. 5) συνήκται; ἢ ὥς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ πολλὰ Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου κατὰ λέξιν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Περιγηγέσεως βραχέα παραποιήσας, τὰ τοῦ φοίνικος ὀρνέου (2.73), καὶ περὶ τοῦ ποταμίου ἵππου (2.71), καὶ τῆς θήρας τῶν κροκοδείλων (2.70);

4 Δαμάστου Meursius, *Bibliotheca Graeca* III apud Jac. Gronovium, *Thesaurus Graecarum Antiquitatum* 10 (1701) 1339: Δαμάσου codd.

De Herodoto Hecataeum excerptante vide etiam testt. 1, 18, fr. 127. Hecataei nomen per coniecturam in Hell. test. 12 ubi de Herodoto agitur intulit Benedictus.

**23. Avienius, *Or. Mar.* 32 sqq. (p. 145 Holder).

*Interrogasti, si tenes, Maeotici
situs qui(s) esset aequoris. Sallustium
noram id dedisse, dicta et eius omnibus
35 praeiudicatae auctoritatis ducier
non abnuebam. ad eius igitur inclutam
descriptionem, qua locorum formulam
imaginemque expressor efficax stili
et veritatis paene in optutus dedit
40 lepore{m} linguae, multa rerum iunximus*

De codd. vide ad Dam. fr. 2. Omnia correxit Pithoeus praeter 44. diximus O

40 viximus v,

ex plurimorum sumpta commentariis.

Hecataeus *istic quippe erit Milesius*

Hellanicusque Lesbius, *Phileus quoque Atheniensis, Caryandaeus Scylax,*

45 *Pausimachus ille, prisca quem genuit Samos, quin et Damastus nobili natus Sig{n}e*

Rhodo{n}que Bacoris ortus, Euctemon quoque populari{s} urbis Atticae, Siculus Cleon, Herodotus ipse Thurius, tum qui decus

50 *magnum loquendi est, Atticus Thucydides.*

42 *Haec ad eus . . . mille suis vO* 43 Hell. test. 20 44 Scylacis *FGrHist* 709 T 5 *Caryandaeus* N. Heinsius: *cariae ditus v, Caryandymus O* 45 Ad Pausimachum vide Jacoby, praefationem ad historicos Samios adn. 9 (*FGrHist* IIIb Noten p. 269) *ille] inde* Heinsius 46 *Damastes* Hudson (ed. 1712), v. 372 (= Dam. fr. 2) obstante. Dam. test. 6 47 *Bacorus* Hudson 48 Cleon, *FHG* 4.365

24. Clem. Al. *Strom.* 6.26.8 (2.443.2 Stählin-Früchtel-Treu). τὰ δὲ Ἡσιόδου (test. 74a Jacoby) μετήλλαξαν εἰς πεζὸν λόγον καὶ ὥς ἴδια ἐξήνεγκαν **Εὐμηλός** τε (test. 1) καὶ **Ἀκουσίλαος** (test. 5) οἱ ἱστοριογράφοι. Μελησαγόρου δὲ (*FGrHist* 330 T 4) ἔκλεψεν Γοργίας ὁ Λεοντίνος (*Vorsokr.* 82 A 34) καὶ **Εὐδημος ὁ Νάξιος** (test. 2) οἱ ἱστορικοί, καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Προκοννήσιος **Βίων** (*FGrHist* 14 T 2 = 332 T 3), ὃς καὶ τὰ Κάδμου τοῦ παλαιοῦ (*FGrHist* 489 T 6) μετέγραψεν κεφαλαιούμενος, Ἀμφίλοχός τε (*FHG* 4.300) καὶ Ἀριστοκλῆς (*FGrHist* 33 T 1) καὶ Λεάνδριος (*FGrHist* 492 T 2) καὶ Ἀναξιμένης (*FGrHist* 72 T 29) καὶ **Ἑλλάνικος** (test. 21) καὶ **Ἑκαταῖος** καὶ Ἀνδροτίων (*FGrHist* 324 T 16) καὶ Φιλόχορος (*FGrHist* 328 T 5) Διευχίδας τε ὁ Μεγαρικός (*FGrHist* 485 T 1, F 1), (ὃς) τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἐκ τῆς **Ἑλλανίκοι** Δευκαλιωνείας μετέβαλεν (Hell. test. 17A).

4 δὲ scripsi: γὰρ cod. 5 sq. ὁ ἱστορικός Wellmann 8 Ἀριστοκλῆς] Ἀριστοτέλης Schwartz *RE* II 1012 unde *FGrHist* 423 T 1, cf. etiam *FGrHist* 436 9 Λεάνδρος Dindorf, *Μαιάνδριος* Keil; vide Jacoby, in praefatione ad *FGrHist* 491-2 12 add. Jacoby

25a. Plinius, *HN* 1.4 (1.15.47 Mayhoff). *Libro IV continentur situs, gentes, maria, oppida, portus, montes, flumina, mensurae, populi qui sunt aut fuerunt Epiri, Achaiae, Graeciae, Thessaliae, Magnesiae, Macedoniae, Thraciae, insularum ante eas terras, inter quas Creta,* 5 *Euboea, Cyclades, Sporades, Hellesponti, Ponti, Maeotidis, Daciae, Sarmatiae, Scythiae, insularum Ponti, Germaniae, insularum in Gallico oceano XCVI, quas inter Britannia, Belgicae Galliae, Lugdunensis Galliae, Aquitanicae Galliae, Citerioris Hispaniae ab oceano, Lusitaniae, insularum in mari Atlantico, universae Europae mensura . . . ex auctoribus . . . externis Polybio, Hecataeo, Hellanico* (test. 27a), **Damaste** (test. 8a) . . . **Anaximandro** (test. 4), **Philistide** 10 *Mallote* (*FGrHist* 11 T 1) . . .

25b. Id. HN 1.5 (1.17.16 Mayhoff). *Libro V continentur situs, gentes* [etc. ut supra] *Mauretaniarum, Numidia, Africae, Syrtium, Cyrenaicae, insularum circa Africam, aversorum Africae, Aegypti Chorae, Thebaidis, Nili, Arabiae quae est ad mare Aegyptium,*
 5 *Idumaeae, Syriae, Palaestines, Samariae, Iudaeae, Phoenices, Syriae Coeles, Syriae Antiochia, Euphratis, Ciliciae et iunctarum gentium, Isauricae, Omanadum, Pisidia, Lycaoniae, Pamphyliae, Tauri montis, Lyciae, Cariae, (Lydiae), Ioniae, Aeolidis, Troadis et iunctarum gentium, insularum ante Asiam CCXII, in iis Cypri, Rhodi,*
 10 *Coi, Sami, Chii, Lesbi, Hellespontus, Mysia, Phrygia, Galatia et iunctae gentes, Bithynia . . . ex auctoribus . . . externis Iuba rege (FGrHist 275 T 14), Hecataeo, Hellanico (test. 27b), Damaste (test. 8b) . . . Metrodoro (test. 4) . . .*

8 add. Beaujeu (ed. 1950)

25c. Id. HN 1.18 (1.55.29 Mayhoff). *Libro XVIII continentur naturae frugum: antiquorum studium in agricultura . . . naturae per genera frumenti . . . de leguminibus . . . pabularia . . . de temporibus serendi . . . quid quoque mense in agro fieri oporteat . . . prognostica . . . ex auctoribus . . . externis Hesiodo (Op. dicit) . . . Hecataeo . . .*

25A. Schol. (C, AE) Dion. Thrax 6 (183.8 Hilgard) . . . οἱ Μιλησιακοὶ συγγραφεῖς Ἀναξίμανδρος (test. 4A) καὶ Διονύσιος (FGrHist 687 F 1) καὶ Ἑκαταῖος, οὗς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν καταλόγῳ (FGrHist 244 F 165) παρατίθεται. Vide fr. 20.

Cf. test. 25B.

25B. Strab. 12.3.25 p. 553 (2.538.6 Kramer) = FGrHist 1 F 199. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 171) παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηροδότου ὅτι γράφει “ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων” (Il. 2.852). ταύτην δὲ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν.

Hinc Eust. Il. 361.18. Apollodorus Hecatacum adhibet etiam testt. 13, 25A.

25C. Strab. 12.3.22 p. 550 (2.533.18 Kramer) = FGrHist 1 F 217. ὁ δὲ Σκῆψιος (fr. 45 Gaede) . . . ἐπαινεί . . . τὴν Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου . . . δόξαν (sc. de Alazonibus) . . .

Fragmenta

Conspectus: Frr. 1–35A Genealogiae

1–5 E primo libro

6–8 Ex altero libro

9 E tertio libro

10–12A E quarto libro

13–35 Sine libri numero et titulo tradita

13–16 Deucalionidae

17–18A Argonautica

19–22 De Danao eiusque progenie

23–30 Hercules Heraclidaeque

31–2 Thebana

33–4 Varia

35–5A Dubia

Frr. 119–369B Incertum utrum in Genealogiis an in Periodo locanda

Frr. 1–35A. Γενεαλογίαι

Citantur Γενεαλογίαι frr. 3, 6, 7a, 9–12; Ἱστορίαι frr. 2, 4, 5, cf. fr. 1, testt. 2, 3a; Ἡρωολογία fr. 8.

E primo libro

Ad hunc librum fortasse pertinent etiam frr. 13–18A; cf. etiam frr. 11, 35A.

1

Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὥδε μυθεῖται· τάδε γράφω, ὥς μοι δοκεῖ ἀληθέα εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοὶ τε καὶ γελοῖοι, ὥς ἐμοὶ φαίνονται, εἰσίν

Demetr. *Eloc.* 12 (p. 7.1 Radermacher, 6 Chiron) = test. 19, unde Gregorius Corinthius (7.1215.26 Walz; vide etiam H. Gärtner in *Kyklos: Griechisches und Byzantinisches Rudolf Keydell zum neunzigsten Geburtstag* (1978) 80 n. 16). παράδειγμα αὐτῆς (sc. τῆς διηρημένης ἐρμηνείας). “Ἑκαταῖος—εἰσίν.” || Demetr. *Eloc.* 2 (p. 3.9 Radermacher, 1 Chiron) = FGrHist 1 F 1b. βούλεται μέντοι διάνοιαν

2 ἀληθέα Greg.: ἀλήθεια cod. Demetr.

3 ὥς—εἰσίν] ut supra etiam Greg., vide Gärtner

ἀπαρτίζειν τὰ κῶλα ταῦτα, ποτέ μὲν ὄλην διάνοιαν, οἶον ὡς Ἑκαταῖος φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἱστορίας, “Ἑκαταῖος—μυθεῖται.”

Huc respicit Dio Chrys. Or. 53.9 (2.112.9 v. Arnim) = FGrHist 1 F 1c: ἐτι δὲ τὸ μῆδαμὺ γεγραφέναι τὸ αὐτοῦ (sc. Homeri) ὄνομα, ἀλλὰ μὴδὲ ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ (huc transposuit v. Arnim: ante ποιήσει codd.) μνησθῆναι, καίτοι τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅποσοι τινὰ ἐδοξαν ἔχειν δύναμιν ἢ περὶ ποιήσιν ἢ καταλογάδην συγγράφοντες, καὶ πρῶτον καὶ τελευταῖον τὸ ἐαυτῶν ὄνομα γραφόντων (L. Dindorf (ed. 1857): ξυγγ- codd.), πολλῶν δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε καὶ ποιήμασιν, ὥσπερ Ἑκαταῖος τε καὶ Ἡρόδοτος καὶ Θουκυδίδης . . . ; cf. etiam Aristid. 28.68 = test. 8A supra.

2

(Ἀθηνᾶ Ἰτωνία)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.551a (47.8 Wendel). “Ἀθηναίης Ἰτωνίδος”· Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τῆς ἐν Κορωνείᾳ ἐπικλήσεως, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς 5 Ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ α' τῶν Ἱστοριῶν λέγει· Ἀρμενίδας δὲ (fr. 1) ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς Ἀμφικτυόνος υἱὸν Ἰτωνον ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, ἀφ' οὗ Ἰτων πόλις καὶ Ἰτωνίς Ἀθηνᾶ. μέμνηται καὶ Ἀλέξανδρος (FGrHist 273 F 97) ἐν τῷ α' τῶν Κορίννης (PMG 670) ὑπομνημάτων.

2 Κορωνεία P: Ἰτωνία L 4 ἐπικλήσεως Kcil: κλήσεως L; Ἰτωνίδος P 5 Ἀρμενίδας Estt. grr. 77 et 112 6 Θηβαϊκοῖς] Μεγαρικοῖς P υἱὸν Ἰτωνᾶ P 6 sq. ἀφ'—μέμνηται P: om. L 8 τῶν Κορίννης ὑπομνημάτων] Καρικῶν ἀπομνημονευμάτων P; ἐν τῷ α' τῶν Καρικῶν ὑπομνημάτων Κορίννης ὑπομνηθεῖς conl. Crönert, RhlM² 63 (1908) 165

3

(Ἀμφαναί)

Steph. Byz. s.v. Ἀμφαναί. πόλις Δωρική. Ἑκαταῖος ἐν α' Γενεαλογιῶν. Θεόπομπος (FGrHist 115 F 54) Ἀμφαναίαν αὐτὴν καλεῖ ἐν ε' Φιλιππικῶν. ἔστι καὶ χωρίον Θετταλίας ὡσαύτως.

3 post Θετταλίας distinguunt PQ Pro ὡσαύτως maluit ὁ αὐτός Meineke ('non diversa videtur a superiore quam Doricam dicit')

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.329.3, cf. 1.282.22.

4

(Οἶνη)

Steph. Byz. s.v. Οἶνη. πόλις Ἀργους. Ἑκαταῖος Ἱστοριῶν α'.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.334.13.

5

(Ἰππία Τυρούς)

Steph. Byz. s.v. Φάλαννα. πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τυρούς θυγατρός . . . Ἑκαταῖος Ἱστοριῶν α' Ἰππίαν αὐτὴν καλεῖ.

1 Τυρούς K. O. Müller, Orchomenos und die Minyer (= Geschichte hellenischer Stämme und Städte 1, 21844 ed. F. W. Schneidewin) 250 n. 1: Τύρου codd.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.257.9.

Ex altero libro

Ad hunc librum fortasse pertinent etiam fr. 19–30.

6

κάπρος ἦν ἐν τῷ ὄρει καὶ Ψωφιδίου κακὰ πόλλ' ἔργει

Steph. Byz. s.v. Ψωφίς. πόλις Ἀρκαδίας. κέκληται ἀπὸ Ψωφίδος τοῦ Λυκάονος, ὅφ' οὐ φασι τὸ παλαιὸν ἐκτίσθαι αὐτὴν· ἢ ἀπὸ Ψωφίδος τῆς Ἑρκεος θυγατρός. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Ψωφίς, Ἀκαρνανίας, ἢ παλαιὰ λεγομένη < >. ἔστι καὶ τρίτη τῆς Ἀχαιίας. ὁ πολίτης ὠφείλεν εἶναι 5 Ψωφίτης, τῷ τύπῳ τῶν εἰς ἰς ληγόντων. ἀλλὰ γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς τῆς Ἀρκάδος Ἀρκάδιος καὶ τῆς Αὐλίδος Αὐλίδιος, οὕτω Ψωφίδος Ψωφίδιος. Ἑκαταῖος Γενεαλογιῶν β'· “κάπρος—ἔοργε.”

(Hec.) κάπρος apogr. Pr: κα(π-) PQR ἔοργει Meineke: ἔοργε PQ, ἔοργεν R; ἔοργεε dub. West

(Steph.) 2 Ψωφίδος Meineke: Ψωφί- PR, Ψωφί- Q 3 πάλαι R^{sc} 4 lacunam indic. Meineke coll. Steph. 663.5: Φήγεια πόλις Ἀρκαδίας . . . ἢ πρὶν Ἑρύμανθος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ψωφίς ὠνομάσθη

Hinc Lentz, Hdn. Π. παρωνύμ. 2.882.40, cf. Π. καθ. προσφδ. 1.116.17.

7

a

ἡ δὲ Θεμισκύρη πεδῖον ἐστὶν ἀπὸ Χαδησίης μέχρι Θερμώδοντος

Steph. Byz. s.v. Χαδισία. πόλις Λευκοσούρων. Ἑκαταῖος Γενεαλογιῶν β'· “ἡ δὲ—Θερμώδοντος.”

Θεμισκύρη Xylander (ed. 1568): θέμις κούρη codd. Χαδισ- codd., cf. b

In codd. PQR (non solum R, ut dicit Meinekus p. 676 n.) ante lemma Χαβαρηνοί pro Χαβαρηνοί—Χαλάστρα (pp. 676–9 Meineke) praefixa est etiam brevior epitome, qua legitur Χαδισία· πόλις Λευκοσούρων. Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ (FGrHist 1 F 200); quarum sedium vide ne alterutra falsa sit.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.293.29.

*b

(Χαδησίας)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.998–1000 (201.6 Wendel). “νόσφιν δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο, / νόσφι δ’ ἀκοντοβόλοι Χαδήσiai”. Λύκαστος χωρίον τῆς Λευκοσυρίας, ἀφ’ οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαδησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν (ὡς) Ἑκαταῖος ἀπὸ τοῦ Χαδησίου.

2 Λύκαστος Jacoby coll. Steph. Byz. apud Eust. II. 313.14 = Steph. Byz. 421.3 Meineke: Λυκάστιον fere P; Λυκαστία coniecit Deicke, *De scholiis in Ap. Rhod. quaestiones selectae* (Diss. Gottingae, 1901) 28; om. L. 4 (ὡς) add. Wendel; cf. P ὥσπερ Χαδησίας ὁ Ἑκαταῖος καλεῖ τοῦ Χαδησίου] τοῦ χαδῆσαι L; τῆς Χαδησίας Keil, ποταμοῦ Χαδησίου dubitanter Jacoby

8

(ἀδελφίζειν)

Harp. (pl.; epit. codd. DE) α 27 (p. 9.9 Dindorf, 6 Keaney). ἀδελφίζειν· ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν παρ’ Ἰσοκράτει ἐν Αἰγυπτιακῷ (19.30) καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐν β’ Ἡρωολογίας καὶ Στράττιδι ἢ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγέροντι (fr. 4 Kassel–Austin).

3 Ἡρωολογίας Menagius ad Diog. Laert. 2.2 (ed. 1664) coll. Anaxim. fr. 1, cf. etiam Hell. test. 24: βῆρω ἐλεγείων pl. cod. A et (-είων) Aldina (1503), β’ ἡρωελεγείων, -ειῶν, -είω rell.; ἡρωϊκῶν γενεαλογιῶν Sevin (ad test. 1 allatus) 480 ἢ Hemsterhuys (ob. 1766) apud J. Geel, *Anecdota Hemsterhusiana* 1 (1825) 223; καὶ pl.

Ex Harp. epit. Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων *Anecd. Bach.* 1.27.29 = *Suda* α 441 unde Lex. Tittmanni *Anecd. Par.* 4.94.31; cf. etiam Phot. α 333.

E tertio libro

Ad hunc librum fortasse pertinent etiam fr. 31–2.

9

(Ἀρκαδικὸν δεῖπνον μάζας εἶναι καὶ ὕα κρέα)

Ath. 4.30 p. 148f (1.337.24 Kaibel). Ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν μάζας φησὶν εἶναι καὶ ὕα κρέα.

E quarto libro

10

(Τρεμίλας)

Steph. Byz. s.v. Τρεμίλη. ἢ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως {οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς} ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύσις (fr. 18 Davies, 23 Bernabé). “ἐνθα δ’ ἔναιε μέγας Τρεμίλης καὶ ἔγημε θύγατρα / νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πρηξιδίκην καλέουσιν, / Σίβρω ἐπ’ ἀργυρέῳ ποταμῷ περιδινέεντι / τῆς δ’ ὅλοοι παῖδες Τμῶος ξανθὸς Πίναρός τε / καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας λήϊζεν ἀρούρας.” {οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς.} Ἀλέξανδρος δευτέρῳ (FGH Hist 273 F 137). “τελευτήσαντος δὲ (τοῦ Τρεμίλητος) τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασεν.” Ἑκαταῖος Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τετάρτῃ Γενεαλογιῶν.

1 οἱ κτλ. in 6 traiecit Meineke 3 ἔναιε] ἔρρεε R Τρεμίλης Meineke: -μύλος QR, -μύλιος P ἔγημε] ἄγει με R θύγατρα νύμφην Ὠγυγίην vix sanum; ex glossemate velut θυγατέρα Ὠγύγου ortum esse crederes (γυναικα Meineke, δάμαρτα Niese) 4 Σίμβρω R περιδινέεντι Schneider, Köchly: παρὰ δινέεντι codd.; alii alia 5 Τλῶος Xylander (ed. 1568) τε Πίναρος codd.; corr. Salmasius 6 δευτέρῳ Jacoby post Meineke coll. Steph. s.v. Κράγος (380.16 Meineke): δὲ codd. (delendum notavit R) 7 τελ.—Τρεμ.] ita Huxley, GRBS 5 (1964) 29 (τελευτήσαντος δὲ iam Meineke): τελευτήσας· τὰς δὲ Q; τελευτήσας· τὰς δὲ R; τελευτήσας τούτους δὲ P; τελευτησάντων δὲ (τούτων) Müller, FHG 3.236 8 Τρεμιλέους e corr. P Λυκίξ QR ὠνόμ- P

Hinc Lentz, Hdn. II. παρωνύμ. 2.895.34, II. καθ. προσφδ. 1.69.19, 1.322.23; cf. Hsch. τ 1299 = Hdn. II. ὀρθογρ. 2.593.16.

11

(Μελία)

Steph. Byz. s.v. Μελία. πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Γενεαλογιῶν δ’.

8 R: α’ PQ

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.289.9.

12

(Μυγισσός)

Steph. Byz. s.v. Μυγισσός. πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος δ’ Γενεαλογιῶν.

Μυγισσός R: Μύγισσοι PQ

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.212.29.

*12A

(FGrHist 1 F 12 bis)

κορυδαλλῆς νεοττι(ήν)

Schol. Plut. *De cap. ex inimicis util.* 10 in cod. Ambros. 859 (olim C 126 inf.) fol. 27^v ed. W. R. Paton, *CR* 26 (1912) 9. “Ἐπεὶ δὲ πάσῃσι κορυδαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι κατὰ τὸν Σιμωνίδην”. ἐκ τοῦ ζ' τῶν Λουπέρκου (FGrHist 636). (Profert Platonem, *Euthyd.* 291b, Aristophanem, *Av.* 472, 476, Aristotelem, *HA* 617b 20 ff., tum:) 5 Ἐκαταῖος δ' “κορυδαλλῆς νεοττιάν”. Σιμωνίδης ἐν Κατευχαῖς (PMG 538): “χρὴ κορυδαλλαῖς πάσαις ἐμφῶναι λόφον”.

(Hec.) φησί et sim. saepe omittunt scholiastae; cave igitur ne accusativum sine dubitatione Hecataei credas esse νεοττιάν cod., corr. Kassel

(Schol.) 6 δ' Paton; libri numerum perspexit Jacoby 7 ita scholiasta; quid Simonides scripserit incertum. χρὴ κορυδαλλίσι / πάσαις ἐμφῶναι λόφον vulgo dant edd.

Sine libri numero (et titulo) tradita

Deucalionidae

E primo libro (cf. frr. 2–5).

*13

(Δευκαλίωνος παῖδας Πρόνοον, Ὀρεσθέα καὶ Μαραθώνιον)
(Προνόου Ἑλληνα)

Schol. Thuc. 1.3.2 (5.8 Hude). “Ἕλληνας τοῦ Δευκαλίωνος”. Ἐκαταῖος ἱστορεῖ ὅτι Δευκαλίων τρεῖς παῖδας ἔσχε, Πρόνοον, Ὀρεσθέα καὶ Μαραθώνιον. Προνόου δὲ τὸν Ἑλληνα φησι γενέσθαι.

*14

(οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος ἐβασίλευον Θεσσαλίας)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.265–6 (276.1 Wendel). “οὐδὲ Πελασγίς / χθὼν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν”. οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσίοδος (fr. 6 Merkelbach–West). ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγίς ἐκαλεῖτο ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος.

4 Πελασγίς Schaefer ex coni. et Est. gr. 77: Πελασγία L; Θεσσαλὶς P, Est. gr. 112

*15

Ὀρεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν ἐς Αἰτωλίην ἐπὶ βασιλῆϊν, καὶ κύων αὐτοῦ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς ἐκέλευσεν αὐτὸ κατορυχθῆναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφυ ἄμπελος πολυστάφυλος, διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδα Φυτίον ἐκάλεσε. τούτου δ' Οἰνέως ἐγένετο Αἰτωλός

Ath. epit. 2.1 p. 35a (1.81.7 Kaibel). Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν ἄμπελον ἐν Αἰτωλίᾳ λέγων εὐρεθῆναι φησι καὶ τάδε: “Ὀρεσθεὺς—ἄμπέλων.” οἱ γὰρ παλαιοί, φησὶν, Ἕλληνες οἶνας ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους. “Οἰνέως—Αἰτωλός.”

(Hec.) 2 αὐτοῦ] αὐτῷ E^{ac} αὐτὸ Brunck: αὐτὸν CE 3 sq. ἔφυ—αὐτοῦ om. E Φυτίον codd.: mutavi

(Ath.) 3 φησὶν: Pamphilum subaudivit Kaibel coll. Hsch. s. οἶνη

Incertainum num alterum excerptum prius excipiat.

*16

†Ἴων δὲ πρεσβύτερος Λοκρὸς ἦν, Φύσκου παῖς

Hdn. Π. μον. λέξ. 2.947.8 Lentz, cf. Π. καθ. προσωδ. 1.148.14. οὐδένα τῶν εἰς κοσ ληγόντων δισύλλαβα ὀξύνεσθαι θέλει. Κέσκος, Φύσκος—Ἐκαταῖος: “Ἴων—παῖς.”

Ἴωνος Weniger in Roscher 2.2 2139; ἔων Lehrs (ed. 1848); τῶν Wilamowitz. dub. Pindaros 358 n. 3 Λοκροῦ Klausen, *Hecataei Milesii fragmenta* (Berolini, 1831) 145

Argonautica

E primo libro (cf. frr. 2, 5). Vide etiam fr. 35A.

*17

(τῷ Φρίξῳ ἐφθέγγατο ὁ κριὸς)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.256–9 (30.15 Wendel). “ὥς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλή, / κῦμα μέλαν κριῶ ἄμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν / ἀνδρομένην προέηκε κακὸν τέρας”. λέγεται γάρ, ὅτι τῆς Ἑλλῆς καταπεσοῦσης ἀγωνιῶντι τῷ Φρίξῳ κατὰ Διὸς βούλησιν ἐφθέγγατο θαρσύνων αὐτὸν ὁ κριὸς διασῶσειν αὐτὸν εἰς τὴν Σκυθίαν. τοῦτο δὲ αὐτὸ τῇ Ἀλκιμέδῃ ἐμελλε κακὸν γενέσθαι τοῦ υἱοῦ ἐκεῖσε στελλομένου. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται παρὰ Ἐκαταίῳ ὅτι ὁ κριὸς ἐλάλησεν.

5 αὐτὸ P: αὐτῇ L.

*18

(ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν τοὺς Ἀργοναύτας εἰς τὸν Ὠκεανόν,
εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον, ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν)

a. Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.257–62b (273.12 Wendel) = *FGrHist* 1 F 302c. “ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος”.

***b.** Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.282–91b (280.6 Wendel). “Ἰστρον μιν καλέοντες”· τὸν Ἰστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὁρῶν (οὕτω δὲ εἶπεν (sc. Ἀπολλώνιος) ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ, ἐν Λυομένῳ Προμηθεὶ (fr. 197 Radt) λέγοντι τοῦτο), γενόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θρακῶν σχίζεσθαι, καὶ τὸ μὲν εἰς τὴν καθ’ ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ρεῖθρον, τὸ δὲ εἰς τὴν Ποντικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν {τὸ δὲ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον}. {Σκύμνος δὲ ἐν τῇ ις’ Περὶ Εὐρώπης αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμων φέρεσθαι τὸν Ἰστρον.} Ῥιπαῖα δὲ ὄρη πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλίμαχος (fr. 186.9 Pfeiffer). “Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ’ οὐρεος, ἦχι μάλιστα.” Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γ’ Γεωγραφικῶν (fr. III B, 99 Berger) ἐξ ἐρήμων τόπων ρεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. {Σκύμνος δὲ ἐν τῇ ις’ Περὶ Εὐρώπης (fr. 7 Gisinger, *RE* IIIA 1 (1927) 668) αὐτὸ μόνον

b 6 sqq. (οὕτω—τοῦτο) post κόλπον (15) transp. Wendel, Wilamowitz! teste eodem; haec quidem ibi uncis secluserit, sed quo ea transponi voluerit mihi inspicienti non apparuit 14 sq. τὸ—κόλπον secl. Jacoby; cf. P qui post σχίζεσθαι (11) pergit καὶ τὸ μὲν τῶν ρεῖθρων εἰς τὸν Ἀδριατικὸν ἐκβάλλει κόλπον, τὸ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον (sim. infra p. 131.15); pro τὸ δὲ (14) legit Fränkel, *Noten zu den Argonautika des Apollonios* (1968) τουτέστιν; de ἐκπίπτειν delendo cogitavit Radt 15 sqq. transp. Wendel 19 ἀνατολαῖς] τοῦ Ἰστροῦ subaudivit Schneider, at nunc e papyro Callimachum de flumine non loqui scimus (ita Pfeiffer ad loc.) 21 πέμπουσιν om. P ἦχον P 26 {ις Meineke, *Scymnus* (1846) XIV; ἐν τῇ ἱστορίᾳ Nenci (ed. Hec. 1954) 28 αὐτὸ Schwartz, *Ges. Schr.* 2.100 (1891): αὐτὸν L, om. P

φησὶν ἀπὸ ἐρήμων φέρεσθαι τὸν Ἰστρον.)

Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις (fr. 10) φησὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐπανελθεῖν θαλάσσης, δι’ ἧς ἦλθον εἰς Κόλχους· Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν Ὠκεανόν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον, ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. τοῦτο δὲ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος (fr. 136 Stiehle, *Philol.* 11 (1856) 236) ψευδὸς φησιν εἶναι· τὸν γὰρ Φᾶσιν μὴ συμβάλλειν τῷ Ὠκεανῷ, ἀλλ’ ἐξ ὁρέων ὑψηλῶν καταφέρεισθαι. τὸ αὐτὸ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ’ Γεωγραφικῶν (fr. III B, 74 Berger) φησι. Τιμαγῆτος δὲ ἐν α’ Περὶ λιμένων (*FHG* 4.519 fr. 1) τὸν Ἰστρον φησὶ καταφέρεισθαι ἐκ τῶν †Κελτικῶν† ὁρῶν, ἃ ἔστι τῆς Κελτικῆς, εἶτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτῶν λίμνην, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν †Κελτικὴν† θάλασσαν· διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας καὶ ἐλθεῖν εἰς Τυρρηνίαν. κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλώνιος.

οὐδεὶς δὲ ἰστορεῖ διὰ τούτου (sc. τοῦ Ἰστροῦ) τοὺς Ἀργοναύτας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἔξω Τιμαγῆτου (*FHG* loc. cit.), ᾧ ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος.

ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος (fr. 5 Gisinger loc. cit. 666) αὐτοὺς διὰ Τανάϊδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην

a 2 ἐν τοῖς Ἀργοναύταις] τοὺς Ἀργοναύτας P 4 ἐπανελθεῖν P: ἐλθεῖν L; (κατ)ελθεῖν Schwartz *Ges. Schr.* 2.99 (1891) 14 ὑψηλῶν P: om. L 19 τὸν Ἰστρον φησὶ P: τὸν μὲν Φᾶσιν L; τὸν μὲν Φᾶσιν (. . . τὸν δὲ Ἰστρον) φησὶ καταφέρεισθαι Schwartz praeter necessitatem 20 †Κελτικῶν†] Ἐρκυνίων vel Ῥιπαίων Muellenhoff, *Deutsche Altertumskunde* 1 (1870) 431 sqq.; Ἐνετικῶν Sielgin apud Wendel p. 402 coll. Ps.-Scymn. 191 sqq. 22 Κελτῶν Keil: Κέλτον L, Κελτικὴν P 22–30 aliter P: ἐκεῖθεν δὲ τὸ ὕδωρ σχίζεσθαι εἰς δύο, καὶ τὸ μὲν εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν ἐκβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον. διὰ τούτου οὖν τοῦ στόματος ἀναπλεύσαντας τοὺς Ἀργοναύτας ἀφικέσθαι εἰς Πυρήνην· ἐκεῖθεν (δὲ) (add. Wilamowitz, *Hellenistische Dichtung* (1924) 2.187) διὰ τοῦ ἐτέρου στόματος {καὶ} (del. Schaefer; om. Est. gr. 77) καταπλεῦσαι εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν. 26 fort. Τρινακρίαν, cf. b p. 132.32 b 13 τούτου FH: τούτων L, τοῦ Ἰστροῦ P 15 sq. τὴν ἡμετέραν θάλασσαν] τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον P

θάλασσαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν
ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι.
καὶ παρεκβολεύεται, ὥς ἄρα
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡπειρον οἱ
Ἀργοναῦται ἐπὶ στρωτήρων
ἐκόμισαν τὴν Ἀργώ, μέχρις οὐ ἐπὶ
θάλασσαν παρεγένοντο. Ἡσίοδος
δὲ διὰ Φάσιδος αὐτοὺς εἰσπε-
πλευκέναι λέγει.

Ἐκαταῖος δὲ (. . . Ἀρτεμίδωρος δὲ)
ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ μὴ
ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν
Φᾶσιν. οὐδὲ διὰ Τανάϊδος
ἐπλευσαν, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν
πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον, ὥς
Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις (fr. 547
Radt) ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος (fr.
9 Pfeiffer) (. . .) αὐτῶν τοὺς μὲν
εἰς τὸν Ἀδρίαν πεπλευκότας μὴ
εὐρεῖν τοὺς Ἀργοναύτας, τοὺς δὲ
διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐπὶ τὴν
Κέρκυραν, ἔνθα κάκεινοι τότε
ἦσαν.

ὁ δὲ Ἰστρος καταφερόμενος ἐξ
Ὑπερβορέων, ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸν
μεταξὺ Σκυθίας καὶ Θράκης
τόπον, σχίζεται εἰς δύο, καὶ τὸ μὲν
αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐξεινον πόντον
βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν
Τρινακρίαν θάλασσαν.

a 10 φασιν P: φησιν L. 12 (παρα)γενέσθαι Schwartz: γεν- L.; ἀφίκεσθαι P

b 5 στρωτήρων] σαυροτήρων P (σαυρω- Est. gr. 77) 7 sqq. Ἡσίοδος—Καλλίμαχος (19)
om. P 8 sq. ἐπεπλευκέναι Schneider, Callim. 2.80 12 lacunam indic. Hollander,
De Hec. Mil. descriptione terrae (diss. Bonnac, 1861) 21: traditum defendit Aly, Volksmärchen,
Sage und Novelle bei Herodot und seinen Zeitgenossen (1921) 119 14 θάλασσαν] 'sc. τὴν
μεγάλην', Jacoby 16 ἐκπλεῦσαι Keil 19 post ἱστορεῖ dist. L.; ut supra F
20 lac. indic. Keil: pro αὐτῶν coni. F ὅθεν τῶν Σκυθῶν 32 Τρινακρίαν Warnkross,
De parvoemiogrr. capita duo (Diss. Gryphiswaldiae, 1881) 64, sent. contron. 4: Τυρρηλικήν L.
(aliter P)

**18A

(FGrHist 1 F 372)

(Ἑορδοί)

Steph. Byz. s.v. Ἄμυρος. πόλις Θεσσαλίας. ἀπὸ ἐνὸς τῶν Ἀργοναυτῶν
. . . Σουίδας (FGrHist 602 F 4) (. . . Ἐκαταῖος) δ' ἐν ταῖς Γενεαλογίαις,
ὅτι οἱ οὗτοι ἐκαλοῦντο Ἑορδοί, ὕστερον δὲ Λέλεγες. οἱ αὐτοὶ καὶ Κένταυροι
καὶ Ἴπποκένταυροι. καὶ τὴν πόλιν Ἀμυρικὴν καλεῖ.

2 lacunam agnovit Meineke

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσψδ. 1.199.18.

De Danao eiusque progenie

Nimirum ex altero libro.

*19

ὁ δὲ Αἴγυπτος αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν ἐς Ἄργος, παῖδες δέ,
(έόντες), ὥς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε, πεντήκοντα, ὥς ἐγὼ δέ,
οὐδὲ εἴκοσι

Schol. (MTAB) Eur. Or. 872 (1.184.20 Schwartz). "οὐ φασιν πρῶτον
Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας / διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἔδρας". ἡ πολλή
δόξα κατέχει μὴ ἀφίχθαι τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τέ
φασιν καὶ Ἐκαταῖος γράφων οὕτως. "ὁ δὲ—εἴκοσι." καὶ Διονύσιος ὁ
κυκλογράφος (FGrHist 15 F 6) {έν} τούτῳ τὰ παραπλήσιά φησι.
Φρύνιχος δὲ ὁ τραγικός (TrGF 3 F 1) φησι σὺν Αἰγυπτίοις τὸν Αἴγυπτον
ἦκειν εἰς Ἄργος.

(Hec.) 1 δὲ (prius, ut vid.)] μὲν M παῖδες Weil, Rev. Phil. 2 (1878) 84: -δας codd.
2 (έόντες) Wilamowitz, Aischylos: Interpretationen (1914) 20 n. 3 (noluit Weil): παῖδας δὲ
(ἀπέστειλεν) Kirchhoff, Die homerische Odyssee (1879) 327 ante ὥς desinit B, quo loco posuit
lacunam Schwartz Hes. fr. 127 Merkelbach-West ἐγὼ Wilamowitz, Aus Kydathen
(1880) 94: λέγων codd.; ὥς ἐγὼ δὲ λέγω Müller, FHG 4.627; ὥς δὲ ἐγὼ λέγω Weil, Kirchhoff
3 εἴκοσι Weil: εἰσὶ MA, ἔστι T

(Schol.) 5 del. Schwartz

6 ἐν Αἰγυπτίοις Nauck

*20

(πρὸ Κάδμου Δαναὸν μετακομίσαι τὰ στοιχεῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα)

Schol. (C, brevius AE) Dion. Thrax 6 (183.1 Hilgard). τῶν στοιχείων
εὐρετὴν ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος ἐν δευτέρῳ (FGrHist 70 F 105) Κάδμον

φασίν· οἱ δὲ οὐχ εὐρετήν, τῆς δὲ Φοινίκων εὐρέσεως πρὸς ἡμᾶς διάκτορον
γεγενῆσθαι, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ταῖς ἱστορίαις (5.58) καὶ Ἀριστοτέλης (fr.
501 Rose = 506,2 Gigon) ἱστορεῖ· φασὶ γὰρ ὅτι Φοίνικες μὲν εὐρον τὰ
στοιχεῖα, Κάδμος δὲ ἤγαγεν αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πυθόδωρος δὲ {ὡς} ἐν
5 τῷ Περὶ στοιχείων καὶ Φίλλιος ὁ Δῆλιος (FHG 4.476 fr. 1) ἐν τῷ περὶ
χρόνων πρὸ Κάδμου Δαναὸν μετακομίσαι αὐτὰ φασιν· ἐπιμαρτυροῦσι
τούτοις καὶ οἱ Μιλησιακοὶ συγγραφεῖς Ἀναξίμανδρος (fr. 3) καὶ Διονύσιος
(FGrHist 687 F 1) καὶ Ἑκαταῖος, οὗς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν
καταλόγῳ (FGrHist 244 F 165) παρατίθεται (Hec. test. 25A). ἔνιοι δὲ
10 Μουσαῖον (Vorsokr. 2 A 10) εὐρετήν λέγουσι τὸν Μητίονος καὶ Στερόπης
κατ' Ὀρφέα γενόμενον· Ἀντικλείδης δὲ ὁ Ἀθηναῖος (FGrHist 140 F 11b)
Αἰγυπτίοις τὴν εὐρεσιν ἀνατίθουσι· Δοσιάδης (FGrHist 458 F 6) δὲ ἐν
Κρήτῃ φησὶν εὐρεθῆναι αὐτὰ· Αἰσχύλος δὲ Προμηθεῖα φησὶν εὐρηκέναι ἐν
τῷ ὁμωνύμῳ δράματι (460), Στῆσιχορος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀρεστέας
15 (PMGF 213) καὶ Εὐριπίδης (fr. 578 Nauck²) τὸν Παλαμήδην φασὶν
εὐρηκέναι, Μνασέας δὲ (FHG 3.156 fr. 44) Ἑρμῆν, ἄλλοι δὲ ἄλλον.

1 οἱ—εὐρετήν ex AE διάκτορον Lchrs: διόσκορον C, διάκονον AE 4 ὡς C; τις Nitzsch,
ὁ () dub. Jacoby, secl. Hilgard 5 καὶ Φίλλιος Nitzsch: ἀφίλης C 10 Μητίονος C
11 sq. Ἀντικλείδης—ἀνατίθουσι C: οἱ δὲ τὸν παρ' Αἰγυπτίους θῶν εὐρηκέναι, ὃν λέγουσιν Ἑρμῆν AE
12 Δοσιάδης C: Δωσι- Hoerschelmann; Δωσιάδης schol. (C) p. 190.26 15 καὶ Εὐριπίδης
ex AE φασὶν West: φησὶν C

Cf. Schol. Dion. Thr. 190.19-29.

*21

τῇ Δανᾷ μίσγεται Ζεὺς

Hdn. Π. μον. λέξ. 2.912.23 Lentz, cf. Π. διχρόνων 2.11.8, Π. καθ.
προσωδ. 1.256.5. Ἀθηνᾶ. οὐδὲν εἰς να λήγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν θηλυκὸν
περισπᾶται, ἀλλὰ μόνον τὸ Ἀθηνᾶ οὕτως ἔσθ' ὅτε ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν
λεγόμενον καὶ ὑπὸ τῆς συνήθους λέξεως. εἰ δὲ τις λέγοι, καὶ ἡ Δανᾶ οὕτως
5 εἴρηται παρ' Ἑκαταίῳ, “τῇ—Ζεὺς,” ἴστω ὅτι τοῦτο παρ' Ἑκαταίῳ ἐστὶ καὶ
ἐν τῇ χρήσει τῶν Φοινίκων, ὡς αὐτὸς φησι, οὐκ ἔτι μέντοι Ἀττικοῖς καὶ τῇ
συνηθείᾳ γνωστόν . . . προσέθηκα δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἵνα ἐκφύγωμεν
τὸ σύνηθες {τὸ} μνᾶ Ἀττικοῖς τε καὶ τῇ νῦν χρήσει καὶ ἀπεξενωμένον τὸ
Χνᾶ· οὕτω γὰρ πρότερον ἢ Φοινίκη ἐκαλείτο (Hecataei FGrHist 1 F
10 272).

4 τῆς Lchrs (ed. 1848): τῶς cod. 8 om. cod. Vindobonensis gr. 293: vide Lchrs,
Aristarchi homerische Textkritik 2 (1885) 686

*22

καὶ ἐπαφήσας τὸν κολεὸν τοῦ ξίφους τὸν μύκην εὐρεν
ἀποπεπτωκότα

Schol. (A, fonte Herodiano, cf. Π. καθ. προσωδ. 1.60.11 Lentz, Π. Ἰλ.
προσωδ. 2.94.29) Π. 15.302b (4.75.87 Erbse). “Μέγην”· πολλά ἐστι
διχῶς κεκλιμένα (sc. τῶν εἰς ἡς ληγόντων βαρυτόνων δυσυλλάβων, ἀπὸ
βραχείας ἀρχομένων) . . . μύκητά τε καὶ μύκην, εἰ καὶ πολλὰ σημαίνει ἡ
5 λέξις. καὶ ὅτι οὐ τὸ μέτρον αἰτιὸν ἐστὶ, δῆλός ἐστιν Ἑκαταῖος οὕτως
κλίνας· φησὶ γάρ· “καὶ—ἀποπεπτωκότα.”

(Schol.) 5 οὕτως Villosion (ed. 1788): οδτος cod.

Hercules Heraclidaeque

Ex altero libro (cf. frr. 6–7).

*23

(τὸν Ἡρακλέα τοῦ Εὐρυσθέως) λεών

Epim. Hom. λ 38 (p. 473 Dyck). τὸ λαὸς ἄτρεπτον ἔμεινε παρ' Ὀμήρῳ,
καίτοι τῇ μεταγενεστέρᾳ Ἰάδι τραπέν· “ληὸν ἀθρήσας” Ἰππῶναξ (fr. 158
West, 140 Degani). σημειωτέον δὲ, ὅτι οὐχ ἀπλῶς τὸν ὄχλον σημαίνει,
ἀλλὰ τὸν ὑποτεταγμένον. Ἑκαταῖος γὰρ τὸν Ἡρακλέα τοῦ Εὐρυσθέως
5 “λεών” λέγει, καίτοι ἓνα ὄντα.

1 ἄτρεπτον Sauppe, ZJf 2 (1835) 678: ἄτρεπτος cod.

2 ἀθροίσας Schneidewin

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσωδ. 1.108.9. Nempce (τοῦ) Εὐρυσθέως (vel potius Εὐρυσθέος)
Hecataei potest esse; accusativus autem λεών grammaticus.

*24

(τὴν ὕδραν τὴν Λερναίαν)

Ael. NA 9.23 (226.13 Hercher). τὴν μὲν ὕδραν τὴν Λερναίαν τὸν ἄθλον
τὸν Ἡράκλειον ἀδέτωσαν ποιηταὶ καὶ μύθων ἀρχαίων συνθέται, ὧν περ οὖν
καὶ Ἑκαταῖος ὁ λογοποιὸς ἐστὶν (test. 9).

*25

(τῷ Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι τοὺς Ἑπειοὺς ἐπὶ Αὐγέαν)

Strab. 8.3.9 p. 341 (2.111.12 Kramer). Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐτέρους
λέγει τῶν Ἡλείων τοὺς Ἑπειοὺς· τῷ γοῦν Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι τοὺς
Ἑπειοὺς ἐπὶ Αὐγέαν καὶ συναλελεῖν αὐτῷ τὸν τε Αὐγέαν καὶ τὴν Ἥλιν.
φησὶ δὲ (FGrHist 1 F 121) καὶ τὴν Δύμην Ἑπειῖδα καὶ Ἀχαιῖδα.

4 Δύμην] -μαν A καὶ] οὐκ W

Sequitur test. 10.

*26

(τῆς ἡπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα
γενέσθαι Γηρυόνην)

Arr. *Anab.* 2.16.4 (1.96.2 Roos) unde Eust. ad Dionys. Per. 558
GGM 2.326.10. ὡς τὸν γε ἐν Ταρτησσῶ πρὸς Ἰβήρων τιμώμενον
Ἡρακλέα, ἵνα καὶ στῆλαί τινες Ἡρακλέους ὠνομασμένοι εἰσι, δοκῶ ἐγὼ τὸν
Τύριον εἶναι Ἡρακλέα, ὅτι Φοινίκων κτίσμα ἢ Ταρτησσὸς καὶ τῶ Φοινίκων
5 νόμῳ ὃ τε νεὼς πεποιήται τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐκεῖ καὶ αἱ θυσίαι θύονται.
Γηρυόνην δέ, ἐφ' ὅντινα ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη πρὸς Εὐρυσθέως τὰς
βοῦς ἀπελάσαι τὰς Γηρυόνου καὶ ἀγαγεῖν ἐς Μυκήνας, οὐδέν τι προσήκειν
τῇ γῇ τῇ Ἰβήρων **Ἐκαταῖος** ὁ λογοποιὸς λέγει, οὐδὲ ἐπὶ νήσόν τινα
Ἐρύθειαν ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσσης σταλήναι Ἡρακλέα, ἀλλὰ τῆς ἡπείρου
10 τῆς περὶ Ἀμπρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γενέσθαι Γηρυόνην καὶ ἐκ
τῆς ἡπείρου ταύτης ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βοῦς οὐδὲ τοῦτον φαῦλον ἄθλον
τιθέμενον.

9 (τῆς) ἔξω τῆς μεγ. Roos secutus Grundmann, *Quid in elocutione Arriani Herodoto debeatur*
(1884) 41

*27

a

(ὄφιν . . . ἐπὶ Ταυνάρῳ τραφῆναι δεινόν, κληθῆναι δὲ Αἰδου
κύνα)

Paus. 3.25.4 (1.266.16 Rocha-Pereira). Τευθρώνης δὲ ἀπέχει
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίου ἐς θάλασσαν ἀνέχουσα ἄκρα Ταίναρον . . .
ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ ναὸς εἰκασμένος σπηλαίῳ καὶ πρὸ αὐτοῦ Ποσειδῶνος
ἄγαλμα. (5) ἐποίησαν δὲ Ἑλλήνων τινὲς ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτη τοῦ
Αἰδου τὸν κύνα, οὔτε ὑπὸ γῆν ὁδοῦ διὰ τοῦ σπηλαίου φερούσης οὔτε
ἔτοιμον ὃν πεισθῆναι θεῶν ὑπόγειον εἶναι τινα οἴκησιν ἐς ἣν ἀθροίζεσθαι
τὰς ψυχάς. ἀλλὰ **Ἐκαταῖος μὲν ὁ Μιλήσιος** λόγον εὖρεν εἰκότα, ὄφιν
φῆσας ἐπὶ Ταυνάρῳ τραφῆναι δεινόν, κληθῆναι δὲ Αἰδου κύνα, ὅτι ἔδει τὸν
δηχθέντα τεθνάναι παραυτίκα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ, καὶ τοῦτον ἔφη τὸν ὄφιν ὑπὸ
Ἡρακλέους ἀχθῆναι παρ' Εὐρυσθέα.

b

PRIMI I 17 (saec. ii p.C.) ii ed. Vogliano = schol. ad Antim. p. 83.26
Wyss.

26 “ς[. . . .]ιν δμω[η]ις ἐνδέξεται”. ἀντὶ τοῦ ἐπ[ι-
τ]άξῃ. Μίμνερμ[oc] δ' [ἐν] τῇ Κυμρν[η]{ι}ῖδι. “ὡς οἱ παρ βασιλῆος, ἐπε[ί]
ῖ
ἐ[ν]εδέξατο μῦθον, ἢ[ῖ]αν κοίληι[ς] ἀ[ς]πίσι φραξάμενοι”. καὶ **Ἐκατ[αί-
ος ὁ Μειλῆς[ιό]ς** φησιν [οὔ]τως.

30 “εἶνα[ι δ]ὲ τὸν ὄφιν δοκέω οὐ μέγα[ν
ο[ὔ]τως ο[ὔδ]ε πε[λ]ώρ[ιον], ἀλ[λ]ὰ δειν[ό]τερον τῶν ἄλλων ὀφίων,
καὶ τούτου [εἰ] (ῖ)νεκ[εν] τὸν Ε[ὔ]ρυςθέα [ἐ]νδέξασθαι ὡς ἀμήχανον
ἐ[όν-
τα”.

καὶ Η[ς]ίοδος. “ἐ[ν δ'] ἄρα κούραις δ[έ]ξατο”.

26 Antim. fr. 180 Wyss, 105 Matthews. ς[υνάγε]ιν West 27 Mimn. fr. 13a West
κυμρν[η]ῖδι ῖ vel τ' add. Maas apud Vogliano; (ῖ) mavult West 30 ο[ὔδ]ε πε[λ]ώρ[ιον]
Morel et Buchwald apud Vogliano, qui ο[ὔ]τε noluit praeferre. Cf. Hes. *Theog.* 299
31 lacunam ante ἐνδέξασθαι posuit Vogliano; contra dixit Wyss, Latte secutus 32 Hes.
fr. 242 Merkelbach-West

*28

(ἐν Σκίῳ, μοῖρα τῆς Ἐρετρικῆς, εἶναι Οἰχαλίαν)

Paus. 4.2.2 (1.273.24 Rocha-Pereira). χρόνῳ δὲ ὕστερον, ὡς ἦν τῶν
Πολυκάωνος οὐδεὶς ἔτι ἀπογόνων, ἐς γενεὰς πέντε ἐμοὶ δοκεῖν προελθόντων
καὶ οὐ πλέονας, Περιήρην τὸν Αἰόλου βασιλέα ἐπάγονται (sc. οἱ
Μεσσήνιοι). παρὰ τοῦτον ἀφίκετο, ὡς οἱ Μεσσήνιοι φασιν, Μελανεύς,
5 τοξεύειν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ διὰ τοῦτο Απόλλωνος εἶναι νομιζόμενος· καὶ οἱ
τῆς χώρας τὸ Καρνάσιον, τότε δὲ Οἰχαλίαν κληθεῖσαν, ἀπένειμεν ὁ
Περιήρης ἐνοικῆσαι· γενέσθαι δὲ ὄνομα Οἰχαλίαν τῇ πόλει φασὶν ἀπὸ τοῦ
Μελανέως τῆς γυναικός. (3) Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Εὐβοεῖς (FGrHist 427 F 4)
. . . λέγουσιν οἱ μὲν ὡς τὸ Εὐρύτιον—χωρίον δὲ ἔρημον ἐφ' ἡμῶν ἐστι τὸ
10 Εὐρύτιον—πόλις τὸ ἀρχαῖον ἦν καὶ ἑκαλεῖτο Οἰχαλία, τῷ δὲ Εὐβοέων
λόγῳ Κρεώφυλος ἐν Ἡρακλείᾳ (fr. 2^a Davies, 2 Bernabé) πεποίηκεν
ὁμολογοῦντα· **Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος** ἐν Σκίῳ μοῖρα τῆς Ἐρετρικῆς
ἔγραψεν εἶναι Οἰχαλίαν. ἀλλὰ γὰρ οἱ Μεσσήνιοι τά τε ἄλλα δοκοῦσί μοι
μᾶλλον εἰκότα ἐκείνων λέγειν καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν ὁσῶν ἕνεκα τῶν
15 Εὐρύτου.

6 Καρνάσιον Camerarius: καρμά- β 12 μοῖρα Facius (ed. 1794) coll. Steph. Byz. s.v.
Σκιάς “ἔστι καὶ Σκιά πόλιν ἐν Εὐβοίᾳ”: μοῖραν β

Ad rem cf. Pher. 82a.

*29

(τῇ Αὔγῃ συνεγίνετο Ηρακλῆς)

a

Paus. 8.4.8, (2.228.8 Rocha-Pereira). μετὰ δὲ Αἵπυτον ἔσχεν Ἄλεος τὴν ἀρχήν (sc. τῶν Ἀρκάδων). Ἀγαμήδης μὲν γὰρ καὶ Γόρτυς οἱ Στυμφήλου τέταρτον γένος ἦσαν ἀπὸ Ἀρκάδος, Ἄλεος δὲ τρίτον ὁ Αἰφείδαντος. Ἄλεος δὲ τῇ τε Ἀθηνᾷ τῇ Ἀλέᾳ τὸ ἱερόν ὠκοδόμησεν ἐν Τεγέᾳ τὸ ἀρχαῖον, καὶ αὐτῷ κατεσκεύαστο αὐτόθι ἡ βασιλεία . . . Ἀλέῳ δὲ ἄρσενες μὲν παῖδες Λυκοῦργός τε καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Κηφεύς, θυγάτηρ δὲ ἐγένετο Αὔγη. ταύτῃ τῇ Αὔγῃ τῷ **Ἐκαταίου** λόγῳ συνεγίνετο Ηρακλῆς, ὅποτε ἀφίκοιτο ἐς Τεγέαν· τέλος δὲ καὶ ἐφωράθη τετοκυῖα ἐκ τοῦ Ηρακλέους, καὶ αὐτὴν ὁ Ἄλεος ἐσθέμενος ὁμοῦ τῷ παιδί ἐς λάρνακα ἀφίησιν ἐς θάλασσαν, καὶ ἡ μὲν ἀφίκετο ἐς Τεύθραντα δυνάστην ἄνδρα ἐν Καϊκου πεδίῳ καὶ συνώκησεν ἐρασθέντι τῷ Τεύθραντι.

7 συνεγίνετο Buttmann: συνεγέν- β

b

Paus. 8.47.4 (2.322.16 Rocha-Pereira). ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον τοῦ ναοῦ (sc. τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἀλέας) κρήνη, καὶ ἐπὶ ταύτῃ βιασθῆναι τῇ κρήνῃ φασὶν Αὔγην ὑπὸ Ηρακλέους, οὐχ ὁμολογοῦντες **Ἐκαταίῳ** τὰ ἐς αὐτήν.

*30

Κῆρυξ δὲ ταῦτα δεινὰ ποιούμενος αὐτίκα ἐκέλευε τοὺς {**Ἡρακλείδας**} ἐπιγόνους ἐκχωρεῖν· “οὐ γὰρ ὑμῖν δυνατὸς εἰμι ἀρήγειν. ὥς μὴ ὦν αὐτοὶ τε ἀπόλησθε κάμῃ τρώσῃτε, ἐς ἄλλον τινὰ δῆμον ἀποιχέσθε”

[Longinus] *Subl.* 27.2 (34.14 Russell). Quae praecedunt vide ad test. 20. ὥς παρὰ τῷ **Ἐκαταίῳ**· “Κῆρυξ—ἀποιχέσθε.”

1 ἐκέλευσε citat Victorius, *Variarum et antiquarum lectionum Libri XXXVIII* (1609 (primum 1569)) xxvii cap. 13 2 {**Ἡρακλείδας**} Russell: **Ἡρακλείους** (vel **Ἡρακλήους**) Weil, *Rev. Phil.* 2 (1878) 85, tum Vahlen (ed. 1887) coll. Eur. *HF* 39; ἐπιγόνους secl. Toup (ed. 1778); (καὶ τοὺς τοῦ Λικυμνίου) ἐπιγόνους Morus (ed. 1769) ὑμῖν Stephanus: ἡμῖν cod. 3 ἀπόλησθε . . . τρώσῃτε Robortellus (ed. pr. 1554): ἀπόλεσθε et τρώσῃτε cod.; ἀπολέσθε Cobet, *Novae lectiones* (1858) 780 (τρώσῃτε retento) 4 ἀποιχέσθε apogr.: -σθαι P

Thebana

Fortasse e tertio libro.

**31

(Τενθεύς)

Phot. (p. 577.3 Porson). Τενθεύς· ὁ Πενθεύς παρ' **Ἐκαταίῳ**.*Ἐκαταίῳ* Toup, Porson: ἐκατέρῳ cod.

*32

(Παρθενοπαῖον Ταλαοῦ vel Καλαοῦ)

Schol. (LRM) Soph. OC 1320 (54.3 de Marco). “ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται / . . . πιστὸς Ἀταλάντης γόνος”. ἔνιοι οὐ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ (ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ κ Καλαὸν προσαγορεύουσι), καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης (*TrGF* 14 F 5) καὶ Φιλοκλῆς (*TrGF* 24 F 3) ἱστοροῦσι, συγγραφέων δὲ **Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος**.

Varia

*33

(Ἀμφιάρων τὸν Οἰκλέους κατακοιμίσαι τοὺς ἐλέφαντας)

Ael. *NA* 13.22 (335.20 Hercher) unde Aeliani ecloga ed. Lambros, *Supplementum Aristotelicum* 1.1 (Berolini, 1885) 2.128 p. 69.16. τέτταρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ (sc. τῷ Ἰνδῶν) φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ οὖν οἱ φύλακες οἱ λοιποὶ, καὶ αὐτοῖς 5 παίδευμα τὴν φρουρὰν οὐ κατανυστάζειν· διδάσκονται γὰρ τοὶ σοφία τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο. καὶ λέγει μὲν **Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος** Ἀμφιάρων τὸν Οἰκλέους κατακοιμίσαι τὴν φυλακὴν καὶ ὀλίγου παθεῖν ὅσα λέγει· οὗτοι δὲ ἄρα ἄγρυπνοι καὶ ὕπνου μὴ ἡττώμενοι, πιστότατοι τῶν ἐκεῖθι φυλάκων μετὰ γε τοὺς ἀνθρώπους εἰσίν.

Fr. obscurum. 3 τέσσο- codd., mutavit Hercher 4 λοιποὶ] λαμπροί Ecloga 5 κατανυστάζειν Lambros: -άζουσι Ael., οὐ κατὰ νόσταξιν Ecloga; οὐ κατανυστάξαι Müller, (ἔχειν) φ. οὐ κατανυστάξουσι Hercher 7 κατακοιμίσαι Ecloga ὀλίγου delevit Hercher; sed incertum quomodo irrepserit, et manifestum est non Amphiarum sed custodes dormisse; ergo pessum dedit ille aut custodiam aut regem. In ὀλίγου igitur latere videtur τὸν ἐλέφαντα, τὸν βασιλέα, vel nomen regis. ὀλίγου παθεῖν ὅσα (τὸν Πῆσον Ὀμηρος) λέγει Weil, *Rev. Phil.* 2 (1878) 85 8 ὕπνου Reiske: ὕπνω codd.

*34

(Σανάπη . . . παρεγένετο πρὸς Λυτίδαν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.946–54c (196.15 Wendel). “αὐτίκα δ’ Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἔνθα Σινώπην / θυγατέρ’ Ἀσωποῖο καθίσσατο καὶ οἱ ὅπασσε / παρθενὴν Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχεσείησι δολωθεῖς . . . / ὥς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν εὐνηθῆναι / ἰέμενον ποταμὸν τ’ ἐπὶ τοῖς Ἄλυν. οὐδὲ
 5 μὲν ἀνδρῶν / τὴν γέ τις ἱμερτήσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσαν”. πόλις τοῦ Πόντου ἢ Σινώπη, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης, ἣν ἀρπάσας Ἀπόλλων ἀπὸ Ὑρίας ἐκόμισεν εἰς Πόντον, καὶ μίγεις αὐτῇ ἔσχε Σύρον, ἀφ’ οὗ οἱ Σύροι. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς (fr. 45 Kern) Ἀρεως καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται· κατὰ δὲ τινὰς Ἀρεως καὶ Παρνάσσης, κατ’
 10 Εὐμηλον (fr. 5) καὶ Ἀριστοτέλην (fr. 581 Rose = 599 Gigon) Ἀσωποῦ. καὶ οὗτος μὲν φησιν ὅτι Ἄλυν τε τὸν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Δία, αἰτησαμένη παρ’ αὐτῶν πρότερον, ὥς ἐπιτύχοι οὐδ’ ἂν θέλῃ, ἔπειτα, εἰποῦσα παρθενίας ὀρέγεσθαι, ταύτης ἐπέτυχεν ὥς ἂν ὄρκῳ δεδεμένων αὐτῶν. Φιλοστέφανος (cf. FHG 3.29 fr. 3) δὲ φησι τοῦναντίον Ἀπόλλωνι
 15 αὐτὴν μίγισαν ἀποκυνῆσαι τὸν προσαγορευθέντα Σύρον. ὁ δὲ Τῆϊος Ἄνδρων (FGrHist 802 F 3) φησὶ μίαν τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, πίνουσαν τε πλείστον οἶνον ὀνομασθῆναι Σανάπην. {ἐπειδὴ} μεταφραζόμενον <δὲ> τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν, ἐπειδὴ οἱ μέθυσοι σανάπαι λέγονται παρὰ Θραξίν, ἢ
 20 διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες· <καὶ> κληθῆναι τὴν πόλιν <Σανάπην>, ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπην. ἢ δὲ μέθυσοι Ἀμαζῶν ἐκ τῆς πόλεως παρεγένετο πρὸς Λυτίδαν, ὥς φησιν Ἑκαταῖος.

7 post Ἀπόλλων add. P κατὰ Φιλοστέφανον, cf. infra; in marg. Est. gr. 77 Ὑρίας O. Höfer, *Mythologisch-Epigraphisches* (Progr. Gymn. Wettin., Dresdac, 1910) 30: Συρίας L; Βουωτίας P, Est. gr. 77 (Θηβῶν hic ante corr.) 12 θέλη scripsi: θέλοι L; aliter P 15–19 ὁ δὲ—πολλὰ πίνουσαν huc c. schol. b p. 196.13 traiecit Warnkross, *De paroemiographis capita duo* (Diss. Gryphiswaldiae, 1881) 64, sent. contron. 3 18 {ἐπειδὴ} ego (om. P); ἐπειδὴ—πίνουσαν (19) del. Wendel (δὲ) ego ex P; om. L 19 ἐπειδὴ οἱ ego post Wendel (ἐπειδὴ αἱ ille); ἐπεὶ δὲ οἱ L; πανάπαι γὰρ λέγονται π. Θ. οἱ μέθυσοι P (σανάπαι κτλ. Est. gr. 77) 20 <καὶ> add. Wendel, <Σανάπην> add. I. Vossius, *Iustini historiarum ex Trogo Pompeio lib. xliii* (1640) 2.8, uterque recte; ἀπ’ ἐκείνης δὲ καὶ τὴν πόλιν Σανάπην κληθῆναι, ἔπειτα κατὰ μεταφθορὰν ὀνομασθῆναι Σινώπην Est. gr. 77 (sim. P omissis Σανάπην, ἔπειτα—ὀνομασθῆναι) 21 <ταύτης> τῆς Jacoby; fort. autem latet nomen urbis vel regionis e qua fugerat. ἐκ πόλεως (spatium) ἀφίκεσθαι Est. gr. 77, sim. P (ἀπὸ pro ἐκ). 22 Λυτίδαν] Αὐτ- P; ‘de nomine dubitandum’ Wendel.

Fortasse ex Periodo.

Fragmenta dubia

*35

(τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια)

Joseph. AJ 1.108 (1.25.9 Niese). Ἡσίοδος τε (fr. 356 Merkelbach–West) καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος (fr. 202) καὶ Ἀκουσίλαος (fr. 46) καὶ πρὸς τοῦτοις Ἐφορος (FGrHist 70 F 238) καὶ Νικόλαος (FGrHist 90 F 141) ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.

Hinc hauserunt Eus. Praep. Evang. 9.13.5, Lydus Mens. 3.5 (39.18 Wünsch), Georg. Syncellus 44.15 Mosshammer, pseudo-Symeon Logotheta Anecd. Par. 1.14, Cedrenus 1.23.15 Bekker. Quod ad Hecataeum attinet, nisi de hominibus aurei generis agitur, haec aut mendacia aut Abderitae tribuenda sunt (seu potius pseudo-Abderitae; vid. B. Bar-Kochva, *Pseudo-Hecataeus On the Jews: Legitimizing the Jewish Diaspora* (1996)). Nam ante ea quae supra exscripsi affert Josephus Manethonem Berosum Mochum Hestiacum Hieronymum, et postea (AJ 1.158) de vetusto illo Abramo citat Berosum Hecataeum (FGrHist 264 T 8a in libro κατ’ Ἀβραμὸν καὶ τοὺς Αἰγυπτίους Abderitae nomine inscripto) Nicolaum.

**35A

(Περσηΐδα τὴν Ὠκεανοῦ)

Schol. (CHMMPaQV^{amou}) Od. 10.139. “ἄμφω (sc. Κίρκη τε καὶ Αἰήτης) δ’ ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἡλίου / μητρός τ’ ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα”. Πέρση Ὠκεανοῦ μὲν ἐστὶ θυγάτηρ, Ἡλίου δὲ γυνή. Ἡλίου δὲ καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ (Theog.
 5 356, 957) καὶ Ἑκαταῖος Περσηΐδα λέγουσι.

3 Πέρση—Κίρκη (4) om. C ἐστὶ] ἦν MaQ Ἡλίου δὲ γυνή om. HMaPaQ 4 τῆς Ὠκεανοῦ om. HMaPaQ 5 καὶ Ἑκαταῖος . . . λέγουσι West, CR² 12 (1962) 200: καὶ τὴν Ἑκάτην (-άστην HMaPaQV^m) . . . λέγει codd.

Hinc Eust. Od. 1651.54. Si quid veri habet coniectura, ad Argonautica (frr. 17–18A) referendum est fragmentum.

Incertum utrum in Genealogiis an Periodo locanda

119

(πρὸ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν τὴν Πελοπόννησον βάρβαροι)

Strab. 7.7.1 p. 321 (2.57.9 Kramer). Ἑκαταῖος μὲν οὖν ὁ Μιλήσιος περὶ τῆς Πελοποννήσου φησὶ διότι πρὸ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν αὐτὴν βάρβαροι. σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ σύμπασα Ἑλλὰς κατοικία βαρβάρων ὑπῆρξε τὸ παλαιόν,

ἀπ' αὐτῶν λογιζομένοις τῶν μνημονευομένων. Πέλοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας
ἐπαγαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθείσαν Πελοπόννησον, Δαναοῦ δὲ
ἐξ Αἰγύπτου, Δρυόπων δὲ καὶ Καυκῶνων καὶ Πελασγῶν καὶ Λελέγων καὶ
5 ἄλλων τοιούτων κατανευμαμένων τὰ ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τὰ ἐκτὸς δέ· τὴν μὲν
γὰρ Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θρᾶκες ἔσχον, τῆς δὲ Φωκίδος τὴν
(Δ)αυλίδα Τηρεῦς, τὴν δὲ Καδμείαν οἱ μετὰ Κάδμου Φοίνικες, αὐτὴν δὲ τὴν
Βοιωτίαν Ἄονες καὶ Τέμμικες καὶ Ὑαντες (ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν (fr. 83
Maehler) "ἦν ὅτε σῶας Βοιωτίων ἔθνος ἔνεπον"). καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δὲ
10 ἐνίων τὸ βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέκροψ καὶ Κόδρος καὶ Αἰκλος καὶ Κόθος
καὶ Δρύμας καὶ Κρίνακος. οἱ δὲ Θρᾶκες καὶ Ἰλλυριοὶ καὶ Ἑπειρώται καὶ
μέχρι νῦν ἐν πλευραῖς εἰσιν· ἔτι μὲντοι μᾶλλον πρότερον ἢ νῦν, ὅπου γε
καὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι Ἑλλάδος ἀναντιλέκτως οὔσης πολλὴν ἔχουσιν
οἱ βάρβαροι Μακεδονίαν μὲν Θρᾶκες καὶ τινα μέρη τῆς Θετταλίας,
Ἀκαρνανίας δὲ καὶ Αἰτωλίας τὰ ἄνω Θεσπρωτοὶ καὶ (Κ)ασσωπαῖοι καὶ
15 Ἀμφίλοχοι καὶ Μολοττοὶ καὶ Ἀθαμᾶνες, Ἑπειρωτικὰ ἔθνη.

1 ἀπ' q: ὑπ' ACW 2 ἐπαγαγομένου chrestomathia P (coni. Koraes): ἐπαγομ- rell.
3 δὲ P (coni. Koraes): τε rell. 6 (Δ)αυλίδα Xylander 7 Τέμμικες E: Τέμμικες
rell. ὡς καὶ Koraes 8 Pindari verba seclut Meineke (ed. 1852) duce Kramer ὅτε
AE: ὅστε W, ὅς τε C σῶας E: σοιασ AC, σοι εἰς W ἐν- E 9 Αἰκλος Meineke! 164
10 Δρύμας P^{ac}: -μάς A, -αν CW^{pc} Κρίνακος Wesseling 1.396 n. 29: -ανος P, -ανός rell.
12 sq. πολλήν-βάρβαροι E: τὴν πολλήν οἱ β. ACW; πολλήν οἱ β. κατέχουσι Koraes 14 τὰ
E: om. rell. (Κ)ασσωπαῖοι Xylander

127

(Πελασγοὶ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀδίκως ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
ἐξεβλήθησαν)

Hdt. 6.137.1 (ed. Hude vol. 2). Πελασγοὶ ἐπεῖτε ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ
Ἀθηναίων ἐξεβλήθησαν, εἴτε ὦν δὴ δικαίως εἴτε ἀδίκως—τοῦτο γὰρ οὐκ
ἔχω φράσαι, πλὴν τὰ λεγόμενα, ὅτι Ἑκαταῖος μὲν ὁ Ἠγησάνδρου ἔφησε
ἐν τοῖσι λόγοισι λέγων ἀδίκως· (2) ἐπεῖτε γὰρ ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους τὴν
5 χώρην, τὴν σφί αὐτοὶ ὑπὸ τὸν Ὑμησσοῦ ἐοῦσαν ἔδοσαν οἰκῆσαι μισθὸν τοῦ
τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν κοτε ἐληλαμένου, ταύτην ὡς ἰδεῖν τοὺς
Ἀθηναίους ἐξεργασμένην εὖ, τὴν πρότερον εἶναι κακὴν τε καὶ τοῦ μηδενὸς
ἀξίην, λαβεῖν φθόρον τε καὶ ἡμερον τῆς γῆς, καὶ οὕτως ἐξελαύνειν αὐτοὺς
οὐδεμίαν ἄλλην πρόφασιν προῖσχομένους τοὺς Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτοὶ
10 Ἀθηναῖοι λέγουσι, δικαίως ἐξελάσαι. (3) κατοικημένους γὰρ τοὺς
Πελασγοὺς ὑπὸ τῷ Ὑμησσοῦ ἐνθεῦτεν ὀρμωμένους ἀδικεῖν τάδε· φοιτᾶν
γὰρ δὴ τὰς σφετέρας θυγατέρας {τε καὶ τοὺς παῖδας} ἐπ' ὕδωρ ἐπὶ τὴν
Ἑννεάκρουνον—οὐ γὰρ εἶναι τοῦτον τὸν χρόνον σφίσι κω οὐδὲ τοῖσι ἄλλοις
Ἑλλήσι οἰκέτας—ὁκως δὲ ἔλθοιεν αὐταί, τοὺς Πελασγοὺς ὑπὸ ὕβριός τε

5 σφί αὐτοὶ van Herwerden: σφίσι αὐτοῖσι fere codd. 9 οὐδὲ μίην AB αὐτοὶ om. d
(=DRSV) 12 δὴ d: αἰεὶ a (=ABC) P del. Schaefer; καὶ τ. π. om. S

καὶ ὀλιγορίας βιάσθαι σφέας. καὶ ταῦτα μέντοι σφί οὐκ ἀποχρᾶν ποιέειν,
ἀλλὰ τέλος καὶ ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν φανῆναι ἐπ' αὐτοφώρῳ. (4)
ἔωυτοὺς δὲ γενέσθαι τοσούτῳ ἐκείνων ἄνδρας ἀμείνονας, ὅσῳ παρὲν
αὐτοῖσι ἀποκτεῖναι τοὺς Πελασγοὺς, ἐπεὶ σφέας ἔλαβον ἐπιβουλεύοντας,
5 οὐκ ἐθελῆσαι, ἀλλὰ σφί προειπεῖν ἐκ τῆς γῆς ἐξιέναι. τοὺς δὲ οὕτω δὴ
ἐκχωρήσαντας ἄλλα τε σχεῖν χωρία, καὶ δὴ καὶ Ἀἴμνον. ἐκεῖνα μὲν δὴ
Ἑκαταῖος ἔλεξε, ταῦτα δὲ Ἀθηναῖοι λέγουσι.

5 σφίσι a

137A

P.Oxy. LXII 4309 (saec. iii p.C.) fr. 10 ed. Harder. Fort. ex
(Apollodori?) libro de Homeri navium catalogo; agitur de Thessalo
eiusque progenie.

..... [Hρα-
κλέους κ [
εργαγενο[
... νχαλκ[
5 ... τον [
... τουδηβ[
... γέγοντο φ [
... ος Αἰάτιος ον [
... αγενες [
10 ... δαυτοισιν [
... ταῖος ὁ Μιλή [
... τουτωνθε [
...]... εμν [
... δι]ππος καὶ Α[ντιφος
15]... [
]... [
]... [

Thessalica tractavit Hecataeus et in *Genealogiis* (fr. 2–3, 5) et in *Periodo* (fr. 133–7). 3 . :
γ. τ 4 fort. αη. De Chalcodonte (Apollod. *Bibl.* 2.7.1) vel potius Chalciope cogitat
Harder (Pher. fr. 78) 5 [: litt. rotundae pars sin. 6 Ηβ[η- dub. Harder
7 fort. Φ[είδιππος 9 fort. γενέ[θαι. ante a, γ vel τ 12 fort. Θε[σσαλ- Harder

Alia fragmenta eiusdem papyri Dam. fr. 12, Andr. fr. 21.

360

(ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς)

Ap. Dysc. *Pron.* (92.20 Schneider). Vide Pher. fr. 180A.

361

ἐνθάδ' ἔσθι

Epim. Hom. ι 11 (p. 375 Dyck). παρὰ τὸ ἔω τὸ παραγωγὸν ἐμί, τὸ πληθυντικὸν ἐμέν· “γρήές ἐμεν” ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος (fr. 561 Pfeiffer) ἀντὶ τοῦ εἰμέν. τοῦ ἐμέν τὸ προστακτικὸν ἔθι, καὶ πλεονασμῶ τοῦ σ ἔσθι. **Ἑκαταῖος**· “ἐνθάδι ἔσθι.”

Fons est Herodianus (repetuntur igitur haec apud Lentz, Hdn. Π. παθῶν 2.355.1); cf. excerpta in cod. Laur. 57.26 fol. 68 ed. Reitzenstein, *Etym.* p. 326 n. 1, Hdn. Π. μον. λέξ. 2.930.14 Lentz, Π. τῶν εἰς μὴ 2.843.21, porro *Etym. Gen.* (AB) s.v. ἔσθι unde *Etym. Magn.* 476.17, 476.23, Epim. Hom. ι 58, Choer. 2.362.15 Hilgard, *Anecd. Par.* 3.335.13, Eust. Od. 1457.50.

362

(γέγειος)

Etym. Gen. AB (*Etym. Magn.* 223.33). γέγειος· ὁ ἀρχαῖος. καὶ γέγειαι. εἴρηται παρ' **Ἑκαταίῳ** καὶ *Καλλιμάχῳ*· (fr. 510 Pfeiffer).

καὶ — εἴρ. om. *Magn.*, *Gen.* B.

Hinc Lentz, Hdn. Π. παθῶν 2.284.16.

363

ἐπισσαι

Etym. Gen. AB (*Etym. Magn.* 596.32). μέτασσαι· ἡγούντο πάντες τοῦτο εἶναι μέσσαι, αἱ μεταξύ, καὶ ἐν ὑπερθέσει μέτασσαι . . . δύναται δὲ καὶ οὕτως ἐπίσσαι λέγεσθαι Ἰωνικῶς. παρ' **Ἑκαταίῳ** ἐστὶν “ἐπισσαι” αἱ ἐπιγινόμεναι (sc. ἄρνες) τοῖς προγόνοις.

1 μέτασσαι *Gen.* A, μετᾶσαι B 1 sq. τοῦτο εἶναι] τοῦτο τῷ *Gen.* B; ταῦτο εἶναι τῷ Reitzenstein 2 μεσσάτ(αι) *Gen.* A, μεσσάται B (σ alt. supra lin. add.): μεσαίταται *Magn.*; μέσσ- iam Lentz μετᾶσαι A, μετᾶσται B 3 οὕτως (ὥς) dub. West ἐπίσσαι *Gen.* 4 ad finem add. *Gen.* οὕτως Ἑκαταῖος λέγει

Hinc Lentz, Hdn. Π. παθῶν 2.386.22.

364

τὰ δέατα περιτεταμένοι

Hdn. Π. μον. λέξ. 2.936.7 Lentz, cf. Π. καθ. προσωδ. 1.391.23, Π.

(Hec.) περιτεταμένοι Lehrs (ed. 1848): περιτετημ- cod.

κλίσ. ὄνομ. 2.772.31. οὐδὲν οὐδέτερον εἰς ας λήγον καθαρὸν τῷ ε παραλήγει κατὰ τὴν ἐνικὴν εὐθείαν ἐν χρήσει Ἑλλήνων, ἀλλὰ μόνον τὸ κρέας . . . προσέθηκα δὲ κατὰ τὴν ἐνικὴν εὐθείαν ἐν χρήσει Ἑλλήνων, ἐπεὶ παρὰ **Ἑκαταίῳ** ἐστὶ “τὰ δέατα περιτεταμένοι.” ἀλλ' οὐ σύνηθές ἐστι λέγειν δέας.

(Hdn.) 4 ‘post Ἑκαταίῳ in codice signum numeri videtur esse’ Egenolff, *RhM* 35 (1880) 103 an ἐστὶ τὸ “δέατα π.”?

Fr. obscurum.

(Hsch. v 262 = *FGrHist* 1 F 365 ὑπ' ἑαὐτὴν παρ' Ἑκαταίῳ. Φιλητᾶς (Musurus: παρεκατέω φιλητᾶς cod.) inter fragmenta Periodi locandum; cf. Steph. Byz. 342.17 Meineke = Philetam, *SH* 675 D, Eratosth. fr. III B, 101 Berger Ἰχναί· πόλις Μακεδονίας. Testatur ibidem Stephanus Eratosthenem et Philetam formam Ἀχνας usurpasse, quibus Hecataeum addas; ὑπ' Ἀχνην enim apud Hesychium legendum esse dilucide apparet.)

366

σκορπίζεται

Phrynichus, *Ecl.* 189 (p. 79 Fischer). σκορπίζεται· **Ἑκαταῖος** μὲν τοῦτο λέγει Ἰων ὦν, ὁ Ἀττικὸς δὲ σκεδάννυται φησι.

Ἰων ὦν Lobeck (ed. 1820): ἰώνων codd.

367

(χειρογάστορες)

Poll. *Onom.* 1.50 (1.15.21 Bethe). ἔμποροι καὶ κάπηλοι καὶ μεταβολεῖς οἱ ὀρθοί τι πράττοντες· οἱ δὲ καθηήμενοι βάνανσοι . . . ἐδραῖοι τεχνῖται. τὸ γὰρ χειρογάστορες **Ἑκαταῖος** λεγέτω, καὶ τὸ χειρώνακτες Ἡροδότῳ (1.93.2, 2.141.4) δεδόσθω.

368

(κιβωτόν)

Schol. (T) *Il.* 24.228 (5.559.31 Erbse). “φωριαμῶν”· φωριαμός· ἔχει γάρ, ἃ φοροῦμεν . . . Ἀρίσταρχος δὲ φησι τὴν κιβωτὸν λέξιν νεωτέρων εἶναι· ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης (*PMG* 623) καὶ **Ἑκαταῖος** μέμνηται αὐτῆς.

368A

(FGrHist 1 F 368 bis)

οἱ Βιαντίδαι ἄνδρες σπουδαιέστατοι ἐγένοντο

Eust. ad Od. 2.190 p. 1441.16. "ἀνιηρέστερον"· Ἑκαταῖος δὲ "οἱ—ἐγένοντο."

369

(μοιχίδιον)

Antiatticista, *Anecd. Bekk.* 1.108.1 = Phot. (g,z) μ 506 (2.577 Theodoridis) = *Suda* μ 1358 (3.421.14 Adler). μοιχίδιον· τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος, ἀλλὰ καὶ Ὑπερείδης (fr. 42 Jensen).2 τὸν] τὸ *Suda* F, *Anecd.* 3 γεγεννημένον *Anecd.*, Phot., *Suda* GFVM οὐχ—Υπ.] Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφώντος *Anecd.*, tantum οὕτως Υπ. Phot.

369A, B

Κρηθέως
Ἀτρέως

Phot. (z) α 3438 (1.314 Theodoridis). Ἀχιλλέος καὶ Πηλέος. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες χωρὶς Ἀττικῶν διὰ τοῦ ο, οἱ δὲ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ω· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ τῇ τοῦ ε εἰς τὸ η μεταβολῇ χράνται Πηλῆος καὶ Ἀχιλλῆος λέγοντες . . . λέγουσι δὲ καὶ διὰ τοῦ ως τὰς γενικὰς ἐνίοτε· οἶον καὶ Ἑκαταῖος "Κρηθέως" καὶ "Ἀτρέως" ποτὲ λέγει παραπλησίως τοῖς Ἀττικοῖς.

Κρηθέως Tsantsanoglou, *New Fragments . . . from the Lexicon of Photius* (1984) 29: Κριθ- cod.

(FGrHist 1 F 372 = fr. 18A)

Res mythologicae et divinae saepius in Hecataei Periodo attactae sunt; cuius fragmenta cum saepenumero sine libri nomine tradita sint non ausim dicere omnia recte Periodo attributa esse, etiamsi maior pars nihil est nisi urbium gentiumque nomina. Potiora supra dedi; alia data ansa in commentario tractabo. Praeter nomina heroum eponymorum et αἰτια (*FGrHist* 1 F 62, 72, 76, 77, 107, 117, 120, 128, 129, 133, 138, 139, 140, 141, 146, 152, 224 (=Hell. fr. 158), 228, 255, 256, 262, 266, 286) vide *FGrHist* 1 F 199 (de Troianorum sociis), 200 (de Amazonibus, cf. fr. 7 supra), 217 (iterum de Troianorum sociis), 218 (cf. Hdt. 1.57; de Pelasgis), 225 (de templo Apollinis), 226 (de Amazonibus), 300 (= test. 4; de dis Graecis Aegyptiisque), 307–99 (de Menelai Helenaeque in Aegypto commoratione), fr. novum apud Photium (z) α 3352, 1.306 Theodoridis (vide etiam K. Tsantsanoglou, *New Fragments . . . from the Lexicon of Photius* (1984) 28): Ἀφθός· θεὸς παρ' Αἰγυπτίους, ὡς περ ἡ Ἴσις καὶ ὁ Τυφὼν. Ἑκαταῖος Περιηγῆσαι Αἰγύπτου.Aut hariolatur aut mentitur Natalis Comes Tzetis, Pausanias, Diodori verba Hecataeo sine omni auctoritate attribuens; ea vide sis in *FGrHist* (in calce editionis alterius).

Nomen Hecataei per coniecturam inseruit Müller in Acus. fr. dub. 44; quod vide.

HELLANICUS LESBIUS
(FGrHist 4, 323a, 601a, 645a, 687a)

?480/79–post 407/6

Testimonia

Conspectus: Testt. 1–9 De vita atque aetate

Testt. 10–31 De libris, elocutione, fortuna

Vocatur Hellanicus ὁ Λέσβιος testt. 2, 13, 18D, 20, fr. 4, 32, 79b, 111, 152b, 167bc, *FGrHist* 4 F 174; ὁ Μιτυληναῖος semel test. 1 (sed Scamon filius Mytilenaeus nuncupatur test. suo 3); ἱστορικός testt. 1, 4b, 10, 31 (cf. 3), fr. 115, 167c; ἱστοριογράφος test. 4a; ἀρχαῖος συγγραφεὺς test. 5 (cf. 11, 12, 14, 16, 24, fr. 31.59, *FGrHist* 4 F 86, 183); παλαιὸς παντάπασιν test. 19A; λόγου ἄξιος fr. 79b, πιστότατος fere fr. 31 (utroque loco a Dionysio); φανερώς μυθογράφος fere test. 24.

De vita atque aetate

1. *Suda* ε 739 (2.238.18 Adler) = *FGrHist* 323a T 1. Ἑλλάνικος, Μιτυληναῖος, ἱστορικός· υἱὸς Ἀνδρομέδους, οἱ δὲ Ἀριστομένους, οἱ δὲ Σκάμωνος, οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν υἱόν (Scamonis test. 2). διέτριψε δὲ Ἑλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρὰ Ἀμύντῳ (ob. ca. 495) τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου (ca. 480–406) καὶ Σοφοκλέους (ca. 496–406/5)· καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε, γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ (480/79) ἢ μικρῷ πρόσθεν (Hec. test. 1b). ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν Περδίκκου χρόνων (qui ca. 452–13 regnabat) καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περπερηγῇ τῇ κατ' ἀντικρὺ Λέσβου. συνεγράψατο δὲ πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

2 Μιλήσιος F, cf. infra 4 παρὰ (Ἀλεξάνδρῳ) Ἀμύντῳ vcl Ἀμύντου Rühl, *RhM* 61 (1906) 474 5 'richtig wäre (ἦν δὲ) κατὰ Jacoby 6 ἐκαταίῳ FV γεγονὸς Jacoby, *RE* VII.2 (1912) 2670 7 ἢ Diels, *RhM* 31 (1876) 54: καὶ codd. πρόσθεν Rohde, *Kl. Schr.* 1.119 (1878)

Ἑλλάνικος Μιλήσιος in ε 738 error est pro Ἑκαταῖος (Hec. test. 2).

2. Strab. 13.2.4 p. 618 (3.67.10 Kramer). Enumerantur clari Lesbii. καὶ Ἑλλάνικος δὲ Λέσβιος (ὁ) συγγραφεὺς . . .

(ὁ) Meineke (ed. 1852)

3. Aul. Gell. 15.23 (p. 467 Marshall) = *FGrHist* 323a T 5. **Hellenicus** Herodotus Thucydides, historiae scriptores, in isdem fere temporibus laude ingenti floruerunt et non nimis longe distantibus fuerunt aetatibus. nam **Hellenicus** initio belli Peloponnesiaci (432/1) fuisse quinque et sexaginta annos natus videtur, Herodotus tres et quinquaginta, Thucydides quadraginta. scriptum est hoc in libro undecimo Pamphilae (*FHG* 3.521 fr. 7).

Hellenicus Herodoto senior etiam test. 9, 12.

4a. Eus. (Hieron.) Ol. 70.1 (a. 500/499) p. 107^e Helm = *FGrHist* 323a T 3. **Hellenicus** historiografus et Democritus filosofus (cf. *Vorsokr.* 68 A 4) et Heraclitus cognomento tenebrosus et Anaxagoras (cf. *Vorsokr.* 59 A 4) *physicus clari habentur*.

Sim. Eus. (Arm.) p. 191 Karst (Ol. 69.3), Chron. Pasch. 146c (Ol. 67.1).

4b. Georg. Sync. *Ecl. Chron.* (285.22 Mosshammer). Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς λεγόμενος καὶ Ἀναξαγόρας φυσικοὶ ἤκμαζον· Ἑλλάνικος ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο.

Ἀβδηρίτης Dindorf; ἀβηρίτης codd.

5. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1 = *FGrHist* 323a T 2a. Vide Hec. test. 17a.

6. Vit. Eurip. (1.2.5 Schwartz) = *FGrHist* 323a T 4. γεννηθῆναι δὲ (sc. φασί) τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (ἥ) καὶ Ἑλλάνικον, ἐν τῇ ἐνίκῳ τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες . . .

(ἥ) Schwartz; καὶ Ἑλλ. del. Welcker

**7. Steph. Byz. s.v. Παρπαρών. χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἔνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν β' (*FGrHist* 244 F 7).

1 Παρπαρών P; sine acc. Q χωρίον Berkelius; χώρα codd. Αἰολικόν R, Q^{pc}; -κή P, -ὠς Q^{pc}

Imo Ἑλλάνικον Meineke coll. test. 1.

8. [Lucianus] *Macr.* 22 (1.80.3 Macleod) = *FGrHist* 323a T 6. συγγραφέων δὲ . . . Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ὀγδοήκοντα καὶ πέντε (sc. ἔζησεν ἔτη) καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος (test. 8 Schibli) ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε.

3 Σύριος Guyet; Σύρος codd.; Λέριος Majet; ὁ Σύρος 'fort. delendum' Macleod

9. *Suda* δ 41 (2.4.6 Adler). Δαμάστης, Σιγαιεύς (test. 1) . . . σύγχρονος Ἡροδότῳ . . . γέγονε δὲ Ἑλλανίκου μαθητής.

Cf. testt. 3, 12. Ad aetatem vide etiam testt. 16, 17, et nota schol. Ar. *Ran.* 694 = *FGrHist* 4 F 171, 323a F 25, schol. Ar. *Ran.* 720 = *FGrHist* 4 F 172, 323a F 256 ubi narratur quae anno 407/6 evenerint.

De libris, elocutione, fortuna

10. *Canones scriptorum*, ed. O. Kroehnert (*Canonesne poetarum scriptorum artificum per antiquitatem fuerint?* (Diss. Regiomonti, 1897)) tab. M cap. VIII (p. 7) = tab. C cap. XIV (p. 13). Ἱστορικοὶ ἱ· Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφών, Φίλιστος (*FGrHist* 556 T 27 inter addenda ad III B), Θεόπομπος (*FGrHist* 115 T 50), Ἐφορος (*FGrHist* 70 T 34), Ἀναξιμένης (*FGrHist* 72 T 31), Καλλισθένης (*FGrHist* 124 T 36), Ἑλλάνικος, Πολύβιος.

4 Φίλιστος Usener in ed. Dion. Hal. *De Imit.* (1889) p. 131: Φίλιππος codd.
7 Ἑλληνηκός C

11. Dion. Hal. *Thuc.* 9.2 (1.335.20 Usener–Radermacher, 53.14 Aujac). ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῆς διαιρέσεως, προειπὼν ὅτι τῶν πρὸ αὐτοῦ (sc. τοῦ Θουκυδίδου) γενομένων συγγραφέων ἢ κατὰ τόπους μεριζόντων τὰς ἀναγραφὰς ἢ κατὰ χρόνους εὐπαρακολουθήτους ἐκείνους οὐδετέραν τούτων τῶν διαιρέσεων ἔδοκίμασεν. οὔτε γὰρ τοῖς τόποις, ἐν οἷς αἱ πράξεις ἐπετελέσθησαν, ἀκολουθῶν ἐμέρισε τὰς διηγήσεις, ὡς Ἡρόδοτος τε καὶ Ἑλλάνικος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων ἐποίησαν, οὔτε τοῖς χρόνοις, ὡς οἱ τὴν τοπικὴν ἐκδόντες ἱστορίαν προείλοντο, ἤτοι ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλέων μερίζοντες τὰς ἀναγραφὰς ἢ ταῖς τῶν ἱερέων ἢ ταῖς περιόδοις τῶν Ὀλυμπιάδων ἢ τοῖς ἀποδεικνυμένοις ἀρχουσιν ἐπὶ τὰς ἐνιαυσίους ἀρχάς.

2 διαιρέσεως Sylburgius (ed. pr. 1586): προαιρέσεως MP 9 ταῖς I: τοῖς rell.; de τοῖς (βίοις) cogitat Usener fort. ἱερειῶν (fr. 74 sqq.) 10 ταῖς I: τοῖς rell.

Cf. eundem *Thuc.* 6.1 τούτοις (sc. qui una cum Herodoto supra test. 5 afferuntur) ἐπιγενομένοις Θουκυδίδης οὐτ' ἐφ' ἑνὸς ἐβουλήθη τόπον καθιδρύσαι τὴν ἱστορίαν ὡς οἱ περὶ τὸν Ἑλλάνικον ἐποίησαν, οὔτε τὰς ἐξ ἀπάσης χώρας Ἑλλήσιν ἢ βαρβάρους ἐπιτελεσθείσας πράξεις εἰς μίαν ἱστορίαν συναγαγεῖν μνησάμενος Ἡρόδοτον τῆς μὲν προτέρας ὑπεριδὼν ὡς εὐτελοῦς καὶ ταπεινῆς καὶ πολλὰ οὐ δυνησομένης τοὺς ἀναγινώσκοντας ὠφελῆσαι . . .

12. Dion. Hal. *Pomp.* 3.6 (2.233.20 Usener–Radermacher, 88.12 Aujac) = *FGrHist* 323a T 2b, 687a T 1. ὅσω δὲ κρείττων ἢ τὰ θαυμαστὰ ἔργα δηλοῦσα Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων γραφὴ τῆς τὰ οἰκτρὰ καὶ δεινὰ πάθη τῶν Ἑλλήνων διαγγελλούσης, τοσοῦτω φρονιμώτερος Ἡρόδοτος Θουκυδίδου κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὑποθέσεως. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἔνεστιν εἰπεῖν, ὅτι δι' ἀνάγκην ἦλθεν ἐπὶ ταύτην τὴν γραφὴν, ἐπιστάμενος (μὲν ὡς) ἐκεῖνα καλλίω, βουλόμενος δὲ μὴ ταῦτα ἑτέροις γράφειν πᾶν γὰρ τοῦναντίον ἐν τῷ προοιμίῳ διασύρων τὰ παλαιὰ ἔργα μέγιστα καὶ θαυμασιώτατα τὰ καθ' αὐτὸν ἐπιτελεσθέντα φησὶν εἶναι, καὶ φανερός ἐστι ταῦτα ἐκὼν ἐλόμενος. οὐ μὴν Ἡρόδοτος γε τοῦτο ἐποίησεν, ἀλλὰ τῶν πρὸ

6 add. Usener 8 μέγιστα Roessler, Dion. Hal. *rheticorum scriptorum* fr. (diss. Lipsiae, 1873) 30 post Krüger (ed. 1823): κάλλιστα H. Stephanus (ed. pr. 1554): μάλιστα codd.
10 προελόμενος Reiske (ed. 1777)

αὐτοῦ συγγραφέων γενομένων **Ἑλλανίку** τε καὶ **Χάρωνος** (test. 3b) τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν προεκδεδωκότων οὐκ ἀπετράπετο, ἀλλ' ἐπίστευσεν αὐτῷ κρείσσον τι ἐξοίσειν· ὅπερ καὶ πεποίηκεν.

1 Ἑλλανίку] *Ἐκαταίου* Benedictus *Χάρωνος* Stephanus: *Χαίρωνος* codd. 2 προεκ-
δεδωκότων cod. P (=T) teste Usenero: -ότος rell.

Hellanicus Herodoto senior etiam testt. 3, 9; iunior test. 17.

12A. Aristid. 28.68. Vide Hec. test. 8A.

13. Agathemerus, *Geographiae hypotyposis* 1. Vide Hec. test. 12.

14. Cic. *De Or.* 2.53 = *FGrHist* 323a T 2c. Vide Acus. test. 8.

15a. Hermog. *Id.* 2.12. Vide Hec. test. 18.

15b. Himer. 48.27 (208.302 Colonna). ἀτεχνῶς γὰρ οἶον μέλιτος σταγόνες τῶν τούτου (sc. Hermogenis) λόγων ἀποστάζουσαι γλυκείας πληροῦσιν ἡδονῆς τοὺς ἀκροωμένους ἅπαντας . . . μικροὶ δέ μοι λοιπὸν **Ἑλλάνικοί** τε καὶ Δούριδες (*FGrHist* 76 T 11), ἔτι δέ ἡ τοῦ Ἀλικαρνασέως ποιήσις καὶ ὅσοις λόγῳ γράφαι τὴν οἰκουμένην σπουδῇ ἐγένετο . . .

2 γλυκείας Wernsdorf (ed. 1790): γλυκάναις R 3 μικροὶ Wernsdorf: μικροῦ R
4 δέ Duebner (ed. 1849): τε R

15A. Theodorus Metochites, *Ἐλεγχος* κατὰ τῶν ἀπαιδεύτως χρωμένων τοῖς λόγοις 18. Vide Hec. test. 18A.

16. Thuc. 1.97.2 (ed. Jones vol. 1) = *FGrHist* 323a T 8, 4 F 49, 323a F 12. ἔγραψα δέ αὐτὰ καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην διὰ τὸδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον καὶ ἡ τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ ξυνετίθεσαν ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικά· τούτων δέ ὅσπερ καὶ ἤψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ συγγραφῇ **Ἑλλάνικος**, βραχέως τε καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη.

Locum tractat Dion. Hal. *Thuc.* 11.

17. Porph. 409 F Smith apud Eus. *Praep. Evang.* 10.3.16 p. 466b = *FGrHist* 4 F 72. Vide Hec. test. 22.

17A. Clem. Al. *Strom.* 6.26.8 = *FGrHist* 4 T 17 bis. Vide Hec. test. 24.

18. Joseph. *Ap.* 1.16 (5.5.22 Niese) unde Eus. *Praep. Evang.* 10.7.12 p. 478c (1.580.4 Mras). περιέρχων δ' ἂν εἶην ἐγὼ τοὺς ἐμοῦ μᾶλλον ἐπισταμένους διδάσκων ὅσα μὲν **Ἑλλάνικος** **Ἀκουσιλάω** (test. 6) περὶ τῶν γενεαλογιῶν διαπεφώνηκεν, ὅσα δέ διορθοῦται τὸν *Ἡσίοδον* (test. 74b

Jacoby) **Ἀκουσίλαος**, ἢ τίνα τρόπον *Ἐφορος* (*FGrHist* 70 T 30a) μὲν **Ἑλλάνικον** ἐν τοῖς πλείστοις ψευδόμενον ἐπιδείκνυσιν, *Ἐφορον* δὲ *Τίμαιος* (*FGrHist* 566 T 17) καὶ *Τίμαιον* οἱ μετ' ἐκείνον γεγονότες, *Ἡρόδοτον* δὲ πάντες. (17) ἀλλ' οὐδὲ περὶ τῶν *Σικελικῶν* τοῖς περὶ **Ἀντίοχον** (test. 5) καὶ *Φίλιστον* (cf. *FGrHist* 556 T 23) ἢ *Καλλίαν* (*FGrHist* 564 T 4) *Τίμαιος* συμφωνεῖν ἠξίωσεν, οὐδ' αὖ περὶ τῶν *Ἀττικῶν* οἱ τὰς *Ἀθίδας* συγγεγραφότες (*FGrHist* 329 T 2) ἢ περὶ τῶν *Ἀργολικῶν* οἱ τὰ περὶ *Ἄργος* ἱστοροῦντες (*FGrHist* 311 T 1) ἀλλήλοις κατηκολουθήκασιν.

Cf. Strab. 8.5.5 = Hell. fr. 116: *Ἑλλάνικος* μὲν οὖν *Εὐρυσθένη* καὶ *Προκλέα* φησὶ διατάξαι τὴν πολιτείαν· *Ἐφορος* (*FGrHist* 70 F 118) δ' ἐπιτιμᾷ . . . Sententiae Hellanici Ephorice opponuntur fr. 24b, 27, *FGrHist* 4 F 183.

18A. Schol. (APr) Dem. 18.107 (1.222.30 Dilts) = *FGrHist* 4 T 18 bis. ἐκλήθη δὲ *Μουνυχία*, ὥς φησιν ὁ *Διόδωρος* (*FGrHist* 372 F 39) παραφέρων τὰ **Ἑλλανίку** . . . (vide fr. 42b).

18B. Dam. *Pr.* 123² (3.160.17 Westerink–Combès). ἡ δὲ κατὰ τὸν *Ἱερώνυμον* φερομένη καὶ **Ἑλλάνικον** (sc. *Ὀρφέως Θεολογία* (Orphic. fr. 54 Kern); Hell. fr. 202A), εἴπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν . . .

Cf. ad fr. 202A.

18C. Schol. (A, D codd. CHVLa, Ge I (1.57.12 Nicole)) *Il.* 3.250. μήτηρ *Πριάμου*, ὥς φησι *Πορφύριος* ἐν τῷ *Περὶ τῶν παραλελειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων* (Porph. 384 F Smith), κατὰ μὲν *Ἀλκμᾶνα* τὸν μελοποιὸν (*PMGF* 71) *Ζευξίππη*, κατὰ δὲ **Ἑλλάνικον** *Στρυμῶ* . . . (vide fr. 139).

18D. Georg. Sync. *Ecl. Chron.* (195.20 Mosshammer). ὅτι δὲ ἀσυμφώνως οἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορικοὶ γεγράφασι περὶ τῶν χρόνων καὶ τῶν βασιλέων τούτων παρέστω *Κεφαλίων* (*FGrHist* 93 F 1b) ἐπίσημος εἰς, οὐχ ὁ τυχών, οὕτω φάσκων· ἄρχομαι γράφειν ἀφ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα **Ἑλλάνικός** τε ὁ **Λέσβιος** καὶ *Κτησίας* ὁ *Κνίδιος* (*FGrHist* 688 F 1a), ἔπειτα *Ἡρόδοτος* ὁ *Ἀλικαρνασέως*. τὸ παλαιὸν τῆς *Ἀσίας* ἐβασίλευσαν *Ἀσσύριοι*, τῶν δὲ ὁ *Βήλου Νίνος* . . .

Sim. Eus. (Arm.) p. 28.30 Karst = *FGrHist* 4 F 177 = 687a F 6.

Callimachus in libro suo de mirabilibus quaedam ex Hellanici *Aegyptiacis* hausisse colligas ex Antig. Car. *Mir.* 15 = *FGrHist* 4 F 174 collato Steph. Byz. s. *Θήβη* = Callim. fr. 409 Pfeiffer.

19. Strab. 1.2.35 p. 43 (1.87.15 Sbordone). *Θεόπομπος* δὲ (*FGrHist* 115 F 381) ἐξομολογεῖται φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ, κρεῖττον ἢ ὥς *Ἡρόδοτος* καὶ *Κτησίας* (*FGrHist* 688 T 11b) καὶ **Ἑλλάνικος** καὶ οἱ τὰ *Ἰνδικὰ* συγγράψαντες (*FGrHist* 721 F 1).

2 (καὶ) ἐξομολογεῖται Koraes

Cf. test. 31. Praecedunt quae ad Hec. test. 13 citavi.

19A. Diod. Sic. 1.37.3 = *FGrHist* 4 F 173, 608a F 4. Vide Hec. test. 10A.

20. Avienius *Or. mar.* 32. Vide Hec. test. 23.

21. Clem. Al. *Strom.* 6.26.8 = *FGrHist* 323a T 7. Vide Hec. test. 24.

22. Strab. 13.1.42 p. 602 (3.38.17 Kramer). 'Ελλάνικος δὲ χαριζόμενος τοῖς Ἰλιεῦσιν, οἷος ἐκείνου θυμός, συνηγορεῖ (fr. 25b) τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε.

2 θυμός Xylander: μῦθος codd. τὸ τῷ Casaubonus¹

23. Strab. 10.2.6 p. 451 (2.346.18 Kramer). 'Ελλάνικος δὲ (fr. 118) . . . Μακυνίαν καὶ Μολυκρίαν ἐν ταῖς ἀρχαίαις καταλέγει, πλείστην εὐχέρειαν ἐπιδεικνύμενος ἐν πάσῃ σχεδὸν τι τῇ γραφῇ.

24. Strab. 11.6.2 p. 507. Vide fr. 185.

24A. Ctesias, *Persica* 19 (*FGrHist* 688 F 16) apud Phot. *Bibl.* 72 p. 43b 19 (1.128 Henry) = *FGrHist* 4 F 184, 687a T 2. καὶ περὶ τοῦ θάψαντος τὸν πατέρα διὰ τοῦ πυρὸς παρὰ τὸν νόμον· ἐξ οὗ καὶ ἔλεγχος 'Ελλανίκου καὶ Ἡρόδοτου ὡς ψεύδονται.

25. Arr. *Epict. Diss.* 2.19.7 (190.17 Schenkl). τίς ἦν ὁ τοῦ Ἐκτορος πατὴρ; —Πρίαμος. —τίνες ἀδελφοί; —Ἀλέξανδρος καὶ Διήφοβος. —μήτηρ δ' αὐτῶν τίς; —Ἐκάβη. —παρείληφας ταύτην τὴν ἱστορίαν παρὰ τίνος; —παρ' Ὁμήρου. γράφει δὲ περὶ τῶν αὐτῶν δοκῶ καὶ 'Ελλάνικος καὶ εἴ τις ἄλλος τοιοῦτος.

3 Ἐκάβη—παρὰ] sic Jacoby; Ἐκάβη. παρείληφα . . . ἱστορίαν. παρὰ codd.

26. Arr. *Epict. Diss.* 2.19.11 (191.11 Schenkl) unde Aul. Gell. 1.2.8 (p. 41 Marshall). καὶ ἐνταῦθα μὲν οὐδὲν μέγα τῆς ἱστορίας κρατεῖν, ἴδιον δὲ δόγμα μηδὲν πεποιῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἠθικῶν δὲ πάσχομεν αὐτὸ πολὺ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τούτων. (12) —εἰπέ μοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν. —ἄκουε· “Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασεν” (*Od.* 9.39). (13) τῶν ὄντων τὰ μὲν ἔστιν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακά, τὰ δὲ ἀδιάφορα. ἀγαθὰ μὲν οὖν αἰ ἀρεταὶ καὶ τὰ μετέχοντα αὐτῶν, κακὰ δὲ κακίαι καὶ τὰ μετέχοντα κακίας, ἀδιάφορα δὲ τὰ μεταξὺ τούτων, πλοῦτος, υἰγία, ζωὴ, θάνατος, ἡδονή, πόνος. (14) —πόθεν οἶδας; —'Ελλάνικος λέγει ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς (*FGrHist* 608a F 3). —τί γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν ἢ ὅτι “Διογένης ἐν τῇ Ἡθικῇ” (*SVF* 3.218 fr. 39) ἢ “Χρύσιππος” (cf. *SVF* 3.9 fr. 30, 3.17 fr. 70, 3.23 fr. 92; cf. etiam Zenonem *SVF* 1.47 fr. 190) ἢ “Κλεάνθης”;

27a. Plinius *HN* 1.4. Vide Hec. test. 25a.

27b. Plinius *HN* 1.5. Vide Hec. test. 25b.

28. Plinius *HN* 1.7 (1.20.33 Mayhoff). *Libro VII continentur . . . de spatiis vitae longissimis . . . ex auctoribus . . . externis . . . Hellanico* (cf. fr. 195a), *Damaste* (test. 8c; cf. fr. 5a) . . .

29. Sopater apud Phot. *Bibl.* 161 p. 104a 11 (2.126 Henry). ἔτι μὴν σύγκειται ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐκ τῶν Αἰλίου Δίου Περὶ Ἀλεξανδρείας (*FGrHist* 629 T 1) καὶ ἐκ τῶν Αἰγυπτιακῶν 'Ελλανίκου, δι' ὧν μυθικά τε καὶ πλασματικά πολλὰ συλλέξας καὶ διάφορα ἕτερα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔκτου λόγου καταστήσεις.

30. *IG* II² 2363 (= *TrGF* CAT B 1) ii. Librorum catalogus ca. a. 100 a.C. exaratus, Piraei inventus

31 [Δη-
μοσθένου κα[τὰ
]ων 'Ελλανίκου [Διφί-
λου Σφαττόμενος

32 sq. [ἐκ | τ]ῶν Snell (τ]ῶν iam Wilamowitz, *Analecta Euripidea* (1875) 140)
33 sq. suppl. Wilamowitz; Diphili test. 6 Kassel-Austin

31. Phot. *Bibl.* 176 p. 121a 7 (2.175 Henry) = *FGrHist* 115 F 25. ταῦτα αὐτὸς (sc. Θεόπομπος) περὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἔχοντας ἐν λόγοις τὸ πρωτεύειν πολὺ καταδεεστέροις ἀποφαίνεται τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἀξιουμένων. καὶ τοῦτο δῆλον εἶναι φησι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν παρ' ἑκατέροις ἐκπεπονημένων καὶ κατειλημμένων λόγων· πολλὴν γὰρ τὴν τοιαύτην παιδευσιν ἐπίδοσιν λαβεῖν κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν. ἀλλὰ τίνας λέγει τοὺς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐκ ἔχω σαφῶς συμβαλεῖν· οὐ γὰρ δὴ γε τολμῆσαι αὐτὸν ὑπολαμβάνω εἰς Ἡρόδοτον καὶ Θουκυδίδην ἀποτείνεσθαι, πολὺ καὶ αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐλαττωμένου. ἢ τάχα πρὸς 'Ελλάνικον καὶ Φίλιστον (deest *FGrHist* 556 T) ἀφορᾷ τοὺς ἱστορικοὺς ἢ Γοργίαν καὶ Λυσίαν καὶ τοὺς τοιοῦτους, ἐγγὺς τῆς αὐτοῦ ἡλικίας προγεγονότας, αἰνίττεται, οὐδ' ἐκείνων τοσοῦτον ἐνδεέστερον ἔχοντων πρὸς τοὺς λόγους.

2 αὐτοῦ Bekker (ed. 1824): αὐτοῦ codd. 4 καὶ οὐδὲ . . . ἀξιουμένους M 5 παρ' del. Blass 6 πολλὴν codd.: πάλιν codd.

Fragmenta

- Conspectus: Frr. 1–5 Phoronis
 Frr. 6–17 Deucalionea
 6–15 E primo libro
 16–17 Ex altero libro
 Frr. 19–21 Atlantis
 19 E primo libro
 20–1 Sine libri numero tradita
 Fr. 22 Asopis
 Frr. 23–31 Troica
 23–7 E primo libro
 28–9 Ex altero libro
 30–1 Sine libri numero tradita
 Frr. 32–5A Aeolica sive Lesbi(a)ca
 32–4 E primo libro
 35 Ex altero libro
 35A Sine libri numero traditum
 Fr. 36 Argolica
 Fr. 37 De Arcadia
 Frr. 38–48 Atthis
 38–41 E primo libro
 42–6 Ex altero libro
 46A Ex quarto libro
 47–8 Sine libri numero tradita
 Frr. 50–1 Boeotiaca
 Fr. 52 Thessalica
 Fr. 57 Cypriaca
 Fr. 71 De Chio condita
 Frr. 74–84 Sacerdotes Iunonis Argivae
 74–7 E primo libro
 78–83 Ex altero libro
 84 Sine libri numero traditum
 Frr. 88–201A Sine librorum titulis tradita
 88–9 De Cyclopibus, Dactylis
 91–3 De Pelasgis
 94–101 Agenor eiusque progenies; Thebana
 101A–116 Hercules
 117–25 De Deucalionie eiusque progenie
 126–33 Argonautica
 135 Atlantidae
 136–7 Asopidae

- 138–57 Troica; Heroum reditus
 158–60B Aeolica
 161–2 Arcadica
 163–9 Attica
 185–7 E Scythicis de Hyperboreis
 Amazonibusque
 187A–201A Incertae sedis
 Frr. 202–202C Dubia, spuria

Traditur titulus *Ἱστορίαι* fr. 2, q.v.

Frr. 1–5. Φορωνίς

Ad Phoronidem fortasse pertinent etiam frr. 91–116, 201A; et vide ad fr. 36, 37.

E primo libro

1

(Οὐδαῖος Χθονίος Πέλωρ(ος) Ὑπερήνωρ Ἐχίων)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.1177–87b (251.5 Wendel). “ὁδόντας / Αἰονίοιο δράκοντος, ὃν . . . / Κάδμος . . . / πέφνεν”· περὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξων (FGrHist 382 F 1b) ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος ἐν α΄ Φορωνίδος, ἱστορῶν ὅτι καὶ τοὺς ὁδόντας ἔσπειρε τοῦ δράκοντος κατὰ Ἀθηνᾶς βούλῃσιν καὶ ἐγένοντο ἐ΄ ἄνδρες ἔνοπλοι, Οὐδαῖος Χθονίος Πέλωρ Ὑπερήνωρ Ἐχίων. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς οἶεται καὶ ἄλλους <καὶ> ἀλλήλους πεπολεμηκέναι.

5 5 Ἀθηνᾶς J[ohn] K[aye], *Museum Criticum*, 2 (1826) 104 n. 1 propter fr. 51: Ἀρεως codd.
 6 Πέλωρος b 7 add. Kcīl, cf. b

Sequitur paulo post in schol. b Pher. fr. 22a; in schol. e Hell. fr. 1b (hoc om. P, qui a et b in unum scholium redegit, sicut olim fuerunt); in schol. f Pher. fr. 21.

*b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.1177–87e (252.6 Wendel). λέγει δὲ καὶ Ἑλλάνικος ὅτι Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφρεως τοὺς ὁδόντας ἔσπειρεν, ἐκ δὲ αὐτῶν ἐ΄ ἄνδρες ἔφυσαν, Οὐδαῖος Χθονίος Ὑπερήνωρ Ἐχίων Πέλωρος. καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνικος μόνους φησὶ <τούτους> βεβλαστηκέναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς <καὶ> ἄλλους—“ἴδρυσεν ὄχλον γηγενῇ Ἀρεως ἀμύοντος ὑπὸ δουρὶ ὅσοι ἐλίποντο” (~3.1186 sq.)—καὶ ἀλλήλους πεφονευκέναι.

3 Πέλωρ a 4 μόνους FH: μόνως L. <τούτους> add. FH 5 <καὶ> add. F, cf. a

Iterum narravit Hellanicus fabulam in Boeoticis (fr. 51).

Ex altero libro

2

(τὸν διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ Χαιρίαν καλεῖσθαι)

Ath. 9.80 p. 410f (2.395.18 Kaibel). τὸν δὲ τῷ χερνίβῳ ῥάναντα παῖδα διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν ταῖς Ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι δι' ὃν καὶ ἐξεχώρησε Καλυδῶνος. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορωνίδος Χαιρίαν αὐτὸν ὀνομάζει. Ἡρόδωρος δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου (fr. 3) Εὐνομον.

3 μὲν ἐν] ἐν μὲν dub. Kaibel in addendis Ἱστορίαι alibi non memoratae nescio an librum designent quem alio nomine novimus; ἐν ταῖς Ἱερείαις Preller p. 36 n. 25 4 Χαιρίαν Eust. Od. 1900.24: Χερ- Ath. codd.

*3

(Στεφανηφόρος τοῦ Ἡρακλέους)

Harp. (pl.; epit. codd. DE; Moschopoulos *Περὶ σχεδῶν* ed. R. Stephanus (1545) p. 198) σ 38 (p. 278.13 Dindorf, 239 Keaney). Στεφανηφόρος· Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα (fr. 44 Blass-Thalheim (ed. Antiph. 1914)). Στεφανηφόρου ἡρώων, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἷη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦτοί τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἰς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων, οὐ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν β' Φορωνίδος. ἢ μήποτε τοῦ Ἀττικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρώων ἦν, οὐ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος (fr. 46) μέμνηται.

6 θυερτίου Harp. pl. teste Keaney, *θυεστ-* teste Dindorfio β' Preller p. 44 n. 45; ὁ Harp. pl.; οὐδ'—Φορωνίδος om. epit.; α' Gutschmid, *Kl. Schr.* 4.318 (1893) 7 Ἀστικοῦ epit.

Ex Harp. epit. Phot. (p. 537.22 Porson), *Suda* σ 1066.

Sine libri numero tradita

4

τοῦ Πελασγοῦ τοῦ βασιλέως αὐτῶν (sc. τῶν Πελασγῶν) καὶ Μενίππης τῆς Πηνειοῦ ἐγένετο Φράστωρ, τοῦ δὲ Ἀμύντωρ, τοῦ δὲ Τευταμίδης, τοῦ δὲ Νανάς. ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος οἱ Πελασγοὶ ὑπ' Ἑλλήνων ἀνέστησαν, καὶ ἐπὶ Σπινῆτι ποταμῷ ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ τὰς νῆας καταλιπόντες Κρότωνα πόλιν ἐν μεσογείῳ εἶλον· καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι τὴν νῦν καλεομένην Τυρσηνίην ἔκτισαν

1 τοῦ βασιλέως αὐτῶν [des Dionys] Worte, nicht des H(ellanikos)' F. Jacoby 2 Φάστωρ B 3 Νανάς West: *Nánas* codd. 5 ἐν τῷ om. B Ἰονίῳ Sylburgius (ed. 1586): Ἰονικῷ fere codd. 6 μεσογεία B

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.28.3 (1.44.14 Jacoby). Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιος τοὺς Τυρρηνοὺς φησὶ Πελασγοὺς πρότερον καλουμένους, ἐπειδὴ κατώκησαν ἐν Ἰταλία, παραλαβεῖν ἣν νῦν ἔχουσι προσηγορίαν. ἔχει δὲ αὐτῷ ἐν Φορωνίδι ὁ λόγος ὡδε· “τοῦ—ἔκτισαν.” (4) Μυρσίλος δὲ (*FGrHist* 477 F 9, cf. F 8) τὰ ἔμπαλιν ἀποφαινόμενος Ἑλλανίκῳ τοὺς Τυρρηνοὺς φησιν, ἐπειδὴ τὴν ἑαυτῶν ἐξέλιπον, ἐν τῇ πλάνῃ μετονομασθῆναι Πελαργοὺς, τῶν ὀρνέων τοῖς καλουμένοις πελαργοῖς εἰκασθέντας, ὡς κατ' ἀγέλας ἐφοίτων εἰς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον· καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸ τεῖχος τὸ περὶ τὴν ἀκρόπολιν, τὸ Πελαργικὸν καλούμενον, τούτους περιβαλεῖν.

5

a

(ἀπὸ Ὀρφέως τὸν Ἡσίοδον)

Schol. (AZBQ) Hes. *Op.* 633b (203.1 Pertusi). “ὥς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση”· Ἑλλάνικος δ' ἐν Φορωνίδι ἀπὸ Ὀρφέως (*Vorsokr.* 1 A 5) φησὶν εἶναι τὸν Ἡσίοδον (cf. Hes. test. 9b Jacoby (infra b)).

2 δ' ἐν Jacoby: δὲ codd. ante ἀπὸ ins. Jacoby (δέκατον) vel (ἐνδέκατον) (h.c. ὁ vel ια')

*b

(εἰς Ὀρφέα τὸ Ὀμήρου γένος ἀνάγει)

Vit. Hom. Procli (26.14 Wilamowitz). Ἑλλάνικος δὲ καὶ Δαμάστης (fr. 11b) καὶ Φερεκύδης (fr. 167) εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀναγοῦσιν αὐτοῦ (sc. Ὀμήρου). Μαίονα γάρ φασι τὸν Ὀμήρου πατέρα καὶ Δίον τὸν Ἡσιόδου (test. 9b Jacoby) γενέσθαι Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανώπου τοῦ Ἐπιφράδεος τοῦ Χαριφήμου τοῦ Φιλοτέρπεος τοῦ Ἰδμονίδα τοῦ Εὐκλέους τοῦ Δωριώνος τοῦ Ὀρφέως.

2 παράγουσιν E

4 Ἀπελλίδος] ἀπὸ ἑλλιδος E

*c

(Μαίονα τὸν Ὀμήρου πατέρα)
(Μῆτιν τὴν μητέρα)

Certamen 3 (35.12 Wilamowitz; 226.18 Allen). περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ (sc. τοῦ Ὀμήρου) πάλιν πολλή διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἐστίν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης (*FGrHist* 84 F 40) Μαίονα λέγουσιν,

3 Κλεάνθης] Νεάνθης Arnim

Εὐγαίων (Euagonis fr. 2) δὲ Μέλγητα . . . μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα . . .

1 *Εὐγαίων* Meineke, *Analecta Alexandrina* (1843) 61 n. 1: *Εὐ//αίων* L, *Εὐμαίων* S (h.c. H. Stephani apographum)

Nomina patrum cum matrum nominibus eodem quo enumerentur ordine coniungenda esse vidit West, *CQ*² 17 (1967) 445.

Frr. 6–17. Δευκαλιωνεία

Ad Deucalioneam fortasse pertinent etiam frr. 117–33, 196, 201; fort. 95, 115–16; vide etiam ad frr. 22, 52.

E primo libro

6

(Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας)
(ιβ' θεῶν βωμὸν ἰδρύσατο)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.1086–9b (248.6 Wendel). “ἔστι τις . . . γαῖα / . . . ἐνθα Προμηθεὺς / Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα”· ὅτι Προμηθεὺς καὶ †Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσίοδος ἐν α' Καταλόγων (fr. 2 Merkelbach–West) φησί, καὶ ὅτι Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας Ἑλλήν, ἀφ' οὗ Ἑλληνες καὶ Ἑλλάς. ὅτι δὲ Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, **Ἑλλάνικος** ἐν α' τῆς Δευκαλιωνείας φησίν. ὅτι δὲ καὶ ιβ' θεῶν βωμὸν ὁ Δευκαλίων ἰδρύσατο, **Ἑλλάνικος** ἐν τῷ αὐτῷ φησι συγγράματι.

3 Πανδώρας cruce notaverunt Merkelbach–West; Προνοίης Sittl; del. West, qui in 4 non parva veritatis specie Πύρρας (τῆς Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας) supplevit. Cf. Acus. fr. 34. 4 Δευκαλίωνος Marckscheffel (ed. Hcs. frr. (1840) p. 275): Προμηθεὺς L et in scholii ordine et in margine; Προμηθεὺς ἢ Δευκαλίωνος P 5 ἀφ' οὗ Ἑλλάς L^{margin} et fere P; om. L. 6 sq. ὅτι δὲ—ἰδρύσατο in L iterum leguntur ad 1085 (=FGrHist 4 F 6b), ubi ante Δευκαλίων in 15 additur Προμηθεὺς υἱὸς 6 βωμὸν] ναοὺς P

7

(Ἐρυσίχθονα τὸν Μυρμιδόνος, ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς,
Αἰθωνα κληθῆναι)

Ath. 10.9 p. 416b (2.405.14 Kaibel). De gulosis agitur. **Ἑλλάνικος** δ' ἐν α' Δευκαλιωνείας Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος, ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθωνα κληθῆναι.

Cf. fr. 122. Hinc Eust. II. 862.7 sine auctoris nomine.

8

(Θηγώνιον)

Steph. Byz. s.v. Θηγώνιον. πόλις Θεσσαλίας. **Ἑλλάνικος** α' Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Θηγώνιος.

2 Θηγώνιος] -ικαί QR

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.364.16. Ea urbs erat aut Θηγών aut Θηγώνιον (IG XII 2 257 = Syll.³ 55, ca. 450 a.C.; vide B. Keil, *Hermes* 34 (1899) 192; F. Stählin, *RE* VIA 1 (1936) 242 sq.).

9

(Μισγομεναί)

Steph. Byz. s.v. Μισγομεναί. πόλις Θετταλίας. **Ἑλλάνικος** α' Δευκαλιωνείας.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.330.6.

10

(Λακέρεια)

Steph. Byz. s.v. Λακέρεια. πόλις Μαγνησίας. **Ἑλλάνικος** Δευκαλιωνείας α'.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.278.41.

11

(Ἀγάθεια)

Steph. Byz. s.v. Ἀγάθεια. πόλις Φωκίδος, ὡς **Ἑλλάνικος** α' Δευκαλιωνείας.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.275.13.

12

(Ἀλπωνος)

Steph. Byz. s.v. Ἀλπωνος. πόλις καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς Εὐφορίων (fr. 164 Powell) . . . τινὲς δὲ Θετταλίας αὐτὴν φασιν. ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ὡς **Ἑλλάνικος** ἐν α' Δευκαλιωνείας.

1 Ἀλπηνός Herodotus 7.216, -ηνοί 7.176 bis, 7.229; Ἀλπωνός Aeschin. 2.132; Ἀλπωνος Strabo 1.3.20

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.186.2.

13

(Καλλίαιρος)

Steph. Byz. s.v. Καλλίαιρος. πόλις Λοκρῶν, ἀπὸ Καλλιάρου τοῦ Ὀδοιδόκου καὶ Λαονόμης, ὡς Ἑλλάνικος ἐν α' Δευκαλιωνείας.

Λαονόμης] Λαοδ- R

Hinc Eust. II. 277.28 sine auctoris nomine et Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.194.15.

14

(Φημίαι)

Steph. Byz. s.v. Φημίαι. πόλις τῆς Ἀρναίας, ἀπὸ Φημίου τοῦ Ἀμπυκος. Ἑλλάνικος ἐν α' Δευκαλιωνείας.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.290.14.

15

(Ἀσπενδος)

Steph. Byz. s.v. Ἀσπενδος. πόλις Παμφυλίας, Ἀσπένδου κτίσμα, ὡς Ἑλλάνικος ἐν α' Δευκαλιωνείας.

1 Ἀσπενδος Müller: Ἀσπενδός codd.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.143.14.

Ex altero libro

16

(Σάλμος)

a

Steph. Byz. s.v. Σάλμος. πόλις Βοιωτίας, ἧς οἱ πολῖται Σαλμώνιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἐν β' Δευκαλιωνείας.

1 Σαλμώνιοι QR: -μόνιοι P, Q v.l.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.31.12, 167.18. 'Hellanici citatio non ad usum gentilis Σαλμώνιος spectat, sed ad Σάλμος, quo nomine Hellanicus appellaverat urbem, quae aliis Ἀλμων vel Σάλμων. cf. [b]' Meineke.

*b

Steph. Byz. s.v. Ἀλμος. πόλις Βοιωτίας, ὡς Ἑλλάνικος καὶ Σάλμων αὐτὴν φησι κακῶς.

Lemma Ἀλμων e corr. P; fortasse Ἀλμος scribendum. In Ἑλλάνικος deficit P.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.167.18.

**17

(Μιδάειον)

Steph. Byz. s.v. Μιδάειον. πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος ἐν β' Δευκαλιωνείας.

Lemma scribit Μιδάειος R. Nomen Hellanici add. Xylander (ed. 1568); in codd. se repperisse dixit Berkelius.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.374.11.

(Clem. Al. *Strom.* 6.26.8 = *FGrHist* 4 F 18 inter testimonia (21) reliqui.)

Frr. 19–21. Ἀτλαντίς

Ad Atlantidem fortasse pertinent etiam frr. 135, 157; vide etiam ad fr. 37. Citantur Atlantica fr. 19a, Atlantias fr. 20, Atlantis fr. 21.

E primo libro

19

(αἱ Πλειάδες)

a

(τὰς μὲν ἐξ θεοῖς συνελθεῖν . . . Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ)

Schol. II. 18.486. Vide Pher. fr. 90c.

**b

P.Oxy. VIII 1084 (saec. ii ineuntis p.C.) ed. Hunt.

ii

margo

νων ἐν σπηϊ' τ[ῶν

δὲ γίγνεται Ἑρμ[ῆς
 φιλήτης, ὅτι αὐ-
 τῇ φιλησίμ[ως
 5 συνεκρίμ[ατο·

καὶ γ[ίγνεται θε-
 ῶν κή[ρυξ] ἀγήρ[αος
 καὶ ἀθάνατος. Κ[ε-

10 λαινοὶ δὲ μίσγε- <
 ται Ποσειδέων· <

τῶν δὲ γίγνεται
 Λύκος, ὃν ὁ πατήρ
 κατοικίζει ἐν μα-
 κάρων νήσοις, <
 15 καὶ ποιεῖ ἀθάνα-
 τον. Τηϋγέτη δὲ
 Ζε]ὺς μίσγεται τῶν

Contuli ex imaginibus in POxy, in Musco Ashmoleano, et apud Cavallo, *ASNP* ii.36 (1967)
 209 1 Μαίαι δὲ Ζεὺς μίσγεται λανθά]νων c.g. Wilamowitz apud Hunt σπηϊ· 3 της·
 8 το· 10 δεων· 14 σοι· 16 τον·την 17 ται· τῶν [δὲ γίγνεται Λακεδαίμων
 c.g. Hunt

Sine libri numeris tradita

20

(Ὀμηρίδαι)

Harp. o 19. Vide Acus. fr. 2.

21

(τῆς Νιόβης ἄρσενας τέσσαρας . . . θυγατέρας δὲ τρεῖς)

Schol. Eur. *Phoen.* 159. Vide Pher. fr. 126.

Fr. 22. Ἀσωπίς

Ad Asopidem fortasse pertinent etiam frr. 136–7, 145. Sunt qui negent Asopidem librum integrum fuisse sed alterius partem fecisse; censet tamen alius hunc Troica fuisse, alius Deucalionem, alius Atthidem vel etiam Boeotica.

22

(ᾧ κείωτο Μιλτιάδης τῷ γένει πρὸς Αἰακὸν τὸν Διὸς)

Marcellinus *Vita Thuc.* 2–4. Vide Pher. fr. 2.

Frr. 23–31. Τρωϊκά

Ad Troica fortasse pertinent etiam frr. 108–9, 121, 138–56, 197A. Cf. etiam testt. 22, 25.

E primo libro

23

(Ἡλεκτρύωνη ἐγέννησε γ' παῖδας Δάρδανον Ἡετίωνα Ἀρμονίαν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.916–18a (77.4 Wendel). “ἔκελσαν / νῆσον ἐς
 Ἡλέκτρης Ἀτλαντίδος”· τὴν Σαμοθράκην λέγει. ἐκεῖ γὰρ ᾧ κεί Ἡλέκτρα ἢ
 Ἀτλαντος καὶ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Στρατηγίς· ἣν φησιν
 5 Ἑλλάνικος Ἡλεκτρύωνην καλεῖσθαι. ἐγέννησε δὲ γ' παῖδας· Δάρδανον τὸν
 εἰς Τροίαν κατοικήσαντα, ὃν καὶ Πολυάρκη φησὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν
 ἐγχωρίων, καὶ Ἡετίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὠνομάζουσι, καὶ φασὶ κεραυνωθῆναι
 αὐτὸν ὑβρίζοντα (εἰς) ἄγαλμα τῆς Δήμητρος· τρίτην δὲ ἔσχεν Ἀρμονίαν, ἣν
 ἠγάγετο Κάδμος, καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἡλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης
 ὠνομάσθαι ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος ἐν α' Τρωϊκῶν καὶ Ἰδομενεύς {ἐν α'
 10 Τρωϊκῶν} (*FGrHist* 547 F 1). {Ἀθηναίων δὲ φησιν (*FGrHist* 546 F 1a–b)
 ὅτι Διὸς καὶ Ἡλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος.}

4 γενῆσαι δὲ (δὲ φασιν Estt. grr.) αὐτὴν ἐκ Διὸς τρεῖς παῖδας P, Estt. grr. 5 Πολυάρκη
 Wilamowitz! Πολυάρχη codd. φασὶ F et fere P 6 Ἰασίωνα F: Ἡσίωνα L, Ἡσίωνα P,
 Estt. grr. 7 (εἰς) addidi ex P 9 ὠνομάσθαι Kochler, *Leipziger Studien zur class.*
Phil. 18 (1898) 213: ὠνομάσαι L (aliter P) 9 sq. del. Keil: ἐν α' Σαμοθρακικῶν Sintenis,
Plutarchi Pericles (1835) 315 10 sq. Ἀθηναίων—Δάρδανος huc e schol. b. traiecit
 Warnkross, *De paroemiographis capita duo* (Diss. Gryphiswaldiae, 1881) 64, sent. contr. 3
 melius Ἀθηναίων, cf. Hdn. 2.915.11, Erbse ad Pher. 136b 11 ἐγένοντο dub. Jacoby
 Ἰασίων F: Ἰάσων codd.

24

(Βατίεια / Βάτεια)

a

Steph. Byz. s.v. Βατίεια. τόπος τῆς Τροίας ὑψηλός. κέκληται ἀπὸ Βατείας τινός, ὡς Ἑλλάνικος ἐν ᾧ Τρωϊκῶν.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.277.22, Π. παθῶν 2.376.19.

*b

Steph. Byz. s.v. Ἀρίσβη. πόλις τῆς Τρωάδος, Μιτυληναίων ἄποικος, ἥς οἰκιστὰὶ Σκαμάνδριος καὶ Ἀσκάνιος υἱὸς Αἰνείου . . . Κεφάλων δέ φησιν (FGrHist 45 F 4) ὅτι Δάρδανος ἀπὸ Σαμοθράκης ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα τὴν Τεύκρου τοῦ Κρητὸς θυγατέρα γαμεί Ἀρίσβην. Ἑλλάνικος δὲ Βάτειαν αὐτὴν φησιν. ἔστιν ἐτέρα ἐν Λέσβῳ ἀπὸ Ἀρίσβης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς. Ἐφορος δὲ (FGrHist 70 F 164) Μέροπος αὐτὴν γενεαλογεῖ καὶ πρώτην Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πριάμῳ γαμηθῆναι.

4 Βάτειαν Meursius: Ἀτειαν PQ, Ἀντειαν R 6 sq. Ἐφορος—γαμηθῆναι ad Batcam relata illuc post αὐτὴν φησιν traiecit Marx

Hinc Eust. II. 894.30 et Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.308.12. De Ascanio cf. fr. 31.

*c

Schol. (T) II. 20.219 (5.36.65 Erbse; ex v. 236 transp. Jacoby). “Δάρδανος αὖ τέκεθ’ υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα”. ἐκ Βατ(ε)ίας τῆς Τεύκρου, ὡς Ἑλλάνικος.

2 cm. Maass

Hellanicus esse etiam schol. T ad 20.236 (“Ἴλος δ’ αὖ τέκεθ’ υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα”. ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἀδράστου, quocum scholium insequens (ad 237) confer “Λαομέδων δ’ ἄρα . . . τέκετο Πριάμῳ”. ἐκ (Σ)τρυμοῦς τῆς Σκαμάνδρου; hoc quidem Hellanicus est, vide fr. 139) veri simillimum, etsi non certum est; cf. Apollod. Bibl. 3.12.1 (3.146) Ἴλος δὲ γήμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου Λαομέδοντα ἐγέννησεν, ὃς γαμεί Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου. Vide van der Valk, REG 71 (1958) 135.

25

a

(Ἄτης λόφος ἐκαλεῖτο πρότερον ἢ Ἴλιος)

Schol. (ss³+) Lycoph. Alex. 29 (25.27 Scheer). “Ἄτης ἀπ’ ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων”. Ἄτης λόφος ἐκαλεῖτο πρότερον ἢ Ἴλιος. φησὶ δὲ

περὶ τούτου τοῦ τόπου Ἑλλάνικος ἐν ᾧ Τρωϊκῶν ὅτι μαντευομένῳ ἐν Πριήπῳ τῆς Φρυγίας τῷ Ἴλῳ ἔχρησεν ὁ Πριηπηναῖος Ἀπόλλων, μὴ κτίζειν τὸν λόφον τούτον. Ἄτης γάρ αὐτὸν ἔφη εἶναι. διὸ καὶ Δάρδανος αὐτὸν οὐκ ἔκτισεν, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδαν Δαρδανίαν καλουμένην. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον †Σκαμάνδρος οὗτος ὁ λόφος.

2 Πριαπηνὸς Wilamowitz³ 63 3 in λόφον desinit s³ 4 οὐκ s.l. Tzetis cod. b: om. cett. ὑπὸ—Ἴδαν Tzetis codd. classis II: om. cett. 5 Σκαμάνδρου Tzetis; Σκαμάνδριος dub. Scheer

*b

(Ἴλιον τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε)

Strab. 13.1.42 p. 602 (3.38.15 Kramer). ἐπὶ δὲ τῶν Λυδῶν ἡ νῦν ἐκτίσθη κατοικία καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν πόλις γε ἦν, ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ’ ὀλίγον, ὡς εἴρηται, τὴν αὔξῃσιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος δὲ χαριζόμενος τοῖς Ἰλιεύσιν, οἷος ἐκείνου θυμὸς, συνηγορεῖ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε.

4 θυμὸς Xylander: μῦθος codd.; test. 22 τὸ] τῷ Casaubonus¹

Hinc Eust. II. 460.7.

26

a

μετὰ δὲ ταῦτα λέγεται Ποσειδῶ καὶ Ἀπόλλωνα δουλεῦσαι Λαομέδοντι, ὅτι ὑβριστὴς ἦν, πειρωμένους αὐτοῦ. παραγίνονται μὲν οὖν ἀνδράσιν εἰδόμενοι ἐπὶ μισθῷ, εἴτε ἄρα ἀποδώσει εἴτε καὶ οὐ, τείχος λαῖνον ἐν τῷ Ἰλίῳ ἐπ’ ἄκροτάτῳ τῶν κολωνῶν τειχίσαι, ὃ τι νῦν Πέργαμος καλεῖται

Schol. (Ge I) II. 21.444c (5.227.45 Erbse). “ὅτ’ ἀγήγορι Λαομέδοντι / παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν / μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ”. ζητεῖται, διὰ τί ἐθήτευσαν. Ἑλλάνικος φησι, πειράζοντες Λαομέδοντα. γράφει δὲ ἐν ᾧ τῶν Τρωϊκῶν “μετὰ—καλεῖται.” Μητρόδωρος ἐν Τρωϊκοῖς. “μετὰ—ἐπιστατήσαι” (fr. 2).

1 fort. aut Ποσειδῶνα aut Ἀπόλλων scribendum 2 sq. πειρώμεν οὖν cod.: πειρωμένους αὐτοῦ. λέγονται μὲν Brinkmann, RhM² 60 (1905) 159, unde ego ut supra 5 ὁ(ε)τι dub. Jacoby

(περὶ Λαομέδοντος ἱστορία)

- *b.** Schol. (A, *B (4.237.12 Dindorf), D codd. CRVLa, Ge II (2.186.3 Nicole)) II. 20.145. "τείχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, / ὑψηλόν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη / ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλείαιτο". Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων, προστάξαντος Διὸς Λαομέδοντι θητεῦσαι, ἐπὶ μισθῷ τεταγμένῳ τὸ τεῖχος κατασκευάζουσιν. Λαομέδων δὲ παραβὰς τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας μὴ δοῦς τὸν μισθὸν ἀπήλασεν αὐτοῦς. ἀγανακτήσας δὲ Ποσειδῶν ἐπεμψε τῇ χώρᾳ κῆτος, ὃ τοὺς τε παρατυγχάνοντας ἀνθρώπους καὶ τοὺς γιγνομένους καρποὺς διέφθειρεν. μαντευομένῳ δὲ Λαομέδοντι χρησμὸς ἐδόθη
- 20 Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν ἐκθεῖναι τῷ κήτει, καὶ οὕτως ἀπαλλαγῆσεσθαι τοῦ δεινοῦ. προθεὶς δὲ ἐκείνος τὴν θυγατέρα μισθὸν ἐκήρυξε τῷ τὸ κῆτος ἀνελόντι τοὺς ἀθανάτους ἵππους
- 25 δώσειν, οὓς Τρωτὶ Ζεὺς ἀντὶ Γανυμήδους ἔδωκεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος ὑπέσχετο τὸν ἄθλον κατορθώσκειν, καὶ Ἀθηναῖς αὐτῷ πρόβλημα ποιησάσης τὸ καλούμενον ἀμφίχυτον τεῖχος, εἰσδὺς διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους, αὐτοῦ

b 21 ἐκδοῦναι *BLa (omittit hic et τῷ κήτει) 33 αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ AC, ὃ καὶ αὐτοῦ RVGe; om. La

c 23 Cum fabulam hic incipere ex eis quae in papyro praecedunt pateat, lemma Homericum exspectandum; an Ἀθήνη? 24 Ζ: atramenti punctum a dextra lacunae 25 Ἡ]ρας καὶ Ἀπόλλωνος?

****c.** P. Schubart 21 (saec. v p.C.) ed. Schubart. Iterum tractavit F. Montanari, *Atti del XVII congresso internaz. di papirologia* (Neapoli, 1984) 235–6. Mythographus Homericus.

± 18] . . . ην 23
± 20] . . . νιος . . . [6] c Ζεὺς παραστ[
± 30] ραο καὶ Ἀπολλω[25
± 30 δ]εμοῖς ἡς φάλις μ[έν-
± 32] ν προσέταξ[ε
± 35] κυμπ[

****d.** P. Berol. 13282 (saec. iii p.C.) ed. W. Müller *FBSM* 10 (1968) 118; iterum tractavit F. Montanari, sup. cit. 229–42. Mythographus Homericus.

- τὰς λαγόνας διέφθειρεν. ὁ δὲ Λαομέδων ὑπαλλάξας θνητοὺς ± 29] τοῦ κήτους
δίδωσιν ἵππους. μαθὼν δὲ ± 22 το]ῦ θηρίου τὸν θεὸν
Ἡρακλῆς ἐπεστράτευσε καὶ Ἴλιον ± 22] τὰ πλευρὰ καὶ οὐτως
ἐπόρθησε, καὶ οὕτως ἤλαυνε τοὺς ± 25] τε ἀναρπάσῃ τὴν
ἵππους. ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίκῳ. Ἡσιόνην ± 11 τὸ]ν Λαομέδοντα 5
καρπῳ
± 22 τῇ]ν θυγατέρα μῆδου
± 21 τῷ Ἡ]ρακλεῖ τὸ ἐπαθλο(ν)
± 27 ἐ]νθεν δοῦναι

b 4 ἐστράτευσε *BLaGe 5 ἤλαυνε] ἔλαβε ALaGe 6 ἱστορεῖ Ἑλλανίκος Ge
d Omnia suppl. Müller. 3 Ἡρακλῆς δὲ διέφθειρεν αὐτοῦ] c.g. Montanari 4 μῆ]τε
dub. Montanari; ἐφ' ᾧ] τε Müller 5 Ἡσιόνην suppl. Müller 5 sq. καρπῳ | [εάμενον
dub. Müller 6 sq. μῆ δοῦ] [ναι dub. Montanari; μῆδ' οὐ] [τωc Müller 7 ἐπαθλῶ

27

(Κριθώτῃ)

- Harp. (pl.; epit. codd. DE) κ 82 (p. 184.7 Dindorf, 156 Keaney) unde (ex epit.) Phot. (g,z) κ 1096 (2.447 Theodoridis), *Suda* κ 2417 (3.188.14 Adler). Κριθώτῃ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους (23.158). Κριθώτῃ μία πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, καθὰ φησιν Ἑλλανίκος
- 5 ἐν α' Τρωϊκῶν. Ἐφορος δὲ ἐν τῇ δ' (*FGrHist* 70 F 40) φησὶν αὐτὴν κατοικισθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

3 Κριθώτῃν Dindorf hic et infra (ubi *Suda* GM recte): -ωτῇ pl.; om. cett. 4 Κριθώτῃ
Suda GM: Κριθωτῇ pl., -ωτῇ epit., Phot. z (ω supra scripta), -ότῃ Phot. g, *Suda* FV (Κριθωώτῃ A) 5 Τρωϊκῆς B

Ex altero libro

28

- ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἐν τῇ Ἰδῇ < > ὅθεν ὁ Σκάμανδρος τὸ ρεῖθρον ὑπερβαλὼν ὑπὸ τοῦ ὀμβρίου ὕδατος τὸ ἔχον κοῖλα χωρία ἐπήλθεν. τῷ ροῖ τούτῳ ὁ Ἀχιλλεὺς ἡγούμενος τοῦ στρατοῦ πρῶτος ἐνέτυχε, καὶ δείσας τὸν ροῦν, μὴ τί μιν
- 5 πημήνην, ἐν < τῷ > πεδίῳ πτελέης πεφυκυῖης λαβόμενος ἐμετεώρισεν ἑαυτόν· οἱ δ' ἄλλοι προϊδόμενοι τὸν ροῦν ἐτράποντο ὅπου ἐδύναντο ἕκαστος, ἄλλος ἄλλῃ, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ὀρῶν ὑπερέχοντα τοῦ πεδίου ἀνέβαινε

1 < ὁ θεὸς δε > suppl. Preller p. 39 (tum καὶ pro ὅθεν) ὅθεν καὶ Bekker (ed. 1825) 4 μῆ
τί μιν falso rettulerat Villosion (ed. 1788), corr. Bekker 5 add. Sturz⁴

Schol. (*B) *Il.* 21.242 (4.264.17 Dindorf). “δεινὸν δ’ ἀμφ’ Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κύμα / . . . ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσίν”. **Ἑλλάνικος** ἐν δευτέρῳ Τρωϊκῶν “ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον” φησὶν “ὁ θεὸς—ἀνέβαινε.”

*29

(περὶ Κορύθου ἱστορία)

Parth. *Amat. Narr.* 34. In marg. “ἱστορεῖ **Ἑλλάνικος** Τρωϊκῶν ⟨β⟩ καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίθιος (*FGrHist* 45 F 6).” ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς ἐγένετο Κόρυθος. οὗτος ἐπίκουρος ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον Ἑλένης ἠράσθη· καὶ αὐτὸν ἐκείνη μάλα φιλοφρόνως ὑπεδέχετο. ἦν δὲ τὴν ἰδέαν κράτιστος. φωράσας δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἀνείλεν. Νίκανδρος (fr. 108 Schneider = *FGrHist* 271–2 F 33) μέντοι τὸν Κόρυθον οὐκ Οἰνώνης ἀλλὰ Ἑλένης καὶ Ἀλεξάνδρου φησὶ γενέσθαι.

1 ⟨β⟩ suppl. Heyne; *Τρωϊκοῖς* Meursius, *Bibliotheca Graeca* II apud Jac. Gronovium, *Thesaurus Graecarum Antiquitatum* 10 (1701) 1294 4 ἦν γὰρ tempt. Jacoby

Sine libri numeris tradita

30

(Φοίτιοι)

Steph. Byz. s.v. Φοίτιαι. πόλις Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Φοιτίου τοῦ Ἀλκμέωνος τοῦ Ἀμφιαράου. Πολύβιος δ’ (4.63.7). λέγεται καὶ Φοίτιον. καὶ τὸ ἐθνικὸν Φοιτιεύς, καὶ Φοίτιοι, ὡς **Ἑλλάνικος** ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς.

1 Ἀλκμαίωνος P

Hinc Lentz, *Hdn. II. καθ. προσφδ.* 1.122.2, 2.896.20.

31

(Αἰνείας)

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.45.4 (1.71.20 Jacoby). βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς Αἰνείου παρουσίας εἰς Ἰταλίαν, ἐπεὶ τῶν συγγραφέων τοῖς μὲν ἠγνόνηται, τοῖς δὲ διαπεφώνηται ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, μὴ παρέργως διελθεῖν τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰς Ῥωμαίων τῶν μάλιστα πιστευομένων ἱστορίας παραβαλόν. ἔχει δὲ τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα ὧδε.

46. Ἰλίου κρατηθέντος ὑπ’ Ἀχαιῶν, εἴτε τοῦ δουρείου ἵππου τῇ ἀπάτῃ, ὡς Ὀμήρῳ πεποιήται, εἴτε τῇ προδοσίᾳ τῶν Ἀντηνοριδῶν εἴτε ἄλλως πως,

3 διαφθόνηται Ba (i.e. B man. 1; ‘Bb’, alia similiter) = διαφθόγγηται (ut vidit Reiske (ed. 1774))
5 παραβαλόν Reiske: παραλαβόν codd. 7 πεποιήται] δεδήλωται Ba, B^o τῇ om. B

τὸ μὲν ἄλλο πλῆθος ἐν τῇ πόλει Τρωϊκὸν τε καὶ συμμαχικὸν ἐν ταῖς εὐναῖς ἔτι καταλαμβανόμενον ἐφονεύετο (νυκτὸς γὰρ δὴ τὸ δεινὸν ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιστῆναι ἔοικεν), Αἰνείας δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ παρόντες Ἰλιεῦσιν ἐπικούροι Τρώες ἐκ Δαρδάνου τε πόλεως καὶ Ὀφρυνίου τῶν τε ἄλλων ὅσοι
5 τῆς κάτω πόλεως ἀλικομένης ἔφθασαν αἰσθῆσιν τοῦ δεινοῦ λαβεῖν, ἐπὶ τὰ καρτερὰ τοῦ Περγάμου συμφυγόντες τὴν ἀκρόπολιν ἰδίῳ τείχει φρουρουμένην καταλαμβάνονται, ἐν ᾗ καὶ ἱερὰ τὰ πατρώα τοῖς Τρωσὶν ἦν καὶ χρημάτων ὁ πολὺς πλοῦτος, οἷα εἰκὸς ἐν ἐχυρῷ, καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ τὸ κράτιστον (2) ἔνθα ὑπομένοντες ἀπεκρούοντο τοὺς πειρωμένους ἐπιβαίνειν τῆς ἄκρας καὶ τὸ διαπίπτον ἀπὸ τῆς ἀλώσεως πλῆθος ἐμπειρία
10 στενωπῶν ὑποθέοντες ἀνελάμβανον· καὶ ἐγένετο τοῦ καταληφθέντος πλείον τὸ διαφυγόν. τὴν μὲν δὴ αὐτίκα ὁρμὴν τῶν πολεμίων, ἣν εἶχον ὅλην διαχρήσασθαι τὴν πόλιν, καὶ τὸ μὴ πᾶν ἐξ ἐφόδου καταληφθῆναι τὸ ἄστυ τοῦτο τὸ μηχανήμα ἐξευρὼν Αἰνείας ἐπέσχε. λογισμὸν δὲ τὸν εἰκότα περὶ
15 τοῦ μέλλοντος λαμβάνων, ὡς ἀμήχανον εἶη πρᾶγμα σῶσαι πόλιν, ἥς τὰ πλείω ἤδη ἐκραπεῖτο, εἰς νοῦν βάλλεται τοῦ μὲν τείχους ἐρήμου παραχωρήσαι τοῖς πολεμίοις, τὰ δὲ σώματα αὐτὰ καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πατρώα καὶ χρήματα ὅποσα φέρειν δύναίτο διασώσασθαι. (3) δόξαν δὲ αὐτῷ, παιδᾶς μὲν καὶ γυναικᾶς καὶ τὰ γηραιὰ σώματα καὶ ὁπόσοις ἄλλοις
20 βραδείας ἔδει φυγῆς προεξελθεῖν κελεύει τῆς πόλεως κατὰ τὰς ἐπὶ τὴν Ἰδην φερούσας ὁδούς, ἕως Ἀχαιοὶ τὴν ἄκραν ἐλεῖν προθυμούμενοι διώξεως τοῦ διαπίπτοντος ἐκ τῆς πόλεως πλῆθους οὐδὲν προεμηχανῶντο, τοῦ δὲ στρατιωτικοῦ τὸ μὲν ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἐξιόντων ἔταξεν, ὡς ἀσφαλῆς τε καὶ
25 ἀταλαίπωρος ἐκ τῶν ἐνότων (ἡ) φυγὴ αὐτοῖς γένοιτο, εἴρητο δὲ τούτοις τὰ καρτερώτατα καταλαβέσθαι τῆς Ἰδης· τὸ δὲ λοιπὸν, ὃ δὴ κράτιστον ἦν, αὐτὸς ἔχων ὑπέμενεν ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ παρείχε τοῖς προεξελθοῦσιν ἦττον ἐπιπόνους διηρτημένων τειχομαχίᾳ τῶν πολεμίων τὰς φυγὰς. (4) Νεοπτολέμου δὲ σὺν τοῖς ἀμφ’ αὐτὸν ἐπιβάντος μέρους τινὸς τῆς ἄκρας καὶ
30 προσβοηθησάντων αὐτοῖς Ἀχαιῶν ἀπάντων τῆς μὲν ἄκρας μεθίεται, ἀνοίξας δὲ τὰς {φυγάδας} πύλας ἀπῆει συντεταγμένους ἔχων τοὺς λοιποὺς {φυγάδας}, ἀγόμενος ἐπὶ ταῖς κρατίσταις συνωρίσι τὸν τε πατέρα καὶ θεοὺς τοὺς πατρώους γυναικὰ τε καὶ τέκνα καὶ τῶν ἄλλων εἴ τι πλείστου ἄξιον ἦν σῶμα ἢ χρήμα.

47. ἐν δὲ τούτῳ κατὰ κράτος εἰλήφεσαν Ἀχαιοὶ τὴν πόλιν καὶ περὶ τὰς ἀρπαγὰς ἐσπουδακότες πολλὴν ἄδειαν σῶζεσθαι τοῖς φεύγουσι παρήκαν. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Αἰνείαν ἔτι καθ’ ὁδὸν εὐρόντες τοὺς σφετέρους καὶ καθ’ ἐν

10 ἀπὸ Reiske: ὑπὸ codd. 11 ἀνελάμβανον Pflugk: ἀπε- AB καταλειφθέντος Ba
12 διαφεύγον Ba 16 ἐκεκράτητο Cobet 30 19 καὶ ὁπόσοις ἄλλοις Ab: ὁπόσοις ἄλλοις Aa; . . . (καὶ) ἄλλους οἷς Bb; ἄλλοις Ba 23 ἐπὶ τῇ φυλακῇ B 24 (ἡ) add. Sintenis γένηται B 30 sq. transp. Kiessling (ed. 1860): del. Urlichs, *Eos* 1 (1864) 324; φυγάδας Meineke, *φυγαδικὰς* Madvig, *Adversaria critica ad scriptores Graecos* 1 (1871) 724
31 ἐπαγόμενος Cobet teste C. Jacoby (in *Observationibus* non est) 35 κατὰ πολλὴν B (τοῦ) σῶζεσθαι Reiske 36 sq. καθ’ ἐν ἅπαντες Sintenis: καθ’ ἕνα ἅπαντες B; καθένα πάντες rell.

ἅπαντες γενόμενοι τὰ ὀχυρώτατα καταλαμβάνονται τῆς Ἰδης. (2) ἦλθον δ' ὡς αὐτοὺς οἱ τ' ἐν Δαρδάνῳ τότε οἰκοῦντες, ὡς εἶδον φλόγα πολλὴν παρὰ τὰ εἰωθότα φερομένην ἐξ Ἰλίου, νύκτωρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἔρρημον, χωρὶς ἢ ὅσοι σὺν Ἑλύμῳ καὶ Αἰγέστῳ ναυτικόν τι συνεσκευασμένοι ἔτυχον
 5 προεξεληλυθότες τῆς πόλεως, καὶ ἐξ Ὀφρυνίου πόλεως ὁ δῆμος ἅπας καὶ ἐκ τῶν ἄλλων Τρωϊκῶν πόλεων τῆς ἐλευθερίας (οἱ) περιεχόμενοι· δυνάμεις τε αὕτη δι' ἐλαχίστου χρόνου μεγίστη τῶν Τρωϊκῶν ἐγένετο. (3) οἱ μὲν οὖν σὺν Αἰνείᾳ διασωθέντες ἐκ τῆς καταλήψεως ἐν τούτοις ὑπομένοντες τοῖς χωρίοις οὐ διὰ μακροῦ πάλιν ἐπὶ τὰ σφέτερα κατελεύσεσθαι ἠλπιζον τῶν
 10 πολεμίων ἀποπλευσάντων, Ἀχαιοὶ δὲ ἀνδραποδισάμενοι τὴν πόλιν καὶ τὰ σύνεγγυς χωρία καὶ φρούρια δηώσαντες παρεσκευάζοντο μὲν ὡς καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι χειρωσόμενοι. (4) πεμφάντων δὲ κήρυκας αὐτῶν περὶ διαλύσεων καὶ δεομένων μὴ σφᾶς εἰς ἀνάγκην καταστήσαι πολέμου, συνελθόντες εἰς ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῖσδε ποιοῦνται πρὸς αὐτοὺς τὰς διαλύσεις·
 15 Αἰνείαν μὲν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τὰ χρήματα φέροντας ὅσα διεσώσαντο κατὰ τὴν φυγὴν ἐν ὠρισμένοις τισὶ χρόνοις ἐκ τῆς Τρωάδος ἀπελθεῖν, παραδόντας Ἀχαιοῖς τὰ φρούρια· Ἀχαιοὺς δὲ παρασχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀσφάλειαν ἐξ ἀπάσης ὅσης ἐκράτουν γῆς καὶ θαλάττης ἀπιούσι κατὰ τὰς ὁμολογίας. (5) δεξάμενος δὲ ταῦτα Αἰνείας καὶ νομίσας ἐκ τῶν ἐνόντων
 20 κράτιστα εἶναι Ἀσκάνιον μὲν τὸν πρεσβύτατον τῶν παίδων ἔχοντα τοῦ συμμαχικοῦ τινα μοῖραν, ἧς Φρύγιον ἦν τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν Δασκυλίτιν καλουμένην γῆν, ἔνθα ἐστὶν ἡ Ἀσκανία λίμνη, μετάπεμπτον ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων γενόμενον ἐπὶ βασιλείᾳ τοῦ ἔθνους ἀποπέμψει· καὶ ὤκησεν Ἀσκάνιος αὐτόθι χρόνον τινα οὐ πολὺν. ἐλθόντων δὲ ὡς αὐτὸν Σκαμανδρίου
 25 τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑκτοριδῶν ἀφειμένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Νεοπτολέμου, κατάγων αὐτοὺς ἐπὶ τὴν πατρῶαν ἀρχὴν εἰς Τροίαν ἀφικνεῖται. (6) καὶ περὶ μὲν Ἀσκανίου τοσαῦτα λέγεται· τοὺς δὲ ἄλλους παῖδας Αἰνείας παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ ἔδῃ τῶν θεῶν, ἐπειδὴ παρεσκευάσθη τὸ ναυτικόν αὐτῷ, διαπλεῖ τὸν Ἑλλησποντον ἐπὶ τῆς
 30 ἔγγιστα κειμένης χερρονήσου τὸν πλοῦν ποιοῦμενος, ἣ πρόκειται μὲν τῆς Εὐρώπης, καλεῖται δὲ Παλλήνη. ἔθνος δ' εἶχεν αὐτὴν Θράκιον σύμμαχον Κρουσαῖον καλούμενον ἀπάντων προθυμότατον τῶν συναραμένων αὐτοῖς τοῦ πολέμου.
 35 48. ὁ μὲν οὖν πιστότατος τῶν λόγων, ᾧ κέχρηται τῶν παλαιῶν συγγραφέων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς, περὶ τῆς Αἰνείου φυγῆς, τοιόσδε ἐστίν.

1 ὀχυρώτατα B: ἐχ- rell. 2 ὡς γὰρ εἶδον A 3 φερομένην B: om. rell.
 4 συσκευασμένοι B 6 (οἱ) Sintenis 13 διαλύσεως B 25 ἀφειμένων Sylburgius (ed. 1586): ἀφειγμένων ABb, ἀφειγμένων Ba; ἀφειμένων post Ἑλλάδος transp. Kayser, Jahrb. 87 (1863) 6 ὑπὸ] παρὰ coni. Meineke 31 Εὐρωπῆς I. Vossius, Observationes ad Pomponium Melam (1658) 2.131 ad Pomp. 2.2 αὐτὴν Sintenis: αὕτη A, ἐν αὐτῇ B
 32 Κλουσαῖον A

De Aenea plura invenies fr. 84. Sequitur paulo post apud Dion. Menceratis fr. 3.

Fr. 32–5A. Αἰολικά sive Λεσβι(α)κά

Ad Aeolica fortasse pertinent etiam fr. 92–3, 150, 155, 158–60B. Citatur liber Αἰολικῶν fr. 32, Λεσβι(α)κῶν fr. 33–5A; sunt qui duo opera sumant.

E primo libro

32

(ἡ Ὀρέστου εἰς τὴν Αἰολίδα ἀποικία)

Schol. (BD) Pind. *Nem.* 11.43b (3.189.23 Drachmann) unde schol. (ss³) ad Lycoph. *Alex.* 1374 (380.6 Scheer). “Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα (sc. Πείσανδρος) σὺν Ὀρέστᾳ, / Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ’ (sc. εἰς Τένεδον) ἀνάγων”. . . . περὶ δὲ τῆς Ὀρέστου εἰς τὴν Αἰολίδα ἀποικίας
 5 Ἑλλάνικος ἐν α’ Αἰολικῶν ἱστορῆκεν.

5 Ἑλλ. ὁ Λέσβιος schol. Lycoph. ἐν α’ Αἰολικῶν schol. Lycoph.: ἐν τῷ πρώτῳ (α’ B) περὶ Αἰολικῶν BD

33

(Μαλόεις ἀπὸ τοῦ μήλου τῆς Μαντούς)

Steph. Byz. s.v. Μαλόεις. Απόλλων ἐν Λέσβῳ, καὶ ὁ τόπος τοῦ ἱεροῦ Μαλόεις. ἀπὸ τοῦ μήλου τῆς Μαντούς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Λεσβικῶν α’.

1 Μαλόεις QR 2 μήλου Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros* (1886) 99 n. 78 coll. schol. Thuc. 3.3.3: Μήλου edd. olim

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.155.5, 239.20.

34

(Τραγασαῖοι ἄλεις)

Steph. Byz. s.v. Τράγασαι. χωρίον ἐν ἠπείρῳ, ἀπὸ Τραγάσου, οὐ εἰς χάριν ὁ Ποσειδῶν ἀλὸς πῆξιν ἐποίησεν, ὅθεν Τραγασαῖοι ἄλεις, ὡς Ἑλλάνικος ἐν α’ Λεσβιακῶν. ἀφ’ οὗ καὶ τὸ πεδῖον Ἀλῆσιον καλεῖται.

1 Τράγασαι PQ, Τράγασαί R; Τραγασαί Meineke 2 ἀλῶν Xylander (ed. 1568) Τραγασαῖοι Salmassius²: Τράγασοι οἱ codd. 3 Ἀλῆσιον Meineke: Ἀλσιον codd.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.342.7.

Ex altero libro

35

a

(Νάπη)

Steph. Byz. s.v. Νάπη. πόλις Λέσβου. Ἑλλάνικος ἐν β' Λεσβιακῶν.

Λέσβον (ἢν Λάπην ὀνομάζει) Ἑλλάνικος dub. Meineke coll. b; sed haud scio an illud Hellanici exemplar quod a Strabone (vel ab eius auctore) lectum sit diorthotae curas hic fugerit (sim. Preller p. 47 n. 52).

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσψδ. 1.338.5.

*b

(Λάπη)

Strab. 9.4.5 p. 426 (2.287.3 Kramer). ταύτην μὲν οὖν τὴν Βῆσσαν ἐν τοῖς δυσὶ γραπτέον σίγμα· ἀπὸ γὰρ τοῦ δρυμῶδους ὠνόμασται ὁμωνύμως, ὥσπερ καὶ Νάπη <ῆ> ἐν τῷ Μηθύμνης πεδίῳ, ἣν Ἑλλάνικος ἀγνοῶν Λάπην ὀνομάζει.

3 <ῆ> add. Kallenberg, *RhM* 67 (1912) 183 post ἀγνοῶν lacuna 5 fere litterarum in A; <οὐκ εἶ> Meineke² 150

Sine libri numero traditum

Hoc fr. si recte Hellanico assignatur, haud dubium quin e primo libro petitum sit; vide etiam l. 10.

**35A

(νόμον "λέοντα" καλεῖσθαι ὅτι ζημία τῷ ἁμαρτόντι θάνατος)

P.Oxy. LIII 3711 (saec. ii p.C.) i 10 sqq. ed. Haslam.

10 Ἑλλάγε[ι]κο[ε].[.]...ρ.[
Λεσβιακῶν νόμον εἰναί φη[ε]
θον.[.]...ειν.ου[
τον.[.]...ον.[]
χαλκ...αι καλεῖς-[]

Papyrus inspexi. Nomen Hellanici haud certum, ut monuit iam ed. pr. 10 ρ. [: pars sinistra circuli ἐν πρώτῳ potius quam ἐ[ν] δευτέρῳ τῶν, sed etiam Μυρ[ω]λος legi potest, ut huius sit fr. potius quam Hellanici 12. [: fort. ι fort. π., μιν του [: fort. finis versus 13 post τον fort. δ fort. μη...ον 14 α: fort. finis infinitivi; potissimum -έναι, sed etiam illorum εἶναι, -ῆναι, -θαι ratio habenda (ita Haslam recte)

15 θαι δὲ λ[ε]οντα τὸν νόμον τοῦτον
ὅτ[ι] ζημία τῷ ἁμαρτόντι θάνα-
τος ἦν.

15 in marg. sin. signum chreseos

Col. ii eiusdem papyri = Hell. fr. 160A.

Fr. 36. Ἀργολικά

Hic liber haud scio an pars Phoronidis fuerit.

36

(Πελασγός Ἰασος Ἀγῆνωρ)

(Πελασγικόν, Ἰασον, ἱππόβοτον Ἄργος)

*a. Schol. (T+) *Il.* 3.75b (1.373.78 Erbse). "Ἄργος ἐς ἱππόβοτον". Ἑλλάνικος φησι Φορωνέως γεγενῆσθαι παῖδας 5 τρεῖς, οἵτινες μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς διενείμαντο τὴν Ἀργείαν. καὶ τὴν μὲν πρὸς Ἑρασίῳ τῷ ποταμῷ Πελασγὸς λαχὼν ἔκτισε τὴν νῦν καλουμένην Λάρισσαν, 10 Ἰασος δὲ τὰ πρὸς ἥλιον. ἀναλωθείσης δὲ τῆς γῆς ὁ νεώτερος Ἀγῆνωρ πολλὴν ἵππον ἐκτίσατο, ὅθεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὠνόμασται τριχῶς τὸ Ἄργος. 15 Ἰασον Ἄργος, Πελασγικὸν Ἄργος, ἱππόβοτον Ἄργος.

b. Schol. (A, D codd. CHVLa) *Il.* 3.75. Ἰασος καὶ Πελασγὸς Τριόπα παῖδες· τελευτήσαντος αὐτοῖς τοῦ πατρὸς, διείλοντο τὴν βασιλείαν. λαχὼν δὲ Πελασγὸς μὲν 5 τὰ πρὸς Ἑρασίῳ ποταμόν, ἔκτισε Λάρισσαν, Ἰασος δὲ τὰ πρὸς ἥλιον. τελευτησάντων δ' αὐτῶν, ὁ νεώτερος ἀδελφὸς Ἀγῆνωρ ἐπεστράτευσε τῇ χώρᾳ πολλὴν 10 ἵππον ἐπαγόμενος, ὅθεν ἐκλήθη ἱππόβοτον μὲν τὸ Ἄργος ἀπὸ τῆς Ἀγῆνορος ἵππου, ἀπὸ δὲ Ἰάσου Ἰασον. ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν 15 Ἀργολικοῖς.

a 4 Φορωνέως Τριόπα b 7 Ἑρασίῳ Eust. *Il.* 385.39: Ἑρασίῳ T 8 Πελασγὸς Bekker (ed. 1825): -γῶν T 10 δὲ Eust.: om. T ἥλιον sagaciter Erbse, cf. b: Ἥλιον T, Eust.; ad mendum cf. fr. 117, Pher. fr. 79a 12 sq. τὴν πατρικὴν εἰληφέν ἵππον Eust., cf. b 14 ὠνομάσθη Eust. qui post 11 ita pergit (cf. b): τινὲς δὲ μετὰ θάνατον τῶν δύο ἀδελφῶν ἐπιστρατεύσαι φασὶ τὸν Ἀγῆνωρα πολλὴν ἐπαγόμενον ἵππον, ἀφ' ἧς κληθῆναι τὸ Ἄργος ἱππόβοτον. b 3 Τριόπα Φορωνέως a 4 δὲ αὐτοῖς A 7 Λάρισσαν AC 8 ἴλιον A (qui spiritus sacre omittit), ἴλιον V, ἥλιον La, ἥλιον CH ut vid.; vide ad a δ om. D 15 addunt VLa Ἰασον Ἄργος (Od. 18.246) Πελασγικόν (Πελασγόν V) Ἄργος (*Il.* 2.681) ἱππόβοτον Ἄργος; cf. a

Fr. 37. Περὶ Ἀρκαδίας

Ad librum de Arcadia inscriptum fortasse pertinent etiam fr. 99, 161–2. Sunt qui suadeant hunc librum eundem atque Atlantidem esse, vel partem Phoronidis.

37

(Κηφεύς)

Schol. (L) Ap. Rhod. 1.161–3 (22.2 Wendel). “καὶ μὲν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ’ ἴσαν Ἀρκαδίηθεν, / οἱ Τεγέην καὶ κλήρον Ἀφειδάντειον ἔναιον, / υἱε δὴν Ἀλεοῦ”· δύο δὲ εἰσι Κηφεῖς, ὁ μὲν Ἀλεοῦ, οὗ μνημονεύει Ἀπολλώνιος, ὁ δὲ ἕτερος < > οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας.

4 lacunam indic. Wendel, qui <Λυκούργου> proponit coll. Apollod. Bibl. 1.8.2 (1.67)

Frr. 38–48. Ἀθίς

Citatur liber Ἀθίς frr. 39–42a, 43–6, 48 pars codd., Ἀθίδες fr. 48 (pars codd.) cf. 47, ἡ Ἀττική ξυγγραφή test. 16 (Thucydides). Ad Hellanicum rerum Atticarum scriptorem videtur etiam test. 17A. Huc pertinent fortasse etiam frr. 101, 107, 125, 143, 144, 161, 163–9, 186.

E primo libro

*38

(FGrHist 323a F 1)

(Ἄρειος πάγος)

(Ἀλirroθίου δίκη)

Συναγωγή λέξεων χρησίμων *Anecd. Bach.* 1.142.22 = Phot. (z) α 2803 (1.257 Theodoridis) = *Etym. Gen.* AB (*Etym. Sym.*, *Etym. Magn.* 139.8) = *Suda* α 3838 (1.348.3 Adler). Ἄρειος πάγος· δικαστήριον Ἀθήνησιν . . . ἐκλήθη δὲ Ἄρειος πάγος, ἥτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον· Ἄρειος δὲ, ἐπεὶ τὰ φονικά ἐκεῖσε ἐκρίνοντο· δικάζει δὲ ὁ Ἄρης ἐπὶ τῶν φόνων· ἡ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἄρης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλirroθίου δίκη, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον

4 ἥτοι] ἡ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκείνον ἐστρατεύοντο Ἀρεως οὐσαι· ἡ *Etym. practer Gen.* B, qui ἥτοι—πάγῳ om. 5 ἐπεὶ κτλ.] ut supra *Etym. Sym.*: ἐπὶ τὰ φονικά (ἐπὶ τὰ φονικά. (sic) B) δικάζει δὲ ὁ Ἄρης *Gen.*; ἐπεὶ τὰ φονικά. δικάζει δὲ ὁ Ἄρης *Magn.*, *Anecd.*; ἐπεὶ τὰ φονικά δικάζει· ὁ δὲ Ἄρης Phot., *Suda* 6 ἐπὶ τῶν φόνων] ἐπὶ τὸν φόνον *Gen.*, τὸν φόνον *Etym. Sym.*, *Magn.* post φόνων add. *Etym.* πάγος δὲ ὁ λόφος; pergit *Gen.* ὡς καὶ Ὀμηρος (immo Hes. *Scut.* 439) “πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν” 6 sq. ἐν—δίκη] Ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν φόνον τοῦ νιού αὐτοῦ Ἀλirroθίου *Gen.* (cadem fere *Etym. Sym.*, *Magn.*) (Ἄλirro— etiam Συναγωγή, cf. Bachm. ad 142.30) 7 ὅτε] οὔτε *Gen.* A βιασαμένου *Etym. Gen.*, *Sym.*

Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὥς φησιν Ἑλλάνικος ἐν α' <Ἀθίδος>.

1 φασιν *Gen.* A (ὥς—α' om. B)

2 add. Jacoby

Decurtata in *Gud.* 190.13 De Stefani. Hinc Erbse, Paus. Att. α 147. Cf. Hsch. α 7113, Schol. Pl. *Phdr.* 229d.

39

(FGrHist 323a F 2)

(τὰ Παναθήναια ἤγαγε πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου)

Harp. (pl.; epit. codd. DE) π 14 (p. 234.11 Dindorf, 202 Keaney). Παναθήναια· . . ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου, καθὰ φησιν Ἑλλάνικος τε καὶ Ἀνδροτίων (FGrHist 324 F 2), ἐκάτερος ἐν α' Ἀθίδος. πρὸ τούτου δὲ Ἀθήναια ἐκαλεῖτο, ὡς δεδήλωκεν Ἰστρος ἐν γ' τῶν Ἀττικῶν (FGrHist 334 F 4).

3 φασιν Müller

Ex Harp. epit. Phot. (p. 376.14 Porson), *Suda* π 152.

40

(FGrHist 323a F 3)

(Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας)

Harp. (pl.; epit. codd. DE) φ 24 (p. 302.6 Dindorf, p. 262 Keaney). Φορβαντεῖον· Ὑπερείδης ἐν τῷ Κατὰ Πατροκλέους (fr. 145 Jensen). ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων καὶ ὑπὲρ Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος δεδήλωκεν Ἄνδρων ἐν ἡ' τῶν Συγγενειῶν (fr. 1). ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας, καθὰ φησιν Ἑλλάνικος ἐν α' Ἀθίδος.

4 ὑπὲρ Harp. pl. BC: ὑπὸ rell.

Ex Harp. epit. Phot. (p. 654.2 Porson), *Suda* φ 584; cf. *Etym. Gen.* B (*Etym. Magn.* 798.25).

41

(FGrHist 323a F 4)

(Αἶμον ὄρος)

Συναγωγή λέξεων χρησίμων *Anecd. Bach.* 1.51.27 = Phot. (b,z) α 630 (1.72 Theodoridis). Αἶμον· τὸ ὄρος οὐδετέρως· Ἐκαταῖος διὰ παντός (FGrHist 1 F 167) καὶ Διονύσιος (FGrHist 687 F 3) καὶ Ἑλλάνικος ἐν α' Ἀθίδος καὶ Τίμαιος (FGrHist 566 F 76) καὶ Εὐδοξος (fr. 346 Lasserre).

2 Αἶμον *Anecd.*, Αἶμον Phot. z

4 α' om. Phot. z; ἐν α'—Τίμαιος om. *Anecd.*

Ex altero libro

42

(FGrHist 323a F 5)

(Μούνυχος Παντακλέους)

a

Harp. (pl.; epit. codd. DE) μ 38 (p. 207.1 Dindorf, 177 Keaney). Μουνυχία· Δημοσθένης ἐν τῷ Ὑπὲρ Κτησιφώντος (18.107). τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως, τοῦ Παντακλέους.

4 Μουνυχίου Harp. pl. Πεντακ- Harp. pl. pars codd.

Ex Harp. epit. Phot. μ 555, Suda μ 1288; cf. Λέξεις ῥητορικαὶ Anecd. Bekk. 1.279.23 Μουνυχία· τόπος ἐστὶ τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ Μουνυχίας Ἀρτέμιδος, ἣτις οὕτως ὠνομάσθη ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παντακλέους.

*b

Schol. (APr) Dem. 18.107 (1.222.28 Dilts). “ἐν Μουνυχίας”· Μουνυχία τόπος περὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐνθα ἐστὶν ἱερὸν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος . . . ἐκλήθη δὲ Μουνυχία, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος (FGrHist 372 F 39 = Hell. test. 18A) παραφέρων τὰ Ἑλλανίκου, λέγων ὡς ὅτι Θρᾷκές ποτε στρατεύσαντες 5 κατὰ τῶν οἰκούντων τὸν Μινύειον Ὀρχομενὸν τὸν τῆς Βοιωτίας ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκεῖθεν· οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἦλθον εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Μουνύχου βασιλέως· ὁ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς οἰκῆσαι τὸν τόπον τοῦτον, τὴν Μουνυχίαν, ὅστις οὕτως ὠνομάσθη παρ' αὐτῶν πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως.

2 ἐνθα—Ἀρτέμιδος excisa in A

43

(FGrHist 323a F 6)

(Ἀλόπη Κερκυόνης θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἱπποθόων)

Harp. (pl.; epit. codd. DE) α 81 (p. 24.8 Dindorf, 16 Keaney). Ἀλόπη· Κερκυόνης θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἱπποθόων, ὁ τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος ὡς Ἑλλάνικός τε ἐν β' Ἀθίδος καὶ 5 Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμῶ(νύμῳ δράματι καὶ) (p. 389 Nauck²) Δεῖναρχος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Φαληρέων (fr. XX.2 Conomis (ed. Din. 1975)).

3 Ἱπποθοωντίδος Harp. codd. plerique in ἐπώνυμος desinit epit. 4 ὁμῶνύμῳ Maussacus (ed. 1614), cetera Bekker (ed. 1833): ὁμῶ A, ὁμῶ et lacunam rell.

Ex Harp. epit. Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων Anecd. Bach. 1.71.20, Phot. α 1042, Suda α 1331.

(FGrHist 4 F 44 = fr. 46A)

45

(FGrHist 323a F 8)

(τὸ τῶν ἱεροφαντῶν γένος)

Harp. (pl.) ι 8 (p. 159.12 Dindorf, 134 Keaney). Ἱεροφάντης· . . . περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἱεροφαντῶν δεδήλωκεν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀθίδος.

46

(FGrHist 323a F 9)

(Στεφανηφόρος τοῦ Ἡρακλέους)

Harp. σ 38. Vide fr. 3.

Ex quarto libro

46A

(FGrHist 4 F 44, 323a F 7)

(Πηγαί)

Harp. (pl.) π 66 (p. 249.10 Dindorf, 214 Keaney). Πηγαί· Ἀνδοκίδης ἐν τῷ Περὶ τῆς εἰρήνης (3.3), εἰ γνήσιος. Πηγαί τόπος ἐν Μεγάροις, ὡς ἐν δ' τῆς Ἀθίδος φησὶν Ἑλλάνικος.

3 δ'] δευτέρῳ Jacoby; α' dub. Keaney

Sine libri numero tradita

47

(FGrHist 323a F 10)

a

(ἀπὸ Ὠγύγου αὐτόχθονος μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος
ἔτη χίλια εἴκοσιν)

Julius Africanus apud Eus. Praep. Evang. 10.10.7 p. 488d (1.592.9 Mras) = Africani Chronicon fr. XXII Routh (Reliquiae Sacrae 2 (Oxonii ²1846) 272). τὰς δὲ πρὸ τούτων (sc. τῶν Ὀλυμπιάδων) ὥδι πως τῆς Ἀττικῆς χρονογραφίας ἀριθμουμένης, ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ παρ' ἐκείνοις 5 αὐτόχθονος πιστευθέντος, ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλυσμός, Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ

3 τὰς] τὰ Routh

(fr. 23b), μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος (a. 776/5), ὁποθεν Ἕλληνες ἀκριβοῦν τοὺς χρόνους ἐνόμισαν, ἔτη συνάγεται χίλια εἴκοσι . . . ταῦτα γὰρ (οἱ τὰ) Ἀθηναίων ἱστοροῦντες, Ἑλλάνικός τε καὶ Φιλόχορος (FGrHist 328 F 92a) οἱ τὰς Ἀτθίδας, οἱ τε τὰ Σύρια Κάστωρ (FGrHist 250 F 7) καὶ 5 Θάλλος (FGrHist 256 F 5a) καὶ (ὁ) τὰ πάντων Διόδωρος ὁ τὰς Βιβλιοθήκας, Ἀλέξανδρος τε ὁ Πολυῖστωρ (FGrHist 273 F 101a) καὶ (εἰ) τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἀκριβέστερον ἐμνήσθησαν καὶ τῶν Ἀττικῶν ἀπάντων.
2 add. Routh ((τὰ) iam Siebelis p. 15), cf. b 5 add. Routh 6 add. Holford-Strevens; καὶ τινες (οἱ) Mras; οἷτινες Routh pro καὶ τινες

b

(σφόδρα ἀρχαῖος καὶ παλαιὸς ὁ Μωϋσῆς)

[Just.] Coh. ad Graecos 9.1 (34.7 Marcovich). Πάντων τῶν παρ' ὑμῖν . . . πολλῶ πρεσβύτατος γέγονεν . . . Μωϋσῆς . . . ὡς δηλοῦσιν ἡμῖν αἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορίαι. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις Ὡγύγου τε καὶ Ἰνάχου . . . Μωϋσέως μέμνηται . . . οὕτω γὰρ Πολέμων ἐν τῇ α' τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν (FHG 3.119 fr. 13) μέμνηται καὶ Ἀπίων ὁ Ποσειδωνίου (FGrHist 616 F 2c) . . . 5 καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων (ἀνέκαθεν) ἱστορῶν (FGrHist 611 T 2b, F 1c) ἅπασιν τοῦτοις συντρέχει. καὶ οἱ τὰ Ἀθηναίων δὲ ἱστοροῦντες, Ἑλλάνικός τε καὶ Φιλόχορος (FGrHist 328 F 92b) οἱ (ὁ) τὰς Ἀτθίδας, (οἱ τε τὰ Σύρια) Κάστωρ (FGrHist 250 F 14) τε καὶ Θάλλος 10 (FGrHist 256 F 5b) καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῖστωρ (FGrHist 273 F 101b), ἔτι δὲ καὶ οἱ σοφώτατοι Φίλων τε καὶ Ἰώσηπος οἱ τὰ κατὰ Ἰουδαίους ἱστορήσαντες, ὡς σφόδρα ἀρχαῖος καὶ παλαιὸς τῶν Ἰουδαίων ἀρχοντος Μωϋσέως μέμνηται.

2 ἡμῖν] ὑμῖν Marcovich 6 add. Marcovich ex Eus. Praep. Evang. 10.10.18 8 οἱ] Lenz apud Siebelis p. 16, cf. a 9 add. Marcovich, cf. a

Cf. Cyrill. Adv. Iul. 1.15 PG 76 p. 525a.

48

(FGrHist 323a F 11)

(Ἐρυθραῖ) μία τῶν ὑπὸ Νηλέως κτισθεισῶν)

Harp. (pl.) ε 141 (p. 136.11 Dindorf, 113 Keaney). Ἐρυθραῖοι Δημοσθένης Φιλιππικῶ ἡ' (8.24). πόλις ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθραῖ, μία τῶν ὑπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κτισθεισῶν, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν Ἀτθίσι.

2 Φιλιππικῶ ἡ' πόλις Dindorf: Φιλ. ἡ πόλις codd. add. Sturz¹ 3 Κόδρου Valesius (ob. 1676) apud Jacobum Gronovium, Henrici Valesii Notae et Animadversiones in Harpocrationem (1682) 78: Κόδρου codd. omnes teste Keaney; Κόδρου pars codd. teste Dindorfio Ἀτθίδι codd. praeter AB, ed. Aldinam (1503) teste Dindorfio

Plura de Codro fr. 125.

Frr. 50–1. Βοιωτικά

50

(οἱ Ἐγχελεῖς)

Schol. (RΓBar) Ar. Lys. 36 (p. 6 Hangard). “—Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. —μὴ δὴτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχελεῖς”. ἐν γὰρ τῇ Κωπαίδι λίμνῃ μέγισταί εἰσιν ἐγχελεῖς· ὥκουν τε τὴν Βοιωτίαν καὶ οἱ λεγόμενοι Ἐγχελεῖς, περὶ ὧν καὶ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς φησιν.

3 ὥκουν—Βοιωτίαν om. Bar, ὥκουν—Ἐγχελεῖς Γ

4 Βοιωτικοῖς Bar

51

(περὶ Κάδμου ἱστορία)

a. Schol. (A, D codd. CHVLa)

Il. 2.494. “Βοιωτῶν μὲν

Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον”. ἡ

Βοιωτία τὸ πρότερον Ἀονία

5 ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν κατοικούντων

αὐτὴν Ἀόνων· μετωνομάσθη δὲ

Βοιωτία κατὰ μὲν τινες ἀπὸ

Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ

Ἄρνης, καθ' ἑτέρους δὲ ἀπὸ τῆς

10 ἐλασθείσης κατὰ πυθόχρηστον ὑπὸ

Κάδμου βοός· Εὐρώπης γὰρ τῆς

Φοίνικος θυγατρὸς ἐκ Σιδῶνος ὑπὸ

Διὸς ἀρπαγείσης, Κάδμος ὁ

ἀδελφὸς αὐτῆς κατὰ ζήτησιν

15 πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός, ὡς οὐχ

εὐρήκει αὐτήν, ἦκεν εἰς Δελφοὺς

ἐρωτήσων τὸν θεόν. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν

αὐτῷ περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ

πολυπραγμονεῖν, χρήσθαι δὲ

20 καθοδηγῶ βοῖ, καὶ πόλιν ἐκεῖ

κτίξειν ἔνθα ἂν αὕτη εἰς τὰ δεξιὰ

**b. Apollod. Bibl. 3.4.1 (3.21)

p. 112 Wagner.

Κάδμος δὲ ἀποθανοῦσαν θάψας

Τηλέφασσαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεῖς,

ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς

15 Εὐρώπης πυνθανόμενος. ὁ δὲ θεὸς

εἶπε περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ

πολυπραγμονεῖν, χρήσθαι δὲ

καθοδηγῶ βοῖ, καὶ πόλιν κτίξειν

ἔνθα ἂν αὕτη πέσῃ καμουῖσα. (22)

20 τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ

a 6 ἐν αὐτῇ HVLα; ἐπαντῇ A 8 sq. Βοιωτοῦ τινος καὶ Ἄρνης HV; Βοιωτοῦ υἱοῦ Ἰτάνου ἢ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης La. Addunt HVLα: ἔτι δὲ καὶ (om. La; καὶ (νὺν) dub. de Marco) Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα αὐτῶν (αὐτὸν H) Βοιωτόν, υἱὸν ὄντα (om. La) Ποσειδῶνος· καθ' ἑτέρους δὲ κτλ. 'quae manifesto in mg. initio adnotata postea in textum illata sunt' De Marco. 13 ὁ om.

AHV 16 εὐρίσκει C; εἶπεν A 17 ἐρωτήσων] πρὸς HVLα 21 αὕτη C; αὕτη

AHVLa et b; αὕτη cett. a Ludwich adhibiti

b 20 αὕτη Hercher: αὐτῇ codd.

πέση καμουσα. τοιοῦτον λαβὼν
 χρησμὸν διὰ Φωκέων ἐπορεύετο·
 εἶτα βοῖ συντυχῶν παρὰ τοῖς
 Πελάγονος βουκολίοις, ταύτη
 5 πορευομένη κατόπιν εἶπετο. ἡ δὲ
 διεξιούσα πᾶσαν Βοιωτίαν
 ὁκνήσασα ἀνεκλίθη ἔνθα νῦν εἰσὶν
 ἡ πόλις} Θῆβαι. βουλόμενος δὲ
 Ἀθηνᾶ τὴν βοῦν καταθῆσαι, πέμπει
 10 τινὰς τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληφομένους
 χέρνιβα ἀπὸ τῆς Ἀρητιάδος
 κρήνης· ὁ δὲ φρουρῶν τὴν κρήνην
 δράκων, ὃν Ἄρεως ἔλεγον εἶναι,
 τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων
 15 διέφθειρεν· ἀγανακτήσας δὲ
 Κάδμος κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ
 τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῷ ὑποθεμένης τοὺς
 τούτου ὀδόντας σπείρει, ἀφ' ὧν
 20 ἐγένοντο οἱ γηγενεῖς.

25 ὀργισθέντος δὲ Ἄρεως καὶ μέλλον-
 τος Κάδμον ἀναιρεῖν ἐκώλυσεν ὁ
 Ζεὺς καὶ Ἀρμονίαν αὐτῷ συνώκισε
 τὴν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης·
 πρότερον δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀντὶ
 30 τῆς ἀναιρέσεως τοῦ δράκοντος
 ἐνιαυτὸν θητεῦσαι.

a 4 Πελαγόνος AV; Πελάγοντος b 7 ὁκνήσασα A; ὁκλάσασα Barnes (ed. 1711), Hercher
 7 sq. εἰσὶν αἱ πόλ(ις) A, ἡ πόλις εἰσὶ I.a; del. Ludwich (cf. b) 10 τινὰ . . . ληφομένον ACHV
 cf. b 11 Ἀρητιάδος HV; Ἀρείας b 27 συνοικισεν C, 'qui fortasse -κι- voluit; Ionicus
 aoristus οἴκισα apud Herod. V 42 legitur; fieri igitur potest ut Ionicus aoristus συνοίκισε ab
 Hellanico huc fluxerit' De Marco; συνώκισεν V teste Ludwich
 b 2 Πελάγονος a 5 sq. ἔνθα κτείνει πόλιν, ὅπου νῦν εἰσὶν αἱ Θῆβαι Epit. Vat., cf. a; πόλις
 del. Hercher 7 sq. τινὰς ληφομένους Epit. Vat., singularia cett. cf. a 9 Ἀρητιάδος a;
 cf. Steph. Byz. s.v. Ἀρεῖα κρήνη ὁ δὲ φρουρῶν Hercher 20 ἐκούσιον Epit. Sabb.
 21 del. Heyne² 554 = Heyne³ 254 25 ἔβαλλε Epit. Sabb. 29 Πέλωρ aroggr., epit.,
 Tzetz. Chil. 10.432 (qui ex Apollod. pendet): Πέλωρος R 30 αἰδίων] Ἄρεος υἱὸν Hercher;
 Ἄρεος υἱὸν Ludwich; ἀνδρῶν anon. apud Wagner, prob. Wil.³ 33 βασιλείαν Epit. Sabb.:
 τὴν βασιλείαν Epit. Vat.; βασι(λ-) R, unde βασιλεῖ rell.

Φωκέων ἐπορεύετο· εἶτα βοῖ
 συντυχῶν ἐν τοῖς Πελάγοντος
 βουκολίοις ταύτη κατόπισθεν
 εἶπετο. ἡ δὲ διεξιούσα Βοιωτίαν
 5 ἐκλίθη, {πόλις} ἔνθα νῦν εἰσὶ
 Θῆβαι. βουλόμενος δὲ Ἀθηνᾶ
 καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰς
 τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληφομένους ἀπὸ
 τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ· φρουρῶν
 10 δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἄρεως
 εἰπόν τινες γεγονέναι, τοὺς
 πλείονας τῶν πεμφθέντων
 διέφθειρεν. (23) ἀγανακτήσας δὲ
 τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης τοὺς
 15 ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει. τούτων δὲ
 σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες
 ἔνοπλοι, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς.
 οὗτοι δὲ ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ
 20 μὲν εἰς ἔριν ἀκούσιον ἐλθόντες, οἱ
 δὲ {ἀλλήλους} ἀγροοῦντες. (24)
 Φερεκύδης δὲ φησιν (cf. fr. 22a)
 ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς
 ἀναφυομένους ἄνδρας ἐνόησας,
 25 ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους, οἱ δὲ
 ὑπ' ἀλλήλων νομίζοντες βάλλεσθαι
 εἰς μάχην κατέστησαν. περισώ-
 θησαν δὲ πέντε, Ἐχίων Οὐδαῖος
 Χθονίος Ὑπερήνωρ Πέλωρ. Κάδμος
 30 δὲ ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν αἰδίων ἐνιαυτὸν
 ἐθήτευσεν Ἄρει· ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
 τότε ὀκτὼ ἔτη. (25) μετὰ δὲ τὴν
 θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν

ἐν δὲ τῷ γάμῳ Μούσας ἄσαι καὶ
 τῶν θεῶν ἕκαστον Ἀρμονία δῶρον
 5 δούναι. ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν
 Βοιωτικοῖς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν
 τῷ γ' (b).

κατεσκεύασε, Ζεὺς δὲ ἔδωκεν
 αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφρο-
 δίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα. καὶ
 πάντες θεοὶ καταλιπόντες τὸν
 5 οὐρανὸν ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον
 εὐωχούμενοι καθύμνησαν. ἔδωκε
 δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον καὶ τὸν
 ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ
 Ἡφαίστου λέγουσιν τινες δοθῆναι
 10 Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ (fr. 89) ὑπὸ
 Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν
 λαβεῖν.

a 6 sq. ἐν τῷ γ' om. VI.a

Fr. 52. Θεσσαλικά

Ad Thessalica, quae quidam partem Deucalionae fuisse censent,
 fortasse pertinet etiam fr. 201.

52

(FGrHist 601a F 1)

(τῆς Θετταλίας ἕκαστον μέρος "τετράς"
 Θετταλιώτις Φθιώτις Πελασγιώτις Ἑστιαιώτις)

Harp. (pl.; epit. codd. DE) τ 7 (p. 287.14 Dindorf, 248 Keaney).
 τετραρχία Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (9.26). τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς
 Θετταλίας ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν τοῖς
 Θετταλικοῖς. ὀνόμα(τα) δὲ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιώτιν Φθιώτιν
 5 Πελασγιώτιν Ἑστιαιώτιν.

4 Θεσσ- bis Hellanicus add. Jacoby 5 Ἑστιαιώτιν Maussacus (ed. 1614):
 αἰστιαιώτιν et αἰστιεῶ- Harp. plur.; αἰστιεῶτιν epit.

Ex Harp. epit. Phot. (p. 580.14 Porson), Suda τ 403, Etym. Gen. B (Etym. Magn. 754.36).

Fr. 57. Κυπριακά

57

(Καρπασία)

Steph. Byz. s.v. Καρπασία. πόλις Κύπρου, ἣν Πυγμαλίων ἔκτισεν, ὡς
 Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Κυπριακοῖς.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.294.9.

Fr. 71. Περὶ Χίου κτίσεως

Librum de eadem re scripsit Ion.

71

a

ἐκ τῆς Τενέδου ὤιχοντο εἰς τὸν Μέλανα κόλπον καὶ πρῶτον
μὲν εἰς Λήμνον ἀφίκοντο. ἦσαν δὲ αὐτόθι κατοικοῦντες
Θωραϊκὲς τινες οὐ πολλοὶ ἄνθρωποι, ἐγεγόνεσαν δὲ μιξέλλη-
νες. τούτους ἐκάλουν οἱ περίοικοι Σίντιας, ὅτι ἦσαν αὐτῶν
5 δημιουργοὶ τινες πολεμιστήρια ὅπλα ἐργαζόμενοι. τούτοις
συνώκισαν ἑαυτοὺς ἀναμῖξ ὥς ἦλθον αὐτόθι, καὶ κατέλιπον
ναῦς πέντε

Schol. (EHMaPaQX, M man. rec.) *Od.* 8.294. “οὐ γὰρ ἔθ’ Ἥφαιστος
μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἤδη / οἶχεται ἐς Λήμνον μετὰ Σίντιας
ἀγριοφώνους”. Σίντιες ἐκαλοῦντο οἱ Λήμνιοι, ὥς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν τῷ
περὶ Χίου κτίσεως τὸν τρόπον τοῦτον. “ἐκ—πέντε.”

(Hell.) 1 Μέλανα πόντον MaPaQ 4 sq. ἦσαν τινὲς αὐτῶν δημιουργοὶ M 5 δημιουργοί
τινὲς δὲ MaPaQX πολεμιστήριοι M ὅπλα] ὄργανα καὶ ὅπλα MaQ in ἐργαζόμενοι
desinit M 6 συνώκισ(εν) E
(Schol.) 4 τοῦτον] τοιοῦτον EX

Brevius haec iterum in codd. HMaPaQ post schol. ad v. 280 (1.380.30 Dindorf) ita
descripta sunt: Ἑλλάνικος οὖν φησι μιξέλληνας εἶναι καὶ πολεμικῶν ὀπλῶν τεχνίτας. Anacreontem
deinde afferunt (PMG 504 = IEG Anac. fr. eleg. 3); nota tamen solum Ma μέλει praebere
(erravit Dindorf).

b

(ἐν Λήμνῳ πρῶτως εὐρέθη τό τε πῦρ καὶ αἱ ὅπλουργαί)

Tzetzes ad Lycoph. *Alex.* 227 (104.9 Scheer). “Λημναίῳ πυρί”. ἐν
Λήμνῳ πρῶτως εὐρέθη τό τε πῦρ καὶ αἱ ὅπλουργαί, καθὼς ἐν τῷ περὶ Χίου
κτίσεως Ἑλλάνικος ἱστορεῖ . . .

Cf. eundem ad 462 (169.19): Λήμνιοι γάρ, ὥς φησιν Ἑλλάνικος, εὐδρον ὀπλοποιῶν. Plura refert
Tzetzes infra d.

*c

(Σίντιας πρῶτους ὅπλα ποιῆσαι πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.608 (53.15 Wendel). “εἰρεσίῃ κραναὴν
Σιντηῖδα Λήμνον ἴκοντο”. Ἑλλάνικος δὲ φησι Σίντιας ὀνομασθῆναι τοὺς
Λημνίους διὰ τὸ πρῶτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικὰ πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς
πλησίον καὶ βλάπτειν.

d

(στρατηγὸς Θόας)

Tzetzes, Schol. ad *Exegesis in Il.* 1.594 (cod. C) ed. M.
Papathomopoulos, *Nouveaux fragments d'auteurs anciens* (Ioanninae,
1980) 57 sq. πρὸ γὰρ τῶν Ἡρακλέους χρόνων ἐφεύρηται τοῖς Λημνίοις ἡ
ὀπλουργία, ὥς Ἑλλάνικος ἐν Χίου Κτίσει γράφει

ἐκ τῆς Τενέδου δὲ βάντες ἐν Θωράκης τόποις
καὶ τὸν Μέλανα πορθμὸν ἐκπεπλευκότες
οἰκοῦσι Λήμνον κύμασι στροβουμένην
οὐ Θωράκες ὥκουν Σίντιες κεκλημένοι
ὥς σιντικοῖς ἅπασι δυστροπωτάτοις
εὐρόντες ἀντέρεισμα τὴν ὀπλουργίαν
τούτοις στρατηγὸς συγκατωκῆκει Θόας
σὺν πέντε μακραῖς ἀφειθεῖς ταῖς ὀλκάσι
λοιπαῖς τε ναυσὶ καὶ διαρκεῖ σιτίῳ.

Frr. 74–84. Ἱέρειαι τῆς Ἥρας αἱ ἐν Ἀργεῖ

Citantur Ἱέρειαι (τῆς) Ἥρας frr. 79a, 80–3, Steph. Byz. s.vv. Χαλκίς,
Χαονία = *FGrHist* 4 FF 82–3, Ἱέρειαι αἱ ἐν Ἀργεῖ frr. 74, 84, Ἱέρειαι frr.
75–8. Huc pertinent fortasse etiam frr. 101, 152, 152A, 169, 199;
Ἱερείαις pro Ἱστορίαις coniecit Preller in fr. 2, q.v. Ratio temporum
Hellanicea secundum aetates sacerdotum Argivarum disposita in
tabulis agnoscitur quae dicuntur Iliacis *IG* XIV 1285 II, verso, XIV
1292 I, XIV 1293 D; vide W. McLeod, *Hesp.* 42 (1973) 408–15.

E primo libro

74

. . . καὶ Μακεδόνας (τοῦ) Αἰόλου, (ἀφ') οὗ νῦν Μακεδόνες
καλοῦνται, μόνοι μετὰ Μουσῶν τότε οἰκοῦντες

Steph. Byz. s.v. Μακεδονία apud Const. Porph. *De them.* 2 (p. 86
Pertusi). Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνας τοῦ Διὸς καὶ
Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής (citat fr. 7
Merkelbach–West) . . . ἄλλοι δ' ἀπὸ Μακεδόνας τοῦ Αἰόλου, ὥς
5 Ἑλλάνικος Ἱερείων πρῶτη τῶν ἐν Ἀργεῖ “καὶ—οἰκοῦντες.”

(Hell.) 1 καὶ] ἐκ dub. Meineke; finem sententiae agnovit Jacoby (τοῦ) Meineke (ἀφ')
Sturz

(Steph.) 5 Ἑλλάνικος cod., em. edd. Ἱερείων Bekker (ed. 1840): Ἱερείων cod.

Hinc Lentz, Hdn. *Π. καθ.* προσφδ. 1.296.27.

(Νίσαια ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίωνος)

Steph. Byz. s.v. Νίσαια (*Suda* ν 423 (3.471.27 Adler)). ἐπίνειον Μεγαρίδος. καὶ αὐτὴ ἡ Μεγαρίς. ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίωνος. Ἑλλάνικος ἐν Τερειῶν α'. καὶ ἐν τῇ β'. (fr. 78).

1 lemma: Νίσαια Meineke; Νισαία codd. 2 Νισαία ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ Μεγ. ὅλη ἀπὸ Νίσου κτλ. *Suda* αὐτὴ *Suda*, Holstenius: αὐτὴ R, αὐτὴ PQ 2 sq. ἐν Τερ.—β' om. *Suda*, fr. 78 subiecto 3 post α' statuit lacunam Meineke

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.272.38.

(Σίπυλος πόλις Φρυγίας)

Steph. Byz. s.v. Σίπυλος. πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος ἐν Τερειῶν α'.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.164.13.

Φαίαξ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρης τῆς Ἀσωπίδος, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος Κέρκυρα ἐκλήθη, τὸ πρὶν Δρεπάνη τε καὶ Σχερίη κληθεῖσα

Steph. Byz. s.v. Φαίαξ καὶ Φαιακία. ἀπὸ Φαίακος. Ἑλλάνικος Τερειῶν α' "Φαίαξ—κληθεῖσα."

1 Ἀσωπίδος PQ 2 Κόρκυρα QR

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.42.19.

Ex altero libro

καὶ Νισαίαν τ' εἶλε καὶ Νίσον τὸν Πανδίωνος καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον (ἀπέκτεινεν)

Steph. Byz. s.v. Νίσαια (*Suda* ν 423 (3.471.27 Adler)). Praeedit fr. 75. καὶ ἐν τῇ β'. "καὶ Νισαίαν—Ὀγχήστιον."

1 καὶ primum om. *Suda* Νισαίαν Meineke: Νισαίαν PQR, Νισαίαν *Suda* τ' εἶλε R: εἶλε P, [τ]θ' εἶλε Q, θ' εἶλε *Suda* Νίσον codd.; corr. Meineke μεγαρ εαυτὸν Q 2 Ἀγχ- P ἀπέκτεινεν addidi coll. Apollod. 3.15,8 ubi de Minoc: καὶ Μέγαρος εἶλε Νίσου βασιλεύοντος τοῦ Πανδίωνος καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομένους ἐξ Ὀγχήστου Νίσω βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινε. videtur autem Stephanus Hellanici verba contraxisse' Meineke.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.272.38.

ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Αὔσονες ὑπὸ τῶν Ἰαπύγων {ἐξ Ἰταλίας} ἀνέστησαν, ὧν ἤρχε Σικελός· καὶ διαβάντες εἰς τὴν νῆσον τὴν (τό)τε Σικανίην καλουμένην περὶ τὴν Αἴτην καθιζόμενοι ὠίκουν αὐτοὶ τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Σικελός
5 ἔβασίλειν ἐγκαταστησάμενος καὶ ἐντεύθεν ὁρμώμενος ὁ Σικελός οὗτος πάσης ἤδη τῆς νήσου τότε ταύτης Σικελίης καλουμένης ἀπὸ τοῦ Σικελοῦ τούτου, ὃς καὶ ἐν αὐτῇ ἐβασίλευσε†

Steph. Byz. s.v. Σικελία apud Const. Porph. *De them.* 10 (p. 95 Pertusi). Σικελία ἡ νῆσος Σικανία πρότερον ὠνομάζετο, εἶτα Σικελία ἐκλήθη, ὥς φησιν Ἑλλάνικος Τερειῶν τῆς Ἡρας β'. "ἐν δε—ἐβασίλευσε." καὶ Μένιππος δὲ (*GGM* 1.573) ταῦτά φησιν. Deinde citatur Thuc. 6.2.5.

(Hell.) 1 sq. del. Wikén, *Die Kunde der Hellenen von dem Lande und den Völkern der Apenninenhalbinsel bis 300 v. Chr.* (1937) 103 tamquam excerptis verba 3 (τό)τε Cluverius, *Sicilia antiqua* (1619) 24 Αἴτην Meineke: Αἴτην Constantinus 4 Σικελός (ὃς) Meineke 5 sq. ὁ Σικελός οὗτος del. Bekker; post οὗτος lacunam indicavit Cluverius, qui post ἐγκαταστ. (5) distinxit 6 (ἐκράτει) τότε dub. Meineke, qui ταύτης del.; (ἐκράτησε) ταύτης (τῆς) τότε Jacoby 7 sq. ὃς καὶ ἐν αὐτῇ ἐβασίλευσε non videntur Hellanici esse' Meineke. Ille quid scripserit investigari non potest; vide ne Σικελός. καὶ ἐντεύθεν ὁρμώμενος ὁ Σικελός οὗτος πάσης τῆς νήσου ταύτης ἐγκατέστησε βασιλείην (vel βασιληίην) τότε ἤδη Σικελίης καλουμένης ἀπὸ τοῦ Σικελοῦ τούτου, ὃς κτλ. veri simile aliquid habeat; alia excogitari possunt. (Steph.) 3 Ἑλλάνικος cod., em. edd. Τερειῶν Meineke: Τερειῶν cod. 4 ταῦτά Jacoby: ταῦτά cod.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.286.9

(τὸ Σικελικὸν γένος ἐξέλιπεν Ἰταλίαν τρίτη γενεᾷ πρότερον τῶν Τρωϊκῶν, Ἀλκυόνης ἱερωμένης ἐν Ἀργεὶ κατὰ τὸ ἔκτον καὶ εἰκοστὸν ἔτος. δύο δὲ ποιεῖ (sc. Ἑλλάνικος) στόλους Ἰταλικούς διαβάντας εἰς Σικελίαν· τὸν μὲν πρότερον Ἑλύμων . . . τὸν δὲ . . . Αὐσόνων)

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.22 (1.34.1 Jacoby). οἱ δὲ Σικελοὶ (οὐ γὰρ ἔτι ἀντέχειν οἶδοι τε ἦσαν ὑπὸ τε Πελασγῶν καὶ Ἀβοριγινῶν πολεμούμενοι) τέκνα καὶ γυναικας καὶ τῶν χρημάτων ὅσα χρυσὸς ἢ ἄργυρος ἦν ἀνασκευασάμενοι μεθιένται αὐτοῖς ἀπάσης τῆς γῆς. τραπόμενοι δὲ διὰ τῆς
5 ὀρεινῆς ἐπὶ τὰ νότια καὶ διεξελθόντες ἄπασαν Ἰταλίαν τὴν κάτω, ἐπειδὴ πανταχόθεν ἀπηλαύνοντο, σὺν χρόνῳ κατασκευασάμενοι σχεδίας ἐπὶ τῷ πορθμῷ καὶ φυλάξαντες κατιόντα τὸν ροῦν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διέβησαν ἐπὶ

2 τε om. B 4 μεθιέντο B man.²

τὴν ἔγγιστα νῆσον. (2) κατεῖχον δ' αὐτὴν Σικανοὶ, γένος Ἰβηρικόν, οὐ πολλῶ πρότερον ἐνοικισάμενοι Λίγυας φεύγοντες, καὶ παρεσκεύασαν ἅψ' ἑαυτῶν Σικανίαν κληθῆναι τὴν νῆσον, Τρωακρίαν πρότερον ὀνομαζομένην ἐπὶ τοῦ τριγώνου σχήματος. ἦσαν δὲ οὐ πολλοὶ ἐν μεγάλῃ αὐτῇ οἰκήτορες, ἀλλ' ἡ πλείων τῆς χώρας ἔτι ἦν ἔρημος. καταχθέντες οὖν εἰς αὐτὴν (οἱ) Σικελοὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐν τοῖς ἐσπερίοις μέρεσιν ὤκησαν, ἔπειτα καὶ ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ τοῦνομα ἡ νῆσος ἐπὶ τούτων ἤρξατο Σικελία καλεῖσθαι. (3) τὸ μὲν δὴ Σικελικὸν γένος οὕτως ἐξέλιπεν Ἰταλίαν, ὡς μὲν Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος φησι, τρίτῃ γενεᾷ πρότερον τῶν Τρωϊκῶν, Ἀλκυόνῃς ἱερωμένης ἐν Ἀργεὶ κατὰ τὸ ἕκτον καὶ εἰκοστὸν ἔτος. δύο (δὲ) ποιεῖ στόλους Ἰταλικούς διαβάντας εἰς Σικελίαν· τὸν μὲν πρότερον Ἑλύμων, οὗς φησιν ὑπ' Οἰνωτρῶν ἐξαναστήναι, τὸν δὲ μετὰ τούτον ἔτι πέμπτῳ γενόμενον Αὐσόνων Ἰάπυγας φευγόντων· βασιλέα δὲ τούτων ἀποφαίνει Σικελόν, ἅψ' οὐ τοῦνομα τοῖς τε ἀνθρώποις καὶ τῇ νήσῳ τεθῆναι. (4) ὡς δὲ Φίλιστος ὁ Συρακούσιος ἔγραψε (FGrHist 556 F 46), χρόνος μὲν τῆς διαβάσεως ἦν ἔτος ὀγδοηκοστὸν πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, ἔθνος δὲ τὸ διακομισθὲν ἐξ Ἰταλίας (οὔτε Σικελῶν) οὔτε Αὐσόνων οὔτ' Ἑλύμων, ἀλλὰ Λιγύων, ἄγοντος αὐτοὺς Σικελοῦ· τούτον δ' εἶναι φησιν υἱὸν Ἰταλοῦ, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τούτου δυναστεύοντος ὀνομασθῆναι Σικελούς· (5) ἐξαναστήναι δ' ἐκ τῆς ἑαυτῶν τοὺς Λίγυας ὑπὸ τε Ὀμβρικῶν καὶ Πελασγῶν. Ἀντίοχος δὲ ὁ Συρακούσιος (fr. 4) χρόνον μὲν οὐ δηλοῖ τῆς διαβάσεως, Σικελούς δὲ τοὺς μεταναστάντας ἀποφαίνει βιασθέντας ὑπὸ τε Οἰνωτρῶν καὶ Ὀπικῶν, Στράτωνα (δ') ἡγεμόνα τῆς ἀποικίας ποιησαμένους. Θουκυδίδης δὲ (6.2.4) Σικελούς μὲν εἶναι γράφει τοὺς μεταστάντας, Ὀπικοὺς δὲ τοὺς ἐκβαλόντας, τὸν δὲ χρόνον πολλοῖς ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν ὕστερον. τὰ μὲν δὴ περὶ Σικελῶν λεγόμενα τῶν ἐξ Ἰταλίας μετενεγκαμένων τὴν οἴκησιν εἰς Σικελίαν ὑπὸ τῶν λόγου ἀξίων τοιάδε ἐστίν.

2 ἐνοικισάμενοι Cobet, *Novae lectiones* (1858) 288: συνοικησ- codd. 4 ἐπὶ B: ἀπὸ rell.
5 add. Sintenis 6 ἐν τοῖς ἑξοῖς dub. F. Jacoby 8 δὴ om. A 9 Ἀλκυόνῃς B
man.¹; Ἀλκυό- Heyne² 685 ad Apollod. *Bibl.* 3.10.1 (3.110) 10 add. Ritschl
11 τὸν] τὸ A πρότερον] πρῶτον B 12 Αὐσόνων A: -νίων rell. 13 τούτων] τούτον B
man.¹ 14 Φίλιστος] Φίλιππος B 16 (οὔτε Σικελῶν) R. Stephanus (ed. pr. 1546),
rursus cecit Kicssling (ed. 1860); habet schol. Plut. *Cat. min.* 53.2 ed. Manfredini, *JÖByz* 28
(1979) 104 19 δ' ἐκ] δὲ B 20 Πελασγῶν] Σικελικῶν B 21 δὲ μετονομασθῆναι
τοὺς B 22 Ὀπικῶν] Ὀμβρι- B man.² 23 Στράτωνα Urlichs, *Eos* 1 (1864) 309:
στρατῶν codd.; Πάτρωνα Bernays coll. 1.51.2; Συράκωνα Reiske (ed. 1774); Δράκωνα Mayer,
Klio 21 (1927) 305 ins. Reiske 24 εἶναι B: om. rell. μεταστάντας B: ἀπαναστάντας
rell.

80

(Φρίκιον)

Steph. Byz. s.v. Φρίκιον. ὄρος ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικόν, ἅψ' οὐ

Φρίκανες καὶ Φρικανεῖς οἱ αὐτόθι οἰκήσαντες Αἰολεῖς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Τερεῖων Ἦρας β'.

1 Φρίκανες] de Φρικᾶνες vel Φρίκωνες cogitat Meineke

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.360.10.

81

(Χαίρων Ἀπόλλωνος καὶ Θηροῦς)

Steph. Byz. s.v. Χαιρώνεια. Vide Ar. fr. 3.

Sine libri numero traditum

**84

(Αἰνεῖαν ἐκ Μολοττῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα μετ' Ὀδυσσέως οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς πόλεως (sc. Ρώμης))

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.72.1 (1.115.16 Jacoby), unde Eus. (Arm.) 131.33 Karst, Georg. Sync. *Ecl. Chron.* 226.22 Mosshammer. ἀμφισβητήσεως δὲ πολλῆς οὔσης καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως καὶ περὶ τῶν οἰκιστῶν τῆς πόλεως οὐδὲ αὐτὸς ὥμην δεῖν ὥσπερ ὁμολογούμενα πρὸς ἀπάντων ἐξ ἐπιδρομῆς ἐπελθεῖν. Κεφάλων μὲν γὰρ ὁ Γεργίβιος (FGrHist 45 F 9) συγγραφεὺς παλαιὸς πάνν (ibid. test. 12b) δευτέρα γενεᾷ μετὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ἐκτίσθαι λέγει τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν ἐξ Ἰλίου διασωθέντων σὺν Αἰνεΐᾳ, οἰκιστὴν δὲ αὐτῆς ἀποφαίνει τὸν ἡγησάμενον τῆς ἀποικίας Ρῶμον, τούτον δ' εἶναι τῶν Αἰνεΐου παίδων ἕνα· τέτταρας δὲ φησιν Αἰνεΐα γενέσθαι παῖδας, Ἀσκάνιον, Εὐρυλέοντα, Ρωμύλον, Ρῶμον. εἴρηται δὲ καὶ Δημαγόρα (FHG 4.387 fr. 2) καὶ Ἀγαθύλλῳ (cf. FHG 4.292) καὶ ἄλλοις συχνοῖς (FGrHist 840 F 21–2) ὃ τε χρόνος καὶ ὁ τῆς ἀποικίας ἡγεμὼν ὁ αὐτός. (2) ὁ δὲ τὰς ἱερείας τὰς ἐν Ἀργεὶ καὶ τὰ καθ' ἐκάστην πραχθέντα συναγαγὼν Αἰνεΐαν φησὶν ἐκ Μολοττῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα μετ' Ὀδυσσέως οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς πόλεως, ὀνομάσαι δ' αὐτὴν ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἰλιάδων Ρώμης. ταύτην δὲ λέγει ταῖς ἄλλαις Τρωάσι παρακελευσαμένην κοινῇ μετ' αὐτῶν ἐμπρῆσαι τὰ σκάφη βαρυνομένην τῇ πλάνῃ. ὁμολογεῖ δ' αὐτῷ καὶ Δαμαστίῃς ὁ Σιγ(ει)εύς (fr. 3) καὶ ἄλλοι τινές.

5 ἐπελθεῖν] παρελθεῖν B 9 φησιν B: φασιν rell. 14 συναγαγὼν (Ἑλλάνικος) dub. West μετ' Ὀδυσσέα B; mit Odysseus Eus., σὺν Ὀδυσσεὶ Sync. 16 δ' ἔλεγε B 17 τὰς σκαφὰς B 18 Σιγ(ει)εύς Müller, FHG 2.66: der Sideer Eus., Σιγίεύς Sync. cod. B, Αἰγίειεύς Sync. cod. A

De Aenea plura leguntur fr. 31.

Frr. 88–201A. Sine librorum titulis tradita

De Cyclopiibus, Dactylis

(FGrHist 4 F 87 = fr. 202A)

88

(Κύκλωπας ὠνομάσθαι ἀπὸ Κύκλωπος υἱοῦ Οὐρανοῦ)

Schol. (R2WLZT) Hes. *Theog.* 139 (33.6 Di Gregorio). “Γείνατο δ’ αὖ (sc. Γαῖα) Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας / Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον”. **Ἑλλάνικος** δὲ τοὺς Κύκλωπας ὠνομάσθαι ἀπὸ Κύκλωπος, υἱοῦ Οὐρανοῦ. οὐ περὶ τῶν παρ’ Ὀμήρῳ Κυκλώπων λέγει·
 5 Κυκλώπων γὰρ γένη τρία· Κύκλωπες οἱ τὴν Μυκλήν τειχίσαντες, οἱ περὶ τὸν Πολύφημον, καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί.

3 ὠνομάσθαι] ὠνομάζεσθαι LZ; φησι T 4 sq. οὐ—θεοὶ ad v. 144 rettulit T 5 οἱ καὶ περὶ R2W 6 αὐτοὶ οἱ θεοί] ‘vielmehr Οὐράνιοι Κύκλωπες’ Jacoby

89

(Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδῇ συντυχόντες τῇ Πέῃ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἤψαντο)

Schol. Ap. Rhod. 1.1129. Vide Pher. fr. 47.

(FGrHist 4 F 90 = fr. 202B)

De Pelasgis

Fortasse ex Phoronide (fr. 4) vel Aeolicis.

91

(Λάρισα ὠνομάσθη ἀπὸ Λαρίσης τῆς Πελασγοῦ)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.40–1 (10.6 Wendel). “Λάρισαν δ’ ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἔκανε / Εἰλατίδης”. Λάρισαν τὴν Θεσσαλίας λέγει, ἣν ἔκτισεν Ἀκρίσιος, ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ Λαρίσης τῆς Πελασγοῦ, ὥς φησιν **Ἑλλάνικος**. εἰσὶ δὲ Λάρισαι τρεῖς· ἀρχαιοτάτη μὲν ἡ Ἀργειώτις, ἥτις ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις· δευτέρα δὲ ἡ ἐν τῷ Πελασγικῷ τῆς Θεσσαλίας, ἣν Ὀμηρος (*Il.* 2.738) Ἀργισσάν φησι, πλησίον οὖσα τῆς Γυρτώνης, ἥς νῦν ὁ

2 τὴν Θεσσαλίαν H: τῆς Θ. L; τὴν Θεσσαλικὴν P 2 sq. ἦν—Ἀκρίσιος del. dub. Jacoby 5 αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις P: αὐτὴ ἀκρόπολις L; Ἀργεὺς ἀκρόπολις Ffränkel 5 sq. καὶ Λάρισα pro ἦν—τῆς L.

Ἀπολλώνιος μέμνηται· ἔστι δὲ καὶ περὶ Τροίαν, ἥς Ὀμηρος (*Il.* 2.840 sq.) μνημονεύει· “φύλα Πελασγῶν τῶν οἱ Λάρισαν.”

92

(Μέταον)

Steph. Byz. s.v. Μέταον. πόλις Λέσβου, ἣν Μέτας Τυρρηγνὸς ᾤκισεν, ὡς **Ἑλλάνικος**.

1 ᾤκισεν PQ

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.376.5.

93

(τὴν Πιτάνην ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἑρυθραίων ἐλευθερωθῆναι)

Zenob. vulg. 5.61 (CPG 1.145.9) = Phot. (p. 431.6 Porson) = *Suda* π 1668 (4.137.16 Adler). Πιτάνη εἰμί· αὕτη παρ’ Ἀλκαίῳ κεῖται (fr. 439 Voigt). λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραγίαις παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ **Ἑλλάνικος** μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἑρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

3 χρωμένων] περιπτόντων Zenob. 4 εὐπραγίαις Phot., *Suda* συμβέβηκε Phot.

Cf. Zenob. Ath. 3.85 p. 373 Miller, [Plut.] 1.55, Prov. Bodl. 778, cod. Paris. supp. gr. 676 apud Cohn, CPG Suppl. I p. 63.

Agenor eiusque progenies; Thebana

Ex Phoronidis libro primo (cf. fr. 1) vel Boeoticis (cf. frr. 50–1); fr. 99 fort ex libro de Arcadia (fr. 37).

94

(Εὐρώπης εἶναι τὸν Σαρπηδόνα)

Schol. (A) Eur. *Rhes.* 29 (2.327.22 Schwartz). “τίς εἶς ἐπὶ Πανθοῖδαν, / ἣ τὸν Εὐρώπης, Λυκίων ἀγὼν ἀνδρῶν;”. Ὀμήρῳ (*Il.* 6.199) προσ(ιστ)ορεῖ Εὐρώπης εἶναι τὸν Σαρπηδόνα. ὁ δὲ Ἡσίοδος (fr. 140 Merkelbach–West) Εὐρώπης μὲν φησιν αὐτόν ὡς **Ἑλλάνικος**.

2 sq. προσ(ιστ)ορεῖ ego: ὁμήρῳ πρόσ ὄρ(εων) cod.; παρ’ Ὀμηρον ἱστορεῖ Schwartz 4 ante ὡς indicavit lacunam Schwartz; ὡς <καὶ> Kochler, *Leipziger Studien zur class. Phil.* 18 (1898) 225 n. 1

95

(Αγήνορος παῖς ὁ Φινεύς)

Schol. Ap. Rhod. 2.178–82a. Vide Pher. fr. 86.

96

(λίθῳ ἀναιρεθῆναι τὸν δράκοντα)

Schol. Eur. *Phoen.* 662. Vide Pher. fr. 88.

97

(Οἰδίπους ἑαυτὸν τυφλοῖ)

Schol. (MAB) Eur. *Phoen.* 61 (1.258.14 Schwartz). “μαθὼν δὲ τὰ μὰ
λέκτρα μητρῶν γάμων / ὁ πάντ’ ἀνατλᾶς Οἰδίπους παθήματα / ἐς ὄμμαθ’
αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον / χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας”.
ὅμοια **Ἑλλάνικος**. ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι (fr. 541 Nauck²) οἱ Λαῖου
θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν. “ἡμεῖς δὲ Πολύβου παιῖδ’ ἐρείσαντες πέδῳ /
ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.”

4 Ἑλλάνικω A

4 sq. ἐν—αὐτὸν om. A

5 πέδοι Dindorf (ed. 1863)

98

(κατὰ συνθήκην τὸν Πολυνείκη παραχωρήσαι
τὴν βασιλείαν τῷ Ἑτεοκλεῖ)Schol. Eur. *Phoen.* 71. Vide Pher. fr. 96.

99

(γενεαλογία τοῦ Παρθενοπαίου)

Schol. (MTA) Eur. *Phoen.* 150 (1.269.27 Schwartz). “ὅδ’ ἐστὶ
Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος”. ὡς μὲν Ἀντίμαχος (fr. 17 Wyss =
Matthews), Ταλαοῦ τοῦ Βίαντος τοῦ Ἀμυθάνου τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου
τοῦ Ἑλλήνου τοῦ Διός, μητρὸς δὲ Λυσιμάχης τῆς Κερκυόνης τοῦ
Ποσειδῶνος ὡς δὲ **Ἑλλάνικος**, Μειλανίωνος τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ
Ἐπόχου τοῦ Ἀργήπου τοῦ Κηφέως τοῦ Ποσειδῶνος, μητρὸς δὲ Ἀταλάντης
τῆς Ἰάσου.

2 Ἀμφίμαχος M 5 Μειλινίωνος M, Μειλιώνος T 6 Ἀργήστου vel Ἀργίππου Kaibel
apud Radtke, *De Lysimacho Alexandrino* (Diss. Argentorati, 1893) 99; Ἀερόπου noluit Tümpel
in Roscher 2.1 1109, cf. Hdt. 9.26 (Ἡρόπος), Paus. 8.5.1

Fort. ex Arcadicis; cf. frr. 37, 162.

100

(Ἄδραστος κατὰ τὴν δευτέραν στρατείαν μόνος
τὸν υἱὸν ἀπέβαλεν Αἰγιαλέα)
(ἐν Γλίσσαντι τὴν συμβολὴν γεγενῆσθαι)

Schol. (BDEGQ) Pind. *Pyth.* 8.68a (2.213.13 Drachmann). “ὁ δὲ
καμῶν προτέρᾳ πάθῃ / νῦν ἀρείονος ἐνέχεται / ὄρνιχος ἀγγελία / Ἄδραστος
ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν / ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ /
θανόντος ὅστέα λέξαις υἱοῦ . . .”. πρότερον μὲν γὰρ ἐσώθη μόνος, κατὰ δὲ
τὴν δευτέραν στρατείαν πάντων σωθέντων, αὐτὸς μόνος τὸν υἱὸν ἀπέβαλεν
Αἰγιαλέα, ὥς φησιν **Ἑλλάνικος** λέγων ἐν Γλίσσαντι τὴν συμβολὴν
γεγενῆσθαι.

5 ἀπέβαλεν] ἀπώλεσεν DGQ et recc.

6 συμβολὴν B: -βουλὴν cett.

**101

(Καδμεῖοι οἱ Πριηνεῖς)

Hsch. κ 60 (2.388 Latte). Καδμεῖοι· οἱ Πριηνεῖς, ὡς **Ἑλλάνικος**.

Καδμεῖοι Schmidt: κάδμιος cod. Ἑλλάνικος Musurus: ἐμανικός cod.

Hercules

Paene omnia ex Phoronidis libro altero (cf. frr. 2–3). De Hercule
narrat fort. etiam fr. 197A.

101A

(Κλύμενον ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τινος τῶν Καδμείων
κατ’ Ὀγχιστὸν μαχόμενον)

P.Oxy. XXVI 2442 fr. 29 ii 4–8. Vide Epimen. fr. 1.

102

(Βέμβινον πόλιν)

Steph. Byz. s.v. Βέμβινα. κώμη τῆς Νεμέας. **Ἑλλάνικος** δὲ Βέμβινον καὶ
πόλιν φησὶν . . . Πανύασις (fr. 1 Davies, 4 Bernabé) ἐν Ἡρακλείας α’
“δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος.” καὶ ἄλλως (fr. 2 Davies, 5
Bernabé) “καὶ Βεμβινήταο πελώρου δέρμα λέοντος.”

1 lemma Βέμβινα R, Βεμβίνα P

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσωδ. 1.258.2, 383.24.

103

(ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνήρει Ἥραν αὐτῷ καρκίνον
ἐφορμήσαι)

Schol. Pl. *Phd.* 89c. Vide Pher. fr. 79a.

104

a

(τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους,
πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1052–7a (203.14 Wendel). “οὐδὲ γὰρ
Ἡρακλῆς . . . / . . . ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθene λίμνης / ὥσασθαι τόξοις
. . . / ἀλλ’ ὅ γε χαλκείην πλαταγὴν ἐν χερσὶ τινάσσων / δούπει ἐπὶ σκοπιῆς
5 περιμήκεος, αἱ δ’ ἐφέβοντο”. ἰδίως δὲ Μνασέας (*FHG* 3.151 fr. 8) φησὶ
Στυμφάλου τινὸς ἥρωος καὶ Ὀρνιθὸς γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας
θυγατέρας, αἷς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν καὶ
ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. Φερεκύδης (fr. 72) δὲ φησιν οὐ γυναικάς, ἀλλ’
ὄρνιθας εἶναι καὶ ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ
πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικὸς φησιν.

8 πλαταγῆς—αὐτῷ] πλαταγῇ χρησαμένου ὀργάνῳ ψοφοποιῷ P, Estt. grr. 77, 112; γρ(άφεται)
κροτάλῳ Estt. grr., cf. b παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς ante αὐτῷ Jacoby addere volebat coll. b; poterat
codem pacto et ἡφαιστοτεύκτου ante πλαταγῆς

b

(τὴν πλαταγὴν τὸν Ἡρακλέα ἐαυτῷ κατασκευάσαι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1052–7b (204.2 Wendel). “πλαταγὴν”.
ὀξύτόνως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ιβ’ τῆς Καθόλου (1.310.14 Lentz).
σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστοτεύκτον οὖσαν Ἡρακλεῖ
παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς δοθῆναι. ὁ δὲ Ἑλλάνικὸς φησιν ἐαυτῷ κατασκευάσαι.

2 ιβ’ Keil: ε’ L, om. P 3 σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον] dissentit P, qui addit βέλτιον δὲ ἴσως
τὴν μὲν πλαταγὴν, τὸν ἥχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κρόταλον, παροξύνειν φασὶ] Pherecydem
intellexit Jacoby, vide ad a

105

(Ἀβδηρος ὁ υἱὸς Ἑρμοῦ, Ἡρακλέους ἐρώμενος,
ὃν αἱ Διομήδους ἵπποι διεσπάσαντο)

Steph. Byz. s.v. Ἀβδηρα. πόλεις δύο. ἡ μὲν Θράκης, ἀπὸ Ἀβδήρου τοῦ

1 Ἀβδηρίτου P

υἱοῦ Ἑρμοῦ Ἡρακλέους ἐρωμένον, ὃν αἱ Διομήδους ἵπποι διεσπάσαντο, ὥς
Ἑλλάνικος καὶ ἄλλοι φασίν.

1 Ἑρμοῦ Heync² 371 ad Apollod. *Bibl.* 2.5.8 (2.97), ubi simillima leguntur: Ἡρίμου codd.
Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.388.20.

106

(πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀργοὶ πλεύσαντας Ἡρακλεῖ
συστρατεύσαι ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας)

Schol. (BDP) Pind. *Nem.* 3.64b (3.52.20 Drachmann). “Τελαμῶν . . .
/ . . . χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ’ ἀλκάν / ἔπετο οἱ” (sc. τῷ Ἰολάῳ, quod
idem significat ac τῷ Ἡρακλεῖ); περὶ τοῦ καὶ ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας
συστρατεύσαι { } “Τελαμῶν ἀκόρητος αὐτῆς / ἡμετέροις ἐτάροις φόως
5 πρώτιστος ἔθηκε / κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην /
αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνιο ἀνάσσης” (Davies, *EGF* Adespota vel
Dubia fr. 7 = *SH* 1168). ἐνιοὶ δὲ φασιν, ὅτι καὶ Πηλεὺς αὐτῷ
συνεστράτευσεν, Ἑλλάνικος δὲ πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀργοὶ πλεύσαντας
Ἡρακλεῖ συστρατεύσαι φησιν.

4 lac. statuit Drachmann 7 αὐτῷ] αὐτοῖς BD

107

(*FGrHist* 323a F 16b)

(πρὸ τοῦ ἀναφύεσθαι τὸν δεξιὸν μαστὸν τὸν τόπον σιδήρῳ
ἔκαιον)

Schol. Tzetz. *Antehom.* 23 (p. 8 Schirach). Ἀμαζόνες δὲ κατὰ τίνος; ὅτι
τὸν δεξιὸν μαστὸν ἔτεμνον, ὅπως μὴ πρὸς τὰς τοξείας ἐμποδὼν γένηται.
τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἀνηροῦντο γὰρ ἄν. Ἑλλάνικος δὲ φησὶ καὶ Διόδωρος
(2.45.3) ὅτι πρὸ τοῦ ἀναφύεσθαι {ταύτας} τὸν τόπον σιδήρῳ ἔκαιον, ὅπως
5 μὴ ἀναφύοιτο.

3 usque ad Διόδωρος cod. Monacensis 546, quo usus est Schirach, nec plura (‘multa hic
desunt’ ait hic); nihil in Tychsen, *Bibl. der alten Litteratur und Kunst* 4 (1788), qui de aliis codd.
quaedam refert; nulla scholia h.l. in Tzetzae editionibus a Jacobs et Bekkero prolatis; fr. deest
apud Müllerum; tacet Jacoby; ergo unde ultima hausta sint, mihi ignotum 4 ταύτας
delevi τόπον] τιτθὸν Wachsmuth

Fort. ex Atthide (frr. 38–48).

108

(Ἀγάμεια)

Steph. Byz. s.v. Ἀγάμεια. ἄκρα καὶ λιμὴν περὶ τὴν Τροίαν, ὥς

Ἑλλάνικος ἐν β'. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαμον τὴν Ἡσιόνην {ὕπ'} αὐτοῦ παραδοθῆναι τῷ κήτει.

1 β' {τῆς Φωρονίδος} dub. Jacoby ὑπ' dcl. Kassel, *Kl. Schr.* 372 (1969); ἐπ' Wachsmuth

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.274.43. Nescio an haec ad Troica sint referenda (frr. 23–31).

109

(πρὸ τοῦ Ἡρακλέος εἰσελθὼν εἰς τὴν Τροίαν ὁ Τελαμὼν
μέρος τι τοῦ τείχους καταβαλὼν . . .
Ἀλεξικάκου Ἡρακλέος βωμὸν ἰδρύσατο)

Schol. (ss³s⁶+) Lycoph. *Alex.* 469 (170.24 Scheer). “δοθείσα (sc. ἡ Θεάνειρα) πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ”. πυργοσκάφον λέγει τὸν Τελαμῶνα τὸν πορθήσαντα τὴν Τροίαν. ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Ἡρακλέος εἰσελθὼν εἰς τὴν Τροίαν ὁ Τελαμὼν καὶ μέρος τι τοῦ τείχους καταβαλὼν, εἴτα παρατηρήσας καὶ μαθὼν δυσχεράναντα τούτου ἕνεκα τὸν Ἡρακλέα, Ἀλεξικάκου Ἡρακλέος βωμὸν ἰδρύσατο καὶ τὴν ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ αὐτοῦ ὀργὴν ἐθεράπευσε.

Fortasse c Troicis (frr. 23–31).

110

(Εὐρυτίωνα γεγενῆσθαι ἀπὸ Ἀρεως καὶ Ἐρυθείας)

Schol. (T) Hes. *Theog.* 293b (58.9 Di Gregorio). “Ὁρθον τε κτείνας (sc. Ἡρακλῆς) καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα / σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῦ”. τὸν Εὐρυτιωνά φησιν Ἑλλάνικος γεγενῆσθαι ἀπὸ Ἀρεως καὶ Ἐρυθείας.

111

(Οὐϊτουλία)

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.35.1 (1.55.3 Jacoby). Ἰταλία δὲ ἀνὰ χρόνον ὠνομάσθη ἐπ' ἀνδρὸς δυνάστου ὄνομα Ἰταλοῦ. τούτον δὲ φησιν Ἀντίοχος ὁ Συρακούσιος (fr. 5) ἀγαθὸν καὶ σοφὸν γεγενημένον καὶ τῶν πλησιοχώρων τοὺς μὲν λόγοις ἀναπαίθοντα, τοὺς δὲ βία προσαγόμενον, ἅπασαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τὴν γῆν ὅση ἐντὸς ἦν τῶν κόλπων τοῦ τε Ναπητίνου καὶ τοῦ Σκυλλητίνου· ἦν δὲ πρώτη κληθῆναι Ἰταλίαν ἐπὶ τοῦ Ἰταλοῦ. ἐπεὶ δὲ

5 τὴν γῆν] τῆς γῆς dub. F. Jacoby Ναπητίνου R. Stephanus (ed. 1546): Ναπητίνου codd.; Λαμητίνου Cluverius, *Italia antiqua* (1624) 2.1290 6 Σκυλλητικοῦ Cluverius et Hudson (ed. 1704), cf. Antiochi fr. 3a

ταύτης καρτερὸς ἐγένετο καὶ ἀνθρώπους πολλοὺς εἶχεν ὑπηκόους, αὐτίκα τῶν ἐχομένων ἐπορεύεσθαι καὶ πόλεις συνάγεσθαι πολλὰς· εἶναι δ' αὐτὸν Οἰνωτρὸν τὸ γένος. (2) Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιος φησιν Ἡρακλέα τὰς Γηρυνόου βοῦς ἀπελαύνοντα εἰς Ἄργος, ἐπειδὴ τις αὐτῷ δάμαλις ἀποσκιρτήσας τῆς ἀγέλης ἐν Ἰταλίᾳ ἐόντι ἤδη φεύγων διήρε τὴν ἀκτὴν καὶ τὸν μεταξὺ διανηξάμενος πόρον τῆς θαλάττης εἰς Σικελίαν ἀφίκετο, ἐρόμενον αἰετὸς τοὺς ἐπιχωρίους καθ' οὓς ἐκάστοτε γίνοιτο διώκων τὸν δάμαλιν, εἴ πῃ τις αὐτὸν ἑωρακὼς εἴη, τῶν τῇδε ἀνθρώπων Ἑλλάδος μὲν γλώττης ὀλίγα συνιέντων, τῇ δὲ πατρίῳ φωνῇ κατὰ τὰς μηνύσεις τοῦ ζώου καλούντων τὸν δάμαλιν οὐϊτουλον, ὥσπερ καὶ νῦν λέγεται, ἐπὶ τοῦ ζώου τὴν 10 χώραν ὀνομάσαι πᾶσαν ὅσην ὁ δάμαλις διήλθεν Οὐϊτουλίαν· (3) μεταπεσεῖν δὲ ἀνὰ χρόνον {τὴν ὀνομασίαν} εἰς τὸ νῦν σχῆμα οὐδὲν θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν πολλὰ τὸ παραπλήσιον πέπονθεν ὀνομάτων. πλὴν εἴτε ὡς Ἀντίοχος φησιν ἐπ' ἀνδρὸς ἡγεμόνος, ὅπερ ἴσως καὶ πιθανώτερόν ἐστιν, εἴθ' ὡς Ἑλλάνικος οἴεται ἐπὶ τοῦ ταύρου τὴν ὀνομασίαν ταύτην ἔσχεν, ἐκείνῳ γε 15 ἐξ ἀμφοῖν δῆλον, ὅτι κατὰ τὴν Ἡρακλέους ἡλικίαν ἢ μικρῷ πρόσθεν οὕτως ὠνομάσθη.

1 κ(ρά)τερος B, ἐγκρατῆς Ab (i.e. A man.²) αὐτίκα] // αὐτ(ῶ) καὶ B; αὐτῶ, αὐτίκα C. Jacoby
2 ὑπάγεσθαι Usener 3 τὰς] τοὺς B 5 διήρε] διήτε Meineke, διήξε Kochler, *Leipzig Studien zur class. Phil.* 18 (1898) 251; fort. διήξε (ex Hellanico, cf. Pher. 17) vel διήξε
7 τοὺς ἀεὶ Cobet p. 29 10 ἐπὶ B: ἀπὸ rell. 12 τὴν ὀνομασίαν om. B, Kallenberg, *RhM* 73 (1920–4) 359 15 ἐπὶ] ἀπὸ A

112

a

(Ἀκέλης ἀπὸ Ἀκέλου τοῦ Ἡρακλέους)

Steph. Byz. s.v. Ἀκέλης. πόλις Λυδίας . . . ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἀπὸ Ἀκέλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μαλίδος παιδός, δούλης τῆς Ὀμφάλης, ὡς Ἑλλάνικος.

1 lemma Berkellius: Ἀκέλη codd. Λυδίας Holstenius: Λυκίας codd. Ἀκέλου PQ
2 Μαλίδος Meineke: Μάλιδος codd. Ὀμφάλης Salmasius²: -λίδος codd.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.69.17.

b

εἰς πόλιν Ἀκέλην

Pergit Stephanus: Ἡρωδιανὸς (Π. παρωνύμων 2.877.5 Lentz, cf. Π. καθ. προσφδ. 1.69.16) δ' Ἀκελήσιος φησιν ὡς Μενδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶναι ὡς Μένδης, ᾧ συνάδει μὲν ἡ λοιπὴ χρήσις. Ἑλλάνικος δ' εἶπεν “εἰς πόλιν Ἀκέλην”· ἐχρὴν γὰρ Ἀκέλητα εἶναι.

113

(ὁ τῶν Ἑλλανοδικῶν ἀριθμός)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 3.22a (1.110.26 Drachmann). “Ἑλλανοδίκας”. περὶ δὲ τοῦ τῶν Ἑλλανοδικῶν ἀριθμοῦ Ἑλλάνικός φησι καὶ Ἀριστόδημος (*FGrHist* 414 F 2b) ὅτι τὸ μὲν πρῶτον τιβ’, τὸ δὲ τελευταῖον ι’. τοσαῦται γὰρ αἱ τῶν Ἡλείων φυλαί, καὶ ἐφ’ ἐκάστης εἰς ἣν Ἑλλανοδίκης.

3 τιβ’] β’ Boeckh p. 95, cf. Harp. s.v. Ἑλλανοδίκαί = *FGrHist* 414 F 2a; (β’) ιβ’ Drachmann coll. Paus. 5.9.4

114

(ἕτερος Δευκαλίων)

Schol. Ap. Rhod. 3.1086–9c. Vide Pher. fr. 85.

115

(οἱ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς ὄντες τὸ παλαιὸν
Πελοποννήσιοι ὕστερον γεγόνασι)

Schol. in Aristid. *Panathenaicum* (257.23 Dindorf). λέγει δὲ ἄλλοθεν ἦκοντας καὶ πολλῶ νεωτέρους τοὺς Λακεδαιμονίους· καὶ γὰρ Δωριεῖς ὄντες τὸ παλαιὸν Πελοποννήσιοι ὕστερον γεγόνασι, ὡς Ἑλλάνικος λέγει καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν οἱ περὶ αὐτῶν γράψαντες.

116

(Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα φησὶ διατάξαι
τὴν πολιτείαν τῶν Λακεδαιμονίων)

Strab. 8.5.5 p. 366 (2.163.10 Kramer). Ἑλλάνικος μὲν οὖν Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα φησὶ διατάξαι τὴν πολιτείαν· Ἐφορος (*FGrHist* 70 F 118; cf. Hell. test. 18) δ’ ἐπιτιμᾷ, φήσας Λυκούργου μὲν αὐτὸν μηδαμῶ μεμνήσθαι, τὰ δ’ ἐκείνου ἔργα τοῖς μὴ προσήκουσιν ἀνατιθέναι.

De Deucalione eiusque progenie

Maiores pars ex Deucalionea (cf. frr. 6–17); fr. 125 partim fortasse ex Atthide (frr. 38–48).

117

a

(οὐκ ἐν Ὀπούντι τὴν Πύρραν οἰκῆσαι)
(τὴν λάρνακα προσενεχθῆναι περὶ τὴν Ὀθρυν τῆς Θεσσαλίας)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 9.62b (1.281.10 Drachmann). “φέρους δὲ Πρωτογενείας / ἄσται γλῶσσαν, ἣν αἰολοβρέντα Διὸς αἴσα / Πύρρα Δευκαλίων τε Παρνασσῷ καταβάντε / δόμον ἔθεντο πρῶτον”. Πρωτογενείας καὶ Λοκροῦ κατ’ ἐπὶ κλησιν Ὀποῦς· ἡ δὲ Πύρρα καὶ Δευκαλίων ἐπὶ τοῦ Παρνασσῷ ἐλθόντες ἐν τῇ λάρνακι πρῶτον ᾤκησαν ἐν τῇ Ὀπούντι πλησίον Παρνασσῷ. ἔνιοι (δὲ) οὐκ ἐν Ὀπούντι φασὶ (Δευκαλίωνα καὶ) Πύρραν οἰκῆσαι. ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος (*FGrHist* 244 F 183) οὕτως γράφει· “οἰκῆσαι δὲ ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα λέγεται, καὶ τὴν Πύρραν ἐκεῖ τετάφθαι φασίν.” ἱστορεῖ δὲ ταῦτα καὶ Ἑλλάνικος. δυσχεραῖνοι δὲ ἂν τις, πῶς τινὲς φασὶ Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος εἶναι Πρωτογένειαν, τοῦ Πινδάρου ἐξ Ὀπούντος τινος Ἡλείου λέγοντος αὐτὴν γεγενῆσθαι. ὁ δὲ Ἑλλάνικος καὶ τὴν λάρνακα οὐ τῷ Παρνασσῷ φησὶ προσενεχθῆναι, ἀλλὰ περὶ τὴν Ὀθρυν τῆς Θεσσαλίας.

5 ἐπὶ scripsi: ἐκ A 6 (δὲ) add. Böckh p. 216 ἐν Ὀπούντι φασὶ Böckh: ἐνόοντι φησὶ A 6 sq. add. Böckh 8 Κύνῳ Böckh: κοινῶ A 9 Πύρραν, (καὶ τὴν Πρωτογένειαν) ἐκεῖ Böckh; etiam alia possis e.g. Πύρραν, (καὶ) τετάφθαι Drachmann coll. Strabone 9.4.2: τετρά- A vel ταῦτα 10 δυσχεραῖνοι Böckh: -οιεν A φασὶ Böckh: φησὶ A καὶ Böckh: ὁ A 11 Ἡλείου Böckh: ἡλείου A; ad mendum cf. fr. 36, Pher. fr. 79a αὐτὴν Böckh: ἐξ αὐτοῦ A^{sc}, ἐξ αὐτῆς A^{sc} 12 οὐ τῷ Böckh: οὕτω A 13 τὴν Ὀθρυν τῆς Böckh: τῆς ὀθρυνης A

**b

(Ὀπούντιοι ἀπὸ Δευκαλίωνος)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 9.82e (1.288.16 Drachmann). “κείνων (sc. Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας) δ’ ἔσαν χαλκάσπιδες ὑμέτεροι (sc. τῶν Ὀπουντίων) πρόγονοι / ἀρχᾶθεν, Ἰαπετιονίδος φύτλας / κούροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν”. ἡ ὡς καὶ Ἑλλάνικος φέρει{ν} τὸ γένος {ῆ} ἀπὸ Δευκαλίωνος.

4 Ἑλλάνικος Wilamowitz, Pindaros 356 n. 1, qui et cetera rescripsit: Ἑλληνα cod.

118

(Ὠλενος
Πυλῆνη
Μακυνία
Μολυκρία)

Strab. 10.2.6 p. 451 (2.346.13 Kramer). καὶ Ὠλενον δὲ καὶ Πυλῆνην

ὀνομάζει πόλεις ὁ ποιητὴς Αἰτωλικῆς (Il. 2.639), ὣν τὴν μὲν Ὡλεον ὁμωνύμως τῇ Ἀχαϊκῇ λεγομένην Αἰολεῖς κατέσκαψαν πλησίον οὖσαν τῆς νεωτέρας Πλευρώνος, τῆς δὲ χώρας ἡμφισβήτουν Ἀκαρνᾶνες· τὴν δὲ Πυλὴν μετενέγκαντες εἰς τοὺς ἀνώτερον τόπους ἤλλαξαν αὐτῆς καὶ τοῦνομα, Πρόσχιον καλέσαντες. **Ἑλλάνικος** δ' οὐδὲ τὴν περὶ ταύτας ἱστορίαν οἶδεν, ἀλλ' ὥς ἔτι καὶ αὐτῶν οὖσων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καταστάσει μέμνηται· τὰς δ' ὕστερον καὶ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου κτισθείσας, Μακυνίαν καὶ Μολυκρίαν, ἐν ταῖς ἀρχαίαις καταλέγει, πλείστην εὐχέρειαν ἐπιδεικνύμενος ἐν πάσῃ σχεδὸν τι τῇ γραφῇ (test. 23).

7 καὶ del. Koraeas 8 Μακυνίαν Tzschucke: -ῦνιον codd. Μολύκρειαν Koraeas; cf. Oldfather, RE XVI.1 (1933) 34

119

(ἡ Λήδα Καλυδωνία ἐστίν)

Schol. Ap. Rhod. 1.146–9a. Vide Pher. fr. 9.

120

(Οἰάνθεια)

Steph. Byz. s.v. Οἰάνθη. πόλις Λοκρῶν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ (FGrHist 1 F 113b). **Ἑλλάνικος** δὲ Οἰάνθειαν αὐτὴν φησιν.

1 Εὐρώπῃ Meineke coll. Steph. s.v. Χάλαιον = FGrHist 1 F 113a: Ἀσία codd.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.276.4, 312.18.

121

(Εριώπην τὴν μητέρα Αἴαντος)

Schol. Il. 15.336c. Vide Pher. fr. 24.

Fortasse ex Troicis (frr. 23–31).

122

(Τρίοψ)

Steph. Byz. s.v. Τρίοπιον. πόλις Καρίας, ἀπὸ Τρίοπου τοῦ πατρὸς Ἐρυσίχθονος. λέγεται καὶ Τριοπία. **Ἑλλάνικος** δὲ καὶ Τρίοπά φησιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Τρίοψ.

1 Τρίοπου] Τρίοπης QR, Τρίο(π-) P 2 φασιν R, Q^{mc}, qui ante distinxit

Cf. fr. 7. Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.246.19.

123

καὶ τὸν (μὲν) Πελῖν ὀνομάζετο, ἐπεὶ ἐπελιώθη αὐτῷ ἡ ὄψις
λακτισθέντι ὑπὸ τοῦ ἵππου

Epim. Hom. π 128 (p. 623 Dyck). πελιοῖο οὖν παρὰ τὸ πέλλω· “†ἐνθ’ οὔτε πέλλεις οἱ ἄγραυλος βότος†” Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ (fr. 114 Radt). **Ἑλλάνικος** δέ· “καὶ—ἵππου.”

(Hell.) 1 (μὲν) add. Müller; fort. τὸν pro τοῦτον intellegendum (Jacoby) ὀνόμαζεν Sauppe, ZfA 2 (1835) 675, ὀνόμαζον Schneidewin

(Epim.) 1 πελιοῖο Dyck: πελιοῦ cod. πέλλω] πελλός Schneidewin, Coniectanea critica (1839) 99

Cf. Schol. (A, D codd. CRVL^a) Il. 10.334, cuius fontem esse Hellanicum suspicari sunt multi: “πολιοῖο (v.l. πελιοῖο Etym. Gen. AB (Etym. Magn. 680.21) s.v. πολιοί) λύκοιο”· καὶ γὰρ Πελῖαν ἐντεῦθεν φασιν (ἐντεῦθεν φησιν A; φασιν (φησιν RV) ἐνθεν RVL^a) ὀνομάσθαι. Τυρῶ γὰρ ἡ Σαλμωνέως (Σαλαμ- A) γεννήσασα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, παρὰ τοῖς Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ρεῖθροις κατέλιπε (-λειπε CL^a). τὸν (τὴν C) μὲν οὖν ἕτερον (ἐνα La) κύων ἀφαιρεθέντων (ἀναφ- C) αὐτῆς τῶν ἱππῶν (τέκνων La; ‘fortasse γόνων’ De Marco) παρέχουσα θηλὴν ἔτρεφεν, τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον ἐπάτησεν· ἐπελθόντες οὖν οἱ ἵπποφορβοὶ ἀνελόμενοί τε τὰ παῖδια ἔτρεφον καὶ ὀνόμασαν τὸν μὲν ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη Πελῖαν, τὸν δὲ ἕτερον ἐπεὶ κύων κατηλέησεν, Νηλέα.

124

(περὶ Νηλέως ἱστορία)

****b.** PSI X 1173 (saec. iii p.C.) fr. 1^r ed. Coppola; iterum tractaverunt R. Pfeiffer, Philol. 92 (1937) 14–16 = Ausgew. Schr. (1960) 37–9 et W. Luppe, ZPE 116 (1997) 15. Mythographus Homericus.

a. Schol. (HMT, E man. rec.)
Od. 3.4. “Πύλον, Νηλῆος
ἐϋκτίμενον πτολίεθρον”· Νηλεὺς

· · · · ·
] μεταλα[
] ντης πελ[
]δε δόντων [·
ἐγχ]ωρούντω[ν
]c τὴν Πύλ[ον ἐκ-

a 3 Νηλεὺς] Νηλεὺς γὰρ ὡς εἴρηται Ἑλλάνικος E

b Papyrus contuli. 2] : fort.]η π: fort. τ. ε: fort. α. Πελ[ίας Pfeiffer; εἰς Μεσσηνίαν τῆς Πελ[οποννήσου c.g. van Rossum-Steenbeck, Greek Readers' Digests? (1998) 302 coll. schol. Od. 11.281 3 Μεσσηνίων] Luppe [: hasta directa; non fuit χώραν (Luppe)

4 ἐγχ]ωρούντω[ν Luppe (qui αὐτῷ καὶ ad init. suppl.) 5 εἰc Coppola, Νηλεὺς Pfeiffer; κατ|οικῆσαι ἐκεῖ] Luppe; fort. μετα|χεῖν τῆς γῆ]c 5 sq. Πύλ[ον Coppola, cetera Pfeiffer

μαχεσάμενος μετὰ Πελίου ἐξ
Ἰωλκοῦ ἦκεν εἰς Μεσσήνην καὶ τὴν
Πύλον ἔκτισε, Μεσσηνίων χώραν
παρασχόντων. ἱστορεῖ Ἑλλάνικος.

τις μετὰ τῶν] ἐπομέν[ων αὐ-
τῶν· κᾶτα ἔγ[η]με Χλωρίδ[α τὴν
Ἀμφίονος.] ἐξ ἧς αὐτῶι κα[ὶ Νέ-
στωρ ἐγένε]το. ἡ δὲ ἱστορ[ία πα-
ρὰ Ἑλλανί]κωι

a 7 sq. Μεσσήνην—ἐκτισε om. M 9 ἱστορεῖ Ἑλλάνικος om. E
b 6 τῶν συ]νεπ- Pfeiffer 6 sqq. Ἀμυθα]ονιδῶν Pfeiffer; simplicius ut supra (similiter
Luppe; ἔγ[η]με δ]ε iam Pfeiffer). Nota]με in papyro scriptum esse, non]δε. In 9 ἱστορ[ία iam
Coppola, cetera Pfeiffer, praeterquam quod initia versuum aliter disposuit (8 τὴν, 9 Νέστωρ, 10
παρὰ); ut supra Luppe. 9 ἱστορ[

Cf. Eust. Od. 1454.25 sqq.

125

(FGrHist 323a F 23)

(Κόδρος)

Schol. (T+) Pl. Symp. 208d (p. 63 Greene). “προαποθανεῖν τὸν
ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῶν παίδων”. Κόδρος ἦν ἀπὸ
Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. γίνεται γὰρ Δευκαλίωνος μὲν καὶ
Πύρρας, ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Πύρρας, Ἑλλήν· Ἑλληνος δὲ καὶ Ὀθρηΐδος
5 Εὐθῆτος, Αἰόλος, Δῶρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰφιδος τῆς Πηνειοῦ
Σαλμωνεύς, Σαλμωνέως δὲ καὶ Ἀλκιδίκης Τυρῶ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος
Νηλεὺς, Νηλέως δὲ καὶ Χλωρίδος Περικλόμενος, Περικλυμένου δὲ καὶ
Πεισιδίκης Βῶρος, Βῶρου δὲ καὶ Λυσιδίκης Πενθίλος, Πενθίλου δὲ καὶ
Ἀγχιρόης Ἀνδρόπομπος, Ἀνδροπόμπου δὲ καὶ Ἡνιόχης τῆς Ἀρμενίου τοῦ
10 Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μέλανθος. οὗτος Ἡρακλειδῶν
ἐπιόντων ἐκ Μεσσήνης εἰς Ἀθήνας ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῶ γίνεται παῖς
Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς
Ἀθηναίους, ὡς μὲν τινες, περὶ Οἰνός καὶ Πανάκτου, ὡς δὲ τινες, περὶ
Μελαινῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλεῖς προκινδυνεύσαι περὶ
15 τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάντας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν Βοιωτῶν
βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμοίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρνεῖται, λέγων τῷ
βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχωρεῖν. Μέλανθος δὲ ὑποστὰς τὸν
κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλευσθαι τῶν Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ,
ὀπλισάμενος προῆει, καὶ πλησίον τοῦ Ξανθίου γενόμενος εἶπεν “ἀδικεῖς, ὦ

De codd. vide quae dixi in praefatione. Omnia correcta sunt in codd. recentioribus.
3 Ἑλλάνικος cod. 4 Ὀθρηΐδος] nimirum Ὀθρυΐδος apud Hellanicum; v. Wilamowitz,
Glaube der Hellenen 1 (21955 (1931)) 64 n. 7 (66 n. 3) 5 Ξενοπάτρα] fort. Χθονοπάτρα (Eust.
II. 277.18) 6 Ἀλκιδόκης cod. 7 Πηλεὺς, Πηλέως cod. 8 Πενθίλος
Holford-Strevens: Πένθ- cod. 9 Ἀρμ- cod.; ut supra Müller 15 καταστάντες cod.
18 τῷ] τὸ cod. τοὺς] τοῖς cod.

Ξάνθιε, σὺν ἐτέρῳ ἐπ’ ἐμὲ ἦκων καὶ οὐ μόνος, ὡς ὠμολόγητο.” Ξάνθιος δὲ
ταῦτα ἀκούσας μετεστράφη, θεάσασθαι βουλόμενος εἴ τις αὐτῷ ἐπόμενος
εἶη· καὶ μεταστραφέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς
ἐγένετο. ὅθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασι τῆς χώρας ἔδοξεν ἑορτὴν ἄγειν,
ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηνῶρια ὕστερον δὲ Ἀπατούρια ἐκάλουσαν ὡς ἀπὸ τῆς
γενομένης ἀπάτης. Μελάνθου δὲ Κόδρος γενομένου ἐκδέχεται τὴν
βασιλείαν· ὃς καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῷδε. πολέμου τοῖς
Δωριεῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Δωριεῦσιν αἰρήσειν
τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύσωσι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ
10 Κόδρος, στείλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλιστὴν καὶ δρέπανον λαβὼν,
ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προῆει. δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησάντων
πολεμίων τὸν μὲν ἕνα πατάξας κατέβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀγνοηθεὶς
ὅστις ἦν πληγὴς ἀπέθανε, καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μέδοντι τῷ πρεσβυτέρῳ
τῶν παίδων. ὁ δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας
15 κτίστης ἐγένετο. ἀφ’ οὗ φασιν Ἀθηναίοις τὴν τῶν Κοδριδῶν εὐγένειαν εἰς
παροιμίαν περιστῆναι “εὐγενέστερος Κόδρου” ἐπὶ τῶν πάντων εὐγενῶν.

10 σκεύει cod. 11 αὐτῷ] αὐτὸν cod. 14 Νηλεὺς] Νηλέως cod. 15 εὐγένειαν]
συγγέν- cod.

Ξάνθιος scribunt schol. Pl. Symp. supra, Ti. 21b, Etym. Gen. (A) s.v. Ἀπατήνορα (ed.
Reitzenstein, Index lectionum in Academia Rostochiensis (hib. 1890/91) 15 sq.), Συναγωγὴ λέξεων
χρησίων Anecd. Bach. 1.113.11, Suda a 2940; Ξάνθος autem Harp. s.v. Ἀπατούρια = Ephorus
FGrHist 70 F 22, Conon, FGrHist 26 F 1 XXXIX, Strab. 9.1.7, Polyacn. Strategica 1.19,
Λέξεις ῥητορικαῖ Anecd. Bekk. 1.205.27, Συναγωγὴ Anecd. Bach. 1.112.3, 113.9, Etym. Gen. (B)
s.v. Ἀπατήνορα, Etym. Magn. 188.55, Zenob. vulg. 4.3. Μέλανθος scribunt Schol. Pl. Ti. loc.
cit., Συναγωγὴ 1.113.12, Λέξεις loc. cit., Etym.; Μέλανθος autem Schol. Pl. Symp. supra,
Συναγωγὴ 112.5, 11, 113.9, 11, rell.

Genealogia ex Deucalionea sumitur; Codri fabula autem fort. ex Attidae.

Argonautica

Pleraque ex Deucalionea (cf. frr. 6–17); fr. 132 fortasse ex Persicis
(FGrHist 4 F 59–63).

126

(τὸν Ἀθάμαντα Ὀρχομενὸν ὠκηκέναι)

Schol. (L) Ap. Rhod. 3.265 (228.1 Wendel). “τί δέ κεν πόλιν
Ὀρχομενοῖο / . . . κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκκητι / μητέρ’ ἐὼν ἀχέουσιν
ἀποπρολιπόντες ἱκοισθε;”· καὶ Ἑλλάνικός φησι τὸν Ἀθάμαντα Ὀρχομενὸν
ὠκηκέναι.

127

(τελευτήσαι τὴν Ἑλλήν κατὰ Πακτύνην)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1144–5a (207.6 Wendel). “Φρίξον ὃ τις πτολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο / κριοῦ ἐπεμβεβαῶς”· **Ἡρόδωρος** (fr. 38) δὲ φησιν ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας Σχοινέα, Ἐρύθρην, Λεύκωνα, Πτοῖον, νεωτάτους δὲ Φρίξον καὶ Ἑλλήν, οὓς διὰ τὴν Ἰνούς ἐπιβουλήν ἐκχωρήσαι. τελευτήσαι δὲ τὴν Ἑλλήν κατὰ Πακτύνην φησὶν **Ἑλλάνικος**.

3 Ἐρύθρην Wilamowitz, *Kl. Schr.* 5.1.39 n. 1 (1891): Ἐρύθριος codd. 4 Πτοῖον idem: ποῖον L; om. P 5 sq. τελευτήσαι κτλ.] καὶ τελευτήσαι τὴν Ἑλλήν κατὰ τὴν Πακτύνην, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μαρτυρεῖ P; τελευτήσαι δὲ τὴν Ἑλλήν κατὰ Πακτύνην φασὶν, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μαρτυρεῖ ed. Stephani (p. 522 Schaefer)

128

(ὁ Ἰάσων ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατὰγει)

Schol. (L) Ap. Rhod. 3.335 (230.7 Wendel). “περιώσιον οὐνεκεν ἀλκῇ / σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν (sc. Ἰήσων)”· ὁ δὲ Ἰάσων ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατὰγει, ὡς **Ἑλλάνικος**.

129

(ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς κεῖσθαι τὸ δέρας)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.404–5a (163.17 Wendel). “ἄλσος τε σκιάειν Ἄρεος, τόθι κῶας”· ὁ δὲ **Ἑλλάνικος** ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς φησὶ κεῖσθαι τὸ δέρας. τοῦ δὲ ἐν Κόλχοις λεγομένου Ἀρείου πεδίου καὶ τοῦ αὐτόθι Ἀρεως τεμένους μέμνηται πολλοί.

3 Ἀρείου Wellauer (ed. 1828): Ἀργείου codd.

130

(Ἀφέται)

Steph. Byz. s.v. Ἀφέται. πόλις τῆς Μαγνησίας. **Ἑλλάνικος**. ὅτι ἐντεῦθεν δευτέραν ἄφεσιν ἢ Ἀργῶ ἐποίησατο, ἥ ὅτι ἐκεῖ οἱ Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα κατέλιπον.

Lemma Ἀφεταί correxi. Hinc Lentz, *Hdn.* II. καθ. προσφδ. 1.343.4, ubi nomen auctoris mendose Ἑκαταῖος reddidit.

131

(Ἵλας Θειομένους)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.131 (18.15 Wendel). “σὺν καὶ οἱ Ἵλας κίεν”· οὗτος Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς δὲ Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. καὶ Μνασέας (FHG 3.151 fr. 10) μὲν οὕτως. **Ἑλλάνικος** δὲ Θειομένην ἀντὶ Θειοδάμαντος ὀνομάζει.

3 Θειομένη ἀντὶ Sturz: Θειομένητα codd.; Θειομένητα (ἀντὶ) Hoelzlin (ed. 1641)

b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1207b (109.17 Wendel). “τόφρα δ’ Ἵλας”· τὸν Ἵλαν ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Θειοδάμαντός φησιν υἱὸν εἶναι (v. 1213), **Ἑλλάνικος** δὲ Θειομένους.

132

(Πολύξενον τὸν Ἰάσονος καὶ Μηδείας)

Paus. 2.3.8 (1.114.28 Rocha-Pereira). Μῆδεια δὲ τότε μὲν ἐλθοῦσα ἐς Ἀθήνας συνώκησεν Αἰγεί, χρόνῳ δὲ ὕστερον φωραθείσα ἐπιβουλεύειν Θησεὶ καὶ ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγε, παραγενομένη δὲ ἐς τὴν λεγομένην τότε Ἀρίαν τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκε τὸ ὄνομα καλεῖσθαι Μήδους ἀπ’ αὐτῆς. τὸν δὲ παῖδα, ὃν ἐπήγετο φεύγουσα ἐς τοὺς Ἀρίους, γενέσθαι λέγουσιν ἐξ Αἰγέως, ὄνομα δὲ οἱ Μήδον εἶναι. **Ἑλλάνικος** δὲ αὐτὸν Πολύξενον καλεῖ καὶ πατὴρ Ἰάσονός φησιν εἶναι.

Fort. ex Persicis (FGrHist 4 F 59–63).

133

(ἢ εἰς Κόρινθον μετοίκησις)

Schol. (B) Eur. *Med.* 9 (2.142.10 Schwartz). “οὐδ’ ἂν κτανεῖν πείσσα (sc. Μῆδεια) Πελιάδας κόρας / πατέρα κατῶκει τήνδε γῆν Κορινθίαν / ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν”· πολυαῖκός τις λόγος φέρεται τῶν φιλοσόφων, ὃν καὶ Παρμενίσκος (fr. 12 Breithaupt, *De Parmenisco grammatico* (1915)) ἐκτίθησιν, ὡς ἄρα πέντε τάλαντα λαβὼν παρὰ Κορινθίων Εὐριπίδης μεταγάγοι τὴν σφαγὴν τῶν παίδων ἐπὶ τὴν Μῆδειαν. ἀποσφαγῆναι γὰρ τοὺς παῖδας Μηδείας ὑπὸ Κορινθίων παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ βασιλεύειν

αὐτὴν θέλειν διὰ τὸ τὴν Κόρινθον πατρώαν αὐτῆς λήξιν εἶναι· ὃ μετήγαγεν ἐπὶ Μήδειαν. περὶ δὲ τῆς εἰς Κόρινθον μετοικήσεως Ἰππυς (FGrHist 554 F 8) ἐκτίθεται καὶ Ἑλλάνικος. ὅτι δὲ βεβασίλευκε τῆς Κορίνθου ἢ Μήδεια, Εὐμηλος (cf. fr. 3) ἱστορεῖ καὶ Σιμωνίδης (PMG 545). ὅτι δὲ 5 καὶ ἀθάνατος ἦν ἢ Μήδεια, Μουσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων (FGrHist 455 F 2) ἱστορεῖ, ἅμα καὶ περὶ τῶν τῆς Ἀκραιάς Ἥρας ἐκτιθεῖς.

1 αὐτῆς Schwartz: αὐτῶν cod. δ Schwartz: ὄν cod. 2 Ἰππυς Vossius *De hist. gr.* 357 = p. 20 Westermann: Ἰππεὺς cod.

Cf. schol. 19 ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε Κορίνθου, ἱστοροῦσιν Εὐμηλος καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτως· (citatur PMG 545). Ad rem cf. Creoph. fr. 3.

(FGrHist 4 F 134 = fr. 168c)

Atlantidae

Fortasse ex Atlantide (cf. fr. 19–21).

135

(Ἰασίων Ἠλέκτρας καὶ Διὸς)

Schol. (HMaPaPQ) *Od.* 5.125. “ὥς δ’ ὁπότ’ Ἰασίῳ ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ / ᾧ θυμῷ εἴξασα μίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ / νειῶ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ 5 δὴν ἦεν ἄπυστος / Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ”· οὗτος Κρής τὸ γένος Κατρέος καὶ Φρονίας υἱός· ὥς δὲ Ἑλλάνικος, Ἠλέκτρας καὶ Διὸς υἱός· παρ’ ᾧ μόνῳ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἠύρεθῃ σπέρματα, οὐ καὶ 5 Δημήτρος ὁ Πλούτος κατὰ Ἡσίοδον (*Theog.* 969 sq.). πάντα γὰρ ἱᾶται ὁ πλούτος.

4 Κατρέος—Ἑλλάνικος om. MaPaQ 5 οὐ] ἐξ οὐ MaPaQ 6 sq. κατὰ—πλούτος om. MaQ

Pergunt HMaPaPQ accedentibus CMV^{ιστιου} scholium hoc geminum praebentes: τούτου καὶ Δημήτρος ὁ Πλούτος. ἦν δὲ Κρής ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γενεαλογεῖ. ἐνιοὶ δὲ φασιν αὐτὸν γεωργικώτατον ὄντα δόξαν ἔχειν ὅτι τῇ Δημήτρει συνώκει. τινὲς δὲ φασιν μετὰ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίῳ (Ἰάσῳ codd.) σπέρμα πυρῶν εὐρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαδοθῆναι φήμην ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνώκει καὶ ἐγέννησε Πλούτον. Cf. Eust. *Od.* 1528.5 sqq. τὸν δὲ Ἰασίωνα γεωργὸν ἢ κατὰ τὸν Ἑλλάνικον ἱστορία ἔχει Κρήτα τὸ γένος, Διὸς υἱὸν καὶ Ἡμέρας (sic), παρ’ ᾧ μετὰ κατακλυσμὸν εὐρέθῃ φασὶ σπέρματα. ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ κατὰ τὸν μῦθον ἐφίλει αὐτὸν ὥς καὶ Ἡσίοδῳ δοκεῖ.

Asopidae

Fortasse ex Asopide (cf. fr. 22).

136

(Θετίδειον)

Steph. Byz. s.v. Θεστίδειον. πόλις Θεσσαλική. Ἑλλάνικος δὲ δίχα τοῦ σ φησὶν, ἀπὸ Θετίδος.

1 Θεσσαλική Berkelius: Θεσσαλονίκης codd. σ Holstenius, Berkelius: δ codd.

Hinc Lentz, Hdn. *II.* καθ. προσφδ. 1.375.2, *II.* ὀρθογραφίας 2.520.22. Ad Thetideum cf. Pher. fr. 1.

137

(Ρόδη)

Schol. (A+) Pind. *Ol.* 7.132a (1.227.10 Drachmann). “ἐνθα Ρόδῳ ποτὲ μυχθεῖς (sc. Ἥλιος) τέκεν / ἐπτά . . . / παῖδας”· Ἥλιον καὶ Ρόδης (οὕτω γὰρ αὐτὴν Ἑλλάνικος καλεῖ) ἐπτά γίνονται παῖδες· Ὁχιμος, Κέρκαφος, Ἀκτίς, Μάκαρος, Κάνδαλος, Τριόπης, Φαέθων ὁ νεώτερος, ὃν 5 οἱ κατὰ τὴν νῆσον Τενάγην καλοῦσι.

2 Ρόδης Drachmann ex cod. E schol. 131c: Ρόδου cod. 3 αὐτὴν Böckh p. 178: αὐτὸν cod. 4 Μακαρεὺς Böckh Φαέθων κτλ. Böckh ex V: Φαέθων· ὃν ὁ νεώτατος οἰκεῖ κατὰ τὴν νῆσον ἢν Τενάγην καλοῦσι A

Troica; Heroum reditus

Maiores pars ex Troicorum libro (fr. 23–31); est tamen ubi dubites, vide ad singula.

138

(Τρωὸς καὶ Καλλιρρόης τῆς Σκαμάνδρου τρεῖς παῖδες)

Schol. (T) *Il.* 20.231 (5.39.21 Erbse). “Τρωὸς δ’ αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, / Ἰλὸς τ’ Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης”· Τρωὸς καὶ Καλλιρρόης τῆς Σκαμάνδρου, ὥς Ἑλλάνικος.

139

(Στρυμὼ ἢ μήτηρ Πριάμου)

Schol. (A, D codd. CHVLa, Ge I (1.57.12 Nicole)) *Il.* 3.250. “ὄρσο, Λαομεδοντιάδῃ”· μήτηρ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ἐν τῷ Περὶ τῶν

2 μήτηρ δὲ DGe hacc praecedentibus coniungentes

παρὰλελειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων (Porph. 384 F Smith; Hell. test. 18C), κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιὸν (PMGF 71) Ζευξίππη, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον Στρυμῶ· Σκάμων δὲ ἐν τῷ Περὶ Λέσβου (fr. 1) φησὶ Θόωσαν τὴν Τεύκρου.

1 post ὀνομάτων subadire ζητήματι iussit Erbse, Beiträge zur Überlieferung der Iliasscholien (1960) 73 sqq. 3 Στρυμῶ] Τρυμῶ V1a, Στράμων Ge. desinit A Σκάμων Müller: Στάμων CHV, Στάμης LaGe

140

(περὶ Τιθωνοῦ ἱστορία)

Schol. (A, *B (3.168.3 Dindorf), D codd. CHRVL a, Ge II (2.50.3 Nicole)) Il. 3.151. “ἦτο δημογέροντες ἐπὶ Σκαίῃσι πύλῃσι / . . . ἐσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες”· Τιθωνοῦ τοῦ Λαομέδοντος, Πριάμου δὲ ἀδελφοῦ, ἡράσθη ἡ Ἡμέρα, ἐξ οὗπερ ἐποίησεν υἱὸν τὸν Μέμνονα. μακρῶ δὲ βίῳ 5 δαπανηθέντος ἐκείνου, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς τέττιγα ἢ θεός. διὸ δὴ αὐτοῦ τοὺς συγγενεῖς δημογέροντας τέττιξιν εἰκάζει ὁ ποιητής. ἱστορεῖ Ἑλλάνικος.

4 Ἡμέρα] an Ἡώς? subscriptionem om. R

6 sq. ἱστορεῖ ὁ Ἑλλάνικος *B; ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ Gc;

141

(υἱοὶ Πριάμου πεντήκοντα καὶ ἑξ)

Schol. (T) Il. 24.495 (5.602.1 Erbse). “πεντήκοντά μοι (sc. υἱες) ἦσαν, ὅτ’ ἦλυθον υἱες Ἀχαιῶν”· Ἑλλάνικος νς’.

Fortasse Hellanico grammatico assignandum, de quo vide ad fin. fragmentorum.

142

(χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρωσὶ ἀπέχεσθαι ναυτιλίας)

Schol. (A, *B (3.233.21 Dindorf), D codd. CHRVL a) Il. 5.64. “Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνῆρατο . . . / ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας . . . / . . . αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο / οἱ τ’ αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδ’ ἔστιν”· Ἑλλάνικος δὲ φησὶ χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρωσὶν 5 ἀπέχεσθαι μὲν ναυτιλίας, γεωργία δὲ προσέχειν, μὴ τῇ θαλάσῃ χρώμενοι ἀπολέσσωσιν ἑαυτοὺς τε καὶ τὴν πόλιν.

4 Ἑλλάνικος La: Ἑλληνικὸν rell.

6 αὐτοὺς ACRVL a

143

(FGrHist 323a F 21a)

(τοὺς Θησέως παῖδας ἐπὶ Ἴλιον ἐστρατευκέναι ἀποληψομένους τὴν Αἴθραν)

(φεύγειν δὲ (sc. ἀπὸ Ἀθηνῶν) διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ἄρχεσθαι ὑπὸ Μενεσθέως)

Schol. (MA) Eur. Hec. 123 (1.24.18 Schwartz). “τῷ Θησείδῃ δ’ / ὅζῳ Ἀθηνῶν, δισσῶν μύθων / ῥήτορες ἦσαν”· τοὺς Θησέως παῖδας ἐνιοὶ φασὶ μὴ ἡγεμόνας στρατεύεσθαι ἐπὶ Ἴλιον μηδὲ τῆς συμμαχίας χάριν, ἀλλὰ ἀποληψομένους τὴν Αἴθραν· διὸ καὶ τὸν Ὀμηρον (Il. 2.552) λέγειν τὸν 5 Μενεσθέα ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων . . . Ἑλλάνικος δὲ φησὶν αὐτοὺς ἐστρατευκέναι ὅπως, εἰ μὲν ἔλοιεν Ἴλιον, λάφυρον αὐτὴν λάβοιεν, εἰ δὲ μὴ, κἂν λυτρώσαιντο δώροις. φεύγειν δὲ αὐτοὺς διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ἄρχεσθαι ὑπὸ Μενεσθέως. ἦσαν δὲ μετὰ (τοῦ Ἐλεφάνορος τοῦ) Χαλκῶδοντος τοῦ Ἀβαντος ἐν Εὐβοίᾳ.

5 Ἀθηναίων] Ἀθηνῶν codd., corr. edd. 6 ὅπως—λάφυρον] ἵνα εἰ μὲν πορθηθείη τὸ Ἴλιον ἐκ τῶν λαφύρων A 7 κἂν λυτρώσαιντο] καταλυτρώσωσιν A 7 sq. φεύγειν—Μενεσθέως om. A 8 add. Schwartz coll. Il. 2.540, Plut. Thes. 35.5 8 sq. τοῦ Ἀβαντος om. M

Fort. ex Atticis (frr. 38–48).

144

(Δουλίχιον τὴν Κεφαλληνίαν)

Strab. 10.2.14 p. 455 (2.354.20 Kramer). οὐκ ὤκνησαν δέ τινες τὴν Κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν τῷ Δουλίχιῳ φάναι· οἱ δὲ τῇ Τάφῳ, καὶ Ταφίους τοὺς Κεφαλλῆνας, τοὺς δ’ αὐτοὺς καὶ Τηλεβόας, καὶ τὸν Ἀμφιτρύωνα δεῦρο στρατεῦσαι μετὰ Κεφάλου τοῦ Δηϊονέως ἐξ Ἀθηνῶν φυγάδος παραλη- 5 φθέντος, κατασχόντα δὲ τὴν νῆσον παραδοῦναι τῷ Κεφάλῳ, καὶ ταύτην μὲν ἐπώνυμον ἐκείνου γενέσθαι, τὰς δὲ πόλεις τῶν παίδων αὐτοῦ. ταῦτα δὲ οὐχ Ὀμηρικά· οἱ μὲν γὰρ Κεφαλλῆνες ὑπὸ Ὀδυσσεὶ καὶ Λαέρτῃ, ἡ δὲ Τάφος ὑπὸ τῷ Μέντῃ (Od. 1.180 sq.) . . . οὐδ’ Ἑλλάνικος Ὀμηρικῶς, Δουλίχιον τὴν Κεφαλληνίαν λέγων. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ Μέγῃτι εἴρηται (Il. 2.625 sqq.) 10 καὶ αἱ λοιπαὶ Ἐχινάδες, οἳ τε ἐνοικοῦντες Ἐπειοὶ {τε} ἐξ Ἥλιδος ἀφιγμένοι· διόπερ καὶ τὸν Ὠτὸν τὸν Κυλλήνιον “Φυλείδῃ ἔταρον μεγαθύμων ἄρχον Ἐπειῶν” καλεῖ (Il. 15.518 sq.)· “αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους” (Il. 2.631). οὐτ’ οὖν Δουλίχιον ἢ Κεφαλληνία καθ’ Ὀμηρον οὔτε τῆς Κεφαλληνίας τὸ Δουλίχιον, ὡς Ἀνδρῶν (fr. 15)

3 Κεφαλλῆνας E, cf. Eust. Il. 307.5: -νήϊους rell. 8 Ὀμηρικῶς Radt: -κός codd. 10 τε om. recc., del. Koracs 11 ἀφιγμένοι μετὰ Φυλέως chrestomathia P Φυλείδῃ fere P (-λίδ-): Φυλείως CDW

φησί· τὸ μὲν γὰρ Ἐπειοὶ κατεῖχον, τὴν δὲ Κεφαλληνίαν ὅλην Κεφαλλήνες, καὶ ὑπ' Ὀδυσσεύϊ, οἱ δ' ὑπὸ Μένετι. οὐδὲ Παλεῖς Δουλίχιον ὑφ' Ὀμήρου λέγονται, ὡς γράφει Φερεκύδης (fr. 139). μάλιστα δ' ἐναντιοῦται Ὀμήρῳ ὁ τὴν Κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν τῷ Δουλιχίῳ λέγων, εἴπερ τῶν μνηστήρων
 5 ἐκ μὲν Δουλιχίου δύο καὶ πενήκοντα ἦσαν, ἐκ δὲ Σάμης πέντε τε καὶ εἴκοσι (Od. 16.247 sqq.). οὐ γὰρ τοῦτ' ἂν εἴη λέγων, ἐξ ὅλης μὲν τόσους, ἐκ δὲ μιᾶς τῶν τεττάρων παρὰ δύο τοὺς ἡμίσεις. εἰ δ' ἄρα τοῦτο δώσει τις, ἐρησόμεθα, τίς ἂν εἴη ἡ Σάμη, ὅταν οὕτω φῇ· “Δουλίχιόν τε Σάμην τε ἡδ' ὑλήεντα Ζάκυνθον” (cf. Od. 9.24).

1 τὸ Tzschucke: τὴν codd. 2 καὶ om. W; (οἱ μὲν) add. k, Casaubonus! οὐδὲ Groskurd: οἱ δὲ codd.; οὐδ' οἱ Koracs 6 λέγων] λέγειν et mox ἡμίσεις; Tyrwhitt, Coniecturae in Strabonem (1783) 24 7 παρὰ δύο x, Tyrwhitt: παρ' ἑνα CDW

Hinc Eust. II. 307.5 multo brevius.

145

(περὶ Πατρόκλου ἱστορία)

Schol. (A, D codd. CHRVLα) II. 12.1. “Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός”. Πάτροκλος ὁ Μενoitίου τρεφόμενος ἐν Ὀπούντι τῆς Λοκρίδος περιέπεσεν ἀκουσίῳ πταίσματι· παῖδα γὰρ ἡλικιώτην Ἀμφιδάμαντος οὐκ ἀσήμεον Κλεισώνυμον, ἢ ὡς τινες Αἰάνην, περὶ
 5 ἀστραγάλων ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν. ἐπὶ τούτῳ δὲ φυγῶν εἰς Φθίαν ἀφίκετο κακεῖ κατὰ συγγένειαν Πηλέως Ἀχιλλεὶ συνῆν· φιλίαν δὲ ὑπερβάλλουσαν πρὸς ἀλλήλους διαφυλάξαντες ὁμοῦ ἐπὶ Ἰλίῳ ἐστράτευσαν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίῳ.

4 Κλεισώνυμον Meineke, Analecta Alexandrina (1843) 218: Κλισών- ACH, Κλησίν- RV teste De Marco una cum La, qui tamen Κλησών- exhibet Αἰάνην] Αἴαν AC; Αἰανή Bekker (ed. 1825) 7 φυλάξ- RVLα ἐπεστράτ- RV

Fort. ex Asopide (fr. 22) vel Deucalionea (fr. 6-17).

146

(Ἀλύβη λίμνη Ποντικῇ)

Steph. Byz. s.v. Ἀλύβη. . . Ἑλλάνικος δὲ φησι λίμνην εἶναι Ποντικὴν.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.308.6.

147

(πόλιν τῆς Λυκίας Καβησσόν)

Steph. Byz. s.v. Καβασσός. πόλις ἐν Καππαδοκίᾳ, πατρίς Ὀθρυονέως . . . Ἑλλάνικος δὲ τῆς Λυκίας πόλιν Καβησσόν.

1 lemma Καβασσοί R Ὀθρυν- P 2 Λυκίας] Κυλικίας Sturz⁺ Καβασσόν Westermann (ed. 1839)

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.211.14.

148

(λευκὸς ἦν τὴν χροιάν ὁ Κύκνος ἐκ γενετῆς)

Schol. (KUEA) Theoc. Id. 16.49 (328.8 Wendel). “θῆλυν ἀπὸ χροιάς Κύκνον”. Κύκνον φησὶ τὸν Ποσειδῶνος καὶ Καλύκης, τὸν ἀνηρημένον ὑπὸ Ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιάν ἐκ γενετῆς, ὡς φησιν Ἑλλάνικος . . . Ἡσίοδος δὲ (fr. 237 Merkelbach-West) τὴν κεφαλὴν ἔχειν αὐτὸν φησι
 5 λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

2 Καλύκης Heinsius ad Ov. Her. 19.133: Κάυκος codd.

149

(Πενθεσίλεια ἔνεκα σφετέρης ἀρετῆς ἐπιήλυθε Τροίῃ, ὅπως κε γάμοισι μιγείη)

Tzetz. Posthomeric 10 sqq. (p. 49 Bekker).

10 ἦλυθε δ' (sc. Πενθεσίλεια), ὡς ὁ Κόϊντος εἰς ἐπέεσσιν αἰεὶ οὐνεκα ἦν κάσιν ἔκτανεν Ἱππολύτην ἐνὶ θήρῃ (sc. Ἀχιλλεύς) . . .

14 Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγαυοὶ φὰν ἔνεκα σφετέρης ἀρετῆς ἐπιήλυθε Τροίῃ κύδος ἀεξήσουσα, ὅπως κε γάμοισι μιγείη. ταῖς γὰρ ἀπαίσιόν ἐστι παρ' ἀνδράσι βήμεναι εὐνῇ, εἰ μὴ κ' ἐν πολέμοισιν ἀριστεύσωσιν ἐπ' ἀνδρας. τὼς μὲν Πενθεσίλειαν ἐπελθέμεν οἱ γ' ἐρέουσιν.

10 Quint. Smyrn. 1.19 sqq. 14 apud Lysiam non invenitur; Λυσίμαχος dub. Radtke, De Lysimacho Alexandrino (Diss. Argentorati, 1893) 54 n. 1 15 ἐπελήλυθε Sturz⁺ 16 ἀεξήσουσα Sturz⁺: ἀεξήσασα codd. κε Bekker: καὶ codd.; τε alii 18 κ' ἐν Kaibel apud Radtke loc. cit.: μὲν codd. ἀριστεύσωσιν Sturz⁺: ἀριστήσωσιν codd.

150

(Φιλομηλείδης βασιλεὺς ὦν Λέσβου τοὺς παριόντας εἰς πάλην ἐκάλει)

Schol. (M+) *Od.* 4.343. "αὐτὰρ . . . / τοῖος ἔων οἶός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ / ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς / . . . / τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς". τινὲς τὸν Πάτροκλον ἤκουσαν {ὥς}. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός. οὔτε δὲ ἀπὸ μητρὸς τὸ γένος Ὀμηρος σχηματίζει
 5 οὔτε οἱ Ἕλληνες ἥσθησαν <ἀν> Πατρόκλου ἡττηθέντος. "πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι" (*Il.* 17.671). ἀλλ' οὗτος βασιλεὺς ὦν Λέσβου τοὺς παριόντας εἰς πάλην ἐκάλει, καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ προσορμισθέντας. ὃν Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης δολοφονήσαντες τὸν τάφον αὐτοῦ καταγώγιον ξένων ἐποίησαν, ὥς Ἑλλάνικός φησιν.

3 τινὲς] Philocratem (*FGrHist* 601) nominat *P.Yale* 2.128 del. Dindorf 5 add. Dindorf ex Eust. *Od.* 1498.61; cui nunc accedit *P.Yale* 2.128 οὐ γὰρ ἂν ἔχαιρο[ν
 6 μείλιχος cod., corr. Dindorf 8 δολοφρον- *M^{pc}*

Fort. ex Lesbicis (frr. 32–5A).

151

(Δύμβριος, Δυμβριεύς)

Steph. Byz. s.v. Θύμβρα unde Eust. ad *Il.* 10.430 p. 816.7 (3.104.9 van der Valk). πόλις Τρωάδος, Δαρδάνου κτίσμα, ἀπὸ Θύμβρου φίλου αὐτοῦ. οὐ ποταμὸς Θύμβρις, ἀφ' οὗ Ἀπόλλωνος Θυμβραίου ἱερόν (<ἐν ᾧ ἔτοξεύθη Ἀχιλλεύς>). λέγεται καὶ διὰ τοῦ ζ Ζυμβραῖος. λέγεται καὶ
 5 Θύμβριος. Ἑλλάνικος δὲ Δύμβριός φησι διὰ τοῦ δ. καὶ Δυμβριεύς.

2 Θύμβρου P, Eust.: -βραίου QR, qui acc. super -υμ- delevit 3 οὐδ' ὁ Jacoby Θύμβρις
 R^{ac}, Eust.: -βριος PQ, R^{pc} 3 sq. add. Berkelius ex Eust. 5 post δ distinguunt PQ
 ut supra; καὶ Δυμβριεύς om. Eust.

Hinc Lentz, Hdn. *Π. παθῶν* 2.373.15, *Π. ὁρθογρ.* 2.522.33, *Π. παρονύμ.* 2.874.26.

152

(*FGrHist* 323a F 21b–c)

a

(δωδεκάτη Θαρρηλιῶνος Ἰλιον ἐάλω)

Clem. Al. *Strom.* 1.104.1 (2.67.4 Stählin–Früchtel–Treu) unde Eus. *Praep. Evang.* 10.12.14 p. 498b. κατὰ δὲ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τῆς

Ἀγαμέμνονος βασιλείας Ἰλιον ἐάλω, Δημοφώντος τοῦ Θησέως βασιλεύοντος Ἀθήνησι τῷ πρώτῳ ἔτει, Θαρρηλιῶνος μηνὸς δευτέρα ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀργεῖος (*FGrHist* 308 F 1). Ἀγίας δὲ καὶ Δερκύλος (fr. 2) ἐν τῇ τρίτῃ μηνὸς Πανήμου ὀγδόῃ φθίνοντος. Ἑλλάνικος
 5 δὲ δωδεκάτη Θαρρηλιῶνος μηνός· καὶ τινες τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραφ-
 μένων (*FGrHist* 329 F 3) ὀγδόῃ φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενεσθέως πληθυσίως σελήνης: "νῦξ μὲν ἔην" φησὶν ὁ τὴν Μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς (fr. 11^b Davies, 9 Bernabé), "μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα." ἔτεροι <δὲ> Σκιροφοριῶνος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

3 Διονύσιος] Δεινίας Valckenaer p. 597 Ἀγίας Valckenaer: *Αἰγίας* cod. Clem., Ἀγίς Eus.
 4 Δέρκυλλος Eus. cod. O 5 δὲ] γὰρ cod. Clem.; om. Eus.; em. Jacoby post Tannery, *Rev. Phil.* 13 (1889) 67, qui γὰρ delere maluit 7 πληθυσίως σελήνης secl. Tannery, recte, nisi erravit Clemens ἔην Eus.: ἦν cod. Clem. 9 <δὲ> Stählin 'aus Eus.'; tacet M^{ras}

Ad rem cf. Dam. fr. 7.

b

(Καλλιστῶ δ' ἱέρεια ἦν ἐν Ἀθήναις)

Tzetz. *Posthomeric* 770 sqq. (p. 86 Bekker).

770 δωδεκάτη μὲν ἔην μηνὸς Θαρρηλιῶνος . . .
 773 νῦξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη . . .
 776 Καλλιστῶ δ' ἱέρεια κλειναῖς ἦν ἐν Ἀθήναις
 οἰκτροτάτου μεγάλου λυκάβαντος· κείνη ἐν ὥρῃ,
 κείνη νυκτὶ ὁ Λέσβιος Ἑλλάνικος αἰεῖδει,
 σὺν τῷ καὶ Δοῦρις, Τροίαν ἐλέειν Παναχαιοῦς,
 780 οἵκαδε δ' ἐλθέμεναι λυγρὸν τὸν νόστον ἰδόντας.

779 Duridis, *FGrHist* 76 F 41

Frr. 152–152A fort. ex libro de Iunonis sacerdotibus (frr. 74–84).

**152A

(*FGrHist* 4 F 201 bis)

PbuG 40 (saec. ii ineuntis p.C.) i ed. Kuhlmann. Scholia ad ignotum scriptorem.

Papyrus meum in usum denuo benigne contulit Kuhlmann.

(verso)

] (αι) ἐ(πι)τρ[.]
 ἀ(λλ') ὁ μ(έν) Ἀκουσί]λεως ψεύδ[εται,
 ἀλλ]θ[εύει] δ(ἐ) π(ερί) αὐτ(ών) Ἑλλά-
 νι(κος) λέγω]ν [ἐτ]η νγ, ἐ(πί) τξ τ(ῆς)
 5 Αὐλί(δος) ἐν τούτ(οις)· “ἐς Αὐλίδα ο’
]ξια ἐγένετο δη
] με ἔπειτα
 ἀ]δικί(ης) (τοῦ) (Αἰ)αντος
]τ(ῆς) πάτρ(ης) (τοῦ) (Αἰ)-
 10 αντος
]λιης τ(ῆς) θεοῦ
]δαυτα[.] δε
 []
 []
]ε

1 ἐ(πί) Τρ[οίαν] Eberhart (ed. pr. in *P.Univ.Giss.* IV); fort. Τρ[οίας] (cf. 5). Acusilai verba?
 2 ἀ(λλ') ego, cetera Kalbfleisch apud Eberhart. Acus. fr. 45A]λ: possis etiam]α,]μ
 secundum Eberhart; hodie deperdita est haec papyri particula 3 init. suppl. Kalbfleisch
 4 λέγω]ν supplevi e.g. [ἐτ]η Jacoby ‘τξτ’ unsicher, möglich auch τὰθ’ Kuhlmann
 5 supplevi ο(όν) interpretatus est Eberhart 6 Ἰφινύ]εια Eberhart, parum veri
 similiter. Annos Iunonis sacerdotum vv. 4, 7 agnoscere Kalbfleisch apud Eberhart in addendis
 sibi visus est, unde ἰέρ]εια Jacoby in addendis suis; cf. fr. 74-84 7 sqq. ἔπειτα | [δὲ
 γενομένης τῆς ἀ]δικίης τοῦ Αἰαντος | [παρὰ τῶν ἐνοίκων] τῆς πάτρης τοῦ Αἰ[αντος] ἐλάμβανον οἱ
 Ἰ]λιῆς τῆς θεοῦ | [Ἰλαμα e.g. Eberhart; in 10 ἀ]λιῆς tempt. Kuhlmann (Ἰλιῆς enim vox ignota)
 11 incertum Hellanici verba ubi desinant. αὐτα[ίς] δὲ Eberhart

153

(Μενέλαος ἀναιρεῖ Θῶνα)

Schol. (HMMaPaQ, E man. rec.) *Od.* 4.228. “τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε
 φάρμακα μητιόεντα, / ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις,
 / Αἰγυπτίη”. ὁ Θῶν βασιλεὺς ἦν τοῦ Κανώβου καὶ τοῦ Ἡρακλείου
 στόματος, ὃς πρὶν μὲν ἰδεῖν Ἑλένην ἐφιλοφρονεῖτο Μενέλαον, ἰδὼν δὲ αὐτὴν
 5 ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι· ὁ γνοὺς Μενέλαος ἀναιρεῖ αὐτόν. ὅθεν ἡ πόλις Θῶνις
 ὠνόμασται, ὡς ἱστορεῖ Ἑλλάνικος.

3 Θῶν scripsi; Θῶνος codd. Ad nominativi formas Θῶων, Θῶν, Θῶν vide Theogn. *Can.* p.
 37.10 Hilgard et Choerob. in eundem 1.279.23, 282.6, 374.7, 2.397.5 et cf. Eust. infra.
 4 ἐφιλοφρονεῖτο scripsi: ἐφιλοτιμεῖτο codd. Μενέλαον] μεγάλως E; fort. legendum μεγάλως
 Μενέλαον 5 sq. ὅθεν—Ἑλλάνικος om. E; ὡς—Ἑλλ. om. M

Cf. Eust. *Od.* 1493.55: τοῦ δὲ Θῶνος εὐθεῖα, ἣ Θῶων Θῶνως κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ ἐν συγκοπῇ
 (ἴμμο κράσει) Θῶνος, ἣ μᾶλλον Θῶνις Θῶνιος καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶνως. φασὶ δὲ αὐτὸν βασιλεῖα
 εἶναι τοῦ κατὰ Κανώβον Νειλίου στόματος, εὐρετὴν ἱατρικῆς παρ’ Αἰγυπτίους. καὶ πρὶν μὲν ἰδεῖν τὴν

Ἑλένην, φιλοτίμως διακεῖσθαι πρὸς Μενέλαον. ἰδόντα δὲ καὶ περιεργασάμενον κατεπιχειρήσαι αὐτῆς
 πρὸς βίαν. καὶ τὸν Μενέλαον γνόντα ἀνελεῖν αὐτόν. ἀφ’ οὗ καὶ πόλιν Θῶνιν ὀνομασθῆναι. καὶ τὸν παρ’
 Αἰγυπτίοις δὲ πρῶτον μῆνα τὸν θῶθ ἀπ’ αὐτοῦ κληθῆναι. Similia sed breviter praebet Schol. Q1’ et
 ‘Vindob.’ (phil. gr. aut 5 aut 56) 195.14 Dindorf.

154

(Ἐρεμβοί)

a

Schol. (ss³, Tzetz.) ad Lycoph. *Alex.* 827 (264.24 Scheer). “τὰς
 Ἐρεμβῶν ναυβάταις ἡχθημένους / προβλήτας ἀκτάς”. Ἑλλάνικός φησι τοὺς
 Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν.

Cf. Schol. *Od.* 4.84, Strab. 1.2.34, 16.4.27.

b

Etym. Gen. A¹B (*Etym. Sym.*, *Etym. Magn.* 370.41) s.v. Ἐρεμβοὺς.
 οἱ μὲν τοὺς Ἀραβάς φασιν, ὡς Ἑλλάνικος. ἐνιοὶ δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας
 ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν. Κράτης δὲ (fr. 46c Mette,
Sphairopoia (1936) p. 288.1) Ἐρεμβοὺς γράφει καὶ ἀποδίδωσι τοὺς
 5 Ἰνδοὺς, ἐπεὶ μέλανες οὗτοι.

4 καὶ δίδωσι *Gen.* A

Decurtata in *Etym. Gud.* 519.15 De Stefani.

155

(Μέδοντα καὶ Στροφίον γενέσθαι Πυλάδῃ παῖδας ἐξ
 Ἡλέκτρας)

Paus. 2.16.6 (1.144.9 Rocha-Pereira). τάφος δὲ ἔστι μὲν Ἀτρέως (sc. ἐν
 Μυκήναις), εἰσὶ δὲ καὶ ὄσους σὺν Ἀγαμέμνονι ἐπανήκοντας ἐξ Ἰλίου
 δειπνίσας κατεφόνευσεν Αἰγισθος. τοῦ μὲν δὴ Κασσάνδρας μνήματος
 ἀμφισβητοῦσι Λακεδαιμονίων οἱ περὶ Ἀμύκλας οἰκοῦντες· ἕτερον δὲ ἐστὶν
 5 Ἀγαμέμνονος, τὸ δὲ Εὐρυμέδοντος τοῦ ἡνιόχου, καὶ Τελεδάμου τὸ αὐτὸ καὶ
 Πέλοπος—(7) τούτους γὰρ τεκεῖν διδύμους Κασσάνδραν φασί, νηπίους δὲ
 ἔτι ὄντας ἐπικατέσφαξε τοῖς γονεῦσιν Αἰγισθος—, { } Πυλάδῃ γὰρ
 συνώκησεν Ὀρέστου δόντος· Ἑλλάνικος δὲ καὶ τάδε ἔγραψε, Μέδοντα καὶ
 Στροφίον γενέσθαι Πυλάδῃ παῖδας ἐξ Ἡλέκτρας.

7 lacunam ind. Schubart, et extat in Va; καὶ Ἡλέκτρας R s.l., PaVb; Ἡλέκτρας δὲ οὐ
 Rocha-Pereira; καὶ Ἡλέκτρας καὶ παῖδων Belger, *BPhW* 2 (1882) 1122 teste eadem, at nil ad rem
 ibi inveni 8 Μέδοντα] Μεδεῖνα Stiche, *Philol.* 8 (1853) 601 9 Στροφίον West:
 Στρόφιον codd.

Ad finem agnoscas Hellanici verba minime mutata. Ἑλλάνικος δὲ καὶ τὰδε alterutrum significant, aut 'Hellanicus superioribus et haec addidit' (ut ea quae de filiis Cassandrae refert Pausanias, vel saltem verba Πυλάδῃ—δόντος, ex Hellanico sumpta esse dicas) aut, quod melius videtur (cf. e.g. Hell. fr. 160), 'accedit quod Hellanicus haec scripsit (quo magis probes quae de Electrae tumultu dico).'

156

(Τηλέμαχον Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου
καὶ γεννῆσαι τὸν Περσέπτολιν)

Eust. ad *Od.* 16.118 p. 1796.35. "μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε". ἰστέον δὲ ὅτι γενεαλογούσι Διὸς μὲν καὶ Εὐρυοδίας Ἀρκείσιον· αὐτοῦ δὲ καὶ Χαλκομεδούσης Λαέρτην· τοῦ δὲ καὶ Ἀντικλείας Ὀδυσσεά· οὐ καὶ Πηνελόπης Τηλέμαχον· αὐτοῦ δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος
5 Περσέπτολιν, ὡς Ἡσίοδος (fr. 221 Merkelbach–West) . . . Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ (fr. 506 Rose, 512 Gigon) καὶ Ἑλλάνικος δὲ Τηλέμαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου καὶ γεννῆσαι τὸν Περσέπτολιν.

2 Εὐρυοδίας Dindorf 2.625 adn.

157

(περὶ τοῦ Χρυσίππου ἱστορία)

Schol. (A, D codd. CHRVLα) *Il.* 2.105. "αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' (sc. sceptrum quod Agamemnonis postea fuit) Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν / Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολὺαρνι Θυέστη". Πέλοψ ἐκ προτέρας γυναικὸς ἔχων παῖδα Χρυσίππον ἔγχευεν Ἰπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου ἐξ ἧς
5 ἱκανοὺς ἐπαιδοποίησεν. ἀγαπωμένοι δὲ ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα τοῦ Χρυσίππου, ἐπιφθονήσαντες ἢ τε μητρὶα καὶ οἱ παῖδες μήπως καὶ τὰ σκήπτρα αὐτῷ καταλείψῃ, θάνατον ἐπεβούλευσαν, Ἀτρεά καὶ Θυέστην τοὺς πρεσβυτέρους τῶν παίδων εἰς τοῦτο προστησάμενοι. ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Χρυσίππου, Πέλοψ ἐπιγνοὺς ἐφυγάδευσε τοὺς αὐτόχειρας αὐτοῦ γενομένους παῖδας,
10 ἐπαρασάμενος αὐτοῖς καὶ τῷ γένει αὐτῶν ἀναιρεθῆναι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀλλαχῇ ἐκίπτουσι τῆς Πίσσης· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος Ἀτρεὺς κατὰ τὸ πρεσβυτερίον σὺν στρατῷ πολλῷ ἐλθὼν ἐκράτησε τὸν τόπον. ἱστορεῖ Ἑλλάνικος.

7 sq. ἐπεβούλευσαν (-σεν R) Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης οἱ πρεσβύτατοι τῶν παίδων αὐτῷ (αὐτῶν R). ἀναιρεθέντος RVLα 9 αὐτοῦ] αὐτῶν C; ante τοὺς H; τῆς σφαγῆς RVLα 10 οὖν αὐτοῖς RV γένει δι' αὐτῶν La; γένει δι' αὐτῶν Heyne (ed. *Iliadis* 1821) 11 δε] οὖν οὕτω R; om. V 12 πρεσβυτερίον West: -τηρείον CHRVL, -τεριον sine acc. A, -ύτερον La τῶν τόπων HRVLα, A^{pc} (τὸν τόπον A^{pc})

Fort. ex Atlantide (frr. 19–21).

(Huc inserere voluerunt schol. Eur. *Or.* 11 = Pher. fr. 40 Robert, *Oidipus* (1915) 2.137 post Thraemer, *Pergamos* (1888) 61, van der Valk, *Researches in the Text and Scholia of the Iliad* (1963) 1.379, nomine Hellanici paulo audacius suppleto; vide ad Pherecydis locum. Nihilominus non caret veri specie coniectura, si recte Hellanico adscribunt etiam schol. ad Eur. *Or.* 4, ubi Eurynassa nominatur mater Pelopis sicut in altero scholio. Fabula enim eadem est quae supra narratur, quamvis singulis locupletior; nota insuper locutionis similitudinem: (1.95.24 Schwartz) τοῦτω φθονοῦντες οἱ Πελοπίδαι ὡς προκρινόμενῳ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀναπείθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ τοὺς πρεσβυτάτους Ἀτρεά καὶ Θυέστην ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀποκτείναντες εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας ἐκβάλλει ἐκ τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενος. τούτων ἄλλοι μὲν ἄλλη ᾤκησαν κτλ.)

Aeolica

Probabilius ex Aeolicorum libro (vide frr. 32–5A).

158

(Γάργασος)

Steph. Byz. s.v. Γάργαρα. πόλις τῆς Τρωάδος ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἰδης, πάλαι Γάργαρας καλουμένη, ἣν Αἰολικὴν ὀνομάζει Στράβων (13.1.5, cf. 13.1.58 = fr. 160 infra) καὶ Ἑκαταῖος (*FGrHist* 1 F 224) . . . Ἑλλάνικος δὲ Γάργασον ἔφη τὴν πόλιν διὰ τοῦ σ, ἀλλ' οἶομαι σφάλμα εἶναι.

Hinc Lentz, *Hdn.* II. καθ. προσφδ. 1.385.26, 2.485.22.

159

(Λαμπώνιον)

Steph. Byz. s.v. Λαμπώνεια. πόλις Τρωάδος. Ἑκαταῖος Ἀσία (*FGrHist* 1 F 223). τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνεύς. Ἑλλάνικος δὲ Λαμπώνιον αὐτὴν φησι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνιεύς.

2 ἐθνικόν] ed. Aldina (1502): θηλυκὸν codd. Λαμπωνιεύς Salmasius² post φησι distinguunt codd. ut supra 3 καὶ om. R

Hinc Lentz, *Hdn.* II. καθ. προσφδ. 1.279.5, 365.15, 2.542.19.

160

(Ἀσσος)

Strab. 13.1.58 p. 610 (3.54.4 Kramer). φησὶ δὲ Μυρσίλος (FGrHist 477 F 17) Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἀσσον· Ἑλλάνικός τε καὶ Αἰολίδα φησὶν. ὥστε καὶ τὰ Γάργαρα καὶ ἡ Λαμπώνεια Αἰολέων Ἀσσίων γάρ ἐστι κτίσμα τὰ Γάργαρα.

2 τε om. II; δὲ Koracs; καὶ Ἑλλ. δὲ Αἰολ. Casaubonus¹ 3 ὥσπερ Meineke (ed. 1852), ὥς Koracs Λαμπώνεια Jacoby, cf. 159: Λαμπωνία codd. Αἰολέων (εἰσίν) Groskurd

**160A

P.Oxy. LIII 3711 (saec. ii p.C.) ii ed. Haslam.

K[ρ]ῆτας τ[
5 cia, a[
καλ .[
 (deest unus versus)
ou .[
ριζ[
10 στα[
θηρι[
θεως βουλῆι ε[
καὶ ὠμηστῆι δ .[
καὶ τὸν ζμινθέα[
15 ἐπ' ἀτελεῖ[α]ι ποιο . . [ἙΛ-
 λάνεικος [. .]τ . . . [

Papyrus inspexi. In marg. sin. ad vv. 4, 6, 16, 18, signa chrescos; vv. 5, 17, χ adscriptum est
4 K[ρ]ῆτας: dubitari potest numquid olim inter κ et η fuerit, sed cetera satis certa 5 vel
στ .: γ, ε 6 καλεῖσθαι Haslam 11 sq. [τοῦ ζμιν] | θέως Haslam
13 Δ[ιονύσιου] Haslam 14 α[: vel ρ[16 κ satis certum fort. τερ vel τω; [οὔ]τως
Haslam

Col. i huius papyri = fr. 35A.

**160B

P.Hamb. III 199 (saec. ii p.C.?) ii ed. Kramer. Mythographus Homericus.

τῇ ἀδελφῇ ε[ῖς τὴν κάταν-
20 τα θάλατταν [ἔρριψεν. ἡ δὲ

19 suppl. Luppe, ZPE 56 (1984) 31

λάρναξ κατάγ[εται θεία
γνώμη τῇ τό[τε μὲν ἐπικα-
λουμένη νῆς[ω Λευκόφρυνι,
Τενέδω δ' ὕστ[ερον ἀπ' αὐτοῦ
25 προσαγορευθεῖ[σιν. οὕτως
Μυρτίλος καὶ Ἑ[λλάνικος.

25 suppl. Luppe 26 Ἑ[λλάνικος Montanari, in *Greek Literary Theory after Aristotle: A Collection of Papers in Honour of D. M. Schenkeveld* (1995) 151 n. 24; Ἐ[ρμπίδης Kramer

Cf. schol. D II. 1.38. Fortasse ex libro de origine gentium urbiumque (FGrHist 4 F 66–70), si re vera Hellanicus illic de urbibus Graecis disputavit; vel ex Acolicis (frr. 32–5A).

Arcadica

Fortasse ex libro de Arcadia (vide fr. 37).

161

(FGrHist 323a F 27)

(αὐτόχθονες οἱ Ἀρκάδες)

Harp. (pl.; epit. codd. DE) a 272 (p. 68.8 Dindorf, p. 52 Keaney). αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι . . . αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν, ὥς Ἑλλάνικός φησι, καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι.

Ex Harp. epit. Συναγωγή χρησίων λέξεων Anecd. Bach. 1.167.12, Phot. a 3266, Suda a 4536 et 732.

162

(Μαίναλον ὄρος Ἀρκαδίας ἐν ᾧ ἡ Ἀταλάντη διήγεν,
ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.769–73 (67.23 Wendel). “ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντη / Μαινάλῳ ἐν ποτέ οἱ (sc. Ἰήσωνι) ξεινήϊον ἐγγυάλισε”. Ἰασίωνος θυγάτηρ, ἣν ἐγγμεν Μειλανίων. ἐτέρα γάρ ἐστιν ἡ Ἀρκαδική, (ἐτέρα) ἡ Σχοινέως, ἣν ἐγγμεν Ἰππομένης. Μαίναλον δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, ἐν
5 ᾧ ἡ Ἀταλάντη διήγεν, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

3 Ἰασίωνος Hoelzlin (ed. 1641) coll. Ael. VH 13.1: Ἰάσωνος LP; Ἰάσου Keil 3 sq. Ἀρκαδική, (ἐτέρα) Wendel, Überlieferung und Entstehung der Theokrit-Scholien (1920) 98 n. 2: Ἀργεία codd.; sustulit et primae sententiae adiecit Wilamowitz⁵ 93 n. 2 4 ἡ Σχοινέως om. P Ἰππομένης Muretus, Orp. 2 (1789) 908: Ἰππομέδων codd. 5 Μαίναλον Wilamowitz loc. cit.: Μαίναλος codd.

Cf. fr. 99. Sequitur in scholio paulo post Herod. fr. 6.

Attica

Ex Atthide (vide fr. 38–48).

163

(FGrHist 323a F 13)

(Κόλαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν ιδρύσασθαι
Κολαινίδος Ἀρτέμιδος)

Schol. (VEFLh) Ar. Av. 872a (p. 136 Holwerda). “οὐκέτι Κολαινὶς ἀλλ’ Ἀκαλανθὶς Ἀρτεμὶς”. Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἢ κολαινὶς. Μεταγένης δὲ ἐν Αὔραις (fr. 1 Kassel–Austin) . . . φησὶ δὲ Ἑλλάνικος Κόλαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν αὐτῆς ιδρύσασθαι.

2 κολαινὶς E 3 κόλαινον E 4 ἐκ μ., αὐτῆς om. Lh

Hinc Suda κ 1933.

164

(FGrHist 323a F 14)

(οὐ τοὺς λαχόντας ἀπὸ κλήρου καὶ τὰς λαχούσας ἐκπέμπειν
τὴν πόλιν,
αὐτὸν δὲ τὸν Μίνω παραγενόμενον ἐκλέγεσθαι)

Plut. Thes. 17.3 (14.5 Ziegler). Ἑλλάνικος δὲ φησιν οὐ τοὺς λαχόντας ἀπὸ κλήρου καὶ τὰς λαχούσας ἐκπέμπειν τὴν πόλιν, αὐτὸν δὲ τὸν Μίνω παραγενόμενον ἐκλέγεσθαι, καὶ τὸν Θησέα πάντων ἐλέσθαι πρῶτον ἐπὶ τοῖς ὀρισθεῖσιν· ὀρισμένον δ’ εἶναι τὴν μὲν ναῦν Ἀθηναίους παρέχειν, ἐμβάντας δὲ πλεῖν σὺν αὐτῷ τοὺς ἡϊθέους μηδὲν “ὄπλον ἀρήϊον” ἐπιφερομένους, ἀπολομένου δὲ τοῦ Μινωταύρου πέρας ἔχειν τὴν ποιήν.

3 παραγενόμενον Reiske: παραγω- codd.

165

(FGrHist 323a F 15)

(Ἰσθμία πρῶτος ἔθηκε Θησεύς)

Plut. Thes. 25.5 (23.19 Ziegler). καὶ τὸν ἀγῶνα πρῶτος ἔθηκε κατὰ ζῆλον Ἡρακλέους, ὡς δι’ ἐκείνον Ὀλύμπια τῷ Διὶ, καὶ δι’ αὐτὸν Ἰσθμία τῷ Ποσειδῶνι φιλοτιμηθεὶς ἄγειν τοὺς Ἕλληνας. ὁ γὰρ ἐπὶ Μελικέρτῃ τεθεῖς

2 καὶ del. Ziegler

αὐτόθι νυκτὸς ἐδράτο, τελετῆς ἔχων μᾶλλον ἢ θέας καὶ πανηγυρισμοῦ τάξιν. (6) ἔνιοι δέ φασιν ἐπὶ Σκείρωνι τὰ Ἰσθμία τεθῆναι, τοῦ Θησέως ἀφοσιουμένου τὸν φόνον διὰ τὴν συγγένειαν· Σκείρωννα γὰρ υἱὸν εἶναι Κανήθου καὶ Ἠνιόχης τῆς Πιθέως. οἱ δὲ Σίνιν, οὐ Σκείρωννα, καὶ τὸν ἀγῶνα τεθῆναι διὰ τοῦτον ὑπὸ Θησέως, οὐ δι’ ἐκείνον. (7) ἔταξεν οὖν καὶ διωρίσατο πρὸς τοὺς Κορινθίους, Ἀθηναίων τοῖς ἀφικνουμένοις ἐπὶ τὰ Ἰσθμία παρέχειν προεδρίαν, ὅσον ἂν τόπον ἐπίσχη καταπετασθὲν τὸ τῆς θεωρίδος νεὸς ἱστίον, ὡς Ἑλλάνικος καὶ Ἄνδρων ὁ Ἀλικαρνασσεύς (fr. 6) ἱστορήκασιν.

166

(FGrHist 323a F 16a)

(ὑστερον Ἡρακλέους ιδιόστολον πλεῦσαι τὸν Θησέα
καὶ τὴν Ἀμαζόνα λαβεῖν αἰχμάλωτον)

Plut. Thes. 26.1 (24.5 Ziegler). εἰς δὲ τὸν πόντον ἔπλευσε τὸν Εὐξείνον, ὡς μὲν Φιλόχορος (FGrHist 328 F 110) καὶ τινες ἄλλοι λέγουσι, μεθ’ Ἡρακλέους ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας συστρατεύσας, καὶ γέρας {ἀριστεῖον} Ἀντιόπην ἔλαβεν· οἱ δὲ πλείους, ὧν ἐστὶ καὶ Φερεκύδης (fr. 151) καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἡρόδωρος (fr. 25a), ὑστερόν φασιν Ἡρακλέους ιδιόστολον πλεῦσαι τὸν Θησέα καὶ τὴν Ἀμαζόνα λαβεῖν αἰχμάλωτον, πιθανώτερα λέγοντες. (2) οὐδεὶς γὰρ ἄλλος ἱστόρηται τῶν μετ’ αὐτοῦ στρατευσάντων Ἀμαζόνα λαβεῖν αἰχμάλωτον.

3 del. Cobet, *Variae lectiones* (1854) 60; ἀριστεῖων Sintenis (ed. 1839)

167

(FGrHist 323a F 17)

a

(τῷ Κιμμερικῷ Βοσπόρῳ παγέντι διαβᾶσαι περιήλθον αἱ
Ἀμαζόνες . . .)

Plut. Thes. 27.1 (25.15 Ziegler). πρόφασιν μὲν οὖν ταύτην ὁ τῶν Ἀμαζόνων πόλεμος ἔσχε, φαίνεται δὲ μὴ φαῦλον αὐτοῦ μηδὲ γυναικείον γενέσθαι τὸ ἔργον. οὐ γὰρ ἂν ἐν ἄστει κατεστρατοπέδευσαν οὐδὲ τὴν μάχην συνήψαν ἐν χρῶ περὶ τὴν Πνύκα καὶ τὸ Μουσεῖον, εἰ μὴ κρατοῦσαι τῆς χώρας ἀδεῶς τῇ πόλει προσέμειζαν. (2) εἰ μὲν οὖν, ὡς Ἑλλάνικος ἱστόρηκε, τῷ Κιμμερικῷ Βοσπόρῳ παγέντι διαβᾶσαι περιήλθον, ἔργον ἐστὶ πιστεῦσαι· τὸ δ’ ἐν τῇ πόλει σχεδὸν αὐτὰς ἐνστρατοπεδεῦσαι μαρτυρεῖται καὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων καὶ ταῖς θήκαις τῶν πεσόντων.

5 εἰ] δι Naber, Richards

b

(. . . καὶ δ' ἡμῶσι πολεμήσασαι ὑπεστράφησαν . . .)

Tzetz. ad Lycoph. *Alex.* 1332 (375.12 Scheer). “ἦς (sc. τῆς Ἱππολύτης) αἱ ξύναιμοι . . . / πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί”· καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστήρᾳ φησιν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεύσαι· **Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιος** φησιν ὅτι παγέντος τοῦ Κιμμερικοῦ Βοσπόρου διέβησαν αὐτὸν καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ δ' ἡμῶσι πολεμήσασαι ὑπεστράφησαν· οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν . . . **Ἡρόδωρος δὲ ὁ Ποντικός** (fr. 25b) τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην ἢ μαχομένην μετ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ Μολπαδίας τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσαν καὶ πεσοῦσαν ἢ πρέσβιν εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν.

6 Ἡρόδωρος C. G. Müller: -δοτος Tzetzēs

7 Μολπίδος by²

c

(. . . μερίζεται δὲ ὁ στρατὸς πρὸς πολλὰ τῆς γῆς πλάτη)

Tzetzēs, Schol. ad *Antehomerica* 22. Ll. 9 sqq. ed. W. Bühler, *ZPE* 11 (1973) 78 sq. n. 40; omnia iterum tractavit M. Papathomopoulos, *Nouveaux fragments d'auteurs anciens* (Ioanninae, 1980) 59 sq.

τῶν ἱστορικῶν **Ἑλλάνικος** μὲν λέγει·
τοῦ Κιμμερικοῦ συμπαγέντος Βοσπόρου
πάσαι περάσας ἦλθε τῶν Ἀμαζόνων
πλείστος στρατὸς χρύσασπις ἀργυραξίνης
5 θῆλυς φίλανδρος ἀρρενοβρεφοκτόνος·
μερίζεται δὲ πρὸς πολλὰ τῆς γῆς πλάτη
καὶ τοὺς ἀραγμοὺς τῶν μαχῶν συνεκρότει.
ταυτὶ μὲν **Ἑλλάνικος** οὐ Λέσβος πάτρα·
ὁ δ' **Ἡρόδωρος** Πόντοθεν κατηγμένος
10 καὶ τῆς μάχης δὲ συγγράμῃς τὰς αἰτίας,
τῆς Ἱππολύτης ἀρπαγὴν εἶναι γράφει,
ἣν Ἡρακλῆς ἤρπασεν ἐκ Θεμισκύρας,
πόθον θυγατρὸς ἐκτελῶν Εὐρυσθέως·
τῷ Ποντικῷ δὲ συγγραφῇ πεπεισμένος
15 Ἀπολλόδωρος συντρέχει καὶ Λυκόφρων,

Codd. HM. 4 ἀργυραξίνης H: ἀργυρεξίνης M 6 μερίζει . . . τὰ πλάτη M 9 Ἡρόδοτος H. Herod. fr. 25c Πόντοθεν Papathomopoulos: ποντόθεν M, παντόθεν H 10 συγγράφει H 11 γράφει apogr. L: γράφω HM 14 συγγραφῇ Bühler: συγγράφει HM 15 Bibl. 2.5.9, Epit. 1.16 Lycoph. *Alex.* 1332 sqq.

σὺν οἷς Ἀπολλώνιος ἥρωα γράφων,
ἄλλοι τε πολλοὶ σύντροφον τούτοις γένος.

16 Ap. Rhod. 2.964 sqq.

168

(Θησεὺς καὶ Πειρίθους)

a

(FGrHist 323a F 18)

Plut. *Thes.* 31.1 (29.20 Ziegler). ἤδη δὲ πεντήκοντα ἔτη γεγονώς, ὥς φησιν **Ἑλλάνικος**, ἔπραξε τὰ περὶ τὴν Ἑλένην, οὐ καθ' ὥραν. ὅθεν ὥς δὴ μέγιστον ἐπανορθούμενοι τοῦτο τῶν ἐγκλημάτων ἐνιοὶ λέγουσιν, οὐκ αὐτὸν ἀρπάσαι τὴν Ἑλένην, ἀλλ' Ἰδα καὶ Λυγκέως ἀρπασάντων παρακαταθήκην λαβόντα τηρεῖν καὶ μὴ προῖσθαι τοῖς Διοσκοούροις ἀπαιτοῦσιν, ἢ νῆ Δία Τυνδάρεω παραδόντος αὐτοῦ, φοβηθέντος Ἐναρσφόρον τὸν Ἱπποκόωντος, ἔτι νηπῖαν οὖσαν βιαζόμενον τὴν Ἑλένην λαβεῖν. (2) τὰ δ' εἰκότα καὶ πλείστους ἔχοντα μάρτυρας τοιαύτ' ἐστίν. ἦλθον μὲν εἰς Σπάρτην ἀμφότεροι, καὶ τὴν κόρην ἐν ἱερῷ Ἀρτέμιδος Ὀρθίας χορεύουσαν ἀρπάσαντες ἔφυγον. τῶν δὲ πεμφθέντων ἐπὶ τὴν δίωξιν οὐ πορρωτέρω Τεγέας ἐπακολουθησάντων, ἐν ἀδείᾳ γενόμενοι καὶ διελθόντες τὴν Πελοπόννησον ἐποιήσαντο συνθήκας, τὸν μὲν λαχόντα κλήρῳ τὴν Ἑλένην ἔχειν γυναῖκα, συμπράττειν δὲ θατέρῳ γάμον ἄλλον. (3) ἐπὶ ταύταις δὲ κληρουμένων ταῖς ὁμολογίαις, ἔλαχε Θησεὺς, καὶ παραλαβὼν τὴν παρθένον οὕτω γάμων ὥραν ἔχουσαν εἰς Ἀφίδνας ἐκόμισε, καὶ τὴν μητέρα καταστήσας μετ' αὐτῆς Ἀφίδνῃ παρέδωκεν ὄντι φίλῳ, διακελευσάμενος φυλάττειν καὶ λανθάνειν τοὺς ἄλλους. (4) αὐτὸς δὲ Πειρίθῳ τὴν ὑπουργίαν ἀποδιδούς εἰς Ἥπειρον συναπεδήμησεν ἐπὶ τὴν Αἰδωνέως θυγατέρα τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς τῇ γυναικὶ Φερσεφόνην ὄνομα θέμενος, Κόρην δὲ τῇ θυγατρὶ, τῷ δὲ κυνὶ Κέρβερον, ἐκέλευε τούτῳ διαμάχεσθαι τοὺς μνωμένους τὴν παῖδα, καὶ λαβεῖν τὸν κρατήσαντα. (5) τοὺς μέντοι περὶ τὸν Πειρίθουν οὐ μνηστήρας ἦκειν ἀλλ' ἀρπασομένους πυνθανόμενος, συνέλαβε, καὶ τὸν μὲν Πειρίθουν εὐθὺς ἠφάνισε διὰ τοῦ κυνός, τὸν δὲ Θησέα καθεῖρξας ἐφύλαττεν.

6 αὐτοῦ] αὐτῷ M

11 ἐπακολουθησάντων Stephanus: ἐπὶ ἀκολουθησάντων codd.

b

(FGrHist 323a F 19)

Schol. (ss³ +) Lycoph. *Alex.* 513 (186.16 Scheer). “τῇ διαρπάγῳ κρεκί”· φησὶ δὲ ὁ **Ἑλλάνικος** ἑπταετῇ οὖσαν Ἑλένην ἀρπαγῇ ὑπὸ Θησέως.

(FGrHist 4 F 134, 323a F 20)

Schol. (A, D codd. CHRVL^a, Ge II (2.49.22 Nicole)) II. 3.144. “ἄμα τῇ γε (sc. Ἑλένη) καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο, / Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις”· ἑτέρα τῆς Θησέως μητρός ἐστιν αὕτη ἡ Αἴθρα· αἰσχρὸν γὰρ ὑπάρχει θεραπαίνης τρόπῳ ἀκολουθεῖν τῇ Ἑλένῃ τὴν Αἴθραν ἐκυρὰν νομισθεῖσαν.

ὡς ἱστορεῖ Ἑλλάνικος, Πειρίθους καὶ Θησεύς, ὁ μὲν Διὸς ὦν ὁ δὲ Ποσειδῶνος, συνέθεντο γαμήσειν Διὸς θυγατέρας, καὶ ἀρπάσαντες τὴν Ἑλένην κομιδῇ νέαν παρατίθενται εἰς Ἀφιδναν τῆς Ἀττικῆς Αἴθρη τῇ Πιτθῆος μὲν θυγατρὶ μητρὶ δὲ Θησέως. οὕτως εἰς Αἰδου παραγίνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. οἱ δὲ Διόσκουροι μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφήν, τὴν Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δὲ αἰχμαλωτίζουσιν.

3 ἑταῖρα VGe 6 ὡς γὰρ RVLa. γὰρ facile addere erat dum praecedentia excipi videbantur, ita ut Hellanicus narrare crederetur, quare Aethra Helenae socrus habita esset; cum tamen re vera exponit quomodo Helenae ancilla facta sit, novum scholium instituit De Marco 7 γαμήσαι ARVL^a θυγατέρα RV 8 Ἀφιδναν A; Ἀφιδαν HRV(-φει-) La (-φν-) Ge 11 σύμπασαν om. A

169

(FGrHist 323a F 22a)

τοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος ἐλθοῦσι καὶ τῷ Ὀρέστῃ οἱ Ἀθηναῖοι (δίκην) ἔφρασαν. τέλος δὲ ἀμφοτέρων ἐπαινούντων οἱ Ἀθηναῖοι τὴν δίκην ἐνέστησαν ἐννέα γενεαῖς ὕστερον μετὰ τὴν Ἀρεὶ καὶ Ποσειδῶνι περὶ Ἀλirroθίου δίκην, μετὰ δὲ τὴν Κεφάλου τοῦ Δηϊονέως, ὅστις τὴν Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἔχων γυναῖκα καὶ ἀποκτείνας ἐξ Ἀρείου πάγου δίκην {ὥς} δικασθεῖς ἔφυγεν, ἐξ γενεαῖς ὕστερον, μετὰ δὲ τὴν Δαιδάλου δίκην Τάλῳ τὸν ἀδελφιδοῦν σοφίας πέρι ἀγαμένου ἀποκτείναντος δολόντι θανάτῳ καὶ φυγόντος δίκην τρισὶ

2 lacunam post Sturz¹ supplevit Maass, *Analecta Eratosthenica* (1883) 134; ἐξηράτισαν pro ἔφρασαν sine lacuna Kirchhoff, *Hermes* 8 (1874) 188 3 post Ἀθηναῖοι temptavit Schwartz ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἔστησαν B 3 μετὰ τὴν Kirchhoff: δὲ μετὰ τῷ M¹; δὲ τὴν A; δὲ B 4 Ἀρεὶ τε A, Ἀρης B Ποσειδῶν B περὶ ὑπὲρ temptavit Jacoby Ἀλirroθίου M, Ἀλirroθίου T, Ἀλirroθίας A μετὰ δὲ τὴν εἰς T¹ M, εἰτα T¹ B 5 Κεφαλὴν τοῦ Δηϊόνος A, Κέφαλος ὁ Δηϊονέως MB, Κέφαλος δῆϊος ἔως T¹; ut supra Schwartz τὴν om. B 6 {ὥς} Schwartz: δίκην καταδικασθεῖς Kirchhoff; {δίκην ὥς} Wilamowitz, *Kl. Schr.* 4.673 (1889); {ὥς δικασθεῖς} Jacoby 7 δικαστὴς θεῖς A γενεὰς fere MTA post ὕστερον sententiam distinxit Schwartz, continuavit Kirchhoff 8 Τάλῳ—ἀγαμένου καλοσοφίας περιεχομένου ἀδελφιδοῦν MA; κάλλος σοφίας περιεχομένου ἀδελφιδοῦν T¹; ἀδελφιδοῦν Τάνταλον B: primum Τάλῳ σοφίας πέρι Kirchhoff post Meursium, *Areopagus* (1624) cap. 10 apud Jac. Gronovium, *Thesaurus Graecarum Antiquitatum* 5 (1699) 2115; tum τὸν ἀδελφιδοῦν ante σοφίας traiecit Schwartz; denique ἀγαμένου Wilamowitz (ἀγωνιζόμενον ceteri) 9 δολοῦντι T¹ {δίκην} Wilamowitz

γενεαῖς ὕστερον, αὕτη ἡ (περὶ) τῆς Κλυταιμῆστρας τῆς Τυνδάρῳ Ἀγαμέμνονα ἀποκτεινάσης (ἀποθανούσης δὲ) ὑπὸ Ὀρέστου δίκη ἐγένετο

Schol. (MTAB) Eur. Or. 1648 (1.238.8 Schwartz). “ἐνθένδε δ’ ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν”· περὶ τῆς Ὀρέστου κρίσεως ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος ταῦτα γράφων “τοῖς—ἐγένετο.”

1 ὕστερον. αὕτη Kirchhoff (περὶ) Wilamowitz τῆς Κλυταιμῆστρας] τῆς Κλυταιμῆ- A; Κλυταιμῆστρα cett. Ad nominis formam vide Fraenkel, *Aeschylus: Agamemnon* (1950) 2.52 τῆς (alterum)] ἡ B 2 Τυνδάρῳ TAB Ἀγαμέμνονος MT ἀποκτείνασα B ἀποκτεινάσης ὑπὸ Ὀρ. δίκη MTA: lacunam statuit, ita fere explevit Wilamowitz (praeterquam quod μὲν post ἀποκτ. inseruit) et suo Marte West (privatim); δίκη post ἀποκτεινάσης traiecit Schwartz, tum ὑπὲρ pro ὑπὸ scripsit Jacoby 3 pro δίκη—ἐγένετο haec B: καὶ ὑπὸ Ὀρέστου ἀποκτανθεῖσα συγκροτηθῆναι δίκην τῷ Ὀρέστῃ ὑπὸ Εὐμενίδων παρεσκεύασεν (sc. ἡ Κλυταιμῆστρα) ὅς μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν Ἀργούς ἐβασίλευσεν. ἐδίκασαν δὲ Ἀθῆναι καὶ Ἀρης, h.e. scholium alterum p. 239.7 (cui praefixum est ἄλλως) praecedenti continuatum.

Locum summam perscribit schol. (MTA) Eur. Or. 1651 (1.239.3 Schwartz) = FGrHist 4 F 169b, 323a F 22b. Libro de Iunonis sacerdotibus fr. assignavit Jacoby ad FGrHist 323a post Kirchhoffium.

E Scythicis de Hyperboreis Amazonibusque

185

(Ὑπερβόρειοι, Σαυρομάται, Ἀριμασποί, Σάκαι, Μασσαγέται)

Strab. 11.6.2 p. 507 (2.455.2 Kramer) = Hell. test. 24, FGrHist 687a T 3. ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς προσβόρρους κοινῶς οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς Σκύθας καὶ Κελτοσκύθας ἐκάλουν· οἱ δὲ τὸ πρῶτον διελόντες τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ Εὐξείνου καὶ Ἰστροῦ καὶ τοῦ Ἀδρίου κατοικοῦντας Ὑπερβορέους ἔλεγον καὶ Σαυρομάτας καὶ Ἀριμασπούς, τοὺς δὲ πέραν τῆς 5 Κασπίας θαλάττης τοὺς μὲν Σάκας, τοὺς δὲ Μασσαγέτας ἐκάλουν, οὐκ ἔχοντες ἀκριβὲς λέγειν περὶ αὐτῶν οὐδέν, καίπερ πρὸς Μασσαγέτας τοῦ Κύρου πόλεμον ἱστοροῦντες. ἀλλ’ οὔτε περὶ τούτων οὐδὲν ἠκρίβωτο πρὸς ἀλήθειαν οὔτε τὰ παλαιὰ τῶν Περσικῶν οὔτε τῶν Μηδικῶν ἢ Συριακῶν εἰς 10 πίστιν ἀφικνεῖτο μεγάλην διὰ τὴν τῶν συγγραφέων ἀπλότητα καὶ τὴν φιλομυθίαν. (3) ὁρῶντες γὰρ τοὺς φανερώς μυθογράφους εὐδοκιμοῦντας ᾤθησαν καὶ αὐτοὶ παρέξεσθαι τὴν γραφὴν ἡδέϊαν, ἐὰν ἐν ἱστορίας σχήματι λέγωσιν, ἃ μῆτε εἶδον μῆτε ἤκουσαν, ἢ οὐ παρά γε εἰδότες, σκοποῦντες αὐτὸ μόνον τοῦτο, ὅ τι ἀκρόασιν ἡδέϊαν ἔχοι καὶ θαυμαστήν. ῥᾶον δ’ ἂν τις 15 Ἡσιόδῳ (Hes. test. deest apud Jacoby) καὶ Ὀμήρῳ πιστεύσειεν

3 οἱ δὲ τὸ πρῶτον Koraes: οἱ δ’ ἐτι πρότερον codd. 7 ἀκριβὲς E: -ὥς rell.; de II non liquet 12 σχήμασι II 13 μῆτε II: μηδέποτε cett.; μηδέποτε μῆτε vel μηδέποτε . . . μηδὲ Meineke² 187 εἰδόντων] ἰδόντων dub. Koraes 14 αὐτὸ II (et Koraes c. con.): δι’ αὐτὸ δὲ rell.; δὲ αὐτὸ Meineke loc. cit. ὅ τι . . . ἔχοι Koraes: ὅτι . . . ἔχει codd. ῥᾶον II, z: ῥᾶδιον rell.

ἡρωολογοῦσι καὶ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς ἢ Κτησίᾳ (FGrHist 688 T 11a)
τε καὶ Ἡροδότῳ καὶ Ἑλλανίκῳ καὶ ἄλλοις τοιούτοις.

Ad sententiam cf. κατεφλυάρησαν ab eodem dictum in fr. proximo.

186

(Ἀλαζώνας, Καλλιπίδας)

Strab. 12.3.21 p. 550 (2.532.10 Kramer). οἱ μὲν μεταγράφουσιν (sc. in
Il. 2.856) Ἀλαζώνων, οἱ δ' Ἀμαζώνων ποιοῦντες, τὸ δ' "ἐξ Ἀλύβης"
ἐξ Ἀλόπης <ῆ> ἐξ Ἀλόβης, τοὺς μὲν Σκύθας Ἀλαζώνας φάσκοντες ὑπὲρ
τὸν Βορυσθένη καὶ Καλλιπίδας καὶ ἄλλα ὀνόματα ἅπερ Ἑλλάνικός τε
καὶ Ἡρόδοτος (4.17) καὶ Εὐδοξος (fr. 345 Lasserre) κατεφλυάρησαν
ἡμῶν . . .

2 Ἀλαζώνων Holstenius: Ἀλιζώνων D, Ἀλιζόνων B, Ἀλιζόνων C Ἀμαζόνων codd., corr.
Politus in interp. Latina Eustathii (1730-5) 2.788 3 <ῆ> Koracs Ἀλόβης Holstenius:
Ἀόλης codd. μὲν Koracs: δὲ codd. Ἀλαζώνας Koracs (Ἀλαζώνας iam Holstenius): Ἀλιζώνας
C (retinuit Jacoby), Ἀλιζώνας BD Eust.; Ἀλιζώνες, Ἀλαζόνες, Ἀλαζώνες Hdt. codd. <τοὺς> ὑπὲρ
dub. Radt 4 Καλλιπιδ- Hdt. codd. quidam

Hinc Eust. Il. 363.18.

187

(Ὑπερβορείους ὑπὲρ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη οἰκεῖν . . .
(διδάσκεσθαι δὲ δικαιοσύνην μὴ κρεοφαγούντας, ἀλλ'
ἀκροδρῦοις χρωμένους·
τοὺς ἐξακονταετείς ἐξω πυλῶν ἄγοντες ἀφανίζουσιν)

a

Steph. Byz. s.v. Ὑπερβόρειοι. (Praecedit Dam. fr. 1). Ἑλλάνικός
"Ὑπερβόρειοι" γράφει διὰ διφθόγγου.

-ει- etiam Theodoretus infra b

b

Clem. Al. Strom. 1.72.2 (2.46.7 Stählin-Früchtel-Treu) unde
Theodoretus, Graec. aff. cur. 12.44 (310.18 Raeder). τοὺς δὲ
Ὑπερβορέους Ἑλλάνικός ὑπὲρ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη οἰκεῖν ἱστορεῖ· διδάσκεσθαι
δὲ αὐτοὺς δικαιοσύνην μὴ κρεοφαγούντας, ἀλλ' ἀκροδρῦοις χρωμένους. τοὺς
ἐξακονταετείς οὐτοὶ ἐξω πυλῶν ἄγοντες ἀφανίζουσιν.

Fragmenta incertae sedis

187A

(FGrHist 4 F 187 bis)

(ἀπὸ Ἡλείου τοῦ Εὐρυπύλου τοὺς Ἡλείους λέγεσθαι)

Etym. Sym. s.v. Ἥλις. πόλις πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ. λέγεται καὶ ἡ χώρα
Ἥλις· τὸ ἐθνικὸν Ἡλείος. Ὅμηρος (Il. 2.615) Ἥλιδά φησιν, οὐκ Ἡλείους
δὲ ἀλλ' Ἑπειούς (v. 619) . . . Ἑλλάνικός δὲ ἀπὸ Ἡλείου τοῦ Εὐρυπύλου
Ἡλείους λέγεσθαι ἐν τῇ Ἥλιδι βασιλεύσαντας· ὥστε μὴ ἀπὸ τῆς Ἥλιδος
παρήχθαι τὸ Ἡλείος, ἀλλ' ὁμώνυμον εἶναι τῷ βασιλεῖ.

3 Εὐρυπύλου] errorem pro Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης (filia Ἐνδυμίωνος) agnovit Jacoby coll.
schol. (A*BD Ge II) Il. 11.688 = [Arist.] fr. 639 Rose in Peplo.

191

(περὶ Μαγνησίαν τὴν ἐπὶ Σιπύλου πηγὴν εἶναι
ἀφ' ἧς τοὺς πίνοντας τὰς κοιλίας ἀπολιθοῦσθαι)

Paradoxographus Florentinus, Mirabilia de aquis 16 (Paradox.
318.42 Giannini; vide et Henricum Öhler, Paradoxographi Florentini
anonymi opusculum de aquis mirabilibus (diss. Tubingae, 1913) p. 41).
Ἑλλάνικός φησι περὶ Μαγνησίαν τὴν ἐπὶ Σιπύλου πηγὴν εἶναι ἀφ' ἧς τοὺς
πίνοντας τὰς κοιλίας ἀπολιθοῦσθαι.

192

(ἀθήρα)

Συναγωγή λέξεων χρησίμων Anecd. Bach. 1.39.10 = Phot. (b,z) a 471
(1.55 Theodoridis). De vocibus ἀθάρη / ἀθήρα / ἀθέρα / ἀθάρα agitur.
ἔστι δὲ ἡ χρήσις τῆς λέξεως πολλή παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, κατὰ μὲν τὸ τέλος
διὰ τοῦ η προαγομένη, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ α, κατὰ δὲ πολλοὺς
ἄλλους κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ α, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ η· οὕτως
δὲ καὶ Ἑλλάνικός καὶ Σώφρων (fr. 77 Kaibel) ἐχρήσαντο.

3 Ἀττικισταῖς Phot. 4 πολλοὺς mirum (Kaibel) 6 ἐχρήσατο Anecd.

'turbatum videtur aliquo modo, Sophronis forma vix potest alia ac ἀθάρα fuisse, cf. ibid.
351,27' Kaibel.

193

(ἀμφίσβατα)

Hsch. α 4103 (1.144 Latte) = Phot. (b,z) α 1373 (1.143 Theodoridis) = *Suda* α 1768 (1.158.6 Adler). ἀμφίσβατα· τὰ ἀμφισβητήσιμα· **Ἑλλάνικος**.

2 lemma ἀμφίσβατα Phot., *Suda*

3 Ἑλλάνικος om. Hsch.

194

(ἀνεξεύρετα)

Phot. (b,z) α 1846 (1.182 Theodoridis). ἀνεξεύρετα· ἐν γ' Θουκυδίδης (3.87.3)· “ἀνεξεύρετος ἀριθμός”· οὕτως δὲ καὶ **Ἑλλάνικος** κέχρηται.

nil nisi ἀνεξεύρετα· ἀνεξεύρετος ἀριθμός in ordine z, in marg. add. οὕτως Θουκυδίδης καὶ Ἑλλάνικος.

Hinc Erbse Acl. Dion. α 132.

195

(quosdam ex gente Epiorum ducenos explere annos)

Val. Max. 8.13 ext. 6 (2.551 Briscoe), unde Plinius. *HN* 7.154 (2.53.10 Mayhoff). **Hellanicus** vero ait quosdam ex gente Epiorum, quae pars Aetoliae est, ducenos explere annos, eique subscribit **Damastes** (fr. 5b) hoc amplius adfirmans, Litorium quendam ex iis maximarum virium staturaeque praecipuae trecentessimum annum cumulasse.

2 Epiorum Aldus (ed. 1502) ex Plinio; Epiorum Val. codd. delenda', Briscoe

3 quae . . . est 'fort.

4 Pictoreum Plinius

196

(ὠνομάσθη Παρνασσὸς ἀπὸ Παρνησοῦ ἥρωος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.711g (182.9 Wendel). “πολλὰ δὲ Κωρύκλαι νύμφαι . . . / θαρσύνεσκον (sc. Ἀπόλλωνα) ἔπεσσαν”· ἄντρον ἐν Παρνασσῷ Κωρύκιον. ὠνομάσθη δὲ Παρνασσὸς ἀπὸ Παρνησοῦ {τοῦ} ἐγγωρίου ἥρωος, ὡς **Ἑλλάνικος**. Ἄνδρων δέ (fr. 8), ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος· καὶ τὸ πρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ κατὰ φθορὰν τοῦ (λ) στοιχείου Παρνασσός.

3 Παρνησοῦ Preller p. 33: -νησοῦ L, -νασσοῦ P, -νασοῦ Est. gr. 77 del. Wendel add. Jacoby

Fortasse ex Deucalionea (frr. 6–17).

197

ἀναρριχῶνται δὲ ὥσπερ οἱ πίθηκοι ἐπ' ἄκρα τὰ δένδρα

Schol. (RV) Ar. *Pax* 70b (p. 19 Holwerda) = *Suda* α 2313 (1.207.19 Adler). “ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος / πρὸς ταῦτ' ἀνρριχᾶτ' ἄν εἰς τὸν οὐρανόν”· τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. **Ἑλλάνικος**· “ἀναρριχῶνται—δένδρα.”

(Hell.) ἀναρριχᾶται δὲ ὥσπερ πίθηκος *Suda*, quae pergit τουτέστι πρὸς ὕψος ἀνέβαινε, πρὸς δένδρα καὶ τοίχους, nempe Aristophanem interpretatus potius quam Hellanicum (cf. schol. 70a), unde opinor numerus singularis irrepsit.

(Schol.) 3 κυρίως τὸ κτλ. *Suda* 4 in ἔλεγον desinit cod. R schol. Ar.

197A

(FGrHist 4 F 197 bis)

(Αἶνος πρότερον ἐκαλεῖτο Πολτυμβρία ἀπὸ Πόλτυος τοῦ βασιλέως)

PSI XIV 1390 (saec. ii p.C.) fr. C ii ed. Bartoletti (primi edd. Norsa et Vitelli, *ASNP* 4 (1935) 3 sqq.; denuo edd. Lloyd-Jones et Parsons, *SH* 416) = schol. in Euphorionis *Hippomedontem Maiorem*.

1(28) ὕμνο[ν . . .]φ[. . .]ο μεγακλέος Ἰπ[πομέδοντος
γαίης παρθενικαὶ Ἀ[ι]θηθρίδες ἐντυ[
Πόλ]τυος ὡς Αἶν[ο]υ τε γερω[τ]ιαδαο π[ολ-]

in marg. inf. haec:

5] . . . πρότερον μ(έν) Πολτυμβρίαν κ[α]λουμ(ένην) π[ά]λαι αἰθι[ε]
ἐ]καλεῖτο δ(ὲ) Πολτυμβρία ἀπὸ Πόλτυος τ[οῦ] βασιλ(έως) .[
] **Ἑλλάνικος**.

Papyrus contuli. 1 incipit carmen] . . . : lego λ vel α, tum partem sin. litterae rotundae; ὑπερ]φ[ιδ]λ[οῖ]ο Bartoletti μέγακλέος suppl. Norsa-Vitelli 2 Αἰθηθρίδος coni. Maas, *Gnomon* 11 (1935) 103 ἐντύ[νεσθε Norsa-Vitelli, ἐντύ[νοτε Latte, *Kl. Schr.* 565 (1935) 3 init. suppl. Norsa-Vitelli γερω[τ]ια pap. (γ satis certum; fort. τ),]ον vel fort.]ων supra ω scripto; Γερωι- legitur *P.Oxy.* 3711 ii 34 πολένην Norsa-Vitelli, Latte p. 564; -ίγη Bartoletti; πόλισμα van Groningen, ed. Euphor. (1977) 4 π[ά]λαι lego; fort. igitur ταύ]την πρότερον . . . πάλαι αἰθι[ε] Αἶνον ἐπωνό[μα]σαν. ἐ]καλεῖτο κτλ. (πάλαι cum ἐπωνόμασαν coniuncto) 5 . . . : fort. α[5 sq. [αὐτῆς | ὡς] c.g. Norsa-Vitelli; fortasse plura intersteterunt (cf. supra ad 4 sq.).

Fortasse e Troicis petitum, nisi de Hercule agitur.

198

(Αἵπεια)

Steph. Byz. s.v. Αἵπεια. πόλις Λακωνικῆς, ὡς Ζέλεια . . . ἔστι καὶ ἑτέρα Κύπρου. γ' Κρήτης, ὡς Ἑλλάνικος.

1 ἔστι καὶ ἑτέρα Meineke coll. Eust. II. 743.22: οὕτω καὶ ἡ codd.

2 Κύπρος PV

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσωδ. 1.274.43.

199

(Γέλα καλεῖται ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἵτνης καὶ Ὑμάρου)

a

Steph. Byz. s.v. Γέλα. πόλις Σικελίας . . . καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα, ὁ δὲ ποταμὸς ὅτι πολλὴν πᾶχνην γεννᾷ: ταύτην γὰρ τῇ Ὀπικῶν φωνῇ καὶ Σικελῶν γέλαν λέγεσθαι. Πρόξενος δ' ἐν α' τῶν περὶ πόρων Σικελικῶν (FGrHist 703 F 4) καὶ Ἑλλάνικος ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἵτνης καὶ Ὑμάρου.

3 πόρων R^{maas}; πύρρων R in ordine, Q; πύρρων P, quod probavit Wilamowitz in exemplari suo in Academia Berolinensi conservato; πόρων Cluverius, *Sicilia antiqua* (1619) 198
4 Αἵτνης R^{pc}; Αἵτνου R^{as}, PQ Ὑμάρου temptavit Meineke; Ὑκάρου olim idem¹ 1.27, prob. Wilamowitz³ 63; Καμάρου Maass, *Österr. Jahresh.* 9.145; Τηπάρου Wikén, *Die Kunde der Hellenen von dem Lande und den Völkern der Apenninenhalbinsel bis 300 v. Chr.* (1937) 117 n. 4; τοῦ Μάρου dub. Pais, *Storia di Sicilia* 1 (1894) 233 n. 1

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσωδ. 1.30.9, 253.25.

b

Schol. (e₈) Thuc. 6.4.3 (330.5 Hude). “τῇ μὲν πόλει ἀπὸ τοῦ Γέλα ποταμοῦ τοῦνομα ἐγένετο”. Τζέτζης.

οὕτως Ἐπαφρόδιτος, ὡς λέγεις, γράφει.

Γέλας δ' ἐκλήθη τῷ πᾶχνην πολλὴν φέρειν.

κλήσιν ἐκεῖ γὰρ ἡ πᾶχνη ταύτην φέρει. (σὺν Ἑλλανίκῳ)

ὁ Πρόξενος δὲ σὺν τισιν ἄλλοις λέγει

5 Γέλωνος ἀνδρὸς ἕκ τινος Γέλαν πόλιν.

(οὗτος ὁ Γέλων υἱὸς Αἵτνης καὶ Ὑμάρου.)

ἐξ Ἀντιφήμεου δ' αὖ γέλωτός τις λέγει

χρησμῷ μαθὼν γὰρ ὡς πόλιν μέλλει κτίσσαι

'uncis inclusa extra versus vel supra addita', Hude; quae ad 3 scripsit scholiasta sane falso addita sunt, cf. a. Nil novi hic praesto est nisi nomen fontis Epaphroditis (si quidem Tzetzae confidendum); fr. deest apud Luenzner 4 Proxenus, FGrHist 703 F 4 6 οἶτος Hude: οὕτως cod.

10 γελᾷ, δοκήσας τῶν ἀνελπίστων τόδε·
κλήσιν ὅθεν τέθεικε τῇ πόλει Γέλαν.
(ὁ Θεόπομπος)

11 ὡς Θ. Schwabe, *Leipziger Studien* 4 (1881) 76

Theopompus, FGrHist 115 F 358

200

(Καρὶς ἢ Κῶς)

Steph. Byz. s.v. Καρία. ἔστι καὶ Καριᾶτις καὶ Καρίς ἀπὸ τῆς Καρὸς γενικῆς. Καρίς δὲ ἐλέγετο ἢ Κῶς, ὡς Ἑλλάνικος.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσωδ. 1.98.25.

201

(Σπάλαθρα)

Steph. Byz. s.v. Σπαλέθρη. πόλις Θεσσαλίας. Ἑλλάνικος δὲ Σπάλαθραν αὐτὴν φησι.

lemma: -λάθρη dub. Meineke an Σπαλάθραν (Jacoby)? Σπάλαθρον apogr. V, Meineke

Ex Thessaliciis (fr. 52) vel Deucalionea (frr. 6–17). Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσωδ. 1.341.3.

(FGrHist 4 F 201 bis = fr. 152A)

201A

(†Φυρονίου† τὴν Παρθένον)

Schol. (S) Arat. *Phaen.* 97 (127.15 Martin, qui omnia correxit). “ἀμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ὑπο σκέπτοιο Βοώτew / Παρθένον”. ἄλλοι δὲ φασιν αὐτὴν εἶναι θυγατέρα Ἀστράου καὶ Ἡμέρας, Φανόδικος δὲ (fr. novum) Σταφύλου ἐν α' Δηλιακῶν καὶ Χρυσοθέμιδος. Ἑλλάνικος †Φυρονίου† φησὶν, Ἐρατοσθένης δὲ (fr. novum) αὐτὴν φησι εἶναι τὴν Ἡριγόνην τοῦ Ἰκαρίου, Ἀμφίων δὲ (FGrHist 387 addendum) τὴν ἐκ τῶν Μουσῶν Θέσπειαν Ἀσωποῦ παῖδα.

4 σταφύλ, tum spatium cod. Δηλιακοῖς cod. ἐλάνικος cod. 5 Φορωνέως dub. Martin cf. [Eratosth.] 'Catalogos' fr. I p. 39 Robert, Hyg. *Astr.* 2.4 apud Robert p. 77 6 Ἡριγόνου cod. καρίου cod.

Fort. ex Phoronide (frr. 1–5).

202

(τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια)

Joseph. *AJ* 1.108. Vide Hec. fr. 35.

202A

(FGrHist 4 F 87)

(Θεολογία)

Dam. *Pr.* 123² (3.160.17 Westerink–Combès). ἡ δὲ κατὰ τὸν Ἰερώνυμον φερομένη καὶ Ἑλλάνικον (sc. Ὀρφικὴ θεολογία; Orphic. fr. 54 Kern = FGrHist 787 F 3), εἶπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν (test. 18B), οὕτως ἔχει. “ὕδωρ ἦν” φησιν “ἐξ ἀρχῆς καὶ ὕλη, ἐξ ἧς ἐπάγη ἡ γῆ,” δύο ταύτας ἀρχὰς ὑποτιθέμενος πρῶτας, ὕδωρ καὶ γῆν . . . τὴν δὲ τρίτην ἀρχὴν μετὰ τὰς δύο γεννηθῆναι μὲν ἐκ τούτων, ὕδατος φημι καὶ γῆς, δράκοντα δὲ εἶναι κεφαλὰς ἔχοντα προσπεφυκυίας ταύρου καὶ λέοντος, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ πρόσωπον, ἔχειν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων πτερὰ, ὠνομάσθαι δὲ Χρόνον ἀγήραον καὶ Ἡρακλῆα τὸν αὐτόν. συνεῖναι δὲ αὐτῷ τὴν Ἀνάγκην, φύσιν οὖσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀδράστειαν, δισώματον, διωργυιωμένην ἐν παντί τῷ κόσμῳ, τῶν περάτων αὐτοῦ ἐφαπτομένην. ταύτην οἶμαι λέγεσθαι τὴν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστῶσαν, πλὴν ὅτι ἀρσενόθηλυν αὐτὴν ὑπεστήσατο πρὸς ἔνδειξιν τῆς πάντων γεννητικῆς αἰτίας . . . ὁ Χρόνος οὗτος ὁ δράκων γεννᾶται τριπλὴν γονὴν. “Αἰθέρα” φησὶ “νοτερόν” καὶ “Χάος ἄπειρον” καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις “Ἐρεβος ὁμιχλῶδες” . . . ἀλλὰ μὴν “ἐν τούτοις,” ὥς λέγει, “ὁ Χρόνος ὧν ἐγέννησεν,” τοῦ Χρόνου ποιούσα γέννημα καὶ αὕτη ἡ παράδοσις, καὶ ἐν τούτοις τικτόμενον, ὅτι καὶ ἀπὸ τούτων ἡ τρίτη πρόεισι νοητὴ τριάς. τίς οὖν αὕτη ἐστί; τὸ ὧν ἡ δυὰς τῶν ἐν αὐτῷ φύσεων, ἄρρενος καὶ θηλείας, καὶ τῶν ἐν μέσῳ παντοίων σπερμάτων τὸ πλήθος. καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸν δισώματον, πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὅς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε ταύρων κεφαλὰς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον . . . ταύτης δὲ τῆς τρίτης τριάδος τὸν τρίτον θεὸν καὶ ἦδε ἡ Θεολογία πρωτόγονον ἀνυμνεῖ καὶ Δία καλεῖ πάντων διατάκτορα καὶ ὅλου τοῦ κόσμου διὸ καὶ Πᾶνα καλεῖσθαι.

5 πρῶτας Kroll, *RhM*² 52 (1897) 290: πρῶτος A 9 ἀγήραον Lobeck, *Aglaophamus* (1829) 485: -ατον A 10 δισώματον Gruppe apud Roscher 3.2251: ἀσώμ- A 20 δισώματον Westerink post Lobeck 486 n.: ἀσώμ- A

Si Lesbium hic habemus, dices Hieronymum eum laudavisse in prooemio tamquam rerum divinarum vel saltem Orphicarum auctorem (cf. fr. 5), ita ut Damascio difficile fuerit diiudicare uter librum scripsisset; sed Hieronymi utique omnia haec. Hellanici filius ‘Sandon’ (Scamon? q.v.) ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα scripsit teste *Suda* s.v. Σάνδων.

202B

(FGrHist 4 F 90)

(Iunonem ab Iove vinctam et degravatam incudibus ferreis)

Fulg. *Myth.* 1.3 (19.1 Helm). *nam et Teopompus in Cipriaco carmine (FGrHist 115 F 410; SH 766) et Hellanicus in †dios poltithia† quam descripsit ait Iunonem ab Iove vinctam catenis aureis et degravatam incudibus ferreis (Il. 15.18 sqq.), illud nihilominus dicere volentes, quod*
 5 *aer igni caelesti coniunctior duobus deorsum elementis misceatur, id est aquae et terrae, quae elementa duobus superioribus graviora sunt.*

2 poltithia] politia Plasberg, i.e. ἐν Διὸς πολιτείᾳ; πολυτυχία cdd. olim; πολυτοκία vel πολυτεκνία Vossius, *De hist. gr.* 365 = p. 31 Westermann; πολυπτυχία Sturz; πολιουχία Nicolai
 3 degravatam H man.², Neap. IV D 13 n. CLXIII: depravatam tell.

**202C

(Κιναίθωνα Λακεδαιμόνιον τὸν τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότα)

Schol. (A) Eur. *Tro.* 822 (2.365.6 Schwartz). “Λαομεδόντιε παῖ”· τὸν Γανυμήδην καθ’ Ὀμηρον (*Il.* 5.266, 20.232) Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι, ὃν οἱ μὲν Θεστορίδην Φωκ(αι)έα φασίν, οἱ δὲ Κιναίθωνα Λακεδαιμόνιον ὡς
 5 Ἑλλάνικος, οἱ δὲ Διόδωρον Ἐρυθραῖον φησὶ δὲ οὕτως· (citatur fr. 6 Davies, 29 Bernabé).

3 πεπον- cod. teste Schwartz; πεποι- teste Kampmann (ed. 1837), nisi tacite correxit 4 cm. Schwartz 5 Ἑλλάνικος Hermann, *Opuscula* 5.185 (1834): μελάνικος cod. φησὶ Hermann: φασὶ cod.

Hellanico grammatico adscribunt multi; vide F. Montanari, *SCO* 37 (1987) 183–9; *I frammenti dei grammatici Agathokles, Hellanikos, Ptolemaios Epithetes (SGLG* 7, 1988) 72 sq. Sunt qui nomen Hellanici per coniecturam in Pher. fr. 40 inseruerunt; vide sis ad Hell. fr. 157.

HERODORUS HERACLEOTA (*FGrHist* 31)

fl. ca. 400 a.C.

Testimonia

Vocatur Herodorus ὁ Ἡρακλεώτης fr. 16, 21, 57, 58 = *FGrHist* 31 T 1, cf. fr. 51, 54; ὁ Ποντικός fr. 19, 22b = *FGrHist* 31 T 2, 25bc; συγγραφεὺς fr. 25c (cf. 12, 14); γραμματικός e coniectura fr. 34a = *FGrHist* 31 T 4. Saepissime pro Herodoro Herodotus nominatur, quem errorem etiam tum correximus cum auctoris non librari esse visus est, nam Herodorum a ps.-Ioanne (fr. 14) hominem sapientissimum praedicatum esse quis credat?

1A. Arist. *HA* 6.5 p. 563a 7 (2.75 Louis); 9.11 p. 615a 9 (3.85 Louis) unde Antig. Car. *Historiarum mirabilium collectio* 42 (*Paradox.* 54.276 Giannini) = *FGrHist* 31 T 3. Ἡρόδωρος ὁ Βρύσσωνος τοῦ σοφιστοῦ (fr. 202 Döring) πατήρ . . . (vide fr. 22a).

1B. Steph. Byz. s.v. Δρύπη. (vide fr. 36) . . . Ἡρόδωρος, ὃν παρατίθησιν Ἐπαφρόδιτος (fr. 27 Luenzner).

1C. Ath. 11.111 p. 504b (3.114.7 Kaibel). οὕτως δὲ τοὺς πότους Λυσανίας φησὶν ὁ Κυρηναῖος Ἡρόδωρον εἰρηκέναι ἐν τούτοις (vide fr. 59).

2 Λυσανίας Valckenaer: Λυσανίας cod.

1D. Schol. (A) Pind. *Ol.* 7.25 (1.204.19 Drachmann). Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης (sc. τὴν Πόδον) γενεαλογεῖ Ἡρόδωρος (fr. 62) παρ' Ἡροφίλῳ.

2 Ἡροφίλῳ Drachmann: Ἡροφίλου cod.

Fragmenta

Conspectus: Frr. 1–4 Herculis narratio

1 E quinto libro

2 E decimo libro

3 E decimo septimo libro

4 Sine libri numero traditum

Frr. 5–10 Argonautica

Fr. 11 Pelopia

Fr. 12 Orphei Musaeique historia

Frr. 13–64 Sine librorum titulis tradita

13–37 De Hercule

38–55 Argonautica

56–7 E Pelopia

58–64 Varia

Fr. 64A–67A Dubia

Frr. 1–4. ὁ καθ' Ἡρακλέα λόγος

Citatur ὁ καθ' Ἡρακλέα λόγος fr. 1, 3–4; τὰ καθ' Ἡρακλέα fr. 2. Ad Herculis fabulam pertinent etiam fr. 13–37, fort. 7 (vide ad loc.), 41, 60, 62–3; hoc libro sedem habuisse fr. 50 coniecit Heyne (vide ad loc.).

E quinto libro

****1**

(ἢ ἄλιμος βρώσις)

Schol. (AZBTQOR) Hes. *Op.* 41 (23.14 Pertusi) = Plut. fr. 26 Sandbach. “νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμῖν παντός / οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ”. ἴσως δὲ καὶ ἀφ' ἱστορίας τοῦτο λέγει. Ἑρμιππος γὰρ ἐν τῷ <Περὶ> τῶν ἐπτὰ σοφῶν (*FGrHist* 1026 F 12a) περὶ τῆς ἀλίμου βρώσεως λέγει—μέμνηται δὲ ταύτης τῆς ἀλίμου καὶ Ἡρόδωρος ἐν τῷ πέμπτῳ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου καὶ Πλάτων ἐν <τῷ> τρίτῳ τῶν Νόμων (677e = Epimen. *Vorsokr.* 3 A 5)—Ἐπιμενίδην, φησί, μικρόν τι ἐδεσμάτιον προσφερόμενον ὦδε ὅλην διατελεῖν τὴν ἡμέραν ἄσιτον καὶ ἄποτον. ἦν δ' ἐξ ἀσφοδέλου καὶ μαλάχης ὅπερ αὐτὸν ἄλιμον καὶ ἄδυτον ἐποίει.

4 add. Jacoby 5 βρώσεως R (sic): om. cett. 5 sqq. μέμνηται—Νόμων] tamquam additamentum secl. Sandbach; cf. Bollansée ad Hermippi locum 5 ταύτης R: om. cett. 6 Ἡρόδωρος D. Heinsius (ed. 1603) et iam (teste eodem Heinsio) Casaubonus² (atqui locum non inveni): -δοτος codd. πέμπτῳ] ιε' dub. Jacoby 7 add. Bernardakis, ed. Plut. *Moralia* vol. 8 (1896) Ἐπιμην- codd. 9 ἄσιτον καὶ ἄποτον Pertusi: -ος bis R; om. cett.

E decimo libro

2

τὸ δὲ Ἰβηρικὸν γένος τοῦτο, ὅπερ φημὶ οἰκεῖν τὰ παράλια
τοῦ διάπλου, διώριται ὀνόμασιν ἐν γένος ἐὼν κατὰ φύλα·
πρῶτον μὲν οἱ ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις οἰκοῦντες τὰ πρὸς δυσμέων
Κύνητες ὀνομάζονται—ἀπ' ἐκείνων δὲ ἤδη πρὸς βορέαν ἰόντι
5 Γλήτες—μετὰ δὲ Ταρτήσιοι, μετὰ δὲ Ἑλβυσίνιοι, μετὰ δὲ
Μαστιηνοί, μετὰ δὲ Κελκιανοί, ἔπειτα δὲ ἤδη ὁ πορθμός

Steph. Byz. s.v. Ἰβηρία apud Const. Porph. *De admin. imp.* 23 (p. 98 Moravcsik-Jenkins). Ἰβηρία δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ γῆς β' (*FGrHist* 244 F 324) . . . ταύτης δὲ πολλά φασιν ἔθνη διαιρεῖσθαι, καθάπερ Ἡρόδωρος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλέα γέγραφεν ἱστορίᾳ οὕτως· “τὸ δὲ—†ἡδιορόδανος.”

(Herod.) 2 διάπλου Bandurius: διαπλοῦ cod.; Ὠκεανοῦ Berkelius 4 sq. distinxit Schulten, *Hermes* 49 (1914) 153 5 Ἑλβυσίνιοι Berkelius: Ἑλευσίνιοι cod. 6 Μαστιηνοί Berkelius: Μαστινοί cod. Καλπιανοί Berkelius; Κελτικοί dub. Meineke ἤδη ὁ πορθμός Schulten: ἡδιορόδανος cod., i.e. ἡδη ὁ Ῥοδανός (Berkelius) (Steph.) 3 in ποταμοῦ deficiunt epit. codd. 5 Ἡρόδωρος Berkelius: ἡ Ῥόδοτος cod. τῶν Bandurius (ed. 1711): τῇ cod. ἱστορίᾳ] ἱστοριῶν dub. Meineke; ἱστοριῶν Jacoby

De Cynetibus Gletibusque refert Stephanus brevius s.vv. *Κυνητικόν* (393.12 Meineke = *FGrHist* 31 F 2b) et *Γλήτες* (209.14 Meineke = *FGrHist* 31 F 2c) nomine Herodori utrobique recte tradito. Hinc Lentz Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.401.23, cf. 380.27.

E decimo septimo libro

3

(τὸν διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ Εὐνομον καλεῖσθαι)

Ath. 9.80 p. 410f. Vide Hell. fr. 2.

Sine libri numero traditum

**4

(κατεληλυθέναι ἀπὸ γῆς ἄνω λέοντα τὸν ὑφ' Ἡρακλέους φονευθέντα)

Tatianus, *Ad Gr.* 27 (29.10 Schwartz) = Epimen. *Vorsokr.* 3 B 2. ἡ πῶς οὐκ ἡλίθιον πιθέσθαι τοῖς Ἡροδώρου βιβλίοις περὶ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου, γῆν ἄνω κηρύττουσιν κατεληλυθέναι τε ἀπ' αὐτῆς λέοντα τὸν ὑφ' Ἡρακλέους φονευθέντα;

2 Ἡροδώρου Worth (ed. 1700): -δότου codd. (-ό- in rasura M) 3 κηρύττουσιν] ‘n[ämlich] τὴν σελήνην’ *Vorsokr.*

De mundo superiore vide etiam fr. 21-2.

Frr. 5-10. Ἀργοναυτικά sive Ἀργοναῦται

Citantur Ἀργοναυτικά frr. 5-7, Ἀργοναῦται frr. 8-10. Huc pertinent etiam frr. 38-55, necnon 65, 67A, dumtaxat genuina.

5

(Εὐρυβάτην Τελέοντος υἱόν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.71-4, (13.13 Wendel). “εἵπετο δ' Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκίῃς Ἐρυβάτης / υἱὲς ὁ μὲν (sc. Ἐριβώτης) Τελέοντος, ὁ δ' Ἴρου Ἀκτορίδαο”. Ἡρόδωρος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς τοῦτον Εὐρυβάτην καλεῖ καὶ φησιν αὐτὸν Τελέοντος υἱόν.

6

(ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.769-73 (68.8 Wendel). “βῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστυ”. ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς.

Praecedat in scholio paulo ante Hell. fr. 162.

7

(Γηγενεῖς)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.936-49o (82.19 Wendel). “ἔστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος / . . . / Ἀρκτων μιν καλέουσιν Ὅρος περιναϊετᾶοντες. / καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ἐνναίεσκον / Γηγενεῖς”. τούτων καὶ Ἡρόδωρος μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, καὶ 5 ὅτι ἐπολέμησαν Ἡρακλεῖ.

5 ad finem (ἐν τῷ καθ' Ἡρακλέα γράφει) vel sim. suppl. Knaack, *BPhW* 24 (1904) 584, cf. *Hermes* 37 (1902) 293 n. 1

8

(ἔτυχον μέχρι ἐ' σταδίων ἀναπλεύσαντες διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμισόμενοι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.901 (193.13 Wendel). “καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς”. διὰ τοῦ Ἀχέροντος ἐξήλασαν ποταμοῦ. ἔτυχον γὰρ μέχρι ἐ' σταδίων ἀναπλεύσαντες διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμισόμενοι, ὥς φησι καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις.

4 καθορμισόμενοι Keil: -σάμενοι L; μεθ- fere P

(χρησμός ἦν Αἰήτη δεδομένος ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.594–8a (236.11 Wendel). “ὥς ποτε βάζιν / λευγαλέην οὐ (sc. Aietes) πατρὸς ἐπέκλυεν Ἡελίοιο, / χρειώ μιν πυκινόν τε δόλον βουλὰς τε γενέθλης / σφωϊτέρης Ἀτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι”. ὅτι δὲ χρησμός ἦν Αἰήτη δεδομένος ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι καὶ **Ἡρόδωρος** ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ· τούτου ἔνεκα καὶ τὴν ζεύξιν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

4 συγγενῶν l. ad 605, ubi haec brevius iterantur Herodorus

6 λέγει] sc. Apollonius potius quam

10

(διὰ τῆς αὐτῆς ἐπανελθεῖν θαλάσσης (sc. τοὺς Ἀργοναύτας)
δι' ἧς ἦλθον εἰς Κόλχους)

Schol. Ap. Rhod. 4.257–62b. Vide Hec. fr. 18a.

Fr. 11. Πελοπέια

Huc nimirum pertinent etiam frr. 56–7.

11

(τὸν δὲ Ὀρέστην ἐκκλαπέντα εἶναι τριῶν ἐτῶν)

Schol. Pind. *Pyth.* 11.25b. Vide Pher. fr. 134.

Fr. 12. Ὀρφέως καὶ Μουσαίου ἱστορία

Huc fortasse pertinent etiam frr. 42–3.

12

(Φαιακίδα τὴν Ὀασιν)

Olympiodorus apud Phot. *Bibl.* 80 p. 61a 29 (1.180 Henry) = R. C. Blockley, *The Fragmentary Classicising Historians of the Later Roman Empire* 2 (Liverpool 1983) p. 194 fr. 32. λέγει δὲ ὅτι νῆσος (sc. ἡ Ὀασις) τὸ παλαιὸν ἦν καὶ ἀπεχερσώθη, καὶ ὅτι ταύτην καλεῖ Ἡρόδοτος (3.26.1) Μακάρων νήσους. **Ἡρόδωρος** δὲ ὁ τὴν Ὀρφέως (*Vorsokr.* 1 A 13a) καὶ Μουσαίου συγγραψας ἱστορίαν Φαιακίδα ταύτην καλεῖ.

(Libri titulus traditur *Περὶ Ἡρακλείας* fr. 50, q.v.)

Frr. 13–64. Sine librorum titulis tradita

De Hercule

Ex libro de Hercule (frr. 1–4).

13

(Ἡρακλέα μάντιν καὶ φυσικὸν παρὰ Ἀτλαντος τοῦ Φρυγὸς
διαδέχεσθαι τοὺς τοῦ κόσμου κίονας)

Clem. Al. *Strom.* 1.73.2 (2.47.3 Stählin–Früchtel–Treu). **Ἡρόδωρος** δὲ τὸν Ἡρακλέα μάντιν καὶ φυσικὸν γενόμενον ἱστορεῖ παρὰ Ἀτλαντος τοῦ βαρβάρου τοῦ Φρυγὸς διαδέχεσθαι τοὺς τοῦ κόσμου κίονας, αἰνιττομένου τοῦ μύθου τὴν τῶν οὐρανίων ἐπιστήμην μαθήσει διαδέχεσθαι.

**14

(ἄλλους Ἡρακλεῖς γεγενῆσθαι ἐπτά)

Ps.-Ioannes Antiochenus, *FHG* 4.543 fr. 6,6 in cod. Par. gr. 854 fol. 236 ed. Cramer *Anecd. Par.* 2.380.22 +. ἐγέννησε δὲ Ζεὺς καὶ ἕτερον υἱὸν ὀνόματι Ἡρακλῇ μετὰ Ἀλκμήνης τῆς Θηβαίας, ὃς ἐκλήθη τριέσπερος. οὗτος Ἡρακλῆς κατέδειξε τοῦτο· φιλοσοφεῖν ἐν τοῖς ἐσπερίοις μέρεσιν ἦτοι τοῖς δυτικοῖς. τοῦτον ἀποθεώσαντες οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίην ἐκάλεσαν ἀστέρα οὐράνιον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ {τὸν ἀστροχίτωνα} Ἡρακλέα. ὃν γράφουσιν ἀντὶ χίτωνος δορὰν λέοντος φοροῦντα καὶ ῥόπαλον φέροντα καὶ τρία μῆλα κρατοῦντα. ἅπερ ἀφελέσθαι αὐτὸν ἐμυθολόγησαν τῷ ῥοπάλῳ φονεύσαντα τὸν δράκοντα, τουτέστι νικήσαντα τὸν πονηρὸν καὶ ποικίλον τῆς πικρᾶς ἐπιθυμίας λογισμὸν διὰ τοῦ ῥοπάλου τῆς φιλοσοφίας, ἔχοντα περιβόλαιον γενναῖον φρόνημα ὡς δορὰν λέοντος. καὶ οὕτως ἀφείλετο τὰ τρία μῆλα, ὅπερ ἐστὶ τρεῖς ἀρετάς· τὸ μὴ ὀργίζεσθαι, τὸ μὴ φιλαργυρεῖν, τὸ μὴ φιλιδονεῖν. διὰ γὰρ τοῦ ῥοπάλου τῆς καρτερικῆς ψυχῆς καὶ τῆς δορᾶς τοῦ θραυστάτου καὶ σώφρονος λογισμοῦ ἐνίκησε τὸν γῆινον

5 οἱ ἐκ om. *Anecd.*; habet Cedrenus 1.33 Bekker 6 ἐκάλεσε *Anecd.* delevi (om. Cedrenus) 7 ab ὃν γράφουσιν incipit ecloga Constantini Porphyrogeniti ed. Büttner-Wobst, *Excerpta de virtutibus et vitiis* 1 (1906) 164 ἀντὶ χίτωνος om. *Anecd.*, Const. φοροῦντα] ἡμφιεσμένον Cedren. 8 ἅπερ τρία μῆλα *Anecd.*, Const. 9 sq. πονηρὸν καὶ ποικίλον] πολυποικίλον *Anecd.*, Const. 10 πικρᾶς om. Cedren.; πονηρᾶς Const. 11 γενναῖον om. *Anecd.*, Const. 14 θραυστάτου καὶ om. Cedren.; καὶ om. *Anecd.* (habent Const. et cod. Par. 1630, quem legis apud Müllerum) γῆινον] υἱὸν *Anecd.*, Const.

τῆς φαύλης ἐπιθυμίας ἀγῶνα, φιλοσοφήσας μέχρι θανάτου, καθὼς Ἡρόδωρος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο, ὃς καὶ ἄλλους Ἡρακλεῖς ἱστορεῖ γεγενῆσθαι ἐπτά.

1 ἀγῶνα om. *Anecd.*, Const. in θανάτου def. Const. 2 Ἡρόδωρος Wesseling, *Dissertatio Herodotea* (1758) 24: -δωτος codd.

Ex Const. *Suda* η 475.

15

(οἱ Ἡλεκτρυνίδαι ἀνῆρέθησαν ὑπὸ τῶν Τηλεβοῶν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.747–51b (63.19 Wendel). “ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶν / Τηλεβοῶι μάρναντο καὶ υἱέες Ἡλεκτρύωνος, / οἱ μὲν ἀμυνόμενοι, ἀτὰρ οἱ γ’ ἐθέλοντες ἀμέρσαι, / ληϊσταὶ Τάφιοι”· περὶ δὲ τῆς μάχης Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ὅτι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας δ’ παῖδες ἐγένοντο, Ἀλκαῖος, Σθενέλαος, Μήστωρ, Ἡλεκτρύων, καὶ κοινὴν ἔσχον τὴν βασιλείαν. Μήστορος δὲ θυγάτηρ Ἰπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Πτερέλαος· 5 <Πτερελάου παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφιος, ἀφ’ οὗ ἡ νῆσος.> ὥς δέ τινες, Τηλεβόου τοῦ Πτερελάου ἐγένοντο παῖδες οἱ καλούμενοι Τηλεβοῶι. ἐλθόντες δὲ ἀπήτουν Ἡλεκτρύωνα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν {τῆς μητρὸς} 10 Ἰπποθόης, ἀντιστάντες δὲ αὐτοῖς οἱ Ἡλεκτρυνίδαι ἀνῆρέθησαν ὑπ’ αὐτῶν. {Πτερελάου παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφιος, ἀφ’ ὧν ἡ νῆσος.}

3 sqq. περὶ—βασιλείαν] Ἡρόδωρος δὲ φησι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδης γενέσθαι τέσσαρας υἱούς, Ἀλκαῖον, Σθενέλον, Μήστορα, Ἡλεκτρύωνα (nomen itidem scriptum infra, sed προπαροξύτωνος). Περσέως δὲ τεθνηκός, κοινὴ τὴν βασιλείαν ἔσχον οὗτοι P 6 Πτερέλας P 7 ex v. 10 huc traiecit Wendel: Τηλεβόας tantum L; <τοῦ δὲ Τάφιος καὶ Τηλεβόας Jacoby; τοῦ δὲ Τηλεβόας καὶ Τάφιος (sic) P οὗ Wilamowitz!> ὡν L 7 sq. ἀφ’—Τηλεβοῶι] ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ Τάφου ἡ νῆσος ἐκλήθη Τάφος, μία οὖσα τῶν Ἐχινάδων, εἰς ἣν ᾤκουν· ἀπ’ ἀμφοτέρων δὲ Τάφιοι καὶ Τηλεβοῶι οἱ κατοικοῦντες τὴν νῆσον P, certe veri similis; his enim insertis habet suum locum proxima in L sententia (intellege ‘opinantur quidam non omnes Taphios esse Teleboas, sed solos eos qui originem a Teleboa ducant’); cf. scholium alterum quod subiunxit L p. 64.7 Wendel, ubi iterum de Taphiis Teleboisque unum idemque nomen habentibus disputatur 8 Τηλεβόου τοῦ Πτερελάου Wendel: Πτερελάου τοῦ Τηλεβόου L 9 del. Müller; ἑαυτῶν Ἰππ. τῆς Μήστορος Wilamowitz², τῆς <Πτερελάου> μητρὸς Ἰππ. Jacoby 10 post Ἰππ. add. P χρήματα ἀντιστάντες—αὐτῶν] ὥς δὲ ἐνέστη Ἡλεκτρύων, αὐτὸν τε οἱ Τηλεβοῶι καὶ τοὺς υἱεῖς ἀνέειλον, καὶ τοὺς βοὺς ἐκείθεν τοῦ Ἡλεκτρύωνος ἀπήλασαν P

16

(καρχήσιον)

Ath. 11.49 p. 474f unde Macrobi. *Sat.* 5.21.3. Vide Pher. fr. 13a.

**17

(ὑπὸ τῶν βουκόλων Ἀμφιτρύωνος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα)

Schol. (K) Theoc. *Id.* 13.7–9b (259.15 Wendel). “καὶ νῦν (sc. Ὑλαν)

πάντ’ ἐδίδασκε (sc. Ἡρακλῆς), πατὴρ ὥσεί φίλον υἱόν, / ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο”· Ἀριστοφάνης φησὶν (fr. 8) ὑπὸ Ῥαδαμάνθυνος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα, Ἡρόδωρος δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος καὶ Θεστίου.

3 Ἡρόδωρος Hemsterhuys (ob. 1766) apud Gaisford (ed. 1820): -δωτος cod.

4 Θεστίου ego post Wendel (Θεσπίου): Θεστιάδος K, Θεστιάδους Apogr. Barb.; Θεστιάδου Hemsterhuys

**18

(Σκυθικοῖς ὅπλοις ἐχρήσατο Ἡρακλῆς)

Schol. (K) Theoc. *Id.* 13.56a (267.13 Wendel). “ᾤχετο (sc. Ἡρακλῆς) Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα”· ἀντὶ τοῦ Σκυθιστὶ Μαιῶται γὰρ ἔθνος Σκυθικὸν παροικοῦν τὴν Μαιῶτιν λίμνην, τοξικώτατον. Σκυθικοῖς δὲ ὅπλοις ἐχρήσατο Ἡρακλῆς, ὥς φασιν Ἡρόδωρος καὶ Καλλίμαχος (fr. 692 Pfeiffer).

4 Ἡρόδωρος Wesseling, *Dissertatio Herodotea* (1758) 23: -δωτος cod.

Simillima schol. b (codd. UEAGPT) nomine Herodori omisso, addito διδασκῆς παρά τινος Σκύθου Τευτάρου haud scio an ex Herodoro. Cf. Lycoph. *Alex.* 56 et Tzetzem ad loc. p. 38.18 Scheer, schol. Lycoph. p. 40.27.

19

(Ἡρακλέα ἐνὶ ποδὶ τῶν ἄλλων περιττεύειν)

Schol. (BD) Pind. *Isthm.* 4.87a (3.235.20 Drachmann). “καὶ τοί ποτ’ Ἀνταίου δόμους / Θηβῶν ἄπο Καδμεῖαν μορφὴν βραχύς, / ψυχὰν δ’ ἄκαμπτος, προσπαλαίσων ἦλθ’ . . . / υἱὸς Ἀλκμήνας”· βραχὺν δὲ εἶπεν αὐτὸν οὐ μάτην, ἀλλ’ ἐπεὶ τινες σύμμετρον αὐτὸν εἶναι φασὶ τῷ σώματι. 5 Ἡρόδωρος γοῦν ἐνὶ ποδὶ φησι τῶν ἄλλων αὐτὸν περιττεύειν, ὥστε τὸ ὅλον σῶμα πηχῶν εἶναι τεσσάρων καὶ ποδός.

5 Ἡρόδω(ρος) B, -δωτος D ἐνὶ ποδὶ Müller: ἐν Οἰδίποδι codd.

Hinc Tzetzis, *Chil.* 2.213 (δ Ποντικὸς Ἡρόδοτος), 369 (δ Π. Ἡρόδωρος), comm. ad Lycoph. *Alex.* 663 (δ Π. Ἡρόδοτος), quo loco etiam Pher. fr. 76 affert.

20

(πεντήκοντα διεπαρθένευσε Θεστίου κόρας)

Ath. 13.4 p. 556f (3.227.23 Kaibel). ἐν ἐπτά μέντοι γε ἡμέραις πενήκοντα διεπαρθένευσε (sc. Ἡρακλῆς) Θεστίου κόρας, ὥς Ἡρόδωρος ἱστορεῖ.

21

(τὰς σεληνίτιδας γυναῖκας ὥτοκεῖν καὶ τοὺς
ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαϊδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι)

Ath. epit. 2.50 p. 57e (1.135.13 Kaibel). οὐκ εὖ δὲ Νεοκλῆς ὁ Κροτωνιάτης ἔφη ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ὦν ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι· τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας ὥτοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαϊδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὡς Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ.

22

a

(τοὺς γῦπας ἀφ' ἐτέρας γῆς ἀδήλου)

Arist. HA 6.5 p. 563a 5 (2.75 Louis); 9.11 p. 615a 8 (3.85 Louis) unde Antig. Car. *Historiarum mirabilium collectio* 42 (*Paradox.* 54.275 Giannini). ὁ δὲ γῦψ νεοττεύει μὲν ἐπὶ πέτραις ἀπροσβάτοις· διὸ σπάνιον ἰδεῖν νεοττιὰν γυπὸς καὶ νεοττούς. καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ἡρόδωρος ὁ Βρύσωνος τοῦ σοφιστοῦ (fr. 202 Döring) πατήρ (test. 1A) φησιν εἶναι τοὺς γῦπας ἀφ' ἐτέρας γῆς ἀδήλου ἡμῖν, τοῦτό τε λέγων τὸ σημεῖον ὅτι οὐδεὶς ἐώρακε γυπὸς νεοττιὰν, καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξαίφνης φαίνονται ἀκολουθοῦντες τοῖς στρατεύμασιν. τὸ δ' ἐστὶ χαλεπὸν μὲν ἰδεῖν, ὥπται δ' ὅμως.

4 Ἡρόδωρος Antig., Guilelmi interpretatio, Arist. codd. dett.: -δοτος Arist. PD^a

b

Plut. Rom. 9 (46.7 Ziegler). Ἡρόδωρος ὁ Ποντικὸς ἱστορεῖ καὶ τὸν Ἡρακλέα χαίρειν γυπὸς ἐπὶ πράξει φανέντος. ἔστι μὲν γὰρ ἀβλαβέστατον ζῶων ἀπάντων, μηδὲν ὦν σπεύρουσιν ἢ φυτεύουσιν ἢ νέμουσιν ἄνθρωποι συνόμενον, τρέφεται δ' ἀπὸ νεκρῶν σωμάτων, ἀποκτίννυσσι δ' οὐδὲν οὐδὲ λυμαίνεται ψυχὴν ἔχον, πτηνοῖς δὲ διὰ συγγένειαν οὐδὲ νεκροῖς πρόσεισιν. αἰετοὶ δὲ καὶ γλαῦκες καὶ ἱέρακες ζῶντα κόπτουσι τὰ ὁμόφυλα καὶ φονεύουσιν· καίτοι κατ' Αἰσχύλον “ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;” (*Supp.* 226). ἔτι τὰλλα μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀναστρέφεται καὶ παρέχει διὰ παντὸς αἰσθησὶν ἑαυτῶν, ὁ δὲ γῦψ σπάνιον ἐστὶ θέαμα, καὶ νεοσσοῖς γυπὸς οὐ ῥαδίως ἴσμεν ἐντετυχηκότες, ἀλλὰ καὶ παρέσχεον ἐνίοις ἀτοπον ὑπόνοιαν, ἔξωθεν αὐτοὺς ἀφ' ἐτέρας τινὸς γῆς καταίρειν ἐνταῦθα, τὸ σπάνιον καὶ μὴ συνεχές, οἷον οἱ μάντις ἀξιοῦσιν εἶναι τὸ μὴ κατὰ φύσιν μηδ' ἀφ' αὐτοῦ, πομπήν δὲ θείαν φαίνόμενον.

8 ἀνατρέφεται Sintenis (ed. 1839)

11 τὸ] τῷ AM

Paulo aliter *Quaest. Rom.* 93 p. 286a (324.24 Nachstädt-Siebeking-Titchener): διὰ τί γυψὶ χρώνται μάλιστα πρὸς τοὺς οἰωνισμούς; πότερον ὅτι . . . ἢ ὅτι τῶν ὀρνίθων ἥκιστα συνεχῆς καὶ συνήθης οὗτος; οὐδὲ γὰρ νεοττιὰ γυπὸς ἐντυχεῖν ῥαδίως ἔστιν, ἀλλὰ πόρρωθεν ποθεν ἐξαπίνης καταίρουσι· διὸ καὶ σημειώδης ἡ ὄψις αὐτῶν ἐστίν. ἢ καὶ τοῦτο παρ' Ἡρακλέους ἔμαθον; εἰ λέγει ἀληθῶς Ἡρόδωρος, ὅτι πάντων μάλιστα γυψὶν ἐπὶ πράξεως ἀρχῇ φανέσιν· ἔχαιρεν Ἡρακλῆς, ἡγούμενος δικαιοτάτον εἶναι τὸν γῦπα τῶν σαρκοφάγων πάντων· πρῶτον μὲν γὰρ οὐδενὸς ἀπτεται ζώντος οὐδ' ἀποκτίννυσιν ἔμψυχον οὐδὲν ὡς αἰετοὶ καὶ ἱέρακες καὶ τὰ νυκτινομα, χρήται δὲ τοῖς ἄλλως (Wytttenbach: ἄλλοις codd.) ἀποθανοῦσιν· ἔπειτα καὶ τούτων τὰ ὁμόφυλα παρίησι· πετεινοῦ γὰρ οὐδεὶς ἐώρακε γῦπα γεύμενον, ὡς αἰετοὶ καὶ ἱέρακες μάλιστα τὰ συγγενῇ διώκουσι καὶ κόπτουσι. καίτοι κατ' Αἰσχύλον (*affertur Supp.* 226). ἀνθρώποις τε πάντων (om. codd. Planudei) ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀβλαβέστατός ἐστιν, οὔτε καρπὸν ἀφανίζων οὔτε φυτὸν οὔτε (οὐδὲ Bernardakis) ζῶον ἡμερον κακουργῶν.

23

(ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνῆρει Ἥραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορμήσαι)

Schol. Pl. *Phd.* 89c. Vide Pher. fr. 79a.

24

(τὸν κάπρον ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνῶν ἀπέθετο)

Schol. (L) Ap. Rhod. 1.124–9c (18.10 Wendel). “τὴν ὁδὸν ἣ ζῶν φέρε κάπριον ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης / φέρβετο Λαμπεῖης Ἐρυμάνθιον ἄμ' ἐμὰ τίφος, / τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορήσιν / . . . ἀπεσεῖσατο νώτων”· περὶ δὲ τοῦ κάπρου καὶ Ἡρόδωρος φησιν ὅτι ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνῶν κομίσας αὐτὸν ἀπέθετο.

25

a

(ὑστερον Ἡρακλέους ἰδιόστολον πλεῦσαι τὸν Θησέα
καὶ τὴν Ἀμαζόνα λαβεῖν αἰχμάλωτον)

Plut. *Thes.* 26.1. Vide Hell. fr. 166.

**b

(ἐλθοῦσαι πρὸς τὴν Ἀττικὴν αἱ Ἀμαζόνες ἡττήθησαν . . .
τότε Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην)

Tzetzes ad Lycoph. *Alex.* 1332. Vide Hell. fr. 167b.

c

(τῆς μάχης τὰς αἰτίας τῆς Ἱππολύτης ἀρπαγὴν εἶναι)

Tzetzes, Schol. ad *Antehomerica* 22. Vide Hell. fr. 167c.

26

(ἄθλου οὐδενὸς τὸν Θησέα μετασχεῖν)

Plut. *Thes.* 29.3 (27.26 Ziegler). πολλῶν δὲ τότε τοῖς ἀρίστοις ἄθλων γενομένων Ἡρόδωρος μὲν οὐδενὸς οἶεται τὸν Θησέα μετασχεῖν, ἀλλὰ μόνοις Λαπίθαις τῆς Κενταυρομαχίας.

27

(τοῦ πολέμου συνεστῶτος ἤδη τὸν Θησέα
βοηθοῦντα τοῖς Λαπίθαις παραγενέσθαι
καὶ τότε πρῶτον γνωρίσαι τὸν Ἡρακλέα)

Plut. *Thes.* 30.3 (28.30 Ziegler). ἐκ δὲ τούτου γαμῶν ὁ Πειρίθους Δηϊδάμειαν, ἐδεήθη τοῦ Θησέως ἐλθεῖν καὶ τὴν χώραν ἱστορήσαι καὶ συγγενέσθαι τοῖς Λαπίθαις. ἐτύγχανε δὲ καὶ τοὺς Κενταύρους κεκληκῶς ἐπὶ τὸ δαῖπνον. ὡς δ' ἡσέλγαινον ὕβρει καὶ μεθύοντες οὐκ ἀπείχοντο τῶν γυναικῶν, ἐτράποντο πρὸς ἄμυναν οἱ Λαπίθαι, καὶ τοὺς μὲν ἔκτειναν αὐτῶν, τοὺς δὲ πολέμῳ κρατήσαντες ὕστερον ἐξέβαλον ἐκ τῆς χώρας, τοῦ Θησέως αὐτοῖς συμμαχομένου καὶ συμπολεμοῦντος. (4) Ἡρόδωρος δὲ ταῦτα πραχθῆναί φησιν οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τοῦ πολέμου συνεστῶτος ἤδη τὸν Θησέα βοηθοῦντα τοῖς Λαπίθαις παραγενέσθαι, καὶ τότε πρῶτον ὄψει γνωρίσαι τὸν Ἡρακλέα, ποιησάμενον ἔργον ἐντυχεῖν αὐτῷ περὶ Τραχίνα, πεπαυμένῳ πλάνης ἤδη καὶ ἄθλων, γενέσθαι δὲ μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης καὶ πολλῶν ἐπαίνων ἀμφοτέροις τὴν ἔντευξιν. οὐ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον ἂν τις πρόσχοι τοῖς πολλάκις ἐντυχεῖν αὐτοὺς ἀλλήλοις ἱστοροῦσι, καὶ τὴν μύθῳ Ἡρακλεῖ γενέσθαι Θησέως σπουδάσαντος καὶ τὸν πρὸ τῆς μύσεως καθαρμὸν ὡς δεομένῳ διὰ τινος πράξεις ἀβουλήτους.

11 πεπαυμένον M 13 πρόσχοι MA 15 καθαρμῶν U ut vid.

**28

(οὐ κτίσαι Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα τὴν Τροίαν)

Schol. (ss³, Tzetz. +) Lycoph. *Alex.* 522 (189.2 Scheer). “τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ / Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἄναξ, / ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ”. Ἡρόδωρος δὲ οὐ φησι κτίσαι αὐτοὺς τὴν πόλιν (sc. Τροίαν), ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον εἰς τὰς θυσίας αὐτῶν ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

3 Ἡρόδωρος Heyne: -δotos codd. κτίσαι] τειχίσαι Müller; cf. Excerpta Vat. infra
4 Λαομέδοντος χ. καταθεμένου s³ (τὰ) χρήματα Scheer coll. Serv. ad Verg. *Aen.* 2.610 certam
... pecuniam; cf. Excerpta Vat. infra 5 θυσίας Tzetzis b (cf. Serv. loc. cit.), om. c: δόσις
s, οὐσίας s³, Tzetzis a quam imminentibus Mysiis transtulit ad murorum fabricam Serv.

Cf. praeter Serv. Excerpta Vaticana (sive ‘Anon. περὶ Ἀπίστων’) c. 4 ed. N. Festa, *Mythographi Graeci* 3.2 (Lipsiae, 1902) 89.15: ὅτι τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ποσειδῶνα λέγουσι τειχίσαι τὴν Ἴλιον. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ’ ὁ Λαομέδων ἐτείχισε τὴν πόλιν οὐχ ὁσίως. ἦν δὲ ἐν τῷ ἀκροπόλει ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος διαφερόντως τιμώμενον· ὅθεν συλῶν ἀνήλκε τὰ χρήματα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

29

(Πευκετεῖς)

Steph. Byz. s.v. Πευκέτιοι. ἔθνος περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος. τὸ ἐθνικὸν Πευκετεῖς, ὡς τοῦ Δουλίχιον τὸ Δουλιχειῦς. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Πευκετεῖς αὐτοὺς καλεῖ.

Ad fr. 2 fortasse referendum. Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.122.4.

30

(τὸν Προμηθεά εἶναι Σκυθῶν βασιλέα)

Schol. Ap. Rhod. 2.1248–50a. Vide Pher. fr. 7.

31

(ἐν Ἀχερουσίῳ τὸν Κέρβερον ἀνήχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.353–6b (155.21 Wendel). “κεῖθεν δ’ οὐ μάλα πολὺ διέξ ἀλὸς ἀντιπέριαν / γῆν Μαρνανδυνῶν ἐπικέλσεται νοστήσαντες. / ἔνθα μὲν εἰς Αἰδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος, / ἀκτὴ τε προβλῆς Ἀχερουσιάς ὑπόθι τείνει, / δινήεις τ’ Ἀχέρων”· ἄκρα κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, ἦν Ἀχερούσιον καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ Ξενίῳ (fr. 37 Powell) ἐκείνῃ φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνήχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἐμέσαι χολήν, ἐξ ἧς φυῆναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον.

5 Ἀχερουσιάδα fere P

6 Apud Powell ‘Schol. A ad E 39’ corrigas

Inter incolas videlicet ipse Herodorus est.

32

(δὺς μανῆναι τὸν Ἡρακλέα)

Schol. Pind. *Isthm.* 4.104g. Vide Pher. fr. 14.

**33

(*Ηρακλῆς πραθεὶς τῇ Ὀμφάλῃ γ' ἔτη ἐξέπλησεν*)

Schol. (L) Soph. *Trach.* 253 (295.6 Papageorgiou). “*κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ / ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν*”· ὁ **Ἡρόδωρος** γ' ἔτη λέγει.

2 *Ἡρόδωρος* Valckenaer: -δοτος cod.

Cf. fr. 41a.

34

a

ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Ἥλιν (sc. ὁ *Ἡρακλῆς*, vide b) τὸ ἐν Ὀλυμπίαι ἱερὸν ἰδρύσατο Διὸς Ὀλυμπίου καὶ Ὀλυμπίαν τοῦ θεοῦ ὁμώνυμον τὴν χώραν ἔθετο. †ἔθυσε δὲ αὐτῷ αὐτόθι καὶ ἄλλοις θεοῖς βωμοὺς ἐξ τῷ ἀριθμῷ συμβῶμων τῶν δώδεκα θεῶν, καὶ πρῶτον τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ὧι σύμβωμον ἐποίησε τὸν Ποσειδῶνα· δεύτερον Ἦρας καὶ Ἀθηνᾶς· τρίτον Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος· τέταρτον Χαρίτων καὶ Διόνυσον· πέμπτον Ἀρτέμιδος καὶ Ἀλφειοῦ· ἕκτον Κρόνου καὶ Ῥέας.

Schol. (A) Pind. *Ol.* 5.10a (1.141.12 Drachmann). “*Ψάυμιος . . . / ὅς . . . / βωμοὺς ἐξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις*”· ἀφ' ἱστορίας τοῦτο εἴληφεν· ἱστορεῖ γὰρ περὶ τῶν ἐξ βωμῶν **Ἡρόδωρος** γραμματικός· “ἐλθὼν—Ῥέας.”

(Herod.) 2 Διὸς Böckh: δι' οὐδ A 3 ἔθετο Böckh: ἔθεντο cod. ἔθυσε . . . αὐτόθι. καὶ Böckh, ἰδρύσατο fortasse iterum subaudito (sed recte 'mutila' monuit); ἔθηκε pro ἔθυσε Drachmann; fort. εἵσατο; ἔθυσε δὲ αὐτῷ τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς καὶ ἐποίησε βωμοὺς Müller; ἔθυσε . . . βωμοὺς (ἰδρυσάμενος) Christ; etiam alia possis (e.g. κατασκευάσας), cf. infra schol. c necnon b ubi insuper de imaginibus audimus) 4 συμβῶμων Böckh (cf. b) quem secutus συμβῶμων (δυντων) scripsit Jacoby; σύμβολ(ον) A, quod pro sano habuit Drachmann δώδεκα] vel δυνάδεκα; ἰβ' scholiasta, et sim. in sequentibus 6 δεύτερον Drachmann post Boeckhium (β'): καὶ A

(Schol.) 3 -δοτος A^{pc} γραμματικός Böckh p. 120: γράμμα(τα) cod.; γράφων ταῦτα Jacoby. 4 Quae sequuntur in scholio Pindari de ipsis ludis sententiam (lin. 6) reddunt.

Similia leguntur schol. c. (codd. BCDEQ): Ὀλυμπίαι βωμοὶ εἰς ἐξ διδύμοι τοῖς δώδεκα θεοῖς ἀνιδρυμένοι (ἐνι- Q, ἀφιερωμένοι C), ἐνὸς ἐκάστου βωμοῦ δύο θεοὶ καθωσιωμένοι (sequuntur sexiens bina nomina), ὡς φησὶν Ἡρόδωρος (Ἡρόδοτος C, Ἡρόδοτος D); haud scio an aliqua verba huc ex ipso Herodoro fluxerint.

b

Schol. (BCDEQ) Pind. *Ol.* 5.10b (1.141.24 Drachmann). **Ἡρόδωρος**

1 *Ἡρόδοτος* C ex -όδο- fort. factum, *Ἡρόδοτος* D, -ο- alterum e corr.

φησι τὸν *Ἡρακλέα* ἐν Ὀλυμπίᾳ ἰδρύσασθαι δώδεκα θεῶν ἀγάλματα, συμβῶμους δὲ αὐτοὺς ποιῆσαι ἐξ βωμῶν κατασκευάσαντα.

2 κατασκευάσαντα Beck (ed. 1792): -άσας codd.

35

(*Κασσωπούς*)

Steph. Byz. s.v. *Κασσώπη*. πόλις ἐν Μολοσσοῖς, ἐπώνυμος τῇ *Κασσωπία* χώρα. τὸ ἐθνικὸν *Κασσωπαῖος* καὶ *Κασσώπιος* καὶ *Κασσωπία* . . . **Ἡρόδωρος** δὲ *Κασσωπούς* αὐτοὺς φησιν, ἴσως κακῶς. πάντες δὲ διὰ δύο σσ, *Ἡρωδιανὸς* δὲ (Π. ὀρθογρ. 2.531.1 Lentz) μόνος δι' ἐνὸς σ.

1 Μολοσσοῖς Palmerius: -σσῶ codd.

3 *Κασσώπους* PH ἴσῳ κακῶ QR

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσωδ. 1.189.1.

36

(*Δρυοπαῖος*)

Steph. Byz. s.v. *Δρυόπη*. πόλις περὶ (παρὰ R) τὴν *Ἑρμιόνα*. γράφεται καὶ *Δρυόπα*. ὁ πολίτης *Δρυοπαῖος*, ὡς **Ἡρόδωρος**, ὃν παρατίθησιν *Ἐπαφρόδιτος* (fr. 27 Luenzner; Herod. test. 1B).

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσωδ. 1.339.20, Π. ὀρθογρ. 2.494.24.

37

(*Ἰόλη*)

Schol. (NAB) Eur. *Hipp.* 545 (2.70.24 Schwartz). “τὰν μὲν *Οἰχαλία* / πῶλον ἄζυγα λέκτρων / . . . φονίοισι νυμφείοις / *Ἀλκμήνας* τόκῳ *Κύπρις* ἐξέδωκεν”· περὶ τῆς *Ἰόλης* ὁ λόγος ὅτι ὁ ταύτης ἔρως τὴν *Οἰχαλίαν* ἐπόρθησεν. ἐνιοὶ μὲν οὖν φασιν ἀτιμασθέντα *Ἡρακλέα* ὑπὸ *Εὐρύτου* καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς (οὐ γὰρ δεδῶκασιν αὐτῷ τὴν κόρην) πορθῆσαι τὴν *Οἰχαλίαν*. 5 **Ἡρόδωρος** δὲ φησιν ὅτι τοῦ τῆς *Ἰόλης* γάμου προκειμένου τοξείας ἐπάθλου *Ἡρακλέα* νικήσαντα ἀπαξιούσθαι τοῦ γάμου. διὸ καὶ κατὰ κράτος ἐλεῖν τὴν *Οἰχαλίαν* καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς ἀνελεῖν, *Εὐρυτον* δὲ φυγεῖν εἰς *Εὐβοίαν*. *Λυσίμαχος* δὲ φησιν ἐν τοῖς *Θηβαϊκοῖς* παραδόξοις (FGrHist 382 F 3) 10 τριάκοντα ἀργυρίου τάλαντα ἀπαιτούντων ποιῆν ἐπὶ *Ἰφίτῳ*, οὕτως ἐπ' αὐτοὺς *Ἡρακλέα* στρατεῦσαι.

3 usque ad *Οἰχαλίαν* nil nisi lacunam A 5 αὐτῆς Schwartz: αὐτοῦ codd. δεδωκέναι Schwartz κόρην] πόλιν A 6 *Ἡρώδ*- N, -δοτος A ἔπαθλον NB 7 ἀπαξιώσασθαι NA τοῦ γάμου] τὸν χάλον A 10 ποιῆν] τιμῆν A

Cf. fr. 66.

Argonautica

Vide frr. 5–10.

38

(Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδας)

Schol. Ap. Rhod. 2.1144–5a. Vide Hell. fr. 127.

**38A

(οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν)

Ap. Soph. p. 72.20 Bekker. “ἐπιβώτορι μῆλων” (Od. 13.222) ἥτοι βοσκήτορι, οἶον ἐφιππαστήρι. οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν, ὥς καὶ Ἡρόδωρος φησιν.

3 Ἡρόδωρος Meineke! 1.9, qui haec ad Phrixum rettulit: Ἡρόδοτος cod.; Ἡρωδιανός Blomfield ad Callim. Jon. 80 (ed. Callim. 1815)

39

(τοὺς Φρίξου παῖδας ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου)

Schol. Ap. Rhod. 2.1122a. Vide Acus. fr. 38.

40

(Πολυφήμην (?) τὴν Αὐτολύκου Ἰάσονος εἶναι μητέρα)

Schol. Ap. Rhod. 1.45–7a. Vide Pher. fr. 104a.

41

(τὸν Ἡρακλέα οὐδὲ τὴν ἀρχὴν πλεῦσαι)

a

Apollod. Bibl. 1.9.19 (1.117). Vide Pher. fr. 111a.

Cf. fr. 33.

b

Schol. Ap. Rhod. 1.1289–91a. Vide Pher. fr. 111b.

42

(δύο εἶναι Ὀρφεῖς)

Schol. Ap. Rhod. 1.23–5a. Vide Pher. fr. 26.

43

a

(παρήνησεν ὁ Χείρων ὅπως τὸν Ὀρφέα παραλάβῃ)

Schol. (L) Ap. Rhod. 1.31–4a (9.19 Wendel). “Ὀρφέα . . . ἐπαρωγὸν ἀέθλων / Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας / δέξατο”. φησὶ δὲ Ἡρόδωρος ὅτι παρήνησεν ὁ Χείρων τῷ Ἰάσονι, ὅπως τὸν Ὀρφέα σὺν τοῖς Ἀργοναύταις παραλάβῃ.

Subiungit huc cod. A finem fragmenti b inde ab μάντις paucis mutatis. Frr. 42–3 fortasse ex libro de Orpheo Museoque (vide fr. 12).

b

Schol. Ap. Rhod. 1.23–5a. Vide Pher. fr. 26.

44

(Ἄβαντος υἱὸς Ἰδμων)

Schol. Ap. Rhod. 1.139–44a. Vide Pher. fr. 108.

45

(Μίλητος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.185–8a (23.13 Wendel). “καὶ δ’ ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἔκοντο, / ἥτοι ὁ μὲν πτολίεθρον ἀγανοῦ Μιλήτοιο / νοσφισθεὶς Ἐργίνος, ὁ δ’ Ἰμβρασίης ἔδος Ἥρης / Παρθενίην Ἀγκαῖος”. ὁ μὲν ἦν υἱός, ὁ δὲ Ἐργίνος ἀπόγονος. Ἀγκαῖος υἱὸς Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος καὶ Ποσειδῶνος, Ἐργίνος δὲ Κλυμένου τοῦ Πρέσβωνος καὶ Βουζύγης τῆς Λύκου. ὁ δὲ Μίλητος, ἀφ’ οὗ καὶ ἡ πόλις Μίλητος, Εὐξαντίου τοῦ Μίνωος, οἱ δὲ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου.

5 Περικλυμένου P 6 Βουζύγης] Βουδείας Wilamowitz! coll. schol. T II. 16.572, Eust. II. 1076.25 post Λύκου add. L ex sequentibus ἡ δὲ Μίλητος τὸ παλαιὸν Πιτυοῦσσα ἐκαλεῖτο ἀφ’—Μιλ. hoc loco P; post Μίνωος L Εὐξαντίου] ἐξ Ἀκτίου P; Εὐξανθίου Wellauer (ed. 1828); traditum tuetur Wendel coll. Etym. Magn. 394.35

ἐκλήθη δὲ Μίλητος, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι. οἱ δὲ φασιν ὑπὸ
 Σαρπηδόνοιο τοῦ Διὸς Μίλητον κτισθῆναι, ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ.
 ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρῶτον λέγουσι Πιτυοῦσαν, οἱ δὲ Ἀστερίαν, εἴτα
 Ἀνακτορίαν, εἴτα Μίλητον. καὶ Ἀριστόκριτός φησιν (FGrHist 493 F 3)
 5 ὅτι Ἀρεία θυγάτηρ ἐγένετο Κλεόχου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρέφος,
 καὶ τοῦτο ἐκτεθῆναι εἰς μίλακα, τὸν δὲ Κλεόχον ἀνελέσθαι καὶ ὀνομάσαι
 ἀπὸ τῆς μίλακος Μίλητον· τούτον δὲ ἀνδρωθέντα καὶ φθονοῦμενον ὑπὸ τοῦ
 Μίνωος ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον, ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐκεῖ Μίλητος. καὶ ἀπὸ
 10 τῆς Σάμου μεταβὰς εἰς τὴν Καρίαν ἔκτισε πόλιν, Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ
 καλέσας. μαρτυρεῖ Ἡρόδωρος.

4 Ἀνακτορίαν Wendel coll. Paus. 7.2.5, Steph. Byz. s.v. Μίλητος, Hieroclis Synecdemo ed.
 Parthey (1866) App. III 135: Ἀνακτόριον codd. 8 ἐκεῖ Wendel: ἐστὶν ἰ; τίς ἐστὶν ἐκεῖ P
 10 Ἡρόδοτος P

46

(Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἐκ Δαυλίδος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.211c (26.4 Wendel). “Ζήτης αὖ Κάλαϊς τε
 Βορήϊοι νῆες ἰκέσθην, / οὓς ποτ' Ἐρεχθίδος Βορέῃ τέκεν Ὠρεΐθνια / ἔσχατῇ
 Θρήκης δυσχειμέρου”. τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς
 Ἀργοναύταις φασίν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης ὡς Ἀπολλώνιος, Ἡρόδωρος δὲ
 5 ἐκ Δαυλίδος, Δοῦρις δὲ (FGrHist 76 F 86) ἐξ Ὑπερβορέων.

4 φασίν P: φασίν L.

Sequitur paulo post in scholio Pher. fr. 145.

47

(ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τεθυκέναι τοὺς Ἀργοναύτας ἐφ' οὗ Ἄργος ὁ Φρίξου)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.531–2 (172.16 Wendel). “μακάρεσσι δώδεκα
 δωμήσαντες / βωμὸν ἄλδος ῥηγμῖνι πέρην καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες”. φανερόν οὖν,
 ὅτι ἐν τῇ Εὐρώπῃ· καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἱερόν ἐστιν οὕτω καλούμενον ἐν τῷ
 πέραν τῆς Εὐρώπης {τῆς Ἀσιάδος}. Τιμοσθένης δὲ φησι (fr. 28 Wagner
 5 (Diss. Lips. 1888)) τοὺς μὲν Φρίξου παῖδας βωμὸν ἰδρύσασθαι τῶν
 δώδεκα θεῶν, τοὺς δὲ Ἀργοναύτας τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡρόδωρος δὲ ἐπὶ τοῦ
 βωμοῦ φησι τεθυκέναι {τοὺς Ἀργοναύτας} ἐφ' οὗ Ἄργος ὁ Φρίξου ἐπανιών
 ἐτεθύκει.

3 ὅτι Keil: ἐστὶν ἰ; om. P 4 del. Wendel post Wilamowitz¹: αἰγιαλῷ add. A; Εὐρώπης
 Ἀσίας αἰγιαλῷ Wieseler, Spicil. ex locis script. vet. ad Bosporum Thrac. spect. (Progr. rect.
 Gottingae, 1875) 31; om. P 5 τοὺς μὲν Φρίξου παῖδας] τὸν μὲν Φρίξον P 5 sq. βωμὸν
 —θεῶν P: βωμοὺς δώδεκα ἰδρύσαντας τῶν θεῶν L 6 sq. τοῦ αὐτοῦ βωμοῦ P 7 add.
 Wendel ex P οὗ καὶ P

48

(Ἐῶν Ἀπόλλωνα)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.684–7a (180.18 Wendel). “εἰ δ' ἄγε δὴ νῆσον
 μὲν Ἐῶν Ἀπόλλωνος / τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη / ἡῶος
 μετιών”. ἐν δὲ τῇ Θυνίδι νήσῳ ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. Ἡρόδωρος οὖν
 5 φησιν Ἐῶν Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ
 νήσῳ, οὐ καθὼς ὄρθρου ἐφάνη αὐτοῖς, ἀλλὰ καθὼς οἱ Ἀργοναῦται ὄρθρου εἰς
 αὐτὴν κατέπλευσαν.

3 Θυνιάδι dub. Jacoby coll. schol. ad 672 = Callisthenis FGrHist 124 F 7, Ziegler RE VI A
 (1936) 718

49

(Λύκον υἱὸν εἶναι Δασκύλου τοῦ Ταντάλου καὶ Ἀνθεμοεισίας
 τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.752 (185.25 Wendel). “οὐδ' ἄρα δητὰ Λύκον
 . . . / καὶ Μαρνανδυνούς λάθον ἀνέρες . . . / αὐθένται Ἀμύκοιο”. Λύκον φησὶ
 τότε Μαρνανδυνῶν βασιλεύειν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βέβρυκας καὶ Ἀμυκὸν
 5 ἔχθος φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι
 Δασκύλου τοῦ Ταντάλου καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ, ὡς
 μαρτυρεῖ καὶ Νύμφις ἐν τῷ α' τῆς Ἡρακλείας (FGrHist 432 F 4) καὶ
 Ἡρόδωρος, παριστορῶν { }. ὑπεδέξατο δὲ τοὺς ἥρωας, ὡς τινες, διὰ τὴν
 πρὸς τὸν Πέλοπα τὸν θεῖον αὐτοῦ τιμὴν.

6 τῆς] περὶ Keil 7 lacunam ind. Jacoby; ὡς—παριστορῶν om. P 8 πρὸς Keil: διὰ
 τὸν εἰς ἰ; διὰ τὸ τιμηθῆναι P ad finem add. ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων P

50

(περὶ τοῦ Ἰδμονος ἐν Μαρνανδυνοῖς θανάτου)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.815 (190.8 Wendel). “ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην
 πεπρωμένην ἤλασε μοῖρα”. περὶ τοῦ {Ἰδμονος} ἐν Μαρνανδυνοῖς γενομένου
 θανάτου καὶ Ἡρόδωρος ἱστορεῖ {ἐν τοῖς Περί Ἡρακλείας}. καὶ
 Προμαθίδας εἶπε (FGrHist 430 F 2) καὶ Νύμφις ἐν τοῖς Περί Ἡρακλείας
 5 (FGrHist 432 F 15) ὡς ὁ Ἰδμων ὑπὸ σὺδὸς ἐπλήγη.

Omnia brevius P: περὶ δὲ τοῦ Ἰδμονος θανάτου Ἡρόδωρος τε ἐν τοῖς Περί Ἡρακλείας καὶ Νύμφις
 ὁμοίως ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας ἱστορεῖ. 2 suppl. Wendel ex P 3 ἐν τοῖς Π. Ἡρακλείαν
 ὡς Προμηθίδας ἰ; ἐν—Ἡρακ. del. Wendel; aut post Προμηθίδας traicere aut ante hanc {καὶ
 Καλλίστρατος} inserere iussit Keil, qui etiam καὶ pro ὡς scripsit; ἱστορεῖ { } ὡς Προμηθίδας
 Jacoby; ἐν τοῖς Περί Ἡρακλέως Heyne² 985 post Vossium, De hist. gr. 292 = p. 451 Westermann
 4 Προμαθίδας Müller: Προμηθίδας ἰ; τοῖς Müller ex P: τῷ ἰ; πρώτῳ Keil; τῷ { } dub. Jacoby
 5 ὁ om. HF

Si re vera Herodorus de Heraclea librum scripsit, conicias locum ibi habuisse etiam fr. 31,
 44, 49, 51, 54, 55.

51

(ὁ τοῦ Ἰδμονος τάφος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.848–50a (192.4 Wendel). “καὶ δὴ τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος (sc. Ἰδμονος) ἐν χθονὶ κείνη / τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὀψιγόνουσιν ιδέσθαι, / νήϊος ἐκ κοτίνιοι φάλαγξ . . . / ἄκρης τυτθὸν ἐνερθ' Ἀχερουσίδος . . . / τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν / Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἰλάεσθαι, / ἀμφὶ δὲ τήνδε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιοι / ἄστρ' βαλεῖν”· περὶ γὰρ τὸν ἀγριέλαιον τὸν ἐπιπεφυκτότα τῷ Ἰδμονος τάφῳ ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τοῖς Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς τὴν πόλιν κτίσαι. λέγει δὲ τὴν Ἡράκλειαν· ἐν γὰρ τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡρακλεωτῶν ὑπάρχει ὁ τάφος, ὡς φησιν Ἡρόδωρος, ἐφ' οὗ ἐστὶν ἀγριέλαιος.

6 ἀγριέλαιον] κότινον P

Brevius et sine Herodori nomine P.

52

(μετὰ τὴν ἀνάξευξιν τῶν ἀγρίων ταύρων ἀποσταλῆναι τὸν Ἰάσονα ἐπὶ τὸ κῶας)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.87 (267.14 Wendel). “δῶσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα / φρουρὸν ὄφιν”· ὁ μὲν Ἀπολλώνιος μετὰ τὸ φυγεῖν τὴν Μήδειαν ἐκ τοῦ Αἰήτου οἴκου πεποιήται ὑπισχνουμένην τὸ κῶας τῷ Ἰάσονι· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ γράψας (fr. 8 Davies, Bernabé) συνεκφέρουσαν αὐτὴν τὸ κῶας κατὰ τὴν φυγὴν, κατὰ τὸν αὐτοῦ οἶκον κείμενον {τοῦ Αἰήτου}· ὁ δὲ Ἡρόδωρος μετὰ τὴν ἀνάξευξιν τῶν ἀγρίων ταύρων ἀποσταλῆναι τὸν Ἰάσονα ὑπὸ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὸ κῶας, τὸν δὲ πορευθέντα φονεῦσαι τε τὸν δράκοντα καὶ τὸ κῶας ἀπενεγκεῖν πρὸς Αἰήτην, τὸν δὲ δόλῳ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον.

6 del. Wendel; aliter P ἀγρίων ταύρων Müller: Ἀργοναυτῶν codd.

**52A

(FGrHist 31 F 63 bis)

δράκοντες δὲ που ἦσαν ἐν τῷ Καυκάσῳ < > μέγεθος, καὶ μέγεθος καὶ πλήθος

Demetr. *Eloc.* 66 (p. 19.5 Radermacher, 23 Chiron). καὶ ἀναδίπλωσις δ' ἔπους εἰργάσατο μέγεθος ὡς Ἡρόδωρος· “δράκοντες δὲ που” φησὶν “ἦσαν—πλήθος.” δις ῥηθὲν τὸ μέγεθος ὄγκον τινὰ τῇ ἐρμηνείᾳ παρέσχευ.

(Herod.) 1 vocem που dabat Orth Demetrio, perperam lacunam designavit Kroll apud Radermacher p. 124, qui (θανυαστοὶ τὸ) supplevit

(Demetr.) 1 sq. ἀναδίπλωσις δ' ἔπους (vel fort. δὲ που) P^{bc}: ἀναδιπλώσας δ' ἔπος P^{ac}. ἀναδιπλώσας δὲ τις εἰργ. dub. Radermacher 2 {ὡς} Spengel (ed. 1856) Ἡρόδωρος Orth, BPhW 45 (1925) 778 sqq. qui haec ad Argonautica refert: -δοτος codd.

53

(βούλεσθαι τὸν Αἰήτην τὴν ναῦν ἐμπρῆσαι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.86 (266.23 Wendel). “ἀλλ' ἐπὶ νηὶ / φεύγωμεν”· ὁ μὲν Ἀπολλώνιος φησι νυκτὸς πεφευγῆναι τὴν Μήδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, Αἰήτου συνέδριον ἔχοντος Κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ πεποικῶς (fr. 7^A Davies, 6–7 Bernabé) ὑπὸ Ἀφροδίτης φησὶ τὸν Αἰήτην κατακοιμηθῆναι, ἐπιθυμήσαντα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ συγγενέσθαι, δεδειπνηκότων παρ' αὐτῷ τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ κοιμωμένων, διὰ τὸ βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ναῦν ἐμπρῆσαι· “δὴ τότ' ἄρ' Αἰήτη πόθον ἔμβαλε δι' Ἀφροδίτην / Εὐρυλύτης φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἀλόχοιο, / κηδομένη φρεσὶν ἦσιν, ὅπως μετ' ἄεθλον Ἰήσων / νοστήσῃ οἰκόνδε σὺν ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.” ὁ δὲ Ἰδμων συνῆκε τὸ γεγονός καὶ φησι “φευγέμεναι μεγάροιο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.” τὴν δὲ Μήδειαν τὴν ποδοιφορίαν ἀκούσασαν ἀναστᾶσαν συνεξορμήσαι. λέγει δὲ καὶ Ἡρόδωρος ταῦτα.

6 Ἀργοναυτῶν Keil: Κόλχων codd.

11 φευγόμεν ἐκ Meineke, *Jahrb.* 87 (1863) 370

7 {οὐ} κοιμωμένων Lloyd-Jones apud Davies

13 ταῦτα] τὰ αὐτά P

54

(τέθνηκεν ὁ Τίφυς ὑποστρεφόντων τῶν Ἀργοναυτῶν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.854 (192.11 Wendel). “Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις”· ὅτι ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τέθνηκεν καὶ ὁ Τίφυς εἶπε Νύμφις (FGrHist 432 F 16). Ἡρόδωρος δὲ φησιν ὅτι οὐκ ἀπιόντων εἰς Κόλχους τέθνηκεν ὁ Τίφυς, ἀλλ' ὑποστρεφόντων.

55

(Ἐργῖνον κυβερνήσαι τὴν Ἀργῶ)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.895 (193.9 Wendel). “Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο / νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρμη· / τὸν δὲ μετ' Ἐργῖνος καὶ Ναύπλιος Εὐφημός τε / ὤρνυντ', ἰθύνειν λελημένοι. ἀλλ' ἄρα τοῦσγε / ἔσχεθον, Ἀγκαῖω δὲ πολεὶς ἦν ἡσαν ἐταίρων”· Ἡρόδωρος Ἐργῖνόν φησι κυβερνήσαι τὴν Ἀργῶ μετὰ τὸν θάνατον Τίφυος.

E Pelopia

Vide fr. 11.

**56

(τέσσαρας μὲν ἄρρενας τρεῖς δὲ θηλείας τῇ Νιόβῃ γενέσθαι)

Apollod. *Bibl.* 3.5.6 (3.45, p. 120 Wagner). γαμεί δὲ Ζῆθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι, Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἡ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτά, Σίπυλον Εὐπύκτων Ἰσμηνὸν Δαμασίχθονα Ἀγήνορα Φαίδιμον Τάνταλον, θυγατέρας δὲ τὰς ἴσας, †Εθοδαῖαν (ἢ ὥς τινες Νέαιραν) Κλεόδοξαν Ἀστυόχην Φθίαν Πελοπίαν Ἀστυκράτειαν Ὠγγύιαν. Ἡσίοδος δὲ (fr. 183 Merkelbach–West) δέκα μὲν υἱοὺς δέκα δὲ θυγατέρας, Ἡρόδωρος δὲ τέσσαρας μὲν ἄρρενας τρεῖς δὲ θηλείας, Ὀμηρος δὲ (Il. 24.604) ἕξ μὲν υἱοὺς ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι.

3 Εὐπύκτων Muncker (ed. Hyg. 1681 ad *Fab.* 11) coll. Tzetz. *Chil.* 4.424, Lactant. ad Stat. *Theb.* 3.191: Μίνυτον codd. 4 crucem addidi; Εἰδοθέαν West 5 Πελοπίαν R^{re}: compendio R^{re}; -πιν vel -πην rell.; Πελόπειαν L. Dindorf 5 sq. Ἡσίοδος δὲ (υἱοὺς μὲν ἑννέα, θυγατέρας δὲ δέκα, Μίμνεμος δὲ) δέκα μὲν κτλ. Sittl coll. Acl. *VH* 12.36 = Mimn. fr. 19 West 7 Ἡρόδωρος Aegius (ed. pr. 1555): -δοτος codd. τέσσαρας] δ' R (coniecerat Valckenaer p. 628); δύο cett.

57

(τὴν Ἀτρέως χρυσὴν ἄρνα φιάλην ἀργυρᾶν γεγονέναι)

Ath. 6.19 p. 231c (2.19.23 Kaibel). καὶ τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσὴν ἄρνα, περὶ ἣν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλειῶν μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγωδίας ἢ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης, ἔχουσιν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσήν.

2 βασιλειῶν Wilamowitz apud Kaibel: βασιλέων cod.

Varia

58

(τὸν τρόχον δύο αἰδοῖα ἔχειν)

Arist. *Gen. An.* 3.6 p. 757a 3 (p. 116 Lulofs). φασὶ γὰρ τὴν μὲν ὕαιναν πολλοί, τὸν δὲ τρόχον Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης, δύο αἰδοῖα ἔχειν, ἄρρενος καὶ θήλεος· καὶ τὸν μὲν τρόχον αὐτὸν αὐτὸν ὀχεύειν, τὴν δ' ὕαιναν ὀχεύειν καὶ ὀχεύεσθαι κατ' ἔτος.

2 Ἡρόδωρος interpretatio Arabica: Ἡρόδοτος fere codd. Gracchi

59

ἐπεὶ δὲ θύσαντες πρὸς δεῖπνον καὶ κρατῆρα καὶ εὐχὰς καὶ παιῶνας ἐτράποντο

Ath. 11.111 p. 504b (3.114.7 Kaibel). οὕτως δὲ τοὺς πότους Λυσανίας φησὶν ὁ Κυρηναῖος (Herod. test. 1C) Ἡρόδωρον εἰρηκέναι ἐν τούτοις· “ἐπεὶ—ἐτράποντο.”

(Herod.) 1 ἐπεὶ δὲ Musurus: ἐπὶ δὲ cod.; ἐπεῖτε dub. Jacoby; possis etiam ἔπειτα δὲ κρατῆρα Wilamowitz apud Kaibel, cf. schol. ὅτι . . . κρατῆρα τοὺς πότους ἐκάλουν· κρατήρας cod. (Ath.) 1 Λυσανίας Valckenaer: Δυσανίας cod.

60

νέος ὢν ἐν πολυτελέσι βρώμασι καὶ ποτοῖς ἔτι δὲ ἀφροδισίοις ἀναστρεφόμενος λέληθεν ἑαυτὸν ἐν τῷ θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβων

Ioannes Damascenus, *Sacra Parallela* (ed. Gaisford, *Stob.* 4 (Oxonii, 1822) App. pp. 5.7, 40.22). Ἡροδώρου· “νέος—κατατρίβων.”

1 ὢν om. Ioann. p. 5 2 ἀναστρεφόμενος Nauck, *Philol.* 5 (1850) 678: ἀνατρεφ- cod. λέληθεν Ioann. p. 40, cf. *TrGF* adesp. 1b 5: λέληται Ioann. p. 5; λέλησαι Nauck

(FGrHist 31 F 61 = fr. 67A)

62

(Ρόδον Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 7.25 (1.204.19 Drachmann). “παῖδ' Ἀφροδίτας / Αἰλίου τε νύμφαν Ρόδον”. Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης Ἡρόδωρος γενεαλογεῖ παρ' Ἡροφίλῳ (Herod. test. 1D). οἱ δὲ (FGrHist 533 F 4c) Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης. οἱ δὲ (ibid.) ὅτι εὐπρεπὴς ἡ Ρόδος διὰ τὸ κάλλος.

3 Ἡροφίλῳ Drachmann: Ἡροφίλου cod.

Cf. Epimen. fr. 11.

63

(Ἡρακλεῖδαι οἱ Ἀργεῖοι)

Steph. Byz. s.v. Ἄργος. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς (sc. οἱ Ἀργεῖοι), ὡς πολλοὶ καὶ Ἡρόδωρος, ἐν μὲν τῷ νῦν χρόνῳ Ἡρακλεῖδαι, πρὸ δ'

2 οἱ πολλοὶ P

Ηρακλέους Περσείδαι, πρὸ Περσέως δὲ Λυγκείδαι καὶ Δαναΐδαι, πρὸ δὲ Δαναοῦ Ἀργεΐადαι καὶ Φωρωνεΐδαι, ὧς Ἀβρων (fr. 14 Berndt, *BPhW* 35 (1915) 1454) ποιηταῖς ἀνατίθησιν.

2 Ἀργεάδαι dub. Meineke Φωρωνεΐδαι Meineke: -ῖδαι vel -ῖδαι codd.; cogitat idem de lacuna (πρὸ δὲ Φωρωνέως Ἰναχίδαι) ὅς] 'sc. παρωνυμίας vel λέξεις, non tentandum' Meineke; fort. ᾧ

Hine Lentz, *Hdn. Π. παρωνύμ.* 2.862.31.

(*FGrHist* 31 F 63 bis = fr. 52A)

64

(Μακρίεις)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1024 (90.7 Wendel). "οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολιόνες ἄψ' ἀνιόντας / ἥρωας νημερτές ἐπήϊσαν, ἀλλὰ που ἀνδρῶν / Μακρίεων εἴσαντο Πελασγικὸν Ἄρεα κέλσαι". τῶν καλουμένων Μακρῶνων, οἳ εἰσιν ἄποικοι Εὐβοέων, ἀφ' οὗ καὶ Μάκρωνες ἐκλήθησαν· καὶ Μάκρις γὰρ ἡ Εὐβοία ἐκαλεῖτο. Πελασγικὸν δὲ εἶπεν διὰ τὸ πλησιόχωρον εἶναι τὴν Εὐβοίαν τῇ Πελοποννήσῳ, ἣ πρότερον ἐκαλεῖτο Πελασγία. ἦσαν δὲ ἀστυγείτονες τῶν Δολιόνων οἱ Μάκρωνες. οἱ δὲ ἔθνος Βεχεύρων φασὶ τοὺς Μακρίεας, οἵτινες αἰεὶ πολέμοισι τοῖς Κυζικηνοῖς. ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἡσκηκότες, ὥς ἱστοροῦσι Φιλοστέφανός τε (*FHG* 3.29 fr. 4) καὶ 10 **Ἡρόδωρος** οἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες. Διονύσιος δὲ ὁ Χαλκιδεὺς (*FHG* 4.395 fr. 10) εἰρήσθαι φησὶν αὐτοὺς Μάκρωνας, ἐπειδὴ Εὐβοέων εἰσὶν {Μάκρωνες} ἄποικοι. ἄλλοι δὲ Μάκρωνας αὐτοὺς φασὶ λέγεσθαι διὰ τὸ πλείονας εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους ὥσπερ παρὰ τοῖς Πέρσαις γρυπούς. μέμνηται δὲ τούτων Ἡρόδοτος ἐν β' (2.104.3; iterum 15 7.78).

7 Βεχεύρων P, Estt. grr. 112 8 Μακρίεας Wendel: Μάκριας L; Μάκρωνας P 8 sq. ἦσαν —ἡσκηκότες] ὁμοιοὶ ὄντες καὶ ἡσκηκότες καλῶς τὰ πολεμικὰ Estt. grr. 10 Ἡρόδωρος P: Φιλόδορος L; Νυμφόδορος eius corrector ('e coniectura' censet Wendel), cf. *FGrHist* 572 12 del. Keil; om. P, qui hanc sententiam semel tantum refert supra (3) 14 θ' P

Frr. 64A–67A. Fragmenta dubia

64A

(*FGrHist* 31 F 64 bis)

†δείξειεν δεξιὰ μὲν ὀρίζων

Schol. (B) Eur. *Med.* 433 (2.168.11 Schwartz). "διδύμους ὀρίσασα (sc. Μήδεια) πόντου πέτρας"· ἦτοι διαπλεύσασα καὶ διελθοῦσα, παρόσον δύο

τινῶν ὑποκειμένων ὁ διὰ μέσου γινόμενος ἐκάτερον ὀρίζει. καὶ Ἡρόδοτος· "δείξειεν—ὀρίζων." αἰεὶ γὰρ ὁ μέσος τινῶν γινόμενος διορίζει τὸν μὲν ἔνθεν, τὸν δὲ ἐνθεν.

Apud Herodotum non invenitur; *Ἡρόδωρος* dub. Jacoby.

65

(περὶ Φόρκυνος ἱστορία)

b. *PSI* X 1173 (saec. iii p.C.) fr. 7^e ed. Coppola. Iterum tractavit Luppe, *ZPE* 116 (1997) 14. Mythographus Homericus.

a. Schol. (CMV^{μου} X) *Od.* 13.96. "Φόρκυνος δὲ τίς ἐστι λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος". Φόρκυς δαίμων θαλάσσιος, τὸ πρότερον διατρίβων πρὸς τῷ Ἀρυμνίῳ λεγομένῳ ὅρει τῆς Ἀχαιας, οἰκῶν τε τὴν Φόρκυνος ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην βῆσαν. κατὰ φανέν αὐτῷ καταλιπεῖν τὰς τρίβους ταύτας ἀφίκετο εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, καὶ τόπον ἐκλεξάμενος ἐπιτήδειον αὐτῷ ἐνταῦθα ᾤκησεν. λέγεται δὲ Ἄμμος ὁ τόπος. καὶ προσορμίσας εἰς τὸν τῆς Ἰθάκης λιμένα ἤξιώσεν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεύεσθαι Φόρκυνος. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ.

"Φόρκυνος δὲ τίς ἐστι λιμὴν". Φόρκυς δαίμων τις θαλάσσιος, τὸ πρότερον διατρίβων πρὸς τῷ Ἀρυμνίῳ καλοῦμένῳ ὅρει οἰκῶν δὲ τὴν Φόρκυνος ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην [βῆσαν. κατὰ φανέν] αὐτῷ καταλιπεῖν τὰς τρίβους ταύτας ἀφίκετο εἰς τὴν Κεφαλληνίαν [καὶ ἐκλεξάμενος τόπον αὐτῷ ἐπιτήδειον] ἐνθάδε κατῴκησεν. ἔστι δαίμωνιος ὁ τόπος οὗτος. λέγεται δὲ τῷ τῆς [Ἰθάκης λιμένα εἶναι] ἀπ' αὐτοῦ [τὸ ὄνομα] . . .

a 3 φόρκυνος MV^{μου} (et C alio colore); ex lemmate sumptum 5 Ἀρυμνίῳ Barnes (ed. 1711) 'ex cod.': Ἀρυγ- CMV, Ἀφύμῳ X 8 sq. βῆσαν—αὐτῷ om. X; κατὰ—αὐτῷ om. C 8 κατὰ Barnes: κάτω MV 9 καταλιπεῖν Müller: -λιπών MV, -λιπών δὲ C, λιπών X 13 καὶ om. CVX 16 Φόρκυνος Müller: Φόρκυνον CMV^{μου}, -ηρον V^a, -υνα X 17 non invenitur apud Herodotum; *Ἡροδότῳ* Buttmann.

b Papyrus contuli. Versuum numeratione editionis Florentinae continua usus sum; v. 158 = fr. 7^e v. 1 161 ὅρει et mox βῆσαν, Coppola; immo librarius perperam de pro te scriptis, cf. a 164 sq. δια | τρι|βάς Luppe 168 κατῴκει, ὅθεν ἐ | ἐτ | Luppe 169 οὗτος Luppe, tum λέγεται post Coppola (λέ | γεται)

(πολλαῖς πρώην ὠμίλησεν γυναιξὶν ὁ Ἡρακλῆς)

Schol. (L) Soph. *Trach.* 264 (295.20 Papageorgiou). “ὅς (sc. *Εὐρυτος*) αὐτὸν (sc. *Ἡρακλέα*) ἐλθόντ’ ἐς δόμους ἐφέστιον, / ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις / ἐπερρόθησε”· σφοδρῶς ὕβρισεν· ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων ἢ ὅτι πολλαῖς πρώην ὠμίλησεν γυναιξὶν, ὡς

5

Ἀπολλόδωρος.
 4 *πρώην*] i.e. ‘nudiustertius cum Thestii filiabus concubuit’ (fr. 20)? fort. *πρότερον* legendum
Ἀπολλόδωρος] *Ἡρόδωρος* Wilamowitz

Cf. fr. 37.

(*Χωνία*)

Theognosti Canones, *Anecd. Ox.* 2.131.33. *Χών Χωνός*, ὄνομα ποταμοῦ, ἐξ οὗ καὶ ἡ *Ἥπειρος Χωνία* παρὰ *Ἡροδότῳ*.

Non invenitur apud Herodotum; *Ἡροδώρῳ* Cramer in indice

(*FGrHist* 31 F 61)

(τὸν *Τυφῶνα* ἐν τῇ *Σερβωνίδι* λίμνῃ κεῖσθαι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1209–15b (209.18 Wendel). “*πεδῖον Νυσηῖον*, ἐνθ’ ἔτι νῦν περ / κεῖται (sc. *Τυφάων*), ὑποβρύχιος *Σερβωνίδος* ὕδασι λίμνης”· οὗτος, φησί, πηγεῖς ὑπὸ *Διὸς* ὡς εἶχεν (εἰς τοὺς) περὶ *Συρίαν* τόπους καὶ *Πηλούσιον* παρεγένετο διωκόμενος {ὑπὸ *Διὸς*}, ὅπου βυθισθεὶς κεῖται ἐν τῇ *Σερβωνίδι* λίμνῃ. διήκει δὲ αὕτη ἀπὸ *Συρίας* μέχρι *Πηλουσίου*. περὶ δὲ τοῦ τὸν *Τυφῶνα* ἐν αὐτῇ κεῖσθαι καὶ *Ἡρόδωρος* ἱστορεῖ.

5

3 ὡς εἶχεν (εἰς τοὺς) F, cf. αὐτῶς Ap. l. 1213 (quod etsi Fränkelio corruptum videtur, Lascaris legit tamen): οὗς εἶχε L; (εἰς) οὗς εἶχε Keil; aliter P 4 del. Wendel 6 *Ἡρόδοτος* (3.5.3) Robert, *De Apollodori bibliotheca* (diss. Berol. 1873) 95 Pergunt codd. ἐνθα καὶ περὶ τῆς *Νύσσης* (ἐν ᾗ καὶ τὴν *Νύσαν* L) ἱστορεῖ λέγων (om. L) + *Hymn. Hom. Bacch.* 8 sq.; sed nonnulla ante haec excidisse censuit iam Wesseling ad Diod. Sic. 1.15.

Praecedat in schol. a Pher. fr. 54.

(*Κολοφώνιον* τὸν ἄριστον χρυσόν)

Zenob. vulg. 6.47 (*CPG* 1.174.13) = Prov. Bodl. 949^a (vide L. Cohn, *CPG* Suppl. I p. 55). χρυσὸς ὁ *Κολοφώνιος* μέμνηται ταύτης *Ἀριστοφάνης* ἐν *Κωκάλῳ* (fr. 366 Kassel–Austin). εἴρηται δὲ παρόσον οἱ *Κολοφώνιοι* τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ *Ἡρόδοτος* δὲ *Κολοφώνιον* καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.

5

2 sq. μέμνηται—δὲ om. Prov. Bodl. 4 Apud Herodotum non invenitur; *Ἡρόδωρος* Knox, *Herodas* (1922) 407, *Ἡρόπυθος* Pertz, *Colophonica* (1848) = *FGrHist* 448 F 2, *Ἡρώδας* Bergk

Cf. Zenob. Ath. 3.155 p. 375 Miller, [Plut.] 2.15, Macar. 5.27.

Herodori nomen scribi iussit Ruhnken in Schol. *Od.* 12.69 = Pher. fr. 104c, q.v.

ION CHIUS

(FGrHist 392, Vorsokr. 36, TrGF 19,
IEG 2.79, Gentili-Prato 2.61)
vixit ca. 480–422/1

Testimonia

Quotiens Ion ὁ Χῖος vocetur longum est commemorare. Vocatur test. 1 τραγικός (cf. testt. 2b, 3, 4, fr. 1, Poll. *Onom.* 2.88 = FGrHist 392 F 8 = fr. 118 von Blumenthal (113 Leurini), TrGF CAT A2–3: Ion in canonem qui vocatur tragicorum receptus, al.), λυρικός, φιλόσοφος (cf. test. 3); παλαιὸς σοφιστής Isoc. *Περὶ τῆς ἀντιδόσεως* 268 = FGrHist 392 F 24b = fr. 20 von Blumenthal (114 Leurini); ποιητής testt. 2, 3, 5b, 8, fr. 2, Plut. *Per.* 5.3 = FGrHist 392 F 15 = fr. 6 von Blumenthal (109 Leurini), al.; συγγραφεὺς Phrynichus *Ecl.* 286 p. 90 Fischer = FGrHist 392 F 21 = fr. 120 von Blumenthal (125 Leurini), dummodo recte ad nostrum referatur.

1. *Suda* ι 487 (2.653.7 Adler). Ἴων, Χῖος, τραγικός καὶ λυρικός καὶ φιλόσοφος, υἱὸς Ὁρθομένους, ἐπὶ κλησιν δὲ Σοῦθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγωδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πρὸ Ὀλυμπιάδος (452/48; itaque non prius quam Dionysiis a. 451). δράματα δὲ αὐτοῦ ἰβ', οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασιν. οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων, καὶ συνθέτους λόγους (cf. test. 2b). ὃν παίζων Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς Ἀοῖον φησι (*Pax* 837, vide test. 2).

Subiungunt codd. ex a 731 Ath. epit. 1.5 p. 3f; vide ad test. 2b. Nomen patris iterum datur test. 3.

2a. Ar. *Pax* 827 sqq. (acta Dionysiis anno 421).

	ΟΙΚΕΤΗΣ	ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα πλανώμενον πλὴν σαυτόν;
	ΤΡΥΓΑΙΟΣ	οὐκ, εἰ μὴ γέ που ψυχὰς δὺ ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
830	ΟΙΚ.	τί δ' ἔδρων;
	ΤΡΥΓ.	ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτῶμεναι τὰς ἐνδιαεριαυερηνχέτους τινάς.
	ΟΙΚ.	οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἄ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα ὥς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

	ΤΡΥΓ.	μάλιστα.
	ΟΙΚ.	καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ
835		Ἴων ὁ Χῖος;
	ΤΡΥΓ.	ὅνπερ ἐπόησεν πάλαι ἐνθάδε τὸν ἀοῖον ποθ' ὥς δ' ἦλθ', εὐθέως ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

835 ὅνπερ et vices personarum Wilamowitz, *Kl. Schr.* 4.148 sq. (1902): Ἴων ὁ Χῖος ὅσπερ ἐπ. πάλ. Trygæo dant codd.

2b. Schol. (RVΓ, Lh brevius ceteris) Ar. *Pax* 835–7a (p. 129 Holwerda). Ἴων διθυράμβων ποιητῆς καὶ τραγωδίας καὶ μελῶν. ἐποίησε δὲ ᾠδὴν ἧς ἡ ἀρχή (PMG 745) “ἀοῖον ἀεροφοίταν / ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου / λευκῇ πτέρυγι πρόδρομον”. φαίνεται δὲ τετελεστηκὼς εἶναι ἐκ τούτων. παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτόν φησιν ἀστέρα κληθῆναι. περιβόητος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε δὲ καὶ κωμωδίας καὶ ἐπιγράμματα καὶ παιάνας καὶ ὕμνους καὶ σκόλια καὶ ἐγκώμια καὶ ἐλεγεία, καὶ καταλογάδην τὸν πρεσβευτικὸν λεγόμενον, ὃν νόθον ἀξιοῦσιν εἶναι τιwes καὶ οὐχὶ αὐτοῦ. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ (Χῖου) κτίσις καὶ κοσμολογικὸς καὶ ὑπομνήματα καὶ ἄλλα τινά. καὶ πάνν δόκιμος ἦν. φασὶ δὲ αὐτὸν ὁμοῦ διθυράμβον καὶ τραγωδίαν ἀγωνισάμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ νικήσαι, καὶ εὐνοίας χάριν προῖκα Χῖον οἶνον πέμψαι Ἀθηναίους. καὶ Σωκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου ἐστὶν εἰς αὐτὸν λόγος λεγόμενος Ἴων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Χωλιάμβοις (2c), ὅτι πολλὰ ἔγραψεν.

3 ἀοῖον Bergk ἡεροφοίταν R; ἀμερο– Bentley, *Epistola ad . . . Ioannem Millium* (1691) μείναμεν] μῆνα μὲν R, μείνωμεν Lh 4 λευκοπτέρυγα Bentley εἶναι om. RVΓ 6 in ἐπιγράμματα desinit R 7 ἐγκώμια καὶ om. Γ 8 ὃν—αὐτοῦ fort. post κοσμολογικὸς traicienda (Jacoby ad FGrHist 392 F 24–6 n. 110) 9 φέρεται Dindorf (ed. 1838): φέρονται Lh, φαίνεται VΓ add. Bentley 10 in ἦν desinit Lh 11 in τῇ desinit Γ 12 sq. καί—Ἴων] ‘später Zusatz’, Jacoby

E schol. Ar. hausit *Suda* δ 1029, quae haec praepōnit (cf. a.): “Διθυραμβοδιδάσκαλοι” περὶ μετεώρων καὶ περὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλὰ· καὶ συνθέτους δὲ λέξεις ἐποίουν καὶ ἔλεγον ἐνδιαεριαυερηνχέτους· οἷος ἦν Ἴων ὁ Χῖος ὁ ποιητής. Brevius iterum ε 1174. De Ionis largitione refert et Athenaeus epit. 1.5 p. 3f unde *Suda* α 731 et Eust. *Od.* 1454.24: ὁ δὲ Χῖος Ἴων τραγωδίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἐκάστῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον (Casaubonus²: Χῖον codd.) κεράμειον.

2c. Callim. *Diegesis* IX 32 sqq. (1.205 Pfeiffer); denuo ed. van Rossum-Steenbeek, *Greek Readers' Digests?* (1998) 270.

“Μοῦσαι καλαὶ κᾶπολλον, οἷς ἐγὼ ἐπένδω” (Callim. fr. 203). ἐν τούτῳ πρὸς τοὺς καταμεμφομένους αὐτὸν ἐπὶ τῇ πολυειδεῖα ὧν γράφει ποιημάτων ἀπαντῶν φησιν ὅτι Ἴωνα μιμεῖται τὸν τραγικόν· ἀλλ’ οὐδὲ τὸν τέκτονά τις μέμφεται πολυειδῇ σκευῇ τεκταινόμενον.

3. Harp. (pl.) i 27 (p. 164.5 Dindorf, 138 Keaney). Ἰων· Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς ἀντιδόσεως (15.268). Ἰωνος τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ μνημονεύει ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦν Χίος μὲν γένος, υἱὸς δὲ Ὀρθομένους, ἐπὶ κλήσιν δὲ Εὐθύθου. ἔγραψε δὲ {καὶ} μέλη πολλὰ καὶ τραγωδίας καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα, τὸν Τριαγμὸν ἐπιγραφόμενον, ὅπερ Καλλίμαχος (fr. 449 Pfeiffer) ἀντιλέγεσθαι φησιν ὡς Ἐπιγένους†. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμοί, καθὰ Δημήτριος ὁ Σκῆψιος (fr. 69 Gaede) καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς (FHG 4.310). ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε· “ἀρχὴ ἥδε μοι τοῦ λόγου—τύχη” (FGrHist 392 F 24a, Vorsookr. 36 B 1, Ionis fr. 20 von Blumenthal, 114 Leurini).

4 καὶ om. pars codd., Dindorf 6 ὑπὸ Ἐπιγένους Bergk; ὡς {καὶ} Ἐπιγένης Bentley, Epistola ad . . . Ioannem Millium (1691); alii alia. Orpheus agnoscitur scriptor Triagmorum Suda s. Ὀρφεύς (cum additamento λέγονται δὲ εἶναι Ἰωνος τοῦ τραγικοῦ) 8 post ἀναγράφουσι interpunctit von Blumenthal, qui lacunam sequi indicavit, e.g. (γράφει) 9 post τάδε lacunam indicat Diels, e.g. (Ἰων Χίος τάδε λέγει); alii alia temptaverunt ἥδε Lobeck, Aglaophamus (1829) p. 385: δέ codd.

Ex Harp. epit. Phot. i 287, Suda i 489.

4. Strab. 14.1.35 p. 645 (3.113.6 Kramer). ἄνδρες δὲ Χίοι γεγόνασιν ἐλλόγιμοι Ἰων τε ὁ τραγικὸς καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς (FGrHist 115 T 9) καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής (deest FGrHist 760 T).

- 5a. Plut. Cim. 9.1 (343.12 Pohlenz) = FGrHist 392 F 13 = fr. 2 von Blumenthal (106 Leurini). συνδειπνήσαι δὲ τῷ Κίμωνι φησιν ὁ Ἰων, παντάπασι μειράκιον ἥκων εἰς Ἀθήνας ἐκ Χίου, παρὰ Λαομέδοντι (ca. a. 465).

Cf. Cim. 5.3, ubi quaedam de Cimonis facie Ion refert.

- 5b. Ath. 13.81 p. 603e (3.331.15 Kaibel). φιλομειραξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς (Soph. test. 75 Radt), ὡς Εὐριπίδης φιλογύννης (cf. test. 90 Kovacs). Ἰων γοῦν ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ἐπιδημίαις γράφει οὕτως (FGrHist 392 F 6 = fr. 8 von Blumenthal (104 Leurini)). “Σοφοκλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήντησα, ὅτε ἔπλεε εἰς Λέσβον στρατηγός (a. 440), ἀνδρὶ παιδιῶδει παρ’ οἶνον καὶ δεξιῷ.”

- 5c. Ath. 11.8 p. 463a (3.8.12 Kaibel). καὶ Ἰων δὲ ὁ Χίος φησιν (fr. 27 von Blumenthal = West, 90 Leurini, 2 Gentili-Prato). “χαίρετω ἡμέτερος βασιλεὺς, σωτήρ τε πατήρ τε—πίεται.”

Constat in hoc carmine agi de commemoratione apud regem Eurypontidem (sc. Archidamum, a. 469/8–428/7); Procli enim Eurypontidum atavo progenitur v. 6.

Ad Ionis aetatem praeter testimonia hic exscripta haec quoque pertinent: Schol. (M) Aesch. Pers. 432 = FGrHist 392 F 7 = fr. 5a von Blumenthal, 101 Leurini (testatur Ion Aeschylum proelio Salaminio adfuisse); Plut. De prof. virt. 8 p. 79c = FGrHist 392 F 22 = fr. 5 von Blumenthal, 108 Leurini (de Ione Aeschylouque ludos Isthmios una frequentantibus); Diog.

Laert. 2.23 = FGrHist 392 F 9 = fr. 11 von Blumenthal, 111 Leurini (testatur Ion Socratem iuvenem Samum cum Archelao philosopho peregrinatum esse); Phot. a 466 = Suda a 729 = FGrHist 392 F 11 = fr. 1 von Blumenthal, 112 Leurini (refert Ion quaedam de Themistoclis filia); Plut. Cim. 16.10 = FGrHist 392 F 14 = fr. 4 von Blumenthal, 107 Leurini (meminit Ion contionis a Cimone Athenis habitae a. 463/2); Plut. Per. 5.3 = FGrHist 392 F 15 = fr. 6 von Blumenthal, 109 Leurini (iudicium Ionis de Periclis moribus).

6. Argumentum (MBAVCDE) Eur. Hipp. (1.205.25 Diggle) = TrGF DID C 13. ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι πρὸς ἔτει δ' (Dionysiis a. 428). πρῶτος Εὐριπίδης (test. 29 Kovacs), δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἰων.

2 Ἐπαμείνονος Matthiae (ed. 1823) praecunte Barnes (ed. 1694): ἀμείνονος fere codd. πρὸς BDE: ἐπὶ πρὸς MAC, ἐπὶ νρ V

7. Thuc. 8.38.3 (ed. Jones vol. 2). οἱ δὲ Χίοι ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι, καὶ ἄλλως ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνν εὖ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ Τυδέως τοῦ Ἰωνος ἥδη ὑπὸ Πεδαρίτου ἐπ' ἀττικισμῷ τεθνεώτων . . .

Tydeum hunc filium poetae esse veri simile est. Narrantur res anno 412 gestae.

- 8a. Ath. 10.48 p. 436f (2.449.23 Kaibel). Βάτων δ' ὁ Σιωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἰωνος τοῦ ποιητοῦ (FGrHist 268 F 6) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἰωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις (fr. 31 von Blumenthal = West, 94 Leurini, 6 Gentili-Prato) ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρὸς ἧς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν φησι Τηλεκλείδης ἐν Ησιόδοις (fr. 18 Kassel–Austin).

- 8b. Ael. VH 2.41 (35.22 Dilts). καὶ Ἰωνα δὲ τὸν Χίον τὸν ποιητὴν καὶ αὐτόν φασι περὶ τὸν οἶνον ἀκρατῶς ἔχειν.

- 8c. Diog. Laert. 4.31 (1.180.21 Long). Ἰωνα δὲ καὶ ἐχαρακτήριζε (sc. Ἀρκεσίλαος; T 1a Mette, Lustrum 26 (1984) 45) νέος ὢν.

9. [Longinus], Subl. 33.5 (42.1 Russell). τί δέ; ἐν μέλεσι μᾶλλον ἂν εἶναι Βακχυλίδης ἔλοιτο ἢ Πίνδαρος, καὶ ἐν τραγωδίᾳ Ἰων ὁ Χίος ἢ νῆ Δία Σοφοκλῆς (test. 121 Radt); ἐπεὶ οἱ μὲν ἀδιάπτωτοι καὶ ἐν τῷ γλαφυρῷ πάντῃ κεκαλλιγραφημένοι, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ Σοφοκλῆς ὅτε μὲν οἶον πάντα ἐπιφλέγουσι τῇ φορᾷ, σβέννυνται δ' ἀλόγως πολλάκις καὶ πίπτουσι ἀτυχεστάτα. ἢ οὐδεὶς ἂν εὖ φρονῶν ἐνὸς δράματος, τοῦ Οἰδίποδος, εἰς ταῦτο συνθεῖς τὰ Ἰωνος (ἅπαντ') ἀντιτιμήσαιτο ἐξῆς.

6 ἢ Pearce (ed. 1724): ἢ P 7 add. Toup (ed. 1778)

Commentarium in Ionis Agamemnonem scripsit Didymus (p. 301 Schmidt) necnon Adversaria in Ionem (pp. 89, 302 Schmidt), in Omphalen fortasse Aristarchus; quaedam adnotaverunt Epigenes, Mnaseas Patarensis, Crates, Philemo. Vide ad TrGF 19 F 1, 10, 17a, 22, 23; ad Mnaseam etiam Zenob. Ath. 2.35 = fr. 37 von Blumenthal (88 Leurini).

Fragmenta

Frr. 1–3. Χίου κτίσις

Seclusi quae sine libri titulo tradita sunt (excepto fr. 1), ratus ea potius ex *Ἐπιδημιῶν* fluxisse; mythographica utique nulla inter ea inveniuntur. Carmen esse potuisse hoc opus contendit inter alios E. Bowie, *JHS* 106 (1986) 32 n. 104, cf. G. Cerri, *QUCC* 26 (1977) 127 sqq.; dissensit Dover *The Greeks and their Legacy* (1988) 12, cui adstipulor; nempe tragoedias ab historicis libris tantum non diserte Pausanias distinguit fr. 1, qui item de Eumeli *συγγραφή* loquitur test. 2. Citatur *Περὶ Χίου* fr. 2. Librum eiusdem argumenti scripsit Hellanicus (fr. 71).

*1

(Ποσειδῶνα ἐς τὴν νῆσον ἔρημον οὖσαν ἀφικέσθαι)
(Χίος)

(Ἄγγελος Μέλας)

(Οἰνοπίωνα ἐς τὴν Χίον κατὰραι)

(ἀφίκοντο δὲ καὶ Κἄρες καὶ Ἀβαντες)

(Οἰνοπίωνος δὲ καὶ τῶν παίδων ἔλαβεν Ἀμφικλος τὴν ἀρχὴν)

(Ἐκτωρ)

(Πανιώνιον)

Paus. 7.4.8 (2.155.16 Rocha-Pereira). < > Ἰωνι δὲ τῷ ποιήσαντι τραγωδίαν ἔστιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοιάδε εἰρημένα· Ποσειδῶνα ἐς τὴν νῆσον ἔρημον οὖσαν ἀφικέσθαι καὶ νύμφη τινὶ ἐνταῦθα συγγενέσθαι καὶ ὑπὸ τὰς ὠδῖνας τῆς νύμφης χιόνα ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν ἐς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ τούτου
5 Ποσειδῶνα τῷ παιδί ὄνομα θέσθαι Χίον· συγγενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ἑτέρα νύμφη, καὶ γενέσθαι οἱ παῖδας Ἄγγelon τε καὶ Μέλανα· ἀνὰ χρόνον δὲ καὶ Οἰνοπίωνα ἐς τὴν Χίον κατὰραι ναυσὶν ἐκ Κρήτης, ἀφικέσθαι δὲ οἱ καὶ τοὺς παῖδας Τάλον καὶ Εὐάνθην καὶ Μέλανα καὶ Σάλαγόν τε καὶ Ἀθάμαντα. (9) ἀφίκοντο δὲ καὶ Κἄρες ἐς τὴν νῆσον ἐπὶ τῆς Οἰνοπίωνος βασιλείας καὶ Ἀβαντες ἐξ Εὐβοίας. Οἰνοπίωνος δὲ καὶ τῶν παίδων ἔλαβεν ὕστερον
10 Ἀμφικλος τὴν ἀρχὴν· ἀφίκετο δὲ ἐξ Ἰστιαίας ὁ Ἀμφικλος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ κατὰ μάντευμα ἐκ Δελφῶν. Ἐκτωρ δὲ ἀπὸ Ἀμφίκλου τετάρτη γενεᾷ— βασιλείαν γὰρ ἔσχε καὶ οὗτος—ἐπολέμησεν Ἀβάντων καὶ Καρῶν τοῖς οἰκοῦσιν ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινεν ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς δὲ

1 lac. indicat Ms^{ms} 3 τινὶ Jacoby dub.: τε codd.
RVaVb; Ἀγγelon dub. Jacoby, Σάλαγον Huxley, *GRBS* 6 (1965) 36
ἐπεσθαι L, ἔσεσθαι β 8 Σέλαγον Völcker, Σαλαγῶν Gruppe
dub. Jacoby 12 Ἐκτωρ edd.: ἔκτορ(α) codd.

6 Ἄγγelon βPa: ἄγγελον
7 ἀφικέσθαι R¹PaVb:
10 παίδων (ἀποθανόντων)

ἀπελθεῖν ἡνάγκασεν ὑποσπόνδους. γενομένης δὲ ἀπαλλαγῆς πολέμου Χίοις, ἀφικέσθαι τηνικαῦτα ἐς μνήμην Ἑκτορι ὡς σφᾶς καὶ Ἰωσι δέοι συνθύειν ἐς Πανιώνιον· τρίποδα δὲ ἄθλον λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ ἀνδραγαθία παρὰ τοῦ κοινοῦ φησι τοῦ Ἰώνων. τοσαῦτα εἰρηκότα ἐς Χίους Ἰωνα εὕρισκον· οὐ μέντοι
5 ἐκεῖνό γε εἴρηκε, καθ' ἣντινα αἰτίαν Χίοι τελοῦσιν ἐς Ἰωνας.

2 δέοι R¹PaVb: δέ οἱ β

Chios a nive nominata dicitur etiam apud Metrodorum fr. 3A.

2

(πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι πίνουσι τρεῖς πρὸς ἓνα κυάθους)

Ath. 10.28 p. 426e (2.427.21 Kaibel). περὶ δὲ ταύτης τῆς κράσεως (sc. ἡ δύο πρὸς πέντε ἢ ἓνα πρὸς τρεῖς) Ἰων ὁ ποιητὴς ἐν τῷ περὶ Χίου φησὶν ὅτι τεύρων ὁ μάντις Παλαμήδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι
5 πίνουσι τρεῖς πρὸς ἓνα κυάθους· οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἶνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος.

3 εὐροον von Blumenthal post Tyrwhitt apud Toup, *Emendationes in Suidam* 4 (1790) 426; οὔριον Jacobs, *Animadversiones in Euripidis Tragoedias* (1790) 141; ὅτι ὁ οἰωνόμαντις Bentley, *Epistola ad . . . Ioannem Millium* (1691); ὅτι ὁ ἀλευρόμαντις Toup, *Epistola critica ad . . . Gulielmum episcopum Glocestriensem* (1767) 115; nomen latere censet Jacoby; Ἀνίων conl. Huxley, *GRBS* 6 (1965) 37 coll. Diod. 5.79.2 = Epim. fr. 4, Schol. Lycoph. 581 Παλαμήδην A: Παλαμήδης CE, Blumenthal post alios; Παλαμήδη Jacoby; del. dub. Kaibel; Πολύιδος Meineke³ 193 πλοῦν] πλοῦτον Blumenthal

3

ἐκ τῆς Τέω λόγχης λόγχας ποιεῖ πεντήκοντα

Orion *Etym.* 94.25 Sturz (*Etym. Magn.* 569.34). λόγχη· λόγχας τὰς μερίδας Ἰωνες λέγουσιν. Ἰων ἐν Χίου κτίσει· “ἐκ—πεντήκοντα.”

(Ion) λόγχης del. Sylburgius (ed. *Etym. Magn.* 1594) ποιεῖ πεντήκοντα] ita cod.; vide Theodoridis, *RhM*² 122 (1979) 17

(Orion) lemma λόγχας *Magn.* 2 κτίσει Bentley, *Epistola ad . . . Ioannem Millium* (1691): κτήσει codd.

MENECRATES XANTHIUS

(FGrHist 769)

fl. saec. iv parte priore?

Testimonium

Vocatur Menecrates ὁ Χάνθιος fr. 2, 3. Unus ex τῶν παλαιῶν συγγραφέων videtur esse test. 1, ut ex sermone quoque eius colligas; ἦττον πιθανός quam Hellanicus videbatur Dionysio fr. 3.

1. Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.48.1 (1.75.23 Jacoby). ὁ μὲν οὖν πιστότατος τῶν λόγων, ᾧ κέχρηται τῶν παλαιῶν συγγραφέων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς (fr. 31) περὶ τῆς Αἰνείου φυγῆς, τοιόσδε ἐστίν. εἴρηται δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ περὶ τῶν αὐτῶν οὐ κατὰ ταῦτά ἔχοντες λόγοι, οὓς ἦττον ἔγωγε τούτου πιθανοὺς εἶναι νομίζω. Vide fr. 3.

Fragmenta

Frr. 1–2. Λυκιακά

E primo libro

1

(Πινάρα)

Steph. Byz. s.v. Ἀρτύμνησος. πόλις Λυκίας, ἄποικος Ξανθίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτυμνησεύς. **Μενεκράτης** ἐν α' τῶν Λυκιακῶν φησιν ὅτι πολυανθρωπήσαν τὴν Ξάνθον τοὺς πρεσβύτας εἰς τρία μέρη διελεῖν, τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν Κράγον ἐλθεῖν καὶ οἰκῆσαι ἐν τῷ ὄρει λόφον στρογγύλον {κατοικῆσαι} καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Πινάραν, ἣν μεθερμηνεύεσθαι στρογγύλην. τὰ γὰρ στρογγύλα πάντα Λύκιοι πίναρα καλοῦσιν. ()

2 sq. πολυανθρωπήσαν R, Q sine acc. 3 τοὺς (alterum) Holstenius: τὴν codd. οἰκῆσαι Q 5 del. Salmasius¹ 1.801d: -κῆσαι Q, -κῆσαι R Πίναρα dub. Meineke coll. Steph. s.v.; Πίναραν R, Πινάρην Q 6 'exciderunt ea quae ad Artymnesum spectant', Meineke.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφθ. 1.212.7.

Sine libri numero traditum

2

(περὶ τῶν βουκόλων ἱστορία)

Ant. Lib. *Met.* 35 ("Βουκόλοι") ed. Papothomopoulos. In marg. "ἱστορεῖ **Μενεκράτης** (ὁ) **Ξάνθιος** Λυκιακοῖς καὶ Νίκανδρος" (FGrHist 271–2 F 23, Nic. fr. 61 Schneider). *Λητώ*, ἐπεὶ ἔτεκεν *Ἀπόλλωνα* καὶ *Ἄρτεμιν* ἐν *Ἀστερίᾳ* τῇ νήσῳ, ἀφίκετο εἰς *Λυκίαν* ἐπιφερομένη τοὺς παῖδας ἐπὶ τὰ λουτρά τοῦ *Ξάνθου*. Καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἐνέτυχε πρῶτα *Μελίτη* κρήνη καὶ προεθυμείτο πρὶν ἐπὶ τὸν *Ξάνθον* ἐλθεῖν ἐνταυθοὶ τοὺς παῖδας ἀπολοῦσαι. (2) ἐπεὶ δ' αὐτὴν ἐξήλασαν ἄνδρες βουκόλοι, ὅπως ἂν αὐτοῖς οἱ βόες ἐκ τῆς κρήνης πίωσιν, ἀπαλλάττεται καταλιποῦσα τὴν *Μελίτην* ἢ *Λητώ*, λύκοι δὲ συναντῶμενοι καὶ σήφαντες ὑφηγῆσαντο τῆς ὁδοῦ καὶ ἀπήγαγον ἄχρι πρὸς τὸν ποταμὸν αὐτὴν τὸν *Ξάνθον*. (3) ἢ δὲ πιούσα τοῦ ὕδατος καὶ ἀπολούσασα τοὺς παῖδας τὸν μὲν *Χάνθον* ἱερὸν ἀπέδειξεν *Ἀπόλλωνος*, τὴν δὲ γῆν *Τρεμιλίδα* λεγομένην *Λυκίαν* μετωνόμασεν ἀπὸ τῶν καθηγησαμένων λύκων. (4) ἐπὶ δὲ τὴν κρήνην αὐτὴς ἐξέικετο δίκην ἐπιβαλοῦσα τοῖς ἀπελάσασιν αὐτὴν βουκόλοις· καὶ οἱ μὲν ἀπέλουν ἔτι παρὰ τὴν κρήνην τοὺς βούς, *Λητώ* δὲ μεταβαλοῦσα πάντας ἐποίησε βατράχους καὶ λίθῳ τραχεῖ τύπτουσα τὰ νῶτα καὶ τοὺς ὤμους κατέβαλε πάντας εἰς τὴν κρήνην καὶ βίον ἔδωκεν αὐτοῖς καθ' ὕδατος· οἱ δ' ἄχρι νῦν παρὰ ποταμοὺς βοῶσι καὶ λίμνας.

2 add. Martini 9 συναντῶμενοι Iensius, *Lectiones Lucianae* (1699) 67: -τόμενοι cod. 12 *Τρεμιλίδα* Berkelius (ed. 1674): *Τριμ-* cod. 15 ἀπέλουν ἔτι Nauck apud Martini (ed. 1896): -οντο ἔτι cod.; ἀπέλουν τότε Oder, *De Antonino Liberali* (Diss. Bonnac, 1886) 26 unde ἀπέλουν τότε ἔτι Papathomopoulos, *Rev. Phil.*³ 36 (1962) 251

Frr. 3, 5. Sine libri titulo tradita

3

Ἀχαιοὺς δ' ἀνίη εἶχε καὶ ἐδόκεον τῆς στρατιῆς τὴν κεφαλὴν ἀπηράχθαι. ὅμως δὲ τάφον αὐτῷ δαΐσαντες ἐπολέμεον βίηι πάσῃ, ἄχρισ Ἴλιος ἐάλω Αἰνείῳ ἐνδόντος. Αἰνείης γὰρ ἄτιτος ἔων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀπὸ γερέων {ιεράων} ἐξεργόμενος ἀνέτρεψε Πρίαμον· ἐργασάμενος δὲ ταῦτα εἰς Ἀχαιῶν ἐγεγόνει

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.48.1 (1.75.23 Jacoby). ὁ μὲν οὖν πιστότατος τῶν λόγων, ᾧ κέχρηται τῶν παλαιῶν συγγραφέων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς

(Menec.) 2 βίη Schaller: γῇ AB; τῇ Reiske 3 ἄχρι B Ἴλιον Müller 4 del. Kiessling (ed. 1860) ἐξεργόμενος A

- Τρωϊκοῖς (fr. 31) περὶ τῆς Αἰνείου φυγῆς, τοιόσδε ἐστίν. εἴρηται δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ περὶ τῶν αὐτῶν οὐ κατὰ ταῦτα ἔχοντες λόγοι, οὓς ἦττον ἔγωγε τούτου πιθανοὺς εἶναι νομίζω. κρινέτω δὲ ὡς ἕκαστος τῶν ἀκούνων βούλεται. Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδοποιὸς ἐν Λαοκῶντι δράματι (fr. 373 Radt) μελλούσης ἀλίσκεσθαι τῆς πόλεως πεποίηκε τὸν Αἰνείαν ἀνασκευαζόμενον εἰς τὴν Ἰδην, κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου κατὰ τὴν μνήμην ὧν Ἀφροδίτη ἐπέσκηψε καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκοωντίδας σημείων τὸν μέλλοντα ὄλεθρον τῆς πόλεως συντεκμηραμένου . . . **Μενεκράτης δὲ ὁ Ξάνθιος** προδοῦναι τοῖς Ἀχαιοῖς αὐτὸν ἀποφαίνει τὴν πόλιν τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἔχθρας ἔνεκα, καὶ διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην Ἀχαιοὺς αὐτῷ συγχωρῆσαι διασώσασθαι τὸν οἶκον. σύγκειται δὲ αὐτῷ ὁ λόγος ἀρξαμένῳ ἀπὸ (τῆς) Ἀχιλλέως ταφῆς τὸν τρόπον τόνδε· “Ἀχαιοὺς—ἐγεγόνει.” ἄλλοι δὲ τινες ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου τοῦ Τρωϊκοῦ τυχεῖν αὐτὸν τηνικαῦτα διατρίβοντα λέγουσιν, οἱ δ' εἰς Φρυγίαν ἀπεσταλμένον ὑπὸ Πριάμου μετὰ δυνάμειος ἐπὶ τινα χρεῖαν στρατιωτικὴν· εἰσὶ δ' οἱ μυθωδεστέραν αὐτοῦ ποιούσι τὴν ἔξοδον. ἐχέτω δ' ὅπη τις αὐτὸν πείθει.

(Dion.) 9 *Ξάνιος* A, *Ξανέλος* B man.¹ 11 (τοὺς) Ἀχαιοὺς addidisset nisi Menecrates ipse articulum ll. 1, 5 omisisset 12 add. Reiske (ed. 1774) 14 οἱ] οἷα B

(Steph. Byz. s.v. *Βλαῦδος* = *FGrHist* 769 F 4 Menecratis Elaitae est, cf. fr. 2–3 Müller *FHG* 2.342.)

5

(*Icarum naufragio perisse, unde mari nomen*)

Serv. Dan. ad Verg. *Aen.* 6.14 (7.17 Thilo). *Menecrates Daedalum occiso patruale fratre Cretam petisse dicit; Icarum filium eius ab Atticis pulsum, dum patrem petit, naufragio perisse, unde mari nomen.*

1 *Daedalum* Daniel: *dedalo* FG 3 *mari* Daniel: *mare* FG

Frr. 5A–B. Dubia

5A

(*FHG* 2.344)

(ἐκαθάρθη ὁ Ἡρακλῆς ὑπὸ Σικάλου)
(τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἶναι ὀκτῶ καὶ καλεῖσθαι
οὐχ Ἡρακλείδας . . . ἀλλ' Ἀλκαῖδας)

Schol. (BD) Pind. *Isthm.* 4.104g. Vide Pher. fr. 14.

5B

(Ἡρακλέα εἰς ἐπιθυμίαν Ἰόλης ἀφικέσθαι τῆς Εὐρύτου, τὸν δὲ μὴ θέλειν διδόναι·)

ἦρα τε γὰρ αὐτῆς καὶ μίγνυσθαι ἔμελλεν τῇ θυγατρὶ εἰ μὴ Ἀργεῖοι ἐξῆλθον εἰς τὴν Εὐβοίαν

Schol. (L+) Soph. *Trach.* 354 (300.24 Papageorgiou). “λέγοντος . . . / . . . ὡς τῆς κόρης / ταύτης (sc. Ἰόλης) ἕκατι κείνος (sc. Ἡρακλῆς) Εὐρυτόν θ' ἔλοι / τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἐρως δέ νιν / μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, / οὐ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλη πόνων / λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος”). **Φερεκύδης** φησὶν οὕτως· “μετὰ—Εὐβοίαν” (fr. 82a). **Μενεκράτης** δὲ οὕτως λέγει, “Ἡρακλέα—Εὐβοίαν.”

1 sq. Agnoscas primam sententiam Menecratis a scholiasta in orationem obliquam versam (et cetera haud scio an paulo mutata) 3 ἔμελλεν] ἤθελε cod. Lobkowicianus

Μενεκράτης ὁ Λύκιος coni. Müller dub. in Andronis fr. 9 = *FHG* 2.344. Zenob. vulg. 4.38 refertur ex Menecrate quodam Tyrio fabula vulgata de Ino et Athamante; iterum de emendatione M. ὁ Λύκιος cogitabat Müller ibid.

METRODORUS CHIUS

(FGrHist 43, Vorsokr. 70)

fl. Ol. 88 (388/84)

Testimonia

Testimoniorum numeratio nova est. Memorare quotiens appelletur Metrodorus ὁ Χίος non est necesse; vide *Vorsokr.* 70. Ἰσοκρατικός appellatur test. 1f.

1a. Clem. Al. *Strom.* 1.64.4 (2.41.1 Stählin–Früchtel–Treu) = *Vorsokr.* 70 A 1. Δημοκρίτου δὲ ἀκουσται Πρωταγόρας ὁ Ἀβδηρίτης (fr. A 3b Capizzi) καὶ Μητρόδωρος ὁ Χίος, οὗ Διογένης ὁ Σμυρναῖος (*Vorsokr.* 71,1), οὗ Ἀνάξαρχος (fr. 1A Dorandi), τούτου δὲ Πύρρων (T 25A Decleva Caizzi), οὗ Ναυσιφάνης· τούτου φασὶν ἔνιοι μαθητὴν Ἐπίκουρον γενέσθαι.

5 ἔνιοι] e.g. Diog. Laert. 1.15, 9.69, 10.13 = Apollod. *FGrHist* 244 F 41, 10.14 = Aristo fr. 32 Wehrli, Sext. Emp. *Math.* 1.3 = H. Usener, *Epicurea* (1887) fr. 114, Cic. *Nat. D.* 1.26.72 = *Epicurea* fr. 233 (cuius indicem vide sub Ναυσιφάνης).

Cf. Cic. *Luc.* 73 = *Vorsokr.* 70 B 1 is qui [Democritum] maxime est admiratus Chius Metrodorus; Eus. *Praep. Evang.* 14.19.9 = *Vorsokr.* 70 B 1 = Pyrrho T 24 Decleva Caizzi τὸν μὲν οὖν Μητρόδωρον (sc. τὸν Χίον) Δημοκρίτου ἔφασαν ἀκηκοέναι. Vocatur Metrodorus incuriosae καθηγητῆς Ἐπικούρου Aët. 1.5.4 = *Vorsokr.* 70 A 6, 2.1.3 = *Vorsokr.* 70 A 7.

1b. Eus. *Praep. Evang.* 14.17.10 p. 758a (2.305.12 Mras). τοιοῖδε μὲν οὖν οἱ ἀμφὶ τὸν Ξενοφάνην, ὃς δὴ λέγεται συνακμάσαι τοῖς ἀμφὶ Πυθαγόραν καὶ Ἀναξαγόραν. Ξενοφάνους δὲ ἀκουστῆς γέγονε Παρμενίδης· τούτου Μέλισσος, οὗ Ζήνων, οὗ Λεύκιππος, οὗ Δημοκρίτος, οὗ Πρωταγόρας (fr. A 3b Capizzi) καὶ Νεσσᾶς (*Vorsokr.* 69 A 1)· τοῦ δὲ Νεσσᾶ Μητρόδωρος, οὗ Διογένης (*Vorsokr.* 71,1), οὗ Ἀνάξαρχος (fr. 1B Dorandi). Ἀναξάρχου δὲ γνώριμος γέγονε Πύρρων (T 25B Decleva Caizzi), ἀφ' οὗ ἡ τῶν Σκεπτικῶν ἐπικληθέντων διατριβὴ συνέστη.

1c. Diog. Laert. 9.58 (2.468 Long) = *Vorsokr.* 69 A 2, 72 A 1. Ἀναξάρχος Ἀβδηρίτης (fr. 2 Dorandi). οὗτος ἤκουσε Διογένης τοῦ Σμυρναίου (*Vorsokr.* 71,1)· ὁ δὲ Μητροδώρου τοῦ Χίου, ὃς ἔλεγε μὴδ' αὐτὸ τοῦτ' εἰδέναι ὅτι οὐδὲν οἶδε (cf. *Vorsokr.* 70 B 1)· Μητρόδωρον δὲ Νεσσᾶ τοῦ Χίου, οἱ δὲ Δημοκρίτου φασὶν ἀκούσαι. ὁ δ' οὖν Ἀνάξαρχος καὶ

4 Μητρόδωρον Cobet (ed. 1850): -δωρος codd. 5 οἱ δὲ] ὃν δὲ Kochalsky (ed. Diog. librum 10 (1914))

Ἀλεξάνδρῳ συνὴν καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα (340–336) . . .

1d. *Suda* π 3238 (4.278.5 Adler) = *Vorsokr.* 70 A 1. Πύρρων (T 1B Decleva Caizzi), Πλειστάρχου, Ἡλείος, φιλόσοφος· ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα (382–336)· κατὰ τὴν τρια' Ὀλυμπιάδα (336–332) καὶ ἐπέκεινα. καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ διήκουσε Βρύσσωνος (fr. 203 Döring) τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἶτα Ἀναξάρχου (fr. 9B Dorandi), τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ, τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης.

2 Φιλίππου] Ἀλεξάνδρου Rohde, *Kl. Schr.* 1.148 n.1 (1878) 3 ρά' (= 376–2) [Eudocia] 848, ed. H. Flach (1880) p. 617.8; ρέ' (= 360–356) Gutschmid 6 Ἀναξάρχου Menagius ad c. (ed. 1664) coll. e, cf. Ionsium, *De scriptoribus historiae philosophicae* (1659) 1.4.1: Ἀλεξάνδρου codd. 7 Δημόκριτος Menagius, Ionsius: Μητρόδωρος codd.

1e. *Suda* δ 447 (2.44.5 Adler) = *Vorsokr.* 68 A 2. Δημόκριτος, Ἡγησιστράτου, οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμασίππου, γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος (470/69), κατὰ τὴν οζ' Ὀλυμπιάδα (472–68), οἱ δὲ κατὰ τὴν π' (460–56) φασὶν . . . μαθητῆς δὲ αὐτοῦ διαφανὴς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χίος, οὗ πάλιν ἀκροατῆς Ἀναξάρχος (fr. 3 Dorandi), καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός.

5 ἀκροατῆς Ἀναξάρχος, καὶ Wilamowitz, *Antigonos von Karystos* (1881) 321 n. 1, cf. *Suda* ι 564: ἀκροατῆς Ἀν. καὶ codd.

1f. *Suda* θ 166 (2.697.15 Adler) = *Vorsokr.* 70 A 2 = *FGrHist* 760 T 1. Θεόκριτος, Χίος, ῥήτωρ, μαθητῆς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε *Χρείας*· ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ.

An filius? cf. 2.

2. Aët. 1.3.17 ed. Diels, *Dox. Graec.* p. 285 = *Vorsokr.* 70 A 2. **Μητρόδωρος Θεοκρίτου Χίος** . . .

Hinc Stob. *Ecl.* 1.10.14.

3. Ath. 3.57 p. 100d (1.230.22 Kaibel) = *Vorsokr.* 70 A 1a = Antiphanes fr. 219 Kassel–Austin. μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι οὕτως·

ἔμμητρον ἂν ᾗ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει·

5 μητρόπολις ἐστίν, οὐχὶ πατρόπολις (πόλις)·

μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἡδιστον κρέας·

Μητρᾶς ὁ Χίος ἐστι τῷ δήμῳ φίλος

4 ἂν Dindorf: ἐὰν codd. 5 add. Meineke, *Fragmenta Comicorum Graecorum* 3 (1840) 129; (ἡμῶν) ἐστίν vel ἐστι (πάσιν) Cobet ms. teste S. P. Peppink, *Observationes in Athenaei Deipnosophistas* (1936) 24

Nomen Metras iterum legitur Phld. *Rhet.* fr. inc. 3.1 (2.169 Sudhaus) = *Vorsokr.* 70 A 25; cf.

Hdn. π. παρωνύμων 2.859.18 Lentz. Antiphanem fabulam primum Ol. 88 (388–384) docuisse refert Anon. de comoedia (Prolegomena de comoedia 3) 48 p. 10 Koster = Antiphanis test. 2 Kassel–Austin.

4. Plinius *HN* 1.5. Vide Hec. test. 25b.

Fragmenta

Frr. 1–2. Τρωϊκά

1

(σύριγγα εὔρειν Μαρσύαν καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς)

Ath. 4.82 p. 184a (1.401.9 Kaibel). **Μητρόδωρος δ' ὁ Χίος** ἐν Τρωϊκοῖς σύριγγα μὲν φησιν εὔρειν Μαρσύαν καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἐνὶ καλάμῳ συριζόντων.

2 καὶ αὐλὸν del. Wilamowitz apud Kaibel, qui de τὴν πολυκάλαμον cogitat

2

μετὰ ταῦτα λέγουσι παρ' αὐτὸν ἀφικέσθαι δύο ἄνδρας, ὁπόθεν μὲν καὶ οἷτινες, οὐδεὶς ἔχει εἰπεῖν ἀτρεκέως. ἐλθόντας δ' εἰπεῖν ὅτι Λαομέδοντι χρή (ἄτε) ἀνδρὶ βασιλεῖ εἶναι ἀκρόπολιν ἐν τῇ πόλει, ἐν ἣι αὐτὸν οἰκεῖν πρέπει· “ἡμεῖς οὖν σοι θέλομεν τειχίον κτίσαι καὶ ἐπιστατήσαι”

Schol. (Ge I) *Il.* 21.444c (5.227.45 Erbse). “ὅτ' ἀγῆγοι Λαομέδοντι / παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν / μισθῷ ἐπὶ ῥήτῳ”. ζητεῖται, διὰ τί ἐθήτευσαν. **Ἑλλάνικός** φησι, πειράζοντες Λαομέδοντα. γράφει δὲ ἐν α' τῶν Τρωϊκῶν· “μετὰ—καλεῖται” (fr. 26a). **Μητρόδωρος** ἐν Τρωϊκοῖς· “μετὰ—ἐπιστατήσαι.”

3 addidi; vel βασιλεῖ (έόντι) (Holford-Strevens)

4 πρέπει Nicole

Frr. 3–3A. Ἴωνικά

3

(Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύουσι Βουβρώστει)

Plut. *Quaest. conv.* 6.8.1 p. 694a (201.5 Hubert). De nomine βούλιμος agitur. τὸ μὲν οὖν (βούλιμος) λιμὸν ἐδόκει μέγαν ἢ δημόσιον ἀποσημαίνειν,

2 add. Hartman, *De Plut. scriptore et philosopho* (1916) post van Herwerden; ὄνομα add. Pohlenz

καὶ μάλιστα παρ' ἡμῖν τοῖς Αἰολεῦσιν ἀντὶ τοῦ β τῷ π χρωμένοις· οὐ γὰρ βούλιμον, ἀλλὰ πούλιμον, οἷον πολὺν ὄντα λιμὸν, ὀνομάζομεν. ἐδόκει δ' ἢ βούβρωστις ἕτερον εἶναι· τὸ δὲ τεκμήριον ἐλαμβάνομεν ἐκ τῶν **Μητροδώρου Ἰωνικῶν**· ἱστορεῖ γάρ, ὅτι Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύουσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα καὶ κατακόψαντες αὐτόδορον ὀλοκαυτοῦσιν.

2 πούλιμον Turnebus: πολὺλ- cod. λιμὸν Reiske, *Animadv.* 2.437: πολυον παλιν cod. 3 ἕτερον (τοιούτων) Jacoby

*3A

(*FGrHist* 43 F 3 bis)

(*Chiam a Chione nympa*)

Plinius, *HN* 5.136 (1.420.8 Mayhoff) = Metrodorus Scepsius, *FGrHist* 184 T 8, F 9. *Par claritate ab ea* (sc. *Samo*) *distat XCIII cum oppido Chios libera, quam Aethaliam Ephorus* (*FGrHist* 70 F 165) *prisco nomine appellat, Metrodorus et Cleobulus* (*FHG* 4.365) *Chiam a Chione nympa, aliqui a nive, et Macrim et Pityusam.*

5 *aliqui* e.g. Ion fr. 1

(Porph. *Quaest. Hom.* 1.147.10 Schrader = *FGrHist* 43 F 4 non est cur nostro imputes; grammatici nesciocius est.)

PHERECYDES ATHENIENSIS (FGrHist 3)

floruit aet. Cimonis ca. 465 a.C.

Testimonia

Vocatur Pherecydes ὁ Ἀθηναῖος testt. 2, 4, 5, 7, fr. 83, 90d, 91, 99, 127A, 130, 162, 166, 169, et apud Acus. fr. 18 (vide ad fr. 35); ἱστορικός testt. 1Aab (cf. 3, 6), fr. 136c; ἱστοριογράφος test. 1Ac; γενεαλόγος testt. 4, 7, cf. 1B; ὁ παλαιός fr. 177; ἀρχαῖος συγγραφεύς test. 7 (cf. 1, Hec. test. 17a).

****1.** Suda φ 214 (4.713.11 Adler) = Vorsokr. 7 A 2 = Pher. Syr. fr. 2 Schibli. Φερεκύδης, Βάβυος, Σύριος. . . γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς (585/4) καὶ τετέχθαι περὶ τὴν μθ' Ὀλυμπιάδα (584/0). διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος· αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχέκεναι καθηγητὴν, ἀλλ' ἐαυτὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσι, ἐτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον (FGrHist 489 T 2a) φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγγέσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνέγραψε ταῦτα· Ἐπτάμυχος ἦτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδοχάς.

4 μθ' Rohde, Kl. Schr. 1.162 (1878) coll. Diog. Laert. 1.121: μὲ' codd. praeter G (νέ') = 600/596; μ' Gutschmid = 620/16; traditum tuetur Wilamowitz⁵ 129 10 Δεκάμυχος vel potius in sequentibus ἐπὶ Sturz²; Πεντέμυχος Preller, Ausgewählte Aufsätze 351 (1846) coll. Dam. Pr. = Pher. Syr. fr. 60 Schibli 11 ἔστι δὲ Θεολογία codd. 12 διαδοχάς Preller ibidem: διαδόχους codd.

T'estt. 1–3, 8 confuse refertur de Syrio, Atheniensi, Lerio, pseudepigrapho. De eo qui primus oratione soluta scripserit vide etiam Hec. testt. 1a, 16.

1Aa. Eus. (Hieron.) Ol. 59.4 (a. 541/0) p. 103ⁿ Helm = Vorsokr. 7 A 1a = Pher. Syr. fr. 6 Schibli. *Ferecydes historicus clarus habetur.*

post *historicus* add. Pythagorae magister cod. Ox. Mert. 315. Sim. Eus. (Arm.) p. 189 Karst (Ol. 59.4), Chron. Pasch. 144a (Ol. 57.1–2).

1Ab. Georg. Sync. Ecl. Chron. (285.10 Mosshammer). Φερεκύδης ἱστορικός ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος.

1Ac. Cyrill. Adv. Iul. 1.13 (PG 76 p. 521^b). πεντηκοστῇ ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι Ἰβυκὸς ὁ μελοποιὸς καὶ Φερεκύδης ὁ ἱστοριογράφος καὶ Φωκυλίδης καὶ Ξενοφάνης (test. 15 Gentili–Prato) τραγωδιῶν ποιηταὶ γεγόνασιν.

Ad Cyrillum cf. Eus. (Hieron.) p. 103ⁿ Helm (Ol. 59.4) *Ibycus carminum scriptor agnoscitur* (PMGF TA2) et 130ⁿ (Ol. 60.1) *Simonides lyricus et Phocylides* (test. 1 Gentili–Prato) *clari habentur et Xenophanes physicus* (Vorsokr. 21 A 19 = test. 14 Gentili–Prato) <et Thespis> (add. Wilamowitz, *Aeschyli Tragoediae* (1914) 17) *scriptor tragoediarum*. Hinc TrGF DID D 3.

****1B.** Helladius apud Phot. Bibl. 279 p. 533a 2 (8.179 Henry) = Pher. Syr. fragmentis addendum p.179 Schibli. ὅτι τρεῖς ἱστοροῦνται φθειριάζει τεθνάναι . . . δεῦτερος ὁ Σύρος Φερεκύδης, ὁ τὴν γενεαλογίαν συγγράψας, ὃν καὶ λέγουσι γεννικῶς τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν.

3 Σύρος] sic suo more Photius

2. Suda φ 216 (4.713.23 Adler) = Vorsokr. 7 A 2 = Pher. Syr. fr. 2 Schibli. Φερεκύδης, Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Ὀρφέως συναγαγεῖν (Orphic. test. 228 Kern). ἔγραψεν Αὐτόχθονας (FGrHist 333)—ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας—ἐν βιβλίοις ι'. Παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ (FGrHist 260 F 21) τοῦ προτέρου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ' ἐκείνον μόνον ἡγείται ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

****3.** Suda φ 217 (4.713.28 Adler) = Pher. Ler. FGrHist 475 T 1. Φερεκύδης, Λέριος, ἱστορικός· γεγωνὸς πρὸ ὀλίγου τῆς οἰ' Ὀλυμπιάδος (480/76). Περὶ Λέρον· Περὶ Ἰφιγενείας· Περὶ τῶν Διονύσου ἐορτῶν· καὶ ἄλλα.

4. Diog. Laert. 1.119 (1.54 Long) = Vorsokr. 7 A 1 = Pher. Syr. fr. 43 Schibli. Ἄνδρων δ' ὁ Ἐφέσιος (FGrHist 1005 F 4) φησι δύο γεγονέναι Φερεκύδας Συρίους, τὸν μὲν ἀστρολόγον, τὸν δὲ θεολόγον υἱὸν Βάβυος, ὃ καὶ Πυθαγόραν σχολάσαι· Ἐρατοσθένους δ' (FGrHist 241 F 10) ἓνα μόνον, καὶ ἕτερον Ἀθηναῖον γενεαλόγον.

3 Βάβυος] Βάβυος B, Βάβυος FP^{bc}

5. Strab. 10.5.8 p. 487 (2.419.17 Kramer) unde Eust. ad Od. 15.403 p. 1787.16 = Vorsokr. 7 A 3 = Pher. Syr. fr. 3 Schibli. Σύρος δ' ἐστὶ (μηκύνουσι τὴν πρώτην συλλαβήν), ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βάβυος ἦν· νεώτερος δ' ἐστὶν ὁ Ἀθηναῖος ἐκείνου.

3 Βάβυος codd. praeter D; Βαβυλώνιος Eust.

6. Eus. (Hieron.) Ol. 81.2 (a. 455/4) p. 111^k Helm. *Ferecydes secundus historiarum scriptor agnoscitur.*

Sim. Eus. (Arm.) p. 192 Karst (Ol. 81.3), Chron. Pasch. 163b (Ol. 81.1). Cf. Isid. Orig. 1.42 ad Hec. test. 1a allatum.

7. Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.13.1 (1.20.11 Jacoby). φέρε δὴ καὶ τὸ γένος ὄθεν ἦν τὸ τῶν Οἰνωτρῶν ἀποδείξωμεν, ἕτερον ἄνδρα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων παρασχόμενοι μάρτυρα, Φερεκύδην τὸν Ἀθηναῖον, γενεαλόγων οὐδενὸς δεύτερον. Sequitur fr. 156.

2 ὄθεν Dobree, *Adversaria* 1 (1831) 561, Cobet p. 23: ὅσον codd. 3 τὸν Ἀθηναῖον Casaubonus, *Animadversiones in Dion. Hal. Ant. Rom. libros* (1588): τῶν Ἀθηναίων codd.

7Aa. Schol. (A) *Il.* 19.116a¹ (4.602.72 Erbse). Δίδυμος (p. 182 Schmidt) παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα . . . (vide fr. 68).

7Ab. Marcellinus, *Vita Thuc.* 2 (10.15 Piccirilli). καὶ τούτοις Δίδυμος (p. 322 Schmidt) μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν (vide fr. 2).

7Ac. Eust. ad *Il.* 6.378 p. 648.35 (2.335.3 van der Valk). ὅτι δὲ θεία λέξις τὸ Δάειρα, δηλοῖ ὁ εἰπών (Paus. Att. 8 1 Erbse). “Δάειραν Φερεκύδης ἱστορεῖ . . .” (vide fr. 45.)

Ab Asclepiade adhibitum esse Pherecydem caue credas scholio ad Pind. *Pyth.* 2.40b nondum correcto; vide fr. 51a.

7B. Macrobian. *Sat.* 5.21.19 (341.18 Willis). *Poculo autem Herculem vectum ad Ἐρύθειαν . . . navigasse et Panyassis* (fr. 7^b Davies, 9 Bernabé) . . . *dicit et Pherecydes auctor est, quorum verba subdere supersedi, quia propiora sunt fabulae quam historiae.*

2 *vectum* vulgo edd.: *dictum* R, *ductum* cett. *Panyassis* Timpanaro, *Gnomon* 36 (1964) 787 n. 1 post alios (-asis) ex Ath. 11.38: *paniastis* codd.

8. Cic. *De Or.* 2.53. Vide Acus. test. 8.

De scriptorum veterum elocutione vide etiam Dion. Hal. *Thuc.* 5, 23 = Hec. test. 17.

Fragmenta

Conspectus: Frr. 1–172A Historiae

1–5 E primo libro

7–17 Ex altero libro

18–20 E tertio libro

21 E quarto libro

22–4 E quinto libro

25–30 E sexto libro

31–4 E septimo libro

35–8 Ex octavo libro

39 E nono libro

40–1 E decimo libro

42–172A Sine libri numeris tradita

42–59 De deis eorumque liberis

60–5 Aeacidae

66 Argea

68–84 De Hercule

85–97 Agenor eiusque

progenies; Thebana

98–113 Argonautica

114–23 Aeolidae

124–6 Tantalidae

127–31 Atlantidae

132–5A Pelopidae

136–44 Troica

145–55 Attica

156–61 Arcadica

162–72A Varia

Frr. 173–80A Dubia, spuria

Frr. 1–172A. Ἱστορίαι

Citantur Ἱστορίαι frr. 2, 18a, 35 (cf. 41a); Θεογονία fr. 54.

E primo libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam frr. 42–65, 83–4, 90–1, 130–1, 145–61, 177.

1

(ὁ Πηλεὺς καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτου τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει.)

ἔπειτα Πηλεὺς ὤχετο εἰς Φθίην, {καὶ} Θέτιν ἐπὶ τῶν ἵππων
τούτων ἄγων, καὶ οἰκεῖ ἐν Φαρσάλῳ καὶ ἐν Θετιδείῳ, ὃ
5 καλεῖται ἀπὸ τῆς Θετίδος ἡ πόλις

Schol. (BDP) Pind. *Nem.* 4.81c (3.78.1 Drachmann) = *FGrHist* 3 F 1a. “Θέτις δὲ κρατεῖ / Φθίαι”. ἔοικε δὲ ὁ Πίνδαρος μνημονεύειν τοῦ Θετιδείου, περὶ οὗ ἐν πρώτῳ Φερεκύδης οὕτω γράφει. “ἔπειτα—πόλις.”

Tzetzes ad Lycoph. *Alex.* 175 (84.27 Scheer) = *FGrHist* 3 F 1b. “Οἰνώνης φηγάς”. ὁ δὲ Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτου τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. ἀναρτηθείσης δὲ ἐκείνης “ὤχετο—πόλις.”

Schol. (MO+) Eur. *Andr.* 17 (2.251.13 Schwartz) = *FGrHist* 3 F 1c. “Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας / σύγχορτα ναίω πεδί, ἢ ἡ θαλασσία / Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις / φεύγουσ' ὅμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νυν λεῶς / Θετιδεῖον αὐδὰ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων”. τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας εἰληφεν. αὐτόθι γὰρ αὐτῇ συνώκησεν Πηλεὺς· καὶ ἦν ὑπ' Ἀχιλλέα τὸ Θετιδεῖον· ὅπερ ἐστὶ πόλις Θεσσαλίας ὡς φησι Φερεκύδης καὶ Σουίδας (*FGrHist* 602 F 6).

(Pher.) 3 οἴχεται Jacoby dub. καὶ del. Schwartz: fort. τὴν substituendum 4 τούτων del. dub. Heyne² 795 ad Apollod. *Bibl.* 3.13.5 (3.168): om. Tzetzes una cum ἄγων καὶ (prius) om. BD ὠκεῖ Schwartz ἐν (alterum) om. Tzetzes 4 sq. ἐν Θετιδεῖῳ—πόλις] τῷ ἀπ' αὐτῆς Θετιδεῖῳ κληθέντι P 5 ἡ πόλις del. dub. Heyne loc. cit., retinuit Müller; ο(ἴτω) (4) dub. Holford-Strevens fort. ad finem addendum (ἡ ἐν Φθίῃ) cf. e.g. fr. 146, 168

(Schol. Pind.) ἐν πρώτῳ] ἐκ δευτέρῳ D (Schol. Eur.) 5 αὐτόθι Müller, *FHG* 4.638: αὐθις codd. 5 sq. ὑπ' Ἀχιλλέα A, cf. Strab. 9.5.6: ὑπ' om. MO

Thetidei meminit et Hellanicus fr. 136.

2

Φιλαῖος δὲ ὁ Αἶαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίνεται Αἰκλος· τοῦ δὲ Ἐπίλукος· τοῦ δὲ Ἀκέστωρ· τοῦ δὲ Ἀγήνωρ· τοῦ δὲ Οὐλῖος· τοῦ δὲ Λύκης· τοῦ δὲ †Τόφων· τοῦ δὲ

1 Φιλαῖος “γράφεται” Casaubonus apud H. Stephanum (ed. Thuc. 1588): Φιλαῖας codd. 2 Αἰκλος Casaubonus apud Stephanum (testibus multis, sed in exemplaribus nonnullis nil inveni, nec in adnotationibus ad Strabonem 7 p. 321, 10 pp. 445, 447): Δαῖκλος codd.; Δαῖκλῆς Porpo (ed. Thuc. 1843); possis Αἰκλος scribere, cf. Hec. fr. 119 Ἐπίλукος Götter (ed. Thuc. 1836): Ἐπίδυκος codd. 3 Οὐλῖος Kochler in *IG* II 4 (2) p. 299 ad 672 c. (*IG* II² 1447) 16: Ὀλῖος codd. Λύκος vel Λύκῃ Wilamowitz⁵ 144; Πολυκλῆς Wade-Gery, *The Poet of the Iliad* (1952) 90 Ἰοφῶν Gervinus (ed. Thuc. 1830); Ἀντοφῶν Wade-Gery loc. cit.

Φιλαῖος· τοῦ δὲ Ἀγαμήστωρ· τοῦ δὲ Τείσανδρος ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις ()· τοῦ δὲ Μιλτιάδης· τοῦ δὲ Ἴπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας Παναθήναια ἐτέθη· τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ὠκίσε Χερσόνησον

Marcellinus, *Vita Thuc.* 2 (10.12 Piccirilli). ὠκίεωτο γὰρ (sc. Θουκυδίδης) ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός . . . (3) καὶ τούτοις Δίδυμος (p. 322 Schmidt) μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν (Pher. test. 7Ab): “Φιλαῖος—Χερρόνησον.” (4) μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι (fr. 22).

1 Φιλαῖος Wade-Gery loc. cit.: Λαῖος codd. 1 sq. ἐφ'—Ἀθήναις del. multi, quos si sequaris, in v. 3 post ἄρχοντας fortasse addendum (ἐν Ἀθήναις) cum Pracchter, *Hermes* 46 (1911) 317; lacunam posuit Casaubonus 2 τοῦ δὲ M. del. multi; Hippoclidēs Tisandri est filius Hdt. 6.127–9 3 sq. varie temptaverunt vv. dd. ut cum Herodoto 6.34 congruant, quo loco Miltiades senior Cypseli filius est. ἐτέθη, (καὶ Κύπελος) Vömel, *Exercitatio chronologica de aetate Solonis et Croesi* (1832) 17 et Töcpffer, *Attische Genealogie* (1889) 278; ἐτέθη· (τοῦ δὲ Κύπελος) Jacoby post Rutgersium, *Variorum lectionum libri sex* (1618) 30; at Wade-Gery loc. cit., qui Cypselum Tisandrumque fratres fuisse crederet, omnia audacius refinxit 4 ὠκίσε Casaubonus loc. cit. (hoc certe illic legitur): ὠκῆσε codd.

3

(ἐν Λακερείᾳ ὦκει Κορωνίς)

Schol. (BDEFGQ+) Pind. *Pyth.* 3.59 (2.71.18 Drachmann). “καὶ τότε γνοὺς Ἰσχυος Εἰλατίδα / ξεινίαν κοίταν ἄθεμιν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν μένει / θυλοῖσαν ἀμαιμακέτῳ / ἐς Λακέρειαν, ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ὦκει παρθένος”. ὅτι ἐν Λακερείᾳ ὦκει Κορωνίς Φερεκύδης ἐν α' ἱστορεῖ, πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Ἀμύρου· καὶ περὶ τοῦ κόρακος διηγείται, καὶ ὅτι Ἀρτεμιν ἐπέμψεν ὁ Ἀπόλλων, ἡ πολλὰς ἄμα γυναικάς ἀπέκτεινεν, Ἰσχυν δὲ Ἀπόλλων ἀποκτείνει, τὸν δὲ Ἀσκληπιὸν δίδωσι Χείρωνι.

Cf. fr. 35, 59.

4

(Δίκτυς καὶ Πολυδέκτης Ἀνδροθόης τῆς Περικάστορος καὶ Περισθένους τοῦ Δαμάστορος τοῦ Ναυπλίου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης)

Schol. Ap. Rhod. 4.1091. Vide fr. 10.

(Υσία Ἀρκαδίας πόλις)

Steph. Byz. s.v. Υσία. πόλις Βοιωτίας . . . ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις, ὡς **Φερεκύδης** α'.

[Ἀρκαδίας πόλις] Ἀρκαδόλις QR, 'i.e. Ἀρκαδίων πόλις' Meinecke

(FGrHist 3 F 6 = fr. 172A)

Ex altero libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam frr. 66–76.

(Τυφώνος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυνος τὸν αἰτὸν
τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1248–50a (212.12 Wendel). “τόθι . . . / Προμηθεὺς / αἰτὸν ἦπατι φέρβε”· καὶ **Ἡρόδωρος** (fr. 30) ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα· εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησί, καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια διὰ τὸ τὸν καλούμενον Αἰτὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν, ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέφει εἰς τὴν θάλασσαν (καὶ διὰ τοῦτο μεμνηθεῖσθαι ἀννηρηκέναι τὸν αἰτὸν Ἡρακλέα), τὸν δὲ Προμηθεῖα λύσαι τῶν δεσμῶν. **Φερεκύδης** δὲ ἐν β' Τυφώνος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυνος φησι τὸν αἰτὸν τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ.

Philodemus, Π. εὐσ. P.Herc. 247 I (p. 82 Schober, 14 Gomperz) = FGrHist 3 F 7b huc fort. respicit; vide ad Acus. fr. 13.

Πολυδώρη τῇ Δαναοῦ μίσγεται Σπερχειὸς ὁ ποταμὸς· τῶν δὲ γίνεται Δρύοψ, ἀφ' οὗ Δρύοπες καλοῦνται· οἰκοῦσι δὲ ἐπὶ τῷ Σπερχειῷ ποταμῷ

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1212–19a (111.3 Wendel). “δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνεν” (sc. Ἡρακλῆς)· **Φερεκύδης** δὲ ἐν τῷ β' φησὶν ὅτι “Πολυδῶρα—ποταμῷ.”

1 Σπερχειὸς Berkelius (ed. Ant. Lib. 21677 p. 308); Πηνειὸς LP. Incertum num omnia verba ipsius Pherecydis sint, praesertim postrema οἰκοῦσι κτλ. Hacc paulo aliter praebet P; fr. 19, quod p. 110.17 Wendel mentione Dryopum tum primum facta legis, ad finem scholii traiceto adiungit fr. 8 hoc modo: ὅτι δὲ ληστρικὸν ἦν τὸ ἔθνος καὶ Μηλιεῖσιν ὁμορον, ἱστορεῖ **Φερεκύδης** ἐν τῇ γ'· καὶ τοῦτο δὲ φησι **Φερεκύδης**, ὅτι Πολυδῶρα τῇ τοῦ Δαναοῦ συνεγένετο Πηνειὸς ποταμὸς καὶ ἔτεκε Δρύοπα, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος ἐκλήθη· ὥκουν δὲ οἱτοὶ παρὰ τῷ Σπερχειῷ ποταμῷ. τῆς δὲ μετοικίας μέμνηται καὶ Καλλίμαχος (cf. ad frr. 24–5 Pfeiffer, pp. 31, 34 eius ed.).

(ἐκ Λαοφόνης τῆς Πλεύρωνος Λήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεοσίῳ γενέσθαι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.146–9a (19.19 Wendel). “Αἰτωλὶς . . . Λήδη”· εἰκότως αὐτὴν Αἰτωλίδαν εἶπεν, ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θεόσιος. καὶ εἶρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας, ὡς ἐάν τις τὸν Συρακόσιον Σικελὸν λέγῃ ἢ τὸν Ῥωμαῖον Ἰταλόν. ὁ δὲ Ἰβυκος (PMGF 304) αὐτὴν Πλευρωνίαν φησὶν, **Ἑλλάνικος** (fr. 119) δὲ Καλυδωνίαν. ἢ δὲ Λήδα ἦν Θεοσίου θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, Ἄρεως υἱοῦ καὶ Δημοδίκης, μητέρα δὲ αὐτῆς (λέγουσι Δηϊδά)μειαν. Γλαύκου δὲ αὐτὴν τοῦ Σισύφου εἶναι πατρὸς ἐν Κορινθιακοῖς λέγει **Εὐμηλος** (fr. 2) καὶ Παντειδίας μητρός, ἰστορῶν ὅτι τῶν ἵππων ἀπολομένων ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκεῖ ἐμίγη Παντειδυῖα· ἦν ὕστερον γήμασθαι (φησι) Θεοσίῳ, διὸ τὴν Λήδαν γόνω μὲν οὖσαν Γλαύκου κληθῆναι Θεοσίῳ. **Φερεκύδης** δὲ ἐν τῇ β' ἐκ Λαοφόνης τῆς Πλεύρωνος Λήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεοσίῳ γενέσθαι φησὶν. ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ, καὶ † Ἀλθαίας αἰνίττεται λέγων “τοὺς τέκε θυγάτηρ Γλαύκω μάκαιρα.”

2 Θεόσιος H^{nc}: Θεόσιος ubique cett. 6 Ἀνδροδίκης P 7 lacunam reliquit L; suppl. Keil c schol. ad 199–201a p. 25.10; μητέρα (6) κτλ. om. P εἶναι Keil: ἐκ L; aliter P 9 post Λακεδαίμονα add. P κατὰ ζήτησιν αὐτῶν 10 addidi ex P διὸ Est. gr. 77: ἦν P; rasuram Est. gr. 112; φασὶ L; φασὶ (καὶ τεκεῖν) Jacoby γόνω Keil: λόγῳ L, ἔργῳ H; τὴν—μὲν om. P 11 κληθῆναι P: λόγῳ δὲ L, quod tuctur Jacoby; λέγεσθαι Wendel ἢ dub. Jacoby Λαοφόνης Wilamowitz⁵ 144: -φόντης L, Est. gr. 77, -φώντης P, Est. gr. 112 12 γενέσθαι L, Estt. gr.: γίνεσθαι P 13 Ἀλκαῖαν Bergk, PLG⁴ 3.17; Ἀλκαῖος Wendel, Page ad PMG 1012 (inter adesp.) τοὺς τῶς Bergk, τοῖς Page τέκε (οὐ) Bergk Γλαύκω Bergk: -κω codd.

*10

(περὶ Ἀκρισίου καὶ Δανάης ἱστορία)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1091 (305.12 Wendel). “οἶα δὲ καὶ Δανάη . . . ἀνέτλη”· **Φερεκύδης** ἐν τῷ {ι}β' ἱστορεῖ, ὡς Ἀκρισίος γαμεῖ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαίμονος· τῶν δὲ γίνεται Δανάη. χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσεν, ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν ἀπολείσθαι. ὁ δὲ ἀναχωρήσας εἰς Ἄργος θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἐνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τροφοῦ· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσαν, ὅπως ἔξ αὐτῆς παῖς μὴ γέννηται. ἐρασθεὶς δὲ Ζεὺς τῆς παιδός, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ρεῖ, ἢ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ· καὶ ἐκφύνας αὐτὸν ὁ Ζεὺς τῇ παιδί μίγνυται. τῶν δὲ γίνεται Περσεύς, καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ

2 {ι}β' Clavier (ed. ps.-Apollod. (1805) 2.235) 5 ἀπολείσθαι Keil: -λέσθαι L; aliter P 10 μίσγεται P

τροφὸς κρύπτουσαι Ἀκρίσιον. ὅτε δὲ Περσεὺς τριέτης καὶ τετραέτης
ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος (Ἀκρίσιος), καὶ διὰ τῶν
θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ,
Δανάην δὲ καταφέρει σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν {ὑπὸ τὸ} Ἑρκίου Διὸς βωμόν.
5 μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς· ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός.
ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδός, καὶ
κλείσας καταποντοῖ. καὶ φερόμενοι ἀφικνούνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, καὶ
αὐτοὺς ἐξέλκει Δίκτυς ὁ Περισθένους, δικτύῳ ἀλιεύων. εἰτα ἡ Δανάη
ἀνοίξει ἱκετεύει τὴν λάρνακα, ὁ δὲ ἀνοίξας καὶ μαθὼν οἵτινές εἰσιν, ἄγει εἰς
10 τὸν οἶκον καὶ τρέφει, ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας· ἦσαν γὰρ ὁ Δίκτυς καὶ
ὁ Πολυδέκτης Ἀνδροθόης τῆς Κάστορος καὶ Περισθένους τοῦ Δαμάστορος
τοῦ Ναυπλίου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, ὡς **Φερεκύδης** ἐν α' (fr. 4).

1 καὶ] ἡ καὶ P 2 (Ἀκρίσιος) addidi ex P 4 Δανάην δὲ καταφέρει] Δανάη δὲ
καταφεύγει Fränkel; καταγαγὼν . . . μόνον ἐρωτᾷ αὐτὴν P, unde Δανάην δὲ κατάγει possis {ὑπὸ
τὸ} Luetke Ἑρκίον fere codd.; ἐρκίου F; Ὀρκίου West 11 Κάστορος F: περὶ Κάστ. L,
Περικαστ. P

Sequitur in schol. fr. 12. Simillima refert schol. (AD) II. 14.319.

11

(περὶ Περσέως ἱστορία)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1515a (319.9 Wendel). “εὔτε γὰρ ἰσόθεος
Λιβύην ὑπέρεπατο Περσεὺς”. Περσέως ἐν Σερύφῳ μετὰ τῆς μητρὸς
διάγοντος παρὰ Δίκτυϊ καὶ ἠβήσαντος (ἡδὴ), Πολυδέκτης ὁ Δίκτυος
ὁμομήτριος (ἀδελφός), βασιλεὺς Σερύφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν Δανάην
5 ἡράσθη αὐτῆς, ἡπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι· καὶ παρασκευάσας ἄριστον ἐκάλει
ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέως δὲ πυθόμενου, ἐπὶ τίνι ὁ
ἔρανος εὐωχεῖται, τοῦ δὲ φήσαντος ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν ἐπὶ τῇ τῆς
Γοργόνης κεφαλῇ. μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανισταὶ
τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον καὶ Περσεὺς, ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο, ἀπήτει δὲ τὴν τῆς
10 Γοργόνης κεφαλὴν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν· ἐὰν δὲ μὴ κομίσῃ, τὴν μητέρα
αὐτοῦ λήψεσθαι ἔφη. ὁ δὲ ἀνιαθεὶς ἀπέρχεται ὀλοφυρόμενος τὴν συμφορὰν
εἰς τὸ ἔσχατον τῆς νήσου. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ ὀφθεὶς καὶ πεύσιν αὐτῷ
προσαγαγὼν μανθάνει τὴν αἰτίαν τοῦ θρήνου. ὁ δὲ ἡγείται, θαρρεῖν εἰπὼν,
πρῶτον παρὰ τὰς Φόρκου Γραίας, Πεμφρηδῶ καὶ Ἑννώ καὶ Δεινῷ,
15 Ἀθηνᾶς φθασάσης· καὶ αὐτῶν ὑφαιρεῖται τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα

3 (ἡδὴ) addidi ex P 4 (ἀδελφός) add. Jacoby; habuerant scholia quondam vulgata
(habent et Estt. grr. 77 et 112) 9 ἐκόμιζον fere P καὶ] καὶ δὴ καὶ P 11 post
ἀνιαθεὶς add. P καὶ ἀμυμώνων ὁ τι δράσει 12 sq. Ἑρμῆς—θρήνου] Ἑρμῆς δὲ ἐντυχὼν αὐτῷ
πυθάνεται παρ' αὐτοῦ τὴν αἰτίαν τῆς λύπης P 14 τὰς ΑΗ: τὰς τοῦ P; τοῦ L. Περφιδῶ P,
-ῆδῶ Estt. grr. Ἑννώ καὶ Δεινῶ Heyne² 298 = Heyne³ 137 ad Apollod. Bibl. 2.4.2 (2.37) (ubi
Ἑννώ iam Aegius (ed. pr. 1555) noluerat): Ἑντῶ καὶ Ἰανῶ codd. 15 φρασάσης P, prob.
Wilamowitz!

ὄρεγουσῶν ἀλλήλαις, αἱ δὲ αἰσθανόμεναι βοῶσιν καὶ ἱκετεύουσι τὸν
ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα ἀποδοῦναι· ἐνὶ γὰρ αἱ τρεῖς ἐκ διαδοχῆς
ἐκέχρητο. ὁ δὲ Περσεὺς φησιν αὐτὸς ἔχειν, καὶ ἀποδώσειν, ἐὰν αὐτῷ
ὑποδείξωσι τὰς Νύμφας, αἱ ἔχουσι τὴν Ἄϊδος κυνὴν καὶ τὰ πέδιλα τὰ
5 ὑπόπτερα καὶ τὴν κίβισιν. αἱ δὲ αὐτῷ φράζουσι, καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδίδωσιν.
καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰς Νύμφας σὺν Ἑρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν
ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν περιβάλλει κατὰ τῶν
ὤμων καὶ τὴν Ἄϊδος κυνὴν τῇ κεφαλῇ περιτίθεισιν. εἰτα ἔρχεται πετόμενος
πρὸς τὸν Ὀκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας συνεπομένων αὐτῷ Ἑρμοῦ τε καὶ
10 Ἀθηνᾶς· ταύτας δὲ κοιμωμένας εὐρίσκει. ὑποτίθενται δὲ αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοί,
πῶς χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεστραμμένον, καὶ δεικνύουσι Μέδουσαν,
ἡ μόνη ἦν θνητῇ τῶν Γοργόνων. ὁ δὲ πλησίον γενόμενος ἀποτέμνει, καὶ
ἐνθεὶς εἰς τὴν κίβισιν φεύγει. αἱ δὲ αἰσθόμεναι διώκουσι καὶ αὐτὸν οὐχ
ὀρώσιν. Περσεὺς δὲ εἰς Σέριφον γενόμενος ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην καὶ
15 κελεύει συναθροῖσαι τὸν λαόν, ὅπως δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς Γοργόνης
κεφαλὴν, εἰδὼς ὅτι, ἐὰν ἴδωσιν, λίθοι ἔμελλον ἔσσεσθαι. ὁ δὲ Πολυδέκτης
ἀολλίσας τὸν ὄχλον κελεύει αὐτὸν δεικνύειν. ὁ δὲ ἀποστρεφόμενος ἐξαιρεῖ
ἐκ τῆς κιβίσσεως καὶ δείκνυσιν, οἱ δὲ ἰδόντες λίθοι ἐγένοντο. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ
παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐντίθεισιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα· τὴν
20 δὲ κίβισιν Ἑρμῆς ἀποδίδωσι καὶ τὰ πέδιλα καὶ τὴν κυνὴν ταῖς Νύμφαις.
ἱστορεῖ **Φερεκύδης** ἐν τῇ β'.

3 αὐτὸς Castiglioni, RFIC 61 (1933) 259 et Wilamowitz!; αὐτοὺς L, αὐτὸν A et F; om. P
7 περιβάλλεται et κατὰ τοὺς ὤμους P 11 post ἀπεστραμμένον addit P †δη (δηλαδὴ καὶ) ex
Estt. grr. scribas; δηλονότι καὶ iam coniecerat Schaefer) κάτοπτρον ἔχοντα, ὅπερ ἔλαβε παρὰ τῆς
Ἀθηνᾶς; Apollod. Bibl. 2.4.2 (2.41) confert Wendel καὶ δεικνύουσι] δεικνύουσι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ
κατόπτρῳ P 12 ὁ δὲ—ἀποτέμνει] sic breviter L; P, Estt. grr. autem ita: πλησιάσας οὖν
αὐταῖς ἀπεστραμμένον, ἵνα μὴ ἀπολυθῇ ἰδὼν αὐτάς, καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ὁρῶν τὴν Μέδουσαν κατ'
ἀνάκλασιν, τῇ ἄρπῃ (Wendel Apollod. Bibl. 2.4.2 (2.39) confert) κατατομεῖ (ita Schaefer per con.
et Estt. gr. 77, ex κατατομεῖ factum; κατατομεῖ P, Estt. gr. 112) αὐτὴν 14 post ὀρώσιν add. F
διὰ τὴν Ἄϊδος κυνὴν; αἱ δὲ βοῶσι (βιῶσαι Müller) καὶ διώκουσαι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν οὐχ οἷα τε ἐγένοντο
καταλαβεῖν P 17 ἀολλίσας] συναθροίσας P 20 Ἑρμῇ H. Stephanus (ed. 1574), quem
secutus Jacoby ὁ δὲ πάλιν ἀποδίδωσι post κυνὴν addidit; τὰ δὲ πέδ. καὶ τ. κυν. καὶ τ. κίβ. ἀποδίδωσιν
ὁ Περσεὺς ταῖς Νύμφαις P; cf. Apollod. 2.4.3 (2.46)

12

(Ἀκρίσιος ἀποθνήσκει)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1091 (306.10 Wendel). “οἶα δὲ καὶ Δανάη . . .
ἀνέτλη / πατρὸς ἀτασθαλήσι”. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (sc. **Φερεκύδης** ἐν τῇ β')
καὶ περὶ τοῦ θανάτου φησὶν Ἀκρισίῳ, ὅτι μετὰ τὴν ἀπολίθωσιν
Πολυδέκτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνης {ἐν Σερύφῳ}
5 Δίκτυν μὲν Περσεὺς καταλείπει ἐν τῇ Σερύφῳ βασιλέα τῶν λελειμμένων

4 ἐν Σερύφῳ del. Jacoby

5 καταλείπει P: ἀπο- L βασιλέα P: βασιλεύειν L

Σεριφίων, αὐτὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύκλωσι καὶ τῇ Δανάῃ
καὶ τῇ Ἀνδρομέδᾳ· καὶ ἔλθων Ἀκρίσιον οὐχ εὐρίσκει ἐν Ἀργεῖ, ὑπεχώρει
γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς Πελασγούς εἰς Λάρισσαν. μὴ καταλαβὼν δὲ
αὐτόν, τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ Εὐρυδίκη καὶ τὴν
5 Ἀνδρομέδαν καὶ τοὺς Κύκλωπας, αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς Λάρισσαν, καὶ
ἀφικόμενος Ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει καὶ σὺν αὐτῷ ἔπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει.
καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνουσιν ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσει, καὶ ὁ
Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει· τὸ γὰρ
10 πένταθλον οὕτω ἦν, ἀλλὰ (ἰδίᾳ) ἐν ἑκάστῳ τῶν ἄθλων ἡθλουν. ὁ δὲ δίσκος
τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρισίου τιτρώσκει αὐτόν. καμῶν δὲ ἐκ
τούτου Ἀκρίσιος ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσει· καὶ αὐτὸν κατατίθεται
Περσεὺς καὶ οἱ Λαρισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρώων
οἱ ἐπιχώριοι. Περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἀργους.

1 Σεριφίων P: Σεριφίων L 7 συντυγχάνουσιν Fränkel: -άνει L; aliter P 8 γὰρ P: δὲ
L 9 οὕτω P: οὕκ L, quo retento τό(τε) ad initium sententiae Fränkel (ἰδίᾳ) addidi ex P
ἐν Est. gr. 77: ἔνα F; ἐν L.P.; ἦν Est. gr. 112 12 sq. αὐτοῦ—ἐπιχώριοι] αὐτῷ μὲν ἡρώων οἱ ἐπ.
ἐδείμαντο P 13 τοῦ Ἀργους L, cf. Apollod. Bibl. 2.4.4 (2.48); εἰς Ἀργος male P

Præcedunt in schol. fr. 10, 4; intercesserat apud Pherecydem fr. 11.

13

a

(καρχήσιον)

Ath. 11.49 p. 474f (3.43.13 Kaibel) unde Macrobi. Sat. 5.21.3 (337.1
Willis). ἀρχαιότατον δ' ἐστὶ ποτήριον τὸ καρχήσιον, εἴ γε ὁ Ζεὺς ὁμιλήσας
Ἀλκμήνῃ ἔδωκε δῶρον αὐτὸ τῆς μίξεως, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ
ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης (fr. 16).

3 δῶρον] aureum add. Macrobi.

Nota καρχήσιον infra b p. 283.11, 17.

(περὶ Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης ἱστορία)

*b. Schol. (CMV^{am} X) Od.
11.266. “τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνῃ
ἴδον”· Τηλεβόαι στρατεύσαντες ἐπὶ
Καρχησίου κτείνουσι τοὺς Ἑλεκ-
5 τρύωνος παῖδας περὶ θρεμμάτων
ἀγωνιζομένους. καὶ Ἀμφιτρύων

b 3 sq. ἐπὶ Καρχησίου om. CV; ἐπὶ Ἀργείους conl. Luetke, prob. Jacoby 4 sqq. τοὺς
Ἑλετρύωνος παῖδας—ἀγωνιζομένους Dindorf: τὸν Ἥλ. παῖδα—ἀγωνιζόμενον codd.; ‘fortasse apud
Pher. erat collectivum ex. gr. γόνον’ Luetke

*c. Schol. (A, *B (4.62.9
Dindorf), D codd. CHVL^a, Ge
I (1.175.19 Nicole), T (3.642.87
Erbse) +) II. 14.323. “Ἀλκμήνης
. . . / ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα
γείνατο”· Ἀλκμήνης τῆς Ἑλεκ-

ἀποκτείνας ἀκουσίως Ἑλετρύωνα
φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνῃ δὲ ἡ
Ἑλετρύωνος οὐκ ἐβούλετο
γαμηθῆναι πρὶν τίσαιτο τοὺς
5 Τηλεβόας ὑπὲρ τῶν αὐτῆς
ἀδελφῶν. ὑπισχνεῖται δὲ τοῦτο
Ἀμφιτρύων καὶ αὐτὴν εἰς Θήβας
μεταγαγὼν πορεύεται ἐπὶ Τηλε-
βόας. ἐν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ
10 ἀφικνεῖται ἐπὶ τὴν Ἀμφιτρύωνος
οἰκίαν ἔχων καρχήσιον, ἔοικώς
Ἀμφιτρύωνι. ἡ δὲ Ἀλκμήνῃ
δοκοῦσα τὸν ἐαυτῆς () παστὸν
εἶναι πυνθάνεται περὶ τῶν
15 Τηλεβοῶν εἰ κατέκτεινεν αὐτούς. ὁ
δὲ Ζεὺς λέγων αὐτῇ πάντα ὅσα
ἐγένετο δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον
φάμενος ἀριστεῖον εἰληφέναι παρὰ
τῶν στρατιωτῶν. ἡ δὲ ἀσμένως
20 ἀποτίθησιν. ἔπειτα αὐτῇ συνευ-
νασθεὶς Ζεὺς ἀπέρχεται, καὶ τῇ
αὐτῇ παραγενόμενος νυκτὶ
Ἀμφιτρύων μίσγεται. καὶ γεννᾷ
Ἀλκμήνῃ ἐκ μὲν τοῦ Διὸς
25 Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος
Ἴφικλέα. ἡ ἱστορία παρὰ
Φερεκύδει.

τρύωνος καὶ Ἀναξοῦς τῆς Ἀλκαίου
ἡράσθη Ἀμφιτρύων, ὃς ἀνελὼν
Ἑλετρύωνα βοῶν ἀμφισβητήσεως
χάριν ἐξ Ἀργους ἔφυγεν εἰς Θήβας,
5 σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Ἀλκμήνῃ. ὑποδε-
χθέντων δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν
βασιλευόντων τῆς πόλεως,
Κρέοντος καὶ Ἡνιόχης, τιμῆς
ἐτύγχανον μεγίστης. οὐ βουλομέ-
νης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆναι εἰ μὴ
10 οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς
ἀναιρεθῶσι Τηλεβόαι, κατηγω-
νίστατο αὐτοὺς Ἀμφιτρύων προσ-
λαβόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς
καὶ Λοκροὺς ἔτι δὲ Φωκεῖς,
15 ἐνιαυτὸν προσεδρεύσας.

ὥς δὲ ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς
στρατείας ἦγε τοὺς γάμους ἐαυτοῦ
20 τε καὶ Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ
ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς καὶ
εἰκασθεὶς Ἀμφιτρύωνι ἐμίγη καὶ
υἱὸν ἐποίησεν, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ
Ἀμφιτρύων τῇ αὐτῇ νυκτὶ. ἤδη δὲ
25 ἐκείνης δεκαμηνιαῖον χρόνον τῆς
μίξεως ἐχούσης γεννᾶται Ἡρακλῆς
μὲν ἐκ Διὸς, Ἴφικλῆς δὲ ἐξ
Ἀμφιτρύωνος.

b 2 ἡ om. CV 8 ἐπὶ] εἰς MX 11 εἰκόδς CV et s.l. M 13 lacunam ego,
ZPE 97 (1993) 36, qui εἶναι in ἰέναι mutato (ἄνδρα εἰς τὸν) e.g. supplevi παστὸν] μεριστὴν X;
ἐραστὴν dub. Buttman 18 ἀριστεῖα CM; ἀριστεῖται Vⁿ 20 ἔπειτα αὐτῇ Buttman
præeunte Spohn, Commentatio de extrema Odysseae parte (1816) 24: ἐπὶ ταύτῃ CMV (post
ταύτη dist. CV^{am}); ἐπὶ ταύτῃ οὖν X 24 τοῦ om. CV^{uu} 26 sq. subscriptionem om.
X. Ad finem schol. in marg. adposuit Vu β', fort. libri Pherecydis numerum
c Post scholium ad 309 hæc usque ad 29 posuit A; inde ab p. 284.1 ad 324 1 Ἀλκαίου
Luetke: Ἀγγαίου H, Ἀγκ- cett. 2 sqq. ἀνελὼν—Ἀργους om. Ge 5 sq. ὑποδεχθέντες
Bekker (ed. 1825) 12 Τηλεβόαι om. *BVL^a 12 sq. διὸ κατηγωνίστατο (κατηγωνίστατο
A) A*BCHV 15 ἔτι δὲ καὶ *BVL^a 19 ἐπιστρέψας A*BLaGe 26 δεκαμηνιαῖον
χρόνον (om. Ge) VGe; τὸν χρόνον H; post νυκτὶ (25) spatium reliquit A, tum in init. versus
sequentis pergit μηνιαῖον χρόνον 29 post Ἀμφιτρύωνος add. La τῇ αὐτῇ νυκτὶ in Ἀμφ.
desinunt CHG; p. 284.1 incipit T

φασὶ Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνην
 πείσαι τὸν Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ
 τρεῖς ἡμέρας, ὅθεν καὶ ἐπὶ τρεῖς
 νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς
 τὸν τριέσπερον Ἡρακλέα ἐποίησεν.
 ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

c 1 φασὶ δὲ *B, φασὶ δὲ τὸν T 1 sqq. τριέσπερον ad Lycoph. Alex. 33 spectat, e cuius scholiis (27.30 Scheer) hanc manasse videntur; adde quod subscriptio in nullo codice nisi Vratislaviensi (i.e. Rehdigerano 26, teste Heynio in ed. Iliadis (1802) 6.655) invenitur, ut facile dubites num quid in omni hoc scholio Pherecydi omnino tribuendum sit.

14

(Ἀντίμαχον Κλύμενον Γλήνον Θηρίμαχον Κρεοντιάδην
 εἰς τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἡρακλέους ἐμβεβλήσθαι)

Schol. (BD) Pind. *Isthm.* 4.104g (3.237.16 Drachmann). “ὅκτῳ
 θανόντων, / τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρεοντὶς υἱούς”. περὶ τῶν Ἡρακλέους ἐκ
 Μεγάρων παίδων Λυσίμαχος φησὶ (FGrHist 382 F 5) τινὰς ἱστορεῖν μὴ
 ὑπὸ Ἡρακλέους ἀλλ’ ὑπὸ τινων δολοφονηθῆναι ξένων· οἱ δὲ Λύκον τὸν
 βασιλέα φασὶν αὐτοὺς φονεῦσαι. Σωκράτης δὲ (FGrHist 310 F 9) ὑπὸ
 Αὐγέου φησὶν αὐτοὺς δολοφονηθῆναι. καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ
 διαλλάττουσι· Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ Κύκλου (FGrHist 15 F 2)
 Θηρίμαχον καὶ Δηϊκόωντα, Εὐριπίδης δὲ (fr. 1016 Nauck²) προστίθουσιν
 αὐτοῖς καὶ Ἀριστόδημον· Δεινίας δὲ ὁ Ἀργεῖος (FGrHist 306 F 8)
 Θηρίμαχον, Κρεοντιάδην, Δηϊκόωντα, Δηΐονα· Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ
 Ἀντίμαχον Κλύμενον Γλήνον Θηρίμαχον Κρεοντιάδην, λέγων αὐτοὺς εἰς τὸ
 πῦρ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβεβλήσθαι· Βάτων δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀττικῶν ἱστοριῶν
 (FGrHist 268 F 1) Πολύδωρον, Ἀνίκητον, Μηκιστόφονον, Πατροκλέα,
 Τοξόκλειτον, Μενεβρόντην, Χερσίβιον· Ἡρόδωρος δὲ (fr. 32) καὶ δῖς φησι
 μανῆναι τὸν Ἡρακλέα· ἐκαθάρθη δὲ ὑπὸ Σικάλου, ὥς φησι Μενεκράτης
 (Xanthii fr. dub. 5A; Nysaensis FHG 2.344) λέγων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς
 εἶναι ὅκτῳ καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδας, οὐδέπω γὰρ Ἡρακλῆς
 ὠνομάζετο, ἀλλ’ Ἀλκαΐδας.

7 Κύκλου scripti: Κύκλων edd., κύκλω codd. 9 Δεινίας Valckenaer ad Theocr. p. 304:
 Αἰνεῖας codd. 10 sqq. ἐν δευτέρῳ—Βάτων δὲ om. D 12 Βάτων Böckh p. 537: βάτος
 cod. 15 Σικάλου B: σικά- D; Σικά- Lobeck, Pathologiae sermonis Graeci Prolegomena
 (1843) p. 96 n. 31; Οἰβάλου coni. Abel (ed. 1884)

15

a

(Ἀκμόνιον ἄλσος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.992 (200.24 Wendel). “Ἀμαζονίδες . . . / . . .

πεδῖον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο . . . δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης
 τε / νύμφης, ἣ τ’ Ἀρῆϊ φιλοπτολέμους τέκε κούρας, / ἄλσος Ἀκμονίοιο
 κατὰ πτύχας εὐνηθείσα”. οὐδέποτε Ἀκμόνιον ἄλσος (εἶναι) ἐδήλωσεν ὁ
 Εἰρηναῖος (fr. 20 Haupt, *Opusc.* 2.440). ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα·
 μέμνηται αὐτοῦ καὶ Φερεκύδης ἐν β’.

3 Ἀκμόνιον F: Ἀλκμ- vel Ἀλκμῶ- codd. (εἶναι) addidi ex P, qui locum sic scribit Ἀλκμῶνιον
 δὲ ἄλσος Εἰρηναῖος μὲν οὐδαμοῦ ἐδήλωσεν εἶναι, Φερεκύδης δὲ ἐν Θερμώδοντί φησιν εἶναι.

*b

(Δοίας καὶ Ἀκμων ἀδελφοί)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.373–6a (158.22 Wendel). “ἔνθα δὲ Δοίαντος
 πεδῖον”. Δοίας καὶ Ἀκμων ἀδελφοί· τίνος δὲ πατρός, οὐ φέρεται, ὥς φησι
 Φερεκύδης.

2 Ἀκμων Holstenius: Ἀλκμων codd. () ὥς dub. West

*c

(Ἀρμονίας καὶ Ἄρεως Ἀμαζόνες)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.990 (200.22 Wendel). “γενεὴν ἔσαν Ἄρεος
 Ἀρμονίης τε”. Ἀρμονία νύμφη Ναῖς, ἣς καὶ Ἄρεως Ἀμαζόνες εἶναι φησι
 Φερεκύδης· ᾧ ἔπεται Ἀπολλώνιος.

Cf. Steph. Byz. s.v. Ἀκμονία (Meineke: -μόνια codd.) = Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.32.3 Lentz,
 ubi adumbratur scholium integrius: ἔστι καὶ ἄλλο (secl. Meineke) Ἀκμόνιον ἄλσος περὶ
 Θερμώδοντα, ὥς Φερεκύδης (ὥς Φ. huc transp. Meineke praeceunte Berkelio e superioribus ἔστι
 καὶ ἄλλο Ἀκμόνιον λεγόμενον, ὥς Φ., quae manifeste hinc petita erant), ἐφ’ οὗ μιν Ἄρης τῇ
 Ἀρμονίᾳ τὰς Ἀμαζόνες (Xylander (ed. 1568): τὰς Ἀρμονίας tantum pro τῇ—Ἀμ. codd.) ἔσχευ, ὥς
 Ἀπολλώνιος ἐν β’. ὅθεν δὲ κέκληται, εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ Δοίαντος πεδῖον (Holstenius, Berkelius:
 Δυάντος πεδῖον R, δυάντος π-ω, Q, ὕαντος π-ω P), sc. p. 235.1 Meineke: Δοίαντος πεδῖον Φρυγίας.
 Ἀκμονα γὰρ καὶ Δοιάντα φασιν ἀδελφοὺς, ἀφ’ ὧν τὸ Δοιάντιον (-τειον R) (πεδῖον) (add. Wendel ad b)
 καὶ Ἀκμόνιον ἄλσος (Jacoby: ἄλση codd.).

16

(τὰ χρυσᾶ μῆλα)

*a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1396–9b (315.18 Wendel). “ἔξον ἱερὸν πέδον,
 ᾧ ἐν Λάδων / . . . παγχρύσεια ῥύετο μῆλα / χώρῳ ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος
 ὄφης· ἀμφὶ δὲ νύμφαι / Ἑσπερίδες ποίπνυνον ἐφίμερον αἰίδουσαι. / δὴ τότε
 γ’ ἦδη κείνος ὕφ’ Ἡρακλῆϊ δαΐχθεις / . . . βέβλητο”. Φερεκύδης ἐν β’ τῆς
 Ἡρας γαμουμένης φησὶ τὴν Γῆν ἀναδοῦναι μηλέας χρυσοῦν καρπὸν
 φερούσας, καὶ ὅτι αἱ Νύμφαι (αἱ) Διὸς καὶ Θέμιδος, οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ
 περὶ τὸν Ἡριδανόν, ὑπέθεντο Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι, μαθεῖν παρὰ Νηρέως,

4 β’ Luetke: ἰschol.

6 αἱ add. Wendel ex P

7 περὶ παρὰ P

ποῦ ἔλῃ τὰ χρύσεια μῆλα· καὶ λαβὼν αὐτὸν βία, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, εἶτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα καὶ δηλώσαντα, ἀφίησιν.

1 μῆλα· λαβεῖν δὲ P 3 ἀφίησιν Wilamowitz⁵ 145: φῆσιν L; καταστάντα, δηλώσαι τὸν τόπον P

Cf. Apollod. 2.5.11 (2.113 sq.). Sequitur in schol. fr. 17.

b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1396–9c (317.1 Wendel). ὅτι τῷ Διὶ γαμοῦντι Ἦραν δῶρα τὰ χρυσὰ μῆλα ἐπὶ τῷ Ὠκεανῷ ἀναδέδωκεν ἡ Γῆ, Φερεκύδης ἐν β' φησίν. ἐφύλασεν δὲ αὐτὰ ὅφιν ὁ Τυφώνος καὶ Ἐχιδνῆς, ἔχων κεφαλὰς ρ' καὶ φωνὰς παντοίας.

3 ὅφιν] δράκων fere P

Hoc schol. separatim praebet L; in schol. b (fr. a supra) redegit P. In schol. a p. 315.13 hoc fragmento nisus lacunam ita statuit Wendel: Πείσανδρος (FGrHist 16 F 8) τὸν δράκοντα ὑπελάμφεν ἀπὸ τῆς Γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος (δὲ ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος (Theog. 333), Φερεκύδης) δὲ ἐκ Τυφώνος φησιν, fortasse recte. Hesiodi fuerat fr. 391 Merkelbach–West, quos vide.

Cf. Apollod. loc. cit. Schol. antecedens = fr. 16a, 17.

*c

[Eratosth.] Cat. 3 (60.12 Robert, 3.16 Olivieri) unde Schol. (SQ) Arat. Phaen. 45 (91.5, 104.10 Martin), Schol. (AP, SG) German. Arat. (60.9, 116.1, 19 Breysig), Hyg. Astr. 2.3 (p. 19 Viré), Arat. Latinus (p. 187 Maass). Φερεκύδης γάρ φησιν, ὅτε ἐγαμείτο ἡ Ἦρα ὑπὸ Διὸς, φερόντων αὐτῇ τῶν θεῶν δῶρα τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσιν τὰ χρύσεια μῆλα (αὐτοῖς κλάδοις). ἰδοῦσαν δὲ τὴν Ἦραν θαυμάσαι καὶ εἰπεῖν καταφυτεύσαι εἰς τὸν τῶν θεῶν κήπον, ὃς ἦν παρὰ τῷ Ἀτλαντι. ὑπὸ δὲ τῶν ἐκείνου παρθένων αἰεὶ ὑφαιρουμένων τῶν μῆλων κατέστησε φύλακα τὸν ὄφιν ὑπερμεγέθη ὄντα.

4 hunc (sc. draconem) Pherecydes dicit inter astra collocatum beneficio Iunonis eo, quod etc. Schol. (SG) Arat. 6 addidi c Schol. (Q) Arat., Schol. German. (cum ramulis suis), Hyg., Arat. Lat. 8 draconem adposuisse quem Hercules occiderit Schol. (AP) German.; draconem pervigilem . . . quem H. occidit Schol. (S) German.

*d

Schol. (NAB) Eur. Hipp. 742 (2.92.10 Schwartz). “Ἑσπερίδων”· ἔνθα τὰ χρύσεια μῆλα ἐσπάρησαν. Φερεκύδης δὲ Διὸς καὶ Θέμιδος εἶναι φησιν αὐτάς, ἐνιοὶ δὲ τὰς αὐτάς ταῖς Ἀτλαντίσιν.

Hesperidas cum Eridani nymphis de quibus in praecedentibus scholiis ageretur confusas esse vidit iam Heyne² 413.

17

(ἱστορία· ἔρχεται Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰ χρυσὰ μῆλα)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.1396–9b (315.24 Wendel). ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσὰ μῆλα. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ταρτησσὸν πορεύεται εἰς Λιβύην, ἔνθα ἀναιρεῖ Ἀνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὕβριστήν ὄντα. εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Νεῖλον εἰς Μέμφιν παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος, ὃν κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην καὶ τοὺς ὁπάοντας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διός, ἔνθα ἐξενοκτόνει. ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας ἦγε διὰ τῶν ὁρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, ἧς ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων ἀναιρεῖ. καθάρας δὲ τὴν Λιβύην κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην, καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας παρὰ Ἥλιου διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς πέρην, {διὰ τε τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ} διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πλέων. ἐξελθὼν δὲ παρὰ Προμηθεῖα καὶ ὀφθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, οἰκτεῖρει ἰκετεύοντα καὶ κτείνει τὸν αἰτόν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἦπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προσπετόμενον. ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται, ἐλθόντα δὲ πρὸς Ἀτλαντα κελεύει ἐνέγκαι αὐτῷ, καὶ ἀντὶ Ἀτλαντος αὐτὸν ἔχειν τὸν οὐρανόν, ἔως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς Ἀτλαντα καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων τρία λαβόντα, διηγησάμενος τὸν ἄθλον. δοὺς δὲ Ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα ἐλθὼν τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποΐσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλω ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι· ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἔως οὐ σπείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται. ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν, Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἀτλαντι ἀπέρχεται εἰς Μυκήνας παρ' Εὐρυσθέα καὶ δεικνύει αὐτῷ ταῦτα. οὕτως ὁ αὐτὸς Φερεκύδης ἐν β' ἱστορεῖ.

2 post μῆλα lacunam statuit Wendel (cf. infra ad 10) 5 Ἀμφιδάμαντα Sturz² p. 149 coll. Apollod. Bibl. 2.5.11 (2.117) 6–10 ἀφικόμενος—πλέων] haec a Pherecyde abiudicat Jacoby 7 ἦγε Wilamowitz²: ἦς L; καὶ P; ἔξῃ Keil εἰς τὴν P, cdd. antiquiores: om. L; εἰς Λιβύην Keil 8 καθήρας P 9 καὶ διαβαίνει L, καὶ ante λαβὼν omisso; ἀφικνεῖται P; ut supra Wendel 10 πέρην Wilamowitz²: περαῖαν dub. Heyne² 423; περάτην dub. Keil; Πέρην codd., quod tuetur Usener, Kl. Schr. 4 (1913) 54 n. secl. Wendel, in lacunam v. 2 idem inserebat 11 ἐπελθὼν P 14 ἔχειν] βαστάζειν P; ἀνέχειν cdd. vett. 17 post ἄθλον add. P αὐτὸς δὲ ἔφη ἀντ' αὐτοῦ βαστάζειν τὸν οὐρανὸν ἔως ἂν ἐπανέλθῃ 20 ἔχειν] βαστάζειν iterum P 21 sq. Ἀτλαντι—οὐρανόν] τῷ Ἀτλαντι κατὰ τὴν τοῦ Προμηθεὺς ὑποθήκην. κελεύει γὰρ, ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι αὐτόν P 22 ἔως οἷ] ἔως ἂν Est. gr. 77; ἔως—ποιήσεται om. P, Est. gr. 112 23 σπείραν Heyne² 428 ad Apollod. Bibl. 2.5.11 (2.120) ex [Eudocia] 436 (ed. H. Flach (1880) p. 347.16): σπείραν L, Est. gr. 77; om. P, Est. gr. 112 24 sq. χαίρειν—Ἀτλαντι om. L, habent ceteri 26 οὕτως—ἱστορεῖ unus L

Praecedat in schol. fr. 16a; scholium sequens = fr. 16b.

E tertio libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam frr. 77–84, 168; incertum num etiam fr. 20 huc admittendum sit.

18

a

ὁ δ' Ἡρακλῆς ἔλκεται ἐπ' αὐτὸν τὸ τόξον ὡς βαλὼν, καὶ ὁ Ἥλιος (δείσας) παύσασθαι κελεύει, ὁ δὲ {δείσας} παύεται. Ἥλιος δὲ ἀντὶ τούτου δίδωσιν αὐτῷ τὸ δέπας τὸ χρύσειον, ὃ αὐτὸν ἐφόρει σὺν ταῖς ἵπποις, ἐπὶ τὴν δύνην, διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ
5 τὴν νύκτα πρὸς ἑώην, ἵν' ἀνίσχει {ὁ ἥλιος}. ἔπειτα πορεύεται Ἡρακλῆς ἐν τῷ δέπαϊ τούτῳ ἐς τὴν Ἐρύθειαν. καὶ ὅτε δὴ ἦν ἐν τῷ πελάγει, Ὠκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ κυμαίνει τὸ δέπας φανταζόμενος. ὁ δὲ τοξεύειν αὐτὸν μέλλει, καὶ αὐτὸν δείσας Ὠκεανὸς παύσασθαι κελεύει

Ath. 11.39 p. 470c (3.33.17 Kaibel). De poculis agitur, praecipue de eo quo Hercules Oceanum navigaverit. Φερεκύδης δ' ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰστοριῶν προειπὼν περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπιφέρει· “ὁ δ' Ἡρακλῆς—κελεύει.”

(Pher.) 1 βαλὼν Casaubonus (cd. 1597): βαλόν cod. 2 δείσας transp. Bergk, PLG 3.207 4 αὐτὸν Casaubonus: αὐτὸς A 5 ἑώην Kaibel: ἑω ἢ νῦν A del. Kaibel 7 δὴ Bergk: δὲ cod.

(Ath.) 2 τρίτῃ] δευτέρῃ van der Valk, REG 71 (1958) 125

Cf. Macrob. Sat. 5.21.19 = test. 7B.

*b

(Ἐρύθειαν τὰ Γάδαιρα)

Strab. 3.5.4 p. 169 (2.80.1 Sbordone). Ἐρύθειαν δὲ τὰ Γάδαιρα εἰσὶ λέγειν ὁ Φερεκύδης, ἐν ᾗ τὰ περὶ τὸν Γηρυόνην μυθεύουσιν. ἄλλοι δὲ (sc. Ephorus, FGrHist 70 F 129) τὴν παραβεβλημένην ταύτη τῇ πόλει νῆσον πορθμῷ σταδιαίῳ διεργασμένην, τὸ εὐβοτον ὀρώντες, ὅτι τῶν νεμομένων αὐτόθι προβάτων τὸ γάλα ὀρὸν οὐ ποιεῖ.

19

(τοὺς Δρύοπας ληστρικὸν ἔθνος ὁμορῶν τοῖς Μηλιεῦσιν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1212–19a (110.16 Wendel). “δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνεν” (sc. Ἡρακλῆς)· ἔπειτα προῖων (sc. ὁ Ἡρακλῆς) ἔφερεν καὶ Ὑλλον τὸν υἱὸν καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Δρυοπίαν—

ληστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος ὁμορῶν τοῖς Μηλιεῦσιν, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ γ' φησὶν—τοῦ παιδὸς πεινῶντος . . .

Paulo aliter P; vide ad fr. 8.

20

Κλεώνυμος δὲ ὁ Πέλοπος ὤκει Κλεωνῆσι καταστήσαντος Ἀτρείως· τοῦ δὲ γίνεται Ἀγχίσσης· τοῦ δὲ Ἐχέπωλος

Schol. (T) Il. 23.296c (5.415.1 Erbse). “Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος”· Ἀκουσίλαος ἐν τρίτῳ Γενεαλογίῳν (fr. 3) κύριον ἤκουσε τὸ Ἐχέπωλος οὕτως· “Κλεωνύμου δ' Ἀγχίσσης, τοῦ δὲ Ἐχέπωλος.” καὶ Φερεκύδης ἐν τῷ γ'· “Κλεώνυμος—Ἐχέπωλος.”

(Pher.) 1 Κλεωνὸς dub. Jacoby

(Schol.) 4 γ' δέκατῃ dub. Jacoby (voluit δεκάτῃ)

E quarto libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam frr. 85–7.

21

Ἀγῆνωρ δὲ ὁ Ποσειδῶνος γαμῖ Δαμνῷ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοῖνιξ καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος, καὶ Μελίη, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτα ἴσχει Ἀγῆνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ· τῶν δὲ γίνεται Κάδμος

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.1177–87f (252.12 Wendel). “Κάδμος Ἀγηνωρίδης”· οἱ μὲν Ἀγηνωρὸς λέγουσι τὸν Κάδμον, οἱ δὲ Φοῖνικος. Φερεκύδης δὲ ἐν δ' οὕτω φησὶν· “Ἀγῆνωρ—Κάδμος.”

2 ἣν ἴσχει bis L: ἣν ἔσχε(ν) P Μελία L, -ίη P 3 ἔπειτα ἴσχει Schaefer: ἔπειτα ἐνίσχει codd. 4 τῶν Sturz: τοῦ L; αὐτῷ P; τῆς H

Pracedunt in schol. b Hell. fr. 1a, Pher. fr. 22a; in schol. c Hell. fr. 1b.

E quinto libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam frr. 88–97.

22

a

ἐπεὶ δὲ Κάδμος κατωικίσθη ἐν Θήβησιν, Ἄρης διδοὶ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίη τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας, τοὺς δὲ

1 ἐπεὶ δε] ἐπειδὴ P ἐν Θήβησιν ὠκίσθη P, Estt. grr. 77 et 112 (ἐν om. 77)

ἡμίσεις Αἰήτη. καὶ ὁ Κάδμος αὐτίκα σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν
ἄρουραν Ἄρεως κελεύσαντος, καὶ αὐτῷ ἀναφύονται πολλοὶ
ἄνδρες ὠπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος δείσας βάλλει αὐτοὺς
λίθοισιν. οἱ δὲ δοκέοντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσθαι, κρατέουσιν
5 ἀλλήλους καὶ θνήσκουσι πλὴν ἑῶν ἀνδρῶν, Οὐδαίου καὶ
Χθονίου καὶ Ἐχίονος καὶ Πέλωρος καὶ Ὑπερήνορος, καὶ
αὐτοὺς Κάδμος ποιεῖται πολίτας

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.1177–87b (251.15 Wendel). “ὁδόντας /
Ἀνόνιοιο δράκοντος, ὃν . . . / Κάδμος . . . / πέφνεν”. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ ε’
(ς’ P) οὕτω φησὶν. “ἐπεὶ—πολίτας.”

1 αὐτίκα om. P, tum αὐτοὺς σπείρει 2 sq. ἄνδρες πολλοὶ P 3 δείσας om. P
4 ὑπ’ ἀλλήλων P κρατέουσιν] κτείνουσιν τε P 5 sq. καὶ quater om. P 7 ὁ Κάδμος P
ad finem add. P κατοικήσας (κατοικίσας F) αὐτοὺς ἐν Θήβαις; ‘c sch. e’, Wendel, quod scholium
his tantum exceptis omisit P

Hinc Apollod. *Bibl.* 3.4.1 (3.24) = *FGrHist* 3 F 22c = Hell. fr. 51b; sequitur apud Apollod.
Pher. fr. 89. Praecedat paulo ante in schol. b Hell. fr. 1a; sequitur in schol. c Hell. fr. 1b; in
schol. f Pher. fr. 21.

*b

(διττὰ εἶναι Σπαρτῶν γένη)

Schol. (BD) Pind. *Isthm.* 7.13 (3.262.11 Drachmann). “ἡ Σπαρτῶν
ἀκαμαντολογχᾶν”. τῶν κατὰ τὰς Θήβας ἀναδοθέντων ἐκ τῶν δρακοντείων
ὁδόντων, ὧν καὶ Εὐριπίδης μέμνηται (*Phoen.* 795). ἡ Σπαρτῶν φησι τῶν
ἄγαν πολεμικῶν. ὁ γὰρ Φερεκύδης διττὰ φησὶν εἶναι Σπαρτῶν γένη. τὸν
5 γὰρ Ἄρη καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τοὺς μὲν ἡμίσεις τῶν ὁδόντων Κάδμῳ δοῦναι,
τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτη.

3 sq. ‘ἡ—πολεμικῶν h.l. aliena’, Drachmann 5 sq. ἡμίσεις—τοὺς δὲ om. D

23

(τὴν Πρωτογένειαν Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 9.87a (1.289.19 Drachmann). “θύγατρ’ ἀπὸ γᾶς
Ἐπειῶν Ὀπόντος”. ὁ Πίνδαρος τὴν Πρωτογένειαν ἀναρπασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ
Διὸς εἰς τὸ Μαίναλον τῆς Ἀρκαδίας ὄρος κομισθῆναι, τὴν δὲ Πρωτογένειαν
Ὀποῦντος τοῦ Ἡλείων βασιλέως φησὶ θυγατέρα, ἄλλων τὴν Πρωτογένειαν
5 Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος λεγόντων, ὡς Φερεκύδης φησὶν ἐν τῷ ε’.

3 κομισθῆναι Böckh p. 220: κοσμηθῆναι cod.

24

(Ἀλκιμάχην τὴν μητέρα Αἴαντος)

Schol. (T) *Il.* 15.336c (4.82.43 Erbse). “μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ’
Ὀϊλεὺς”. ὁμοίως τῷ ποιητῇ καὶ Ἑλλάνικος (fr. 121) τὴν Ἐριώπην μητέρα
Αἴαντος φησιν. Φερεκύδης δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ Μνασέας ἐν ὀγδόῳ (*FHG*
3.153 fr. 19) Ἀλκιμάχην, ὁ δὲ τῶν Ναυπακτικῶν ποιητῆς (fr. 1 Davies et
Bernabé) διώνυμον αὐτὴν φησιν. “τὴν δὲ μεθ’ ὀπλοτάτην Ἐριώπην
5 ἐξονόμαζεν, / Ἀλκιμάχην δὲ πατὴρ τε καὶ Ἄδμητος καλέεσκεν.”

2 Ἐριώπην τὴν Erbse, qui Ἐριώπιδαν simul proposuit 3 ἐν πέμπτῳ Müller, *FHG* 4.638:
ἐνεω cod., i.e. ἐν ε’ 4 Ναυπακτικῶν Bekker (ed. 1825): ναπακτίδων cod.
6 ἐξονόμαζεν Bekker: ἐξων- cod.

E sexto libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam fr. 35, 98–112, 161.

25

(Φρίξον γυναῖκα Εὐηνίαν τὴν Αἰήτεω· παρώννυμον δὲ
αὐτῇ Χαλκιόπην καὶ Ἰοφώσσαν)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1149 (207.23 Wendel). “καὶ μιν (sc. Φρίξον)
ἔδεκτο / Αἰήτης μεγάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξεν / Χαλκιόπην”.
Φερεκύδης δὲ ἐν σ’ Εὐηνίαν αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι, παρώννυμον δὲ αὐτῇ
Χαλκιόπην καὶ Ἰοφώσσαν.

3 ἐν σ’ om. P Εὐηνίαν] Νηνίαν P ἐπώννυμον P 4 Χαλκιόπην Wendel: -όπη LP;
emendationem confirmat P, qui αὐτῇ εἶναι scribit Ἰοφώσσαν Wendel post Schoemann,
Opuscula, 2 (1857) 247 n. 67 (Ἰοφώσσα); scripsit iam Abresch, *Miscellaneae Observationes*
Criticae, 10.1 (1739) p. 10 (‘P.B.A.A.H.’: vide C. Saxium, *Onomasticon literarium* 7 (‘Graecet
ad Rhenum, 1790) 59): Ὀφιοῦσ(σ)α codd.

*b

Hsch. ι 764 (2.368 Latte). Ἰοφώσσα· ἡ Χαλκιόπη, ὡς φησι Φερεκύδης.

Χαλκιόπη Abresch, cf. a: χάλκιος cod.

26

(Φιλάμμωνα καὶ οὐκ Ὀρφέα τοῖς Ἀργοναύταις
συμπεπλευκέναι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.23–5a (8.22 Wendel). “Πρώτῃ νυν Ὀρφῆος
μνησόμεθα”. Ἡρόδωρος (fr. 42) δύο εἶναι Ὀρφεῖς φησιν, ὧν τὸν ἕτερον

συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. **Φερεκύδης** δ' ἐν τῇ 5' Φιλάμμωνά φησι καὶ οὐκ Ὀρφέα συμπλευκέναι. ζητεῖται δέ, διὰ τί Ὀρφεὺς ἀσθενὴς ὢν συνέπλει τοῖς ἥρωσιν· ὅτι μάντις ὢν ὁ Χείρων ἔχρησε δύνασθαι καὶ τὰς Σειρήνας παρελθεῖν αὐτοὺς Ὀρφέως συμπλέοντος. (ταῦτα δέ φησιν

5 **Ἡρόδωρος**) (fr. 43b).

3 ἔχρησε μὴ ἄλλως P καὶ] κατὰ Regensbogen apud Wendel, quod in ipso codice reperiri refert Keil 4 Ὀρφέως συμπλέοντος] εἰ μὴ Ὀρφεὺς αὐτοῖς συμπλεύσειε P 5 ultima add. P. Fortasse ταῦτα leg.

27

(ἦρχεν ὁ Φινεὺς μέχρι Βοσπόρου Θρακῶν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.178–82c (141.10 Wendel). "ἐνθα . . . οἶκον Ἀγνηορίδης ἔχε Φινεὺς". ὅτι δὲ ἦρχεν ὁ Φινεὺς μέχρι Βοσπόρου Θρακῶν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ—εἰσὶ δὲ οὗτοι Βιθυνοὶ τε καὶ Παφλαγόνες—**Φερεκύδης** ἐν τῇ 5' φησί. πεπηρώσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν *Μεγάλαις Ἠοίαις* (fr. 157 Merkelbach–West) ὅτι Φρίξω τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν, ἐν δὲ τῷ γ' τῶν Καταλόγων (fr. 254 Merkelbach–West), ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν. παῖδας δὲ αὐτοῦ φασὶ γενέσθαι *Μαριανδυνὸν* καὶ *Θυνόν*, καὶ ἀπὸ μὲν Θυνοῦ *Θυνηΐδα*, ἀπὸ δὲ *Μαριανδυνοῦ* *Μαριανδυνίαν* προσαγορευθῆναι λέγουσιν.

2 sqq. ὅτι—προέκρινεν] aliter P: Ἡσίοδος μὲν ἐν ταῖς Ἠοίαις πεπηρώσθαι φησὶ αὐτὸν, διὰ τὸ δεῖξαι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν· ἐν δὲ τῷ γ' τῶν Καταλόγων, διὰ τὸ ζῶν μακρὰν ὄψεως μᾶλλον ἐλέσθαι. **Φερεκύδης** δὲ φησιν ἐν τῇ 5' ὅτι Φινεὺς πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Θρακῶν ἐβασίλευσε μέχρι Βοσπόρου· οὗτοι δ' εἰσὶ Θυννοὶ καὶ Παφλαγόνες; an Φινεὺς—Παφλαγόνες ipsius Pherecydis verba? 4 sq. ἐν *Μεγάλαις Ἠοίαις*] μὲν ἐν ταῖς Ἠ. P, Est. gr. 112; ἐν μὲν ταῖς Ἠ. V, Est. gr. 77 5 Φρίξω] (τοῖς) Φρίξου Robert, coll. Apollod. Bibl. 1.9.21 (1.120); Φρίξου παῖσι J. Schwartz, *Pseudo-Hesiodica* (1960) 163 6 ἐν γ' Καταλόγῳ L 7 ante παῖδας (h.e. post Pherecydem, vide supra) ins. P, Estt. grr. hacc: ἐνιοὶ δὲ ἀπίθανον οἶονταί τοσαῦτα ἔτη ἐξηκέναι Φινέα ὥστε τοῦ Φοίνικος ὄντα υἱὸν μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαρκέσαι· ἕτερον οὖν φασὶ τοῦτον τὸν Φινέα τοῦ παλαιοῦ Φινέως, ἔβδωμον ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγῆνορος 7 sqq. "παῖδας—λέγουσιν noch Ph.?" Jacoby; at dubitationem citat P (de quo vide etiam ad 7) qui hic prabet παῖδας δὲ φησιν αὐτῷ γενέσθαι Ἡσίοδος δύο κτλ.

28

(διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σικελικοῦ τὰς Ἀρπυίας ἐδίωκον)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.271b (147.20 Wendel). "αἱ δ' αἶψ' αὐτῇ / . . . ὑπὲρ πόντοιο φέροντο / τῇλε παρέξ . . . / τῶν δ' αὖ κατόπισθε δύω νῆες Βορέας / . . . ὀπίσω θεόν. . . / καὶ νῦν κε δὴ σφ' ἀέκῃσι θεῶν διεδηλήσαντο / . . . εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις ἴδεν . . . / οἱ δ' ὄρκῳ εἴξαντες ὑπέστρεφον ἄψ . . . / Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι / νήσους τοῖο ἔκῃσι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες". ὅτι διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σικελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, **Φερεκύδης** ἐν 5' φησί.

29

(εἰς τὸ σπέος τὰς Ἀρπυίας φυγεῖν τῆς Κρήτης
τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Ἀργινούντι)

Schol. (LP+) Ap. Rhod. 2.299 (150.14 Wendel). "αἱ μὲν ἔδυσαν / κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος". κοιλάδα τῆς Κρήτης κατέδυσαν. τοῦτο δὲ φησὶ καὶ Νεοπτόλεμος (fr. 3 Mette, *RhM*² 123 (1980) 2). ὁ δὲ (δὲ) τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας (fr. 3^A Davies, 3 Bernabé) () καὶ **Φερεκύδης** δὲ ἐν 5' φησὶν εἰς τὸ σπέος αὐτὰς καταφυγεῖν τῆς Κρήτης τὸ ὑπὸ λόφῳ τῷ Ἀργινούντι.

3 ὁ (δὲ) Keil et in 4 φασὶν (δὲ delete, quo caret L); lacunam statui 4 δὲ P: om. L 5 5' L, Est. gr. 77: γ' P, Est. gr. 112 φυγεῖν L.

30

(πεντηκοντόγυος ἢ Ἄρεως νειός)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.411–12b (231.23 Wendel). "ταύρω χαλκόποδε... / τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἄρης / τετράγυον". πεντηκοντόγυον φησὶ **Φερεκύδης** ἐν 5'.

ἐν 5' unus L.

E septimo libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam frr. 35, 113–23.

31

(φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.156–66a (270.2 Wendel). "ἡ δέ μιν . . . / . . . ἀκῆρατα φάρμακ' αἰδοῖς / ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν". ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν, ἐπιρραίνουσιν ἀρκεύθω φάρμακον, κοιμίσαι τὸν δράκοντα ἐπάδουσιν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι καὶ χωρισθῆναι 5 ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν κοιμωμένον τοῦ θηρίου, συμφώνως Ἀντιμάχῳ (fr. 63 Wyss, 73 Matthews). καὶ **Φερεκύδης** φησὶν ἐν 5' φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος.

3 φησὶ P: φασὶ codd. 6 (. . . δὲ) καὶ Φ. Wilamowitz!; Φ. δὲ P

32

(Μήδειαν ἄραι μικρὸν ὄντα τὸν Ἄψυρτον ἐκ τῆς κοίτης,
 Ἰάσονος εἰπόντος·
 ἐπεὶ δὲ ἐδιώχθησαν, σφάξαι αὐτὸν καὶ μελίσαντας ἐκβαλεῖν εἰς
 τὸν ποταμόν)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.223–30a (271.25 Wendel). “ἡνία δ’ ἵππων /
 γέντο χεροῖν Ἄψυρτος”. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἄπρακτόν φησιν ἀναχωρῆσαι
 τὸν Αἰήτην σὺν ὀχήματι ἡνιοχοῦντος Ἀψύρτου· Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος
 φησιν (Dion. Scyt. fr. 29b Rusten) ὅτι καταλαβὼν τὴν ναῦν ὁ Αἰήτης
 5 παραταξαμένων τῶν ἀριστέρων Ἴφιν ἀνείλεν Ἀργεῖον, Εὐρυσθέως ἀδελφόν,
 καὶ αὐτὸς πολλοὺς ἀπέβαλε. Φερεκύδης δὲ ἐν ζ’ τὴν Μήδειαν φησιν ἄραι
 μικρὸν ὄντα τὸν Ἄψυρτον ἐκ τῆς κοίτης, Ἰάσονος εἰπόντος αὐτῇ ἐνεγκεῖν
 πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας· ἐπεὶ δὲ ἐδιώχθησαν, σφάξαι καὶ μελίσαντας
 ἐκβαλεῖν εἰς τὸν ποταμόν. ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις ὁ Σοφοκλῆς ἑτερομήτορα τῆς
 10 Μηδείας τὸν Ἄψυρτον λέγει (citatur fr. 546 Radt).

2 φησιν P: om. L 5 ἀριστέρων fere P: ἀρίστων L 6 ζ’ L, Est. gr. 77: δ’ P, Est. gr.
 112 7 ὄντα P: om. L <καί> ἐνεγκεῖν F 8 μελίσαντας P: μαδίσαντας L; conl.
 Wendel μελίσαντας

Frr. a et b quae quidem unum quondam fuerant in unum iterum coacervavit cod. P.

b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 4.223–30d (272.16 Wendel). φησὶ δὲ ὁ
 Ἀπολλώνιος διὰ τούτων τὸν Αἰήτην ἄπρακτον ὑποστρέφειν, διὰ δὲ τῶν ἐξῆς
 φησὶ τὸν Ἄψυρτον νέον ὄντα ἡνιοχεῖν παραβεβηκότα τῷ πατρί. Διονύσιος
 δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν (Dion. Scyt. fr. 29a Rusten) ὅτι Αἰήτης ἐδιώξεν
 5 αὐτούς· οἱ δὲ ἀριστεῖς ἡγωνίζοντο ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰήτην
 ἵππευον· ἔνθα καὶ Ἴφιν τελευτῆσαι τὸν Σθενέλου· καταβαλόντα γὰρ δύο
 τῶν περὶ Αἰήτην ἵππέων περικατάληπτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ Αἰήτου,
 περισπασθέντα τῷ βρόχῳ. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς φησιν, ὡς οἱ Κόλχοι εἰς φυγὴν
 ἐτράπησαν. Φερεκύδης δὲ ἐν ζ’ διωκομένους ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν
 10 Ἄψυρτον καὶ μελίσαντας ῥῆσαι εἰς τὸν ποταμόν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι
 (fr. 343 Radt) φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα σφαγῆναι.

8 περισπασθέντα Wilamowitz, *Hellenistische Dichtung* (1924) 2.254: περισπαθ- L; aliter P, vide
 supra ad a

*c

Schol. (B) Eur. *Med.* 167 (2.153.5 Schwartz). “αἰσχροῦς τὸν ἐμὸν
 κτείνασα κάσιν”. Τιμαχίδας (fr. 16 Blinkenberg, *Die Lindische
 Tempelchronik* (1915) 41 sqq.) ἐπὶ τὰ πρόχειρα πᾶσι ἐνεχθεῖς τὸν

Ἄψυρτόν φησι λέγειν αὐτήν, τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεί
 (p. 363 Nauck²) δηλώσαντος ὀνομαστὶ τὸν Ἄψυρτον. ὁ δὲ Φερεκύδης διὰ
 τοῦ ξ ὀνομάζει αὐτόν. Δικαιογένης δὲ ἐν τῇ Μηδείᾳ (*TrGF* 52 F 1a)
 Μεταπόντιον αὐτὸν ὀνομάζει. ἀνηρῆσθαι δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ὑπὸ Μηδείας, οἱ
 δὲ ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. Λέων δὲ ὁ ῥήτωρ (*FGH Hist* 278 F 2) οὐ
 σφαγῆναι, ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτὸν φαρμάκοις.

33

(περὶ Βίαντος καὶ Μελάμποδος ἱστορία)

Schol. (MV^{amou} X+) *Od.* 11.287. “Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε
 Νηλεὺς / γῆμεν . . . / . . . τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα . . . / τοῖσι δ’ ἐπ’ ἰφθίμην
 Πηρῷ τέκε . . . / οὐδέ τι Νηλεὺς / τῷ ἐδίδου ὅς μὴ ἔλικας βόας
 εὐρυμετώπους / ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληίης”. Νηλεὺς ὁ
 5 Ποσειδῶνος ἔχων θυγατέρα Πηρῷ τοῦνομα κάλλιε εὐπρεπεστάτην οὐδενὶ
 ταύτην ἐξεδίδου πρὸς γάμον, εἰ μὴ πρότερον ἐκ Φυλάκης τὰς τῆς μητρὸς
 Τυροῦς ἐλάσειε τις βοὺς παρ’ Ἰφίκλου. πάντων δὲ ἀπορουμένων Βίας ὁ
 Ἀμυθάνος μόνος ὑπέσχετο δράσειν τοῦτο, καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν
 Μελάμποδα ῥέξαι τὸ ἔργον. ὁ δὲ, καίπερ εἰδὼς ἅτε δὴ μάντις ὅτι ἀλώσεται
 10 ἐνιαυτόν, εἰς τὴν Ὀθρὺν ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοὺς. οἱ δὲ φύλακες ἐνταῦθα καὶ
 οἱ βουκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ. καὶ
 δεθεῖς ἐφυλάσσετο παρεζευγμένων αὐτῷ θεραπόντων δύο, ἀνδρὸς καὶ
 γυναικός. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιεικῶς ἐθεράπευεν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον.
 15 ἐπεὶ δὲ ὁ ἐνιαυτὸς ὀλίγου πρὸς τὸ τελειωθῆναι περιῆι, Μελάμπος ἀκούει
 ὑπερθέν τινων σκωλήκων διαλεγόμενων ὅτι καταβεβρώκοιεν τὴν δοκόν. καὶ
 τοῦτο ἀκούσας καλεῖ τοὺς διακόνους καὶ κελεύει αὐτὸν ἐκφέρειν, τῆς κλίνης
 λαμβανομένους τὴν μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν, τὸν δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς.
 20 οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἐκφέρουσιν. ἐν τοσούτῳ δὲ καὶ ἡ δοκὸς
 κατακλᾶται καὶ ἐπιπίπτει τῇ γυναικὶ καὶ κτείνει αὐτήν. ὁ δὲ ἀνὴρ
 ἐξαγγέλλει τῷ Φυλάκῳ, ὁ δὲ Φύλακος Ἰφίκλῳ, τὰ γενόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες
 παρὰ τὸν Μελάμποδα ἐρωτῶσιν αὐτὸν τίς ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ
 δὲ αὐτῷ τὰς βοὺς ὑπισχνούνται δώσειν, ἐὰν μηχανὴν τινα εὖρη παίδων
 γενέσεως Ἰφίκλῳ. καὶ πιστοῦνται ταῦτα. ὁ δὲ Μελάμπος βoὺν ἱερεύσας τῷ
 25 Διὶ διαιρεῖ μοίρας πᾶσι τοῖς ὄρνεσι. οἱ δὲ ἔρχονται πάντες πλὴν ἐνὸς
 αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπος ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας εἴ τις οἶδε μηχανὴν
 πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοντο παῖδες. ἀποροῦντες δὲ ἐκείνοι κομίζουσι τὸν
 αἰγυπιόν. οὗτος δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαιδίας καὶ (μηχανὴν) τῆς σποράς

8 Ἀμυθάνος Buttmann: Ταλαοῦ post ἀ expunctum V^o; Ἐταλαοῦ V^u; Ταλαοῦ V^m; Ἀμυθάνος M;
 Ἀμυθάνος X 10 Ὀθρὺν Barnes (ed. 1711): Ὀθρὺν M; Ὀθρὺν V^{amou}; Ὀφρὺν V^u; Ὀρβρητόν X
 12 παραξέυμενων V^m; -ξευγνυμένων MX 13 ἐθεράπευσεν V^{amou} 14 ὀλίγου West:
 ὀλίγον codd. 15 τὴν] τὸν MV^{amou} 16 post κλίνης dist. codd. 17 λαμβανόμενος V
 20 τὰ γενόμενα fort. post Φυλάκῳ traicienda esse censuit Holford-Strevens 22 τὰς βοὺς
 om. MX 27 καὶ τῆς om. V; (μηχανὴν) ego

Ex octavo libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam frr. 9, 41, 124–31.

35

παρ' αὐτόν (sc. τὸν Ἀδμήτην) ἔρχεται Ἀπόλλων θητεύων
ἐνιαυτόν, Διὸς κελεύσαντος, ὅτι κτείνει τοὺς Βρόντεω καὶ
Στερόπεω καὶ Ἀργεωαῖδας. κτείνει δὲ αὐτοὺς Ἀπόλλων Διὶ
μεμφθεῖς, ὅτι κτείνει Ζεὺς Ἀσκληπιὸν τὸν παῖδα αὐτοῦ
5 κεραυνῶ ἐν Πυθῶνι. ἀνίστη γὰρ ἰώμενος τεθνεώτας

Schol. (AB) Eur. *Alc.* 1 (2.216.4 Schwartz) = Asclepii test. 71
Edelstein. “ὦ δώματ' Ἀδμήτει, ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ / θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι
θεὸς περ ὦν. / Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος / Ἀσκληπιόν,
στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα. / οὐδ' ἄν χολωθείς τέκτονας Δίου πυρὸς / κτείνω
Κύκλωπας· καὶ με θητεύειν πατὴρ / θνητῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν'
ἡνάγκασεν. / ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένω”· ἡ δὲ διὰ στόματος καὶ
δημῶδης ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῃ αὐτῇ ἐστίν, ἥ
κέχρηται νῦν Εὐριπίδης· οὕτως δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος (fr. 54 (c)
Merkelbach–West) καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγωδομένοις (*FGrHist* 12
10 F 9). Φερεκύδης δὲ οὐ φησι τοὺς Κύκλωπας ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνιρῆσθαι,
ἀλλὰ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, γράφων οὕτως: “παρ' αὐτόν,” τὸν Ἀδμήτην,
“ἔρχεται—τεθνεώτας.” Ἀναξανδρίδης δὲ ὁ Δελφός φησι (*FGrHist* 404 F
5) θητεύσαι αὐτόν, διότι τὸν ἐν Πυθοὶ δράκοντα ἀνείλεν. Ψιανὸς δὲ φησιν
(*FGrHist* 265 F 56) ὅτι ἐκὼν ἐδούλευσεν αὐτῷ ἐρῶν τοῦ Ἀδμήτου. καὶ
15 περὶ μὲν τῆς Ἀπόλλωνος θητείας ταῦτα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησι (*FGrHist*
244 F 139) κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἰππόλυτον
ἀναστήσαι, Ἀμελησαγόρας δὲ (*FGrHist* 330 F 3) ὅτι Γλαῦκον, Πανύασσις
(δὲ) (fr. 19^A Davies, 26 Bernabé) ὅτι Τυνδάρεων, οἱ δὲ Ὀρφικοί (fr. 40
Kern) ὅτι Ὑμέναιον, Στήσιχορος δὲ (*PMGF* 194(i)) ἐπὶ Καπανεὶ καὶ
20 Λυκούργῳ. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ ἡ τῶν Ἱστοριῶν τοὺς ἐν Δελφοῖς φησι
θνήσκοντας αὐτὸν ἀναβιώσκειν. Φύλαρχος δὲ (*FGrHist* 81 F 18) διὰ τοὺς
Φινειδας, Τελέσαρχος δὲ (*FGrHist* 309 F 2) δι' Ὀρίωνα, Πολύαρχος δὲ ὁ
Κυρηναῖος (*FGrHist* 37 F 1b) διὰ τὸ τὰς Προΐτου θυγατέρας αὐτὸν
ἰάσασθαι κεραυνωθῆναι φησιν.

(Pher.) 1 Ἀπόλλων] ἥλιος A 2 εἰς ἐνιαυτόν A τοὺς Cobet (ed. 1846, in Geelii
editione *Phoenissarum*): τοῦ AB 3 Στερόπεω Barnes (ed. 1694): ἀστερ- B, ἀστεροπαίου A
5 κεραυνῶ om. A

(Schol.) 18 add. Muenzel, *Quaestiones Mythographicae* (1883) 3 20 ἐν τῇ ἡ ἱστορία B.
Libri numerum pro corrupto habuit Jacoby; α' hic corrigere voluit (cf. fr. 3), et hanc
iterationem mortis Aesculapii in septimo libro locare, quo aliae fabulae de Crethei progenie
narratae sunt; sed de Alceste narratur fabula, non Admeto, a Salmoone oriunda, ut in novo
libro locum habere possit 21 ἀναβιώσκειν Muenzel loc. cit. 21 sq. Φύλαρχος—
Φινειδας om. A 22 Φινειδας Hemsterhuys: φηνιδας B 23 Προΐτου Hemsterhuys:
κροΐσου AB 24 {κερ. φησιν} Kern

Apollodorum (vide supra) et Pherecydem refert etiam schol. Pind. *Pyth.* 3.96 (2.75.17
Drachmann) = *FGrHist* 3 F 35b = Asclepius test. 72 Edelstein: λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῶ
δελεασθεὶς ἀναστήσαι Ἰππόλυτον τεθνηκότα· οἱ δὲ Τυνδάρεων, ἑτεροὶ Καπανέα, οἱ δὲ Γλαῦκον, οἱ δὲ
Ὀρφικοί Ὑμέναιον, Στήσιχορος δὲ ἐπὶ Καπανεὶ καὶ Λυκούργῳ· οἱ δὲ διὰ τὸ τὰς Προΐτιδας ἰάσασθαι,
οἱ δὲ διὰ τὸ τὸν Ὀρίωνα· Φύλαρχος δὲ ὅτι τοὺς Φινειδας ἰάσατο, Φερεκύδης δὲ ὅτι τοὺς ἐν Δελφοῖς
θνήσκοντας ἀναβιοῦν ἐποίησεν; huic accedit Phld. Π. εὐσ. N 247 IVb + 242 IVb (p. 80 Schober,
17 Gomperz) = *FGrHist* 13 F 35c = Acus. fr. 18, quod vide.

36

(τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου συνὸς . . . ἀποθανεῖν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.185–8c (24.22 Wendel). “καὶ δ' ἄλλω δύο
παῖδε Ποσειδάωνος ἔκοντο / . . . ὁ μὲν . . . Ἐργίνος . . . ὁ δ' . . . Ἀγκαῖος”·
καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ἡ φησὶ τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου συνὸς
πληγέντα τὸν μῆρον ἀποθανεῖν.

37

a

(Μυρτίλος . . . οὐκ ἐνέθηκεν ἐν τῷ ἄξονι τὸν ἔμβολον, καὶ
οὕτως . . . ἐξέπεσεν ὁ Οἰνόμαος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.752–8a (64.11 Wendel). “δηριῶντε”·
ἀγωνιζόμενοι. ὁ γὰρ Οἰνόμαος Ἄρεως ὦν παῖς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ,
ἐξ Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ θυγατέρας ἔχων Ἰπποδάμειαν καὶ χρησμόν λαβὼν
ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτὴν εἰ μὴ
τῷ νικήσαντι δι' ἵππων. προέκειτο δὲ αὐτοῖς Κλάδεως ποταμὸς ἀφετηρία,
Ἰσθμοὶ δὲ τὸ τέρμα. καὶ ἀνείλεν γ' ὑμνηστήρας, ὡς Πίνδαρος (*Ol.* 1.79; cf.
fr. 135 Maehler) ἱστορεῖ. ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ τὸν ἀθλον μετὰ
ἵππων δεδομένον αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ Ἰπποδάμεια ἔπεισεν
Μυρτίλον τὸν Ἑρμοῦ μὲν παῖδα, ἄρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου,
10 παρασκευάσαι (ὥς) κατατροχίσαι τὸν πατέρα {βουλομένη Πέλοπι
γῆμασθαι} σκευάσαντα τὸν ἔμβολον ἐκ κηροῦ, ἵνα ἐν τῷ δρόμῳ θλασθέντος
αὐτοῦ νικήσας Πέλοψ λάβῃ αὐτὴν πρὸς γάμον. Φερεκύδης δὲ ἐν ἡ φησὶν,
ὅτι οὐκ ἐνέθηκεν ἐν τῷ ἄξονι τὸν ἔμβολον, καὶ οὕτως ἐκκυλισθέντος τοῦ
τροχοῦ ἐκπεσεῖν τὸν Οἰνόμαον. αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι Ψύλλα καὶ

3 ἐξ Robert, *Gr. Heldens.* 210 n. 2: ἡ(τοι) codd.; ἐκ τῆς iam Bethe, *Quaest. Diad. myth.* (diss.
Gottingae, 1887) 48 coll. Tzetz. ad Lycoph. *Alex.* 157 4 ἀναιρεθήσεσθαι F: ὅτι
ἀναιρεθήσεται P, ἀναιρεθῆναι L 5 Κλάδεως P 6 Ἰσθμοὶ (sic) L, -μός P
8 Ἰπποδάμεια Πέλοπος P 10 παρασκευάσαι] ὥστε P unde (ὥς) Keil 10 sq. del.
Wendel, *Die Überlieferung der Scholien zu Apollonios von Rhodos* (1932) 53 (om. P); in editione
sua his retentis lacunam ante σκευάσαντα (11) statuit, quam Jacoby ex Apollod. *Epit.* 2.7 ita
explebat: (ὁ δὲ Μυρτίλος ἐρῶν αὐτῆς καὶ βουλόμενος αὐτῇ χάρισασθαι) ἐσκεύασε; audacius ille
quidem (nam ex alio auctore pendet Apollod.), sed cf. b 11 sqq. σκευάσαντα—Οἰνόμαον]
ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἀκραζοῦ, ἡ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον, ὡς Φερεκύδης
ἱστορεῖ. οὐδ' ὁνομαζόμενον Οἰνόμαος τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε, καὶ Ἰπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν P
(ἐμβαλόντα—ὅλως omisiss), Estt. gr. 77 et 112

Ἀρπυια. ὁ δὲ Μυρτίλος Ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατρῶν
Φαεθοῦσης, οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης, οἱ δὲ ἐκ Μυρτοῦς μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

*b

Πέλοψ νικήσας τὸν ἀγῶνα καὶ λαβὼν τὴν Ἴπποδάμειαν
ὑπέστρεφεν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων
ἵππων καὶ τοῦ Μυρτίλου· καθ' ὁδὸν δὲ καταλαβὼν αὐτὸν
προϊόντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν ἔρριπεν εἰς θάλασσαν

Schol. (L+) Soph. *El.* 504 (127.6 Papageorgiou). “Ὡ Πέλοπος ἄ
πρόσθεν / πολύπονος ἵππεϊα . . . / εὔτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς / Μυρτίλος
ἐκοιμάθη, / παγχρύσων δῖφρων . . . / πρόρριζος ἐκριφθεὶς”. Φερεκύδης
φησί· “Πέλοψ—θάλασσαν.”

3 τοῦ Μυρτίλου GV: τὸν Μυρτίλον L.

38

ἡ δὲ Νιόβη ὑπὸ τοῦ ἄχεος ἀναχωρεῖ εἰς Σίπυλον καὶ ὁρᾷ
τὴν πόλιν ἀνεστραμμένην καὶ Ταντάλῳ λίθον ἐπικρε-
μάμενον· ἀρᾶται δὲ τῷ Διὶ λίθος γενέσθαι. ρεῖ δὲ ἐξ αὐτῆς
δάκρυα καὶ πρὸς ἄρκτον ὁρᾷ

Schol. (T) *Il.* 24.617a (5.625.61 Erbse). “ἐνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ
κῆδεα πέσσει”. Φερεκύδης δὲ ἐν ἡ· “ἡ δὲ Νιόβη—ὄρη.”

(Schol.) 2 ἐν ἡ' ἐν ἰ dub. Müller *FHG* 4.639

E nono libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam fr. 124–31, 172A.

39

Ἔλατος ὁ Ἰκαρίου γαμεῖ Ἑρυμῆδην τὴν Δαμασίκλου· τῶν
δὲ γίνεται Ταίναρος, ἀφ' οὗ καλεῖται ἡ πόλις καὶ ἡ ἄκρη καὶ
ὁ λιμὴν

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.101–4b (15.21 Wendel). “Θησέα δ' . . . /
Ταιναρίην αἰδηλὸς ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε”. Φερεκύδης ἐν τῇ θ' φησὶν ὅτι
“Ἔλατος—λιμὴν.”

1 Ἔλατος fere P: Ἀύλατος L; Ἀλήτης filius est Icarii Apollod. *Bibl.* 3.10.6 (3.126) Ἰκαρίου
Meineke ad Steph. Byz. 598.10 s.v. Ταίναρος (“ἔστι καὶ Ταίναρος ὁ Ἰκαρίου υἱός, ἀφ' οὗ καλεῖται ἡ
πόλις καὶ ἡ ἄκρα (ἡ ἄκρα καὶ ἡ πόλις PQ) καὶ ὁ λιμὴν”): -άρου codd. Ἑριμ- P Δαμασίππου
Stichle, *Philol.* 8 (1853) 606 coll. Apollod. 3.126

E decimo libro

Ad hunc librum pertinent fortasse etiam fr. 20, 38, 68, 132–8.

*40

(Πέλοψ Ταντάλου καὶ Κλυτίας τῆς Ἀμφιδάμαντος)

Schol. (MTB) Eur. *Or.* 11 (1.97.12 Schwartz). “Τάνταλος . . . /
φυτεύει Πέλοπα”. ἐξ Εὐρυθεμίστης τῆς Ξάνθου ἢ Κλυτίας τῆς
Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης ἐν ἰ· ὡς δὲ ἱστορεῖ < > ἐξ
Εὐρυναύσης τῆς Πακτωλοῦ.

3 ἐν ἰ· ὡς Schwartz: ἐν(ι)ς MT; om. B spatio relicto ἱστορεῖ ἱστορεῖσθαι M (Ἑλλάνικος)
Robert, *Gr. Heldens.* 289 n. 2; an Φερεκύδης· ἐνιοὶ δὲ ἱστοροῦσιν?

41

(τὰς Θήβας ὑπ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου . . . τετειχίσθαι διὰ τὸ
δέος τῶν Φλεγυῶν· μετὰ δὲ ταῦτα τὰς Θήβας ὑπ' αὐτῶν
αἰρεθῆναι Εὐρυμάχου βασιλεύοντος)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.740–1a (62.11 Wendel). “Ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ
(sc. Ζήθῳ) χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων / ἦϊε”. ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ
Ἀμφίονος λύρα οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀρμενίδας ἐν α' (fr. 2). τὴν
δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφίονι ὑπὸ Μουσῶν φησι, Διοσκορίδης δὲ (*FGrHist*
5 594 F 12) ὑπὸ Απόλλωνος. καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ἰ ἱστορία ὑπὸ Μουσῶν.

3 Ἀρμενίδας Fiorillo, *Herodis Attici quae supersunt* (1801) 117: Ἀντιμ- codd. 5 ἡ' dub.
Jacoby ἱστορία L: ἱστορεῖ Keil, at cf. Acus. fr. 1, Pher. fr. 27.6 cod. L, fr. 35 in apparatu
(schol. lin. 20) codicem B; aliter P

b

Schol. (H^{MV}^{amou}) *Od.* 11.264. “ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο (sc.
Ἀμφίων τε καὶ Ζήθος) / ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην”. διὰ τί οὐκ ἠδύναντο
κατοικεῖν ἀπυργώτου οὔσης; διὰ τὸ πλησιόχωρα εἶναι ἔθνη πολλὰ δηλονότι
τοὺς Φλεγύας. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν αὐτῶν Εὐρύμαχος ἠρήμωσε τὰς
5 Θήβας, ὡς φησι Φερεκύδης ἐν τῇ δεκάτῃ.

4 Φλεγύας] adhuc tantum διὰ τοὺς Φλεγύας V 5 Φερεκύδης φησί tum ἐν—δεκάτῃ om. H
δεκάτῃ] ἡ' dub. Jacoby

Cf. schol. Q ad 262: ὅτι οἱ περὶ Ἀμφίονα ἐτείχισαν τὰς Θήβας διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς Φλεγύας. μετὰ
δὲ τελευταίαν αὐτῶν κατασκαφείσης τῆς πόλεως ὑπὸ Εὐρυμάχου τῶν (sic, non τοῦ, quod Buttmannus
dedit) Φλεγυῶν βασιλέως, Κάδμος ὕστερον ἐλθὼν ἀνέκτισε τὴν Θήβην; sim. schol. Ap. Rhod.
1.735–7a (62.2 Wendel) = *FGrHist* 3 F 41c, Schol. (T) *Il.* 13.302a (3.457.26 Erbse) = *FGrHist*
3 F 41d (nomine Pherecyde utroque loco tradito).

*c. Schol. (A, D codd. CHRVL^a, Ge II (2.127.8 Nicole)) *Il.* 13.302. Φλεγύαι Γόρτυναν κατοικοῦντες παρα-
 5 νομώτατον καὶ ληστρικὸν διήγον βίον· κατατρέχοντες γὰρ τοὺς περιοίκους χαλεπῶς ἡδίκουν. Θηβαῖοι δὲ πλησιόχωροι ὄντες ἐδεδοίκεσαν (ἄν) καὶ μέχρι πολλοῦ
 10 εἰ μὴ Ἀμφίων καὶ Ζήθος οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης ἐτείχισαν τὰς Θήβας. εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδομένην, δι' ἧς κατέτελγε καὶ τοὺς λίθους,
 15 ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτως ἐπέρχεσθαι. τούτων μὲν οὖν ζώντων οὐδὲν οἱ Φλεγύαι τοὺς Θηβαίους κακὸν ἡδύναντο
 20 διαθεῖναι, θανόντων δὲ αὐτῶν ἐπελθόντες σὺν Εὐρυμάχῳ τῷ βασιλεῖ τὰς Θήβας εἶλον· πλείονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα κατὰ Διὸς προαίρεσιν ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν. ἡ ἱστορία παρὰ
 25 **Φερεκύδει.**

c 3 Φλέγιες H, Φλέγιες RVLaGe, Φλεγύαι A 4 Γυρτόνα sunt qui malunt 6 γὰρ] τε H; δέ R; om. AVL^aGe (καὶ κατατρέχοντες La) 9 ἐδεδοίκεσαν RVLa (ἄν) De Marco
 12 in Θήβας desinit R 16 αὐτομάτως AHGe 17 Φλεγύαι A; Φλέγιες VLaGe; Φλέγιες H 18 κακὸν om. ACRVGe; post διαθεῖναι (19) La 24 post διεφθάρησαν add. A οὗτοι δὲ ἐνέπρησαν καὶ τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος 24 sq. ἡ—Φερεκύδει] ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης VLaGe
 d Papyrus contuli 3]ρος pap., corr. Parsons 4 ante φ, incertum num litterae pars sit; post θ fort. littera correctā; Βεῖθρνίαν vix fuisse recte monet Parsons, non fuit Γερ- εληῖ
 5]· 6 πολιν· 7 χρυσιν· 8 ἐπειθενοοικ pap; supplcas c.g. (αὐτομάτως ἐπέρχεσθαι. δι)δ (διὸ iam Parsons), cf. c; nisi malis ἢ ἐπεσθαι] λίθους ἐπειθε{ν}. (δι)δ φλεγυ/ 9 δεδιότ]ε Erbse apud Parsons; possis et ληῖζοντ]ε vel sim. 10 fort. κατ' ἔτος Rea apud Parsons 11]ωσεν//

Ad Zethum Amphionaque vide etiam fr. 124.

Sine libri numeris tradita

De deis eorumque liberis

Fragmenta 42–59 ambiguae sedis melius diceres, nam valde incertum est num Pherecydes theogoniam in initio libri separatim

**d. *P.Oxy.* XLII 3003 (saec. ii p.C.) i ed. Parsons. Mythographus Homericus.

± 8] “ἢ[ἐ με]τὰ Φλεγύας μεγ-
 [αλήτο]ρας.” Φλε- 3
 γύαι οἰκ[οῦντες φερθ]νιαν ἐληῖ-
 [ζον]το τους πε-
 5 ριοίκους]. Θηβαίων δὲ εὐλαβουμέ-
 [νω]ν αὐτοὺς 5
 οἱ περὶ Ζήθ[ον] καὶ Ἀμφίωνα τειχί-
 ζ[ουσι τὴν πόλιν· εἰ-
 χε γὰρ Ἀμ]φίων ἀπὸ τῶν Μουσῶν
 λύραν χρυσῇν
 δι' ἧς τοὺς] λίθους ἐπειθεν ()ο
 οὐκέτι ἦλθον οἱ Φλεγύ-
 10 αι]εξ ἕως ἀποθανόντων τῶν
 περὶ Ζή[θο]ν
 σὺν Εὐρυ]μάχῳ τῷ βασιλεῖ
 ἐπ[ή]ρχοντο κα.ετο. 10
 ± 7] αὐτοὺς Ἀπόλλων κατεταρ-
 τ[άρ]ωσεν.

tractaverit. Verum enimvero, cum pigeat ordinem receptum tot fragmentorum sine certo lucro mutare, hoc loco ea reliqui.

42

(Ἀμαλθείας κέρας)

Apollod. *Bibl.* 2.7.5 (2.148, p. 95 Wagner) unde argumentum Soph. *Trach.* (codd. LA Ald.). Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἡ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δὲ, ὡς **Φερεκύδης** λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ ἂν εὐξαίτο τις, παρέχειν ἄφθονον.

2 Αἰμονίου argum. *Trach.*: cf. Tzetz. ad Lycoph. *Alex.* 50; Ἀρμενίου *Bibl.* 3 εἶχε *Bibl.* ἂν om. *Bibl.* 4 ἄφθονον] ἄπονον argum. *Trach.*

43

(ὁ Ποσειδῶν Αἰγαῖος λέγεται)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.831 (71.19 Wendel). “νήσων Αἰγαίη ὅσαι εἰν ἄλι”· τὸ Αἰγαῖον πέλαγός φησιν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ νήσου Αἰγῶν καλουμένης. Ὅμηρος· “οἱ δέ τοι εἰς Ἑλικὴν τε καὶ Αἰγῶν” (*Il.* 8.203). αὕτη γὰρ ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἐν ἣ μὴδὲνα κοιμᾶσθαι λόγος διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ, ὡς φησι Νικοκράτης (*FGrHist* 376 F 3b). οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναι φασὶ τὸ πέλαγος· Αἰγαῖος γὰρ οὗτος λέγεται ὁ θεός, ὡς φησι **Φερεκύδης**. †Νικοκράτης δὲ φησιν, ὅτι ἀπὸ Αἰγέως κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐκ εἴ· πολὺ γὰρ ἀπέχει ἢ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης παραπλέοντι.

5 post Νικοκράτης add. A οἱ δὲ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον φασιν ὡς δίκην αἰγὸς ἑσσόντων ἐν αὐτῷ τῶν κυμάτων 6 φασὶ P; φησι L 7 corruptum esse vidit Wendel, *Hermes* 69 (1934) 346

44

(Ἑκάτη Ἀρισταίου τοῦ Παιῶνος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.467 (233.6 Wendel). “πότνα θεὰ Περσηῖ”· τινὲς αὐτὴν φασὶ Διὸς εἶναι παῖδα, ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Διήμητρος γεναλογεῖται “καὶ τότε δὴ Ἑκάτην Διὶ τέκεν εὐπατέρειαν” (fr. 41 Kern). Βακχυλίδης δὲ Νυκτὸς φησιν αὐτὴν θυγατέρα· “Ἑκάτα δαιδοφόρε Νυκτὸς μεγαλοκόλπου θύγατερ” (fr. 1 B Snell–Maehler). Μουσαῖος δὲ (*Vorsokr.* 2 B 16) Ἀστερίας καὶ Διός, **Φερεκύδης** δὲ Ἀρισταίου τοῦ Παιῶνος.

4 δαιφόρου P, δαδοφόρου F 5 μελανακόλπου coni. Ursinus, *Carmina IX illustrium feminarum* . . . et lyricorum (1568) 342 7 Παιῶνος Wilamowitz⁵ 135 n. 1: Παῖονος L; Παῖωνος P

45

(Δάειραν Στυγὸς ἀδελφὴν)

Eust. ad *Il.* 6.378 p. 648.35 (2.335.3 van der Valk). “ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων”· ἰστέον δὲ . . . ὅτι συγγενικαὶ λέξεις παρ’ Ὀμήρῳ ὥσπερ τὸ δαῖρ καὶ τὸ ἐκυρός καὶ τὸ πενθερός, οὕτω καὶ ἡ γάλως καὶ ἡ εἰνάτειρ . . . ὅτι δὲ θεία λέξις τὸ Δάειρα, δηλοῖ ὁ εἰπὼν (Paus. Att. δ 1 Erbse). “Δάειραν Φερεκύδης ἱστορεῖ Στυγὸς ἀδελφὴν. καὶ ἔοικε” φησὶν “οὕτως ἔχειν” ἐπὶ γὰρ ὑγρᾶς οὐσίας τάττουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν Δάειραν.”

46

(Ἀόρτης εἰς τῶν Κυκλώπων)

Poll. *Onom.* 10.139 (2.231.18 Bethe). αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηται ἐν Ποσειδίππου Ἐπιστάθμῳ (fr. 11 Kassel–Austin). “σκηνάς, ὄχους, / ρίσκους, ἀορτάς, τάχανα, λαμπήνας, ὄνους.” τὸ γὰρ ἐν Μισογύνη Μενάνδρου (fr. 242 Kassel–Austin) “χλαμύδα, καυσίαν, / λόγχην, ἀορτήν, ἱμάτια” ἀμφίβολον, ὅτι ἐνιοὶ καὶ ἀορτήρα γράφουσιν . . . παρὰ δὲ Φερεκύδει εἰς τῶν Κυκλώπων.

47

(τῶν Δακτύλων Ἰδαίων τοὺς μὲν δεξιούς κ’ τοὺς δὲ εὐωνύμους λβ’)

(ἀριστεροὶ μὲν αὐτῶν οἱ γόητες, οἱ δὲ ἀναλύνοντες δεξιοί)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1129 (101.8 Wendel). “Δάκτυλοι Ἰδαῖοι”· ἑκατέρους πέντε φασὶ τούτους εἶναι, δεξιούς μὲν τοὺς ἄρσενας, ἀριστεροὺς δὲ τὰς θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιούς κ’ λέγει, τοὺς δὲ εὐωνύμους λβ’. γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς, καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται
5 πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι· ἀριστεροὶ μὲν, ὥς φησι Φερεκύδης, οἱ γόητες αὐτῶν, οἱ δὲ ἀναλύνοντες δεξιοί. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἰδης. ὥς (δὲ) Ἑλλάνικός φησι (fr. 89), Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδῇ συντυχόντες τῇ Πέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἦψαντο. ὥς δὲ Μνασέας ἐν τῷ α’ Περὶ Ἀσίας (FHG 3.154 fr. 26),
10 Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς Δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς Ἰδης.

2 ἑκατέρους Wendel: ἐξ καὶ codd. 4 λέγονται P: λέγ. εἶναι L 6 αὐτῶν post μὲν (5) traiecit Keil ἀναλύνοντες] μεταλλεύοντες Wendel; sed vide Burkert, *RhM* 105 (1962) 39 n. 14 6 sq. ὠνομάσθησαν—Ἰδης post γενέσθαι (5) codd.; transp. Wendel 7 (δὲ) Wendel οἱ δὲ φασιν ὅτι ante Ἰδαῖοι ins. P 7 sqq. ὅτι—ἦψαντο] διὰ τὸ ἐν τῇ Ἰδῇ ἐντυχόντας (ἐντυχ- etiam I) τῇ Πέᾳ τοὺς γόητας δεξιώσασθαι τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἄψασθαι GS 10 λέγονται om. L.

ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεῖς γράφει οὕτως (fr. 2 Davies et Bernabé). “ἐνθα γόητες / Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι οἰκί’ ἔναιον, / Κέλμης Δαμναμενεὺς τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἄκμων, / εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης, / οἱ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἥφαίστοιο / εἶδρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις ἰόντα σίδηρον / ἐς πῦρ τ’ ἠνεγκάν καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔδειξαν.”

1 ἐνθα] ἐνθάδε L 2 ὀρέστερα dub. West, *Philol.* 110 (1966) 150 4 τέχνης dub. West ad Hes. *Theog.* 865 5 ἠνεγκάν τ’ ἐς πῦρ Wilamowitz! ἔδειξαν] ἔτευξαν Lobbeck, *Aglaophamus* (1829) 1157

48

(Κύρβαντας, Καβείρους, Καβερίδας)

Strab. 10.3.21 p. 472. Vide Acus. fr. 20.

49

(Θριαὶ Διὸς θυγατέρες)

Cyrill. *Lex.* in cod. Bodl. Misc. gr. 211 fol. 174^r, ed. Cramer, *Anecd. Par.* 4.183.21. †θριαθρίκη· Ἀρχίλοχος (fr. 267 West). καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διωνομάσθησαν, ὥς Φερεκύδης ἱστορεῖ. <ῆ> ἐπεὶ τρίαί εἰσίν, οἷον τρισαὶ κατὰ τὸν ἀριθμόν.

2 Θριαὶ θριῆσαν Reitzenstein; Θριαὶ θρησκαί Bergk, *PLG* 2.432 3 <ῆ> ego: cf. fol. 174^v †θριαθρικκί· μαντικαὶ (Wilamowitz, *Glaube der Hellenen*, 1 (21955 (1931)) 373 (380) n. 1: μαντεῖαι καὶ cod.) ψήφοι, οἷον τρισαὶ τὸν ἀριθμόν. ‘lemmata videntur fuisse θριά et θριαί, suprascriptis θρικη et θρικαι nescio unde petitis’ West

50

(Κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ, καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ὁ Χείρων)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.1231–41a (210.22 Wendel). “Φιλυρηῖδα νῆσον . . . / ἐνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος . . . / . . . παρελέξατο· τοὺς δ’ ἐνὶ λέκτροις / τέτμε θεὰ μεσσηγύς, ὁ δ’ ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας / ἔσσυτο . . . ἐναλίγκιος ἵππῳ / ἢ δ’ αἰδοῖ χώρον . . . λιπούσα / . . . εἰς οὐρεα μακρὰ Πελασγῶν / ἦλθ’, ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον ἄλλα μὲν ἵππῳ / ἄλλα θεῷ ἀτάλαντον . . . τέκεν”· Φερεκύδης φησὶν, ὅτι Κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη {τῇ} Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ, καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ὁ Χείρων. Σουίδας δὲ ἐν α’ Θεσσαλικῶν (FGrHist 602 F 1a) τὸν Χείρωνα Ἰξίονος εἶναι παῖδά φησιν, ἀδελφὸν δὲ Πειρίθου.

6 sq. Φερεκύδης—Ὠκεανοῦ om. P 7 del. Müller

(Ιξίων ὁ Πεισίωνος ἐμάνη)

a

Schol. (EFGQ+) Pind. *Pyth.* 2.40b (2.38.22 Drachmann). “Ιξίονα . . . / . . . τροχῷ / παντᾶ κυλινδόμενον”· τὸν δὲ Ιξίονα οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος (fr. 89 Radt)· **Φερεκύδης** δὲ Πεισίωνος, ἔνιοι δὲ Ἄρεος, οἱ δὲ Φλεγύα. {Ἀσκληπιάδης δὲ ἐν τρίτῳ Τραγωδουμένων (FGrHist 12 F 3) οὕτω γράφει} προσιστοροῦσι δὲ ἔνιοι, ὅτι καὶ μανείη ὁ Ιξίων, ὡς **Φερεκύδης**· καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ τροχοῦ δὲ κόλασιν αὐτῷ παρεγκεχειρήκασιν· ὑπὸ γὰρ δίνης καὶ θυελλῶν αὐτὸν ἐξαρπασθέντα φθαρῆναί φασιν. {Ἀσκληπιάδης δὲ ἐν τρίτῳ Τραγωδουμένων οὕτω γράφει} “οὗτος ἔγχε Δίαν τὴν Ἥιονέως θυγατέρα . . .”

4 sq. Ἀσκληπιάδης κτλ. traicci, nam προσιστοροῦσι κτλ. manifeste a scholiasta dicta sunt; προσιστοροῦσι—φασιν aliorum traiciebat Drachmann 5 μανείη CP: μανίη EF; μανοίη GQ 9 Ἥιονέως Robert, *Gr. Heldens.* 13 n. 5, cf. b: Δηϊονέως codd.

b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.62 (218.21 Wendel). “εἰ καὶ περ ἐς Αἶδα ναυτίλλεται / λυσόμενος χαλκῶν Ιξίονα νειόθι δεσμῶν”· Φλεγύου δὲ υἱὸς Ιξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης: “Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ’ Ιξίων” (fr. 424 Nauck²). **Φερεκύδης** δὲ {Πεισίωνος . . .} Ἀντίονος. φασὶ δέ, ὅτι γαμήσας Δίαν τὴν Ἥιονέως θυγατέρα πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα. ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἥιονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ· ἐμπεσὼν δὲ ὁ Ἥιονεύς ἀπόλλυται. λύσσα δὲ τῷ Ιξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἀγνίσαι, οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων· πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἀγνίζει. καὶ ἀγνισθεὶς ἠράσθη τῆς Ἥρας· ὁ δὲ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρα παρακοιμίζει αὐτῷ { }, καὶ ὕστερον ποιήσας τετράκνημον τροχὸν καὶ δεσμεύσας αὐτὸν τιμωρεῖται.

4 lacunam indicavit Wesseling 1.314, qui Πείσιωνος supplevit (melius Πεισίωνος Sturz²); nomen Aeschyli (ita iam Wesseling) et fort. aliorum hic stetit constat (cf. a) Ἀντίονος Keil post Wesseling (Ἀντίωνος): Αἰτῶνος codd. φασὶ Jacoby: φησὶ codd. ὅτι P: om. L 5 δῶρα] εἶδα P 6 βάραθρον P 11 lacunam indicavit Jacoby

(Ὠρίωνα Ποσειδῶνος καὶ Εὐρύαλης)

Apollod. *Bibl.* 1.4.3 (1.25, p. 12 Wagner). Ὠρίωνα δὲ Ἄρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ. τοῦτον γηγενῇ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· **Φερεκύδης** δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρύαλης λέγει.

(Τριπτόλεμος Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς)

Apollod. *Bibl.* 1.5.2 (1.32, p. 14 Wagner). Πανύασις δὲ (fr. 21 Davies, 13 Bernabé) Τριπτόλεμον Ἐλευσίνος λέγει· φησὶ γὰρ Δήμητρα πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. **Φερεκύδης** δὲ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς.

(ἐπὶ τὸν Καύκασον κατέφυγεν ὁ Τυφῶς διωκόμενος, καὶ . . . καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκείθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου τὴν Πιθηκοῦσσαν αὐτῷ περιρριφῆναι νῆσον)

Schol. (L) Ap. Rhod. 2.1209–15a (209.13 Wendel). “Τυφαονίη ὑπὸ πέτρῃ / ἔνθα Τυφάονά φασι Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ / βλήμενον . . . / θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ’ αὐτῷ / οὔρεα καὶ πεδίον Νυσηῖον, ἔνθ’ ἔτι νῦν περ / κείται, ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης”· ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν Καύκασον κατέφυγεν ὁ Τυφῶς διωκόμενος, καὶ ὅτι καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκείθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου τὴν Πιθηκοῦσσαν αὐτῷ περιρριφῆναι νῆσον, **Φερεκύδης** ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἱστορεῖ, οὐ μέντοι, ὅτι καὶ εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους ἡλάρη, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος.

1–8 ita P, Estt. gr. 77, 112: ὅτι δὲ ὁ Τυφῶς καιόμενος ἀφίκετο εἰς τὸν Καύκασον, ἐκείθεν δὲ φυγὼν εἰς Ἰταλίαν ἀφίκετο, ἔνθα καὶ τὴν Πιθηκοῦσαν περιρριφῆναι (περιρρῆναι Est. gr. 112; περιρριφῆναι Est. gr. 77 sicut L) φασιν αὐτῷ καὶ (om. Estt. gr.) **Φερεκύδης** (φησὶν add. Estt. gr.) ἐν τῇ Θεογονίᾳ. 7 περιρριφῆναι P

Sequitur in schol. b Herod. fr. 67A. Sunt qui hoc fr. Pher. Syrio dent; contra dixit inter alios Schibli 80.

(Τιτυὸς γηγενής)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.760–2b (65.20 Wendel) unde *Etym. Gen.* A¹B s.v. Ἑλέρα. “Τιτυὸν μέγαν, ὃν ῥ’ ἔτεκέν γε / δι’ Ἑλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ ἐλοχεύσατο Γαῖα”· Ἑλάρη μήτηρ Τιτυοῦ. μετὰ τὴν τελευταίαν δὲ τῆς μητρὸς λέγεται παρὰ τῆς Γῆς ἀνατετράφθαι, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ· “καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν” (Od. 11.576). **Φερεκύδης** δὲ φησιν, ὅτι Ἑλάρη τῇ Ὀρχομενοῦ μιγείας ὁ Ζεὺς ὥθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἥδη κύουσαν δεδοικῶς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν, καὶ ἀνεδόθη {ἐκ} τῆς γῆς Τιτυὸς· διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται.

post lemma minus integre citatum a Φερ. (5) inc. *Etym.* 5 post υἱόν ceteris omissis add. A (h.c. cod. A scholiorum) οὗτος δὲ βιαζόμενος τὴν Αἰγῶν τοξέυεται πρὸς Ἀπόλλωνος καὶ ἀναιρείται; cf. fr. 56 5 sq. ita *Etym. Gen.*: Φερ. φησὶν (om. A) ὅτι Ἑλάρη (ἐλαρα B, ἐλαρα A) Ὀρχομενοῦ θυγάτηρ ἦν (om. A), ἥ ἐμίγη Ζεὺς καὶ ἀνέθρεψεν αὐτὴν 6 ὥθησεν] ὤσεν P κατὰ γῆς F ut *Etym.*: κατὰ γῆν L; εἰς τὴν γῆν P 6 sq. ἥδη κύουσαν P: om. L, *Etym.* 7 φοβούμενος τὰς Ἥρας ζηλοτυπίαν *Etym.* καὶ] ἐκείνης δὲ τεθυκυίας P {ἐκ} add. Keil ex *Etym.*

56

(Τιτυὸς ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἐτελεύτησε)

Schol. (BDEGQ) Pind. *Pyth.* 4.160b (2.121.19 Drachmann). “καὶ μὲν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραϊπνόν”· ὅτι δὲ ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἐτελεύτησε, **Φερεκύδης** φησίν.

3 ἐτελεύτησε τοξενθεὶς B καὶ Φ. GQ

57

(Ναῖδος δὲ καὶ Πηνειοῦ τὸν Ὑψέα)

Schol. (BDEGQ) Pind. *Pyth.* 9.27b (2.223.7 Drachmann). “Ὑψέος . . . / . . . ὃν ποτε . . . / Ναῖς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρέοις’ ἔτικτεν, / Γαίας θυγάτηρ”· Ναῖδος δὲ καὶ Πηνειοῦ τὸν Ὑψέα **Φερεκύδης**, Ἀκέσανδρος δὲ (*FGrHist* 469 F 2) Φιλύρας τῆς Ἀσωποῦ καὶ Πηνειοῦ ἰστορεῖ τὸν Ὑψέα.

58

(ἐπὶ κύκνων Κυρήνην ὀχηθεῖσαν εἰς τὴν Κυρήνην ἀφικέσθαι)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.498–527a (168.13 Wendel). “Κυρήνη πέφαται τις ἔλος παρὰ Πηνειοῖο / μῆλα νέμειν”· περὶ δὲ τῆς Κυρήνης Πίνδαρος ἰστορεῖ ἐν Πυθιονίκαις (*Pyth.* 9) ὡς παρθένος οὖσα μέχρι πολλοῦ συνεκυνήγει τῇ Ἀρτέμιδι. διαπαλαίουσα δὲ ποτε λέοντι ἡγαπήθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ὃς καὶ ἀρπάσας αὐτὴν διεκόμισεν εἰς τὴν νῦν ἀπ’ αὐτῆς καλουμένην Κυρήνην τῆς Λιβύης, καὶ μυγεῖς Ἀρισταῖον ἐποίησεν. **Φερεκύδης** δὲ φησι καὶ Ἀρίαιθος (*FGrHist* 316 F 3) ἐπὶ κύκνων αὐτὴν ὀχηθεῖσαν κατὰ Ἀπόλλωνος προαίρεσιν εἰς τὴν Κυρήνην ἀφικέσθαι, Ἀγροίτας δὲ ἐν α’ Λιβυκῶν (*FGrHist* 762 F 1) ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κρήτην αὐτὴν κομισθῆναι, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβύην. ἀδελφὴ δὲ Κυρήνης Λάρισα, ἥς ὁμώνυμος πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. τινὲς δὲ φασὶ τὴν Κυρήνην Πηνειοῦ θυγατέρα γενέσθαι, κακῶς· ἔνεμε γὰρ παρ’ αὐτῷ θρέμματα, οὐκέτι δὲ καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν.

4 συνεκυνηγέει P τῇ Ἀρτέμιδι Wilamowitz; τῷ Ἀπόλλωνι codd. καταπαλαίασα δὲ ποτε λέοντα P 6 καλουμένην Wendel ex P (post Κυρήνην); om. L ἐποίησεν L; ἔτεκε P 7 φησι P; om. L Ἀρίαιθος Westermann, G. I. Vossii de historicis Graecis libri tres (1838) 400 n. 98; Ἀραιθος L, Est. gr. 77; Ἀρετος P, Est. gr. 112 κύκνου Est. gr. 77 (-ων s.l.)

59

(γενεαλογία Ἰπποκράτους)

Soran. *Vit. Hippoc.* 1 (175.3 Ilberg). Ἰπποκράτης γένει μὲν ἦν Κῶος, υἱὸς Ἡρακλείδα καὶ Φαιναρέτης, εἰς Ἡρακλέα καὶ Ἀσκληπιὸν τὸ γένος

ἀναφέρων, ἀφ’ οὗ μὲν εἰκοστός, ἀφ’ οὗ δ’ ἐννεακαίδεκατος. μνημονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ Ἐρατοσθένης (*FGrHist* 241 F 13) καὶ **Φερεκύδης** καὶ Ἀπολλόδωρος (*FGrHist* 244 F 73) καὶ Ἄρειος ὁ Ταρσεύς (cf. *Dox. Graec.* 87 n. 3).

1 ἐννεακαίδεκατος] ἑπτακαίδεκατος Vactz. *Chil.* 7.938

Ad Aesculapium vide fr. 3.

Aeacidae

E primo libro (cf. frr. 1–2).

60

(Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλ’ Ἀκταίου παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρέως)

Apollod. *Bibl.* 3.12.6 (3.158, p. 152 Wagner). γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδηΐδα τὴν Σκείρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμῶν. **Φερεκύδης** δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλ’ Ἀκταίου παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρέως.

4 Ἀκταίου] Ἀκτορος Gale (ed. 1675) Κυχρέως R, Epit. Sabb.: Κυθρέως tell.

61

(Πηλεὺς Πολυδώραν ἔσχεν . . . ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος)

a

Schol. (A) *Il.* 16.175b (4.206.67 Erbse). “Μενέσθιος . . . / ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδῶρη, / Σπερχειῷ ἀκάμαντι”· ὅτι **Φερεκύδης** τὴν Πολυδώραν φησὶν ἀδελφὴν Ἀχιλλέως. οὐκ ἔστι δὲ καθ’ Ὅμηρον διαβεβαιώσασθαι. πιθανώτερον οὖν ὁμωνυμίαν εἶναι (sc. τῷ Πηλεῖ), ὥσπερ καὶ ἐπ’ ἄλλων, ἐπεὶ προσέθηκεν ἂν (sc. Ὅμηρος) τεκμήριον τῆς πρὸς Ἀχιλλέα συγγενείας.

b

Schol. (T) *Il.* 16.175c¹ (4.206.81 Erbse). **Φερεκύδης** δὲ ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος, Σουίδας (*FGrHist* 602 F 8) ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκμαίωνος, Στάφυλος (*FGrHist* 269 F 5) ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἀκτορος. Ζηνόδοτος δὲ (*FGrHist* 19 F 5) Κλεοδώρην φησὶν, Ἡσιόδου (fr. 213 Merkelbach–West) καὶ τῶν ἄλλων Πολυδῶρην αὐτὴν καλούντων.

5 καὶ τινων ἄλλων οὕτως αὐτὴν West

c

Schol. (A (4.207.1 Erbse), D codd. CHVLa) *Il.* 16.175c². ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώρην ἔσχευ; ὡς μὲν Στάφυλος φησιν ἐν γ' Θεσσαλικῶν (*FGrHist* 269 F 5) ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἀκτορος θυγατρὸς· Φερεκύδης δὲ ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος, ἄλλοι δὲ (Suidas, cf. **b**) ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκμαίωνος.

2 Στάφυλος A φησιν om. VLa γ'] τῇ τ' legit Erbse in A et in τρίτῃ mutat; probabilius tamen librarium suo more τῇ γ' scripsisse, cf. γ in lemmate ad 16.492 θαλασσιῶν CH
3 Εὐρυκίδ- V 4 Λαοδαμείας A

62

(ὁ Πηλεὺς εἶλε τὴν Ἰωλκὸν . . . μετὰ Ἰάσονος καὶ τῶν Τυνδαριδῶν)

Schol. (BDP) Pind. *Nem.* 3.57 (3.51.10 Drachmann). “Πηλεὺς . . . / ὅς καὶ Ἰαολκὸν εἶλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς”. δόξει δὲ ὁ Πίνδαρος διὰ τὸν Αἰγινήτην χαρίζεσθαι τῷ Πηλεῖ· οὐ γὰρ μόνος εἶλε τὴν Ἰωλκὸν, ἀλλὰ μετὰ Ἰάσονος καὶ τῶν Τυνδαριδῶν, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης.

3 τὴν τὸν Beck (ed. 1795) 4 ὡς om. P

(*FGrHist* 3 F 63 = fr. 135A)

64

a

ἔπει(τα) Νεοπτόλεμος Ἑρμιόνην γαμεί τὴν Μενέλεω καὶ ἔρχεται εἰς Δελφοὺς περὶ παίδων χρησόμενος· οὐ γὰρ αὐτῶι ἐγίνοντο ἐξ Ἑρμιόνης. καὶ ὡς ὁραὶ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς Δελφοὺς ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτοὺς,
5 ἑαυτὸν δὲ κτείνει μαχαίρῃ. ὁ δὲ τούτων ἱερεὺς αὐτὸν κατορύσσει ὑπὸ τὸν οὐδὸν τοῦ νεώ

Schol. (MTAB) Eur. *Or.* 1655 (1.239.17 Schwartz). “ἐφ’ ἧς δ’ ἔχεις, Ὀρέστα, φάσανον δέρη / γῆμαι πέπρωται σ’ Ἑρμιόνην· ὅς δ’ οἶεται /

1 ἔπει(τα) Wilamowitz, *Kl.Schr.* 4.673 (1889); ἔπει(τεν) Jacoby; ἐπεὶ . . . κατέρχεται Schwartz, prob. Luetke 2 αὐτὸ M 3 ἐγίνοντο Wilamowitz loc. cit.: ἐγέν- codd. ὡς om. MTB 4 διαρπάζοντα MT αὐτοὺς A 5 sq. ἑαυτὸν—κατορύσσει] αὐτὸν δὲ κτείνει Μαχαίρεὺς ὁ τούτων ἱερεὺς καὶ ὀρύσσει (vel κατορύσσει) αὐτὸν Leopardus, *Emendationum et miscellaneorum libri viginti* (1568) in cap. 20.9 apud Gruterum, *Lampas sive Fax artium liberalium* 3 (1604) 397; cf. schol. Pind. *Nem.* 7.62 = Asclepiadis *FGrHist* 12 F 15, schol. Eur. *Andr.* 53, ubi Schwartz (Φερεκύδης) ὑπὸ Μαχαίρεως φησὶ τὸν Ν. ἀνηρῆσθαι supplevit; Leopardum prob. Wilamowitz. loc. cit., αὐτὸν posteriore delete 5 κτείνει B μαχαίρα ὁ δὲ ΓAB; ‘de M non constat’, Schwartz 5 sq. κατορύσσει αὐτὸν B

Νεοπτόλεμος γαμείν νιν, οὐ γαμεί ποτε”· οὐκ ἐγάμησεν αὐτὴν κατὰ τοῦτο ὅτι τέκνα οὐκ ἔσχευ ἀπ’ αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης διὰ τοῦτο ἀνηρῆσθαι φησὶ τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν ὅτι παρεγένετο εἰς Δελφοὺς δίκας ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Φερεκύδης δὲ φησὶ περὶ παίδων χρώμενον τὸν Νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι γράφων οὕτως· “ἔπει(τα)—νεώ.” ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς (cf. *TrGF* 4.192).

Cf. fr. 135A.

b

Schol. (MNOA) Eur. *Andr.* 1240 (2.321.1 Schwartz). “τόνδ’ Ἀχιλλέως γόνον / θάψον πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν”· ὅτι μὲν ἐν Δελφοῖς ὁ Νεοπτόλεμος τέθαιπται, καὶ Φερεκύδης ἱστορεῖ· ὅτι δὲ νεκρὸς ἐλθὼν εἰς Φθίαν πάλιν εἰς Δελφοὺς ἐπέμφθη, διέφυσται.

65

(Κλεισώννυμον Ἀμφιδάμαντος)

Schol. (A^{μαρκ}) *Il.* 23.86b (5.382.29 Erbse). “εὐτέ με (sc. Πάτροκλον) τυτθὸν ἐόντα Μενότιος ἐξ Ὀπόεντος / ἤγαγεν . . . / ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος”· τοῦτον Κλεισώννυμον Φερεκύδης ἱστορεῖ.

Argea

Ex altero libro (cf. frr. 8–13).

66

Ἄργος ὁ Διὸς γαμεί Πειθῶ τὴν Ὠκεανοῦ. τοῦ δὲ γίνεται Κρίασος, τοῦ δ’ Ἑρευθαλίων, ἀφ’ οὗ Ἑρευθαλίη πόλις καλεῖται ἐν Ἄργει, καὶ Φόρβας. τοῦ δὲ γίνεται Ἀρέστωρ, τοῦ δὲ Ἄργος, ὧι Ἥρῃ ὀφθαλμὸν τίθησιν ἐν τῷ ἰνίῳ καὶ τὸν
5 ὕπνον ἐξαιρεῖται καὶ ἐφιστᾷ φυλακὸν αὐτὸν τῇ Ἰοί. ἔπειθ’ Ἑρμῆς αὐτὸν κτείνει

Schol. (MTAB) Eur. *Phoen.* 1116 (1.365.21 Schwartz). “στικτοῖς Πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα, / τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄμματα / βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα”· ἰδίως ὁ Εὐριπίδης ἔνια μὲν τῶν τοῦ Ἄργου ὀμμάτων συνανατέλλειν τοῖς ἄστροις φησὶ δεδορκότα, τὰ δὲ

(Pher.) 4 Ἥρα A 5 ἐφιστᾷ Schwartz: ὕφ- M; ὕφ- καὶ T; ὕφίσταται A; ὕφίσταται καὶ B φύλακον αὐτὸν T; φύλακα αὐτὸν AB; αὐτὸν φύλακας M; αὐτὸν del. Wilamowitz 6 Ἑρμῆς om. M (Schol.) 4 τὰ om. MTB

πρὸς ταῖς δύοσεσι καταμύειν. ὁ μὲν γὰρ **Φερεκύδης** φησὶν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ
 ἰνίου ἔχειν ὀφθαλμὸν ἅμα δηλῶν ὅτι δύο ἐγένοντο Ἄργοι. γράφει δὲ οὕτως·
 “Ἄργος—κτείνει.” Διονύσιος δὲ ἐν τῷ α΄ τοῦ Κύκλου (*FGrHist* 15 F 1)
 βύρσαν αὐτὸν ἡμφιέσθαι φησί καὶ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὠμματώσθαι. ὁ δὲ
 5 τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησί (Hes. fr. 294 Merkelbach–West): “καὶ οἱ ἐπὶ
 σκοπὸν Ἄργον ἔει κρατερόν τε μέγαν τε / τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμενον
 ἔνθα καὶ ἔνθα, / ἀκάματον δὲ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος / πίπτειν ἐπὶ
 βλεφάροις, φυλακὴν δ’ ἔχεν ἔμπεδον αἰεῖ”.

3 α΄ τοῦ Valckenaer: αὐτῷ M; αἰτόν T'A; ἐνδεκάτω τοῦ B 3 sq. Κύκλου—καὶ om. M'I
 7 πίπτειν om. M'I 8 φυλακὴ TAB ἔσχεν T'B ἔμπεδος TAB αἰέν T'zetzes schol. in
 excgcs. Iliadis p. 36.22 Hermann apud Colonna, *BPEC* n.s. 3 (1954) p. 48

Huc respicit Apollod. *Bibl.* 2.1.3 (2.6) = Acus. fr. 27, q.v.

(Apollod. *Bibl.* 2.1.3 (2.6) = *FGrHist* 3 F 67 = Acus. fr. 27 nil nisi
 testimonium de fr. 66 est.)

De Hercule

Ex altero tertioque libris (cf fr. 14–19). Vide etiam fr. 172A.
 Ordinem fragmentorum 73 et 77–83 aliter restituendum ex
 Apollodoro colligas, qui hac in parte Pherecyde saepius usus est,
 videlicet 82, 77, 78, 79, 80, 81; 83 aut post 76 aut inter 71 et 72 in suis
 Erymanthii fabula (Apollod. 2.5.4 (2.85)) collocandum esse.
 Praesertim de sede fragmenti 73 licet ambigere, cum Apollodorus
 2.5.11 (2.119) hoc loco Pherecydem ut videtur artius secutus (vide
 fr. 16–17) Emathionis mortem post Antaei certamen (fr. 76) referat.
 Verum enimvero, cum idem 2.7.6 (2.149) Tlepolemi matrem
 Astyochem non ut Pherecydes (fr. 80) Astygeneam vocarit, res in
 ambiguo manet.

68

(γυνὴ Σθενέλου Ἀμφιβία τοῦ Πέλοπος)

Schol. (A) *Il.* 19.116a¹ (4.602.72 Erbse). “Ἥρη . . . / . . . ἴκετ’ Ἄργος
 Ἀχαιϊκόν, ἐνθ’ ἄρα ἦδη / ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο. / ἣ δ’ ἐκύνει
 φίλον υἱόν, ὁ δ’ ἔβδομος ἐστήκει μείς / ἐκ δ’ ἄγαγε πρὸ φόωσδε καὶ
 ἡλιτόμηνον ἐόντα, / Ἀλκμήνης δ’ ἀπέπαυσε τόκον”. Δίδυμος (p. 182
 5 Schmidt; Pher. test. 7Aa) παρατίθεται **Φερεκύδην** μὲν λέγοντα αὐτὴν
 τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν, Ἡσίοδος δὲ (fr. 191 Merkelbach–West)
 <Νικίππην τὴν Πέλοπος . . . > Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

7 lacunam statuit et explevit Jacoby coll. schol. 116a²; cf. Hes. fr. 190.9

69

(Ἀμφιτρύωνα . . . τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν)

a

Apollod. *Bibl.* 2.4.8 (2.61, p. 69 Wagner). Ἀλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε
 παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρύωνι δὲ Ἴφικλέα.
 (62) τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἥρα
 ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα . . . **Φερεκύδης** δέ
 5 φησιν Ἀμφιτρύωνα βουλόμενον μαθεῖν ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου
 τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἴφικλέους φυγόντος τοῦ
 δὲ Ἡρακλέους ὑποστάντος μαθεῖν ὡς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3 ὀκταμηνιαίου] unius anni Pherecydes, vide b 7 Ἡρακλέος R

b

Schol. (BDPU+) Pind. *Nem.* 1.66b (3.23.2 Drachmann). “ὁ δ’ ὀρθὸν
 μὲν ἄντεινεν κᾶρα, πειράτο δὲ πρῶτον μάχας”. εἰσὶ δὲ οἱ ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος
 ἐπιπεμφθῆναι τοὺς ὄφεις λέγουσιν ἐπὶ διαπείρα τοῦ γινῶναι, πότερος εἴη τοῦ
 5 Διός, ὡς **Φερεκύδης**, ἐνιαυσίοις οὖσιν ἤδη· καὶ ὁ μὲν Ἴφικλῆς, ὥς φασι,
 φεύγει, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς εὐνῆς μέινας ἀμφοτέρους ἀπέπνιξεν.

3 ἐπὶ διαπείρα] ἐπεὶ διαπειράται PU 4 ὡς Φερεκύδης] Φ. φησιν BD ὥς φασι om. BD

70

(ἣ Λέρνη πόλις)

Schol. (AV) Pind. *Ol.* 7.60a (1.213.25 Drachmann). “Λερναίας ἀπ’
 ἀκτᾶς”. τὴν Λέρνην οἱ μὲν λέγουσι κρήνην, οἱ δὲ λοχμῶδες χωρίον· ἐνταῦθα
 δὲ καὶ Ὑδραν καταδεδυκέναι μυθολογοῦσι. **Φερεκύδης** δὲ καὶ πόλιν φησὶν·
 οἱ δὲ ἐπίνειον Ἄργους, ἣ νῦν καλεῖται Λάμπεια.

71

(ἣ χρυσόκερως ἔλαφος)

Schol. (A+) Pind. *Ol.* 3.50b (1.119.19 Drachmann). “ἔνθα Λατοῦς
 ἵπποσῶα θυγάτηρ / δέξατ’ . . . / εὐτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἐντὺ ἀνάγκα
 πατρόθεν / χρυσοκέρων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ’, ἂν ποτε Ταῦγέτα / ἀντιθεῖσ’
 Ὀρθωσίας ἔγραψεν ἱεράν”. θήλειαν δὲ εἶπε καὶ χρυσοκέρων ἀπὸ ἱστορίας·

4 ἱστορίας Schubart, *Ephem. litt. Hal.* 1 (1840) 526: Ἰστρίας (c Pindaro) codd.

ὁ γὰρ <τὴν> Θησηίδα γράφας (fr. 2 Davies et Bernabé) τοιαύτην αὐτὴν
<λέγει> καὶ Πείσανδρος ὁ Καμινεὺς (fr. 4 Davies, 3 Bernabé) καὶ
Φερεκύδης. καὶ τὸ παρὰ Ἀνακρέοντι (PMG 408): “κεροέσσης λειφθεὶς
ἀπὸ μητρὸς {ληφθεὶς} ἐπτοήθη.” < > ὅτι αἱ θήλειαι κέρατα οὐ φύουσιν.
ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἔλαφος Κερυνία.

1 <τὴν> Sturz⁴ p. xvi 2 <λέγει> Böckh p. 101: vide ne plura interciderint Πείσανδρος
Böckh: Πίνδαρος codd. 3 λειφθεὶς] ληφθεὶς A^{pc} 4 ἐπτοήθη V: ἐποιήθη A. Locus
iterum invenitur schol. 52a. lacunam statuit Drachmann, quam explcas e.g. <σημειωτέον δέ>

72

(τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους
πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς)

Schol. Ap. Rhod. 2.1052–7a. Vide Hell. fr. 104a.

73

(ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι τὸν Ἡμαθίωνα)

Schol. (R2WLZN^{sv} A²X) Hes. Theog. 985 (120.13 Di Gregorio).
“Τιθωνῶ δ’ Ἡὼς τέκε Μέμνονα . . . / . . . καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα”· ἀφ’ οὗ
ἡ Μακεδονία Ἡμαθία. φησὶ δὲ **Φερεκύδης** ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι τὸν
Ἡμαθίωνα ἀπιόντος ἐπὶ τὰ χρύσεια μῆλα.

3 Ἡμάθη omnes praeter X Ad finem add. X haec: διὸ ἐνομιζέτο τῆς μέλας μὴ ὄντ; unde
haec orta sint colligas e schol. A II. 11.5 (1.370 Dindorf) Ἡμαθίωνα μὲν ἀνείλεν Ἡρακλῆς μὴ ἐὼντα
δρέψασθαι τὰ χρύσεια μῆλα.

74

(Eridanus amnis)

Hyg. Fab. 154 (p. 132 Marshall). Phaethon. . . fulmine ictus in flumen
Padum cecidit. hic amnis a Graecis Eridanus dicitur, quem
Pherecydes primus vocavit.

3 pr. <Padum> vocavit Muncker (ed. 1681), at cf. schol. (S) German. Arat. 366 p. 174
Breysig, unde apparet haec decurtata, corrupta esse: Fluvius, ut superius diximus, subter cetum
collocatus . . . ab Arato vel Pherecyde Eridanus, qui et Padus, esse putatur. fueratne apud auctores
vetustiores ‘quem Pherecydes primus in caelo locavit’ (Holford-Strevens)?

75

(Ἀνταῖος Ἰρασσεὺς . . . ἀπὸ Ἰρασσῶν τῶν ἐν τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ)

Schol. (BDEGQ) Pind. Pyth. 9.185a (2.237.19 Drachmann). “οἶοι
Λιβύσσης ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν / Ἰρassa πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ

καλλίκομον / μναστήρες ἀγακλέα κούραν”· ὅτι ὁ ὑπὸ Ἡρακλέους
καταγωνισθεὶς Ἀνταῖος Ἰρασσεὺς ἦν ἀπὸ Ἰρασσῶν τῶν ἐν τῇ Τριτωνίδι
λίμνῃ, ὡς **Φερεκύδης** φησί. ὁ δὲ Πίνδαρος ὑπὲρ τοῦ χαρίσασθαι τῷ
ἐπαινουμένῳ παρατρέψας τὴν ἱστορίαν φησὶν Ἀλεξίδαμον πρόγονον τοῦ
ἐπαινουμένου γενέσθαι μνηστήρα τῆς Ἀνταίου θυγατρὸς· ὄνομα δὲ αὐτῇ
Ἀλκῆς, ὡς φησι Πείσανδρος ὁ Καμινεὺς (fr. 7 Davies, 6 Bernabé).
ἔτεροι δὲ Βάρκην.

2 Ἰρασσῶν sine acc. D; Ἰρά- Böckh p. 408

3 ὑπὲρ] ὑπὸ BE

76

(συνῆλθε ὁ Ἡρακλῆς τῇ γυναικὶ τοῦ Ἀνταίου Ἰφινόῃ
καὶ ἐγέννησε Παλαίμονα)

Etym. Gen. AB (Etym. Magn. 679.49) = schol. (ss³, Tzetzes) Lycoph.
Alex. 663 (220.13 Scheer). Παλαίμων· ὁ Ἡρακλῆς διὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν
Ἀνταίῳ ἢ Ἀχελῷῳ. **Φερεκύδης** λέγει ὅτι μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν Ἀνταίῳ
καὶ ἀποκτεῖναι συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰφινόῃ καὶ ἐγέννησε τὸν
Παλαίμονα.

2 lemma Παλαίμων Gen. B, Πολεμών Magn., Παλαίμων Gen. A sed inter voces a πολ-
incipientes καταπαλαῖσαι hic et in 3 (ubi Tzetzes quoque καταπαλαῖσαι) Sturz³ 3 Ἀνταίῳ
ἢ Ἀχελῷῳ Scheer: Ἀνταῖον Ἀχελῷον Gen., Ἀνταῖον Magn., Ἀνταῖον ἢ τῷ Ἀχελῷῳ ποταμῷ schol.
Lycoph. ante Φερ. desinunt ss³ γοῦν λέγει Gen. A, Tzetzes αὐτὸν om. Gen. A Ἀνταίῳ
Luetke: Ἀνταῖον codd. 5 Ὄρος ad finem add. Magn.

Subsequitur apud Tzetz. Herod. fr. 19.

77

(ἀπελιθώθησαν οἱ Κέρκωπες)

Schol. (BC, Vφ, Ω) Luc. Alex. 4 (180.28 Rabe). “ὑπὲρ τοὺς
Κέρκωπας”· οὗτοι ἐν Βοιωτίᾳ διέτριβον Οἰχαλιεῖς ὄντες τὸ γένος Σίλλος
καὶ Τριβαλὸς ὀνομαζόμενοι, ἐπίορκοι καὶ ἀργοὶ ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις
(fr. 13 Kassel–Austin) καὶ Διότιμος (SH 394.3): “Σίλλος τε Τριβαλὸς τε
δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες” . . . ἀπελιθώθησαν δ’ οὗτοι, ὡς **Φερεκύδης** φησί.
Ξεναγόρας δὲ (FGrHist 240 F 28) εἰς πιθήκους διὰ κακοήθειαν
μεταβαλεῖν φησὶν ἐν τῷ Περὶ νήσων.

2 τὸ Ω, Vat. gr. 942: om. rell. Σύλλος BV 3 Τριβαλλὸς BφΩ ἀργοὶ] ἀγριοὶ
Marzullo, Annotazioni critiche a Cratino. Textgeschichte und Textkritik (1959) 136; κακοεργοὶ
W. Luppe, Die Fragmente des Kratinos (Diss. Halac, 1963) 3 sqq. ὡς—ἄνδρες om. CV
4 sq. Τριβαλλὸς τε δύο B 5 ὡς—φησὶ om. CV; ὡς Φερεκράτης φησὶ Jacobitz

(περὶ Εὐρυπύλου ἱστορία)

Schol. (A, *B (4.56.1 Dindorf), D codd. CHRVL^a, Ge I (1.174.2 Nicole)) *Il.* 14.255. “σὺ (sc. Ἥρη) δέ οἱ κακὰ μῆσας θυμῷ / ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας, / καὶ μιν (sc. Ἡρακλῆα) ἔπειτα Κόωνδ’ εὖ ναιομένην ἀπένεικας”. Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι
 5 Τροίαν, γενόμενος δὲ κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βουλήσει Ἥρας σφοδρῶ συνεσχέθη χειμῶνι· κατασυρεῖς δὲ εἰς Κῶ τὴν Μεροπίδα ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Ποσειδῶνος βασιλεύοντος αὐτῆς. βιασάμενος δὲ καὶ ὡς ληστής ἐπιβὰς ἀνείλε τὸν τε Εὐρύπυλον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, μίγεις δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιοπῇ Θεσσαλὸν ἐγέννησεν.
 10 ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

4 Ἡρακλῆς δὲ CGe praecedenti de verbo Κόωνδ’ scholio adiuncta 5 δὲ] τε A*BRVL^a; om. Ge 6 χειμῶνι] ἀνεμῷ *BVL^a Κῶν HV; Κῶν RL^a 10 ἡ—Φερεκύδει] ἱστορεῖ Φερεκύδης H; om. *BVL^a

(οἱ Μολιονίδαι)

a

Schol. (T+) Pl. *Phd.* 89c (p. 13 Greene). “πρὸς δύο λέγεται οὐδ’ ὁ Ἡρακλῆς οἶός τε εἶναι”. ταύτης (sc. τῆς παροιμίας) τὴν αἰτίαν Δούρις (FG^rH^{ist} 76 F 93) οὕτως ἀφηγεῖται· Ἡρακλῆα γὰρ φησι βωμὸν εἰσάμενον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πυγμῆς ἀγῶνα θεῖναι, καὶ νικήσαντα τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα
 5 πάλιν ἀγωνιζόμενον ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλιν ληφθῆναι· καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο (οὐδ’) Ἡρακλῆς παροιμιασθῆναι. Ἐχεφυλλίδας δὲ (FG^rH^{ist} 409 F 1) αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολ(ι)ονιδῶν ἡττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ’ Αὐγείᾳ στρατείαν· διωχθέντα δὲ ἄχρι τῆς Βουπρασίδος καὶ περιβλεψάμενον, ὡς οὐδεὶς ἐξέικετο τῶν πολεμίων, ἀναψύξαι τε καὶ ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πίνοντα προσαγορεύσαι τοῦτο “ἡδὺ ὕδωρ.” ὁ νῦν δείκνυται ἰόντων ἐκ Δύμης εἰς Ἥλιν, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων “Σαδὺ ὕδωρ.” τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Φερεκύδης καὶ Κώμαρχος (FG^rH^{ist} 410 F 2) καὶ Ἴστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς (FG^rH^{ist} 334 F 42) ἱστοροῦσι. καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦς τοὺς Μολιονίδας ἰόντας εἰς Κόρινθον
 15 λοχῆσαντα τὸν Ἡρακλῆα περὶ Κλεωνᾶς ἀποκτεῖναι· ὅθεν Ἡλείοις ἀπώμοτον εἶναι τὰ Ἴσθμια ἀγωνιζέσθαι, ὅτι θεωροῦς πεμφθέντας εἰς τὸν Ἴσθμὸν τοὺς

De codicibus vide quae scripsi in praefatione; in codd. recentioribus omnia correctae sunt
 1 οὐδ’ {δ} Erbse, Paus. Att. π 32 coll. Eust. *Il.* 882.35 2 ταύτης (τῆς παροιμίας) Erbse
 3 γὰρ om. recc. δειμάμενον recc. 4 νικήσαι· τὴν (δ’) Jacoby 5 πάλαι T Ἐλαίου T πάγη T
 6 add. recc. 7 corr. recc. 11 εἰς Ἥλιον T; ad mendum cf. Hell. fr. 36, 117 12 βαδὺ ὕδωρ recc. quidam; fuitne olim *Faδὺ*? 13 Ἡλιακοῖς T

Μολιονίδας (ἀν)ελὼν Ἡρακλῆς ὑπὸ Κορινθίων ἐδέχθη. Ἡρόδωρος δὲ (fr. 23) καὶ Ἑλλάνικός (fr. 103) φασιν ὡς ὅτε τὴν Ὑδραν Ἡρακλῆς ἀνήρει τὴν Ἥραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορμήσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἰόλαον, καὶ ἐντεύθεν ῥηθῆναι τὴν παροιμίαν.

1 (ἀν)ελὼν Jacoby

4 Ἰόλεων recc.

Cf. Zenob. vulg. 5.49, Zenob. Ath. 1.5 p. 349 Miller. Hinc Erbse, Paus. Att. loc. cit.

b

Schol. (A, D codd. CHRVL^a, Ge I (1.145.15 Nicole)) *Il.* 11.709. “μετὰ δὲ σφι Μολίονε θωρήσσοντο / παῖδ’ ἔτ’ ἐόντ’”. Κτεάτος καὶ Εὐρυτος παῖδες μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνος τῆς Μόλου, ἐπὶ κλησιν δὲ Ἄκτορος. οὗτοι παρηλαγγμένην φύσιν τῶν λοιπῶν ἔσχον ἀνθρώπων·
 5 διφυεῖς γὰρ ἦσαν ἔχοντες ἐκάτερος δύο κεφαλὰς, τέσσαρας δὲ χεῖρας καὶ πόδας τοὺς ἴσους, ἐν δὲ σῶμα. διὰ τοῦτο τοὺς πολεμίους καὶ γυμνικοὺς ἐνίκων ἀγῶνας. Ἡρακλῆς δὲ πολεμῶν καὶ μὴ δυνάμενος κατὰ τοῦ μφανὲς αὐτῶν περιγενέσθαι συμμαχοῦντων Αὐγέα, λοχῆσας αὐτοὺς ἀνείλεν καὶ οὕτως ἐπόρθησε τὴν Ἥλιν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

2 sqq. Κτεάτος—Ἄκτορος] Ἄκτορος καὶ Μολίνος (sic) παῖδας (sic) Κτεάτον καὶ Εὐρυτον· κατὰ τινος δὲ Μολίνος καὶ Ποσειδῶνος. ἴσως δὲ μᾶλλον Μολιόνος (sic) αὐτοὺς εἶπεν πολεμικοὺς, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μάχην μολύνσεως, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐκαλεῖτο Μολιόνη· ἀπὸ μητρὸς γὰρ Ὀμηρος οὐδένα σημαίνει A, quae omnia in D ad 11.750 leguntur. Haec quamvis hodie in codd. classis D reperiantur (qua de causa ab Erbsio omittuntur) tamen classi A (fonte Aristonico, vide schol. 709a 3.265.76) melius cohaerent; scholium classis D genuinum hic invenis
 3 Μηλιόνος R, Μολίνος C cf. A τοῦ Μόλου RVL^a 4 οὕτω CHV, Ge (οὕτως)
 8 συμμαχοῦντος Αὐγέου VL^a; συμμαχῆσας Αὐγέου R 9 ἡ—Φερεκύδει] ἱστορεῖ Φερεκύδης H; om. Ge I; suppl. Ge II Φερεκύδους ἡ ἱστορία

(Ἀστυγένεια μήτηρ Τληπολέμου)

Schol. (A) Pind. *Ol.* 7.42b (1.210.24 Drachmann). “ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου / ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον, / Ἡρακλῆος / εὐρυσθενεὶ γέννα. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὐχονται· τὸ δ’ Ἀμυντορίδαι / ματρόθεν Ἀστυδαμείας”. Ὀμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησὶν, οὐκ Ἀστυδαμείαν. εἰκὸς δὲ τὸν Πίνδαρον ἀπαντῆσαι ταύτῃ τῇ γραφῇ (*Il.* 2.658): “ὃν τέκεν Ἀστυδαμεία βίη Ἡρακληείη.” καὶ Ἡσίοδος δὲ (fr. 232 Merkelbach–West) Ἀστυδαμείαν αὐτὴν φησι, Φερεκύδης δὲ Ἀστυγένειαν· {ἦν δὲ Φύλαντος θυγάτηρ} τινὲς δὲ ἐξ Ἀντιγόνης αὐτῷ Τληπολέμονι φασιν. {ἦν δὲ Φύλαντος θυγάτηρ}· ἐνταῦθα δὲ Ἀμύντορος αὐτὴν φησιν ὁ Πίνδαρος, Ἡσίοδος δὲ (ibid.) καὶ Σιμωνίδης (*PMG* 554) Ὀρμένου.

6 Ἀστυδαμεία Böckh p. 166: Ἀστυόχεια cod.

8 traieci

11 Ὀρμένου Bergk, PLG⁴

3.529: Ὀρμενοῦ cod.; Ὀρμενοῦ Tycho Mommsen

Schol. a = Acus. fr. 44.

81

(Βοιωτὸν τὸν Ἀμύντορα)

Schol. (T) *Il.* 10.266 (3.55.31 Erbse). “τὴν (sc. κυνέην) ῥά ποτ’ ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο / ἐξέλετ’ Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας”· προειπὼν ἐν Θεσσαλίᾳ κατοικεῖν τὸν Ἀμύντορα, δι’ ὧν φησι Φοῖνιξ “φεύγον ἔπειτ’ ἀπάνευθε δι’ Ἑλλάδος” (*Il.* 9.478), ἐνθάδε πῶς ἐν
 5 Ἑλεῶνι τῆς Βοιωτίας αὐτόν φησιν οἰκεῖν; ἡ δὲ λύσις ῥαδία· ἦν μὲν γὰρ ὁμωνυμία τῷ Φοίνικος (πατρί). **Φερεκύδης** δὲ Βοιωτὸν τὸν Ἀμύντορα φησιν· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς οὐκ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φησὶ φεύγειν τὸν Φοίνικα. δύναται δὲ καὶ ἐν Ἑλλάδι οὕτω τις προσαγορεύεσθαι τόπος Ἑλεῶν.

3 Θεσσαλία Heyne: θαλάσση cod. Maass: ἡ cod.

4 φεύγον Bekker (ed. 1825): -γων cod.

5 ἦν

82

a

μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα Ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς Εὐρυτον τὸν Μέλανος τοῦ Ἀρκεσιλάου εἰς τὴν Οἰχαλίην—ὠικεῖτο δὲ αὕτη τὴν θούλη† τῆς Ἀρκαδίας—καὶ ἤτει τὴν θυγατέρα
 5 “Υλλῶνι γυναῖκα” τοῦ δὲ μὴ δόντος Ἡρακλῆς εἶλε τὴν Οἰχαλίην, καὶ τοὺς υἱοὺς ἐκτείνεν. Εὐρυτος δὲ ἔφυγεν εἰς Εὐβοίαν

Schol. (L+) Soph. *Trach.* 354 (300.24 Papageorgiou). “λέγοντος . . . / . . . ὡς τῆς κόρης / ταύτης (sc. Ἰόλης) ἕκατι κείνος (sc. Ἡρακλῆς) Εὐρυτόν θ’ ἔλοι / τὴν θ’ ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἐρως δὲ νιν / μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, / οὐ τὰπὶ Λυδοῖς . . . / λατρεύματα, οὐδ’ ὁ ῥιπτός Ἰφίτου μόρος”· **Φερεκύδης** φησὶν οὕτως· “μετὰ—Εὐβοίαν.” **Μενεκράτης** δὲ (Xanthii fr. dub. 5B) “Ἡρακλέα—Εὐβοίαν.”

2 Μελανέως Brunck (ed. 1786) coll. Paus. 4.33 3 ἐν Θώμῃ vel ἐν Ἰθώμῃ Clavier (ed. Apollod. (1805) 2.294; ἐν Φολόῃ Stiche, *Philol.* 8 (1853) 607 praecunte Sturz³; ἐπ’ ἐσχατιῇ Bertsch; ἐν ἄλσει τῆς Ἀνδανίας Bursian, *Geographie von Griechenland* 2 (1868) 164 n. 2; fort. ἐνθα νῦν Λύλη (urbs Arcadiae teste Steph. Byz.) ad rem cf. Hec. fr. 28 5 Εὐρυτος Clavier, op. cit. 2.326: Ἰφίτος cod.; Ἰφίτος—Εὐβοίαν sccl. K. O. Müller, *Die Dorier* (= *Geschichte der hellenischen Stämme und Städte* 2, 1844 ed. F. W. Schneidewin) 2.453 5 sq. εἰς τὴν Εὐβοίαν cod. Lobkowicianus

b

(περὶ Ἰφίτου ἱστορία)

Schol. (CMV^{amou}X) *Od.* 21.22. “Ἰφίτος αὐθ’ ἵππους διζήμενος . . . / αἶ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο, / ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο . . .

/ φῶθ’ Ἡρακλῆα . . . / ὅς μιν ξείνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ”· Ἰφίτος Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεύς δὲ τὸ γένος ἀπολομένων αὐτῷ τῶν ἵππων περιήει τὰς πέριξ ἐρευνῶν πόλεις εἴ που φανεῖν. Πολυῖδου δὲ τοῦ μάντεως εἰπόντος αὐτῷ μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, οὐ γὰρ εἶναι
 5 συμφέρον, λέγεται παρακούσαντα παραγενέσθαι. τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι καὶ στρατηγίᾳ συνεφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπικρημνον τεῖχος καὶ καταστρέφει, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἐγκλημα καὶ τὸν πατέρα, ὅτι τελευτήσαντι αὐτῷ τὸν ἄθλον τὴν Ἰόλην γαμεῖν οὐκ ἔδωκαν, ἀλλ’ ἀτιμάσαντες ἀπέπεμψαν. λέγεται δὲ ὡς ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ προσέταξεν Ἑρμῇ λαβόντα τὸν Ἡρακλέα πωλῆσαι δίκην τοῦ φόνου· τὸν δὲ
 10 εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τῶν τόπων βασιλευούσῃ Ὀμφάλῃ δοῦναι τριῶν τιμηθέντα ταλάντων. ἡ ἱστορία παρὰ **Φερεκύδει**.

4 ζητήσεως] ζητήσασα Vm; Vo^{ac} 6 ἄγει V^{amou}; ἀγαγεῖν C 7 καταστρέφειν X; καὶ κ. om. C ἔχειν] ἐγγεῖν V 10 φόνου δώσοντα C

83

(Χείρωνα πρὸς Ἡρακλέους . . . κατατοξευθέντα τελευτῆσαι)

Phld. *Π.* εὐσ. N 247 IVb + 242 IVb. Vide Acus. fr. 18.

84

(περὶ Ἡρακλειδῶν καὶ Ἀλκμήνης ἱστορία)

Ant. Lib. *Met.* 33 (“Ἀλκμήνη”) ed. Papathomopoulos. In marg. “ἱστορεῖ **Φερεκύδης**.” μετὰ τὸν Ἡρακλέους ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισμόν Εὐρυσθεὺς ἐξέλασας αὐτοῦ (τοὺς παῖδας) τῆς πατρίδος αὐτὸς ἐβασίλευεν. οἱ δὲ Ἡρακλείδαι καταφυγόντες πρὸς Δημοφῶντα τὸν Θησέως ᾤκησαν τὴν
 5 τετράπολιν τῆς Ἀττικῆς. Εὐρυσθεὺς δὲ πέμψας ἄγγελον εἰς Ἀθήνας πόλεμον προέλεγε τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ μὴ τοὺς Ἡρακλείδας ἐξέλασσωσιν. (2) οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον οὐκ ἀπολέγονται, Εὐρυσθεὺς δ’ ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ παραταξαμένων αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει μαχόμενος, ἡ δὲ πληθὺς ἐτράπη τῶν Ἀργείων. Ὑλλος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἡρακλείδαι καὶ (οἱ)
 10 σὺν αὐτοῖς ἀποθανόντος Εὐρυσθέως κατοικίζονται πάλιν ἐν Θήβαις. (3) ἐν δὲ τούτῳ καὶ Ἀλκμήνη κατὰ γῆρας ἀποθνήσκει καὶ αὐτὴν ἐξεκόμισαν

2 αὐτοῦ . . . αὐτὸς] ita Bast dub., *Lettre critique* . . . à Mr. J. F. Boissonade sur Antoninus Liberalis, Parthenius et Aristénète (1805; om. in interpretatione Latina *Epistola critica ad* . . . I. F. Boissonade (1809)) et Martini ed. 1896: αὐτοῦ τοὺς παῖδας {τῆς πατρίδος} αὐτὸς Sturz² dub., Bast, *Lettre critique* (iterum in interp. Latina); alii alia 8 παραταξαμένων Diggle apud Wilkins, *Euripides Heraclidae* (1993) xv: -άμενος cod. 9 add. P. Abresch, *Paraphrasis et annotationum in epistolam ad Hebraeos specimen* (1786) 37 sq. 10 πάλιν Abresch: πόλιν cod.

Ἡρακλείδαι· ὥκουν δὲ παρὰ τὰς Ἡλέκτρας πύλας, ὅθιπερ καὶ Ἡρακλῆς {ἐν τῇ ἀγορᾷ}. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμπει κελεύων Ἀλκμήνην ἐκκλέψαι καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς Μακάρων νήσους καὶ δοῦναι Παδαμάνθυϊ γυναῖκα. Ἑρμῆς δὲ πεισθεὶς Ἀλκμήνην ἐκκλέπτει, λίθον δ' ἀντ' αὐτῆς ἐντίθησιν εἰς τὴν σορόν.
 5 (4) οἱ δ' Ἡρακλείδαι, ἐπεὶ τὴν λάρνακα φέροντες ἐβαρύνοντο, κατατίθενται καὶ ἀποκαλύψαντες εἶδον ἀντὶ τῆς Ἀλκμήνης λίθον· καὶ αὐτὸν ἐξελόντες ἔστησαν ἐν τῷ ἄλσει, ὅθιπερ ἔστιν τὸ ἥρῳον τὸ τῆς Ἀλκμήνης {ἐν Θήβῃ} >ν} {ἐν τῇ ἀγορᾷ}.

1 sq. ἐν τῇ ἀγορᾷ ad finem traiecit Wilamowitz, *Pindaros* 34 n. 3: ὥκουν—ἀγορᾷ del. Oder, *De Antonino Liberali* (Diss. Bonnac, 1886) 26 8 ἐν Θήβῃ >ν} ita MS, spatio relicto, teste Oder p. 60; del. Wilamowitz: ἐν Θήβῃ Bast (ἐν Θήβαις plurimi)

Agenor eiusque progenies; Thebana

Ex quarto quintoque libris (cf. frr. 21–2).

85

(Δευκαλίων ὁ Μίνως)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 3.1086–9c (248.12 Wendel). “ἔστι τις . . . γαῖα / . . . ἔνθα Προμηθεὺς / Ταπεινίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα”. ἐκ τίνος γυναικὸς ὁ Δευκαλίων ἐγένετο Προμηθεῖ, σεσιώπηται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δευκαλίων, περὶ οὗ Ἑλλάνικος (fr. 114) ἱστορεῖ, καὶ ἄλλος ὁ Μίνως, περὶ οὗ Φερεκύδης, καὶ δ' ὁ Ἀβαντος, οὗ μνημονεύει Ἀρίστιππος ἐν Ἀρκαδικοῖς (*FGrHist* 317 F 2).

86

ἐκ δὲ Κασσιεπείης τῆς Ἀράβου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ καὶ Φινεύς καὶ Δόρυκλος καὶ Ἄτυμος ἐπὶ κλησιν· γίνεται δὲ ἐκ Διὸς Ἄτυμος

Schol. (L) Ap. Rhod. 2.178–82a (140.1 Wendel). “ἔνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγγορίδης ἔχε Φινεύς”. Ἀγγορός γὰρ παῖς ἐστίν, ὡς Ἑλλάνικος (fr. 95)· ὡς δὲ Ἡσίοδος φησιν (fr. 138 Merkelbach–West), Φοίνικος τοῦ Ἀγγορός καὶ Κασσιεπείας. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης (*FGrHist* 12 F 22) καὶ Ἀντίμαχος (fr. 59 Wyss, 70 Matthews). καὶ Φερεκύδης φησὶν· “ἐκ—Ἄτυμος.”

(Pher.) 3 fort. Διὸς (ὁ) Ἄτυμος Ἀτύμιος Apollod. *Bibl.* 3.1.2 (3.6) unde Ἀτύμιος F (Schol.) 5 post Ἀντίμαχος primus interpunxit Luetke φασὶν Keil, Wendel, qui sequentia verba scholiastae tribuit

Cf. schol. b: ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ βασιλεῦσαι ἱστοροῦσιν, ἥτις ἐστὶ τῆς Ἀσίας {ὡς φησιν Ἑλλάνικος}. Ἀγγορίδην δὲ εἶπε τὸν Φινέα, καθὼς Ἀγγορός ἐστὶ παῖς, {ὡς φησιν Ἑλλάνικος} (traiecc.

Schwartz, *De Dionysio Scytobrachione* (Diss. Bonnac, 1880) 18 n. 3). Simillima P, Estt. gr. 77, 112: Ἀγγορίδην δὲ τὸν Φινέα φησὶν, ὅτι κατὰ μὲν Ἑλλάνικον Ἀγγορός ἐστὶν υἱὸς· κατὰ δὲ Ἡσίοδον (Φινέα codd.) Φοίνικος τοῦ Ἀγγορός καὶ Κασσιεπείας. ὁμοίως δὲ τούτῳ καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶ καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης. ἐκ γὰρ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου (hic fere addas “φησὶ (sc. Φερεκύδης)”; illud γὰρ scholiastae est) γίνεται Φοίνικι (Φοίνιξ καὶ P, Estt. gr. 112) Κίλιξ καὶ Φινεύς καὶ Δόρυκλος (Δόρυκλος P). ὁ δὲ Ἄτυμος κατὰ μὲν ἐπὶ κλησιν καὶ αὐτὸς τοῦ Φοίνικος, ταῖς δὲ ἀληθείαις τοῦ Διὸς.

87

(Θάσος ὁ Κίλικος)

Apollod. *Bibl.* 3.1.1 (3.3, p. 106 Wagner). ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγγορός ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. συνεξήλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος, ὡς
 5 δὲ Φερεκύδης φησὶ Κίλικος.

5 Κίλικος M: Κιλίκιος O

**88

(ξίφει ἀναιρεθῆναι τὸν δράκοντα)

Schol. (MTAB) Eur. *Phoen.* 662 (1.317.25 Schwartz). “ἔνθα φόνιος ἦν δράκων / . . . ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολῶν / Κάδμος ὄλεσε μαρμάρῳ”. ὁ μὲν οὖν Ἑλλάνικος (fr. 96) λίθῳ φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν δράκοντα, ὁ δὲ Φερεκύδης ξίφει.

3 λίθῳ] λίθοις M Φερεκύδης Valckenacr: Φερεκράτης codd.

Vide fr. 22.

89

(τὸν ὄρμον . . . δοθῆναι Κάδμῳ . . . ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν)

Apollod. *Bibl.* 3.4.2 (3.25). Vide Hell. fr. 51b.

90

a

(τὴν Σεμέλην Ὑγν . . . καὶ τὰς Διονύσου τροφούς Ὑάδας)

Phot. (p. 616.11 Porson) = *Etym. Gen.* B (*Etym. Magn.* 775.2) = *Suda* u 82 (4.638.1 Adler). Ὑγν· ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδῆμος (*FGrHist*

2 ὡς Κλ. om. *Gen.*

323 F 27): ἐπειδή, φησίν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ **Φερεκύδης** τὴν Σεμέλην ὕην λέγεσθαι καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς Ὑάδας. Ἀριστοφάνης δὲ (fr. 908 Kassel–Austin) συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὑην.

1 φησίν om., ἐπιτ.—αὐτῷ post χρόνον transp. Gen. 2 ὕην] ὕειν Phot., Suda A λέγεσθαι] λέγει tum distinguit Magn. 3 τροφὰς Gen. 4 τὸν Ὑην] τὸ ὕην Suda AFV, GM^{ac}, Etym.; τὸ ὕειν Phot.

Hinc Erbse, Paus. Att. v 3.

b

(περὶ Δωδωνίδων καὶ Λυκούργου ἱστορία)

Schol. (A, D codd. CHVLa) Il. 18.486. “ἐν μὲν γαίαν ἔτευξ’ . . . / ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τὰ τ’ οὐρανὸς ἐστεφάνωται, / Πληιάδας θ’ Ὑάδας τε . . .”. Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Δωδωνίσι νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσία Κορωνίδι Εὐδῶρη Διώνη Φαισύλη Πολυβοῖ (Φαιοί). αὐταὶ θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιήεσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὐρεθείσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαριζόμεναι. Λυκούργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον. ἐκείνας δὲ ἐλεήσας ὁ Ζεὺς κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ **Φερεκύδει**.

3 Δωδωνίσι D 4 παρέδωκεν H Διώνη] Θυώνη Valckenae, Ammonius De differentia adfinium vocabulorum 2 (21822 (1739)) 159, cf. d Φαισύλη Barnes (ed. 1711): Αἰσ- codd. add. Sturz² (cf. Hes. fr. 291) 8 ἱστορεῖ Φ. H

Hinc Martin, Schol. Arat. Phaen. 553.5. Nomina nymphae nimirum e Pherecyde, cf. d. Scholium proximum = c. Huc fortasse respicit P.Oxy. LXI 4096 fr. 2 ii (mythographus Homericus).

c

(τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας . . . εἶναι . . .
ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ)

Schol. (A, D codd. CHVLa+) ibidem. τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ Ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρήσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾷ Πληιάδας καλεῖσθαι. Ἀτλαντος γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἰθρας τῆς Ὠκεανοῦ, καθὰ φησι Μουσαῖος, θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κυνηγοῦντα ὄφεις κτείνει· καὶ αἱ μὲν ἐ’ τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι

1-p. 323.3 cf. Hyg. Astr. 2.21, Schol. (AP, S) German. Arat. (75.10, 136.12 Breysig) = Musaeus, Vorsokr. 2 B 18 3 Πλειάδας HVLa ante Ἀτλαντος distinguit V, in marg. scribit ἱστο(ρία) Ἀτλαντος—Αἰθρας (Αἰθρας C) τῆς CH: Ἀτλαντι γὰρ τοῦ Ἰαπ. κ. Αἰθρα τῇ VLa, Ἀτλαντα γὰρ τὸν Ἰαπετοῦ καὶ Αἰθέρης τῆς A 4 Μουσαῖος Robert p. 13 coll. Hyg., Schol. German. (cf. e): Τίμαιος codd. (FGrHist 566 F 91)

ἀπόλλυνται, †τὰς δὲ λοιπὰς† δι’ οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς Ὑάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνύμως τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ἐπὶ τὰ βραδέως μὲν, †πλήν ἀποθανοῦσαι Πληιάδες εἰρηνται. **Φερεκύδης** δέ, καθὰ προεῖρηται (b), τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι καὶ Διονύσου τροφούς, ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ διὰ τὸν Ἥρας φόβον, καθ’ ὃν καιρὸν αὐτὰς καὶ Λυκούργος ἐδίωξε . . . φησὶ δὲ καὶ **Ἑλλάνικος** ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντικῶν (fr. 19a) τὰς μὲν ἐξ θεοῖς συνελθεῖν, Ταῦγέτην Διῖ, ὧν γενέσθαι Λακεδαίμονα· Μαίαν Διῖ, ἀφ’ ὧν Ἑρμῆς· Ἠλέκτραν Διῖ, ὧν Δάρδανος· Ἀλκυνόην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς· Κελαινώ Ποσειδῶνι, ὧν Λύκος· Στερόπην Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος· Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι, ὧν Γλαῦκος· διὸ καὶ ἀμαυρὰν εἶναι.

1 sqq. ἀπόλλυνται διὰ λύπην, ἃς δι’ οἶκτον . . . αἱ δὲ ζ’ βραδέως μὲν, πλείους δὲ ἀποθανοῦσαι Wilamowitz apud Robert p. 43, quem sequi malim, praeterquam quod αἱ δὲ λοιπαὶ in 2 scripserim (πλείους δὲ in sequentibus recepto). cf. Eust. Il. 1155.45 τῶν δὲ ἀδελφῶν αἱ μὲν ἐ’ διὰ τὸ ἐπὶ τῷ θανάτῳ πένθος οὐκέτ’ ἦσαν οὐδὲ αὐταί, ἀλλὰ καταστερίσθαι ἐπωνομάσθησαν τῷ ἀδελφῷ Ὑάδες ἐξ αὐτοῦ παρονομασθεῖσαι. ἐπαθον δὲ τὰ αὐτὰ μετὰ ταῦτα καὶ αἱ ἐπτά· διὸ καὶ Πλειάδες εἰρηνται διὰ τὸ πλείους εἶναι τῶν πέντε 2 ἐπωνόμασεν ἐπωνύμως CVLa: ἐπ. ἐπωνυμία A, ἐπωνόμια (ut vid.) ἐπωνύμους H 3 Πλειάδες HV 4 sq. αἱς . . . Ἰνὸ Jacoby post Eust.; contra d 6 καὶ αὐτὰς D 6–11 cf. [Eratosth.] Cat. 23, Schol. (AP) German. Arat. (76.6, 83.12 Breysig), Schol. (S) (150.1: Musaeus falso), Schol. (S) (149.3: infra ad d allatum), Hyg. Astr. 2.21, qui hanc praefixit: Alexander (Polyhistor? deest FGrHist 273; audacius est Hellenicus scribere) autem Hyadas ait dictas quod Hyantis et Boeotiae sint filiae, Pliadas autem quod ex Phione Oceani et Atlante sint natae. Cf. etiam P.Oxy. LXI 4096 fr. 1.11 sqq. (mythographus Homericus) 9 ὧν Ὑριεύς om. A; tantum Ὑριέα C 9 sq. Ὑριεύς K. Π., ὧν om. HV; Ὑριεύς· Στερόπην Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος· Κελαινώ, (versum vacuum) Μερόπην κτλ. La 10 Λύκων A, -κον C 11 ἀμαυρὰν La: -ρὸν cett.

Hinc Martin, Schol. Arat. Phaen. 553.13.

d

(nutrices. . . numero septem, quas etiam antea nymphas
Dodonidas appellatas. harum nomina sunt haec:
Ambrosia Eudora Phydile Coronis Polyxo Phyto Thyene.
. . . ad Thebas Liberum perlatum Inoni tradiderunt.)

(1) [Eratosth.] Cat. 14 (p. 4 Rehm). τοῦ δὲ Ταύρου τὸ μὲν μέτωπον σὺν τῷ προσώπῳ αἱ Ὑάδες καλούμεναι περιέχουσιν, ἃς φησι **Φερεκύδης** (ὁ) Ἀθηναῖος

(2) Hyg. Astr. 2.21 (p. 63 Viré) cuius (sc. Tauri) oris effigiem quae continent stellae Hyades appellantur. has autem **Pherecydes** Atheniensis Liberi nutrices esse

Cf. [Eratosth.] epit. p. 106.19 Robert, 18.13 Olivieri; Schol. (AP, SG) German. Arat. (75.2, 136.4, 17, 149.3 Breysig); Arat. Lat. (p. 211 Maass).

(1) 4 ἃς Rehm: ὡς cod. 5 addidi Ἀθηναῖος Rehm: -αῖος cod.

(2) 4 sqq. dicit autem Pherecydes Athenaeus VII sorores fuisse, Lycurgi filias ex Naxo insula et pro eo, quod Liberum educaverint, a Iove inter sidera relatae. harum nomina putantur Electra Alcyone Celaeno Merope Asterope Taygete Maia (Hellenici Atlantides, vide c) Schol. (S) German. p. 149.3

τιθηνοὺς εἶναι τοῦ Διονύσου,
αἵτινες Δωδωνιάδες νύμφαι
ἐκαλοῦντο.

demonstrat numero septem, quas
etiam antea nymphas Dodonidas
appellatas. harum nomina sunt
haec: Ambrosia Eudora Phydile
Coronis Polyxo Phyto Thyene.
hae dicuntur a Lycurgo fugatae et
praeter Ambrosiam omnes ad
Thetin profugisse, ut ait
Asclepiades (FGrHist 12 F 18);
sed ut **Pherecydes** dicit, ad
Thebas Liberum perlatum Inoni
tradiderunt.

(2) 4 Phydile, Phidyle (ex Horatii Carm. 3.23.2?), Phytile, Phidile, Ptidile et alia codd.;
Pedile Bunte (ed. 1875); P(haes)ula Schol. German.; Phaesyte Soter (ed. 1534) 5 Phyto]
Phyeto, Phieto, Pheto, Phieco, codd.; Phaeo Bunte Thyene, Thiene, Tiene, Tyene codd.;
T(h)enis Schol. German.; Thyone Staveren (ed. 1742); Dione Robert, cf. b 6-12 hae—
tradiderunt] quae cum a Lycurgo captivitate timentes fugerunt Thebas, subito, ne ab Inone ali-
quid paterentur, Iovis caelo inlatas sideribus honoravit Schol. (SG) German. p. 136; pergit schol.
S Hyadasque appellavit, quod nascente Libero eas invenerit, cf. e 11 Inoni codd. plerique

e

(τὰς Ὑάδας . . . ἐπτά)

Schol. (MD4VUAS) Arat. Phaen. 172 (165.3 Martin). “Ὑάδες”.
Θαλῆς μὲν οὖν (Vorsokr. 11 B 2) δύο αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν βόρειον,
τὴν δὲ νότιον· Εὐριπίδης δ’ ἐν τῷ Φαέθοντι (fr. 780 N², fr. 2 Diggle,
Euripides: Phaethon (1970)) τρεῖς· Ἀχαιοὺς δὲ (TrGF 20 F 46) τέσ-
5 σαρας· Μουσαῖος (Vorsokr. 2 B 18) εἴ· Ἰππίας δὲ (FGrHist 6 F 9,
Vorsokr. 86 F 13) καὶ **Φερεκύδης** ἐπτά. ἡ δὲ προσωνομία ὅτι τὸν
Διόνυσον ἀνεθρέψαντο, ὧς δὲ ὁ Διόνυσος.

5 Μουσαῖος εἴ solus M

**91

(μανία κατάσχετον τὸν Διόνυσον?)

Phld. II. εὐσ. N 1088 I (p. 94 Schober, 36 Gomperz). Ll. 1-21 iterum
tractavit Luppe, CronErc 16 (1986) 67-9.

ἀλλὰ [δ]ῆ καὶ

15 νοσοῦντα πεποι-

Omnia suppl. Nauck nisi alios nomino

14 αμα N; αμα tuetur Luppe

ἦ] καὶ τ[ὸν] Ἡρακλέ-
α] καὶ τὴν [Λητ]ῶ
δι]ὰ τὰς [τῆς] Ἥρας
ἀγ]ανακ[τήσεις], ὡς {ι}-
20 δ]είνον[τα δὲ κ]αὶ τὸν
Δία, τὸν [δ'] Ἡρακλέ-
α καὶ μα[νί]α κατὰ[σ]-
χετον [ὡς] Κοφο-
κλῆς [καὶ Ε]ὐριπί-
25 δης κ[αὶ τὸν] Διόνυ-
σον ὡς Ἀχ]αίους ἐν Ε[ἰ]-
ριδῇ Κατ[ύρ]οις καὶ
Φερ]εκ[ύδης ὁ] Ἀθη-
ναί]ος κα[ὶ τ]οῖς θε[οῖς] finis columnae

16-17 (init.) suppl. Quaranta 17 sq. [κα]τ[α] Βücheler 18-20 suppl. Luppe
18]Ἥρ: hasta transversa summo versu, tum hasta directa; [ὡδ]ῖνac Bûcheler, Gomperz² dub.;
[πλά]vac Schmid 19 [κ]ἀνακ[τα θε]ῶν Gomperz² 20 δ]εινὸν [εἰν]αι Gomperz²;
ἐλ]εινὸν [εἰν]αι Radt post Schmid (ἐλ]εινὸν) 21 Ἡρακλέ- Gomperz²;] .ραμε N (] : hasta
transversa summo versu) 22 μα[νί]α(ι) suppl. Schmid, fin. Quaranta; μά[λ']
ἀκατά[σ]χετον Nauck 23 suppl. Quaranta. Soph. fr. 810 Radt; ad Trach. referunt multi
24 suppl. Quaranta. Eur. HF 25 incertum quomodo distinguendum; possis ante καὶ
hic vel in 29 vel in neutro 26 Achaei TrGF 20 F 20

92

(ὑπὸ Ἀθηνᾶς τὸν Τειρεσίαν τυφλωθῆναι)

a

Apollod. Bibl. 3.6.7 (3.69, p. 126 Wagner). ἦν δὲ παρὰ Θηβαίους μάντις
Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ
Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς ὁράσεις. οὐ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ τῆς
μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. (70) ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ
5 τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἃ κρύπτειν ἤθελον ἐμήνυε, **Φερεκύδης** δὲ
ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι· οὖσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶ προσφιλῆ τῇ
Ἀθηνᾷ () γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν, τὴν δὲ ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καταλαβομένην πηρὸν ποιῆσαι. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης
ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς

2 Εὐήρης καὶ Χαρικλέους R 7 lacunam statuit Heyne¹, alii alia temptaverunt: οὖσαν γὰρ
τῇ Χαρικλῶ προσφιλῆ τὴν Ἀθηνᾶν αὐτὸν γυμνὴν ἐπιστάντα vel ἐπιβάντα ἰδεῖν Gale (ed. 1675), sed et
displicet ἐπὶ πάντα mutare et desideratur mentio lavacri; possis οὖσαν γὰρ τῇ Χαρικλῶ προσφιλῆ
τὴν Ἀθηνᾶν λουομένην ποτὲ αὐτὸν γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν; ceterum cum plura apud Pherecydem
quondam stetisse pro certo habendum sit, cf. Callim. Lav. 57 sqq., cave ne omnia
Apollodoro tribuas neve in lacuna scribas ita ut Jacoby ad loc. τοὺς ὀφθαλμοὺς del. Heyne¹;
τῶν ὀφθαλμῶν tempt. Heyne² 621, ταῖς χερσὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὕδωρ καταβαλομένην Heyne³
284

διακαθάρασαν πάσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ δωρήσασθαι κρανέϊνον, ὃ φορῶν ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

1 διακαθάρασαν πάσαν Faber (ed. 1661): -άρας ἄπασαν codd. συνιέναι Epit. Vat., P, R^c in marg.: συνιέναι cett. αὐτῷ] αὐτῇ R, αὐτῇ O 2 κρανέϊνον ego post Aegium (κρανέϊνον) κυάνεον codd., Epit. Vat. φορῶν] sic R; φέρων ex φορῶν O, φέρων cett. ἐβάδιζεν] 'huc verba ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος ex p. 128,6 revocanda esse conieceris ex Callim. I. av. Pall. 128: δώσω καὶ βιώτω τέρμα πολυχρόνιον', Wagner

b

Schol. (TV^o) Od. 10.493. "ψυχῇ χρησόμενους Θηβαίου Τειρεσίαο, / μάντιος ἀλαοῦ". πηρωθῆναι δ' αὐτόν (φησι) Φερεκύδης ἰδόντα τὴν Ἀθηναῖαν λουομένην ἐν τῷ < > παρθένον ὑπάρχουσαν καὶ κορευθεῖσαν ὑπ' Ἀπόλλωνος εἰς τὸ < > καίεσθαι μέλλειν ὑπὸ Εὐήρου τοῦ πατρὸς < > εἰς ἄνδρα μεταβαλέσθαι γνώμη τοῦ θεοῦ καὶ μίαν τὴν < > γενέσθαι. καὶ μετὰ ταῦτα Ἦραν ἐρίσασαν μετὰ Διὸς καὶ περὶ τῆς ἡδονῆς < > παρ' ὀποτέρῳ τὸ πλεῖον ἐστι Τειρεσίαν ἐρέσθαι. τὸν δὲ εἰπεῖν ὅτι μᾶλλον ἡδεταί γυνή. διὸ καὶ πηρωθῆναι ὑπὸ Ἦρας, ὃ δὲ Ζεὺς δωρεῖται τὴν μαντείαν.

De lectionibus cod. T hoc loco certiores nos fecit H. Schrader apud Luetke p. 14. Multa hic obscura 2 (φησι) Dindorf post Φερεκύδης lacuna duarum litterarum in T 3 τῷ < > Dindorf κορευθεῖσαν T 4-5 lacunas statuit Luetke; ἐν τῷ καίεσθαι nulla lacuna post πατρὸς posita van der Valk, REG 71 (1958) 164 n. 235 5 μεταβαλοῦσα T 6 < > ego (c.g. (τῶν ἀφροδισίων))

93

(Μέδουσας τὴν Πολύβου γυναῖκα)

Schol. (L) Soph. OT 775 (193.19 Papageorgiou). "ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος, / μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς". Φερεκύδης φησὶ Μέδουσας εἶναι τὴν Πολύβου γυναῖκα, θυγατέρα δὲ Ὀρσιλόχου τοῦ Ἀλφειοῦ· οἱ δὲ Ἀντιοχίδα τὴν Χάλκωνος.

4 Ἀλφειοῦ Schneidewin: ἀδελφειοῦ cod.

94

(Πολυποίτην τὸν Λαῖου κήρυκα)

Schol. (M^{gloss} TB^{mag}) Eur. Phoen. 39 (1.254.3 Schwartz). "καὶ νιν (sc. τὸν Οἰδίπουν) κελεύει Λαῖου τροχηλάτης / ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο". ὁ ἡνίοχος. Πολυφόντην δὲ τὸν κήρυκα < > τοῦτον Φερεκύδης Πολυποίτην φησίν.

3 ὁ—κήρυκα om. B Πολυφόντην Schwartz coll. Apollod. Bibl. 3.5.7 (3.51): Πολυφόντην codd. lac. pos. Schwartz 4 Πολυπύτην M

95

Οἰδίποδι Κρέων δίδωσι τὴν βασιλίην καὶ τὴν γυναῖκα Λαῖου, μητέρα δ' αὐτοῦ Ἰοκάστην, ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Φράστωρ καὶ Λαόλυτος, οἱ θνήσκουσιν ὑπὸ Μινυῶν καὶ Ἐργίνου. ἐπεὶ δὲ ἐνιαυτὸς παρήλθε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους

5 Εὐρυγάνειαν τὴν Περιφάντος, ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη, ἣν ἀναιρεῖ Τυδεὺς ἐπὶ κρήνης καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ κρήνη Ἰσμήνη καλεῖται. υἱοὶ δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. ἐπεὶ δὲ Εὐρυγάνεια ἐτελεύτησε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους Ἀστυμέδουσας τὴν Σθενέλου

Schol. (MTAB) Eur. Phoen. 53 (1.257.14 Schwartz). "γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν οὐκ εἰδὼς τάλας / . . . / τίκτω δὲ παῖδας παιδί δύο μὲν ἄρσενας, / Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν, / κόρας τε δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ / ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ". Φερεκύδης τὰ κατὰ τοὺς Οἰδίποδος παῖδας καὶ τὰς γημαμένας οὕτως ἱστορεῖ: "Οἰδίποδι" φησὶ "Κρέων—Σθενέλου." τινὲς δὲ Εὐρυγάνειαν ἀδελφὴν λέγουσιν εἶναι Ἰοκάστης τῆς μητρὸς Οἰδίποδος.

(Pher.) 3 Φράστος MT Λαόλυτος Bechtel, Hermes, 50 (1915) 320: Λαόνυτος codd. 3 sq. Μινυῶν καὶ Ἐργίνου spatio relicto ins. A²; lacunam ante καὶ statuit Jacoby (statuerat quondam ante ἐπεὶ) 4 ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A ὁ ἐνιαυτὸς MT 5 Εὐρυγάνειαν MT, in quod desinit hic (deest folium) 6 Ἀντιγόνη καὶ Ἰοκάστη Ἰσμήνη M; Ἀντιγόνη Ἰοκάστη Ἰσμήνη A; Ἰοκάστη Ἀντιγόνη Ἰσμήνη B de spiritu cf. Mastronarde ad Phoen. 101 7 ἐκλήθη B υἱοὶ δὲ] ὡς οἱδ' M 8 ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A Εὐρυγάνεια M; -ια B 9 ὁ om. A; ὁ Οἰδίπους om. B Ἀσμέδουσας A

(Schol.) 5 τοὺς παῖδας Οἰδίποδος B; τοῦ Οἰδίποδος παῖδια MT A; ut supra Schwartz 6 Εὐρυγάνειαν M, -γάνειαν B εἶναι om. M; Σθενέλου A

96

(ἐκβεβλήσθαι τὸν Πολυνείκην μετὰ βίας)

Schol. (MAB) Eur. Phoen. 71 (1.259.21 Schwartz). "ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος / φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνείκην χθόνα, / Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς, / ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντε". δεῖ οὖν εἰδέναι ὅτι οὐ παρὰ πᾶσι συμφωνεῖ ἡ Πολυνείκους εἰς Ἄργος ἄφιξις· Φερεκύδης γὰρ ἐκβεβλήσθαι τὸν Πολυνείκην φησὶ μετὰ βίας, Ἑλλάνικος δὲ (fr. 98) ἱστορεῖ κατὰ συνθήκην αὐτὸν παραχωρῆσαι τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ λέγων αἵρεσιν αὐτῷ προθεῖναι τὸν Ἐτεοκλέα, εἰ βούλοιτο τὴν βασιλείαν ἔχειν ἢ τὸ μέρος τῶν χρημάτων λαβεῖν καὶ ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν. τὸν δὲ λαβόντα τὸν χιτῶνα καὶ τὸν ὄρμον Ἀρμονίας ἀναχωρῆσαι εἰς Ἄργος κρίναντα ἀντὶ τούτων τὴν

4 Ἄργους MA 5 Πολυνείκην MA 6 συγχωρῆσαι B 7 προσθεῖναι M, προτεῖναι B 9 κρίναντα ἀντὶ τούτων Schwartz post Matthiae (ed. 1818): κρίναντας τοῦ M, κρίνοντας δὲ τοὺς A, κρίναντος τοῦ μέρους B

βασιλείαν {Οιδίποδι} παραχωρήσαι. ὦν τὸν μὲν ὄρμον Ἀφροδίτη, τὸν δὲ χιτῶνα Ἀθηνᾶ αὐτῇ ἐχαρίσατο, ἃ καὶ δέδωκε τῇ θυγατρὶ Ἀδράστου Ἀργείᾳ. ὅθεν Εὐριπίδης ταῖς δύο ἱστορίαις ἐχρήσατο, ἐνταῦθα μὲν τῇ Φερεκύδους, ὕστερον δὲ τῇ Ἑλλανίκου.

1 Οιδίποδι A, del. Schwartz: Οιδίποδ() MB, unde Οιδίποδος edd. vett.; Ἐτεοκλεί Jacoby 3 ἱστορίας Ἀργείας A; ἐχαρίσατο (2)—ἱστορίας om. M 4 nomina Pherecydis Hellenicique falso ordine dedisse scholiastam vidit Rabbow, *Genethliacon Gottingense* (1888) 164 ὕστερον—Ἑλλανίκου om. M

97

(περὶ Τυδέως ἱστορία)

Schol. (A, b codd. BC, T) *Il.* 5.126 (2.22.75 Erbse). “μένος . . . / ἄτρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵπποτα Τυδεύς”· φασὶν ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ Τυδέα τρωθέντα ὑπὸ Μελάνιππον τοῦ Ἀστακοῦ σφόδρα ἀγανακτῆσαι. Ἀμφιάρεων δὲ κτείναντα τὸν Μελάνιππον δοῦναι τὴν κεφαλὴν Τυδεῖ. τὸν δὲ δίκην θηρὸς ἀναπτύξαντα ροφᾶν τὸν ἐγκέφαλον ἀπὸ θυμοῦ. κατ’ ἐκεῖνο δὲ καιροῦ παρῆναι Ἀθηνᾶν ἀθανασίαν αὐτῷ φέρουσαν ἐξ οὐρανοῦ καὶ διὰ τὸ μύσος ἀπεστράφθαι. τὸν δὲ θεασάμενον παρακαλέσαι κἂν τῷ παιδί αὐτοῦ χαρίσασθαι τὴν ἀθανασίαν. ἱστορεῖ Φερεκύδης.

4 κτείναντα τὸν Μελάνιππον] φονεύσαντα αὐτὸν Ab 5 ροφεῖν Ab 5 sq. ὑπὸ θυμοῦ D cod. La (vide infra); om. Ab 8 αὐτοῦ] αὐτὴν Ab

Aliter scholia classis quae dicitur minoris D (codd. CHVLa), Ge II (2.63.24 Nicole), videlicet unde tales fabulae in scholia classis maioris quondam migraverunt: Τυδεὺς ὁ Οἰνέως (Οἶων- Ge) ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ ὑπὸ Μελάνιππον τοῦ Ἀστακοῦ ἐτρώθη. Ἀμφιάρεος (-αρος V; -άρεως LaGe; Ἀμφι^ω H) δὲ κτείνας τὸν Μελάνιππον τὴν κεφαλὴν ἐκόμισε Τυδεῖ (om. VLaGe) καὶ ἀνοίξας αὐτὴν ὁ Τυδεὺς τὸν ἐγκέφαλον ἐρρόφει ἀπὸ θυμοῦ (ὑπὸ θυμοῦ La). Ἀθηνᾶ δὲ κομίζουσα Τυδεῖ ἀθανασίαν, ἰδοῦσα τὸ μῖσος ἀπεστράφη αὐτόν. Τυδεὺς δὲ γνούς, ἐδεήθη τῆς θεοῦ ἵνα κἂν τῷ παιδί αὐτοῦ παράσχῃ τὴν ἀθανασίαν. Subscriptionem caret D; suo igitur Marte addit Ge ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικαῖς, id quod pro coniectura habeas, licet optima, cum Pherecydem fabulam ibi invenisse paene certum sit (*Thebais* fr. 5 Davies, 9 Bernabé). Ad Tydeum vide etiam fr. 122.

Argonautica

Ex sexto septimoque libris (frr. 98–104 certe e sexto); cf. frr. 25–32.

98

(Θεμιστῶ τοῦ Φρίξου μητριάν)
(τὸν Φρίξον ἐθελούσιον δοῦναι ἑαυτὸν εἰς σφαγὴν)

Schol. (BDEGQ) Pind. *Pyth.* 4.288a (2.136.18 Drachmann). “κριοῦ . . . / τῷ ποτ’ ἐκ πόντου σαώθη (sc. ὁ Φρίξος) / ἐκ τε ματριᾶς ἀθέων βελέων”· ἐκακώθη γὰρ διὰ τὴν μητριάν ἐρασθεῖσαν αὐτοῦ καὶ ἐπεβουλεύθη ὥστε φυγεῖν. ταύτην δὲ ὁ μὲν Πίνδαρος ἐν Ὑμνοῖς (fr. 49

Maehler) *Δαμοδίκαν*, Ἰππίας δὲ (*FGrHist* 6 F 11, *Vorsokr.* 86 B 14) *Γοργῶπων*· Σοφοκλῆς ἐν *Ἀθάμαντι* (fr. 4a Radt) *Νεφέλην*· Φερεκύδης *Θεμιστῶ*· ὃς καὶ φησι τῶν καρπῶν φθειρομένων ἐκ ταυτομάτου ἐθελούσιον δοῦναι ἑαυτὸν εἰς σφαγὴν.

1 *Δαμοδίκαν* Böckh post Heyne (*Δημοδίκη*): *δημοτική* B, *δημοτική* cett.

99

(ὁ κριὸς εἶχε χρυσὴν δοράν)

[Eratosth.] *Cat.* 19 (p. 4 Rehm) unde epit. (p. 124.1 Robert, 23.6 Olivieri), Schol. (S) Arat. *Phaen.* 223 (184.11 Martin), Schol. (AP, SG) German. *Arat.* (79.18, 142.7, 20 Breysig), Hyg. *Astr.* 2.20 (p. 59 Viré), Arat. Latinus (p. 211 Maass). Κριός. οὗτος δοκεῖ εἶναι ὁ τὸν Φρίξον διακομίσας καὶ τὴν Ἑλλήν (εἰς Κόλχους)· ἄφθιτος δὲ ὢν ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς μητρός. εἶχε δὲ χρυσὴν δοράν, ὡς *Ἡσίοδος* (fr. 68 Merkelbach–West) καὶ Φερεκύδης ὁ Ἀθηναῖος εἰρήκασι. διακομίζων δ’ αὐτοὺς τὴν μὲν κατὰ τὸ στενότατον τοῦ πελάγους τοῦ ἀπ’ ἐκείνης κληθέντος Ἑλλησπόντου ἔρριψεν {καὶ} τὸ κέρας ἀπολέσας—Ποσειδῶν δὲ σώζει τὴν Ἑλλήν καὶ μυχθεὶς ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς παῖδα ὀνόματι Παίονα—τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Εὐξείνιον κόλπον σωθέντα πρὸς Αἰήτην διεκόμισεν· ᾧ καὶ ἐκδὺς ἔδωκε τὴν χρυσὴν δοράν, ὅπως μνημόσυνον ἔχη.

Paulo uberius ad init. Schol. (S) German.: *Arietem namque, ut Hesiodus et Pherecydes dicunt, inter astra collocatum propter Phrixum et Hellen, Athamantis et Nebulae filios, qui cum novercam suam occidere vellent, insani a Libero dicuntur effecti. qui dum in silva errarent, mater eis arietem aurata pelle fertur adduxisse.* 5 addidi ex Schol. (AP) German.; *per Hellespontum Hyg.*

ἔδ θη [Eratosth.], ἐδόθη epit.; ἐδόθη fere Arat. Lat. 7 καὶ Φερ. om. [Eratosth.]; habent epit., al. ὁ Ἀθηναῖος Arat. Lat., om. cett.; retinuit Rehm 9 Ἑλλησπ. om. [Eratosth.] spatio relicto; habent epit., al. καὶ seclusi; ἔρριψεν καὶ τὸ om. [Eratosth.], tum ἀπολέσας; ἔρριψεν αὐτὴν κτλ. epit., τὴν μὲν supra omisso; καὶ—ἀπολέσας seclut Olivieri 9 sq. Ποσειδῶνα δὲ σώσαι καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γενῆσαι Παίονα [Eratosth.]; ut supra epit. σώσας Robert 11 Εὐξείνιον πόντον epit.; Colchos Schol. German. ἐκόμισε καὶ [Eratosth.]; ut supra epit. 12 Μαρτί vel Ἰωὶ immolasse Schol. German., Hyg.; deinde alterius finis meminit Hyg. *arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse (!) et Phrixo memoriae causa dedisse; exuens dedit auream pellem ut memoriam haberet* Arat. Lat.

100

(Αἰαίη νῆσος ἐν Φάσιδι, ἐν ἣ τὸ δέρας)

Schol. (P+) Ap. Rhod. 3.1093 (p. 258 Schaefer). “Αἰαίης νήσου”· ἰστέον δὲ ὅτι Αἶα μὲν ἐστὶ μητρόπολις Κόλχων· Αἰαίη δὲ νῆσος ἐν Φάσιδι, ἐν ἣ τὸ δέρας ἔκειτο, ὡς φησι Φερεκύδης, ἥς νῦν Ἀπολλώνιος μέμνηται.

3 ἔκειτο Est. gr. 77: ἐκαλεῖτο P, Est. gr. 112

Αἰαίη δὲ λέγεται κτητικῶς ἀπὸ τῆς Αἴας, κατὰ πλεονασμὸν τῆς αἰ διφθόγγου.

Paulo aliter L. (249.10 Wendel): “Αἰαίης νήσου”· πλεονάζει ἡ αἰ συλλαβή· ἔστι γὰρ Αἴης νήσου, Αἴα δὲ μητρόπολις Κόλχων. νήσου δὲ μέμνηται ἐν τῷ Φάσιδι, ἐν ᾗ τὸ δέρας, ὡς φησι Φερεκύδης.

101

Μέλας ὁ Φρίξου γαμεῖ Εὐρύκλειαν· τῶν δὲ γίνεται Ὑπέρης,
ὅς ὠικεῖ ἐπὶ τῇ κρήνῃ τῇ ἀπ’ αὐτοῦ κληθείσῃ Ὑπερείῃ

Schol. (BDEGQ) Pind. *Pyth.* 4.221c (2.128.13 Drachmann). “καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφοτέροι / ἤλυθον κείνου γε (sc. τοῦ Ἰάσονος) κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν Ὑπερῆδα λιπών”· Ὑπέρεια δὲ κρήνη ἐν ταῖς Φεραῖς. φασὶ δὲ ἐνιοὶ ἀπὸ Ὑπέρητος αὐτὴν λαβεῖν τοῦνομα, ὡς Φερεκύδης. 5 φησὶ γὰρ οὕτως· “Μέλας—Ὑπερείῃ.” καὶ κατ’ ἐνίους δὲ ἔκδοσις παρ’ Ὀμήρῳ οὕτως ἔχει· “οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο, ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν” (cf. *Il.* 2.711). εἶναι δὲ φασὶ καὶ ἐν Λακωνικῇ Ὑπέρειαν κρήνην.

(Pher.) 2 Ὑπερείᾳ ed. Romana (1515) fort. ex B (quo tamquam fundamento ed. illa nititur), qui nunc legi nequit.

(Schol.) 5 ἔκδοσις mirum; an (ἡ ὀρθή) ἔκδοσις?

Huc refert caute Jacoby fr. 161, q.v.

102

(Τέως . . . ἀπὸ τοῦ τέως)
(Ἀθάμαντος τὴν Ἄρεαν)

Schol. (T+) Pl. *Hipparch.* 229d (p. 109 Greene). “τέως”· παρὰ δὲ Φερεκύδει καὶ τοῦνομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὐρον . . . ἀπὸ τοῦ τέως. ὁ γὰρ Ἀθάμας, φησὶν, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, 5 εὐρὼν Ἄρεαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν καὶ λίθους συμφοροῦσαν τοὺς νῦν ὄντας ἐν Τέω, ἤρετο “ταῦτα τί ποιεῖς;” ἡ δὲ εἶπε· “τέως σὺ ἐζήτεις ἵνα πόλιν κτίσης, ἡἴρον.” ἀφ’ οὗ ἀνακηθεὶς τὴν πόλιν ὠνόμασε Τέω.

De codicibus vide quae in praefatione scripsi; omnia fere iam in recentioribus correctae sunt 3 Ἀθάμας] θαύμασα T, θαύμας recc. quidam 5 ἤρετο ταύτην· “τί π.”] recc.

Cf. Steph. Byz. s.v. Τέως: πόλις Ἰωνίας . . . ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς Ἀρᾶς. σκοπομένου γὰρ τοῦ Ἀθάμαντος ἐνθα ἰδρύσει τὸν λαόν (ναόν P), ἀθύρουσα οἷα δὲ παῖς ἐκ λίθων οἰκίαν δειμαμένη (δειμ. οἰκ. R) ἔλεγεν “ἕως σὺ χώρον ἐσκόπεις, τέως ἐγὼ πόλιν σοὶ ἐδεμάμην.” καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἡ πόλις (ἡ πόλις οὕτως R) ὠνομάσθη.

103

a

(Αἰσωνὶς πόλις τῆς Μαγνησίας)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.411 (38.3 Wendel). “Κλῦθι ἄναξ Παγασάς τε πόλιν τ’ Αἰσωνίδα ναίων / ἡμετέριοι τοκῆος ἐπώνυμον”· Αἰσωνὶς πόλις τῆς Μαγνησίας ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησι (fr. 273 Maehler) καὶ Φερεκύδης.

καὶ Φερεκύδης unus L.

b

(Αἰσωνία πόλις)

Steph. Byz. s.v. Αἰσών. πόλις Θεσσαλίας . . . τὸ ἐθνικὸν Αἰσώνιος. καὶ Φερεκύδης τὴν πόλιν Αἰσωνίαν φησί.

Αἰσων codd.; ad accentum vide Steph. p. 55.1

Hinc Lentz Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.36.7.

104

(μήτηρ τοῦ Ἰάσονος Ἀλκιμέδη ἢ Φυλάκου)

a

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.45–7a (10.17 Wendel). “οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκῃ ἐνι δηρὸν ἔλειπτο, / μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπνιεν / Αἰσων Ἀλκιμέδην Φυλακηίδα”· οὕτε Ὀμηρος οὕτε Ἡσίοδος (fr. 63 Merkelbach–West) οὕτε Φερεκύδης (fr. 110) λέγουσι τὸν Ἴφικλον 5 συμπεπλευκέναι τοῖς Ἀργοναύταις. ὅτι δὲ μητὶρ ἦν Ἀλκιμέδης ὁ Ἰάσων, Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἡρόδωρος δὲ (fr. 40) Πολυφύμην τὴν Ἀυτολύκου φησὶν Ἰάσονος εἶναι μητέρα. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Συγγενειῶν (fr. 5) Αἰσονος καὶ Θεογονήτης τῆς Λαοδίκου (φησὶν Ἰάσωνα γεγονέναι υἱόν).

5 Ἀλκιμέδης τῆς Φυλάκου θυγατρὸς fere P 7 Πολυφύμην] Πολυμήδην ut Apollod. *Bibl.* 1.9.16 vel -μήλην (cf. c, Tzet. ad Lycoph. *Alex.* 175) Ruhnken, *Opuscula*, 2580 (1782) 9 suppl. Wendel: sim. P

b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.230–3b (28.17 Wendel). “τοὺς μὲν ἀριστῆας Μινύας περιναϊετάοντες / κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν / οἱ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ ἀφ’ αἵματος εὐχετόωντο / ἔμμεναι· ὡς δὲ καὶ

αὐτὸν Ἰήσωνα γείνατο μήτηρ / Ἀλκιμέδη Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυία".
ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς
Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρός. Στησίχορος δὲ (PMGF 238)
Ἐτεοκλυμένης φησὶν, Φερεκύδης δὲ Ἀλκιμέδης τῆς Φυλάκου.

3 Περικλυμένης P

C

Schol. (CMV^{antiqui}) Od. 12.69. "Ἀργὼ πασιμέλουσα". Τυρῶ ἡ Σαλμωνέως
ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Περίαν, ἔγχε Κρηθέα.
καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσωνα καὶ Φέρητα καὶ Ἀμυθάονα.
Αἴσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον (fr. 38 Merkelbach-West)
γίνεται Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεκύδην ἐξ Ἀλκιμέδης.

2 Κρηθέα τὸν καὶ ὄλου M (scribe τὸν Αἰόλου) 4 Πολυμήλας vel -μήδης (cf. Apollod.
1.9.16) Sturz² 4 καθ' Ἡρόδωρον Ruhnken loc. cit. (supra ad a) 5 Ἰάσωνι V^m, V^{oc}

105

ἔθυε τῷ Ποσειδῶνι ὁ Περίης, καὶ προεῖπε πᾶσι παρῆναι· οἱ
δὲ ἦσαν οἱ τε ἄλλοι πολῖται καὶ ὁ Ἰήσων. ἔτυχε δὲ
ἀροτρεύων ἐγγὺς τοῦ Ἀναύρου ποταμοῦ, ἀσάμβαλος δὲ
διέβαινε τὸν ποταμόν, διαβὰς δὲ τὸν μὲν δεξιὸν ὑποδεῖται
5 πόδα, τὸν δὲ ἀριστερόν ἐπιλήθεται, καὶ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ
δεῖπνον. ἰδὼν δὲ ὁ Περίης συμβάλλει τὸ μαντήιον, καὶ τότε
μὲν ἡσύχασε, τῇ δὲ ὑστεραίῃ μεταπεμψάμενος αὐτὸν ἤρετο
ὅ τι (ἂν) ποιήῃ εἰ αὐτῷ χρησθεῖν ὑπὸ τοῦ τῶν πολιτῶν
ἀποθανεῖν· ὁ δὲ Ἰήσων, πέμψαι ἂν εἰς Αἶαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
10 κῶας τὸ χρυσόμαλλον, ἄξοντα ἂν ἀπὸ Αἰήτεω. ταῦτα δὲ τῷ
Ἰήσωνι Ἡρῇ ἐς νόον βάλλει, ὥς ἔλθοι ἡ Μήδεια τῷ Περίῃ
κακόν

Schol. (BDEGQ) Pind. Pyth. 4.133a (2.117.7 Drachmann). "τὸν
μονοκρήνιδα". ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει. "ἔθυε τῷ Ποσειδῶνι" φησὶν "ὁ
Περίης—κακόν."

1 ὁ Περίης τῷ Ποσειδῶνι DGQ 2 ἦσαν dub. Maas apud Jacoby: ἦσαν codd. Ἰάσων BQ
3 ἀσάμβαλος E 5 sq. καὶ—δεῖπνον om. G 5 καὶ ἔρχεται bis E 6 μαντήιον
DEGQ. orac. 143 H. W. Parke et D. E. W. Wormell, *The Delphic Oracle*, 2 (1956)
7 ἤρετο] εἴρεται Wilamowitz² 148 8 ὅ τι (ἂν) Stein, *Herodotos*, 1⁶ (1901) xxix n. 5 ποι
... (lac.) E ὑπὸ τοῦ] ὑπὸ DGQ; ὑπὲρ E post τῶν ras. E 9 ἀποθανεῖσθαι Wilamowitz
loc. cit. Ἰήσων Böckh p. 353: Ἰάσ- codd. (item infra in 11) εἰς Αἶαν αὐτὸν] αὐτῶν εἰς Αἶαν E
10 ἂν] ὦν E; μιν dub. Drachmann; del. Wilamowitz loc. cit. Αἰήτεω B 11 ἐν νόῳ E; ἐν
νόον Q ὥς om. E

Hinc Tzetzes ad Lycoph. Alex. 175.

106

(τὴν Ἀργὼ . . . ἀπὸ Ἀργου τοῦ Φρίξου)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1–4a (7.17 Wendel). "ἐύζυγον ἤλασαν
Ἀργὼ". ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργὼ ἀπὸ Ἀργου τοῦ κατασκευά-
σαντος, Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἀργου τοῦ Φρίξου υἱοῦ.

107

(Ποτνιέα . . . τὸν Τίφυν)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.105–8a (16.6 Wendel). "Τίφυν δ' Ἀγνιάδης
Σιφαέα κάλλιπε δῆμον / Θεσπιέων". αἱ Σίφαι τῆς Βοιωτίας πόλις,
Σιφαιεύς δὲ δῆμος Θεσπιέων. Θεσπεία δὲ (καὶ) πόλις Θεσσαλίας.
Φερεκύδης δὲ Ποτνιέα ἱστορεῖ τὸν Τίφυν, ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐν τῇ Ἀργοί (fr.
21 Radt) τὸν Τίφυν Ἰφυν καλεῖ.

2 Σίφαι tantum P; οἱ σίφοι F 3 suppl. Keil coll. Steph. Byz. 310.17 Meineke
4 Ποτνιέα J. G. Schneider, *Orphei quae vulgo dicuntur Argonautica* . . . (1803) 100: Ποτνίως L;
Ποντέα P 5 Ἰφυν] Ἰφυν P teste Radt; yphis Hygini cod. Mon. Lat. 6437 ed. Halm, *Sitz.*
München, 1870.1, 319

108

(Ἰδμων . . . παῖς Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνος,
οὗ καὶ Λαοθόης Θέστωρ· τοῦ δὲ Κάλχας)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.139–44a (19.4 Wendel). "Ἰδμων δ' ὑστάτιος
μετεκίαθεν . . . / οὐ μὲν ὁ γ' ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον· ἀλλὰ μιν αὐτὸς /
γείνατο . . . / Λητοῖδης". Χαμαιλέων φησὶ (fr. 15 Wehrli, 17 Giordano)
τὸν Θέστορα Ἰδμωνα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καλεῖσθαι διὰ τὸ ἔμπειρον εἶναι.
5 ἄλλοι (δέ) φασὶ καὶ Θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. τὸν
Ἀμφιάραον δὲ φησὶ συμπλεῦσαι Δηῖοχος (fr. 2). ὁ δὲ Ἰδμων, ὥς ἱστορεῖ
Φερεκύδης, ἐγένετο παῖς Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνος, οὗ καὶ
Λαοθόης Θέστωρ· τοῦ δὲ Κάλχας. ἀναιρεῖται δὲ Ἰδμων ἐν Μαρνανδυνίᾳ
ὑπὸ κάπρου. ὅτι δὲ Ἄβαντος υἱὸς Ἰδμων, φησὶ καὶ Ἡρόδωρος (fr. 44).

4 ἔμπειρον (μαντικής) dub. Jacoby 5 (δέ) ego: possis et μέντοι; cf. P ἱστέον δὲ ὅτι εἰσὶν οἱ
καὶ Θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασὶν 8 Λαοθόης L, Est. gr. 77: Λαοθείας P;
Λαοθόης vel fortasse Λαοθόης Est. gr. 112

109

(δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ποτέ μὲν ἐν Αἴδου, ποτέ δὲ ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι)

Schol. (L) Ap. Rhod. 1.643–8e (56.19 Wendel). “ἀλλ’ ἢ γ’ (sc. ἢ τοῦ
Αἰθαλίδεω ψυχῇ) ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται, / ἄλλοθ’ ὑποχονίοις
ἐναριθμῖος, ἄλλοτ’ ἐς αὐγὰς / ἡελίου ζωοῖσι μετ’ ἀνδράσιν”. **Φερεκύδης** δὲ
φησιν ὅτι δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
5 ποτέ μὲν ἐν Αἴδου, ποτέ δὲ ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι.

5 ἐν Keil: εἰς cod. ὑπὲρ P, vide infra: ὑπὸ L

Ita P: **Φερεκύδης** δὲ φησι ὅτι χάριν εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης, ὥστε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ποτέ
μὲν εἰς Αἴδου κατιοῦσαν {εἰς Αἴδου} (delevi) διατρίβειν ἐκεῖ, ποτέ δὲ ἐπανιοῦσαν εἰς τὸ σῶμα μετὰ
τῶν ἀνθρώπων διάγειν. διὸ καὶ ἑτερήμερος κήρυξ (κήρ- P) λέγεται, διὰ τὸ μίαν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τὸν
Αἴδην, μίαν δ’ αὖ ὑπὲρ τὴν γῆν διάγειν.

Pher. Syrii *Vorsokr.* 7 B 8 (om. consulto Schibli, vide p. 80). Sequitur profecto in schol.
historia Pythagorae; cf. Diog. Laert. 8.4 = Heraclid. Pont. fr. 89 Wehrli = Pythag. *Vorsokr.*
14.8 (1.100.6 Diels-Kranz).

110

(οὐ λέγει τὸν Ἰφικλον συμπεπλευκέναι τοῖς Ἀργοναύταις)

Schol. Ap. Rhod. 1.45–7a. Vide fr. 104a.

111

(τὸν Ἡρακλέα ἐν Ἀφέταις ἀπολειφθῆναι, τῆς Ἀργοῦς
φθεγξαμένης μὴ δύνασθαι φέρειν)

a

Apollod. *Bibl.* 1.9.19 (1.117, p. 39 Wagner). ἐνταῦθα δὲ (sc. ἐν Μουσείᾳ)
Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον . . . (118) **Ἡρόδωρος** δὲ (fr. 41a)
αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι {συμ}πλεῦσαι, ἀλλὰ τότε παρ’ Ὀμφάλῃ
δουλεύειν. **Φερεκύδης** δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφέταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι
5 λέγει, τῆς Ἀργοῦς φθεγξαμένης μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τούτου βάρος.
Δημαρέτης δὲ (FGrHist 42 F 2a) αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα
παρέδωκε· Διονύσιος (Dion. Scyt. fr. 15a Rusten) μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ
ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

2 Ἡρόδωρος M: -δοτος O 3 {συμ}πλεῦσαι Wilamowitz³ ἀλλὰ τότε Wagner dub.: τότε,
ἀλλὰ codd. 4 Ἀφέταις OM: Ἀφεταῖς edd. 6 Δημαρέτης codd, b: Δημάρατος Aegius
(ed. pr. 1555)

b

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.1289–91a (116.7 Wendel). “ἐπεὶ νύ τοι
ἄρμενον ἦεν / Ἡρακλῆα λιπεῖν”. Απολλώνιος μὲν οὖν ἀπολελειφθῆναι φησι
τὸν Ἡρακλέα περὶ Κίον ἐκβάντα ἐπὶ τὴν Ὑλα ζήτησιν· Διονύσιος δὲ ὁ
Μιτυληναῖος (Dion. Scyt. fr. 15b Rusten) συμπεπλευκέναι φησὶ τὸν
5 ἥρωα τοῖς ἀριστεύουσιν ἕως Κόλχων καὶ τὰ περὶ Μήδειαν συμπεπραχέναι τῷ
Ἰάσονι. ὁμοίως καὶ Δημαρέτης (FGrHist 42 F 2b). **Ἡρόδωρος** δὲ φησι
(fr. 41b) μὴ συμπεπλευκέναι αὐτὸν τε καὶ τινὰς ἄλλους. Ἡσιόδος δὲ ἐν
τῷ Κήυκος γάμῳ (fr. 263 Merkelbach–West) ἐκβάντα φησὶν αὐτὸν
ἐφ’ ὕδατος ζήτησιν τῆς Μαγνησίας περὶ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ
10 Ἀφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι. Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ (fr. 58 Wyss,
69 Matthews) φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν
Ἀργὴν ὑπὸ τοῦ ἥρωος { }. τοῦτ’ αὖ καὶ Ποσειδίππος ὁ ἐπιγραμμα-
τογράφος (SH 703) ἠκολούθησε καὶ **Φερεκύδης** {Ἡσιόδῳ}. **Ἐφορος** δὲ ἐν
τῇ ε’ (FGrHist 70 F 14b) φησὶν αὐτὸν ἐκουσίως ἀπολελειφθῆναι πρὸς
15 Ὀμφάλῃ τὴν Λυδῶν βασιλεύουσιν. ἰδίως δὲ Ἀντικλείδης ἐν τῇ β’ τῶν
Δηλιακῶν (FGrHist 140 F 2) ὕλλον φησὶ τὸν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα
ἐφ’ ὕδαρ μὴ ὑποστρέψαι.

5 τὰ Est. gr. 77 (coniccerat Wellauer (ed. 1828)): τὸν P, Est. gr. 112; τοῖς L; {ἐν} τοῖς Keil
6 Δημάρετος P; -ρατος F 9 περὶ P: παρὰ L αὐτοῦ] τῆς Ἀργοῦς P 10 Ἀφέτας P:
Ἀφετὰς L 11 sq. ἐκβιβ. — ἥρωος] ὑπὸ τῶν ἡρώων ἐκβιβασθέντα αὐτὸν διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι
τὴν Ἀργὴν P 12 lac. ind. Luetke: desideratur infinitivus τούτῳ δὲ om. L
13 Ἡσιόδῳ om. P, Luetke 13 sq. ἐν τῇ α’ Müller FHG 1.235 propter schol. 1167–8b =
FGrHist 70 F 14a

112

(χαλκόποδες οἱ ταῦροι καὶ πῦρ πνέοντες)

Schol. (L^{mag}+) Ap. Rhod. 3.230 (225.10 Wendel). “καὶ οἱ χαλκόποδας
ταῦρους κάμε (sc. **Ἡφαιστος**), χάλκεα δὲ σφειν / ἦν στόματ’, ἐκ δὲ πυρὸς
δεινὸν σέλας ἀμπνεέσκον”. ὅτι χαλκόποδες οἱ ταῦροι καὶ πῦρ πνέοντες, καὶ
Φερεκύδης φησιν.

Cf. fr. 30.

113

(ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιεῖ)

Argumentum (BOCDEFVPTTr) Eur. *Med.* (1.88.11 Diggle).
Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης (PMG 548) φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα
τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσκει. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰσονος ὁ τοὺς
Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως (fr. 6 Davies, 7 Bernabé). “αὐτίκα

2 ἡ Μήδεια om. DEF ἐψήσασα ferc DEFA; ἀψεψ- Elmsley (sim. infra p. 336.4), cf. schol.
Ar. Eq. 1321 3 in ποιήσκει deficient OC

δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα, / γῆρας ἀποξύσας εἰδυῖσι
πραπίδεσσιν, / φάρμακα πόλλ' ἔβουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν." Αἰσχύλος δέ
ἐν {ταῖς Διονύσου} Τροφοῖς (fr. 246a Radt) ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου
τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε.

1 ἡβώνοντα BA, ἡβώνοντα Va (apogr. codicis V), Iascaris: ἡβώνοντα cett. εἰδυῖσι(ι)σι
DEFV (-ύησι V), ἡβώνοντα: εἰδυῖσι A; ἰδυῖσι B; ἰδυῖσι(ι)σι PTr, A s.v.; ἀποξύσασα ἰδυῖσι Elmsley
2 ἐν Schneidewin 3 del. Radt: {ταῖς} iam Maass, {Διονύσου} iam Elmsley Τροφαῖς
VP καὶ om. EF

Hinc mutuatus est Musurus ea quae inseruit in scholium ad Ar. Eq. 1321 (in ed. Aldina 1498,
unde invicem sua hausit Dübner, *Scholia Graeca in Aristophanem* (Parisii, 1842) 75) = FGvHist
3 F 113b; vide *Scholia . . . in Aristophanis Equites*, edd. D. Mervyn Jones et Nigel G. Wilson
(Amstelodami, 1969) XVIII sq.

Aeolidae

Ex septimo octavoque libris; cf. frr. 33–6.

114

(περὶ Μελάμποδος ἱστορία)

Schol. (CHMMaPaQV^{amou}X) Od. 15.225. “ἀτὰρ γενεὴν γε Μελάμποδος
ἔκγονος ἦεν (sc. Θεοκλύμενος)”· Μελάμπους ὁ Ἀμυθάνος παῖς πολλὰ μὲν
καὶ ἄλλα διὰ τῆς μαντικῆς τεράστια ἐποίησεν, οὐχ ἥκιστα δὲ αὐτῷ καὶ
οὗτος ἐνδοξότατος ἀθλος ἐγένετο. τῶν γὰρ Προΐτου θυγατέρων τοῦ
5 βασιλέως τῶν Ἀργείων Λυσιππῆς καὶ Ἰφιανάσσης διὰ τὴν ἐκ νεότητος
ἀνεπιλογιστίαν ἀμαρτουσῶν εἰς Ἥραν (παραγενόμεναι γὰρ εἰς τὸν τῆς θεοῦ
νεῶν ἔσκαπτον αὐτὸν λέγουσαι πλουσιώτερον μᾶλλον εἶναι τὸν τοῦ πατρὸς
οἶκον) καὶ διὰ τοῦτο μανεισῶν παραγενόμενος ὁ Μελάμπους ὑπέσχετο
πάντας θεραπεύειν, εἰ λάβοι κατάξιον τῆς θεραπείας μισθόν. ἤδη γὰρ ἡ
10 νόσος δεκαετὴς καὶ ὀδύνην φέρουσα οὐ μόνον αὐταῖς ταῖς κόραις ἀλλὰ καὶ
τοῖς γεγεννηκόσιν. ἀπαγγελαμένου δὲ τοῦ Προΐτου τῷ Μελάμποδι καὶ

3 ἐποίησεν] εἰργάσατο MX; ἐγένετο CV^m; ἐγένετο expunxit man.² recentissima in V^o, qui
deinde super lin. scripsit ἐποίησεν, postremum iterum ἐγένετο scripsit in marg.; ἐποίησεν V^{au} αὐτῷ
αὐτῶν MaQX 4 οὗτος] οὗτος ὁ V^uM; οὗτο et spatium V^a; ὁ X, tum οὗτος post ἐνδοξότατος
οὗτος ὁ ἀθλος ἐνδοξ. Wilamowitz⁵ 148 4 sq. αἱ γὰρ . . . θυγατέρες . . . Λυσιππῆ καὶ
Ἰφιανάσσης X 5 Ἰφιανάσσης CV^a (-ασσ- s.l.), V^o man.² in marg.; Ἰφιανάσσης MMaQ; Ἰφιάνης
V^{am} quacrit Jacoby num Ἰφινός addenda sit (Apollod. 2.26) 6 ἀμαρτουσῶν MV^mV^o
man.¹; ἀμαρτόντων MaQ; ἀμαρτάντων HPa; ἀμαρτάνουσαι (post Ἥραν) X; recte CV^uV^o man.²
(correxerat Buttman) 6 sqq. παραγενόμεναι—μισθόν] paulo aliter X: παρεγένοντο εἰς τὸν
ναὸν τῆς θεοῦ καὶ σκόπτουσαι αὐτὸν ἔλεγον πλουσιώτερον μᾶλλον εἶναι τὸν τοῦ πατρὸς οἶκον αὐτῶν.
ὀργισθείσης δὲ τῆς Ἥρας καὶ νόσον ἐπαφείσης οὐ μόνον αὐταῖς ταῖς κόραις ἀλλὰ καὶ τοῖς γεγεννηκόσιν,
μάντις ὢν ὁ Μελάμπους παραγενόμενος ὑπέσχετο πάντας θεραπεύειν εἰ λάβοι κατ' ἀξίαν τὸν μισθόν
6 τῆς] τοῦ HMaQ 7 ἔσκαπτον HMMaPaQV^{amou} 8 μανεισῶν solus C (iam coniec-
at Buttman): μάντις ὢν cett. 9 πάντας defendit Luetke coll. v. 10 (cf. etiam cod. X,
quem supra exscripsi); πάντας Buttman; πάσας V^a; σασ s.l. scripsit nescio quis in V^o (fort.
man.² quam supra notavi) θεραπεύσειν C; conieccherat Wilamowitz loc. cit.; at cf. Apollod.
2.22 (2.28) et Wagneri praef. p. LIX κατ' ἀξίαν tum τὸν μισθόν M, cf. X supra
11 ἐπαγγ- CMVX

μέρος τῆς βασιλείας καὶ μίαν τῶν θυγατέρων ἦν ἂν θέλῃ εἰς γάμον δώσειν,
ἰάσατο τὴν νόσον ὁ Μελάμπους διὰ τε ἰκεσιῶν καὶ θυσιῶν τὴν Ἥραν
μειλιζάμενος. καὶ λαμβάνει πρὸς γάμον Ἰφιανάσσαν ἔδνον αὐτὴν τῶν
ιατρειῶν καρπωσάμενος. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

1 θέλῃ HM; θέλοι V (quod si receperis ἂν reiciis); ἐθέλῃ(ι) QX (εἰ s.l. X) Pa; ἐθέλει C 2 ὁ
om. CHMaPaQ 3 ἐκμειλ- MX 4 δὲ om. MMApaQX

115

(ἀπὸ Μελάμποδος Μάντιον, οὗ Κλείτον, οὗ Κοίρανον, οὗ
Πολύιδον.) Πολύιδος γαμεί Εὐρυδάμειαν τὴν Φυλῆως τοῦ
Αὐγέου· τῷ δὲ γίνεται Εὐχύνωρ καὶ Κλείτος, οἱ Θήβας
εἶλον σὺν τοῖς Ἐπιγόνους. ἔπειτα ἐς Τροίην ἔρχονται σὺν
5 Ἀγαμέμνονι· καὶ θνήσκει (μὲν) Εὐχύνωρ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου

Schol. (T+) Il. 13.663 (3.526.28 Erbse). “ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυίδου
μάντιος υἱός, / . . . Κορινθόθι οἰκία ναίων, / ὅς ῥ' ἐδ' εἰδὼς κῆρ' ὅλοην ἐπὶ
νηὸς ἔβαινε”· Φερεκύδης οὕτω γενεαλογεῖ ἀπὸ Μελάμποδος Μαντίον, οὗ
Κλείτον, οὗ Κοίρανον, οὗ Πολύιδον. εἶτα “Πολύιδος” φησὶ “γαμεί—
Ἀλεξάνδρου.”

Cf. Eust. Il. 953.37 (3.534.10 van der Valk): Γενεαλογία δὲ τοῦ Εὐχύνωρος αὐτῇ. Μελάμποδος
υἱὸς ὁ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (15.242, 249) Μάντιος, οὗ Κλείτος, οὗ Κοίρανος, οὗ Πολύιδος, οὗ Εὐχύνωρ καὶ
Κλείτος, οἱ Θήβας ἔλόντες σὺν τοῖς Ἐπιγόνους εἶτα εἰς Τροίαν ἔρχονται, καὶ θνήσκει μὲν Εὐχύνωρ ὑπ'
Ἀλεξάνδρου (sequitur scholium ad v. 665) 1 Μαντί- T. Mutavit Erbse in addendis 7.313
Κλείτος Eust. (sim. infra v. 3): -τόν T 4 Τροίαν Eust. 5 (μὲν) addidi ex Eust. cui
particula opus non erat

116

(περὶ Θεοκλυμένου ἱστορία)

Schol. (CHMMaPaQV^{amou}X) Od. 15.223. “σχεδόθεν δέ οἱ (sc.
Τηλεμάχῳ) ἦλθεν ἀνὴρ / τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἀργεὸς ἄνδρα κατακτάς,
/ μάντις”· Πολυφείδης ὁ Μαντίου τσαριουσαν γήμας Αἰχμὴν τὴν Αἴμονος
ἐν Ἐλευσίνι ᾧκει· γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες Ἀρμονίδης καὶ Θεοκλύμενος, ὃς
5 κτείνας ἐμφύλιον ἄνδρα φεύγει εἰς τὴν Πύλον. συντυχῶν δὲ θύοντι
Τηλεμάχῳ δέεται αὐτοῦ σώσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην. ὁ δὲ αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ
ἀνδρὸς φυγὴν καὶ κατελεήσας τὸν ὁμήλικα σὺν ἑαυτῷ τοῦτον ἄγεται εἰς τὴν

3 Μαντίου] μάντις CMaPaQ τσαριου in fine versus V^o spatio fere trium litterarum
relicto, tum σαν in versu proximo; {σαριουσαν} γήμας Σάρισσαν (τὴν Αἴμονος) Ludwich ex M
3 sq. Αἰχμὴν—δὲ Luetke secutus recepi ex M; tantum γίνονται cett., ceterum post Θεοκλύμενος
add. X ᾧκει δὲ μετὰ τῆς γυναῖκος αὐτοῦ Αἰχμὴς ἐν Ἐλευσίνι 5 τὴν om. CX συντυχῶν]
τυχῶν M 6 αὐτὸν om. HMaPaQ 7 καί—ὁμήλικα om. C

Ἰθάκην. εἰπόντα δὲ αὐτὸν τὰ περὶ τοῦ πατρὸς ἀληθεῖ μαντεία πολὺ μάλλον ἐτίμησεν. ὅθεν καὶ Θεοκλύμενος φιλοφρονούμενος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσεά δεῦρο τὸν βίον καταστρέφει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

1 ἀληθεῖ μαντεία cgo, cf. ἀκριβοῦς μαντείας fr. 142: καὶ ἀληθεύσαντος τῇ μαντεία M; ἀληθῆ μαντία HV^{μου}; ἀληθῆ μαντεία V^α; ἀληθῆ μαντεία MaX; ἀληθῆ μαν(τ-) PaQ; ἀληθεῖ μαντία C 3 δὲ om. HMMaPaQX

117

(περὶ Νηλέως ἱστορία)

Schol. (CMV^{μου}X) Od. 11.281. “καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς / γῆμεν . . . / . . . κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο, / ὅς ποτ’ ἐν Ὀρχομενῷ Μινυεῖω ἱφι ἄνασσε· / ἡ δὲ Πύλου βασιλεὺς”. Νηλεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦ παῖς ἐξελασθεὶς ὑπὸ Πελίου τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἰωλκοῦ ἀφίκετο εἰς
5 Μεσσήνην τὴν τῆς Πελοποννήσου. καὶ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων τὴν Πύλον κτίζει, καὶ γαμεί Χλῶριν τὴν Ἀμφίονος τοῦ Ἰάσου καὶ Φερσεφόνης τῆς Μινύου θυγατέρα, βασιλεύει τε οὐ μόνον τῶν Πυλίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Μινυεῖω Ὀρχομενῷ· καὶ γίνεται εὐδαιμονίων. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

4 ἐξελαθεὶς CX 5 τὴν om. CV^αX; τῆς s.l. V^α παρὰ τῶν C (con. Jacoby)
6 Φερσεφόνης CV^{μου} (C fort. -φόν-); Περσεφόνης X 7 Μινύου Hcyne² 151 ad Apollod. Bibl. 1.9.9 (1.93): Μινύου MX, Μίου CV θυγατρὸς MX Πυλίων V
8 Μινυεῖω om. CV; Μινυεῖον Ὀρχομενῶν X καὶ—Φερεκύδει Ὀρχομενοὶ δὲ εἰσι δύο· εἰς τῆς Βοιωτίας ὃν καὶ Μινύειον καλεῖ, ἕτερον δὲ τῆς Ἀρκαδίας ὃν καὶ πολὺμηλον καλεῖ X καὶ—εὐδ. om. C εὐδαιμονίων Barnes (ed. 1711): εὐδαιμονίων M, εὐδαιμονίων V

118

(περὶ Νέστορος ἱστορία)

Schol. (A, D codd. CHRVLa, Ge II (2.117.4 Nicole)) Il. 11.672. “εἶθ’ ὡς ἡβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη / ὡς ὁπότε Ἥλαιοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη / ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ’ ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα, / ἐσθλὸν Ὑπείροχιδην”. Νηλεὺς ὁ Ποσειδῶνος, ἱππικώτατος τῶν καθ’ αὐτὸν γενόμενος, ἔπεμψε εἰς
5 Ἥλιν ἵππους εἰς τὸν ὑπ’ Αὐγέου ἐκείσε συντελούμενον ἀγῶνα. νικησάντων δὲ τούτων φθονήσας Αὐγέας ἀπέσπασε τούτους καὶ τοὺς ἡμιόχους ἀφῆκεν ἀπράκτους. Νηλεὺς δὲ γνοὺς ἡσυχίαν ἦγε, Νέστωρ δὲ ὁ τῶν παίδων αὐτοῦ νεώτατος στρατὸν ἀθροίσας ἐπήλθεν Ἥλιδι καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας ἀπέλαβε τοὺς ἵππους· καὶ οὐκ ὀλίγην τῶν πολεμίων ἀπέσυραν λείαν. ἡ
10 ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

4 ἔπεμπε R 5 τὴν Ἥλιν C ἐπ’ Αὐγέου HV, ἐπ’ Αὐγείου Gc, ὑπ’ Αὐγέου C κείσε AVGe; om. Ia τελούμενον Gc 8 ἐπ’ Ἥλιδι R 9 ἀπέβαλε H; ἀπέλαβον C ἀπέσυρε RV 9 sq. ἡ—Φερεκύδει om. R; ἱστορεῖ Φερεκύδης H

119

(περὶ Σισύφου ἱστορία)

Schol. (A, D codd. HVL^a+, Ge II (2.73.22 Nicole)) Il. 6.153. “ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἀργεὺς ἱπποβότοιο· / ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιτος γένετ’ ἀνδρῶν, / Σίσυφος Αἰολίδης”. Διὸς τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν ἀπὸ Φλιούντος εἰς Οἰνώνην διὰ τῆς Κορίνθου μεταβιβάσαντος,
5 Σίσυφος ζητοῦντι τῷ Ἀσωπῷ τὴν ἀρπαγὴν ἐπιδεικνύει τέχνη καὶ διὰ τοῦτο ἐπεσπάσατο εἰς ὄργην καθ’ αὐτοῦ τὸν Δία. ἐπιπέμπει οὖν αὐτῷ τὸν Θάνατον· ὁ δὲ Σίσυφος αἰσθόμενος τὴν ἔφοδον δεσμοῖς καρτεροῖς ἀποδεσμεῖ τὸν Θάνατον. τότε οὖν συνέβαινεν οὐδένα τῶν ἀνθρώπων ἀποθνήσκειν ἕως αὐτὸν Ἀρης τῷ Θανάτῳ παρέδωκε καὶ τὸν Θάνατον τῶν
10 δεσμῶν ἀπέλυσεν. πρὶν δὲ ἡ ἀποθανεῖν τὸν Σίσυφον, ἐντέλλεται τῇ γυναικὶ Μερόπῃ τὰ νενομισμένα αὐτῷ (μῆ) πέμπειν εἰς Αἶδου καὶ μετὰ τὸν χρόνον οὐκ ἀποδιδούσης τῷ Σισύφῳ τῆς γυναικός, ὁ Αἶδης πυθόμενος μεθήσιν αὐτὸν ὡς τῇ γυναικὶ μεμψόμενον. ὁ δὲ εἰς Κόρινθον ἀφικόμενος οὐκέτι ὀπίσω ἔγχει (πρὶν) ἢ γηραιὸν αὐτὸν ἀποθανόντα () κυλινδεῖν ἠνάγκασεν
15 ὁ Αἶδης λίθον, πρὸς τὸ μὴ πάλιν ἀποδρᾶναι. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

Paulo aliter C; vide in epimetro 4 εἰς Οἰνώνην Ia: om. H spatio relicto; εἰς βιώνην AVGe; εἰς βιοίαν Angel. gr. 122 5 τέχνη om. V (spatio relicto) IaGe 7 sq. ὁ—Θάνατον om. VGe; suppl. suo more Ia (qui ex V pendebat) ex alio fonte pro ὁ—ἐντέλλεται (10) hacc: τοῦτον δὲ κρατεροῖς δεσμοῖς δέσαντος τοῦ Σισύφου συνέβαινεν οὐδένα ἀποθνήσκειν, ἕως λύει τὸν Θάνατον ὁ Ἀρης καὶ αὐτῷ τὸν Σίσυφον παραδίδωσιν. ὁ δὲ πρὶν ἢ ἀποθανεῖν ἐντέλλεται 9 ἕως] ἕως ἂν A; ὡς VGe Ἀρης ego coll. Ia (supra) et Eust. Il. 631.38: Αἶδης cett. 10 πρὶν δὲ ἢ] πρὶν δὲ A; πρὶν ἢ δὲ V teste Ludwig (ut supra De Marco); πρὶν δὲ Ge 11 suppl. De Marco e C (iam correxerat Barnes (ed. 1711)) εἰς ἄδην VLaGe 13 μεμψόμενον AHV 14 ἄγει. καὶ γηραιὸν Ia; nonnulla ante ἄγει excidisse iudicat De Marco; (πρὶν) add. Villoison (ed. 1788); (πρὶν) ἢ γηραιὸν (ἀποθανεῖν, διὸ) αὐτὸν κτλ. Jacoby; lacunam post ἀποθανόντα ut supra Müller (quam explere possis e.g. εἰς Αἶδου καταβῆναι, ὅπου αὐτὸν) 15 ὁ Αἶδης Jacoby: ἐν Αἶδου Par. gr. 2767 (Anecd. Par. 3.218.4); εἰς Αἶδου cett. (εἰς Αἶδης fort. A)

120

(περὶ Φιλωνίδος ἱστορία)

Schol. (CMV^{μου}X) Od. 19.432. “βάν ρ’ ἔμιν ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες ἡδὲ καὶ αὐτοὶ / υἱέες Αὐτολύκου . . . / . . . αἰπὺν δ’ ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη / Παρνησοῦ”. Φιλωνὶς ἡ Δηϊόνος θυγάτηρ οἰκοῦσα τὸν Παρνασσὸν Ἑρμῇ ἐν ταῦτῳ παρελέχθη καὶ Ἀπόλλωνι· εἶχε γὰρ τὸ κάλλος ἐράσμιον ἐπὶ
5 τοσοῦτον ὥστε καὶ τοὺς θεοὺς ζηλοτυποῦντας κατὰ τὸ αὐτὸ θελήσαι μίσγεσθαι. εἶτα ἐκ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμων, ἀνὴρ σοφιστής,

3 ἡ Δαιδαλίως Barnes (ed. 1711) coll. Hyg. Fab. 200, Ov. Met. 11.295 Ἑρμῇ om. MVX 4 ταυτῷ X, αὐτῷ rell. ((τῷ) αὐτῷ iam Wilamowitz⁵ 148) παρελέχθη mirum, ut vidit Buttmann; fortasse fuerat aut παρελέκτο aut παρελέξατο

ὅς καὶ πρῶτος ἐδόκει χοροὺς συστήσασθαι παρθένων, ἐκ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ
 Αὐτόλυκος, ὃς οἰκῶν τὸν Παρνασσὸν πλείστα κλέπτων ἐθισαύριζεν. εἶχε
 γὰρ ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρός, ὥστε τοὺς ἀνθρώπους ὅτε
 κλέπτοι τι λανθάνειν, καὶ τὰ θρέμματα τῆς λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι
 5 μορφῆς, ὥστε πλείστης αὐτὸν δεσπότην γενέσθαι λείας. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ
 Φερεκύδει.

1 δοκεῖ Wilamowitz loc. cit. συστήσασθαι παρθένων] παρθένων στήσαι MX 3 ταύτην τ.
 τέχνην om. X, lacuna post ὥστε relicta 4 θέλει M (ut vid.; fort. θέλεις) et V^{μου}X
 5 sq. ἡ—Φερεκύδει om. X

121

(τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης . . .
 ἑαυτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ἀπολέσθαι)

Schol. Ap. Rhod. 4.57–8. Vide Acus. fr. 36.

122

a

(Τυδεὺς . . . ἐφυγαδεύθη κτείνας . . . Ὡλενίαν ἀδελφὸν ἴδιον)

Apollod. *Bibl.* 1.8.5 (1.76, p. 27 Wagner). Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος
 γενναῖος ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως
 Ἀλκάθοον, ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς (fr. 4 Davies et Bernabé),
 τοὺς Μέλανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεί, Φηνέα Εὐρύταλον Ὑπέρλαον
 5 Ἀντίοχον Εὐμήδην Στέρνοπα Εἰάνθιππον Σθενέλαον, ὡς δὲ Φερεκύδης
 φησὶν, Ὡλενίαν ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ φυγὼν εἰς
 Ἄργος ἦκε πρὸς Ἄδραστον, καὶ τὴν τούτου γήμας θυγατέρα Διήπυλιν
 ἐγέννησε Διομήδην.

3 Ἀλκάθοον] leg. Μέλανος? 4 Φηνέα dub. Heyne² 128 = Heyne³ 59; Φηνέα Wilamowitz³
 Ὑπέρλαον] Πτερέλαον vel Περίλαον Heyne 5 Ἀντίοχον Faber (ed. 1661): -όχην codd.
 Στέρνοπα Heyne Σθενέλαον Heyne: -έλαον codd. 6 Ὡλενίον Heyne

b

(ἱστορία)

Schol. (A, *B (4.45.3 Dindorf), D codd. CHVLa, Ge I (1.170.23
 Nicole) +) *Il.* 14.119. “Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες . . . / Ἀγριος ἡδὲ Μέλας,
 τρίτατος . . . Οἰνέως, / πατὴρ ἐμοῖο (sc. Τυδέως) πατήρ . . . / . . . πατήρ
 δ’ ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη / . . . Ἀδρήστοιο δ’ ἔγχευε θυγατρῶν”. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως

Αἰτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος· ἀνδρείοτατος δὲ τῶν καθ’ ἑαυτὸν γενόμενος ἔτι
 νέος ὦν ἐθεάσατο τὸν πατέρα διὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων τῆς
 βασιλείας ἐκβαλλόμενον, διόπερ ἀναιρεῖ τοὺς τε ἀνεψίους καὶ σὺν αὐτοῖς
 ἀκουσίως τὸν πατράδελφον· φυγὼν δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον βασιλέα
 5 τῆς χώρας καθαρσίων τε τυγχάνει πρὸς αὐτοῦ καὶ λαμβάνει τὴν αὐτοῦ
 θυγατέρα Διήπυλιν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

1 ἦν] ὦν Ge γενόμενος om. Ge 3 ἀναιρεῖ τούτους καὶ σὺν αὐτοῖς H 4 τὸν om.
 VLa πατράδελφον Robert, *Oidipus* (1915) 2.53 n. 61, cf. schol. T ad v. 114, 3.584.72 Erbse:
 ἀνεψιὸν ACHVGe, ἀδελφόν *BLa φεύγων VLa 5 καὶ γαμεί I.a

Ad T¹ ydeum vide etiam fr. 97.

123

(τὸν Θεοσίτην ἓνα τῶν ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον στρατευσάντων)

Schol. (b codd. BCE³E⁴, T) *Il.* 2.212b (1.228.65 Erbse). “Θεοσίτης
 δ’ ἔτι μούνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶ”. Φερεκύδης δὲ καὶ τοῦτον ἓνα τῶν ἐπὶ
 τὸν Καλυδώνιον κάπρον στρατευσάντων φησὶν. ἐκκλίνοντα <δὲ> τὴν τοῦ
 σὸς μάχην ὑπὸ Μελεάγρου κατακρημνισθῆναι· διὸ καὶ λελωβῆσθαι τὸ
 5 σῶμα. Ἀγρίου δὲ καὶ Δίας τῆς Πορθάονος αὐτὸν φασιν. εἰ δὲ συγγενὴς ἦν
 Διομήδους, οὐκ ἂν αὐτὸν ἐπληξεν Ὀδυσσεύς.

3 sq. ἐκκλίνοντα—μάχην] ita T (δὲ omisso quod suppl. Maass (ed. 1887)); ὑποδείσαντα δὲ καὶ
 τὴν τοῦ σὸς ἐκκλίνοντα μάχην b 5 φησιν Bekker (ed. 1825) non sine rationis specie. Cf.
 Eust. *Il.* 204.6: τινὲς δὲ καὶ γενεαλογοῦσιν αὐτὸν ἄνδρα Αἰτωλὸν ἱστοροῦντες. καὶ εὐγενὴ δὲ φασιν
 εἶναι καὶ προσγενὴ τοῦ Διομήδους, Ἀγρίου παῖδα ἱστοροῦντες αὐτόν . . . λέγοντες καὶ ἐπὶ τὸν
 Καλυδώνιον κάπρον στρατεύσαι αὐτόν· ὀκνοῦντα δὲ τὴν μάχην καὶ ὑπεκκλίνοντα κτλ . . . ὅπερ οὐκ
 ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς· οὐ γὰρ ἂν, φασίν, ἐπληξεν αὐτόν ὁ Ὀδυσσεύς.

Tantalidae

Ex octavo decimove libro, cf. frr. 38, 41; frr. 124–5 potius ex hoc, 126
 ex illo.

124

(περὶ Ἀηδόνης ἱστορία)

Schol. (CMV^{amou}) *Od.* 19.518. “ὡς δ’ ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρῆς
 ἀηδῶν / . . . παῖδ’ ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον . . . / . . . κούρον Ζήθιοιο
 ἄνακτος”. Ἀντιόπη τῇ Νυκτέως Ζεὺς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζήθος γίνονται καὶ
 Ἀμφίων. οὗτοι τὰς Θήβας οἰκοῦσι πρῶτοι, καὶ καλοῦνται Διὸς κούροι
 5 λευκόπωλοι. γαμεί δὲ Ζήθος μὲν Ἀηδόνα τὴν τοῦ Πανδαρέου, τῶν δὲ
 γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδῶν ἀποκτείνει διὰ νυκτός,

5 τῶν] τῷ M

δοκούσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα τὴν τοῦ προειρημένου γυναῖκα ὅτι ταύτη μὲν ἦσαν ἑξ παῖδες, αὐτῇ δὲ δύο. ἐφορμᾷ δὲ ταύτῃ ὁ Ζεὺς Πουήν· ἡ δὲ εὐχεται ὄρνις γενέσθαι, καὶ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς ἀηδόνα. θρηνεῖ δὲ αἰεὶ ποτε τὸν Ἰτυλον, ὥς φησι **Φερεκύδης**.

1 δοκούσα] δοκούσα Ἀμαλία M suo Marte ut qui nomen e scholio praecedenti animo teneret; δοκούσα Ἀλαλκομενέα Jacoby (c fr. 126) practer necessitatem 2 ταύτῃ (prius) Buttmann: αὐτῇ MV; ἐκείνη C παῖδες (καὶ θυγατέρες ἑξ) dub. Jacoby (cf. fr. 126) ταύτῃ (alterum)] malim αὐτῇ 3 Πουήν Jacoby pro π-

125

(τὰς Νηΐτας πύλας ἀπὸ Νηΐδος τῆς Ζήθου)

Schol. (MTAB) Eur. *Phoen.* 1104 (1.363.23 Schwartz). “Νηΐταις πύλαις”· ἡ ἀπὸ Νηΐδος τῆς Ἀμφίονος καὶ Νιόβης ἡ ἐπεὶ νέαταί εἰσιν. ὁ δὲ **Φερεκύδης** ἀπὸ Νηΐδος τῆς Ζήθου θυγατρός.

126

(ἔχειν Νιόβην παιδὰς ἑξ . . . θυγατέρας δὲ ἑξ)

Schol. (MTA¹B) Eur. *Phoen.* 159 (1.271.14 Schwartz). “ἐπὶ τὰ παρθένων τάφου πέλας / Νιόβης”· **Φερεκύδης** δὲ φησιν ἔχειν αὐτὴν παῖδας ἑξ, Ἀλαλκομενέα Φηρέα Εὐδωρον Λύσιππον Ξάνθον Ἀργεῖον, θυγατέρας δὲ ἑξ, Χιόνην Κλυτίαν Μελίαν Ἰώρην Δαμασίππην Πελοπίαν. **Ἑλλάνικος** δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀτλαντίδι (fr. 21) ἄρσενας τέσσαράς φησιν, Ἀρχήνορα Μενέστρατον Ἀρχαγόραν (), θυγατέρας δὲ τρεῖς, Πελοπίαν Ὠγυγίαν Ἀστυκράτειαν. Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς (*FGrHist* 765 F 20c) δέκα καὶ δέκα ἐκ Φιλόττου τοῦ Ἀσσυρίου, ὃς ὥκει ἐν Σιπύλῳ, ὃς ἀνηρέθῃ ἐν κυνηγεσίῳ ὑπὸ ἄρκτου.

2 ἄλλοι δὲ ἄλλως ἰστοροῦσι περὶ αὐτῆς· ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης φησὶν αὐτὴν ἔχειν A¹B 2 sqq. παῖδας—Χιόνην detricta in M 3 Φηρέα Εὐδωρον om. T 4 Χιόνην Barnes (ed. 1694): κιώνην codd. 4 μεδιανόρην M¹; μελίαν ὦρην A¹B; Μελίαν Νέαραν Schwartz coll. Apollod. *Bibl.* 3.5.6 (3.45), schol. Stat. *Theb.* 3.191; Μελίαν (Πολυδῶρην Wilamowitz, *Kl. Schr.* 5.1.54 n. 3 (1891) Δαμασίππην Schwartz: λαμίππην M¹; λαμίππην A¹B; Δαμίππην Benseler, *Pape's Wörterbuch der griechischen Eigennamen* (1863–70) s.v. Δαμίππη Πελοπίαν Wilamowitz loc. cit. 5 ἐπιγραφομένη Valckenaer: ἐπιγραφῇ codd. Ἀτλάντιδος A¹B 5 sq. Ἀτλαντίδι—Πελοπίαν detricta in M 6 Ἀρχήγοραν (h.c. Ἀρχήγοραν) T post Ἀρχαγόραν spatium in B Πελοπίαν T Ὠγυγίαν T A¹, Ὠγυγίαν B 7 καὶ δέκα om. M¹ 8 Φιλόττου Valckenaer: Φιλοξένου codd. post Σιπύλῳ spatium fere duorum versuum in B; certe coniunctionem quaerimus, et haud scio an aliqua interciderint

Atlantidae

E nono decimove libro (cf. frr. 39, 41).

127

(μητέρα τῶν περὶ Ἰδαν Ἀρήνην)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.152 (20.12 Wendel). “οἱ τ’ Ἀφαρητιάδαι Λυγκεὺς καὶ ὑπέρβιος Ἰδας / Ἀρήνηθεν ἔβαν”· **Φερεκύδης** τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἰδαν Ἀρήνην φησὶν, ἀφ’ ἧς ἡ πόλις, Πείσανδρος (*FGrHist* 16 F 2) Πολυδώραν, Θεόκριτος (22.206) Λαοκόωσαν. οὗτοι δὲ συνήκμασαν τοῖς Διοσκοῦροις.

2 sq. τῶν περὶ Ἰδαν] Λυγκεὺς καὶ Ἰδου P

**127A

(*FGrHist* 3 F 165)

(Κάστορα ὑπὸ Ἰδα τοῦ Ἀφαρέως κατηκοντίσθαι)

Phld. *Π.* εὐσ. N 242 Va + 247 Vb (p. 78 Schober, 7 et 18 Gomperz). Iterum tractavit Henrichs, *CronErc* 5 (1975) 10 sq.

27 Κάστο-
ρα δ] ἐ ὑπὸ Εἴδα τοῦ
Ἀφα]ρέως κατη[-
30]σθαι γέγρα-
1 φεν ὁ [247 Vb (init. columnae)
ποήσα[ς καὶ Φερεκύ-]
δης ὁ Ἀ[θηναῖος.

Fragmenta coniunxit Philippson 28 sq. suppl. Bücheler 29 sq. κατη[-] [κοντ]ίσθαι Bücheler fort. spatio longius; κατη[-] [χμ]ήσθαι Luppe, *GGA* 239 (1987) 30 n. 4 (vox inaudita) 30 possis etiam]ς,]κ 1 φεν[.]ο N, u.v. [τὰ Κύπρια Schober (unde Κυπριακά Obbink, spatio congruentius) praecunte Dietze, *Neue Jahrb.* 153 (1896) 224 (fr. 14 Davies, 15 test. V Bernabé); τὰ Ναυπάκτια Bücheler (fr. 3^h Davies) 2 sq. suppl. Nauck

Sequitur post Il. 15 Epimen. fr. 8.

128

(Ἰκάριος ὁ Οἰβάλου γαμεῖ . . . Ἀστεροδίαν τὴν Εὐρυπύλου τοῦ Τελέστορος)

Schol. (CHMMaPaQV^{antou}X) Od. 15.16. “ἦδη γάρ ῥα πατήρ (sc.

Πηνελοπείας)· Ἰκάριος δὲ Οἰβάλον γαμεῖ Δωροδόκην τὴν Ὀρτιλόχου, ἣ κατὰ Φερεκύδην Ἀστεροδίαν τὴν Εὐρυπύλου τοῦ Τελέστορος ().

1 Δωροδόκην Wilamowitz⁵ 148 post Wackernagel, *Sprachl. Unters. zu Homer* (1916) 23 sqq.: Δωροδόκην CMa; Δωροδόχον Q; Δωροδόκην cett. 2 Ἀστεροδίαν Dindorf hic et in scholl. ad *Od.* 1.275, 4.797: Ἀστεροδίαν codd. lacunam statuit Barnes (ed. 1711) ubi mentio Penelopeae facta esset

Ad Icarium cf. fr. 39. Sequitur in schol. fr. 129.

129

(περὶ Πηνελόπης ἱστορία)

Pergit scholium: . . . πυθόμενος δὲ Λαέρτης περὶ τῆς Πηνελόπης ὅτι καὶ τῷ κάλλει καὶ ταῖς φρεσὶ διαφέρει πασῶν τῶν καθ' ἑαυτὴν γυναικῶν ἄγεται αὐτὴν τῷ παιδὶ Ὀδυσσεὶ πρὸς γάμον. ἡ τοσαύτην εἶχεν ἀρετῆς ὥστε καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ἐκ Διὸς οὖσαν τῷ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλειν κάλλει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ (FHG 3.34 fr. 38) καὶ Φερεκύδει.

2 διαφέρει om. MaPaQX πασῶν] πάντων MV 4 ὑπερβάλλει V^a et ut vid. Ma κάλλει om. V^a, quem sequi fort. malis; κλέει West (cf. *Od.* 24.196 sq.); fort. τῇ τῆς ἀρετῆς . . . τελειότῃ vcl sim. scribendum, cf. Arist. *Metaph.* 4.16 p. 1021b 20 (τελείωσις), Democr. *Vorsokr.* 68 B 187, vcl simplicius τῷ κάλλει ὑπερβάλλειν δὲ om. MMaPaQX 5 Φιλοστεφάνῳ HPaQX; -στόρῳ Ma; -στέφανον M καὶ Φερεκύδει om. HMaPaQX

130

(τὸν Ἑρμῇ θεῶν πάντων ἄγγελον)

Phld. II. εὐς. N 1088 VII. Vide Acus. fr. 9.

131

(τὴν ῥάβδον Ἀπόλλων Ἑρμῇ δέδωκεν)

Schol. (T) II. 24.343 (5.581.79 Erbse). “εἴλετο δὲ ῥάβδον (sc. Ἑρμῆς)· ταύτην Ἀπόλλων αὐτῷ δέδωκεν, ὡς τὰς βοῦς ἐβουκόλει Ἀδμήτου, ὡς φησι Φερεκύδης.

Pelopidae

Ex octavo decimove libro (cf. fr. 37, 40)

132

Ἀργεῖος δὲ ὁ Πέλοπος ἔρχεται παρ' Ἀμύκλαν εἰς Ἀμύκλας, καὶ γαμεῖ τοῦ Ἀμύκλα θυγατέρα Ἥγησάνδρην τοῦ δὲ γίνεται Μελανίων καὶ Ἀλέκτωρ καὶ Βοηθός τοῦτο (δὲ) Ἑτεωνεύς

Schol. (HMMaPaQ) *Od.* 4.22. “κρείων Ἑτεωνεύς, / ὁ τῷ Ἀλέκτορος τοῦ πενθεροῦ Μενελάου ἀδελφός . . . Φερεκύδης δὲ ἱστορεῖ οὕτως· “Ἀργεῖος—Ἑτεωνεύς.” συγγενὴς οὖν Μενελάου Ἑτεωνεύς καὶ θεράπων αὐτοῦ, ὡς Ἀχιλλεύς Πάτροκλος.

(Pher.) 1 δὲ om. M 2 τοῦ Ἀμύκλα] Ἀμύκλαν HMaPaQ; τοῦ Μύκλα M; corr. Buttman Ἥγησάνδρας Pa^{ac}, Ma 2 sqq. τοῦ (alterum)—Ἑτεωνεύς] ἐκ τούτου δὲ γίνεται Ἀλέκτωρ. ἔστι γὰρ ἀδελφός τούτου καὶ βοηθός Ἑτεωνεύς M, quem ceteris codd. ita practulerunt edd. ut alii aliter refecerint (ἔστι δὲ κτλ. Dindorf; βοηθός (debuit Βόηθος), (οὐδ') Jacoby post Robert, *Oidipus* (1915) 2.7 n. 35; sim. Wernicke, *RE* II (1896) 702); at unde ceteri si non ex Pherecyde? Cuius verba et decurtata et corrupta referre M manifestum est 2 sq. τοῦ δὲ γίνεται ego post Buttmannum (τοῦ δὲ) et Jacoby (γίνεται): τοῦδε γρ(άφεται) HMaPaQ 3 Ἀλέκτωρ scripsi ex M: Ἥλεκτρώων HMaPaQ βοηθός Buttman; βοηθός codd. post τούτου perperam dist. Ma (δὲ) Buttman: cf. *Od.* 4.31, 15.95

(Schol.) usque ad ἀδελφός solus M 2 πενθεροῦ ego: συμ(θ)έροῦ cod., quod Dindorfius in συμπενθεροῦ mutavit, vocem inauditam et quae ex LSJ supplemento tollenda sit

133

(κατ' Ἀρτέμιδος μῆνιν τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι)

Schol. (TAB) Eur. *Or.* 995 (1.197.27 Schwartz). “ὅθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς / ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος, / λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου, / τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός ὅπότ' / ἐγένετο τέρας”. ἄλλως· ἀκολουθεῖν ἂν δόξειε τῷ τὴν Ἀλκμαιωνίδα πεποιηκότι (fr. 5 Davies, 6 Bernabé) εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος φησί (FGrHist 15 F 7). 5 Φερεκύδης δὲ οὐ καθ' Ἑρμοῦ μῆνιν φησι τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι, ἀλλὰ Ἀρτέμιδος. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας (ibidem) τὸν ποιμένα τὸν προσαγαγόντα τὸ ποιμνιον τῷ Ἀτρεΐ Αντίοχον καλεῖ.

3 ἂν δόξειε Schwartz: ἀεὶ δόξειε ἸΑ; δοκεῖ B 6 καθ' Ἑρμοῦ] κατ' ἐμοῦ ἸΑ ἐπιβληθῆναι ἸΑ 7 sq. ὁ—καλεῖ om. A 8 ἀντ καλεῖ B

(Λαοδάμειαν τὴν Ὀρέστου τροφόν)
(τὸν ταύτης παῖδα ἀνῆρῆσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου
νομιζόμενον Ὀρέστην εἶναι)

Schol. (BDEGQ) Pind. *Pyth.* 11.25b (2.257.9 Drachmann). “τὸν δὲ
(sc. Ὀρέσταν) φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμῆστρας / χειρῶν ὑπο
κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἀνελε”· ἰδίως δὲ φησιν ὁ Πίνδαρος Ἀρσινόην
εἶναι τὴν Ὀρέστου τροφόν· **Φερεκύδης** δὲ Λαοδάμειαν λέγων αὐτὴν τὸν
5 ταύτης παῖδά φησιν ἀνῆρῆσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου νομιζόμενον Ὀρέστην εἶναι
τὸν δὲ Ὀρέστην ἐκκλαπέντα εἶναι τριῶν ἐτῶν, ὡς **Ἡρόδωρος** ἐν Πελοπίείᾳ
(fr. 11).

5 νομιζόμενον DQ 6 τριῶν] τρισκαίδεκα Robert, *Gr. Heldens.* 1307 n. 5 Ἡρόδοτος
DGQ

καὶ ἔπειτα (ἐπὶ Παρρασίῳ) τὸν Ὀρέστην αἱ Ἑρινύες
διώκουσιν. ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ
ἵζει ἰκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. αἱ δὲ Ἑρινύες ἔρχονται ἐπ’ αὐτὸν
θέλουσαι ἀποκτείνειν, καὶ ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἀρτεμις. ἐξ οὗ καὶ
5 ἡ πόλις αὕτη Ὀρέστειον καλεῖται ἀπὸ Ὀρέστου

Schol. (MTAB) Eur. *Or.* 1645 (1.236.23 Schwartz). “σὲ δ’ αὖ χρεῶν, /
Ὀρέστα, γαῖας τῆσδ’ ὑπερβαλόνθ’ ὄρους / Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον
ἐνιαυτοῦ κύκλον. / κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον / Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν
τ’ Ὀρέστειον καλεῖν”· καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐνθάδε ἐξενιαυτίσαι (φησὶν
5 αὐτὸν ὁμοίως) τοῖς κατεχομένοις ἐπὶ μύσει, ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης (cf. schol.
ad 1645 (1.236.18 Schwartz) = *FGrHist* 12 F 25) ἱστορεῖ ὑπὸ ὄψεως
δηχθέντα αὐτὸν ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ **Φερεκύδης** ὅτι “καὶ ἔπειτα τὸν—
Ὀρέστου”. τὸ δὲ Ὀρέστειον τῆς Παρρασίας κεχώρισται καὶ αὕτη πόλις
οὕσα τῆς Ἀρκαδίας {καὶ} κληθεῖσα ἀπὸ Ὀρέστου.

(Pher.) 1 (ἐπὶ Παρρασίῳ) addidi 4 θέλουσαι] μέλλουσαι A αὐτὰς ἐρύκει A
5 ἀπὸ Ὀρέστου secl. Schwartz
(Schol.) 4sq. add. Schwartz 5 κατεχομένοις (ἔξω τῆς πατρίδος) Schwartz coll. *Anecd.*
Bach. 1.117.9 8 τὸ δὲ κτλ.] ante Pherecydis verba A, vide infra 9 {καὶ} deleui; καὶ
ἐκλήθη B

post τελευτῆσαι (7) ita vertit A (supplementa addidit Schwartz): Παρράσιον οἶκον· τὸ
Παρράσιον οἱ μὲν πόλιν οἱ δὲ χώραν εἶναι φασιν ἀπὸ Παρ(ρασίῳ) τοῦ υἱοῦ τοῦ (Π)ελασγοῦ
ὀνομασθεῖσαν (hoc fort. ex Pherecyde). ἔστι μὲντοι τῆς Ἀρκαδίας. τὸ μὲντοι Ὀρέστειον τῆς
Παρ(ρα)σίας κεχώρισται καὶ αὕτη ἡ πόλις κληθεῖσα ἀπὸ Ὀρ(έστου) οὕ(σα) τῆς Ἀρκαδίας, καθάπερ
φησὶ **Φερεκύδης**, ὅτι καὶ (ego: γὰρ cod.; nam compendia similia sunt) ἑπὶ τὸν Ὀρέστην αἱ
Ἑριν{ν}ύες διώκουσιν. ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἵζει ἰκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. αἱ
δὲ Ἑριν{ν}ύες ἔρχονται ἐπ’ αὐτὸν μέλλουσαι ἀποκτείνειν καὶ αὐτὰς ἐρύκει ἡ Ἀρτεμις καὶ καλεῖται
Ὀρέστειον.

ἔπει(τα) Νεοπτολέμῳ αὐτὴν συνώκισε καὶ ἀπέθανε ()
τῶν δὲ γίνεται Τεισαμενός

Schol. (M^{mag}TA) Eur. *Or.* 1654 (1.239.13 Schwartz). “ἐφ’ ἧς δ’ ἔχεις,
Ὀρέστα, φάσανον δέρη, / γῆμαι πέπρωταί σ’ Ἑρμιόνην· ὅς δ’ οἶεται /
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεί ποτε. / θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ
ξίφει, / δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντά με.”· παρὰ **Φερεκύδους** τοῦτο
5 ἔλαβεν ὁ Εὐριπίδης “ἔπει—Τεισαμενός.” ὁ μὲντοι Εὐριπίδης νῦν οὐδόλως
φησὶ γῆμαι τὸν Νεοπτόλεμον τὴν Ἑρμιόνην.

(Pher.) 1 ἔπει(τα) scripsi duce Jacoby (ἔπει(τεν): ἐπεὶ codd.; () ἐπεὶ Schwartz συνώκησεν
M^{mag}A lacunam indicavit Schwartz, quam Jacoby e.g. explevit (εὐθέως ὁ Νεοπτόλεμος ὑπὸ
Δελφῶν. ὁ δὲ αὐτὴν δεύτερα δίδωσι Ὀρέστην), sed alia excogitare possis, velut (τούτῳ δὲ ἐκδίδωσι
τὴν Ἑρμιόνην ὁ Μενέλεως πρὸς γάμους) ἐπει(δὴ πρότερον) Νεοπτόλεμῳ αὐτὴν συνώκισε καὶ
ἀπέθανεν (οὗτος) τῶν κτλ.; quaedam etiam ante καὶ intercidisse censcas 2 γίνεται
Schwartz: γὰρ M^{mag}; γὰρ A; om. T spatio relicto Τεισ- West: Τισ- codd.

(Schol.) 4 Φερεκύδης T; fuitne παρὰ Φερεκύδην τοῦτο ἔγραψεν ὁ Εὐρ.? τοῦτο] τοῦ M^{mag},
αὐτῷ A 5 νῦν] νῦν δ’ M^{mag}, νῦν δὲ T

Euripides e Pherecyde nil nisi nuptias Orestis et Hermionae deprompsit, nam in ceteris ab
eo dissentit. Fr. 63 huc traieci tribus de causis: quod Orestis filius aptius in Pelopidarum quam
in Aeacidarum rebus nominatur, quod Hermionae mentione iam facta non est cur τὴν Μενέλεω
fr. 64 vocetur, quod quae de Neoptolemo hic dicuntur brevis iteratio videtur esse fabulae iam
narratae.

Troica

Πρίαμος δὲ (ὁ) Λαομέδοντος γαμεί Ἑκάβην τὴν Δύμαντος
τοῦ Ἡϊονέως τοῦ Πρωτέως {ἢ Σαγγαρίου τοῦ ποταμοῦ} καὶ
νηΐδος νύμφης Εὐαγόρης

Schol. (M) Eur. *Hec.* 3 (1.11.9 Schwartz). “Πολύδωρος Ἑκάβης παῖς
γεγὼς τῆς Κισσέως”· **Φερεκύδης** γράφει οὕτως· “Πρίαμος—Εὐαγόρας”.
Γλαυκίππην δ’ ἐνιοι τὴν Εἰάνθου τῆς Ἑκάβης παρέδοσαν μητέρα. Νίκανδρος
δὲ Εὐριπίδην συνδραμὼν τὴν Ἑκάβην φησὶ Κισσέως (profertur fr. 62
5 Schneider).

(Pher.) 1 (ὁ) Cobet 2 Ἡϊονέως Schwartz: ἰον- cod. {ἢ κτλ.}: ‘aut aliunde inter-
polata aut ex eis quae olim sequebantur falso loco inserta’, Schwartz

(Schol.) 3 παρέδοσαν Cobet (ed. 1846, in Geellii editione *Phoenissarum*): παρίδοσιν an cod.

b

Schol. (T) *Il.* 16.718b (4.293.32 Erbse). “Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἑκτορος ἱπποδάμοιο, / αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος, / ὃς Φρυγίᾳ ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο”. Δύμαντος καὶ Εὐθόης νύμφης, ὡς **Φερεκύδης**· Ἀθηναίων δὲ (*FGrHist* 546 F 2) Κισσέως καὶ Τηλεκλείας, εἰ μὴ ἄρα ὁμομήτριος αὐτῇ ὁ Ἄσιος.

3 *Εὐρυθόης* Kaibel apud Radtke, *De Lysimacho Alexandrino* (Diss. Argentorati, 1893) p. 84 n. 2

Cf. Eust. *Il.* 1082.63: *Εὐρυπιδης* δέ, φασί, καὶ Ἀθηναίων (sic, cf. Hell. fr. 23) καὶ Τηλεκλείδης (sic; Eust. *τηλεκλείτης* in exemplari suo invenisse coni. Meineke, *Fragmenta Comicoorum Graecorum*, 1 (1839) 90 n. 41) Κισσέως οἶδασιν αὐτὴν ἐκγενέσθαι. εἰ δέ γε ἴσως ὁμομήτριος μόνον ὁ Ἄσιος τῇ Ἑκάβῃ, οὐ μὴν καὶ ὁμοπάτριος, τότε οὐδὲν κωλύσει τὸν μὲν Ἄσιον Δύμαντος εἶναι, Κισσέως δὲ τὴν Ἑκάβην.

**c

Tzetz. *Il.* 38.11 Hermann. Πρίαμος ὁ Λαομέδοντος καὶ Λευκίππης υἱὸς κατὰ **Φερεκύδη** τὸν Σύρον ἱστορικὸν γήμας Ἑκάβην τὴν Δύμαντος τοῦ Ἡϊονέως πολλοὺς μὲν υἱούς, πολλὰς δὲ θυγατέρας ἐσχέκει.

2 τὸν Σύρον add. Tzetz. perperam.

137

(τὸν Δίον νόθον υἱὸν Πριάμου)

Schol. (T) *Il.* 24.251b (5.565.53 Erbse). “Δηΐφοβὸν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ δῖον ἀγαυόν”· **Φερεκύδης** τὸν Δίον νόθον υἱὸν Πριάμου φησίν. ἔσται οὖν τὸ ἀγαυόν ἐπίθετον.

Cf. Eust. *Il.* 1348.18.

138

(μετὰ ἐννέα νεῶν ἔπλευσεν ὁ Ἀλέξανδρος)

Schol. (ss³⁺) Lycoph. *Alex.* 100 (54.18 Scheer). “σκαρθμῶν ἰαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον”· τὸ ἐξῆς ὑπερβατὸν πρὸς θίνα· ἢ γὰρ πρὸς κάτωθε λείπει, ἐὰν θίνα φώσσωνα στόλον γράφηται· εἰ δὲ γράφομεν εἰναφώσσωνα, ἔσται, ὡς φησι **Φερεκύδης**, ὅτι μετὰ θ' νεῶν ἔπλευσεν ὁ Ἀλέξανδρος.

3 post θίνα incipiunt s², Coisl. 345 ἐὰν—γράφεται soli s², Coisl., tum desinunt

139

(Παλεῖς τὸ Δουλίχιον)

Strab. 10.2.14 p. 455. Vide Hell. fr. 144.

140

(Ἄνιος)

Schol. (ss³⁺) Lycoph. *Alex.* 570 (197.26 Scheer). “ὦν οὐδ' ὁ Ποιοῦς ἐνὶ εὐνάζων μένος / σχήσει, τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον / μῖμνεν ἀνώγων θεσφάτοις πεπεισμένους, / τροφήν δ' ἀμεμφῇ πᾶσι τριπτύχους κόρας / ἴσκων παρέξειν”· Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ποιώ. ταύτη ἐμίγη Ἀπόλλων. αἰσθόμενος δὲ ὁ Σταφύλος ἔβαλεν αὐτὴν εἰς λάρνακα καὶ ἀφήκε κατὰ τὴν θάλασσαν. ἢ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ καὶ ἐγέννησεν αὐτόθι περὶ τι ἄντρον παῖδα, ὃν Ἄνιον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἀνιαθῆναι αὐτὴν δι' αὐτόν. τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς γήμας Δωρίππην ἐγέννησε τὰς Οἰνοτρόπους Οἰνῷ Σπερμῶ Ἑλαΐδα, αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλονται, σπέρμα λαμβάνειν. **Φερεκύδης** δὲ φησιν ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ μένειν τὰ θ' ἔτη· δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἰλιον. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τραφῆσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι (fr. 19 Davies, 29 Bernabé). μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος τῶν Ἀνίου θυγατέρων ἐν τοῖς Αἰτίοις (fr. 188 Pfeiffer).

5 ἔβαλεν] ἐνέβαλεν s, βαλὼν Tzetz.

7 ἐκάλεσε] ὠνόμασεν s, καλεῖ Tzetz.

9 Οἰνοτρόφους C. G. Müller nomina om. s³, habent s, Tzetz. 10 σπέρμα] οἶνον σπέρματα καὶ ἔλαιον Phavorinus s.v. Ποιώ

11 αὐτοῦ] τοῦτο s, αὐτῷ Tzetz. cod. a

12 δεδόσθαι γὰρ Jacoby 12 sq. πορθῆσαι τὴν Ἰλιον] πορθῆσιν τὸ Ἰλιον s; ναυστολήσαι ἐπὶ τὴν Ἰλιον καὶ πορθῆσαι αὐτὴν Tzetz. cod. a (aliter eiusdem classis II)

141

(Κύνων)

Schol. (T) *Il.* 19.53 (4.583.23 Erbse). “καὶ γὰρ τὸν (sc. Ἀγαμέμνονα) ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ / οὐτα Κόων Ἀντηγορίδης”· **Φερεκύδης** Κύνωνά φησιν· ἄμεινον δὲ παρὰ τὴν σύνεσιν· Ἀντήγορος γὰρ αὐτὸν λέγει.

2 φησιν () Jacoby, at vide Erbse

142

(τὸν Κάλχαντα . . . ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης)

Strab. 14.1.27 p. 642 (3.108.10 Kramer). εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφών, πόλις Ἰωνικὴ, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. λέγεται δὲ Κάλχας ὁ

3 ποτε] τὸ F

μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ
 δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρων,
 Μόψω τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος
 μὲν οὖν (fr. 278 Merkelbach–West) οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον·
 5 προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψω τὸν Κάλχαντα· ‘θαυμά μ’ ἔχει κατὰ
 θυμόν, ἐρινεὸς ὅσος δλύνθους / οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἑών· εἴποις ἂν
 ἀριθμόν;’ τὸν δ’ ἀποκρίνασθαι· ‘μύριοι εἰσιν ἀριθμόν . . .’ / καὶ τότε δὴ
 Κάλχανθ’ ὕπνος θανάτοιο κάλυπεν. **Φερεκύδης** δέ φησιν ὅτι προβαλεῖν
 10 ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, πόσους ἔχει χοίρους, τὸν δ’ εἰπεῖν ὅτι “τρεῖς, ὧν ἓνα
 θῆλυν”· ἀληθεύσαντος δ’, ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης. οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα τὴν
 ὧν προβαλεῖν φασι, τὸν δὲ τὸν ἐρινεόν, καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τάληθές, τὸν δὲ
 μή, ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατὰ τι λόγιον. λέγει δ’ αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν
 Ἑλένης ἀπαιτήσῃ (fr. 180 Radt) ὡς εἰμαρμένον εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν
 15 κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν
 ἔριν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος.

1 Ἀμφιλόχου Xylander post Guarini Veronensis interpr. Latinam (1472): Ἀντιλόχου codd.
 6 ὅσος van Herwerden, *Mnem.*² 15 (1887) 450 et Sittl ed. Hes. (1889) 612: ὅσους
 chrestomathia P, ὅσους rell. 8 Κάλχαντα τέλος Nauck ὧν] σὺν P 9 τρεῖς] δέκα
 J. Schwartz, *Pseudo-Hesiodica* (1960) 221; cf. Apollod. *Epit.* 6.4 (cm. E. Schwartz, *RE*
 I 2.2876), *Ίηtz.* ad Lycoph. 427, 980 11 τὸν² recc.: om. rell. 12 καὶ del.
 Koracs

Hinc Eust. II. 51.1.

143

(Ἀσπληδόνιοι χειμασθέντες ἅμα Ἰαλμένω τοὺς
 τῶν Σαυροματῶν τόπους ᾤκησαν)

Schol. Dionys. Per. 685 GGM 2.453.13 unde Eust. ad eundem GGM
 2.339.23. “Σαυρομάτας δ’ ἐπέχουσιν . . . / . . . καὶ ἀλκήμεντοι Ἀχαιοί, /
 τοὺς ποτ’ ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος / πνοιαί νοσφίσσαντο νότοιο
 τε καὶ ζεφύριοι, / ἐσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρητιάδῃ βασιλῇ”· λέγει δὲ τῷ
 5 Ἀγαμέμνονι· εἶχε γὰρ τὸ γένος ἀπὸ Πέλοπος καὶ Ἰπποδαμείας τῆς
 Οἰνομάου· ὁ δὲ Οἰνόμαος παῖς ἦν Ἄρεος . . . Ἀσπληδόνιοι χειμασθέντες ἅμα
 Ἰαλμένω (τῷ Ἄρεος νιῷ) τοὺς τόπους ᾤκησαν, ὡς **Φερεκύδης**. οἱ δὲ
 Μυρμιδόνες εἰναί φασιν (καὶ) ἀποπλανηθέντας ἀπὸ Τροίας μετ’ Ἀχιλλέως
 ἐκεῖ κατοικῆσαι.

7 add. Jacoby coll. Eust. ἡ μάλλον Ἰαλμένω φασὶν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ νιῷ Ἄρεος,
 Ἀσπληδονίων βασιλεῖ ἦσαν δὲ Ὀρχομένιοι ὡς Φερεκύδης Müller: εἰς Φερεκύδην codd.
 8 add. Jacoby

**144

(οἱ ἀπολόμενοι ὑπὸ τῆς Σκύλλης)

Schol. (HX+) Od. 12.257. “χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊότητι”· οἱ
 ἀπολόμενοι ὑπὸ τῆς Σκύλλης Στήσιος, Ὀρμένιος, Ἀγχίμος, Ὀρνυτος,
 Σίνωπος, Ἀμφίνωμος. οὕτως **Φερεκύδης**.

2 Στίσιος HX Ὀρμένιος Eust. Od. 1721.9 3 Σίνωπος Dindorf ex Eust.: Ὀινωπός H,
 Οἰνωπός X Ἀμφίνωμος Dindorf ex Eust.: -ίωμος H, -ιόμενος X Φερεκύδης Cramer, *Anecd.*
Par. 3.480.15: Φερεκράτης HX; ad corruptelam cf. fr. 180

Nomina alio ordine reddit Eust., qui de Pherecyde tacet; de Sinopo addit οὐδὲ πρὸς ὁμοιότητα
 ἡρώεος Σινώπη, ἀφ’ ἧς ὁμωνύμως ἢ κατὰ Σινώπην χερσίνης (sic).

Attica

E primo libro (cf. fr. 2).

145

(ἡ Σαρπηδονία πέτρα πρὸς τῷ Αἴμω ὄρει ἐστίν)
 (Ὠρεῖθνια)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 1.211c (26.9 Wendel). “Ζήτης αὖ Κάλαις τε
 Βορήϊοι νῆες ἰκέσθην, / οὓς ποτ’ Ἐρεχθίδος Βορῆς τέκεν Ὠρεῖθνια / ἐσχατιῇ
 Θρηῆκης δυσχειμέρου. ἐνθ’ ἄρα τὴν γε / Θρηῆκιος Βορῆς ἀνέρεψατο
 5 Κεκροπίην, / Ἰλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἐν δινεύουσιν, / καὶ μιν ἄγων
 ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην / κλείουσιν ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργί-
 οιο . . .”· τὴν δὲ Ὠρεῖθνιαν Σιμωνίδης (*PMG* 534, fr. eleg. 3 West) ἀπὸ
 Βριλησσοῦ φησιν ἀρπαγείσαν ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς Θράκης
 ἐνεχθῆναι· ἐστὶ γὰρ καὶ τῆς Κιλικίας ὁμώνυμος, ὡς Καλλισθένης
 (*FGrHist* 124 F 39). Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι (*PMGF* S86) καὶ
 10 νήσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησί. περὶ δὲ τῆς
 Θρακίας Σαρπηδονίας πέτρας, ὅτι πρὸς τῷ Αἴμω ὄρει ἐστὶ, **Φερεκύδης**
 φησί, περὶ τῆς ἀρπαγῆς ἱστορῶν τῆς Ὠρεῖθνίας.

7 Βριλησσοῦ Nauck, *Choer. Sam.* (1817) 153: Βριλίσσοι L; Ἰλίσσοι H (‘c sch. d,’ Wendel);
 aliter P 11 εἰσὶ P

Præcedit paulo ante in schol. Herodori fr. 46.

146

Μητίονι δὲ τῷ Ἐρεχθέως καὶ Ἰφινόῃ γίνεται Δαίδαλος, ἀφ’
 οὗ ὁ δῆμος καλεῖται Δαιδαλίδαι Ἀθήνησι

1 Μητίονι Müller: μητίνω L, -νου RM Ἰφινόης RM 2 οἱ δὲ RM Δαιδαλίδαι J.
 Lascaris (ed. pr. 1518): -λῖδα L, -λιδ RM

150

(τὰ ἐδάφη τῶν Κρητικῶν νεῶν ἐκκόψαι τὸν Θησέα)

Plut. *Thes.* 19.1 (15.14 Ziegler). ἐπεὶ δὲ κατέπλευσεν εἰς Κρήτην, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ γράφουσι καὶ ἄδουσι, παρὰ τῆς Ἀριάδνης ἐρασθείσης τὸ λῖνον λαβὼν, καὶ διδαχθεὶς ὡς ἔστι τοῦ λαβυρίνθου τοὺς ἐλυγμοὺς διεξελεῖν, ἀπέκτεινε τὸν Μινώταυρον καὶ ἀπέπλευσε τὴν Ἀριάδνην ἀναλαβὼν καὶ τοὺς ἡϊθέους. (2) **Φερεκύδης** δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τῶν Κρητικῶν νεῶν φησιν ἐκκόψαι τὸν Θησέα, τὴν δῖωξιν ἀφαιρούμενον.

151

(ὕστερον Ἡρακλέους ἰδιόστολον πλεῦσαι τὸν Θησέα καὶ τὴν Ἀμαζόνα λαβεῖν αἰχμάλωτον)

Plut. *Thes.* 26.1. Vide Hell. fr. 166.

152

(τὸν Φόρβαντα ἡνίοχον Θησεῶς σὺν ᾧ καὶ τὴν Ἀμαζόνα ἀρπάζει)

Schol. (BD+) Pind. *Nem.* 5.89b (3.98.20 Drachmann). “χρὴ δ’ ἀπ’ Ἀθανᾶν τέκτον’ ἀεθληταῖσιν ἔμμεν”. ἐν Ἀθήναις φασὶν εὐρῆσθαι τὴν παλαιστρικήν ὑπὸ Φόρβαντος τοῦ παιδοτρίβου Θησεῶς· τινὲς δὲ τοῦναντίον Θησέα μὲν παρ’ Ἀθηνᾶς τὴν πάλιν μαθεῖν, Φόρβαντα δὲ ὑπὸ Θησεῶς. 5 **Φερεκύδης** δὲ ἡνίοχον τὸν Φόρβαντά φησι Θησεῶς, σὺν ᾧ καὶ τὴν Ἀμαζόνα ἀρπάζει.

2 φασὶν Böckh p. 465: φησὶν D, fort. B 4 Ἀθηνᾶς a (= editio Abelliana 1884): Ἀθηναίους D; τινὲς (3)—ὑπὸ Θησεῶς om. B μαθεῖν a: μαθῶν D ὑπὸ] παρὰ a

153

(Φερέβοια)

Ath. 13.4 p. 557a (3.228.3 Kaibel). Θησεὺς δὲ Ἑλένην ἀρπάσας ἐξῆς καὶ Ἀριάδνην ἤρπασεν. Ἰστρος γοῦν ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν Ἀττικῶν (*FGrHist* 334 F 10) καταλέγων τὰς τοῦ Θησεῶς γενομένας γυναικὰς φησιν τὰς μὲν αὐτῶν ἐξ {ἔρωτος} {ἀρπαγῆς} γεγενῆσθαι, τὰς δ’ {ἐξ ἀρπαγῆς, ἄλλας δ’} ἐκ νομίμων γάμων· ἐξ ἀρπαγῆς μὲν Ἑλένην, Ἀριάδνην, 5

4 sq. traieci, delevi post Jacoby (τὰς μὲν αὐτῶν {ἐξ ἔρωτος} γεγενῆσθαι {τὰς δ’} ἐξ ἀρπαγῆς, ἄλλας δ’ κτλ.; post τὰς μὲν potius τὰς δὲ exspectandum). Ortus est error e lectionum varietate ἔρωτος et ἀρπαγῆς, quas ut ambas introduceret, librarius ita refinxit Athenaeum ut in codd. hodie legis

Ἱππολύτην καὶ τὰς Κερκυόνας καὶ Σίνιδος θυγατέρας, νομίμως δ’ αὐτὸν γῆμαι Μελίβοιαν τὴν Αἴαντος μητέρα. Ἡσίοδος δὲ φησιν (fr. 147 Merkelbach–West) καὶ Ἱππην καὶ Αἴγλην, δι’ ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδνην ὄρκους παρέβη, ὡς φησι Κέρκωψ (Hes. fr. 298 Merkelbach–West). 5 **Φερεκύδης** δὲ προστίθῃσι καὶ Φερέβοιαν. πρὸ δὲ τῆς Ἑλένης καὶ ἐκ Τροιζήνος ἤρπασεν Ἀναξίω. μετὰ δὲ τὴν Ἱππολύτην Φαῖδραν ἔσχεν.

1 Σίνιδος Musurus: εινιδος cod. 2 Περίβοιαν Plut. *Thes.* 29.1 3 Ἱππην] Ἰόπην Plut. et Stesich. *PMGF* 193 6 Τροιζήνος Jahn, cf. Plut.: Τροίας cod.

154

(ὁ Κόδρος . . . τῷ “κρωπίῳ” τινὰ παῖσας ἀπέκτεινεν)

Poll. *Onom.* 10.128 (2.228.23 Bethe). καὶ θρίναξ δὲ καὶ δρέπανον καὶ δρεπάνη, καὶ ὡς **Φερεκύδης** ὠνόμασε κρώπιον. περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λέγων ὅτι ὡς ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξῆλθεν ἐν ἀγροίκῳ τῇ σκευῇ βουλόμενος λαθεῖν, φησὶν ὅτι τῷ κρωπίῳ τινὰ παῖσας ἀπέκτεινεν.

2 sqq. περὶ—ἀπέκτεινεν om. AB 3 ἀγροίκῳ τῇ] ἀγροικικῇ dub. Bekker (ed. 1846); ἀγροίκου τῇ Jacoby

155

(ἡ τῶν Ἰώνων ἀποικία)

Strab. 14.1.3 p. 632 (3.92.13 Kramer). ταύτης (sc. τῆς Ἰωνίας) δὲ φησι **Φερεκύδης** Μίλητον μὲν καὶ Μυοῦντα καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἐφεσον Κᾶρας ἔχειν πρότερον, τὴν δ’ ἐξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας καὶ Χίον καὶ Σάμον, ἧς Ἀγκαῖος ἥρχε, Λέλεγας. ἐκβληθῆναι δ’ ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν 5 Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. ἄρξαι δὲ φησιν Ἄνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως· γενέσθαι δὲ τοῦτον Ἐφέσου κτίστην. διόπερ τὸ βασίλειον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συστήναί φασι· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμὰς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι καὶ 10 πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα ἀντὶ σκήπτρου καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἑλεουσινίας Δήμητρος.

4 Σάμον J. (= H.) K. Whitte, *De rebus Chiorum publicis ante dominationem Romanorum* . . . (Diss. Hauniae, 1838) 12 n. 55: Χίου καὶ Σάμον codd. 6 Αἰολικῆς (. . . γεγεαῖς) dub. Jacoby 9 ἐν (τοῖς) ἀγῶσι Radt 11 ad finem claudit sensus

Arcadica

Fortasse e primo libro (cf. fr. 3,5).

156

Πελασγοῦ καὶ Δηϊανείρης γίνεται Λυκάων. οὗτος γαμῆ
Κυλλήνην νηΐδα νύμφην, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος {ἡ} Κυλλήνη
καλεῖται . . .

. . . καὶ Οἰνωτρός, ἀφ' οὗ Οἰνωτροὶ καλέονται οἱ ἐν Ἰταλίῃ
οἰκέοντες, καὶ Πευκέτιος, ἀφ' οὗ Πευκέτιοι καλέονται οἱ ἐν
τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ

Dion. Hal. *Ant. Rom.* 1.13.1 (1.20.11 Jacoby). φέρε δὴ καὶ τὸ γένος
ὅθεν ἦν τὸ τῶν Οἰνωτρῶν ἀποδείξωμεν, ἕτερον ἄνδρα τῶν ἀρχαίων
συγγραφέων παρασχόμενοι μάρτυρα, Φερεκύδην τὸν Ἀθηναῖον,
γενεαλόγων οὐδενὸς δεύτερον (test. 7). πεποιήται γὰρ αὐτῷ περὶ τῶν ἐν
Ἀρκαδίᾳ βασιλευσάντων ὅδε ὁ λόγος· “Πελασγοῦ—καλεῖται.” ἔπειτα
τοὺς ἐκ τούτων γεννηθέντας διεξιὼν καὶ τῖνας ἕκαστοι τόπους ᾤκησαν,
Οἰνωτροῦ καὶ Πευκετίου μινῆσκειται λέγων ὧδε· “καὶ—κόλπῳ.”

(Pher.) 1 Δηϊανείρης B: -as rell. 2 {ἡ} ego; {ἡ Κυλλήνη} West, *The Hesiodic Catalogue of Women* (1985) 6 4 Οἰνωτρός] Οἰνωτρος Dion. codd. ubique; ad accentum vide Steph. Byz. s.v. Οἰνωτρία (at haud scio an aliter dux aliter gens enuntietur) 5 ἐφ' οὗ B (Dion.) 2 ὅθεν Dobree, *Adversaria* 1 (1831) 561, Cobet p. 23: ὅσον codd. 3 τὸν Ἀθηναῖον Casaubonus, *Animadversiones in Dion. Hal. Ant. Rom. libros* (1588): τῶν Ἀθηναίων codd. 5 Ἀρκαδίῃ B ὅδε Krüger, *Register zu . . . Griechischer Sprachlehre*, 1877 (1843) 250: ὧδε codd. 6 ἕκαστοι τόπους B: τόπους ἕκαστοι rell.

157

(Καλλιστῶ θυγάτηρ Κητέως)

Apollod. *Bibl.* 3.8.2 (3.100, p. 135 Wagner). Εὐμηλος (fr. 7) δὲ καὶ
τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάωνι καὶ θυγατέρα Καλλιστῶ γενέσθαι· Ἡσίοδος
(fr. 163 Merkelbach–West) μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει,
Ἄσιος (fr. 9 Davies et Bernabé) δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως.

1 Εὐμηλος] Ἡσίοδος Franz et mox Εὐμηλος 2 ante Ἡσίοδος ponit lacunam West, *The Hesiodic Catalogue of Women* (1985) 92, quam ἄλλοι δ' οὐ φασιν αὐτὴν τούτου γενέσθαι) c.g. supplet

158

(περὶ Ἀρηϊθόου ἱστορία)

a. Schol. (A, D codd. HRVLa, Ge II (2.79.4 Nicole) +) *Il.* 7.8.
“ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν (sc. Ἀλέξανδρος)
υἱὸν Ἀρηϊθόου ἀνακτος, / Ἀρη
5 ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν
κορυνήτης / γείνατ' Ἀρηϊθόος καὶ
Φυλομέδουσα βοῶπις”· Ἀρηϊθόος
ὁ Βοιωτίας, ἄριστος τῶν κατ'
αὐτὸν ἀνθρώπων, διαβὰς εἰς τὴν
10 Ἀρκαδίαν (ἣν γὰρ ἀψιμαχία τις
δεῦρο τοῖς Βοιωτίοις πολίταις καὶ
τοῖς Ἀρκάσι περὶ γῆς ὄρων)
πλείστην ἐντεῦθεν κατεσύρατο
λείαν. καταφρόνησιν δὲ αὐτοῦ
15 μεγάλην ἐμβαλὼν τοῖς Ἀρκάσι
Λυκούργος ὁ τῶν ἐνταῦθα κράτι-
στος ἀνὴρ λόχον ποιήσας ἔπαυσε
τὴν πολλὴν φάλαγγα τοῦ
Ἀρηϊθόου, ἀνείλε τε αὐτὸν καὶ
20 ὑπολαβὼν τὴν λείαν ἔτι καὶ πρὸς
ἄμυναν τὴν παντευχίαν μετὰ καὶ
τῆς κορύνης. ἡ ἱστορία παρὰ
Φερεκύδει.

**b. P.Oxy. LVI 3830 (saec. ii
p.C.) fr. 1.1 ed. Harder.
Mythographus Homericus.

.
πα]ντευχίαν. ἡ δ' ἐ[στορία π(αρά)
Φερεκύ(δει)

a 8 Βοιωτὸς RVLa; Βοιωτίας Ge 9 ἀνθρώπων γεγονώς Ge τὴν om. RVLaGe
10 ἀψιμαχία D (sim. A) 15 ἐμβαλὼν τοῖς Ἀρκάσι Bast in exemplari scholiorum a
Villoison editorum quod hodie in bibliotheca Bodleiana asservatur: ἐμβαλόντος (τοῖς add. La)
Ἀρκάσιν AHIa, ἐμβαλόντων (-λλ- Ge) τῶν (om. R) Ἀρκάδων (-αδίω Ge) RVGe τοῖς Ἀρκάσιν
La 17 ἔπαυσε] ἐπεισε HA, Par. gr. 2679 *Anecd. Par.* 3.10.21; ἐσεισε Cramer ibidem
18 sq. τοῦ Ἀρηϊθόου ante φάλαγγα RVGe 21 τὴν om. ARV καὶ om. DGc
22 sq. ἡ—Φερεκύδει om. H

b Cum versus insequens et ab Homero desumptus et in ἐκθέσει scriptus sit, apparet novam
fabulam incipere, ut hic finis Areithoi et Lyeurgi fabulae sit

159

(Φηρά)

(Δάρδανος ποταμός)

Schol. (AT) *Il.* 7.135c (2.253.23 Erbse). “αἶ γὰρ . . . / ἡβῶμ' ὥς ὅτ'
ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο / ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες
ἐγχεσίμωροι, / Φειᾶς παρ' τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα· / τοῖσι

δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο . . . / τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος· καὶ ἡ Φειὰ παραθαλάσσιός ἐστι, καὶ Ἰάρδανος οὐχ ὁράται ποταμὸς αὐτόθι. ἄμεινον οὖν ὡς Δίδυμος (p. 114 Schmidt) “Φηράς” γράφειν καὶ “Δαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.” οὕτω γὰρ καὶ **Φερεκύδης** ἱστορεῖ.

3 Φηράς] φηρά σπάρτη A, sub quo latet Φηράς παρ τεύχεσσιν

4 Ἰαρδάνου Sturz²

160

(Διόπη)

Steph. Byz. s.v. Διόπη. πόλις Ἀρκαδίας, ὡς **Φερεκύδης**.

Hinc Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.339.16.

161

(Φρίξα)

Steph. Byz. s.v. Φρίξα. πόλις < > “ἡ δὲ Φρίξα κεῖται μὲν < > τῆς Ὀλυμπίας ἀπέχουσα στάδια λ’”. **Φερεκύδης** δὲ Ἀρκαδίας αὐτὴν γράφει.

Verba auctoris agnovit Meineke et lacunas indicavit, quarum priorem “Ἡλίδος aut Τριφυλίας, alteram ἐπὶ λόφῳ c.g. explevit; cf. Steph. s.v. Μάκιστος (unde Lentz, Hdn. II. καθ. προσφδ. 1.251.12). Ad fr. 101 ubi Phruxi mentio fit haec caute refert Jacoby.

Varia

162

(βόα)

Choeroboscus in Theodosii Canones (*Grammatici Graeci* 4.1) p. 237.30 Hilgard. καὶ δεῖ παραφυλάσθαι, ὅτι ἐπὶ τῆς βοῦς ἡ αἰτιατικὴ μᾶλλον εἰς ν λήγει, οἶον τὸν βουν. σπανιωτέρα δὲ ἐστὶν ἡ εἰς α, οἶον τὸν βόα· εὐρέθη δὲ σπανίως παρὰ **Φερεκύδει** τῷ Ἀθηναίῳ.

Hinc Lentz, Hdn. II. κλίσ. ὄνομ. 2.705.30.

163

(Ἄρυπες)

Etym. Gen. AB (*Etym. Magn.* 150.55). Ἄρυπες· **Φερεκύδης** ἀντὶ τοῦ Ῥύπες. πρόδηλον τὸ εἰρημένον· Ῥύπες γὰρ λέγονται οἱ Ἀχαιοί· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α Ἄρυπες. Ἡρωδιανός (II. παθῶν 2.168.6. Lentz).

Ἡρωδιανός solus *Gen.* A.

164

(Εὐρυμάς)

Hsch. ε 7138 (2.235 Latte). Εὐρυμάς· Ὡλένιος τὸ γένος, διάβολος δέ, ὅθεν ἀνηγρέθη ὑπὸ Πολυδεύκου. κεῖται <ῆ> ἱστορία παρὰ **Φερεκύδει**.

1 Εὐρυμάς Latte: εὐρύμας cod.

2 κεῖται <ῆ> Musurus: κείτου cod.

(FGrHist 3 F 165 = fr. 127A)

166

Phld. II. εὐσ. *P.Herc.* 1428 fr. 4 (Ad) (p. 109 Schober, 63 Gomperz); papyrus denuo contulit T. Dorandi apud W. Luppe, *Eos* 79 (1991) 28. Extant etiam apographa N, O.

[Φε-]

1 ρεκύδης <ὁ> Ἀ[θηναῖος] init. columnae
 Σιμμίας δὲ [ὁ] Ῥόδιος
 αὐτὴν Ἐστία[ν καὶ
 Μαΐαν (sc. φησί)]

Supplevit Gomperz² praeter 4 (Luppe).

suppl. Gomperz, quod spatium capere negat Luppe

2 Simmiae fr. 9 Powell τὴν post Ῥόδιος

De syncretismis agitur, ut vid.

167

(εἰς Ὀρφέα ἀνάγει τὸ Ὀμήρου γένος)

Vit. Hom. Procli. Vide Hell. fr. 5b.

168

τοῦ δὲ (sc. τοῦ Ἀντιμάχου) γίνεται Ἀμφ(ι)άναξ· τοῦ δὲ
 Οἴτυλος, ἀφ' οὗ ἡ πόλις ἡ ἐν Σπάρτῃ καλεῖται

Schol. (A) II. 2.585 (1.309.13 Erbse). “οἳ τε Λάαν εἶχον ἡδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο”· Οἴτυλον δὲ ὡς δάκτυλον ἄρχεται γὰρ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς οἰ διφθόγγου. κακῶς δὲ Τυραννίων (fr. 10 Haas, *Die Fragmente der Grammatiker Tryannion und Diokles* (Berolini et Novi Eboraci, 1977)

(Pher.) 1 Ἀμφ(ι)άναξ Dindorf (ed. 1875)

(Schol.) 1 ἰδ' Οἴτυλον Fick, West

p. 110), οἰόμενος ἄρθρον εἶναι τὸ οἱ καὶ παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ ἁμαρτάνων καὶ παρὰ τὴν ἱστορίαν, εἴ γε οὕτως φησὶ καὶ **Φερεκύδης**: “τοῦ δὲ—καλεῖται.”

1 οἱ Villosion (ed. 1788): v cod.

1 sq. περὶ τὴν bis Polak; ‘fort. melius’ Erbse 7.279

Pergit scholiasta τὸ δὲ κεφάλαιον ἐκτέταται ἐν τῇ Προσφδίᾳ τῷ Ἡρωδιανῷ (1.163.19 Lentz ubi hoc fr. Pherecydis iteratum invenis; item Π. Ἰλ. προσφδ. 2.35.15, Π. παθῶν 2.186.25) περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς *Τυραννίδος*.

169

(“Εὐκτιτον” κύριον ὄνομα)

Schol. (A) Π. 2.592b (1.310.29 Erbse). “καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἰπύ”. Ἀρίσταρχος ὡς “ὀξύ”. συγκατατίθεται δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 176). **Φερεκύδης** δὲ ὁ Ἀθηναῖος τὸ μὲν Εὐκτιτον κύριον ὄνομα παρέλαβεν, τὸ δὲ αἰπύ ἐπίθετον.

2 fort. Αἰπυ

Pergit scholiasta ταῦτα ἐν τῇ Προσφδίᾳ (Hdn. Π. Ἰλ. προσφδ. 2.35.22 Lentz ubi haec iterantur). καὶ ἐν τῇ Καθόλου (Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.354.26 Lentz; item) δὲ ὁμοίως ἀμφίβολον αὐτὸ ἐᾷ. Omnia iterum Π. κυρ. καὶ ἐπιθ. καὶ προσηγ. 2.5.7.

170

a

(ἐκ Μαίρας καὶ Διὸς τὸν Λοκρόν)

Schol. (HX) Od. 11.326. “Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερὴν τ’ Ἐριφύλην”. **Φερεκύδης** ἐκ Μαίρας καὶ Διὸς τὸν Λοκρόν εἶναί φησι.

(περὶ Μαίρας ἱστορία)

b. Schol. (MV^{amou}) ibidem. Μαῖρα ἢ Προΐτου τοῦ Θερσάνδρου θυγάτηρ καὶ Ἀντείας τῆς Ἀμφιάνακτος ἐγένετο κάλλι διαπρεπεστάτη. ἡγουμένη δὲ περὶ πλείονος τὴν παρθενίαν εἶπετο τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τὰ κυνηγέσια. ταύτης ἔρασθεις ὁ Ζεὺς ἀφικνεῖται ὡς

**c. PSI X 1173 (saec. iii p.C.) fr. 3^v ed. Coppola. Mythographus Homericus.

ἡγουμέ]νη δ[ε] περ[ὶ] πλείονος τὴν παρθε]νίαν εἶπετο τῇ Ἀρ[τέ]μιδι ἐπ[ὶ] τὰς κυνηγεσίας. τα[ύ]τ

65

b 2 Θερσάνδρου V^{mou}, Θερσάνδριου Vⁿ

7 τῇ κυνηγείᾳ M

c Papyrus contuli; versusum numeratione editionis Florentinae continua usus sum; l. 65 = fr. 3v l. 1.

αὐτὴν καὶ λανθάνων διαφθείρει. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη τίκτει Λοκρόν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ’ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λέγεται τοξευθῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος διὰ τὸ μηκέτι παραγίνεσθαι εἰς τὰ κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ **Φερεκύδει**.

της] ἐρα[εθε]ῖς Ζεὺς ἀφικνε[ί]ται] ὡς α[ὐ]τὴν καὶ λαθὼν φ[θ]είρει· ἔγκ]υος δὲ γενηθεῖσα τίκ[τει] Λοκρὸ]ν τὸ ὄνομα, ὃς Θήβας [με-τὰ Ἀ]μφίονος καὶ Ζήθου κ[τί]ζει. τῇ]ν δὲ Μαῖραν λέγεται [ὑπὸ Ἀρτέμι]δος τοξευθῆναι δι[ὰ] τὸ μηκέτι] παραγίνεσθαι εἰς [τὰ κυ-νηγέσι]α. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ [**Φε-ρεκύ]**δει.

70

75

.....

c 72 αμφίωνος

76 ἱστορία

171

(τὸν Μινύαν Ὀρχομενοῦ)

Schol. (BD) Pind. *Isthm.* 1.79c (3.208.23 Drachmann). “τὸν Μινύα . . . μυχόν”. Μινύα δὲ μυχόν τὸν Ὀρχομενὸν εἶπεν· οὗτος γὰρ λέγεται καὶ Ὀρχομενὸς Μινύειος· ταύτην γὰρ ἐνώκησεν ὁ Μινύας. τοῦτον δὲ τὸν Μινύαν οἱ μὲν Ὀρχομενοῦ γενεαλογοῦσιν, ὡς **Φερεκύδης**· ἔνιοι δὲ ἔμπαλιν τὸν Ὀρχομενὸν Μινύου, ἔνιοι δὲ ἀμφοτέρους Ἑτεοκλέους γενεαλογοῦσι. Διονύσιος δὲ (FGrHist 15 F 14) τὸν Μινύαν Ἄρεος ἀναγράφει, Ἀριστόδημος δὲ (FGrHist 383 F 16) Ἀλεοῦ τὸν Μινύαν, καὶ τοὺς Ἀργοναύτας δὲ Μινύας ἐντεῦθεν γράφει προσηγορεῦσθαι.

172

(Δώτιον ἀπὸ Δώτιος τοῦ Ἀστερίου καὶ Ἀμφικτυόνης τῆς Φθίου)

Steph. Byz. cod. S (256.14 Meineke) s.v. Δώτιον. πόλις Θεσσαλίας, ὅπου μετώκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία . . . ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Δωτίας τῆς Ἑλλάτος. **Φερεκύδης** δὲ ἀπὸ Δώτιος τοῦ Ἀστερίου καὶ Ἀμφικτυόνης τῆς Φθίου. ὡς δὲ Ἀρχίνος (FGrHist 604 F 3) ἀπὸ Δώτου τοῦ Νεώνου τοῦ Ἑλλήνος. Μνασέας δὲ (FHG 3.153 fr. 21) ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ. ἔστι δὲ τὸ πεδῖον αὐτὸ καθ’ ἑαυτὸ ἰδίῳ ὄρει περιεχόμενον.

3 ἀπὸ Δώτιδος τῆς Ἀστ. dub. Meineke 4 Νεώνου] Ἰώνου Schubart; Νέωνος dub. Meineke

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.359.29.

172A

(FGrHist 3 F 6)

(ἔνα τῶν Ἱπποκωντιδῶν Ἀρήϊον)

Schol. A 2 P.Par. 71 (= P.Louv. E 3320) = Alcman, PMGF 1, versui 6 adscriptum ("Εὐτεῖχῃ τε Φάνακτά τ' Ἀρήϊον"). Iterum tractaverunt D. L. Page, *Alcman: The Partheneion* (1951) 11, C. Calame, *Alcman* (1983) 40.

Φερεκύ(δης) ἔνα

τ(ῶν) Ἱπποκωντιδ(ῶν)

Ἀρήϊον· μή[π]ο-

τ' οὖν κ(αὶ) ᾧδε ζῶν τῶ[ι τ

5 δεῖ γρ(άφειν)· ἢ τ(ὸν) Ἀρήϊον

ὁ Ἀλκμ(αν) Ἀρήϊον.

3 ἀρήϊον 3 sq. recte suppl., distinxit Blass, *RhM* 40 (1885) 5 5 γρ' παρ., ut vid.; 'valde incertum', Page ἀρήϊον pap. teste Calame

Aut in nono libro (fr. 39) aut inter Herculeia (frr. 68–84) locandum.

Frr. 173–80A. Fragmenta dubia vel spuria

173

(τὸν ἄρσενα ψιττακὸν κατηγορεῖν ὀνομαστὶ τῶν φαρμακείας
ποιούντων)

Aëtius Amidensis, *Libri medicinales* 13.90. περὶ τῶν προφυλακτικῶν καὶ προγνωστικῶν ζώων ἐν οἰκείᾳ συνήθως τρεφομένων. ἐπειδὴ περὶ προφυλακτικῶν καὶ περὶ προγνωστικῶν ζώων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀναγράφεται κατὰ τὸν τῆς ἀντιπαθείας λόγον ἐνεργούντων, καὶ τούτων ἐκλεξάμενοι τὰ ἐμπειρότερα ἐνθάδε παραθήσομεν, ὅπως συντελέστερος ὁ σύμπας περὶ τούτων λόγος γένηται. Πείσω ἐν τῷ Περὶ ζώων φησὶ τὸν πέρδικα ἐν οἰκείᾳ τρεφόμενον φθέγγεσθαι καὶ βοᾶν καὶ πτερύσσεσθαι καὶ σπαράσσειν τὸ περδικοτροφεῖον νοήσαντα φαρμακείαν τινὰ γίνεσθαι ἐν οἰκείᾳ ἢ ἕτερον δηλητήριον. Μενέλαος δὲ φησιν, αἰτὸς τρεφόμενος ἐν οἰκείᾳ

Actii liber decimus tertius integer nondum publici iuris factus est, nam S. Zervos editionem suam in *Äthnā*, 18 (1906) 241–302 mirum in modum ad quinquagesimum nonum dumtaxat caput perduxit, nec plura dedit. Hoc caput igitur, quod 9 in codicis Canonici Graeci 109 fol. 186v, 4.1.86 in interpretatione Latina Iani Cornari Lugduni a. 1549 prolata, e qua sola adhuc innotuit, designatur, habes dum iustam editionem expectes. Codex ille, qui Oxonii in Bibliotheca Bodleiana conservatur, recentissimus quidem neque optimae notae attamen Graecus est; de aliis codd. libri 13 Zervos consulendus. Fragmentum fortasse Pher. Leriio tribuendum, cf. *FGrHist* 475 F 2.

6 Hic Piso quis fuerit ignotum, sed fons est fragmenti 9 Μενέλαος] alterum eius fr. invenitur apud Galenum, *Π. ἀντιδότων* 2 (14.143 Kühn (ed. 1827))

ἀμύνεται καὶ ἐπιπηδᾷ τοῖς τοιαῦτα πράσσουσιν. Σιμωνίδης φησὶ τὸν ταῶν προγνῶντα φαρμακείαν γεγεννημένην ἔλθειν εἰς τὸν τόπον καὶ βοᾶν καὶ πτερύσσεσθαι καὶ ἀποσκεδαννύειν ἀπὸ τῶν ἀγγείων τὴν φαρμακείαν, ἢ ἀνορύσσειν ἐάνπερ ὑπάρχη κατὰ γῆς ἢ φαρμακεία. Ἀριστόδημος δὲ φησὶ τὸν ἰχνεύμονα ἐν οἰκείᾳ τρεφόμενον τὰς κατὰ γῆς κεχυμένας φαρμακείας ἐπιγινώσκειν. Φερεκύδης δὲ ἱστορεῖ τὸν ἄρσενα ψιττακὸν τηρεῖν καὶ ἐλέγχειν καὶ κατηγορεῖν ὀνομαστὶ τῶν ποιούντων ἢ εἰσφερόντων ἐν τῇ οἰκείᾳ τὰ τοιαῦτα.

1 ταῶν cod. 4 Ἀριστόδημος] *FGrHist* 383 potius quam 22

(Clem. Al. *Strom.* 5.44.2 (2.355.16 Stählin–Früchtel–Treu) = *FGrHist* 3 F 174 = *FGrHist* 475 F 1, Pher. Syrio tributum, Atheniensis vix est; fortasse Leri. Vide S. West, *JHS* 108 (1988) 210.)

175

ὁ Ζεὺς δὲ Ἰκέσιος καὶ Ἀλάστορος καλεῖται

Epim. Hom. α 284 (p. 175 Dyck). παρὰ δὲ τὸ ἀλαστῶ ῥῆμα ἀλάστωρ ὁ Ζεὺς, (καὶ) ἐπὶ τῶν χαλεπῶν τι πρᾶσσόντων. παρηκτική δὲ ἢ εὐθεία παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν. Αἰσχύλος Ἰξίονι "πρευμενὴς ἀλάστορος"· καὶ Φερεκύδης "ὁ Ζεὺς—καλεῖται."

2 χαλεπὸν Dindorf ed. Aesch. (18512) 1.267: χαλεπῶν cod. 2 sq. παρὰ τὴν Cramer: παρὰ τὸ cod. 3 Ἰξίονι ("μέγαν ἀλάστορον" (fr. 92a Radt) καὶ Εὐμένει (236)) "πρευμενὴς ἀλάστορα"· καὶ κτλ. Nauck² ad Aesch. fr. 92 coll. *Anecd. Bach.* 1.74.17; oblocutus est Dyck, *MH* 46 (1989) 1 sq.

Hinc Lentz, Hdn. Π. καθ. προσφδ. 1.199.4.

(*Etym. Gen.* (AB) β 164 Berger (*Etym. Magn.* 202.49, *Etym. Sym.* β 140 Berger) s.v. Βοηδρομιῶν = *FGrHist* 3 F 176 = *FGrHist* 333 F 2 pseudepigraphum Antiochi est; citatur Pherecydes ἐν τοῖς Αὐτόχθοσι, qui dicuntur test. 2 περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις ἵεσσε, itaque aliud atque historias hic obvias, quae totam Graeciam comprehendunt.)

177

(τὴν σελήνην ἀμβροσίαν ἀνιείσαν τρέφειν τοὺς θεούς)

Plut. *De fac.* 24 p. 938b (71.5 Hubert–Pohlenz) = *Vorsokr.* 7 B 13a = Pher. Syr. fr. 75 Schibli = *FGrHist* 333 F 5. εἰ μὴ νῆ Δία φήσομεν, ὥσπερ ἢ Ἀθηνᾶ τῷ Ἀχιλλεῖ νέκταρός τι καὶ ἀμβροσίας ἐνέσταξε μὴ προσιεμένῳ τροφήν, οὕτω τὴν σελήνην, Ἀθηνᾶν λεγομένην καὶ οὖσαν,

τρέφειν τοὺς ἄνδρας ἀμβροσίαν ἀνιείσαν ἐφημέριον, ὡς Φερεκύδης ὁ παλαιὸς οἶεται σιτεῖσθαι τοὺς θεοὺς.

1 ἀνιείσαν Emperius, *Opuscula philol. et histor.* (1847): ἀνείσαν codd. 2 τοὺς Wyttenbach: αὐτοὺς codd.

Pherecydes 'antiquus', nisi pseudepigraphus est (vide Jacoby, *Abhandlungen* 140 n. 137), potius Syrius quam Atheniensis (cf. testt. 1, 1A, 4-6; contra autem testt. 7, 8, Hec. test. 17), sicut illius exspectaveris esse miram theologiam.

(Schol. in Aristid. *Panathenaicum* (313.20 Dindorf) = *FGrHist* 3 F 178 = *FGrHist* 333 F 3 necnon 320.1 = *FGrHist* 3 F 179 = *FGrHist* 333 F 4 ubi Pherecydes Antiochusque simul afferuntur huius sunt. Fragmento 179 addas Tzetis Schol. ad *Posthomerica* 512 ed. post F. Jacobs (ed. *Posthomerica* 1793) M. Papathomopoulos, *Nouveaux fragments d'auteurs anciens* (Ioanninae, 1980) 55 sq.).

180

(ὁ Στροφίος Ἀναξιβίαν ἔγημε τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς Πυλάδης)

Schol. (MTB) Eur. *Or.* 1233 (1.211.3 Schwartz). "ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ . . . / Ἀγάμεμνον"· παρόσον ὁ Στροφίος Ἀναξιβίαν (τὴν) Κυδραγόρας ἔγημε τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἐγένετο Πυλάδης, ὥς φησι Φερεκύδης. ἢ ἐπεὶ ὁ Στροφίου πατὴρ Κρίσος Ἀτρέως θυγατέρα ἐγάμει αὐτὴν τὴν Κυδραγόραν.

2 Στροφίος West: Στρόφιος codd. (τὴν) Jacoby; {Κυδραγόρας} Schwartz 4 Φερεκύδης Schwartz: Κράτης codd. (ad corruptelam cf. fr. 144); {Νικοκράτης} Jacoby (*FGrHist* 376 F 6) 5 {αὐτὴν} Schwartz

180A

(ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς)

Ap. Dysc. *Pron.* (92.20 Schneider) = *Vorsokr.* 7 B 11 = Pher. Syr. fr. 71 Schibli. αἱ πληθυντικαὶ {καὶ} κοινολεκτοῦνται κατ' εὐθείαν πρὸς τε Ἰώνων καὶ Ἀπτικῶν ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς. ἔστιν καὶ πιστώσασθαι τὸ ἀδιαίρετον τῆς εὐθείας παρ' Ἰωσὶν ἐκ τῶν περὶ Δημόκριτον (*Vorsokr.* 68 B 29a), Φερεκύδην, Ἑκαταῖον (fr. 360).

2 del. Skrzeczka, *Observationes in Apollonii Dyscoli librum de pronomine* (Progr. Regiomontii, 1847) 22 3 πιστώσασθαι καὶ cod., traiecit Skrzeczka

Et Democritus et Pherecydes ἐν τῇ Θεολογίᾳ ab Apollonio afferuntur p. 65.15 = *Vorsokr.* 7 B 10 = Pher. Syr. fr. 70 Schibli, ut hic quoque possit Pherecydes theologus esse

Pherecydis nomen per coniecturam suppl. Schober in Phld. *Π. εὐσ.* N 242 IVa 6; vide Acus. fr. 18.

POLUS ACRAGANTINUS (*FGrHist* 7)

fl. saec. v exeunte

Testimonium

Poli testimonia, cum praeter *Sudam* nil de mythographia, immo de sophistae arte omnia referant, alibi edenda curavi; vide *Mnem.*⁴ 50 (1997) 27-34. Testimoniis ibi allatis haec addenda amicus Paul Moore benigne monuit: M. Psellus, *Epist.* 27 (Pselli *Scripta Minora* ed. E. Kurtz (Mediolanii, 1941) 2.35); *Theologica* 98 (ed. P. Gautier (Stuttgartiae, 1989) 1.98); *Epist.* 174 (*Bibliotheca Graeca Medii Aevi*, ed. C. N. Sathas, 5: *Pselli Miscellanea* (Lutetiae, 1876) p. 441).

1. *Suda* π 2170 (4.185.20 Adler). Πῶλος, Ἀκραγαντίνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε δὲ Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἰλίον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπῆλλαξε (τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου (test. 3) ἐπιγράφουσι). Νεῶν κατάλογον, Περὶ λέξεως.

2 διδάσκαλος] immo μαθητὴς, cf. Pl. *Phdr.* 267c, Hermiam ad loc. (ed. P. Couvreur, *Hermiae Alexandrini in Platonis Phaedrum scholia* (Lutetiae, 1901) p. 239.12) 4 Νεῶν] Ἑθνῶν Nauck, *Philol.* 5 (1850) 679, cf. Dam. test. 1; traditum defendit Jacoby coll. Eust. *Il.* 285.26

SCAMON MYTILENÆUS (FGrHist 476)

fl. saec. v exeunte

Testimonia

Vocatur Scamon ὁ Μιτυληναῖος semel test. 3 sicut secundum *Sudam* pater Hell. (test. 1). Cum *FGrHist* 476 T 1 (*Suda* σ 531 Σκάμων ὄνομα κύριον) eiecerim, tamen numeros Jacobianos retinui lectoris commodo consulens. Nomen scribitur interdum Σκάμμων (*Suda* loc. cit. cod. V, test. 3, *Suda* φ 787 (= *FGrHist* 476 F 3) codd. AGM, Ath. 14.40 p. 637b (= *FGrHist* 476 F 4) cod. A); Καμῶν Phot. 652.6 = *FGrHist* 476 F 3 (cf. Apostol. 17.89 Κάμων); Στάμων, Σταμών, Στάμης corrupte fr. 1. *Suda* σ 90 Σάνδων Ἑλλανίκου, φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον α' ad Scamonem rettulit Sturz⁴.

2. *Suda* ε 739. Vide Hell. test. 1.

3. Clem. Al. *Strom.* 1.77.1 (2.50.10 Stählin—Früchtel—Treu) unde Eus. *Praep. Evang.* 10.6.14 p. 476c (1.577.14 Mras). Σκάμων μὲν οὖν ὁ Μιτυληναῖος καὶ Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος (fr. 728 Fortenbaugh) Κύδιππος τε ὁ Μαντιεύς (*FHG* 4.376), ἔτι τε Ἀντιφάνης καὶ Ἀριστόδημος (*FHG* 3.311 fr. 13) καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 840 Gigon), πρὸς τούτοις δὲ Φιλοστέφανος (*FHG* 3.32), ἀλλὰ καὶ Στράτων ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς *Περὶ εὐρημάτων* (fr. 145 Wehrli) ταῦτα (sc. ea quae Clemens de barbarorum inventis refert) ἰστορήσαν.

2 Σκάμμων Eus. codd. IO

4 Ἀντιφάνης] Ἀριστοφάνης Eus. codd. BN

Fragmentum

Περὶ Λέσβου

**1

(μητέρα Πριάμου Θόωσαν τὴν Τεύκρου)

Schol. *Il.* 3.250. Vide Hell. fr. 139.

SCYTHINUS TEIUS (FGrHist 13, IEG 2.97)

fl. saec. iv ineunte?

Testimonia

Vocatur Scythinus ὁ Τήϊος test. 1, fr. 1; ἰάμβων ποιητής testt. 1, 2. Scythinus quidam inter patres Anacreontis enumeratur schol. Pl. Phdr. 235c, *Suda* α 1916; si quid ibi veri latet, Scythinum consanguineum, etiam filium Anacreontis esse dicas, sed et ceterorum nominum ratio habenda est et Simonides genealogus (test. 1) nepos poetae 'secundum aliquos' esse dicitur.

1. Steph. Byz. s.v. Τέως. πόλις Ἰωνίας . . . ἀφ' οὗ "Πρωταγόρας ὁ Τήϊος" (Eup. fr. 157.1 Kassel—Austin) καὶ Σκυθῖνος ἰάμβων ποιητής. {Τήϊος}

1 ὁ om. PQ 2 sq. post ποιητής distinguunt PQ ut supra; Τήϊος delevi; "Σκυθ.—Τήϊος" Jacoby

2. Diog. Laert. 9.16 (2.444 Long). Ἰερώννυμος δὲ φησι (fr. 46 Wehrli) καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκείνου (sc. Ἡρακλείτου, *Vorsokr.* 22 A 1) λόγον διὰ μέτρου ἐκβάλλειν.

Fragmentum

Ἱστορίη

1

Ἡρακλῆς λαβὼν Εὐρυτον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρους πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων. <καὶ> Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε ληϊζομένους, καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν τὴν Τρηχινίην καλεομένην

Ath. 11.5 p. 461f (3.5.23 Kaibel). De Cylicranibus agitur. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σκυθῖνος ὁ Τήϊος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἱστορίῃ λέγων οὕτως: "Ἡρακλῆς—καλεομένην."

(Scyth.) 2 <καὶ> Κυλικρῆνας Kaibel post Meineke (ed. 1858) (Κυλικρῆνας <δ>): κυλικρινας A, -κράνας supra scripto i CE

(Ath.) 2 Ἱστορή A

SIMONIDES CEUS

(FGrHist 8)

fl. ante bellum Peloponnesiacum

Testimonium

Vocatur Simonides ó γενεαλόγος fr. 1, 2.

1. *Suda* σ 442 (4.362.18 Adler). Σιμωνίδης Κείος· θυγατρίδοῦς κατὰ τινος τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης (556/5–468/7). γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν (a. 431). καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γ'. *Εὐρήματα ἐν βιβλίοις γ'.*

Nepos Simonidis poetae etiam in marmore Pario *FGrHist* 239 sub ep. 49 (489/8 a.C.) Σιμωνίδης ὁ Σιμωνίδου πάππος τοῦ ποιητοῦ, ποιητῆς ὧν καὶ αὐτός, ἐνίκησεν Ἀθήνησι nominatur, si recte intellexit Wilamowitz, *Sappho und Simonides* (1913) 139 n. 2 πάππος errorem esse pro θυγατρίδοῦς (vel υἱοῦς); sed num nepos ille (poeta et ipse) idem sit atque genealogus (nepos tantummodo 'secundum aliquos'), dubitandum.

Fragmenta

Sola exhibeo quae Simonidi τῷ γενεαλόγῳ attribuuntur, nam paene certum mihi videtur omnia Simonidi nude attributa poetae esse. Plura de hac quaestione in commentario invenies.

Frr. 1–2. Sine libri titulo tradita

1

(Ἰώνου θυγατέρας δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν)

Etym. Gen. AB (*Etym. Magn.* 479.47) unde Tzetz. ad Lycoph. *Alex.* 355 (137.28 Scheer). Ἰωνὺς· Ἰωνία ἢ Ἀθηνᾶ εἴρηται παρὰ τοῖς Θετταλοῖς, ἀπὸ τινος πόλεως Ἰωνος. φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης Ἰώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν, ἃς ἐξηλωκυίας τὴν ὀπλομαχικὴν εἰς ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλας χωρῆσαι, καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς.

2 Ἰωνὺς καὶ Ἰτ. *Magn.*, Tzetz. 3 Θεσσαλικοῖς *Gen.* post Σιμ. distinxit *Gen.*
4 Ἰωνίου Tzetzis Ἰοδάμειαν fere Tzetzis cod. a 5 ἀλλήλας *Gen.* (coniecerat Sylburgius (ed. 1594)): ἀλλήλους cett 6 ad finem affert *Gen.* A Ap. Rhod. 1.550 sqq., e cuius scholiis plenioribus cetera hausta sunt

(Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ὁ Σάμιος Ἀγκαῖος)

Schol. (L+) Ap. Rhod. 2.865–72b (192.24 Wendel). “Ἀγκαίῳ . . . / . . . ὃν Ἰμβρασίῳσι παρ’ ὕδασιν Ἀστυπάλαια / τίκτε Ποσειδάωνι”. ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ὁ Σάμιος Ἀγκαῖος ἦν παῖς, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναὺν μετὰ τὴν Τίφυος τελευτὴν, καὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ.

XENOMEDES CEUS (FGrHist 442)

fl. saec. v parte post.

Testimonia

Vocatur Xenomedes ὁ Κεῖος test. 1 (em.), cf. 2; ἀρχαῖος συγγραφεὺς test. 1, cf. 2; γέρων et πρέσβυς fr. 1.66, 76: haud scio an aliquid e Xenomedis prologo repetant. Liber appellatur μνήμη μυθολόγος fr. 1.55.

1. Dion. Hal. *Thuc.* 5.1. Vide Hec. test. 17a.

2. *P.Oxy.* VII 1011 fol. I^r = Callim. *Aet.* III fr. 75.53 sqq., 74 sqq. Pfeiffer. Vide fr. 1.

Fragmenta

Frr. 1–3. Sine libri titulo tradita

1

(περὶ Κυδίππης καὶ Ἀκοντίου ἱστορία)
(νύμφαι Κορύκλαι· Ὑδροῦσσα)
(Κιρώδης?)
(Κᾶρες, Λέλεγες)
(Φοῖβον καὶ Μελίης Κέως)
(Τελχίνες, Δημῶναξ, Μακελώ, Δεξιθέη)
(τείχισσε Μεγακλῆς Κάρθαιαν . . . Εὐπυλος . . . πολίεθρον
Ἰουλίδος . . .
Ἀκαῖος Ποιήσαν . . . ἄστυρον Ἀφραστός Κορήσιον)

P.Oxy. VII 1011 (saec. iv exeuntis p.C.) fol. I^r (vv. 1–41), I^r (vv. 42–77) ed. Hunt = Callim. *Aetia* III fr. 75 Pfeiffer. Accedit *P.Oxy.* XIX 2213 fr. 11a–c qua servantur partes versuum 50–8.

Testimonia: in universum Aristacnet. *Epist.* 1.10, *Ov. Her.* 20–1 3 schol. (L, MR) *Soph. Ant.* 629 14 (ψευδόμενοι—φημίζομεν) schol. (LP) *Ap. Rhod.* 1.1019 34 (ἐπ' οὐρεος ἀμβόνεσσιν) *Etym. Gen.* AB apud Reitzenstein *Etym.* 20, *Etym. Magn.* ibid. p. 234, *Etym. Sym.* ibid. p. 273, *Etym. Gud.* 111.18 De Stefani s.v. ἄμβων 46 (σφυρὸν Ἰφίκλειον) schol. Londinensia in Dion. Thracem, 532.4 Hilgard

ἤδη καὶ κούρωι παρθένος εὐνάσατο,
τέθμιον ὡς ἐκέλευε προνύμφιον ὕπνον ἰαῦσαι
ἄρσενι τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.
Ἥρην γάρ κοτέ φασι—κύνον, κύον, ἴσχεο, λαιδρέ
5 θυμέ, κύ γ' αἰείη καὶ τά περ οὐχ ὁσίη·
ὦναο κάρτ' ἔνεκ' οὐ τι θεῆς ἴδες ἱερὰ φρικτῆς,
ἐξ ἂν ἐπεὶ καὶ τῶν ἥρυγες ἱστορίην.
ἡ πολυῖδρ' εἴη χαλεπὸν κακόν, ὅστις ἀκαρτεῖ
γλώσσης· ὡς ἐτεὸν παῖς ὅδε μαῦλιν ἔχει.
10 ἡῶι μὲν ἔμελλον ἐν ὕδατι θυμὸν ἀμύξειν
οἱ βόες ὀξείαν δερκόμενοι δορίδα·
δειελινῇ τὴν δ' εἰλ[λ]ε κακὸς χλός, ἡλθε δὲ νοῦκος,
αἶγας ἐς ἀγριάδας τὴν ἀποπεμπόμεθα,
ψευδόμενοι δ' ἱερὴν φημίζομεν· ἡ τότ' ἀνιγρή
15 τὴν κούρην Ἀ[ιδ]εω μέχρις ἔτ{ε} ἤξε δόμων.
δεύτερον ἐστόρνυντο τὰ κλισμῖα, δεύτερον ἡ πα[τ]ρ[ι]ς
ἐπὶ τὰ τεταρταίω' ἡ μῆνας ἔκαμνε πυρί.
τὸ τρίτον ἐμνήσαντο γάμον κάτα, τὸ τρίτον αὐτ[ι]ς
Κυδίππην ὀλοὸς κρυμὸς ἐσφάκατο.
20 τέτρατον [ο]ὐκέτ' ἔμεινε πατήρ ἐ . . . φ . . . ο . . . [Φοῖβον· ὁ δ' ἐννύχιον τοῦτ' ἔπος ἠυδάσατο·
“Ἀρτέμιδος τῇ παιδὶ γάμον βαρὺς ὄρκος ἐνικλᾷ·
Λύγδαμιν οὐ γὰρ ἐμὴ τῆμος ἔκηδε κάσις
οὐδ' ἐν Ἀμυκλαίῳ θρ[ύ]ξιν ἐπλεκεν οὐδ' ἀπὸ θήρης
25 ἔκλυζεν ποταμῷ λύματα Παρθενίῳ,
Δήλῳ δ' ἦν ἐπίδημος, Ἀκόντιον ὁππότε σὴ παῖς
ὦμοσεν, οὐκ ἄλλον, νυμφίον ἐξέμεναι.
ὦ Κήρυξ, ἀλλ' ἦν με θέλ{ε}ς(η)ς κυμφράδμονα θέσθαι,
. . .]ν . . . τελευτήσεις ὄρκια θυγατέρος·

Papyrus denuo inspexi. 3 ἄρσενι pap.: αὐτίκα schol. *Soph.* 4 ἴσχεο 5 ὁσίη; Graindor *Musée Belge*, 15 (1911) 49 sqq. 6 κ vel γ, tum τ vel γ; κάρ(θ') Hunt, (μ)άργ' Wilamowitz apud Hunt 7 ἐξανεπεί man.¹, ἐξενέπειν man.²; ut supra divisit Housman, *Classical Papers* 2.798, cf. 802 (1910); ἐξενέπειν—ἥρυγες Hunt dub.; φρικτῆς ἐξενέπειν Arnim, Headlam, et Knox, *Herodas: The Mimes and Fragments* (1922) ad *Herod.* 8.79 ἱστορίην 8 ἴδρ κακόν· ος 9 post γλώσσης interpunxit Hunt 9 sq. ad marg. sinistr. inter hos vv. signum)) 11 sq. post δορίδα interpunxit Platt; post δειελινῇ Hunt 12 ἡλθε dispexit Lobel 14 φημίζομεν 15 suppl. Crusius, *Lit. Zentralblatt* (1910) 556 sqq., Housman loc. cit. 17 -i add. man.² 18 κάτα Pfeiffer (ed. 1921); κοτῆ Hunt ('= 'tandem'?' Pfeiffer) 19 fort. κανμός Lobel 20]υκετ' post ε litt. 4–5; post φ litt. 1–2; post ο fort. γ tum litt. 2; ἐς Δέλφιν ἄρ[α]ς Hunt 21 ἐμύχιον coni. Pohlenz *Hermes* 54 (1919) 442 23 τῆμος dispexit Pfeiffer (coniecerat Platt *BPhW* (1910) 477) 25 λύματα dispexit Wilamowitz apud Hunt -i add. man.² 28 dispexit Pfeiffer μεθελες pap.: corr. Pfeiffer (in addendis ed. 1923) 29 πάλντα Hunt; 'vix recte (adverb. expectes quod significet αὐτίκα, τάχα, v. etiam paraphr. Aristaeneti)', Pfeiffer; 'fort. νό]ν γε' idem in addendis

- 30 ἀργύρω οὐ μόλιβον' γὰρ Ἀκόντιον, ἀλλὰ φαεινῶι
ἤλεκτρον χρυσῶι φημί σε μειζέμεναι.
Κοδρεΐδης κύ γ' ἄνωθεν ὁ πενθερός, αὐτὰρ ὁ Κεῖος
γαμβρός Ἀρισταίου [Ζη]γὸς ἀ[[μ]]φ' ἱερέων
Ἰκμίου οἶσι μέμ[η]λεν ἐπ' οὐρεος ἀμβώνεσσιν
35 πρηύνειν χαλ[ε]πὴν Μαΐραν ἀνερχομένην,
αἰτεῖσθαι τὸ δ' ἄημα παρὰ Διὸς ᾧ τε θαμεινοί
πλήσσονται λινέαις ὀρυγες ἐν νεφέλαις.
ἦ θεός· αὐτὰρ ὁ Νάξον ἔβη πάλιν, εἶρετο δ' αὐτήν
κούρην, ἣ δ' ἂν ἐτώς πᾶν ἐκάλυψεν ἔπος
40 κῆν αὖ σῶς. ἔτι λοιπόν, Ἀκόντιε, σ[[ε]]εῖο μετελθεῖ(ν)
ῥηνιδιὴν ἐς Διονυσιάδα.
χῆ θεὸς εὐορκεῖτο καὶ ἡλικες αὐτίκ' ἔταίρης
(ῆ){ε}ιδον ὑμνηαίους οὐκ ἀναβαλλομένους.
οὐ σε δοκέω τημοῦτος, Ἀκόντιε, νυκτὸς ἐκείνης
45 ἀντί κε, τῆ{ε} μίτρης ἡψαιο παρθενίης,
οὐ σφυρὸν Ἰφίκλειον ἐπιτρέχον ἀσταχύεσσιν
οὐδ' ἂ Κελαωνίτης ἐκτεάτιστο Μίδης
δέξασθαι, ψήφου δ' ἂν ἐμῆς ἐπιμάρτυρες εἴεν
οἴτινες οὐ χαλεποὺ νήϊδες εἰσι θεοῦ.
50 ἐκ δὲ γάμου κείνοιο μέγ' οὐνομα μέλ[ε]ν ν[ε]έσθαι·
δὴ γὰρ ἔθ' ὑμέτερον φύλον Ἀκοντιάδαι
πουλὺ τι καὶ περίτιμ[ον] Ἴουλίδι ναιετάουσιν,
Κεῖε, τεὸν δ' ἡμεῖς ἱμ[ε]ρον ἐκλύομεν
τόνδε παρ' ἀρχαίου Ξ[ε]νο[μ]ή[δε]ος, ὅς πο[τε] πᾶσαν
55 νῆσον ἐνὶ μνήμῃ κάτθετο μυθολό[γ]ω[ν].

30 ἀργυρονουμολιβωί man.¹; add. man.² acc. -λί- (h.c. -μόλι-) et ν super ω (dispexit Pfeiffer), unde ut supra em. idem 31 μιξ- 33 [Ζη](ν)ος Housman loc. cit.; ν in papyro legit recte Pfeiffer [[μ]] et ἱερέων perspexit Pfeiffer, *Philol.* 93 (1938) 69 (ε in -ρε- sub linea scripta est); coniecerat Housman 36 θαμεινοί Hunt 39 ἀν' ἐτώς distinxit Kapp, *Philol.* 84 (1928) 174 coll. Hsch. ε 6477 ἐτά· ἀληθῆ; idem vel ἀν' ἐτ(ε)ώς Vitelli, *Bull. soc. arch. d'Alex.* 23 (1929) 301; contra dixerant Housman loc. cit. 805 et Diels per litteras ad Vitelli 1910 teste Pfeiffer; ἀνὰ τῷ Knox, *CR* 27 (1913) 120 et Brinkmann, *RhM*² 72 (1917/18) 476 40 κῆν αὖ σῶς distinxit Schwister apud Brinkmann; atramentum inveni super alterum c, sed incertum est quid velit; hasta transversa et fort. alia pars rotunda eiusdem litterae ad sinistram descendens; γ, c? signum distinctionis? accentus? ετ[] vel οτ[] legebant Grenfell-Hunt, unde δ τ[ε] Housman loc. cit. 805; at summa pars litterae ι (a man.² depictae, ni fallor) visu clara est μετελθῆ Hunt, *BPhW* 30 (1910) 574; -εἰ(ν) in editione; εἰ lego egomet potius quam η, nec signum ullum brevitatis lacunam post 40 ind. Graindor 41 'init. valde incert., tertia littera fort. potius γ vel π quam τ, quarta et quinta litt. αἰ vel λῆ vel δῆ, sequitur fort. τ (?), tum η: εσταιτην Hunt (ἐπλ(ε)ι *BPhW* l.1.), Pfeiffer in marg. inf. dext. μ (versuum numerus; debuit λθ) 42 in marg. sup. sin. ρνβ (h.c. pag. 152) 'χ' fort. man.¹ 43 (ῆ){ε}ιδον Wilamowitz apud Hunt: εἶδον tuetur Lobel; εἶπον Pfeiffer in addendis 45 της pap.: em. Murray apud Hunt 47 κεληνιτης 50 μέλλεν εἰ(ε)σθαι Crusius, Brinkmann; εἰ(π)εσθαι Platt 52]οῦ[*P.Oxy.* 2213 55 γω· *P.Oxy.* 2213

- ἀρχ[[ο]]μενος ὥς νύμφησι[ν] ἐ[ν]ναίετο Κωρ[υ]κίη[σιν],
τὰς ἀπὸ Παρνησσοῦ λίς ἐδίωξε μέγα[ς],
Ὑδροῦσσαν τῷ καὶ μιν ἐφήμιαν, ὥς τε κ[υ]μ[ι]ρω[
]ο . . . θυσ[]το . . . ὥκεεν ἐν Καρύαις·
60 ὦ[ς] τε μιν ἐννάσσαντο τέων Ἀλαλάξιος αἰεὶ
Ζεὺς ἐπὶ καλπίγγων ἱρὰ βοῇ δέχεται
Κᾶρες ὁμοῦ Λελέγεσσι, μετ' οὐνομα δ' ἄλλο βαλέ[ι]ς[θ]αι
Φοίβου καὶ Μελίης ἱνις ἔθηκε Κέως·
ἐν δ' ὕβριν θανάτον τε κεραύνιον, ἐν δὲ γόητας
65 Τελχίνας μακάρων τ' οὐκ ἀλέγοντα[[ς]] θεῶν
ἡλεὰ Δημόνακ[[α]]τα γέρων ἐνεθήκατο δέλ[τ]οις
καὶ γρηὺν Μακελῶ, μητέρα Δεξιθέης,
ἃς μούνας, ὅτε νῆσον ἀνέτρεπον εἶνεκ' ἀλ[ι]τ[ρ]ῆς
ὕβριος, ἄσκηθεῖς ἔλλιπον ἀθάνατοι·
70 τέσσαρας ὥς τε πόληας ὁ μὲν τείχιςσε Μεγακ[λ]ῆς
Κάρθαιαν, Χρυσούς δ' Εὐπ[ν]λος ἡμιθέης
εὐκρηνον πτολίεθρον Ἰουλίδος, αὐτὰρ Ἀκαί[ο]ς
Ποιήσαν Χαρίτων ἱδρυμ' εὐπλοκάμων,
ἄστυρον Ἀφρατος δὲ Κορή[ς]ιον, εἶπε δέ, Κεῖε,
75 ξυγκραθέντ' αὐταῖς ὀξύν ἔρωτα σέθεν
πρέσβυς ἐτητυμῆ μεμελημένος, ἔνθεν ὁ πα[ι]δός·
μῦθος ἐς ἡμετέρην ἔδραμε Καλλιόπην.

56 κησι[] *P.Oxy.* 1011, κηΐζω[] *P.Oxy.* 2213 57]· *P.Oxy.* 2213 58 τῷ Platt
ω: in *P.Oxy.* 2213 accentus u.v. scriptus est; Κησίδης Murray apud Hunt; Κηρή[νης] / νήξ (sic
enim volebat, non νήξ) Hollis, *ZPE* 86 (1991) 11-13 post Storck, *Die ältesten Sagen der Insel
Keos* (Diss. Gissae, 1912) 7, Gunning, *De Ceorum fabulis antiquissimis quae est. sell.* (Diss.
Amstelodami, 1912) 1.13, Huxley, *GRBS* 6 (1965) 237 sq. 59 ῆ]ρωσ Barber, *CR*² 5
(1955) 241 ἐϋς(ς)ίτοις Hollis post Barber 62 μ sub linea man.¹, ut vid. em.
Lobel; noluerat Hunt qui καλεῖσθ[αι] coni. 68 ἐκ' αλ vel αδ; suppl. Wilamowitz apud Hunt
ita monentem: 'though the supposed mark of elision is quite doubtful' 71 χρεῖσιν δ' (vel
χρσ-) pap.: em. Wilamowitz (qui Κρισούς simul proposuit) apud Hunt et Εὐπ[α]λος (*IG* XI
5.219) et Εὐπ[ο]λος (*IG* IX 2.1062) idonea esse monuit Pfeiffer 72 suppl. e.g. Pfeiffer
(ed. 1921); Ἀκαί[ρος] von Arnim 73 ἱδρυμ' Wilamowitz apud Hunt, at prorsus incertum;
littera prima potius ε vel θ; ἔρωμα (=έρωμα) Knox (ῆ δρύμ' idem, *Herodas* p. 24.5) 74 καρ-
pap.: corr. Hunt 'fin. versus omnino incertus', Pfeiffer 76 -μῆς Hunt παιδ[ος] ut
vid. tum doc supra scriptum man.¹ 77 sequitur in marg. dextra ad l. 78 coronis initium
fabulae proximae indicans

2

(Ἀθηνᾶ Ταυροπόλος)

Schol. (RΓ) Ar. *Lys.* 447a (p. 25 Hangard). "νῆ τὴν Ταυροπόλον". οὕτω
τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ θεῶν
(*FGrHist* 244 F 111a) ἐκτίθεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω
καλοῦσιν, ὥς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

(Ἀμισώδαρος Καρίας δυνάστης οὐ τὴν θυγατέρα ἔγημε
Βελλεροφόντης)

Schol. (T) *Il.* 16.328 (4.237.54 Erbse). “Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν /
θρέψεν ἀμαιμακέτην”. οὗτος Καρίας δυνάστης, οὐ τὴν θυγατέρα ἔγημε
Βελλεροφόντης, ὡς Ξενομήδης(ς) ἔφη.

3 corr. Bekker (ed. 1825) suppl. Dindorf ad fr. 2 (ed. schol. Ar. 1838)

**4

τὰ γὰρ θάλλοντα <ἔθελγον> καταρραίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς
Στυγὸς καὶ αὐὰ ἐποιοῦν †ἔως φυτῶν† βασκαίνοντες

Ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων *Anecd. Ox.* 2.447.34 (*Suda* θ 103 (2.689.24
Adler)) = *Etym. Gud.* 257.17 Sturz = *Etym. Gen. AB* (*Etym. Magn.*
445.8). θέλγειν . . . Ξενομήδης δὲ ὁ τὰ Κεῖα γράψας ἐτυμολογεῖ καὶ τοὺς
Τελχίνας, ὅτι Θελγίνες ἦσαν. “τὰ γὰρ θάλλοντά” φησι “†βασκαίνοντες τοῖς
5 ὕδασι—βασκαίνοντες.”

(Xenom.) 1 θάλλοντα] θέλγοντα *Anecd. Ox.*, *Gud.*; θάλλοντα <ἔθελγον> Erbse, Paus. Att. τ 18
καταρραίνοντες Lobeck op. cit. 1191 coll. Strab. 14.2.7 οὗς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας †θείω
(ληίων Lobeck dub.) καταρραίνοντας (sic apogr.: καταρρέοντας vetustiores) τὸ τῆς Στυγὸς ὕδαρ
ζῶων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν, Zenob. 5.41 καὶ γὰρ τῷ τῆς Στυγὸς ὕδατι τὴν γῆν καταρρέοντας
ἄγονον (v.l. ἄρνον; ἄκαρπον Lobeck) ἐποιοῦν: βασκαίνοντες *Anecd. Ox.*, *Suda*; ἐνόντα *Gud.*
2 Στυγὸς F. Junius, *Catalogus architectorum, mechanicorum, sed praecipue pictorum, statuatio-*
rum, caelatorum, tornatorum, aliorumque artificum (1694) 204 coll. Strab.: φύσεως codd. καὶ
om. *Suda* αὐὰ] αὐὰ *Gud.*, αὐὰ rell.; ἄγονα Erbse, cf. Zenob.

(*Anecd. Ox.*, *Suda*, *Etym.*) 3 sq. Ξενομήδης—ὅτι] nil nisi τελχίνες *Anecd. Ox.*, *Suda*
3 Ξενομήδης Dindorf apud Lobeck, *Aglaophamus* (1829) 1358: ἐνομήδης *Gen.*, *Magn.*, ἐνομήδης
Gud.; Ἐπιμενίδης Sturz apud Gaisford Κεῖα Dindorf: θεῖα codd. 4 Θελγίνες] τελχίνες
Anecd. Ox., *Suda*, τελγίνες *Gud.* in ἦσαν desinunt *Gen.*, *Magn.*

Cf. Eust. *Od.* 1391.13. Hinc Erbse, Paus. Att. θ 4, τ 18.

EPIMETRUM

Auctarium lectionum in scholiis Homericis

Hic exhibui lectiones scholiorum quae ad contextum fragmentorum
constituendum minime contulerunt, multum autem ad naturam
codicum intellegendam rationemque quae inter eos intercedat. De
codicibus ipsis in praefatione disserui, quo loco discas etiam unde
notitiam omnium habui. In lectionibus referendis lemmata omisi,
necnon orthographica pleraque, ν quod dicitur ἐφελκυστικόν, iota
adscriptum vel subscriptum, spiritus ceterique accentus.
Compendia non notavi nisi quae ad lectionem veram vel corruptam
pertinebant, e.g. ad *Od.* 4.22, ubi intellege M, cum παρὰ per
compendium in exemplari suo scriptum (cf. H) perperam legisset,
περὶ sine compendio scripsisse.

1. In Iliadem

1.52 (Andr. fr. 10)

4 συναγαγὼν . . . Ἡρακλῆς I.a στρατιὰν A 5 τὸν om. A Ἡρακλεῖ] αὐτῷ I.a
7 ἐξήτει VI.a 8 Λικύμνον C, -νίου I.a τοῦ πατρὸς Ἀργεῖου φοβουμένου I.a Οἰωνον A,
Ἰωνῶν I.a Λακεδαίμονος V 10 οὐ—ἔως] καὶ μὴ διδόντος I.a τοῦ προΐεσθαι V
11 ὄμωσεν A αὐτοῖς V συμπερούσης A τῷ om. VI.a 13 τῆς τοιαύτης H
14 παρὰ ἄδρω C

2.105 (Hell. fr. 157)

3 ἔχων ante ἐκ H 4 ἱκανῶς I.a 5 ἀγαπωμένη A 6 μήπως om. R
7 πρεσβυτάτους A 9 ἐφυγάδευσε om. C 11 Πίσσης] χώρας H

2.494 (Hell. fr. 51a)

10 ἐλαθείσης HVI.a τὸ πυθόχρηστον A 16 ἦλθεν A 19 χρῆται V 21 τὰ
δεξιὰ A p. 180.2 Φωκείων A 4 βουκόλοις V 7 ἀνεκλήθη AI.a
12 κρήνης δ] κρήνισσος A 13 Ἄρεος HVI.a hic et infra 18 σπεῖρειν ἀφ’ οὗ A
19 ἐγένοντο μὲν H

3.75 (Hell. fr. 36b)

2 Ἰασος ubique C praeter Ἰάσου sub finem; Ἰασός ubique cett. praeter A (Ἰασος)
4 διείλαντο C 6 Ἐράσινον A 8 τελ. τῶν δ’ αὐτῶν C 12 τὸ Ἄργος μὲν A
15 Ἀργονικοῖς A

3.144 (Hell. fr. 168c)

7 sq. τὴν Ἑλένην post νέαν Ge 8 νέαν οὖσαν H 7 πόλιν τῆς H Αἰθρα Ge
9 Πιτθέος A 8 παραγίγνεται I.a 11 Αἰθραν δε] καὶ αὐτὴν ut vid. H

3.151 (Hell. fr. 140)

3 δὲ om. R; ἀδελφοῦ δὲ τοῦ Πριάμου H 4 ἢ om. C ἐποίησεν] ἔτεκεν I.a υἱὸν τὸν] τὸν υἱὸν AGc; υἱὸν *B; τὸν CHR 5 sq. τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς H; τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ *BGe

3.250 (Hell. fr. 139)

p. 206.2 μὲν om. A 3 Θόωσαν] Θύωσαν H, Θόασαν I.a

5.64 (Hell. fr. 142)

5 προσανέχειν VI.a 6 ἀπωλέσωσιν A τε om. VI.a

5.126 (Pher. 97). Vide ad Pher. loc.

6.153 (Pher. 119)

Ad init. libri HV, ad v. 153 ALaGe; ad 153 etiam C, cuius conversionem infra vide
5 ἐπιδεικνύ(ειν) A 8 τότε] τοῦτο A 11 αὐτ(όν) A, αὐτῇ Ge τὸν om. A
12 'μεθίστην A (nicht so, wie Dindorf angiebt (μεθίστησιν))', Ludwig; μεθίστησιν equidem lego
14 κυλίνδιν A 15 πρὸς τῷ AGc 14 Φερεκύδη La; compendio H

Paulo aliter C: Ζεὺς Αἰγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα ἐκ Φλιοῦντος περὶ τὸν γενομένου εἰς Οἰνώνην διεκόμισεν διὰ τῆς Κορίνθου. Σίσυφος δὲ ζητοῦντι τῷ Αἰσωπῷ τὰ τῆς ἀρπαγῆς ἐμήνυσεν καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὄργην τὸν Δία παρεσκεύασεν. πέμπει γὰρ πρὸς αὐτὸν Θάνατον· ὁ δὲ Σίσυφος αἰσθανόμενος τὴν ἔφοδον τοῦτον δεσμοῖς καρτεροῖς συνδεῖ, συνέβανέ τε κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν θνήσκειν μὴδ' ἓνα. ὁ οὖν Αἰδης λοιπὸν αὐτὸν τῷ Θανάτῳ παρέδωκεν, τὸν δὲ Θάνατον ἀπέλυσε τῶν δεσμῶν. πρὶν δὲ ἀποθανεῖν ὁ Σίσυφος ἐνετείλατο τῇ γυναικὶ Μερόπῃ τὰ νομιζόμενα μὴ ποιεῖν αὐτῷ ἀποθανόντι· πείσας δὲ Αἰδην, ὡς ἐπὶ μέμψει τῆς γυναικὸς ἀνέβη καὶ γενόμενος ἐν Κορίνθῳ οὐκ ἔτι ἐβούλετο κατιέναι, διὸ παρ' ἑαυτῷ (sic edidit De Marco; δι' ὅπερ αὐτῷ Ludwig, quod etsi non in codice reperitur nihilominus scribi oportet) θανόντι Αἰδης κόλασιν ἐπέθηκε, λίθον διὰ παντὸς ἀναγκάσας εἰς ὕψος κυλίειν. Nulla subscriptio.

7.8 (Pher. fr. 158a)

10 ἀψιμαχίατις (accentu super i altero craso) βενρώτους βωιωτίους πολίταις A 10 sq. τίς ἐκεῖ Ἀρκάσι καὶ Βωιωτοῖς τοῖς αὐτοῦ πολίταις περὶ I.a 11 Βωιωτοῖς R 12 ὅρων γῆς VI.a; γῆς ὅρων A; γῆς ὁρῶν Ge 14 λείαν] λίαν A (hic et infra) δὲ om. V 17 sqq. λόχον—κορίνην] λόχον καθίσας αὐτὸν τε ἀνείλε καὶ τὴν παντευχίαν αὐτοῦ μετὰ τῆς κορίνης ἔλαβεν καὶ τὴν λείαν ἐπανεσώσατο I.a 23 Φερεκύδη La

10.334 (Hell. fr. 123). Vide ad Hell. loc.

11.672 (Pher. fr. 118)

Post fabulam ad v. 709 pertinentem haec exhibet C; post scholium ad v. 751 HRV; post scholium 677c (3.258.91 Erbse) ima pagina A 4 αὐτῶν C 8 στρατεῖαν A 9 λίαν A 10 Φερεκύδη LaGe

11.709 (Pher. fr. 79b)

3 Σειδῶνος R τοῦ Μόλου RVI.a 3 sq. ἐπὶ κλῆν δὲ Ἀκτορες Ge 5 τέσσαρας δὲ χεῖρας om. A χεῖρας et πόδας (6) vice versa tum τὰς ἴσους H καὶ om. VI.a 6 τοὺς ἴσους] ὁμοίως Ge τὸ σῶμα HGe; τὸ (om. V) στόμα RV τοὺς om. H; τοὺς τε C πολεμικοὺς I.a 7 ἀγῶνος Ge 8 ἀνείλεν αὐτοὺς VI.a 9 τὴν Ἰλιον R; τὴν Ἥλιδα Ge Φερεκύδη La

12.1 (Hell. fr. 145)

4 ὥς] ὥσπερ RVI.a 4 sq. περὶ ἀστραγάλων om. A

13.302 (Pher. fr. 41c)

4 οἰκοῦντες H 5 ληστρικώτατον H 7 χαλεπῶς om. R 13 αὐτῇ C 14 ἐβελγεν H 15 τειχομαχίαν H 17 οὖν μὲν AGc 18 τοὺς Θήβας H, τοῖς Θηβαίοις Ge

14.119 (Pher. fr. 122b)

Ima pagina extra seriem A. Praecedunt haec: εὐσχημόνως ὁ Διομήδης παρεσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν· Τυδεὺς γὰρ ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθουν ἔφαιτο (ἐαυτῷ V; Ἀγρίου Robert, Oidipus (1915) 2.53 n. 61) παῖδας ἔφυγεν. —ιστορία αὐτῇ ἢ ἀληθεστέρα (ita C; fere eadem cett.). Τυδεὺς κτλ. p. 341.1 κατ' αὐτὸν V; καθ' αὐτὸν A (spiritum in talibus collocationibus ita praetermittere solet huius cod. librarius ut praepositionem nomini vel pronomini adiungere videatur); κατ' αὐτὸν *BLa 2 ἐθεατο C τὸν om. Ge ὑπὸ] ἀπὸ A 3 ἀναιρεῖ τούτους καὶ σὺν αὐτοῖς H 4 φεύγων VI.a 6 Φερεκύδη LaGe

14.255 (Pher. fr. 78)

5 Αἰγείον A 6 συνεσχέσθη H κατασφραγίσας VI.a; σφραγίσας Ge 7 αὐτῆς om. C 8 δὲ καὶ] τε H; δὲ ARGc τὸν τε] τὸν A; αὐτὸν τε τὸν H 10 Φερεκύδη CRGe

14.323 (Pher. fr. 13c)

6 Ἀκλμήνης A Ἡλεκτρωνόος A, -ύονος D p. 283.3 -ύονα A, -ύονα D 6 ὑπὸ] παρὰ *B 7 βασιλευόντων] βασιλέων τῶν La 10 δὲ om. *B 15 Φοκεῖς A 20 sq. αὐτοῦ τε Ge 23 -ύονι AD practer I.a (-ύονι) 22 ὁ om. A*BHGe 28 Ἰφικλος A 29 -ύονος A p. 284.1 διασυγκοιμώμενον A 2 ἀνατεῖλε La 3 καὶ om. A'T

16.175 (Pher. fr. 61c)

2 θαλασσικῶν CH

16.235 (Andr. fr. 4)

4 πρῶτον βίου] βίου πρῶτον βίου H 7 ἐξιάσι C, ἐξιάσι A (-σιν) H 8 φιλοπόλεμοι A

18.486 (Pher. fr. 90b)

6 θεοῦ] Διονυσίου H 7 ὁ Ζεὺς om. V; ante ἐλεήσας A 8 Φερεκύδη La; compendio A; ἱστορεῖ Φ. H

18.486 (Pher. fr. 90c)

4 Υἱᾶς A 6 κνηγετούντα C θρηνοῦσι A p. 232.1 ὁ Ζεὺς H 3 καθάπερ εἴρηται La 4 Υἱάδας A 6 ἀπεδίωξε C 7 'in schol. ed. Rom. [La] Ἀτλαντιδῶν', Dindorf falso 8 ὦν] ἀφ' ὧν H nec secus in sequentibus 9 Ποσειδῶ A 10 Στεροπὴν A Ἀρεῖ] Ἀρίων H ὦν] ὦν A Οἰνόμαον AC Μερῶπην C δὲ om. H 11 Γλαῦκον A δὲ] ὦν HV, ἦν La

20.145 (Hell. fr. 26b)

10 τεταγμένοι Gc 13 τοὺς μισθοὺς *B 15 ἔπεμψε δὲ V 16 τε om. R
 19 τῷ Λαομέδοντι RVLα 20 αὐτοῦ] Λαομέδοντος *BLα; om. RVGc 28 sq. τὸ
 ἄθλον *B

20.307 (Acus. fr. 39a)

7 sq. ἐμπεσόντος *B p. 25.3 τῶν om. *B 6 τῷ] τὸ A 7 Τρωσὶ συνεμάχει
 *B 8 παρηγόρει post αὐτῶν (9) *B 9 πάντεσσι A 9 sq. ἀπελπίσαντες om.
 *B; πύσαντες C 10 ἀποδώσουσι B

2. In Odyseam

2.190 (Hec. fr. 368A): habet nullus praeter C, qui Eustathium
 1441.11 sqq. brevius refert

3.4 (Hell. fr. 124a)

p. 200.2 Ἰολκοῦ E'I' ἦκεν] ἦλθεν 'T' 2 sq. Μεση- bis EHM

4.22 (Pher. fr. 132)

(Pher.) 1 παρ' Ἀμύκλαν] π(αρά) Μύκλαν H; περὶ τ(ὸν) Μύκλαν M

4.228 (Hell. fr. 153)

3 τοῦ Κανώβου] Κανόβου E 5 Θῶνις] Θεώνοσ M

4.343 (Hell. fr. 150)

4 τὸ γένος s.l.

4.517 (Andr. fr. 11)

5 τὴν Θυέστου] τοῦ Θυέστου τὴν P

4.797 (Andr. fr. 12)

4 Ἄτιος V^a 5 Ὑηπόλην V^a

5.125 (Hell. fr. 135)

4 Κρατρεὸς H, Κράτεος P Ἠλέκτρας] Ἠλέκτρας μὲν Ma 5 υἱὸς om. H ἡρέθη
 MaPaHQ

8.294 (Hell. fr. 71a). Nil referendum.

10.2 (Acus. fr. 34)

8 γόνος Ma 1 γενέσθαι a.c. Ma p. 23.1 Ἰππότου] Ἰππου Ma

10.139 (Hec. fr. 35A). Nil referendum.

10.493 (Pher. fr. 92b). Nil referendum.

11.264 (Pher. fr. 41b)

4 Φλέγυας V^{au}; Φλέγυας V^m; Φλεγῦας V^u δὲ τὴν] γὰρ τὴν M, γοῦν H ἤρμωσε V^{au}

11.266 (Pher. fr. 13b)

4 sq. Electryonis nomen scribunt hic et infra -ύων- V^a, -υών- MX, -υόν- V^{mou}, -ύον- C
 p. 283.1 Ἠλεκτρύωνα] nomen habet X et ante et post ἀκουσίως 5 ὑπὲρ] ὑπὲρ γὰρ M
 6 τοῦτο] τοῦτο καὶ X 9 ταύτῃ] ταύτῃ οὖν X 14 πηυθάνεται V^a τῶν om. V^m
 15 Τηλεβόων codd. κατέκτεινεν] κτείνουεν X 18 φάμενος M 20 sq.
 συνανασθεῖς V^a 21 Ζεὺς] ὁ Ζεὺς X 23 Ἀμφιτρύων] καὶ Ἀ. X 24 Ἀλκμήνη V^u;
 om. C 27 Φερεκύδην M, -δη V^a; compendio CV^{mou}; subscriptionem om. X

11.281 (Pher. fr. 117)

5 Μεσῆνην codd. 8 Φερεκύδην M, -δα V^a, -δη C; compendio V^{mou}

11.287 (fr. Pher. 33)

7 ἀπορούντων X 8 ὑπέσχετο om. X 9 ἄτε] ἄπερ X 10 ἀφικνεῖται] ἀφίκετο
 X βοοὺς V^a δὲ om. M ἐνταῦθα ante φύλακες X 11 ὁ βουκόλος X κλέπτοντα]
 βλέποντα V^u 12 δύο ante θεραπόντων X 14 ἐπεὶ] ὅτε X περὶ V^a
 15 τῶν] τῶν X καταβεβρώκοι ἐν V^a 16 καὶ κελεύει] ὥστε X 17 πρὸς ποδῶν]
 προποδῶν X, tum πρὸ κεφαλῆς 19 κατακλείεται V^m 21 π(ερὶ) τὸν Μελάμπουν X
 22 ἐπισχνοῦνται V^a εἰ] εἰ X 23 γεννήσεως X 25 αἰγυπιοῦ] -υπτι- hic et infra
 MV praeter V^a p. 296.5 ὄρνις X 26 γένοιτο M p. 296.2 διὰ τὸ] διὰ (τὶ) X
 ποιοῦνται V^m 4 δέον X παῖδα M 6 γὰρ] δὲ V^a 8 ἔχει V^a τῷ om. X
 11 Ἄρκτος V^a (η et κ inter se confusis, quod in hoc codice saepius fit) 12 Φερεκύδην V^{au},
 -δη MV^{am}, -δει X

11.321 (Pher. fr. 34a)

2-4 Κέφαλος—Ἐρεχθέως] ὅτι Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως Κέφαλος ὁ Διϊονέως γήμας C
 3 Πρόκριν M ubique 5 θέλον V^m 10 ἑαυτὸν ante καὶ (9) C p. 297.5 συγ-
 κοιμάσαι V^u 20 λέγοντος bis M 23 ὥστερ V^a 28 Φερεκύδην V^{au}, -δη CV^{am};
 compendio M

11.322 (Pher. fr. 148a)

11 Μινοταύρω V^a 12 παρατεθεισόμενος M a.c., V 13 ἀφιγομένον V^a 14 πρὸς
 αὐτὸν post διατεθείσα M 20 περὶ] π(αρά) M p. 353.2 Διονήσου V^a; Διονύσου hic
 et infra 25 MV^{mou} (in 25 p.c. V^o) 26 δὲ om. V^u φασιν om. CV^a 28 Φερεκύδην
 MV^{au}, -δη V^{am}

Gloss. 11.326 (Pher. fr. 170a). Nil referendum.

11.326 (Pher. fr. 170b)

4 Ἀφιάνακτος M 6 τῆς παρθενίας M a.c., τῆς παρθενίαν p.c.; hoc in illud correctum
 referunt add., sed mihi quidem imaginem inspicienti videtur v firmiore calamo scriptum
 esse quam σ 8 sq. ὡσταυτήν V^m p. 361.2 ἐγγυος M 4 Ἀφίονος V^u
 8 Φερεκύδην V^{au}, -δη MV^{am}

11.520 (Acus. fr. 40a)

9 *Ἀστούχης*] *Ἀστώχης* M u.v. 10 *Τηλέφου παῖς τοῦ Ἡρ.* X *Ἡρακλῆος* HMV^{mo}X;
Ἡρακλῆος V^a; *Ἡρα(κλ-)* C; *Ἡρακλῆος* MaPaQ 11 *λαχὸν* V^a p.26.1 *πυθόμῳ* V^a
 9 *υἱὸν* om. V^a 12 *Ἀκεσιλάῳ* V^m

12.69 (Pher. fr. 104c)

1 *ἡ* om. M 2 *ἔχουσα* om. C, *τεκούσα* add. post *Ποσειδῶνος* 3 *ἐξ αὐτοῦ* ante *παῖδας*
 C 5 *Ἰάσονι* V^m (a.c. V^o)

12.257 (Pher. fr. 144)

2 *ἀπολλόμενοι* H, *ἀπολλύμενοι* X

13.96 (Herod. fr. 65a)

Ad finem libri 12 exscriptum in V 4 *τὸ* om. X 7 *τὴν*] *τὸν* a.c. V^a *Ἀφόρκυνος* V^a
 8 *καλουμένον* V^a 11 *Κεφαλληνίαν* recte CV^{mo} (-αλη- cett.) 14 *προσορμήσας* M,
-ωμίσας V^a, *-ορμίσας* cett. *εἰς*] *γάρ* X 15 *Ἰθακησίας* M *λιμῶν* a.c. V^o, *λιμῶνα* a.c.
 V^m 16 *προσαγορευθῆναι* X 16 sq. *ἡ—Ἡροδότῳ*] *οὕτως Ἡρόδοτος* X

14.533 (Acus. fr. 30)

2 *τοῦνομα*] *τοῦ νόμου* V^m 3 *δὲ* om. X *ταύτην*] *αὐτὴν* M *κανηκοφόρον* M
 4 *τὴν* om. Pa *Πηλιάδι* Pa *ἄνεμος* ante *ὁ Βορρέας* (sic) M 5 sq. *τὴν—Θράκη*] *ταύτην τὴν κόρην καὶ εἰς τὴν Θράκην ἀγαγὼν* M 6 *ποιεῖται*] *ποιεῖται αὐτὴν* Pa; *ποιεῖται τὴν*
H; *ποιεῖται εἰς* X *αὐτῶ* om. C; post *αὐτῆς* HPaX; *ἐξ αὐτῆς* ante *αὐτῶ* M 7 *εἰς Κόλχους*
ante μετὰ M *ἐπὶ*] *διὰ* M 8 *δὲ* om. C *ἱστρία* V^a

15.16 (Pher. fr. 128)

Ad finem libri una cum ceteris fabulis in decimo quinto libro e Mythographo Homérico
 petitis traiecerunt codices classis V 2 *Τελεύτορος* V^m, *Τελάστορος* V^a

15.16 (Pher. fr. 129)

Ad finem libri V 2 *ἐυντὴν* V^a 5 *Φερεκύνδη* V^a, *-κύνδην* M, *-κύνδη* CV^m; compendio
 V^{ou}

15.223 (Pher. fr. 116)

Ad finem libri V 3 *Πολυφείδους* V^a *Μαντείου* V^a 7 *τοῦτον* iterum post *ἄγεται* Q
 p. 338.2 *περὶ τὸν*] *παρὰ τὸν* MaPaX; *π(αρά) τὸν* HQ; *περὶ* M; *περὶ τῶν* V^a 3 *κατεστράφη* X
Φερεκύνδη CMMaQV^{mo}; compendio rell.

15.225 (Pher. fr. 114)

Ad finem libri V 2 *Μελάμπου* V^a *Ἀμυνθάνου* V^a *παῖς* om. C 5 *βασιλεύς*
 post *Ἀργείων* X (τῶν omisso) C *ἀκ νεότητος* V^a 8 *παραγενόμενος* post *Μελάμπους* CM
 9 fort. *λάβῃ* Ma 10 *καὶ prius*] *ἐγένετο* C, qui etiam *δδύνην* φέρονσα post *κόραις* traiecit;
ἦν X qui tum *δδύνην—γεγεννηκόσι* om. (habet enim supra) *δδύνῃ* V^a *ταῖς* om. HMaPaQ
 p. 337.1 *μῖας* MV *δώσει* V^a 3 *ἐκμειλιζόμενος* MX 4 *ιατρῶν* V^a *Φερεκύνδη*
 MV^a; *-δη* CMaQV^{mo}; compendio rell.

17.207 (Acus. fr. 43)

Ad finem libri traiecerunt V^{mo} una cum ceteris fabulis 5 *παραθεμένων* V^a,
παραθεμιμένων V^a 6 *κατοικήσαντες—ἐκτίσαν*] *κτίσαντες τὴν Ἰθάκην ἐνταῦθα κατόκησαν* C
 7 *Ἰθάκη* om. C 8 add. C *ἀπὸ δὲ Πολύκτωρος τόπος αὐτόθι Πολυκτώριον Πτερελάου δὲ*
παῖδες οὗτοι; cf. schol. BQ ad 207 (2.639.21 Dindorf)

19.432 (Pher. fr. 120)

Ad finem libri traiecit V una cum aliis fabulis (in V^a tamen fabula Platonica suo loco ad v. 178
 invenitur); ad v. 396 adscripsit X 3 *Διώνης* a.c., *Διόνος* p.c. M; *Διηόνος* X 4 post
Ἀπόλλωνι add C *Ἐρμῇ* 5 *κατὰ το αὐτὸ* V^o (acc. super *το* craso, u.v.); *κατὰ τοαυτὸ* (fort.
-αυτὸ) V^m; *κατὰ τὸ αὐτῶ* V^a 6 *Φαλάμμων* M, *Φιλάμων* X *σοφιστῆς ἀνὴρ* X
 p. 340.3 *τὴν—πατρὸς*] *παρὰ τοῦ πατρὸς τέχνην* M 4 *κλέπτει* a.c. X 5 *ὥστε*] *ὅθεν*
 M *δεσπότην* post *λείας* C 6 *Φερεκύνδῃ* M, *-ῃ* s.l. addito; *-δη* V^{ou}, *-δη* CV^{mo}

19.518 (Pher. fr. 124)

Post scholion ad 518 (2.683.7–18 Dindorf) exscriptum addit X scholion 2.682.25–683.6,
 postremis verbis huius fragmenti subiunctis (*θρηνεῖ—Φερεκύνδης*), ceteris omissis. Ad finem
 libri V 3 *Ἀντιόπη* ad finem versus scriptum est in V^o, unde fit ut nomen in V^a (spatio
 relicto) deperditum sit (cf. Dind. praef. xxvii) *γίνονται* V^a 4 *Διὸς κούροι*] *κούροι*
Διὸς M 6 *ἀποκτένει* MV^{ou}; *ἀποτέκνει* V^m p. 342.1 *τοῦ προειρημένου*] *τούτου* C
 2 *ὅτι*] *ὅπ'* V^a *ἐφορμῇ* V^a 2 sq. *ἐφορμᾷ—πoinῇ*] *Ζεὺς δὲ ταύτῃ ποινὴν ἐφορμᾷ* C

21.22 (Pher. fr. 82b)

Ad finem libri V p. 219.1 *Ἰφθίτος* M 2 *Εὐρύτου—δὲ*] *μὲν Εὐρύτου παῖς, Οἰχάλειος*
 X *ἀπολυμένων* M, *ἀπολλομένων* X 3 *περιῇ* V^a *εἰ που φανεῖεν* om. C *Πολυεῖδου* X
 4 *οὐ*] *μὴ* C 5 *λέγεται*] *τὸν δὲ* C *παραγενέσθαι*] *ἀφικέσθαι* C 5 sq. *τὸν δὲ—*
στρατηγία] *Ἡρακλῆα δὲ μηχανῇ τι* C 6 *αὐτὸν*] *αὐτῶν* V^a *τείχος*] fort. *τοῖχ(ον)* X
 8 *τελευτήσαντι*] *τελέσαντι* M *ἔδωκεν* M 8 sq. *ἀτιμήσαντες* M 10 *Ἐρμῇ*] *τὸν*
Ἐρμῇ X *Ἡκλέα* V^a (*ῆ-* in fine lineae) 11 *τῶν τόπων*] *τότε* C *βασιλεύσῃ* V^a
 12 *Φερεκύνδῃ* M, *-δη* V^{ou}, *-δη* CV^{mo}; compendio X

COMPARATIO NUMERORUM HUIUS EDITIONIS CUM JACOBIANIS

Cum plerumque eidem sint numeri utriusque editionis, solos eos infra dedi quos mutavi.

Acusilas

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
fr. 5	fr. 6d	fr. 6d	fr. 5
25a	25	6A	—
25b	vide ad 25	25	25a
32	—	39a	39
39	39a	39b	—
40	40a	39c	—
45	—	40a	40
45 bis	45A	40b	—
		45A	45 bis

Aethlius

Frr. 1a et 1b Jacoby in unum redegei, fr. 1.

Agias et Dercylus

Fr. 4 Jacoby = 4a et 4b Fowler; fr. 5 = test. 2 Fowler.

Anaximander

Test. 4A Fowler deest apud Jacoby; fr. 3 bis Jacoby = fr. 3A.

Andro

Fr. 2 Jacoby = fr. 16A; fr. 18 Jacoby eieci; fr. 21 Fowler novum est.

Antiochus

Omisi frr. 1, 8, 10–11, 13, et partim 9, 12; ceteri numeri eidem sunt.

Aristophanes

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
test. 1	—	test. 1A	fr. 6 partim
2	—	fr. 3A	fr. 1
fr. 1	fr. 3A	9A	—
5	—	9B	7
6	—	9C	—
7	9B		

Armenidas

Fr. 4 Jacoby = fr. 8A.

Charo

Testimoniorum numeri eidem sunt; fragmenta omisi.

Creophylus

Fr. 2 Jacoby = test. 1 Fowler; test. 2 Fowler deest apud Jacoby.

Damastes

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
test. 7	test. 7a	test. 7a	test. 7
8	8a	7b	—
9	8c	8a	8
fr. 4	—	8b	—
4 bis	—	8c	9
8	—	fr. 12	—

Dei(l)ochus

Test. 2A, fr. 1A Fowler desunt apud Jacoby; fr. 3 Jacoby omisi.

Democles

Nondum ediderat Jacoby; vide *FHG* 2.20–1.

Epimenides

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
test. 1 partim	test. 1	test. 3	test. 9b
3–8	—	4	10
9a	—	5	—
9b	3	fr. 1	—
10	4	2	18
frr. 1–3	fr. —	3	19
4a	6a	4	17
4b	6b	5	22
5	7	6a	4a
6a	8	6b	4b
6b	9	7	5
7	—	8	6a
8	10	9	6b
9	—	10	8
10	12	11	21
11	14	12	10
12	15	13	—

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
13	16	14	11
14	17	15	12
15	18	16	13
16	—	17	14
17	4	18	15
18	2	19	20
19	3		
20	19		
21	11		
22	5		

Euagon

Test. 2 et fr. 4 Jacoby omisi (vide ad initium testimoniorum); fr. 3 Jacoby = test. 1A.

Eudemus

Nil mutavi.

Eumelus

Fr. 2a Jacoby = fr. 3 Fowler (de fr. 2bc vide in app. ad 3); fr. 3 Jacoby omisi; fr. 6 Jacoby = fr. 2 Fowler; fr. 7 Jacoby = fr. 6 Fowler; fr. 8 Jacoby = fr. 7 Fowler; fr. 9 Jacoby = fr. 8ab Fowler.

Hecataeus

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
test. 1	test. 1a	test. 1a	test. 1
3	3a	1b	—
12a	12	3a	3
12b	vide ad 12	3b	—
14	—	4A	—
fr. 1ab	fr. 1	8A	—
1c	vide ad 1	10A	—
6 bis	—	12	12a
12 bis	12A	12A	fr. 197
25 bis	—	18A	—
35 bis	—	25A	fr. 20
35 ter	—	25B	fr. 199
197	test. 12A	25C	fr. 217
199	test. 25B	fr. 1	fr. 1ab
217	test. 25C	12A	12 bis
365	vide post fr. 364	18A	372
368 bis	fr. 368A	35A	—

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
372	18A	137A	—
		368A	368 bis
		369AB	—

*Hellanicus**FGrHist 4*

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
test. 17 bis	test. 17A	test. 12A	test. —
18 bis	18A	15A	—
27	27a	17A	17 bis
fr. 6a	6	18A	18 bis
6b	vide ad 6	18B-D	—
18	test. 21	19A	—
32 bis	—	24A	—
44	fr. 46A	27a	27
49	—	27b	—
51	51a	fr. 6	fr. 6a
52 bis	—	18	test. 21
53-6	—	26cd	—
58-70	—	35A	—
72-3	—	51a	fr. 51
82-3	—	51b	—
87	202A	71d	—
90	202B	101A	—
112	112ab	112ab	112
117	117a	117a	117
134	168c	117b	—
169a	169	152A	201 bis
169b	vide ad 169	160A	—
170-84	—	160B	—
187bc	187b	168c	134
187 bis	187A	169	169a
188-90	—	187b	187bc
197 bis	197A	187A	187 bis
201 bis	152A	197A	197 bis
201 ter	—	201A	—
		202A	87
		202B	—
		202C	—

FGrHist 323a

Jacoby test. 1	Fowler test. 1
2a	5
2b	12
2c	14
3	4a
4	6
5	3
6	8
7	21
8	16
fr. 1-11	38-48
12	—
13-15	163-5
16a	166
16b	107
17	167
18	168a
19	168b
20	168c
21a	143
21bc	152
22a	169
22b	vide ad 169
23	125
24-6	—
27	161
28-9	—

FGrHist 601a

Fr. 1 Jacoby = fr. 52 Fowler; fr. 2 omisi.

FGrHist 608a

Fr. 4 Jacoby = test. 19A Fowler. Cetera omisi.

FGrHist 687a

Test. 1 Jacoby = test. 12 Fowler; test. 2 = test. 24A; test. 3 = test. 24. Fragmenta omisi.

Herodorus

Jacoby test. 1-2	Fowler vide ad init. testt.	Fowler test. 1A	Jacoby test. 3
3	1A	1B-D	—
4	vide ad init. testt.	fr. 2	fr. 2a
fr. 2a	fr. 2	25c	—
2bc	vide ad 2	38A	—
61	67A	52A	63 bis
63 bis	52A	64A	64 bis
64 bis	64A	65a	65
65	65a	65b	—
		67A	61
		67B	—

Ion

Test. 2 Jacoby = test. 2a Fowler; test. 8 = test. 8a. Testt. 2bc, 5c, 8bc, 9 desunt apud Jacoby. Frr. 4-26 omisi.

Menecrates

Test. 1, frr. 5A, 5B Fowler desunt apud Jacoby; eius fr. 4 autem omisi.

Metrodorus

Nulla testimonia apud Jacoby. Fr. 3A Fowler = 3 bis Jacoby; eius fr. 4 omisi.

Pherecydes

Jacoby fr. 1abc	Fowler fr. 1	Fowler test. 1Aa-c	Jacoby
3a	3	1B	—
3b	—	7Aa-c	—
6	172A	7B	—
7b	vide ad 7	fr. 1	fr. 1abc
34	34a	3	3a
35a	35	34a	34
35bc	vide ad 35	34b	—
41cd	vide ad 41b	35	35a
41e	41c	41c	41e
61b	61c	41d	—
63	135A	61b	—
67	—	61c	61b

Jacoby	Fowler	Fowler	Jacoby
90d	90d(2)	90d(1)	—
135a	135	90d(2)	90d
135b	vide ad 135	127A	165
148	148a	135	135a
158	158a	135A	63
165	127A	148a	148
174	—	148b	—
176	—	158a	158
178–9	—	158b	—
		170c	—
		172A	6
		180A	—

Polus

Nil mutavi.

Scamon

De test. 1 Jacoby vide an init. testt. Frr. 2–4 omisi.

Scythinus

Nil mutavi.

Simonides

Frr. 3–7 omisi.

Xenomedes

Frr. 4ab in unum redegi, fr. 4.

INDEX FONTIUM

Litteris pinguioribus indicantur loci quibus auctores exscripti sunt apud quos duo vel plura fragmenta vel testimonia afferuntur (e.g., ab Aeliano *NA* 9.23 afferuntur et Hec. T9 et fr. 24; hoc loco exscriptus est Aelianus, non illo). uncinis arcuatis () indicantur fragmenta ad quae auctores tantummodo in apparatu, non in ordine laudati sunt; hamatis [] siquando non eius videtur esse fragmentum cui quodque tribuitur. MH = Mythographus Homericus. T2 = test. 2; 2 sine littera = fr. 2.

AELIANUS		1.39.10	Hell. 192
NA 9.23	Hec. T9, 24	1.51.27	Hell. 41
13.22	Hec. 33	1.71.20	(Hell. 43)
ecloga in <i>Suppl.</i>		1.112.3, 5	(Hell. 125)
<i>Arist.</i> 1.1.2.128		1.113.9, 11, 12	(Hell. 125)
p. 69.16	Hec. 33	1.142.22	Hell. 38
VH 2.41	Ion T8b	1.167.12	(Hell. 161)
13.20	Hec. T8	<i>ANECDOTA BEKKERI</i>	
AELIUS DIONYSIUS		1.108.1	Hec. 369
a 132	(Hell. 194)	1.205.27	(Hell. 125)
AËTIUS AMIDENUS		1.279.23	(Hell. 42a)
<i>Libri medicinales</i>		<i>ANECDOTA OXONIENSIA</i>	
13.90	Ph. 173	2.447.34	Xen. 4
AËTIUS DOXOGRAPHUS		4.424.29	(Eum. 9)
1.3.17	Met. T2	<i>ANECDOTA PARISINA</i>	
1.5.4	(Met. T1a)	1.14	(Hec. 35)
2.1.3	(Met. T1a)	2.380.22	Her. 14
AFRICANUS, SEX.		3.218.4	(Ph. 119)
IULIUS		3.335.13	(Hec. 361)
<i>Chron.</i> XXII apud		4.94.31	(Hec. 8)
Eus. <i>Praep. Evang.</i>		4.183.21	Ph. 49
10.10.7 p. 488d	Ac. 23b,	ANON. <i>περὶ Ἀπίστων</i> 4	(Her. 28)
	Hell. 47a	ANTIGONUS CARYSTIUS	
AGATHEMERUS		<i>Mir.</i> 42	(Her. T1A),
<i>Geogr. hyp.</i> 1	Dam. T4,		22a
	Hec. T12,	ANTONINUS LIBERALIS	
	Hell. T13	<i>Met.</i> 33	Ph. 84
AMMIANUS MARCELLINUS		35	Men. 2
22.8.10	Hec. T12A	APOLLONIUS DYSCOLUS	
<i>ANECDOTA BACHMANNI</i>		<i>Pron.</i> p. 92.20	Hec. 360,
1.27.29	(Hec. 8)		Ph. 180A

APOLLODORUS		p. 237	Epim. 2
<i>Bibl.</i> 1.4.3 (1.25)	Ph. 52	p. 211	(Ph. 90d)
1.5.2 (1.32)	Ph. 53	ARGUMENTA IN EURIPIDEM	
1.8.5 (1.76)	Ph. 122a	<i>Hipp.</i>	Ion. T6
1.9.19 (1.117)	Her. 41a,	<i>Med.</i>	Ph. 113
	Ph. 111a	ARGUMENTUM IN SOPHOCLES	
2.1.1 (2.2)	Ac. 25	<i>Trachinias</i>	Ph. 42
2.1.3 (2.5)	Ac. 26	ARISTIDES	
2.1.3 (2.6)	Ac. 27,	28.68	Hec. T8A,
	(Ph. 66)		Hell. T12A
2.2.2 (2.26)	Ac. 28	36.110	Hec. T4A
2.2.2 (2.27)	(Ac. 28)	ARISTOPHANES BYZANTINUS	
2.4.8 (2.61)	Ph. 69a	fr. 421	Ar. 9A
2.5.7 (2.94)	Ac. 29	fr. 439	Ar. 9B
2.5.11 (2.113)	(Ph. 16ab)	ARISTOPHANES COMICUS	
2.7.5 (2.148)	Ph. 42	<i>Pax</i> 827 sqq.	Ion T2a
3.1.1 (3.3)	Ph. 87	ARISTOTELES	
3.4.1 (3.21)	Hell. 51b,	<i>Gen. An.</i> 3.6	
	(Ph. 22a)	p. 757a 3	Her. 58
3.4.2 (3.25)	Hell. 51b,	<i>HA</i> 6.5	
	Ph. 89	p. 563a 7	(Her. T1A),
3.4.4 (3.30)	Ac. 33		22a
3.5.6 (3.45)	Her. 56	9.11	
3.6.7 (3.69)	Ph. 92a	p. 615a 9	(Her. T1A),
3.8.1 (3.96)	(Ac. 25)		22a
3.8.2 (3.100)	Eum. 7,	<i>Pol.</i> 1.2	
	Ph. 157	p. 1252b 12	Epim. 19
3.9.1 (3.102)	Eum. 8a	ARNOBIUS	
3.11.1 (3.133)	Ac. 41,	<i>Adv. Nat.</i> 6.11	(Aeth. 3)
	Eum. 6	ARRIANUS	
3.12.1 (3.146)	(Hell. 24c)	<i>Anab.</i> 2.16.4	Hec. 26
3.12.6 (3.156)	Ac. 21	5.6.5	Hec. T15c
3.12.6 (3.158)	Ph. 60	<i>Epict. Diss.</i> 2.19.7	Hell. T25
3.15.2 (3.199)	Ac. 31	2.19.11	Hell. T26
<i>Epit.</i> 2.7	(Ph. 37a)	ATHENAEI EPITOME	
		1.5 p. 3f	(Ion T1,
APOLLONIUS			T2b)
PARADOXOGRAPHUS			
<i>Mir.</i> 8	And. 19	1.56 p. 31a	Arm. 3
APOLLONIUS SOPHISTA		2.1 p. 35a	Hec. 15
p. 72.20	Her. 38A	2.15 p. 41e	Ar. 4
APOSTOLIUS 17.89	ad init.	2.50 p. 57e	Her. 21
	testt. Scam.	2.81 p. 70a	Hec. T15a
ARATUS LATINUS		ATHENAEUS	
p. 187	Ph. 16c	3.32 p. 86f	Ag./Derc. 3
p. 192	Epim. 3	3.57 p. 100d	Met. T3
p. 211	Ph. 99	4.30 p. 148f	Hec. 9

4.76 p. 174f	ad fin.	CHRONICON PASCHALE	
	fr. Dem.	144a	(Ph. T1Aa)
4.82 p. 184a	Met. 1	146c	(Hell. T4a)
6.19 p. 231c	Her. 57	163b	(Ph. T6)
7.18 p. 282e	Epim. T4, 5	CICERO	
8.62 p. 361c	Charo 1	<i>Acad. Pr.</i> 2.23.73	(Met. T1a)
9.79 p. 410e	Hec. T15b	<i>De Or.</i> 2.53	Ac. T8,
9.80 p. 410f	Hell. 2,		Hell. T14,
	Her. 3		Ph. T8
10.9 p. 416b	Hell. 7	<i>Orat.</i> 12 (39)	(Hec. T17b)
10.28 p. 426e	Ion 2	CLEMENS ALEXANDRINUS	
10.48 p. 436f	Ion T8a	<i>Protr.</i> 46.3	Aeth. 3
11.5 p. 461f	Scyth. 1	<i>Strom.</i> 1.59.5	Ac. T11b
11.8 p. 463a	Ion T5c	1.64.4	Met. T1a
11.39 p. 470c	Ph. 18a	1.72.2	Hell. 187b
11.49 p. 474f	Her. 16,	1.73.2	Her. 13
	Ph. 13a	1.77.1	Scam. T3
11.99 p. 498a	Anax. 1	1.93.2	(Hec. T21)
11.111 p. 504b	(Her. T1C),	1.102.5	Ac. T10, 23a
	59	1.104.1	Ag./Derc. 2,
13.4 p. 556f	Her. 20		Hell. 152a
13.4 p. 557a	Ph. 153	5.44.2	[Ph. 174]
13.81 p. 603e	Ion T5b	6.26.8	Ac. T5,
13.91 p. 610b	(Hec. T21)		Eud. T2,
14.40 p. 637b	ad init.		Eum. T1,
	testt. Scam.		Hec. T 24,
14.63 p. 650c	Aeth. 1		Hell. T17A,
14.63 p. 650d	Aeth. T1		T21
14.68 p. 653f	Aeth. 1	CONON	
		<i>FGrHist</i> 26	
		F 1 XXXIX	(Hell. 125)
CALLIMACHUS		CONSTANTINUS	
fr. 65	(Ag./Derc. 4)	PORPHYROGENITUS	
<i>Diegeseis</i> IX		<i>De admin. imp.</i> 23	Her. 2
32 sqq.	Ion T2c	<i>De them.</i> 2	Hell. 74
CANONES SCRIPTORUM		10	Hell. 79a
ED. KROEHNERT	Hell. T10	<i>Excerpta historica</i>	
CEDRENUS		<i>de sententiis</i> 109	(Hec. T7)
1.23.15	(Hec. 35)	<i>Excerpta de</i>	
1.33	(Her. 14)	<i>virtutibus et vitiis</i>	
CERTAMEN HOMERI ET		1.164	(Her. 14)
HESIODI 3	Eua. 2,	CPG SUPPL. I p. 63	(Hell. 93)
	Hell. 5c	CTESIAS	
CHOEROBOSCUS		<i>Persica</i> 19	
in Theodos. Can.		(<i>FGrHist</i> 688	
p. 237.30	Ph. 162	F 16)	Hell. T24A

CYRILLI LEXICON =	1.45.4	Hell. 31
ANECD. PAR.	1.48.1	Men. T1, 3
4.183.21	Ph. 49	Dam. 3,
CYRILLUS ALEXANDRINUS		Hell. 84
Adv. Iul. 1.13	Ph. T1Ac	Ant. T2b, 6
1.15	(Hell. 47b)	Charo T3b,
		Hell. T12
DAMASCIUS	Thuc. 5.1	Ac. T2,
Pr. 123 ²		Charo T3a,
		Dam. T2,
124 ¹		Deil. T1,
		Dem. T1,
DEMETR. ELOC. 2	Hec. 1	Eua. T1,
12	Hec. T19, 1	Eud. T1,
66	Her. 52A	Hec. T17a,
DIDYMUS p. 85	Ac. 1	Hell. T5,
pp. 89, 301,		Xen. T1
302	post Ion. T9	(Hell. T11)
DIO CHRYSOSTOMUS	9.2	Hell. T11
Or. 53.9	(Hec. T8A, 1)	(Hell. T16)
DIODORUS SICULUS	23.4	Ac. T9,
1.37.3	Hec. T10A,	Hec. T17b
	Hell. T19A	
5.64.2	(Epim. T3)	EPIMERISMI HOMERICI
5.64-80	Epim. 4	a 284
5.80.4	Epim. T3	i 11
10.25.4	Hec. T7	i 58
12.71.2	Ant. T3	λ 38
		π 128
DIOGENES LAERTIUS		[ERATOSTHENES]
1.41	Ac. T11a	Cat. 3
1.111	Epim. T1	Ph. 16c
1.119	Ph. T4	Epim. 3
2.2	Anax. T2	Ph. 90d
2.23	post Ion. T5c	Ph. 99
4.31	Ion T8c	(Ph. 90c)
9.1	Hec. T21	Epim. 2
9.16	Scyth. T2	(Ph. 90d)
9.58	Met. T1c	Ph. 99
DIONYSIUS HALICARNASSENSIS		ETYMOLOGICUM GENUINUM
Ant. Rom. 1.12.3	Ant. T2a, 2	Ἀπατήνορα
1.13.1	Ph. T7, 156	Ἀρείος πάγος
1.22	Ant. 4,	Ἄρπες
	Hell. 79b	Βοηδρομιών
1.28.3	Hell. 4	γέγειος
1.35.1	Ant. 5,	Ἑλέρα
	Hell. 111	Ἐρεμβούς

Εὖιος καὶ Εἰδοῖ	Ag./Derc. T2	EUSEBIUS
θέλγειν	Xen. 4	Chronicon (Arm.)
ἴσθι	(Hec. 361)	p. 28.30
Ἰτωνίς	Simon. 1	p. 131.33
Κλειτή	(Deil. 6)	
Κοῖος	Ac. 7	p. 189
μέτασσαι	Hec. 363	p. 191
νένοται	Aeth. 2	p. 192
Παλαίμων	Ph. 76	Chronicon (Hier.)
πολιοί	(Hell. 123)	p. 103 ⁿ
τετραρχία	(Hell. 52)	p. 103 ^o
Υῆς	Ph. 90a	p. 107 ^c
φορβάντειον	(Hel 40)	p. 111 ^k
ETYMOLOGICUM		p. 130 ⁿ
GUDIANUM		Praeparatio Evangelica
p. 190.13	(Hell. 38)	9.13.5
p. 257.17	Xen. 4	9.42.2
p. 325.41	(Deil. 6)	10.3.16
p. 519.15	(Hell. 154b)	
p. 543.8, 19	(Hec. 361)	
ETYMOLOGICUM		10.6.14
MAGNUM		10.7.9
p. 139.8	Hell. 38	10.7.12
p. 150.55	Ph. 163	
p. 188.55	(Hell. 125)	
p. 202.49	[Ph. 176]	10.10.7
p. 223.33	Hec. 362	
p. 370.41	Hell. 154b	10.12.9
p. 381.45	(Hec. 361)	
p. 391.16	Ag./Derc. T2	10.12.14
p. 445.8	Xen. 4	
p. 479.47	Simon. 1	14.17.10
p. 518.1	(Deil. 6)	14.19.9
p. 523.50	Ac. 7	
p. 596.32	Hec. 363	EUSTATHIUS
p. 601.20	Aeth. 2	ad Dionys. Per.,
p. 679.49	Ph. 76	2.208.14
p. 680.21	(Hell. 123)	ad 558 GGM
p. 754.36	(Hell. 52)	2.326.10
p. 775.2	Ph. 90a	ad 685,
p. 798.25	(Hell. 40)	2.339.23
ETYMOLOGICUM SYMEONIS		in Iliadem p. 9.9
Ἀρείος πάγος	Hell. 38	p. 51.1
Βοηδρομιών	[Ph. 176]	p. 204.6
Ἐρεμβούς	Hell. 154b	p. 268.27
Ἥλις	Hell. 187A	p. 277.28
		p. 307.5

EUSTATHIUS (<i>cont.</i>)		GELLIUS, AULUS	
p. 361.18	(Hec. T25B)	1.2.8	Hell. T26
p. 363.18	(Hell. 186)	15.23	Hell. T3
p. 363.19	(Hec. T25C)	GEORGIUS SYNCCELLUS	
p. 460.7	(Hell. 25b)	<i>Ecloga Chrono-</i>	
p. 631.38	(Ph. 119)	<i>graphica</i> , p. 44.15	(Hec. 35)
p. 648.35	Ph. T7Ac, 45	p. 71.23	Hell. T18D
p. 743.22	(Hell. 198)	p. 226.22	Dam. 3,
p. 771.56	Arm. 8		Hell. 84
p. 816.7	Hell. 151	p. 228.18	Ant. 6
p. 862.7	(Hell. 7)	p. 285.10	Ph. T1Ab
p. 879.21	(Ag./Derc. 1)	p. 285.22	Hell. T4b
p. 894.30	(Hell. 24b)	GREGORIUS CORINTHIUS	
p. 953.37	(Ph. 115)	7.1215.26	Hec. (T19), 1
p. 1082.63	(Ph. 136b)		
p. 1155.4	(Ph. 90c)	HARPOCRATION	
in <i>Odysseam</i>		α 27	Hec. 8
p. 1391.13	(Xen. 4)	α 81	Hell. 43
p. 1441.16	Hec. 368A	α 173	(Hell. 125)
p. 1454.24	(Ion T2b)	α 272	Hell. 161
p. 1454.25	(Hell. 124a)	ϵ 141	Hell. 48
p. 1457.50	(Hec. 361)	ι 8	Hell. 45
p. 1493.55	(Hell. 153)	ι 27	Ion T3
p. 1498.61	(Hell. 150)	κ 82	Hell. 27
p. 1507.44	(And. 11)	μ 38	Hell. 42a
p. 1528.5	(Hell. 135)	\omicron 19	Ac. 2,
p. 1644.9	(Ac. 34)		Hell. 20
p. 1651.54	(Hec. 35A)	π 14	Hell. 39
p. 1668.5	(Ar. 4)	π 66	Hell. 46A
p. 1685.45	(Ph. 33)	σ 38	Hell. 3, 46
p. 1688.22	(Ph. 34a)	τ 7	Hell. 52
p. 1688.32	(Ph. 148a)	ϕ 24	And. 1,
p. 1787.16	Ph. T5		Hell. 40
p. 1796.35	Hell. 156	HERODIANUS TECHNICUS	
p. 1861.8	And. 16a	<i>Π. διχρόνων</i> 2.11.8	Hec. 21
EXCERPTA VATICANA ('ANON.		<i>Π. Ἰλ. προσωδ.</i>	
<i>περὶ Ἀπίστων</i>) 4	(Her. 28)	2.35.15	(Ph. 168)
		2.35.22	(Ph. 169)
FESTUS, RUFUS AVIENIUS		2.94.29	(Hec. 22)
<i>Or. mar.</i> , 32 sqq.	Dam. T6,	<i>Π. καθ. προσωδ.</i>	
	Hec. T23,	1.30.9	(Hell. 199a)
	Hell. T20	1.31.12	(Hell. 16a)
370 sqq.	Dam. 2	1.32.3	(Ph. 15c)
FULGENTIUS		1.35.16	(Ar. 3)
<i>Mythologiae</i> 1.3	Hell. 202B	1.36.7	(Ph. 103b)
1.15	Anax. 4	1.42.19	(Hell. 77)

1.60.11	(Hec. 22)	1.294.9	(Hell. 57)
1.69.16	Hell. 112b	1.296.27	(Hell. 74)
1.69.17	(Hell. 112a)	1.308.6	(Hell. 146)
1.69.19	(Hec. 10)	1.308.12	(Hell. 24b)
1.98.25	(Hell. 200)	1.312.18	(Hell. 120)
1.108.9	(Hec. 23)	1.322.23	(Hec. 10)
1.116.17	(Hec. 6)	1.329.3	(Hec. 3)
1.122.2	(Hell. 30)	1.330.6	(Hell. 9)
1.122.4	(Her. 29)	1.334.13	(Hec. 4)
1.143.14	(Hell. 15)	1.338.5	(Hell. 35a)
1.148.14	Hec. 16	1.339.10	(Ph. 147)
1.155.5	(Hell. 33)	1.339.16	(Ph. 160)
1.163.19	(Ph. 168)	1.339.20	(Her. 36)
1.164.13	(Hell. 76)	1.341.3	(Hell. 201)
1.167.18	(Hell. 16ab)	1.342.7	(Hell. 34)
1.186.2	(Hell. 12)	1.343.4	(Hell. 130)
1.189.1	(Her. 35)	1.354.26	(Ph. 169)
1.194.15	(Hell. 13)	1.359.29	(Ph. 172)
1.199.4	(Ph. 175)	1.360.10	(Hell. 80)
1.199.18	(Hec. 18A)	1.364.5	(Ar. 9)
1.211.14	(Hell. 147)	1.364.16	(Hell. 8)
1.212.7	(Men. 1)	1.365.15	(Hell. 159)
1.212.29	(Hec. 12)	1.374.11	(Hell. 17)
1.222.13	(Arm. 7)	1.375.2	(Hell. 136)
1.239.20	(Hell. 33)	1.376.5	(Hell. 92)
1.240.35	(Ar. 3A)	1.380.27	(Her. 2)
1.246.19	(Hell. 122)	1.383.24	(Hell. 102)
1.251.12	(Ph. 161)	1.385.26	(Hell. 158)
1.253.25	(Hell. 199a)	1.388.20	(Hell. 105)
1.256.5	Hec. 21	1.391.23	Hec. 364
1.257.9	(Hec. 5)	1.401.23	(Her. 2)
1.258.2	(Hell. 102)	2.485.22	(Hell. 158)
1.272.38	(Hell. 75, 78)	2.542.19	(Hell. 159)
1.274.27	(Ar. 3)	2.896.20	(Hell. 30)
1.274.43	(Hell. 108, 198)	in cod. Vindob.	
1.275.13	(Hell. 11)	hist. gr. 10 fol. 25 ^r	Deil. 1A
1.276.4	(Hell. 120)	<i>Π. κλίσ. ὄνομ.</i>	
1.277.22	(Hell. 24a)	2.705.30	(Ph. 162)
1.278.41	(Hell. 10)	2.772.31	Hec. 364
1.279.5	(Hell. 159)	<i>Π. κυρ. καὶ ἐπιθ.</i>	
1.282.22	(Hec. 3)	<i>καὶ προσηγ.</i> 2.5.7	(Ph. 169)
1.286.9	(Hell. 79a)	<i>Π. μον. λέξ.</i>	
1.287.43	(Ant. 3c)	2.912.23	Hec. 21
1.289.9	(Hec. 11)	2.930.14	(Hec. 361)
1.290.14	(Hell. 14)	2.936.7	Hec. 364
1.293.29	Hec. 7a	2.947.8	Hec. 16

PAPYRI (<i>cont.</i>)		v 3	(Ph. 90a)
XXVII 2463	Ar. 1	PAUSANIAS PERIEGETA	
XLII 3003 i (MH)	Ph. 41d	2.1.1	Eum. T2,
LIII 3711 i	Hell. 35A		1a
LIII 3711 ii	Hell. 160A	2.2.2	Eum. 4
LVI 3830 fr. 1		2.3.8	Hell. 132
(MH)	Ph. 158b	2.3.10	Eum. 3
LXI 4096 fr. 1		2.16.3	Ac. 24
(MH)	(Ph. 90c)	2.16.6	Hell. 155
LXI 4096 fr. 2 ii	(Ph. 90b)	3.25.4	Hec. 27a
LXI 4096 fr. 3		4.2.2	Hec. 28
(MH)	Ac. 39c	7.4.8	Ion 1
LXII 4309 fr. 3	Dam. 12	8.4.8	Hec. 29a
LXII 4309 fr. 9	And. 21	8.18.1	Epim. 7
LXII 4309 fr. 10	Hec. 137A	8.47.4	Hec. 29b
PRIMI I 17 ii	Ag./Derc.	10.11.3	Ant. T1
	T1a, 4ab ,	10.38.11	(Charo T1)
	Hec. 27b		
P.Schubart 21 (MH)	Hell. 26c	PHILODEMUS	
PSI		Π. εὐσ. P.Herc. / N	
X 1173 (MH) fr. 1 ^r	Hell. 124b	242 IIa + 247 II	Ac. 11
2	Ph. 34b	242 Va + 247 Vb	Ph. 127A
3 ^r	Ph. 148b	243 II 18–25	
3 ^v	Ph. 170c	sovr.	Epim. 13
4 ^v	Ac. 40b	243 IV	Epim. 13
7 ^r	Her. 65b	247 I Ac. 13,	(Ph. 7)
XI 1219 fr. 1	Ag./Derc.	247 IVa + 242	
	T1b, 8	IVa + 247 IVb	
XII 1283	ad init.	+ 242 IVb	Ac. 18 ,
	testt. Ant.		Anax. 3A,
XIV 1390 fr. C ii	Hell. 197A		And. 16A, 17,
P.Univ.Giss. IV 40	Ac. 45A,	247 Va	(Ph. 35), 83
	Hell. 152A	247 Va + 242 Va	[Ac.] 16
P.Yale 2.128	(Hell. 150)	247 Vb + 242	[Ac.] 32
		Vb	Epim. 8
PARADOXOGRAPHUS		247 VIa	Epim. T5,
FLORENTINUS			6b
Mir. de aquis 16	Hell. 191	433 V	Ac. 8
PARTHENIUS		433 VIb	Ac. 12,
Amat. Narr. 34	Hell. 29		Epim. 10
PAUSANIAS ATTICISTA		433 VIII	Ac. 19 ,
α 147	(Hell. 38)		And. 3
θ 4	(Xen. 4)	1088 I	Ph. 91
λ 28	(Ar. 9A)	1088 VII	Ac. 9–10 ,
π 32	(Ph. 79a)		Epim. 9,
τ 18	(Xen. 4)		Ph. 130

1428 fr. 4 (Ad)	Ph. 166	PLINIUS	
1610 III + 247		HN 1.4	Anax. T4,
VIa	Ac. 6d ,		Dam. T8a,
	Epim. 6b		Hec. T25a ,
Rhet. fr. inc. 3.1	(Met. T3)		Hell. T27a
PHOTIUS		1.5	Dam. T8b,
Bibl. 72 p. 43b	Hell. T24A		Hec. T25b ,
80 p. 61a	Her. 12		Hell. T27b,
161 p. 104a	Hell. T29		Met. T4
176 p. 121a	Hell. T31	1.7	Dam. T8c,
250 p. 454b	[Hec.] T14		Hell. T28
279 p. 533a	Ph. T1B	1.18	Hec. T25c
Lexicon		5.136	Met. 3A
α 333	(Hec. 8)	7.154	Dam. 5,
α 466	post Ion. T5c		Hell. 195
α 471	Hell. 192	7.207	Dam. 6
α 630	Hell. 41	4.58	Anax. 2
α 1042	(Hell. 43)		
α 1373	Hell. 193		Ac. 6a
α 1846	Hell. 194		
α 2803	Hell. 38		Dam. 7
α 3266	(Hell. 161)		(Ion T5a)
α 3352	ad fin. fr. Hec.	9.1	Ion T5a
α 3438	Hec. 369AB	16.10	post Ion. T5c
p. 179.3	Hell. 27	De fac. 24	
p. 237.12	Ar. 9A	p. 938b	Ph. 177
p. 242.20	Arm. 5	De Hdt. mal. 20	
p. 273.23	Hec. 369	p. 859b	Charo T3c
p. 276.17	(Hell. 42a)	31 p. 864c	ad init.
p. 298.7	Eua. 1		testt. Ar.
p. 331.18	Ac. 2 ,	33 p. 867a	Ar. T1A
	Hell. 20	De prof. virt. 8	
p. 333.4	Ar. 2	p. 79e	post Ion. T5c
p. 376.14	(Hell. 39)	Per. 5.3	ad init.
p. 431.6	Hell. 93		testt. Ionis,
p. 537.22	(Hell. 3)		post Ion. T5c
p. 577.3	Hec. 31	Quaest. conv.	
p. 580.14	(Hell. 52)	6.8.1 p. 694a	Met. 3
p. 616.11	Ph. 90a	Quaest. Rom.	
p. 652.6	ad init.	93 p. 286a	(Her. 22b)
	testt. Scam.	Rom. 9	Her. 22b
p. 654.2	(Hell. 40)	Thes. 19.1	Ph. 150
PHRYNICHUS		25.5	And. 6,
Ecl. 189	Hec. 366		Hell. 165
286	ad init.	26.1	Hell. 166 ,
	testt. Ionis		Her. 25a, Ph. 151

PLUTARCHUS (<i>cont.</i>)		
27.1	Hell. 167a	1.71-4
29.3	Her. 26	1.101-4b
30.3	Her. 27	1.105-8a
31.1	Hell. 168a	1.124-9c
[PLUTARCHUS]		1.131
<i>Prov.</i> 2.15	(Her. 67B)	1.139-44a
POLLUX		
<i>Onom.</i> 1.50	Hec. 367	
2.88	ad init.	1.146-9a
	testt. Ionis	
10.128	Ph. 154	
10.139	Ph. 46	1.152
POLYAENUS		1.161-3
<i>Strategica</i> 1.19	(Hell. 125)	1.185-8a
PORPHYRIUS		1.185-8c
<i>Quaest. Hom.</i>		1.211c
1.147.10	ad fin.	
	fr. Met.	1.230-3b
fr. 409	Dam. T5,	1.256-9
	Hec. T22,	1.411
	Hell. T17	1.551a
PROBUS		
ad Verg. <i>Ecl.</i> 2.48	ad fin.	1.608
	fr. Ac.	1.643-8e
6.48	(Ac. 28)	1.735-7a
Proclus <i>Vita Homeri</i>		1.740-1a
p. 26.14	Dam. 11b,	
	Hell. 5b,	1.747-51b
	Ph. 167	1.752-8a
		1.760-2b
		1.769-73
SCHOLIA		
in Aeschlyi <i>Persas</i>		
185	And. 7	1.831
432	post Ion. T5c	1.916-18a
in Alcmanem A 2		1.936-49o
<i>P.Par.</i> 71	Ph. 172A	1.961-3
in Apollonium		1.966
Rhodium		1.974-6a
1.1-4a	Ph. 106	1.987a
1.23-5a	Her. 42, 43b,	1.989-91
	Ph. 26	1.1024
1.31-4a	Her. 43a	1.1037-8b
1.40-1	Hell. 91	1.1039
1.45-7a	And. 5,	1.1061
	Her. 40,	1.1063

Ph. 104a, 110

Her. 5
Ph. 39
Ph. 107
Her. 24
Hell. 131a
Deil. 2,
Her. 44,
Ph. 108
Eum. 2,
Hell. 119,
Ph. 9
Ph. 127
Hell. 37
Her. 45
Ph. 36
Her. 46,
Ph. 145
Ph. 104b
Hec. 17
Ph. 103a
Arm. 1,
Hec. 2
Hell. 71c
Ph. 109
(Ph. 41b)
Arm. 2,
Ph. 41a
Her. 15
Ph. 37a
Ph. 55
Hell. 162,
Her. 6
Ph. 43
Hell. 23
Her. 7
Deil. 4
Deil. 5
Deil. 6
Deil. 7a
Deil. 7b
Her. 64
Deil. T2, 8a
Deil. T2A, 8b
Deil. 9
Deil. 10a

1.1065-9
1.1129
1.1207b
1.1212-19a
1.1289-91a
2.98-100a
2.178-82a
2.178-82b
2.178-82c
2.271b
2.299
2.353-6b
2.373-6a
2.404-5a
2.476-83a
2.498-527a
2.531-2
2.684-7a
2.711g
2.752
2.815
2.848-50a
2.854
2.865-72b
2.895
2.901
2.946-54c
2.990
2.992
2.998-1000
2.1052-7a
2.1052-7b
2.1122a
2.1144-5a
2.1149
2.1209-15a

Deil. 10b	2.1209-15b
Hell. 89,	2.1231-41a
Ph. 47	2.1248-50a
Hell. 131b	
Ph. 8, 19	3.62
Her. 41b,	3.230
Ph. 111b	3.240
Deil. 1	3.265
Hell. 95,	3.335
Ph. 86	3.411-12b
(Hell. 95,	3.467
Ph. 86)	3.594-8a
Ph. 27	3.1085
Ph. 28	3.1086-9b
Ph. 29	3.1086-9c
Her. 31	
Ph. 15b	3.1093
Hell. 129	3.1177-87b
(Eum. 8b)	
Ph. 58	3.1177-87e
Her. 47	3.1177-87f
Her. 48	3.1354-6a
And. 8,	
Hell. 196	4.57-8
Her. 49	
Her. 50	
Her. 51	4.86
Her. 54	4.87
Simon. 2	4.156-66a
Her. 55	4.223-30a
Her. 8	4.223-30d
Eum. 5,	4.257-62b
Hec. 34	
Ph. 15c	4.265-6
Ph. 15a	4.282-91b
Hec. 7b	4.825-31g
Hell. 104a,	4.982-921
Ph. 72	4.1091
Hell. 104b	4.1091
Ac. 38,	4.1146-8
Epim. 15,	4.1212-14b
Her. 39	4.1396-9a
Hell. 127,	4.1396-9b
Her. 38	4.1396-9b
Ph. 25a	4.1396-9c
Ph. 54	4.1515a

Her. 67A
Ph. 50
Her. 30,
Ph. 7
Ph. 51b
Ph. 112
Epim. 14
Hell. 126
Hell. 128
Ph. 30
Ph. 44
Her. 9
(Hell. 6)
Hell. 6
Hell. 114,
Ph. 85
Ph. 100
Hell. 1a,
Ph. 22a
Hell. 1b
Ph. 21
ad init.
testt. Eum.
Ac. 36,
Epim. 12,
Ph. 121
Her. 53
Her. 52
Ph. 31
Ph. 32a
Ph. 32b
Hec. 18a,
Her. 10
Hec. 14
Hec. 18b
Ac. 42
Ac. 4
Ph. 4, 10
Ph. 12
Ac. 37
Eum. 1b
(Ph. 16b)
Ph. 16a
Ph. 17
Ph. 16b
Ph. 11

SCHOLIA (<i>cont.</i>)		742
in Arati <i>Phaenomena</i>		<i>Med.</i> 9
45	Ph. 16c	
46	ad fin.	
	frr. Epim.	19
73	Epim. 3	
97	Hell. 201A	167
172	Ph. 90e	264
223	Ph. 99	433
282	Epim. 2	<i>Or.</i> 4
p. 553.5	(Ph. 90b)	11
p. 553.13	(Ph. 90c)	
in Aristidis <i>Panathenaicum</i>		872
p. 257.23	Hell. 115	995
p. 313.20	[Ph. 178]	1233
p. 320.1	[Ph. 179]	1645
in Aristophanem		1648
<i>Av.</i> 872a	Hell. 163	1651
<i>Eq.</i> 1321	(Ph. 113)	1654
<i>Lys.</i> 36	Hell. 50	1655
447a	Xen. 2	<i>Phoen.</i> 7
<i>Pax</i> 70b	Hell. 197	13
835-7a	Ion T2b	39
<i>Ran.</i> 694	(Hell. T9)	53
720	(Hell. T9)	61
in Demosthenem		71
18.107	Hell. T18A,	
	42b	150
in Dionysium		159
Periegetam		
<i>GGM</i> 2.428.7	(Hec. T12)	662
685, <i>GGM</i>		
2.453.13	Ph. 143	1104
in Dionysium		1116
Thracem		<i>Rhes.</i> 29
p. 183.1	Anax. T4A, 3,	<i>Tro.</i> 16
	Hec. T25A, 20	822
p. 184.20	And. 9	in Germanici
p. 190.19	(Hec. 20)	<i>Aratea</i>
in Euripidem		p. 60.9
<i>Alc.</i> 1	Ph. 35	p. 61.17
<i>Andr.</i>	17 Ph. 1	p. 75.2
1240	Ph. 64b	p. 75.10
<i>Hec.</i> 3	Ph. 136a	p. 76.6
123	Hell. 143	p. 79.18
<i>Hipp.</i> 545	Her. 37	p. 83.12

Ph. 16d	
(Charo 3),	
(Eum. 3),	
Hell. 133	
(Eum. 3),	
(Hell. 133)	
Ph. 32c	
Charo T2, 3	
Her. 64A	
post Hell. 157	
Ph. 40,	
post Hell. 157	
Hec. 19	
Ph. 133	
Ph. 180	
Ph. 135	
Hell. 169	
(Hell. 169)	
Ph. 135A	
Ph. 64a	
Ag./Derc. 6	
Epim. 16	
Ph. 94	
Ph. 95	
Hell. 97	
Hell. 98,	
Ph. 96	
Hell. 99	
Hell. 21,	
Ph 126	
Hell. 96,	
Ph. 88	
Ph. 125	
Ph. 66	
Hell. 94	
Ag./Derc. 7	
Hell. 202C	
Ph. 16c	
Epim. 3	
(Ph. 90d)	
(Ph. 90c)	
(Ph. 90c)	
Ph. 99	
(Ph. 90c)	

p. 87.3	Epim. 2	12.1 (MH)	Hell. 145
p. 116.1,19	Ph. 16c	13.302 (MH)	Ph. 41c
p. 119.13	Epim. 3	13.302a	(Ph. 41b)
p. 136.4,17	(Ph. 90d)	13.663	Ph. 115
p. 136.12	(Ph. 90c)	14.119 (MH)	Ph. 122b
p. 142.7,20	Ph. 99	14.255 (MH)	Ph. 78
p. 149.3	(Ph. 90cd)	14.319	(Ph. 10)
p. 150.1	(Ph. 90c)	14.323 (MH)	Ph. 13c
p. 155.14	Epim. 2	15.302b	Hec. 22
p. 155.19	Epim. 2	15.336c	Hell. 121,
p. 174	(Ph. 74)		Ph. 24
in Hesiodum		16.175b	Ph. 61a
<i>Op.</i> 41	Her. 1	16.175c ¹	Ph. 61b
633b	Hell. 5a	16.175c ²	Ph. 61c
<i>Theog.</i> 126	Ar. 9B	16.235 (MH)	And. 4
134	Ac. 7	16.328	Xen. 3
139	Hell. 88	16.718b	Ph. 136b
293b	Hell. 110	18.486	Hell. 19a,
379	Ac. 15		Ph 90c
985	Ph. 73	18.486 (MH)	Ph. 90b
in Homerum		19.53	Ph. 141
<i>Il.</i> 1.38 (MH)	(Hell. 160B)	19.116a ¹	Ph. T7Aa, 68
1.52 (MH)	And. 10	20.145 (MH)	Hell. 26b
1.264 (MH)	(Ac. 22)	20.219	Hell. 24c
2.105 (MH)	Hell. 157	20.231	Hell. 138
2.212b	Ph. 123	20.236	(Hell. 24c)
2.494 (MH)	Hell. 51a	20.307 (MH)	Ac. 39a
2.585	Ph. 168	21.242	Hell. 28
2.592b	Ph. 169	21.444c	Hell. 26a,
3.75 (MH)	Hell. 36b		Met. 2
3.75b	Hell. 36a	23.86b	Ph. 65
3.144 (MH)	Hell. 168c	23.296c	Ac. 3,
3.151 (MH)	Hell. 140		Ph. 20
3.250	Hell. T18C,	24.228	Hec. 368
	139, Sc. 1	24.251b	Ph. 137
5.64	Hell. 142	24.343	Ph. 131
5.126	Ph. 97	24.495	Hell. 141
6.153 (MH)	Ph. 119	24.617a	Ph. 38
7.8 (MH)	Ph. 158a	<i>Od.</i> 3.4 (MH)	Hell. 124a
7.135c	Ph. 159	4.22	Ph. 132
10.266	Ph. 81	4.84	(Hell. 154a)
10.334	(Hell. 123)	4.228 (MH)	Hell. 153
11.5	(Ph. 73)	4.343	Hell. 150
11.672 (MH)	Ph. 118	4.517	And. 11
11.690	Ag./Derc. 1	4.797	And. 12
11.709 (MH)	Ph. 79b	5.125	Hell. 135

SCHOLIA (cont.)

8.280	(Hell. 71a)	7.13	Ph. 14
8.294	Hell. 71a	<i>Nem.</i> 1.66b	Ph. 22b
10.2 (MH)	Ac. 34	3.57	Ph. 69b
10.139	Hec. 35A	3.64b	Ph. 62
10.493	Ph. 92b	4.81c	Hell. 106
11.264	Ph. 41b	5.89b	Ph. 1
11.266 (MH)	Ph. 13b	11.43b	Ph. 152
11.281 (MH)	Ph. 117	<i>Ol.</i> 1.127b	Hell. 32
11.287 (MH)	Ph. 33	3.22a	Epim. 17
11.321 (MH)	Ph. 34a	3.50b	Hell. 113
11.322 (MH)	Ph. 148a	5.10a	Ph. 71
11.326 (MH)	Ph. 170ab	5.10b	Her. 34a
11.520 (MH)	Ac. 40a	5.10c	Her. 34b
12.69	Ph. 104c	6.23a	(Her. 34a)
12.124	(Ac. 42)	7.24f	Arm. 6
12.257	Ph. 144	7.25	Epim. 11
13.96 (MH)	Her. 65a	7.42a	(Her. T1D), 62
14.533 (MH)	Ac. 30	7.42b	Ac. 44
15.16 (MH)	Ph. 128,	7.49a	Ph. 80
	129	7.60a	Ag./Derc. 9
15.223 (MH)	Ph. 116	7.132a	Ph. 70
15.225 (MH)	Ph. 114	9.62b	Hell. 137
17.207 (MH)	Ac. 43	9.70a	Hell. 117a
19.432	Ph. 120	9.82e	Ac. 35
19.518 (MH)	Ph. 124	9.87a	Hell. 117b
21.22 (MH)	Ph. 82b	13.74f	Ph. 23
in Luciani		<i>Pyth.</i> 2.40b	(Eum. 3)
<i>Alexandrum</i> 4	Ph. 77	3.25c	Ph. 51a
in Lycophronis		3.59	Ac. 17
<i>Alexandram</i> 29	Hell. 25a	3.96	Ph. 3
33	(Ph. 13c)	4.133a	(Ph. 35)
100	Ph. 138	4.160b	Ph. 105
469	Hell. 109	4.221c	Ph. 56
480	Eum. 8b	4.288a	Ph. 101
513	Hell. 168b	8.68a	Ph. 98
522	Her. 28	9.27b	Hell. 100
570	Ph. 140	9.185a	Ph. 57
827	Hell. 154a	11.25b	Ph. 75
in Nicandri			Her. 11,
<i>Theriaca</i> 12a	Ac. 14	in Platonem	Ph. 134
in Pindarum		<i>Hipparch.</i> 229d	Ph. 102
<i>Isthm.</i> 1.79c	Ph. 171	<i>Phd.</i> 89c	Hell. 103,
4.87a	Her. 19		Her. 23,
4.104g	Her. 32,		Ph. 79a
	Men. 5A,	<i>Phdr.</i> 229d	(Hell. 38)

235c	ad init.	<i>Αγάμμεια</i>	Hell. 108
<i>Symp.</i> 208d	testt. Scyth.	<i>Αἵπεια</i>	Hell. 198
<i>Ti.</i> 21b	Hell. 125	<i>Αἰσών</i>	Ph. 103b
in Plutarchi <i>De cap.</i>	(Hell. 125)	<i>Ακέλης</i>	Hell. 112ab
<i>ex inimicis</i>		<i>Ακμονία</i>	(Ph. 15c)
<i>utilitate</i> 10	Hec. 12A	<i>Αλίαρτος</i>	Arm. 7
in Sophoclem		<i>Άλμος</i>	Hell. 16b
<i>El.</i> 504	Ph. 37b	<i>Αλόπη</i>	Ph. 147
<i>OC</i> 472	Ph. 146	<i>Αλπωνος</i>	Hell. 12
1053	And. 13	<i>Αλύβη</i>	Hell. 146
1320	Hec. 32	<i>Άμυρος</i>	Hec. 18A
<i>OT</i> 775	Ph. 93	<i>Αμφαναί</i>	Hec. 3
<i>Trach.</i> 253	Her. 33	<i>Αντικονδυλείς</i>	Ar. 3A
264	Her. 66	<i>Άργος</i>	Her. 63
354	Men. 5B,	<i>Αργύνμιον</i>	Ar. 9
	Ph. 82a	<i>Αρίσβη</i>	Hell. 24b
in Theocritum		<i>Αρτύμνησος</i>	Men. 1
13.1/2c	Ac. 6c	<i>Άσπενδος</i>	Hell. 15
13.7-9b	Ar. 8,	<i>Αφέται</i>	Hell. 130
	Her. 17	<i>Βατίεια</i>	Hell. 24a
13.56a	Her. 18	<i>Βέμβινα</i>	Hell. 102
16.49	Hell. 148	<i>Βλαύδος</i>	[Men. 4]
in Thucydidem		<i>Βρέττος</i>	Ant. 3c
1.3.2	Hec. 13	<i>Γάργαρα</i>	Hell. 158
1.51.4	ad fin.	<i>Γέλα</i>	Hell. 199a
	frr. Ac.	<i>Γλήτες</i>	(Her. 2)
6.4.3	Hell. 199b	<i>Διόπη</i>	Ph. 160
		<i>Δρυόπη</i>	(Her. T1B), 36
SERVIUS		<i>Δώριον</i>	And. 16b
ad Vergili		<i>Δώτιον</i>	Ph. 172
<i>Aeneidem</i> 2.610	(Her. 28)	<i>Θεστίδειον</i>	Hell. 136
SERVIUS DANIELINUS		<i>Θηγώνιον</i>	Hell. 8
ad Vergili		<i>Θύμβρα</i>	Hell. 151
<i>Aeneidem</i> 6.14	Men. 5	<i>Ίβηρίαι</i>	Her. 2
SOLINUS		<i>Ίχναι</i>	Hec. 365
11.5	Anax. 2	<i>Καβασσός</i>	Hell. 147
40.6	Hec. T3b	<i>Καλλίαρτος</i>	Hell. 13
SOPATER		<i>Καρία</i>	Hell. 200
apud Phot. <i>Bibl.</i>		<i>Καρπασία</i>	Hell. 57
161 p. 104a	Hell. T29	<i>Κασσώπη</i>	Her. 35
SORANUS		<i>Κυνητικόν</i>	(Her. 2)
<i>Vit. Hippoc.</i> 1	Ph. 59	<i>Λακέρεια</i>	Hell. 10
STEPHANUS BYZANTINUS		<i>Λαμπώνεια</i>	Hell. 159
<i>Άβδηρα</i>	Hell. 105	<i>Μακεδονία</i>	Hell. 74
<i>Άγάθεια</i>	Hell. 11	<i>Μαλόεις</i>	Hell. 33
		<i>Μελία</i>	Hec. 11

STEPHANUS BYZANTINUS (<i>cont.</i>)	6.1.4	Ant. T4, 3a
<i>Μέταον</i>	Hell. 92	Ant. 9
<i>Μιδάειον</i>	Hell. 17	Ant. 12
<i>Μισογομεναί</i>	Hell. 9	Hec. T13
<i>Μυγισσός</i>	Hec. 12	Hec. 119
<i>Νάπη</i>	Hell. 35a	Hec. T10, 25
<i>Νίσαια</i>	Hell. 75, 78	(Hell. T18), 116
<i>Οιάνθη</i>	Hell. 120	And. 14
<i>Οἶνη</i>	Hec. 4	(Hell. 125)
<i>Παρπάρων</i>	Hell. T7	Hell. 35b
<i>Πευκέτιοι</i>	Her. 29	Hell. T23, 118
<i>Σάλμος</i>	Hell. 16a	And. 15,
<i>Σικελία</i>	Hell. 79a	Hell. 144,
<i>Σίπυλος</i>	Hell. 76	Ph. 139
<i>Σπαλέθρη</i>	Hell. 201	Ac. 20, Ph. 48
<i>Τέως</i>	Scyth. T1	And. 16a
<i>Τραγασαί</i>	Hell. 34	Ph. T5
<i>Τρεμίλη</i>	Hec. 10	Hell. T24, 185
<i>Τριόπιον</i>	Hell. 122	Hell. 186
<i>Υπερβόρειοι</i>	Dam. 1,	Hec. T25C
	Hell. 187a	Hec. T25B
<i>Υσία</i>	Ph. 5	Dam. 9
<i>Φαίαξ καὶ Φαιακία</i>	Hell. 77	Charo T2
<i>Φάλασσα</i>	Hec. 5	Hell. T22, 25b
<i>Φημίαι</i>	Hell. 14	Hell. (158), 160
<i>Φοιτίαι</i>	Hell. 30	Hell. T2
<i>Φρίκιον</i>	Hell. 80	Ph. 155
<i>Φρίξα</i>	Ph. 161	Hec. T3a
<i>Χαδισία</i>	Hec. 7a	Ph. 142
<i>Χαιρώνεια</i>	Ar. 3,	Ion T4
	Hell. 81	Dam. T7b, 10
<i>Ψωφίς</i>	Hec. 6	(Hell. 154a)
STOBAEUS	<i>SUDA</i>	
<i>Ecl.</i> 1.9.12	Ac. 6a	(Hec. 8)
1.10.14	(Met. T2)	post Ion. T5c
STRABO		(Ion T1, T2b)
1.1.1	Hec. T11a	(Hell. 161)
1.1.11	Hec. T11b	Ac. T1
1.2.6	Hec. T16	(Hell. 43)
1.2.34	(Hell. 154a)	Hell. 193
1.2.35	(Hec. T13),	ad init.
	Hell. T19	testtt. Scyth.
1.3.1	Dam. T7a	Anax. T1
1.3.17	Dem. T1A, 1	Hell. 197
3.5.4	Ph. 18b	(Hell. 125)
5.4.3	Ant. 7	Hell. 38

α 4536	(Hell. 161)	σ 1284	(Hec. T1a)
αι 334	ad init. testtt. Eua.	τ 403	(Hell. 52)
δ 41	Dam. T1,	υ 82	Ph. 90a
	Hell. T9	φ 214	Ph. T1
δ 447	Met. T1c	φ 216	Ph. T2
δ 1029	(Ion T2b)	φ 217	Ph. T3
ε 360	Ac. T7,	φ 584	(Hell. 40)
	Hec. T1a	φ 787	ad init.
ε 738	Hec. T2,		testtt. Scam.
	(Hell. T1)	χ 136	Charo T1
ε 739	Hec. T1b,	SUETONIUS	
	Hell. T1,	<i>Π. βλασφημιῶν</i>	
	Sc. T2	in capite IV	Arm. 8
ε 2020	(Hec. T1b)	TATIANUS	
ε 2471	Epim. T2	<i>Ad Gr.</i> 27	Her. 4
ε 3388	ad init. testtt. Eua.	TERTULLIANUS	
ε 3764	(Eua. 1)	<i>Ad nat.</i> 2.2.15	Ac. 6A
η 475	(Her. 14)	<i>De An.</i> 46.4	Charo T3d
θ 103	Xen. 4	THEODORETUS	
θ 166	Met. T1f	<i>Graec. aff. cur.</i>	
ι 487	Ion T1	5.63	Ac. T11b
ι 697	(Ac. T7,	12.44	Hell. 187b
	Hec. T1a)	THEODORUS	
κ 1933	(Hell. 163)	METEOCHITES	
λ 867	Ar. 9A	<i>Ἐλεγχος κατὰ</i>	
μ 58	Arm. 5	<i>τῶν ἀπαιδευτῶν</i>	
μ 1288	(Hell. 42a)	<i>χρωμένων τοῖς</i>	
μ 1358	Hec. 369	<i>λόγοις</i> 18	Hec. T18A,
ν 306	Eua. 1		Hell. T15A
ν 423	Hell. 75, 78	THEOGNOSTI CANONES	
ο 248	Ac. 2	= <i>Anecd. Ox.</i>	
ο 275	Ar. 2	2.131.33	Her. 67
π 152	(Hell. 39)	THEOPHRASTUS	
π 1668	Hell. 93	fr. 600	Ac. 22
π 2170	Dam. T3,	THEOPHYLACTUS	
	Pol. T1	SIMOCATTA	
π 3238	Met. T1d	<i>Historiae</i>	
σ 11	Ac. T12	7.17.3	(Hec. T10A)
σ 90	ad init.	THUCYDIDES	
σ 442	testtt. Scam.	1.97.2	Hell. T16
σ 531	Simon. T1	8.38.3	Ion T7
	ad init.	TRAGICORUM GRAECORUM	
σ 1066	testtt. Scam.	FRAGMENTA (<i>TrGF</i>)	
σ 1284	(Hell. 3)	CAT A2-3	ad init.
	(Ac. T7,		testtt. Ionis
	Hec. T1a)		

TZETZES

ad Hes. *Op.* 1
ad Lycoph.

Alex. 56

175

177

227

355

462

522

663

894

1283

1332

Chil. 2.213

7.752 sqq.

Exegesis in Il.

p. 38.11

Posthomeric

10 sqq.

770 sqq.

Schol. in *Antehom.*

22

23

Schol. in *Exegesis*

in *Il.* 1.594

Schol. in *Posthom.*

512

Eum. 9

(Her. 18)

Ph. 1, (105)

Ac. 25

Hell. 71b

Simon. 1

(Hell. 71b)

Her. 28

(Her. 19),

Ph. 76

(And. 7)

(And. 7)

Hell. 167b,

Her. 25b

(Her. 19),

(Ph. 76)

(Hec. T13)

Ph. 136c

Hell. 149

Hell. 152b

Hell. 167c,

Her. 25c

Hell. 107

Hell. 71d

[Ph. 179]

VALERIUS MAXIMUS

8.13 ext. 6

VARRO

Ant. rer. div.

fr. 23

VITA EURIPIDIS

1.2.5 Schwartz

VITA HOMERI

Procli p. 26.14

VITA HOMERI

ROMANA

p. 30.24

XENOPHON

Symp. 3.5

ZENOBIUS

Athous 1.5

2.35

3.85

3.155

vulgaris 4.3

4.38

5.49

5.61

6.47

Dam. 5,

Hell. 195

Ac. 6A

Hell. T6

Dam. 11b,

Hell. 5b,

Ph. 167

Dam. 11a

Anax. T3

(Ph. 79a)

post Ion T9

(Hell. 93)

(Her. 67B)

(Hell. 125)

ad fin.

frr. Men.

(Ph. 79a)

Hell. 93

Her. 67B

INDEX VERBORUM

1. Ipsorum mythographorum omnia

Hic est catalogus omnium quae in contextu litteris pinguioribus exhibui utpote ipsorum mythographorum verba, una cum vocabulis singulis a grammaticis allatis. 'Supp.' non notavi nisi de supplemento dubitari potest.

ἀγαμαι	Hell. 169	Αἴτην	Hell. 79a
Ἀγαμέμνων	Hell. 169, Ph. 115	Αἰτωλίη	Hec. 15
		Αἰτωλός	Hec. 15
Ἀγαμήστωρ	Ph. 2	Ἀκέλης	Hell. 112b
Ἀγήνωρ		Ἀκέστωρ	Ph. 2
Atheniensis	Ph. 2	ἀκολουθέω	Cr. 3
Ἀγήνωρ		ἀκοντίζω	Cr. 1
Neptuni filius	Ph. 21 bis	ἀκόντιον	Ac. 22
ἀγήραος	Hell. 19b	Ἀκραῖος	Ag./Derc. 4a
ἄγονος	Xen. 4 (app.)		(Ἀκρεῖος), Cr. 3
ἀγορή	Cr. 1	ἄκρη	Ph. 39
ἄγριος	Cr. 1 bis	ἀκρόπολις	And. 19, Met. 2
Ἀγχίσης	Ac. 3, Ph. 20	ἄκρος	Hell. 26a (superl.), 197
ἄγω	Ph. 1, 105		
ἄγων	Ph. 37b, 82a	Ἀλάστωρ	Ph. 175
ἀδελφή	Ac. 1	Ἀλέκτωρ	Ph. 132
ἀδελφιδούς	Hell. 169	Ἀλέξανδρος	Men. 3, Ph. 115
ἀδελφίζω	Hec. 8	ἀληθής	Hec. 1
ἀδικίη	Hell. 152A	ἄλιεύς	Cr. 1
ἄθνατος	Hell. 19b bis	Ἀλιρρόθιος	Hell. 169
Ἀθήναι	Cr. 3, Ph. 2 bis, 146	ἀλίσκομαι	Ac. 22, Men. 3
Ἀθηναῖος	Hell. 169 bis	ἄλλα	Aeth. 1, Cr. 3, Hec. 27b
Ἀθηνᾶ (-ναίη)	Her. 34a, Ph. 22a		
Αἶα	Ph. 105	ἄλληλος	Ph. 22a
Αἶας	Hell. 152A, Ph. 2	ἄλλος	Ac. 22, Hec. 27b, 30, Hell. 28 ter, Her. 34a, Ph. 105
Αἴγυπτος	Hec. 19, Ph. 21		
Αἰήτης	Ph. 22a, 105		
Αἰκλος	Ph. 2	Ἀλφειός	Her. 34a
Αἰνείης	Men. 3 bis	ἀμήχανος	Hec. 27b
Αἰόλος	Hell. 74	ἄμπελος	Hec. 15 bis
αἰρέω	Anax. 1, Hell. 4, 78, Ph. 82a, 115	Ἀμύκλαι oppidum	Ph. 132
		Ἀμύκλας nomen	
αἰτέω	Ph. 82a	fabulare	Ph. 132 bis

Ἀμύντωρ	Ac. 44, Hell. 4	ἀπόλλυμι	Hec. 30
Ἀμφ(ι)άναξ	Ph. 168	Ἀπόλλων	Cr. 1, Hell. 26a,
Ἀμφιτρύων	Anax. 1, Ar. 9B		Her. 34a,
ἄμφοτερος	Hell. 169		Ph. 35 bis
ἄν	Cr. 1, Ph. 105 ter	ἀποπίπτω	Hec. 22
	(semel e supp.)	ἀποπλέω	Anax. 1
ἀναβαίνω	Hell. 28	ἀπορία	Cr. 1
ἀναιρέω	Ph. 95	ἀποστέλλω	Hec. 19 (supp.)
ἀναμίζω	Hell. 71a	ἄπτω	Cr. 1
ἀναρριχάομαι	Hell. 197	ἄρα	Hell. 26a
ἀναστρέφω	Her. 60, Ph. 38	Ἄραβος	Ph. 86
ἀνατρέφω	Men. 3	ἀράομαι	Ph. 38
Ἄναυρος	Ph. 105	Ἀργεῖος	Men. 5B, Ph. 132
ἀναφύω	Ph. 22a	Ἀργής	Ph. 35
ἀναχωρέω	Ph. 38	Ἀργιόπη	Ph. 21
ἀνήρ	Ac. 22, Ant. 6,	Ἄργος nomen	
	Hec. 368A,	fabulare	Ph. 66 bis
	Hell. 26a, Met. 2	Ἄργος urbs	Hec. 19, Ph. 66
	bis, Ph. 22a bis	Ἄρειος	Hell. 169
ἀνθρακιά	Cr. 1	Ἄρεστωρ	Ph. 66
ἄνθρωπος	Ac. 22, Hell. 71a	ἀρήγω	Hec. 30
ἀνίη	Men. 3	Ἄρης	Hell. 169,
ἀνίστημι	Hell. 4, 79a, Ph. 35		Ph. 22a bis
ἀνίσχω	Ph. 18a	Ἀρίαρτος	Arm. 7
ἀντί	Ph. 18a	ἀριθμός	Her. 34a
Ἀντιγόνη	Ph. 95	ἀριστερός	Ph. 105
Ἀντίοχος	Ant. 2	ἀριστοποιέω	Cr. 1
ἄνωθεν	Ac. 22	Ἀρκαδίη	Ph. 82a
ἀπαράσσω	Men. 3	Ἀρκεσίλαος	Ph. 82a
ἀπειλέω	Ac. 22	ἄρκτος	Ph. 38
ἀπό	Ag./Derc. 4a bis,	ἀροτρεύω	Ph. 105
	And. 7, Hec. 7a, 15,	ἄρουρα	Ph. 22a
	Hell. 74, 77, 79a,	Ἄρτεμις	Cr. 1, Her. 34a,
	Her. 2, Men. 3,		Ph. 135 bis
	Ph. 1, 8, 39, 66, 95,	ἀρχαῖος	Ant. 2
	101, 105, 135, 146,	ἄρχω	Hell. 79a, Ph. 2 bis
	156 ter, 169	ἄρχων	Cr. 3
ἀποδίδωμι	Hell. 26a	ἀσάμβalos	Ph. 105
ἀποθνήσκω	Ac. 22, Hell. 169	Ἀσίη	And. 7
	(supp.), Ph. 105,	Ἀσκληπιός	Ph. 35
	135A	ἄστράβηλοι	Ag./Derc. 3
ἀποθρώσκω	Cr. 1	Ἀστυδάμεια	Ac. 44
ἀποίχομαι	Hec. 30	Ἀστυμέδουσα	Ph. 95
ἀποκτείνω	Cr. 3 ter, Hell. 78	Ἀσωπῖς	Hell. 77
	(supp.), 169 ter,	ἄτε	Met. 2 (supp.)
	Ph. 115	ἄτιτος	Men. 3

ἀτρεκέως	Met. 2	βασιλεύω	Ant. 6, Hell. 4, 79a
Ἄτρεύς	Hec. 369B, Ph. 20	βασιληΐη (-λείη)	Hec. 15, Hell.
ἄτρωτος	Ac. 22		79a, Ph. 95
Ἄττικός	And. 19	βασκαίνω	Xen. 4
Ἄτυμνος	Ph. 86 bis	Βῆλος	Ph. 21
Αὐγέας	Ph. 115	Βιαντίδαι	Hec. 368A
Αὐλῖς	Hell. 152A	βίη	Men. 3
αὔος	Xen. 4	Βοηθός	Ph. 132
Αὔσωνες	Hell. 79a	βορέας	Her. 2
αὐτίκα	Hec. 30, Ph. 22a	Βρόντης	Ph. 35
αὐτόθι	Hell. 71a bis,	βρώμα	Her. 60
	Her. 34a, Scyth. 1	βωμός	Cr. 3, Her. 34a,
Αὐτομάτειος	Ag./Derc. 4a		Ph. 135
αὐτός	vide ἑωυτός		
αὐτός idem	Hell. 79a	γαμέω	Ac. 1, And. 7,
αὐτός is	Ac. 1, 22 quin-		Ph. 21, 39, 64a,
	quiens, Ant. 6,		66, 95 bis, 101,
	Cr. 1 bis, 3		115, 132, 136a, 156
	quater, Hec. 15	γάρ	Ac. 22, Cr. 3,
	ter, Hell. 19b,		Hec. 1, 30, Men. 3,
	26a (supp.), 71a,		5B, Ph. 35, 64a,
	79a bis, 123,		Xen. 4
	Her. 34a, Men. 3,	γέγειος	Hec. 362
	5B, Met. 2 bis,	γελοῖος	Hec. 1
	18a sexiēns, Ph.	γενεά	Hell. 169 ter
	22a quinquēns,	γενναῖος	Ar. 9B (comp.)
	35 ter, 37b bis, 38,	γεννάω	Ar. 9B
	64a ter, Ph. 66,	γένος	Her. 2 bis
	95 sexiēns, 101,	γέρας	Men. 3
	105 ter, 115 bis	γῆ Ac. 22, Ant. 2	
αὐτός ipse	Hec. 15, 19, 30,	γί(γ)νομαι	Ac. 1, 22, Aeth. 1,
	Hell. 79a		Ant. 2, Ar. 3,
ἄφαιρέομαι	Ph. 64a		Hec. 15, 368A,
ἄφικνέομαι	Ant. 6, Hell. 71a,		Hell. 4, 19b ter,
	Met. 2, Ph. 82a		71a, 152A, 169,
ἄφροδίσιος	Her. 60		Men. 3, Ph. 2, 8,
Ἀφροδίτη	And. 19		20, 21 bis, 38, 39,
Ἀχαιός	Men. 3 bis		64a, 66 bis, 86,
Ἀχελώιος	Ac. 1		95 bis, 101, 115,
Ἀχιλλεύς	Hell. 28		132, 135A, 146,
ἄχος	Ph. 38		156, 168
ἄχρι(s)	Men. 3	Γλής	Her. 2
		γράφω	Hec. 1
βάλλω	Ph. 18a, 22a bis, 105	γυνή	Ag./Derc. 4a
βασιλεύς	Ac. 22, Hell. 79a,		(supp.), Hell. 169,
	Met. 2		Ph. 82a, 95

Δαιδαλίδαι	Ph. 146	δέος	Hec. 364
Δαίδαλος	Hell. 169,	δέπας	Ph. 18a ter
	Ph. 146	Δευκαλίων	Hec. 15
δαίνυμι	Men. 3	δεύτερος	Cr. 1, Her. 34a
δάκρυον	Ph. 38	δή	Cr. 1, Ph. 18a
Δαμάσικλος	Ph. 39	Δηϊανείρη	Ph. 156
Δαμνώ	Ph. 20	Δηϊονεύς	Hell. 169
Δανᾶ	Hec. 21	δημιουργός	Hell. 71a
Δαναός	Ph. 8, 21	δήμος	Hec. 30, Ph. 146
δατέομαι	Anax. 1	διά	Ph. 18a
δέ	Ac. 1 ter, 3 bis,	διαβαίνω	Cr. 1, Hell. 79a,
	22 bis, Ag./Derc.		Ph. 105 bis
	4a bis, Anax. 1 ter,	διαδίδωμι	Cr. 3
	And. 7 bis, Ant. 2,	διάπλους	Her. 2
	6 bis, Ar. 3, Cr. 1,	διαρπάζω	Ph. 64a
	Cr. 3 ter, Hec. 7a,	διατρίβω	Cr. 3
	15 bis, 16, 19 ter,	δίδωμι	Anax. 1, Ph. 18a,
	27b, 30, Hell. 4 ter,		22a, 82a, 95
	19b quater, 26a,	δικάζω	Hell. 169
	28, 71a bis, 79a,	δίκη	Hell. 169 septiens
	169 quater, 197,		(semel e supp.)
	Her. 2 septiens,	διό	Hec. 15
	34a bis, 52A, 59,	Διόνυσος	Her. 34a
	60, Men. 3 ter,	δῖς	Aeth. 1
	Ph. 2 quaterdeciens,	διώκω	Ph. 135
	8 bis, 18a ter, 20 ter,	διωρίζω	Her. 2
	21 ter, 22a quater,	δμῶς	Ag./Derc. 4a
	35, 37b, 38 ter, 39,	δοκέω	Hec. 1, 27b,
	64a bis, 66 quater,		Men. 3, Ph. 22a
	82a quater, 86 bis,	δολόεις	Hell. 169
	95 quater, 101,	Δόρυκλος	Ph. 86
	105 octiens, 115,	δουλεύω	Hell. 26a
	Ph. 132 ter, 135 bis,	δοῦλος	Ag./Derc. 4a
	135A, 136a, 146,		(supp.)
	168 bis, 175	δράκων	Her. 52A
δεῖδω	Cr. 3, Hell. 28,	Δρεπάνη	Hell. 77
	Ph. 18a bis, 22a	Δρύοπες	Ph. 8
δείκνυμι	Cr. 1, Her. 64A	Δρύοψ	Ph. 8
δεινός	Hec. 27b, 30	Δύμας	Ph. 136a
δείπνον	Her. 59, Ph. 105	δύναμαι	Cr. 3, Hell. 28
δελφίς	Epim. 5	δυνατός	Hec. 30
Δελφοί cives	Ph. 64a	δύνω	Ph. 18
Δελφοί oraculum	Ph. 64a	δύο	Met. 2
δέμω	Scyth. 1	δυσμαί	Her. 2
δένδρον	Hell. 197	δώδεκα	Her. 34a
δεξιός	Her. 64A		

ἐαυτός	vide ἐωυτός	Ἐκαταῖος	Hec. 1
ἐγγαστρόχειρ	Dam. 7b (?)	ἐκεῖνος	Ac. 22 bis, Her. 2
ἐγγύς	Ph. 105	ἐκπορθέω	Scyth. 1
ἐγκαθίστημι	Hell. 79a	ἐκτος	Her. 34a
ἐγώ	Dam. 7b (?)	ἐκχωρέω	Hec. 30
ἐθέλω	Hec. 1 bis, 19, 30	Ἐλατος	Ph. 39
εἰ	vide θέλω	Ἐλβυσίνος	Her. 2
εἶδω	Men. 5B, Ph. 105	ἐλκω	Ph. 18a
εἴκοσι	Hell. 26a	Ἐλληνες	Hec. 1, Hell. 4
εἰμί	Cr. 1, Hec. 19	ἐν	And. 19 bis, Cr. 1,
	Ac. 22, Ant. 2,		Cr. 3, Hec. 6,
	Cr. 1 ter, Cr. 3,		Hell. 4 bis, 19b,
	Hec. 1 bis, 6, 7a,		28 bis, 79a bis,
	16, 19, Hec. 27b		Her. 34a, 60 bis,
	bis, 30, 361,		Met. 2 bis,
	Hell. 26a, 71a bis,		Ph. 1 bis, 2 bis,
	Her. 2, Her. 52A,		18a bis, Ph. 22a,
	60, Men. 3,		35, 66 bis,
	Met. 2, Ph. 18a		156 bis, 168
εἴμι	Her. 2, Ph. 105	ἐνδείκνυμι	Hec. 27b
εἵνεκα	Hec. 27b	ἐνδίδωμι	Men. 3
εἶπον	Met. 2 bis	ἐνθάδε	Hec. 361
εἰς	Her. 2, Men. 3	ἐνιαυτός	Aeth. 1, Ph. 35, 95
εἰσέρχομαι	And. 19	ἐνίστημι	Hell. 169
εἰς, ἐς	And. 19, Cr. 1 bis,	ἐννέα	Hell. 169
	Cr. 3, Hec. 15,	ἐνταῦθα	Arm. 6, Cr. 1
	19, Hec. 30,	ἐντεῦθεν	Hell. 4, 79a
	Hell. 71a bis,	ἐντυγχάνω	Hell. 28
	79a, Hell. 112b,	ἐξ	Hell. 169,
	Her. 34a, Men.		Her. 34a
	5B, Ph. 1, 18a,	ἐξαιρέομαι	Ph. 66
	22a, 37b, 38,	ἐξέργω	Men. 3
	64a, 82a bis,	ἐξέρχομαι	Men. 5B
	105 bis, 115,	ἐπαινέω	Hell. 169
	132, 135	ἐπαφάω	Hec. 21
εἰσπίπτω	Cr. 1	ἐπεί	Ag./Derc. 4a,
εἵτε	Hell. 26a bis		Ant. 6, Cr. 3,
ἐκ	Ac. 22, Ag./Derc. 4a,		Hell. 123, Her. 59,
	And. 7 bis, Ant. 2,		Ph. 22a, 95 bis
	6, Cr. 1, Hec. 15,	ἐπειτα (-τεν)	Ac. 22 bis,
	Hell. 71a, 169 bis,		Hell. 152A, Her. 2,
	Ion 3, Ph. 2, 38,		Ph. 1, 18a, 21, 64a
	64a, Ph. 86 bis,		(supp.), 66, 115,
	Ph. 95, 135		135, 135A (supp.)
Ἐκάβη	Ph. 136a	ἐπέρχομαι	Hell. 28
ἐκαστος	Hell. 28	ἐπήν	Ph. 18a

ἐπί	Ant. 6, Arm. 6, Cr. 1 quater, Cr. 3, Hec. 15, Hell. 4 bis, 26a bis, 28, 197, Her. 2, Ph. 1, 2 bis, 8, 18a, 37b, 95, 101, 105 bis, 135 bis (semel e supp.) Hec. 30, Ph. 115	ἔτος Εὐαγόρη Εὐβοεῖς Εὐβοια εὐρίσκω Εὐρυγάνεια Εὐρυδάμεια Εὐρύκλεια Εὐρύπυλος Εὐρυσθέης Εὐρυτος	Cr. 1 Ph. 136a Scyth. 1 Men. 5B, Ph. 82a Hec. 22 Ph. 95 bis Ph. 115 Ph. 101 Ac. 44 Hec. 27b Ph. 82a bis, Scyth. 1
ἐπίγονος	Ph. 86	Εὐρώπη	And. 7
ἐπικλησις	Ph. 38	εὐχή	Her. 59
ἐπικρεμάννυμι	Ph. 105	Εὐχήνωρ	Ph. 115 bis
ἐπιλήθω	Ph. 2	Ἐφέσιος	Cr. 1
Ἐπίλυκος	Hec. 363	Ἐφesus	Cr. 1
ἐπισσος	Met. 2	ἐφίπταμαι	And. 19
ἐπιστατέω	Ac. 22	ἐφιστάω	Ph. 66 (coni.)
ἐπιτίθημι	Cr. 1	ἐφορμάω	Ac. 22
ἐπιτρέχω	Arm. 6 bis	Ἐχέπωλος	Ac. 3, Ph. 20
ἐπτά	Men. 5B	Ἐχίων	Ph. 22a
ἐράω	Hell. 71a, Men. 3	ἔχω	Ac. 22, Anax. 1, Ant. 2, Hell. 28, 169, Men. 3, Met. 2
ἐργάζομαι	Ph. 95	ἐώιος	Ph. 18a
Ἐργίνος	Hec. 6	ἐωντός (ἐαυτός, αὐτός)	Ac. 1, Anax. 1 bis, Ar. 9B, Cr. 3, Hell. 28, 71a, Her. 60, Ph. 22a, 64a
ἔρδω	Ph. 66		
Ἐρευθαλίη	Ph. 66		
Ἐρευθαλίων	Hell. 169, Ph. 146		
Ἐρεχθεύς	Ph. 135 bis		
Ἐρινός	Arm. 6		
Ἐρμαῖ	Hell. 19b,		
Ἐρμῆς	Her. 34a, 66 Ph. 64a bis		
Ἐρμιόνη	Ph. 105		
ἔρομαι	Ph. 18a		
Ἐρύθεια	Ph. 135		
ἐρύκω	Ph. 39		
Ἐρυμήδη	Hec. 15, 19, Hell. 71a, 169, Her. 34a, Met. 2, Ph. 35, 64a, Ph. 105 bis, 115, 132, 135	Ζεὺς	Ac. 22, Hec. 21, Hell. 19b, Her. 34a bis, Ph. 35 ter, 38, 66, 86, 175
ἔρχομαι	Cr. 1	ἦ	Ac. 22
ἐρωτάω	Her. 2	ἡγέομαι	Hell. 28
ἔσχατος	Ph. 95	ἡγησάνδρη	Ph. 132
Ἐτεοκλῆς	Ph. 132	ἦδη	Hell. 79a, Her. 2 bis
Ἐτεωνεύς	Her. 60	Ἡϊονεύς	Ph. 136a
ἔτι		Ἡλιος	Ph. 18a bis
		Ἡλῖς	Her. 34a

ἡμεῖς	Met. 2	ἱερεὺς	Ph. 64a
ἡμῖνος	Ph. 22a bis	ἱερὸν fanum	Cr. 1, Her. 34a, Ph. 135
ἡπειρος	And. 7	ἱερός	Ac. 22, Cr. 1
Ἥρα	Ag./Derc. 4a, Cr. 3, Her. 34a, Ph. 66, 105	ἰζω	Ph. 135
	Scyth. 1	Ἰήσων	Ph. 105 ter
Ἡράκλεια	Hec. 30 (?)	Ἰκάριος	Ph. 39
Ἡρακλεῖδαι	Ph. 18a bis,	Ἰκέσιος	Ph. 175
Ἡρακλῆς	82a bis, Scyth. 1	ἰκέτης	Ph. 135
	Ag./Derc. 4a	Ἰλιον	Hell. 26a
Ἡρεαίς	Hec. 19	Ἰλιος	Men. 3
Ἡσίοδος	Ph. 105	ἰνα ubi	Ph. 18a
ἡσυχάζω		ἰνίον	Ph. 66
		Ἰοκάστη	Ph. 95
		Ἰόνιος	Hell. 4, Ph. 156
θάλασσα	Ph. 37b	Ἰππειος	Ag./Derc. 4a (supp.)
θάλλω	Xen. 4	Ἰπποδάμεια	Ph. 37b
θάνατος	Hell. 169	Ἰπποκλείδης	Ph. 2
θέλω	Xen. 4 (supp.)	ἵππος	Hell. 123, Ph. 1, 18a, 37b
Θεμισκύρη	Met. 2, Ph. 135		
θεός	Hec. 7a	Ἰσαίη	Ph. 21
	Cr. 1, Hell. 19b, 152A, Her. 34a ter	Ἰσμήνη	Ph. 95 bis
Θερμώδων	Hec. 7a	ἰστημι	Ac. 22
θέρος	Her. 60	ἰσχύς	Ac. 22
Θετίδειον	Ph. 1	ἰσχω	And. 7, Ph. 21 ter
Θέτις	Ph. 1 bis	Ἰταλίη	Ant. 2 bis, Ph. 156
Θῆβαι	Ph. 22a, 115	Ἰταλιῆτες	Ant. 2
θητεύω	Ph. 35	Ἰταλοί	Ant. 2
θνήσκω	Ph. 22a, 35, 95, 115	Ἰταλός	Ant. 6
	Cr. 1	Ἰφινόη	Ph. 146
θορυβέω	And. 7	ἰχθύς	Cr. 1
Θράικη	Hell. 71a	Ἰώ	Ph. 66
Θράιξ	Men. 5B,	Ἰων	Hec. 16 (?)
θυγάτηρ	Ph. 82a, 132		
	And. 19	Κάδμος	Ph. 21, 22a quater
θύρωμα	Her. 34a (?), 59, Ph. 105	καθάπερ	And. 19
θύω		καθίζω	Cr. 3, Hell. 79a
		καθίστημι	Ph. 20
		καί	Ac. 1, 22 septiens, Aeth. 1 quater, Ag./Derc. 4a, Anax. 1, And. 7 ter, Ant. 2 ter, Armen. 6, Cr. 1 noviens, Cr. 3 bis, Hec. 1, 6,
ἰάομαι	Ph. 35		
Ἰάπυγες	Hell. 79a		
Ἰβηρικός	Her. 2		
Ἰδη	Hell. 28		
ἰδιος	Ag./Derc. 4a		
ιδρύω	Cr. 1, Her. 34a		

καί (cont.)

15 quater, 22, 27b,
30, Hell 4 ter, 19b ter,
26a bis, 71a bis, 74,
77 bis, 78 ter, 79a
quinqüiens, 123,
169 quater, Her. 34a
septiens, 52A bis,
59 ter, 60, Men. 3,
5B, Met. 2 bis,
Ph. 1 bis, 18a ter,
21 bis, 22a noviens,
35 bis, 37b bis, 38 ter,
64a bis, 66 ter, 82a,
86 ter, Ph. 95 sexiens,
105 quater, 115 bis,
132 ter, 135 quater,
135A, 136a, 146,
156 bis, 175,
Scyth. 1 ter, Xen. 4
Ac. 22
Hec. 6, Ph. 105
Ag./Derc. 4a bis,
Ant. 2, Arm. 6,
Cr. 1 bis, Hec. 15 bis,
Hell. 4, 26a, 71a,
74, 77 bis, 79a bis,
Ph. 1, 8, 39, 66,
95, 101, 135, 146,
156 ter, 168,
175, Scyth. 1
Hec. 6
Ph. 13ab
Ph. 86
Ac. 22, Her. 2,
Ph. 37b, 64a
Ant. 6
Ac. 22
Ph. 37b
Hell. 4, 71a
Xen. 4
Her. 60
Ph. 135
Hell. 71a
Hell. 19b, Ph. 22a
Hec. 15, Ph. 64a

κάπρος

καρχήσιον

Κασσιεπείη

κατά

καταγηράω

κατακόπτω

καταλαμβάνω

καταλείπω

καταρραίνω

κατατρίβω

καταφεύγω

κατοικέω

κατοικίζω

κατορύσσω

Καύκασος

κε

Κελαινώ

κελεύω

Κελκιανός

Κένταυρος

κεντέω

κεραυνός

Κέρκυρα

Κερκύρη

κεφαλή

Κέφαλος

κῆρυξ

Κήνξ

κιβωτός

Κίλιξ

Κλείτος

Κλεωναί

Κλεώνυμος

Κλυταμήςτρα

κοῖλος

κολεός

κόλπος

κολωνός

Κορησσός

Κόρινθος

κορυδαλλή

κορώνη

κρατέω

κρατήρ

κρέας

Κρέων

Κρηθεύς

κρήνη

Κρίασος

Κρόνος

Κρότων

κτείνω

κτίζω

Κυλικρῆνες

Κυλλήνη

Her. 52A

Ag./Derc. 4a

Hell. 19b

Hec. 15, 30,

Ph. 18a bis,

22a, 35

Her. 2

Ac. 22 bis

Ac. 22

Ph. 35

Hell. 77

Hell. 77

Men. 3

Hell. 169

Hell. 19b

Hec. 30

Hec. 368

Ph. 86

Ph. 115

Ph. 20

Ac. 3, Ph. 20

Hell. 169

Hell. 28

Hec. 22

Hell. 4, 71a,

Ph. 156

Hell. 26a

Cr. 1

Cr. 3

Hec. 12A

And. 19

Ph. 22a

Her. 59

Hec. 9, Ph. 64a bis

Cr. 3 ter, Ph. 95

Hec. 369A

Cr. 1, Ph. 95, 101

Ph. 66

Her. 34a

Hell. 4

Ph. 35 ter, 64a,

66, 82a, Scyth. 1

Cr. 1 bis, Hell. 4,

Met. 2

Scyth. 1

Ph. 156 bis

κυμαίνω

Κύνης

κύων

κῶας

λάϊνος

Λάιος

Λακεδαίμων

λακτίζω

λαμβάνω

λανθάνω

Λαόλυτος

Λαομέδων

Λαπίθαι

λέγω

λείη

λέων

λεώς

λήιζομαι

Λήμνος

Λιβύη

λίθος

λιμήν

λόγος

λόγχη

λοετρόν

Λοκρός

λοχεία

λοχεύομαι

Λοχεύτριαι

λόχη

Λυκάων

Λύκης

Λύκος

μάζα

μάκαρ

Μακεδόνες

Μακεδών

μάλιστα

μαντήϊον

Ph. 18a

Her. 2

Hec. 15

Ph. 105

Hell. 26a

Ph. 95

Hell. 169

Hell. 123

Hell. 28, Ph. 37b,

Scyth. 1

Her. 60

Ph. 95

Hell. 26a,

Met. 2, Ph. 136a

Ac. 22

Aeth. 1, Ar. 3,

Cr. 1, 3, Hell. 26a,

Met. 2

Anax. 1

Hell. 35A

Hec. 23

Scyth. 1

Hell. 71a

And. 7

Ph. 22a, 38 bis

Cr. 1, Ph. 39

Ant. 2, Cr. 3,

Hec. 1

Ion 3 bis

Ag./Derc. 4a bis

Hec. 16

Ag./Derc. 4a

Ag./Derc. 4a

Ag./Derc. 4a

Cr. 1

Ph. 156

Ph. 2

Hell. 19b

Hec. 9

Hell. 19b

Hell. 74

Hell. 74

Ac. 1, 22

Ph. 105

Μαστιγνός

μάχαιρα

Μεγαρεύς

μέγας

μέγεθος

μέγιστος

Μελανίων

Μέλας Arcesilai

filius

Μέλας Phrixi filius

Μέλας sinus

Μελίη

μέλλω

μέμφομαι

μέν

Μενέλεως

Μενίππη

μεσόγειος

μετά

μεταπέμπω

μετεωρίζω

μέχρι

μή

Μήδεια

μῆλον

μῆτηρ

Μητίων

μῖγνυμι

Μιλήσιος

Μιλτιάδης

μιν

Μινύαι

μιξέλλην

μίσγω

Her. 2

Ph. 64a

Hell. 78

Hec. 27b

Her. 52A bis

(semel e supp.)

Ac. 22

Ph. 132

Ph. 82a

Ph. 101

Hell. 71a

Ph. 21

Men. 5B, Ph. 18a

Ph. 35

Ag./Derc. 4a,

And. 7, Hec. 19,

Hell. 26a (supp.),

71a, 123 (supp.),

Her. 2, 64A,

Met. 2, Ph. 105

bis, 115 (supp.)

Ph. 64a

Hell. 4

Hell. 4

Hell. 26a, 74,

169 ter, Her. 2

quater, Met. 2,

Ph. 37b, 82a

Ph. 105

Hell. 28

Hec. 7a

Hec. 30, Hell. 28,

Men. 5B

Cr. 3 bis, Ph. 105

Aeth. 1

Ac. 44, Ph. 95

Ph. 146

Men. 5B

Hec. 1

Ph. 2 bis

Hell. 28

Ph. 95

Hell. 71a

Ac. 22, Hec. 21,

Hell. 19b bis, Ph. 8

μισθός	Hell. 26a	Arm. 6, Cr. 1
μοιχίδιον	Hec. 369	septiens deciens,
μόνον adv.	Cr. 3	Cr. 3 quaterdeciens,
μόνος	Hell. 74	Hec. 1, 6, 7a, 15 ter,
Μόργης	Ant. 6	19, 21, 22 ter, 27b ter,
Μόργητες	Ant. 2	30, 364, 368A,
μυθέομαι	Hec. 1	Hell. 4 sexiensi,
μυία	And. 19	19b, 28 sedeciens,
μύκης	Hec. 22	71a ter, 74, Hell. 77
Μυρτίλος	Ph. 37b	quater, 78 bis,
Μυσός	Hell. 74	79a noviensi, 123 bis,
		152A quater, 169
Νανᾶς	Hell. 4	quindecimens, 197 bis,
ναός	Cr. 1	Her. 2 sexiensi,
Νεῖλος	Ph. 21	34a deciens, 52A,
Νεοπτόλεμος	Ph. 64a, 135A	60 bis, Ion 3, Men.
νέος	Cr. 3 (comp.),	3 bis, 5B bis, Met. 2,
	Her. 60	Ph. 1 ter, 2, 8 ter,
νεοττιή	Hec. 12A	18a duodeciens,
νεώς	Ph. 64a	20, 21 quater, 22a
νηῖς	Euag. 1,	sexiens, 35 bis, 37b
	Ph. 136a, 156	sexiens, 38 quater,
νήσος	Cr. 1, Hell. 19b,	Ph. 39 quinquiens,
	77, 79a bis	64a septiens,
νηὺς (ναῦς)	Hell. 4, 71a	66 quinquiens,
νικάω	Ph. 37b	82a octiens, 86,
Νιδβη	Ph. 38	95 septiens, 101 ter,
Νίσαια	Hell. 78	105 duodeciens,
Νίσος	Hell. 78	115 ter, 132 bis,
νοέω	Aeth. 1	135 octiens, 136a
νομίζω	Cr. 3	quater, 146 bis,
νόος	Ph. 105	156 quater, 168 bis,
νύμφη	Ph. 136a, 156	175, Scyth. 1 bis,
νύν	Ant. 2, Cr. 1 bis,	Xen. 4 ter
	Hell. 4, 26a, 74	Ac. 1, 3, Cr. 1,
νύξ	Ph. 18a	Hell. 4 ter,
		19b ter, 123,
Ξενοφάνης	Ant. 2	Ph. 2 duodeciens,
ξίφος	Hec. 22	8, 18a bis, 20 bis,
		21 bis, 22a, 39,
ό	Ac. 22 quinquiens,	66 quater, 82a,
	44, Aeth. 1,	101, 105, 115, 132,
	Ag./Derc. 4a octiens,	135, 135A, 168 bis
	Anax. 1 quinquiens,	Hell. 78
	And. 7, And. 19	Ant. 2, Hec. 1
	quinquiens, Ant. 2	Ph. 37b
	quater, Ar. 3,	

ό ille

Όγχήστιος

όδε

όδός

δοούς	Ph. 22a	Cr. 1, Hec. 15
ῥθεν	Hell. 28	Ag./Derc. 4a bis,
Οιδίπους	Ph. 95 ter	Anax. 1, And. 7,
οἰκείος	Cr. 3	Cr. 1 quater,
οἰκέω	Cr. 1, Hell. 74,	Hell. 19b, 74, 77,
	79a, Her. 2 bis,	79a bis, Her. 34a,
	Met. 2, Ph. 1, 2, 8,	Met. 2, Ph. 1, 2 ter,
	20, 82a, 101, 156	8, 18a, 21 bis, 39,
	Cr. 1, Ph. 2	66 bis, 95 quater,
οἰκίζω	Ar. 3	101, 115, 135,
οἰκιστής	Hec. 15	146, 156 ter, 168
Οἰνεύς	Ant. 2 bis, Ph. 156	Her. 2
Οἰνωτροί	Ph. 156	Ant. 2, Hell. 26a,
Οἰνωτρός	Ph. 168	169, Met. 2, Ph. 105
Οἴτυλος	Ph. 82a bis	Ac. 22, Ph. 18a
Οιχαλίη	Hell. 71a, Ph. 1	Cr. 3, Hell. 19b,
οἶχομαι	Her. 34a	26a, 71a, Met. 2,
Όλυμπία	Her. 34a ter	Ph. 35 bis
Όλύμπιος	Hell. 28	Ph. 22a
ῥμβριος	Epim. 19	And. 19, Hec. 19,
ῥμόκαπ(ν)ος	Aeth. 1	27b
ῥμομηλῖς	Her. 34a	Ac. 22, And. 19,
ῥμώνυμος	Men. 3	Met. 2
ῥμως	Ant. 6, Her. 2	Ph. 64a
ῥνομα	And. 7,	Ac. 22 bis,
ῥνομάζω	Hell. 123, Her. 2	Cr. 3 bis, Hec. 19,
	Ph. 22a	27b, 30, Hell. 26a,
ῥπλίζω	Hell. 71a	71a, 64a
ῥπλον	Met. 2	Ph. 2
ῥπόθεν	Arm. 6, Cr. 1 ter,	Cr. 1, Hec. 30,
ῥπου	Hell. 28	Hell. 26a, Met. 2
ῥράω	Ac. 22, And. 19,	Ac. 22
	Ph. 38 bis, 64a,	Ac. 22 bis,
	Ph. 105	Ag./Derc. 4a (supp.),
Όρεσθεύς	Hec. 15	Anax. 1, Ant. 2, 6,
Όρέστειον	Ph. 135	Hec. 15, 27b, 30,
Όρέστης	Hell. 169 bis,	Hell. 4, 19b, 28 bis,
	Ph. 135 bis	71a bis, 79a ter (?),
ῥρθιος	Ac. 22	169, Her. 2, Men. 3,
ῥρίζω	Her. 64A,	Met. 2, Ph. 1, 2,
	Ph. 105	18a bis, Ph. 64a,
ῥρμάω	Hell. 4, 79a	82a, 105, 132,
Όρμενος	Ac. 44	135, 135A, 156
ῥρος	Cr. 1, Hec. 6,	Ant. 2, Hec. 27b,
	Hell. 28	Ph. 105
ῥς ille	Ac. 44 quater,	ῥφθαλμός
		Ph. 66

ῥς qui

ῥσπερ

ῥστις

ῥτε

ῥτι

Οὔδαιος

οὔδέ

οὔδεις

οὔδός

οὔ(κ)

Οὔλιος

οὔν (ῶν)

οὔτε

οὔτος

οὔτω(ς)

ῥφθαλμός

ὄφεις	Hec. 27b bis, Ph. 22a	πέντε	Hell. 71a, Ph. 22a
ὄφεις	Hell. 123	πεντήκοντα	Hec. 19, Ion 3
πάγος	Hell. 169	Πέργαμος	Hell. 26a
παῖς	Ac. 22, Anax. 1, Ar. 9B, Cr. 3, Hec. 15, 16, 19, Ph. 35 bis, 64a	περί	And. 19, Ant. 2, Hell. 79a, Hell. 169 ter (semel e supp.), 64a
παιών	Her. 59	περίοικος	Hell. 71a
παλαιός	Ant. 2	περιτείνω	Hec. 364
Παναθήναια	Ph. 2	Περίφας	Ph. 95
Πανδίων	Hell. 78	πέτρη	Ac. 22
παρά	Met. 2, Ph. 35, 132, Scyth. 1	Πευκέτιοι	Ph. 156
παραγί(γ)νομαι	Hell. 26a (supp.)	Πευκέτιος	Ph. 156
παράλιος	Her. 2	Πηλεὺς	Ph. 1
πάρεμι	Ph. 105	πημαίνω	Hell. 28
παρέρχομαι	Ph. 95	Πηνεῖος	Hell. 4
Παρθενόπη	And. 7 bis	πίθηκος	Hell. 197
παρθένος	Ag./Derc. 4a bis	πίπτω	Cr. 1
Παρράσιον	Ph. 135 (supp.)	πιστός	Ant. 2 (superl.)
πᾶς	Hell. 79a, Men. 3, Ph. 101	πλήθος	Her. 52A
πατήρ	Cr. 3, Hell. 19b	πλήν	Ph. 22a
πάτος	Ag./Derc. 4b	ποιέω	Ac. 22 bis, Arm. 6, Hec. 19, 30, Hell. 19b, Her. 34a, Ion 3, Ph. 22a, 105, Xen. 4
πάτρη	Hell. 152A	πολεμέω	Ac. 22, Men. 3
παύω	Ph. 18a ter	πολεμιστήριος	Hell. 71a
Πάφος	And. 19	πόλις	Cr. 1, Cr. 3, Hell. 4, 112b, Met. 2, Ph. 1, 38, 39, 66, 135, 168, Scyth. 1
πεδῖον	Hec. 7a, Hell. 28 bis	πόλισμα	Ar. 3, Cr. 1
Πειθώ	Ph. 66	πολίτης	Ph. 22a, 105 bis
πειράω	Hell. 26a, Ph. 18a	Πολυδώρη	Ph. 8
πέλαγος	Ph. 18a	Πολύιδος	Ph. 105
Πελαγοί	Hell. 4	Πολυνείκης	Ph. 95
Πελαγός	Hell. 4, Ph. 156	πολύς	Cr. 1 bis, Hec. 1, 6, Hell. 71a, Ph. 22a
Πελίης	Hell. 123, Ph. 105 ter	πολυστάφυλος	Hec. 15
πελιόω	Hell. 123	πολυτελής	Her. 60
Πελοπόννησος	Ph. 37b	πομπίλος	Epim. 5
Πέλοψ	Ph. 20, 37b, 132	Πομφολύγη	And. 7 bis
πελώριος	Hec. 27b		
Πέλωρος	Ph. 22a		
πέμπτος	Her. 34a		
πέμπω	Cr. 1, Ph. 105		

πορεύομαι	Ph. 18a	σαφής	Ant. 2 (superl.)
πορθμός	Her. 2	σήμα	Ac. 22
Ποσειδέων (-δῶν)	Ac. 22 bis, Anax. 1, Hell. 19b, 26a, 77, 169, Her. 34a, Ph. 20, 101	Σθένης	Ph. 95
	Ac. 1, Hell. 4, Ph. 8 bis, 21, 105 bis	σίδηρος	Ac. 22
	Ar. 9B	Σικανίη	Hell. 79a
	Her. 60	Σικελίη	Hell. 79a
	Her. 52A	Σικελοί	Ant. 2
	Ph. 105	Σικελός	Ant. 6, Hell. 79a
ποταμός	Met. 2		quater (?)
	Ac. 1 (superl.), Hec. 16 (comp.)	Σίντιες	Hell. 71a
	Scyth. 1	Σίπυλος	Ph. 38
πρήσσω	Men. 3, Ph. 136a	Σκάμανδρος	Hell. 28
Πρίαμος	Hell. 77	σκορπίζω	Hec. 366
πρίν	Ph. 37b	σκύψος	Anax. 1 bis
πρόεμι	Ph. 105	σοφία	Hell. 169
προείπον	Hell. 169	Σπάρτη	Ph. 168
Πρόκρις	Hell. 28	σπείρω	Ph. 22a
προοράω	Her. 2 bis, 59, Ph. 18a, 37b, 38, Ph. 82a, 135	σπέος	Hell. 19b
πρός	Ph. 136a	Σπερχειός	Ph. 8 bis
Πρωτεύς	Hell. 71a, Her. 2	Σπινής	Hell. 4
πρώτον adv.	Hell. 28, Her. 34a	σπουδαῖος	Hec. 368A (superl.)
πρώτος	Hell. 28	σταφυλή	Aeth. 1
πτελέη	Anax. 1	στέλεχος	Hec. 15
Πτερέλεως	Cr. 1	Στερόπης	Ph. 35
Πύθιος	Ph. 35	στρατιή	Men. 3
Πυθών	Cr. 1	στρατός	Hell. 28
πῦρ	Arm. 6 bis	Στύξ	Xen. 4
πυρά		σύ Met. 2	
ρανίς	Ac. 4	συγγενής	Cr. 3
Ρέα	Her. 34a	συγγράφω	Ant. 2
ρείθρον	Hell. 28	συγκοιμάω	Hell. 19b
ρέω	Ph. 38	σῦκον	Aeth. 1
ρίπτω	Ph. 37b	συμβαίνω	And. 7
ρόδον	Aeth. 1	συμβάλλω	Ph. 105
ρούς	Hell. 28 bis	σύμβωμος	Her. 34a bis
Ρώμη	Ant. 6	σύμμαχος	Anax. 1
		σύν	Cr. 1, Ph. 18a, 115 bis
		συνοικίζω	Hell. 71a, Ph. 135A
		σῦς	vide us
		Σχερίη	Hell. 77
		σωτηρία	Cr. 3
		Ταίναρος	Ph. 39

ταλαιπωρέω	Cr. 1	τρίτος	Her. 34a
Τάλως	Hell. 169	Τροίη	Ph. 115
Τάνταλος	Ph. 38	τυγχάνω	Cr. 1, Ph. 105
Ταρτησίος	Her. 2	Τυδεύς	Ph. 95 bis
τάφος	Men. 3	Τυνδάρεως	Hell. 169
τε	Cr. 1, Hec. 1,	Τυρσηνίη	Hell. 4
	30, Hell. 77, 78,		
	79a, Men. 5B,	ὕβριστής	Hell. 26a
Τεισαμενός	Ph. 105	ὕδρευομαι	Ag./Derc. 4a bis
Τείσανδρος	Ph. 135A	ὕδωρ	Hell. 28, Xen. 4
τειχίζω	Ph. 2	ὔεος	Hec. 9
τειχίον	Hell. 26a	υἱός	Cr. 3, Ph. 82a,
τείχιον	Met. 2		95, Scyth. 1
τείχος	Hell. 26a	Υἱλλος	Ph. 82a
τελευταῖος	Cr. 1	ὕμεις	Hec. 30
τελευταύω	Ph. 95	Υπέλαιος	Cr. 1
τέλος	Hell. 169	ὑπερβάλλω	Hell. 28
Τένεδος	Hell. 71a	Υπερβόρειοι	Hell. 187a
τέταρτος	Her. 34a	Υπερείη	Ph. 101
Τευταμίδης	Hell. 4	ὑπερέχω	Hell. 28
Τέως	Ion 3	Υπερήνωρ	Ph. 22a
Τηθύς	Ac. 1	Υπέρης	Ph. 101
Τηλεβόης	Anax. 1 bis	Υπερόχη	Ac. 44
Τηυγέτης	Hell. 19	ὑπνος	Ph. 66
τίθημι	Cr. 1, Her. 34a,	ὑπό	Cr. 1 bis, Hell. 4,
	Ph. 2, 66		28 bis, 79a, 123,
τίκτω	Ac. 22, Hec. 15		169, Men. 3,
τιμάω	Ac. 1		Ph. 22a, 38, 64a,
τις	Ac. 22,		95, 105, 115
	Ag./Derc. 4a,	ὑποδέω	Ph. 105
	Cr. 1, Hec. 30,	ὑπόπτερος	Ph. 37b
	Hell. 28, 71a,	ὑποστρέφω	Ph. 37b
	Ph. 105	ὕς	Cr. 1 bis
τιτρώσκω	Hec. 30	ὕστεραίος	Ph. 105
Τληπόλεμος	Ac. 44	ὕστερον adv.	Hell. 169 ter
τοξεύω	Ph. 18a	ὕφηγέομαι	Cr. 1
τόξον	Ph. 18a	ὕω	Hell. 28 (supp.)
τόπος	Cr. 1		
τότε	Ac. 22, Cr. 3,	Φαίαξ	Hell. 77
	Hell. 74, 79a	φαίνομαι	Hec. 1
	bis (?), Ph. 105	φαντάζομαι	Ph. 18a
τρεῖς	Hell. 169	φάρμακον	Cr. 3
τρέπω	Hell. 28, Her. 59	Φάρσαλος	Ph. 1
Τρηχεῖα	Cr. 1 bis	Φέρης	Ac. 44
Τρηχίνιος	Scyth. 1	φέρω	Ag./Derc. 4a ter
τρισχέλιος	Ac. 1	φεύγω	Cr. 3, Hell. 169

bis, Ph. 82a	Χαίρων	Ar. 3
Her. 2	χαλκός	Ac. 22
Ph. 1	Χάρις	Her. 34a
Ph. 1 bis	χειρογαστωρ	Hec. 367
Ph. 37b	Χερσόνησος	Ph. 2
Hell. 19b	Χθονίος	Ph. 22a
Hell. 19b	χλαῖνα	Her. 60
Cr. 3	χράω	Cr. 1, Ph. 64a, 105
Ph. 86	χρή	Met. 2
Ph. 21, 86	χρήμα	Ac. 22
Ph. 66	χρηστήριον	Ph. 64a
Ph. 18a	χρόνος	Hell. 28, 79a
Scyth. 1	χρύσεος	Ph. 18a
Cr. 1	χρυσόμαλλος	Ph. 105
Hell. 169	χώρα	Her. 34a
Hell. 4, Ph. 95	χωρίον	Hell. 28
Ph. 101		
Cr. 3	Ψωφίδιος	Hec. 6
Ant. 6		
Ph. 66	ὄδε	Hec. 1
Ph. 115	Ὠκεανός	Ac. 1, And. 7,
Her. 2		Ph. 18a ter, 66
Hec. 16	ὦν	vide οὖν
Hec. 15	ὤς	Hec. 1 bis, 19 bis,
Hec. 15, Hell. 28		27b, 30, Hell. 71a,
		Ph. 18a, 64a, 105
Χαδησίη	Hec. 7a	ὥσπερ
		Hell. 197

2. Nomina propria et ex mythographis et ex auctoribus

Voces quas in indice verborum mythographorum iam dedi iterum hic exhibui eo consilio ut omnia mythologica, geographica, historica eodem loco invenias. Nomina scriptorum (e.g. Phanodici) rettuli quandocumque fragmenta testimoniave apud meos conservata desunt in editionibus.

Ἀβαντες	Ion 1	Hell. 152a,
Ἀβας	Hell. 143,	155, 169,
	Her. 44	Ph. 115,
Ἀβδηρα	Hell. 105	144, 180
Ἀβδηρος	Hell. 105	Ἀγαμήδης
Ἀβοριγίνες	Hell. 79b	Ἀγαμήστωρ
Ἀγάθεια	Hell. 11	Ἀγάμεια
Ἀγαμέμνων	Ar. 9,	Ἀγελος
	Epim. 4 (79),	Ἀγήνωρ Atheniensis
		Ph. 2
		Hec. 29a
		Ph. 2
		Hell. 108
		Ion 1
		Ph. 2

<i>Ἀγῆνωρ</i>		Her. 34a, Ph. 11,
Neptuni filius	Epim. 4 (78),	22, 72 (app.), 92,
	Hell. 95,	97, 148a, 152,
	Ph. 21, 27	Sim. 1, Xen. 2
	(app.), 87	Cr. 3, Hell. 125,
<i>Ἀγῆνωρ</i>		132, 144, 151a,
Niobae filius	Her. 56	167b, Ph. 2, 84,
<i>Ἀγῆνωρ</i>		146, 148, 150
Phoronei filius	Hell. 36	Epim. 4 (69,
<i>Ἀγκαῖος</i>	Her. 45,	77), Hec. 127,
	Ph. 36, 155,	Hell. 125, 164,
	Sim. 2	169, Ph. 84
<i>Ἀγραυλος</i>	Hell. 38	Ph. 100, 105
<i>Ἀγριος</i>	Ph. 122, 123	Ph. 100
<i>Ἀγχιμος</i>	Ph. 145	Ph. 60
<i>Ἀγχωνή</i>	Ac. 20 (app.)	Hell. 145
<i>Ἀγχιρόη</i>	Hell. 125	Ph. 2, 153
<i>Ἀγχίσης</i>	Ac. 3, 39a,	Hell. 121,
	Epim. 13,	152A, Ph. 24
	Ph. 20	Hec. 137A
<i>Ἀδμητος</i>	Ac. 19, And. 3,	Ph. 43
	Hell. 125,	Ph. 28, 43, 78
	Ph. 35, 131	Hell. 31
<i>Ἀδραστος</i>	Arm. 6,	Hell. 132,
	Hell. 98, 100,	Ph. 43
	Ph. 122	
<i>Ἀδριατικός</i>	Hec. 18b (app.)	Hell. 100
<i>Ἀδωνις</i>	Epim. 13	
<i>Ἀέθλιος</i>	Ac. 36, Ph. 121	Ac. 23a
<i>Ἀέροπος</i>	Hell. 99 (app.)	Hec. 34,
<i>Ἀηδών</i>	Ph. 124	Ph. 119
<i>Ἀήρ</i>	Epim. 6	Hell. 161
<i>Ἀθαμᾶνες</i>	Hec. 119	Epim. 4 (70)
<i>Ἀθάμας</i>		Hell. 155,
Aeoli filius	Ac. 34, Ar 9,	Ph. 134
	Hell. 126,	Ph. 153
	Her. 38,	Epim. 2
	Ph. 99 (app.)	Hec. T4A
<i>Ἀθάμας</i>		cf. T4, 20
Oenopionis filius	Ion 1	Hec. 19,
<i>Ἀθάμας</i>		Ph. 21
Tei conditor	Ph. 102	Epim. 4
<i>Ἀθηνᾶ</i>	Epim. 4	(69, 76)
	(72 sq.), Hec. 2,	Ac. 6d, 6A,
	29, Hell. 1a,	36, Epim. 4
	26b, 51, 98,	(68 sq., 79),

	Hell. 168c,		Ph. 122b
	Ph. 11, 109, 119		Ph. 116
<i>Ἄιδου κύων</i>	Hec. 27a	<i>Ἀΐχημη</i>	Xen. 1.73
<i>Ἀιδωνεύς</i>	Hell. 168a	<i>Ἀκαῖος</i>	Epim. 17
<i>Ἀΐτης</i>	Ac. 38, Epim. 14,	<i>Ἀκαρνάν</i>	Hell. 118
	Eum. 3,	<i>Ἀκαρνᾶνες</i>	Hec. 6, 119,
	Hec. 35A,	<i>Ἀκαρνανία</i>	Hell. 30
	Her. 9, 39, 52,	<i>Ἀκέλης</i>	Hell. 112
	53, Ph. 22,	<i>Ἀκέστωρ</i>	Ph. 2
	32ab, 99, 105	<i>Ἀκμόνιον ἄλσος</i>	Ph. 15a
<i>Ἀἰθαλία</i>	Met. 3A	<i>Ἀκμων</i>	Ph. 15b
<i>Ἀἰθαλίδης</i>	Ph. 109	<i>Ἀκόντιος</i>	Xen. 1.26 ff.
<i>Ἀἰθήρ</i>	Ac. 6bcd	<i>Ἀκραῖος</i>	Ag./Derc. 4a
<i>Ἀἶθρα</i>			(<i>Ἀκρείος</i>),
Oceani filia	Ph. 90c		Cr. 3,
<i>Ἀἶθρα Thesei</i>			Hell. 133
mater	Hell. 143, 168c	<i>Ἀκρίσιος</i>	Ac. 28,
<i>Ἀἴθων</i>	Hell. 7		Hell. 91,
<i>Ἀἴκλος</i>	Hec. 119, Ph. 2		Ph. 10, 12
<i>Ἄϊμον</i>	Hell. 41, Ph. 145	<i>Ἀκταῖος</i>	Ph. 60
<i>Ἀἰμόνιοι</i>	Ph. 42	<i>Ἀκταίων</i>	Ac. 33,
<i>Ἄϊμων</i>	Ph. 116		Arm. 8
<i>Ἀινείας</i>	Ac. 39a,	<i>Ἀκτίς</i>	Hell. 137
	Hell. 24b, 31,	<i>Ἀκτωρ Alopae pater</i>	Ph. 147
<i>Ἄϊνος</i>	84, Men. 3	<i>Ἀκτωρ</i>	
<i>Ἀιολεῖς</i>	Hell. 197A	Euryti(onis)	
	Hell. 80, 118,	pater	Ph. 1, 61bc
	160, Met. 3,	<i>Ἀκτωρ</i>	
<i>Ἀιολίς</i>	Ph. 155	Molionidarum	
	Dam. 9, Hell. 31,	pater	Ph. 79b
	159, 160	<i>Ἀκτωρ</i>	
<i>Ἀἶολος</i>	Ac. 34, Ar. 9,	Telamonis	
	Hec. 28, Hell. 74,	pater	Ph. 60 (coni.)
	99, 125, 128	<i>Ἀλαζώνες</i>	Hell. 186
<i>Ἀἵπεια</i>	Hell. 198	<i>Ἀλαλάξιος</i>	Xen. 1.60
<i>Ἀἵπυτος</i>	Hec. 29a	<i>Ἀλαλκομενεύς</i>	Ph. 126
<i>Ἀἴσων</i>	And. 5,	<i>Ἀλάστορος</i>	Ph. 175
	Ph. 104c, 113	<i>Ἀλέκτωρ</i>	Ph. 132 (coni.)
<i>Ἀἰσωνίς (-ωνία)</i>	Ph. 103	<i>Ἀλέξανδρος</i>	
<i>Ἀἵτνη</i>	Hell. 79a, 199a	Priami filius	Ac. 39a,
<i>Ἀἰτωλία</i>	Hec. 15, 119,		Hell. 24b, 29,
	Hell. 195, Ph. 9		Men. 3,
<i>Ἀἰτωλ(ικ)ός,</i>			Ph. 115, 138
<i>Ἀἰτωλῖς</i>	Hell. 118,	<i>Ἀλέξανδρος</i>	
	Ph. 9	quidam	
<i>Ἀἰτωλός</i>	Hec. 15,	historicus	Ph. 90c (app.)

Ἀλεξίδαμος	Ph. 75	Ἀλωεύς	Eum. 1a, 3
Ἀλεξικάκος	Hell. 109	Ἀμαδρυάς	Eum. 8b
Ἀλεος epithetum	Hec. 29	Ἀμαζόνες	Hec. 7b, 34,
Ἀλεος heros	Hec. 29a		Hell. 107, 166,
Ἀλήσιον πεδίων	Hell. 34		167, 186,
Ἀλθαία	Ph. 9		Ph. 15ac, 152
Ἀλιάρτος	Arm. 7	Ἀμάλθεια	Epim. 2 (app.),
Ἀλιρρόθιος	Hell. 38, 169		4 (70), Ph. 42
Ἀλκαῖδαι	Men. 5A	Ἀμβροσία	Ph. 90bd
Ἀλκάθοος		Ἀμισώδαρος	Xen. 3
Oenei frater	Ph. 122a	Ἄμμος	Her. 65a
Ἀλκάθους		Ἀμπρακία	Hec. 26
Porthaonis filius	Epim. 17	Ἀμπυξ	Hell. 14
Ἀλκαῖος		Ἀμυθίων	Hell. 99,
Persei filius	Her. 15,		Ph. 33,
	Ph. 13c		104c, 114
Ἀλκαῖος		Ἀμύκλαι	Hell. 155,
Rhadamanthi			Ph. 132
filius	Epim. 4 (79)	Ἀμύκλας	Eum. 8a,
Ἀλκηῖς	Ph. 75		Ph. 132
Ἀλκιδάμεια	Eum. 3	Ἄμυκος	Deil. 1,
Ἀλκιδίκη	Hell. 125		Her. 49
Ἀλκιμάχη	Ph. 24	Ἀμύντωρ Pelasgus	Hell. 4
Ἀλκιμέδη	Hec. 17,	Ἀμύντωρ	
	Ph. 104	Phoenicis pater	Ac. 44,
Ἀλκινόη	Hell. 79b (app.)		Ph. 80, 81
Ἀλκίππη	Hell. 38	Ἀμυρικός	Hec. 18A
Ἀλκμαίων	Hell. 30,	Ἄμυρος flumen	Ph. 3
	Ph. 61bc	Ἄμυρος urbs	Hec. 18A
Ἀλκμήνη	Ag./Derc. 9,	Ἀμφαναί	Hec. 3
	Epim. 4 (76),	Ἀμφιάναξ	
	Her. 14, Ph.	Antimachi filius	Ph. 168
	13, 69a, 84	Ἀμφιάναξ	
Ἀλκυνόη Atlantis	Hell. 19a	Lyciorum rex	Ph. 170b
Ἀλκυνόη sacerdos		Ἀμφιάραος	Arm. 6, Deil. 2,
Argea	Hell. 79b		Hec. 33,
Ἄλμος	Hell. 16b		Hell. 30,
Ἀλόπη	Hell. 43, 186,		Ph. 97, 143
	Ph. 147	Ἀμφιβία	Ph. 68
Ἀλπεια ὄρη	Dam. 1	Ἀμφιδάμας	
Ἀλπωνος	Hell. 12	Alei filius	Hec. 29a,
Ἀλύβη	Hell. 146		Hell. 99
Ἄλυσ	Hec. 34	Ἀμφιδάμας	
Ἀλφειός	Her. 34a,	Arcadis filius	Eum. 8b
	Ph. 79a, 93	Ἀμφιδάμας	
Ἀλφεισίβοια	Ph. 33	Busiridis filius	Ph. 17 (app.)

Ἀμφιδάμας		Ἀνθεμοεισία	Her. 49
Locrensis	Hell. 145,	Ἄνιος	Ph. 140
	Ph. 65	Ἀνίων	Epim. 4 (79),
Ἀμφιδάμας			Ion 2 (coni.)
Lycurgi filius	Ph. 68	Ἀνταῖος	Her. 19,
Ἀμφιδάμας			Ph. 17, 75, 76
Tantali socer	Ph. 40	Ἀντεία	Ph. 170b
Ἀμφικλος	Ion 1	Ἀντηγορίδαι	Hell. 31
Ἀμφικτυόνη	Ph. 172	Ἀντήνωρ	Ph. 141
Ἀμφικτύων	Ac. 34,	Ἀντιβία	Ph. 68
	Arm. 1	Ἀντιγόνη	
Ἀμφίλοχοι	Hec. 26, 119	Euryti(onis) filia	Ph. 1,
Ἀμφίλοχος	Ph. 143		61bc
Ἀμφίλυτος	Eum. T2	Ἀντιγόνη	
Ἀμφίμαχος	Ag./Derc. 9	Oedipodis filia	Ph. 95
Ἀμφίνομος	Ph. 145	Ἀντιγόνη	
Ἀμφιτρίτη	Her. 62	Tlepolemi mater	Ph. 80
Ἀμφιτρύων	Anax. 1,	Ἀντικλεία	Hell. 156
	Ar. 9B,	Ἀντικονδυλεῖς	Ar. 3A
	Hell. 144,	Ἀντίμαχος	Ph. 14
	Her. 17,	Ἀντιόπη Aeetis mater	Epim. 14
	Ph. 13bc, 69	Ἀντιόπη Amazon	Hell. 166,
			Her. 25b
Ἀμφίων		Ἀντιόπη Thebana	Ph. 41c,
Antiope filius	Arm. 2,		124
	Hell. 124b,	Ἀντιοχίς	Ph. 93
	Her. 56,	Ἀντίοχος	
	Ph. 41, 124,	Melanos filius	Ph. 122a
	125, 170bc	Ἀντίοχος pastor	Ph. 133
Ἀμφίων		Ἀντισάρη	Arm. 3 (app.)
Chloridos pater	Ph. 117	Ἀντιφάνης	
Ἀμφίων historicus		grammaticus	Scam. T3
(FGrHist 387)	Hell. 201A	Ἀντίφημος	Hell. 199b
Ἀνακτορία	Her. 45	Ἀντιφος	Dam. 12,
Ἀναξιβία	Ph. 180		Hec. 137A
Ἀναξώ			(supp.)
Alcmenae mater	Ph. 13c	Ἀντίων	Ph. 51
Ἀναξώ Troezenia	Ph. 153	Ἄονες	Hec. 119,
Ἄναυρος	Ph. 105		Hell. 51a
Ἄνδρεῦς	Epim. 4 (79)	Ἄονία	Hell. 51a
Ἄνδρόγεως	Ag./Derc. 8	Ἄόρτης	Ph. 46
Ἄνδροθή	Ph. 4	Ἀπατηνόρια	Hell. 125
Ἄνδροκλος	Ph. 155	Ἀπατούρια	Hell. 125
Ἄνδρομέδα	Her. 15,	Ἀπελλίς	Dam. 11b,
	Ph. 12		Hell. 5b,
Ἄνδρόπομπος	Hell. 125		Ph. 167
Ἄνδρος	Epim. 4 (79)		

Ἀπόλλων	Ac. 19, And. 3, Cr. 1, Deil. 5, Epim. 4 (67, 72, 74 sq., 77), Eum. 9, Hec. 28, 34, Hell. 25a, 26, 33, 81, 151, Her. 28, 34a, 45, 48, Men. 2, Ph. 3, 35, 41cd, 48, 56, 58, 92b, 108, 120, 131, 140, 149, Xen. 1.21, 1.63	Ἄργος Ious custos	70, 122 Ac. 27, Ph. 66
		Ἄργος Phrixi filius	Ac. 38, Her. 47, Ph. 106
		Ἀργύννειον	Ar. 9
		Ἀργύννιος	Ar. 9
		Ἀργυννίς	Ar. 9
		Ἀργυννος	Ar. 9
		Ἀργώ	Epim. T1, Hec. 2, 18, Hell. 106, 130, Her. 55, Ph. 106, 111
Ἀραβες	Hell. 154b	Ἄρεα	Ph. 102
Ἀραβος	Ph. 86	Ἀρεία	Her. 45
Ἀργεία	Hell. 98	Ἀρεία κρήνη	Hell. 51b
Ἀργειάδαι	Her. 63	Ἄρειον πεδίου	Hell. 129
Ἀργεῖοι	Epim. 4 (80), Ph. 114	Ἄρειος πάγος	Hell. 38, 169
Ἀργεῖος Niobae filius	Ph. 126	Ἀρέστωρ	Ac. 24, 27, Ph. 66
Ἀργεῖος nomen gentile	Men. 5B	Ἀρηῖθος	Ph. 158a, 159
Ἀργεῖος Pelopis filius	Ph. 132	Ἀρήϊος Biantis filius	Ph. 33 (coni.)
Ἀργης	Ph. 35	Ἀρήϊ(τ)ος	
Ἀργήστης	Hell. 99 (app.)	Hippocoontis	
Ἀργινούς	Ph. 29	filius	Ph. 172A
Ἀργιόπη	Ph. 21	Ἀρήνη	Ph. 127
Ἀργιππος	Hell. 99 (app.)	Ἄρης	Ag./Derc. 6, Epim. 4 (72, 74), Hec. 34, Hell. 19a, 38, 51, 110, 129, 169, Ph. 7, 15c, 22, 37a, 51a, 119, 144
Ἀργισσα	Hell. 91	Ἀρητιάς κρήνη	Hell. 51a
Ἀργοναῦται	Hec. 18, 18A, Hell. 106, 130, Her. 6, 43a, 46, 47, 48, 49, 53, Ph. 26, 32ac, 104a, 108, 111a	Ἀρητος	Ph. 33
Ἄργος Argeus, Iovis filius	Ac. 25, 26, Ph. 66	Ἀρία	Hell. 132
Ἄργος civitas	Ac. 23c, 24, Hec. 3, 19, Hell. 36a, 79b, 98, Ph. 10, 12, 13c, 66,	Ἀριάδνη	Epim. 3, 4 (79), Ph. 148, 150, 153
		Ἀρίαρτος	Arm. 7
		Ἀριμασποί	Dam. 1, Hell. 185

Ἄριοι	Hell. 132	Ἀρτύμνησος	163, 168a, Her. 34a, Men. 2, Ph. 3, 52, 56, 58, 133, 135, 148a, 149, 170bc
Ἀρίσβη	Hell. 24b	Ἀρύμνιον	Men. 1
Ἀρισταγόρης	Hec. T5, T6	Ἄρυπες	Her. 65
Ἀρισταῖος	Ac. 33, Ph. 44, 58	Ἀρχαγόρας	Ph. 163
Ἀριστόδημος hist.	Ph. 173	Ἀρχεπολέμη	Hell. 21
naturalis scriptor	Epim. 17	Ἀρχήνωρ	Ar. 1A
Ἀριστόμαχος	Ag./Derc. 8	Ἀρχίας	Hell. 21
Ἀριστοτέλης		Ἀρχίδαμος	Hell. 2
philosophus	And. 20	Ἀρχιππος	Ion T5c (app.)
Ἀριστοφάνης	(app.)	Ἀσίη	Ar. 1A (?)
grammaticus	Hec. 29a, Hell. 161, Ph. 158a	Ἀσκανία λίμνη	And. 7
Ἀρκάδες	Hec. 6, Ph. 5, 23, 82a, 156 (app.), 158a, 160, 161	Ἀσκάnios	Hell. 31
Ἀρκαδία	Hec. 9	Ἀσκληπιός	Hell. 24b, 31, 84
Ἀρκαδικός	Eum. 8,	Ἀσπενδος	Ac. 18, And. 17, Epim. 4 (74), Ph. 3, 35, 59
Ἀρκάς	Hec. 29a	heros et urbs	
Ἀρκεῖσιος	Hell. 156	Ἀσπληδόνοι	Hell. 15
Ἀρκεσίλαος	Ph. 82a	Ἀσσάρακος	Ph. 144
Ἀρμένιος	Hell. 125	Ἀσσοσ	Hell. 138
Ἀρμονία		Ἀσσοσ	Hell. 160
Cadmi uxor	Ag./Derc. 6, Hell. 23, 51, 98	Ἀσσύριος	Ph. 126
Ἀρμονία	Ph. 15c	Ἀστακός	Ph. 97
mater Amazonum	Ph. 116	Ἀστερία	Her. 45 (=Miletus), Men. 2 (=Delus)
Ἀρμονίδης	Hell. 14	Ἀστερία	
Ἀρναία	Ag./Derc. 8A	Corobi filia	Ph. 108
Ἀρνεῖος	Ac. 34, Ar. 3, Hell. 51a	Hecatae mater	Ph. 44
Ἄρνη	Ph. 37a	Ἀστέριος	Ph. 172
Ἀρπίνη	Ph. 37a	Ἀστεροδία	Ph. 128
Ἀρπιννα	Ac. 10, 31, Epim. 9, Ph. 28, 29	Ἀστρα	Ac. 6A
Ἀρπυιαι	Ph. 134	Ἀστραῖος	Hell. 201A
	Hec. T7	Ἀστυγένεια	Ph. 80
Ἀρσινόη	Ac. 33, Cr. 1, Epim. 4 (72 sq., 76, 77), Hell. 42,	Ἀστυδάμεια	Ac. 44, Ph. 80
Ἀρταφέρνης		Ἀστυκράτεια	Her. 56
Ἀρτεμῖς		Ἀστυμέδουσα	Ph. 95
		Ἀστυόχη	
		Niobae filia	Her. 56
		Ἀστυόχη	
		Telephi uxor	Ac. 40

<i>Ἀστυόχη</i>		Ar. 9, Epim. 3, 4
<i>Τλεποlemi mater</i>	Ac. 44, Ph. 80	(72 sq., 77), 5, 11, 13, Hell. 51, 98, Her. 53, 62, Ph. 148
<i>Ἀστυπάλαια</i>	Her. 45, Sim. 2	Hec. 6, Her. 65a
<i>Ἀσωπία</i>	Eum. 1a, 3	
<i>Ἀσωπῖς</i>	Hell. 77	
<i>Ἀσωπός</i>	Ac. 21, 26, Eum. 5, Hec. 34, Hell. 201A, Ph. 37a, 57, 119	Hell. 31 Men. 3 Hec. 25 Ac. 1, Ph. 76 Eum. 9 (coni.) Her. 31 Her. 8
<i>Ἀταλάντη</i>	Hec. 32, Hell. 99, 162	Ac. 40a, Hell. 28, 145, 148, 151, Men. 3 (app.), Ph. 61a, 144
<i>Ἄτης λόφος</i>	Hell. 25a	
<i>Ἀτλαντίδες</i>	Ph. 16d	
<i>Ἄτλας</i>	Hell. 23, Her. 13, Ph. 16c, 17, 90c	Hec. post fr. 364
<i>Ἀτρεύς</i>	Hec. 369B, Hell. 155, 157, Her. 57, Ph. 20, 180	Ph. 32 (<i>Ἄξυρτος</i> 32c)
<i>Ἀττική</i>	And. 19, Eum. 1a, Hec. 119, 127, Hell. 47a, 125, 167b, 168c, Ph. 84	
<i>Ἀττικοί</i>	Hec. 21, Men. 5	
<i>Ἀτύμνιος</i>	Ph. 86 (app.)	
<i>Ἄτυμνος</i>	Ph. 86	
<i>Ἀυγέας</i>	Hec. 25, Ph. 14, 79, 115, 118	
<i>Ἀῦγη</i>	Hec. 29	
<i>Ἀυλῖς</i>	Hell. 152A	
<i>Ἀῦσones</i>	Ant. 7, Hell. 79	
<i>Ἀυτόλυκος</i>	Her. 40, Ph. 120	
<i>Ἀυτομάτειος</i>	Ag./Derc. 4a	
<i>Ἀυτομέδων</i>	Epim. 17	
<i>Ἀυτονόη</i>	Ac. 33	
<i>Ἀυτοφῶν</i>	Ph. 2 (app.)	
<i>Ἀφαρεύς</i>	Ph. 127A	
<i>Ἀφείδας</i>	Eum. 8a, Hec. 29a	
<i>Ἀφέται</i>	Hell. 130, Ph. 111	
<i>Ἀφθος</i>	Hec. ad finem fr.	
<i>Ἀφιδνα, Ἀφίδναι</i>	Hell. 168a	
<i>Ἀφιδνος</i>	Hell. 168a	
<i>Ἀφραστος</i>	Xen. 1.74	
<i>Ἀφροδίτη</i>	Ac. 39a, And. 19,	

<i>Βοιωτός, -ώτιος</i>	Ant. 12, Hell. 51a, Ph. 158a	<i>Γλαῦκος</i> Sisyphi filius	Eum. 2, Hell. 19a
<i>Βορέας</i>	Ac. 15, 30, 31	<i>Γλήνος</i>	Ph. 14
<i>Βορυσθενίς</i>	Eum. 9	<i>Γλής</i>	Her. 2
<i>Βόσπορος</i>	Hell. 167, Ph. 27	<i>Γλίσας</i>	Hell. 100
<i>Βούβρωστις</i>	Met. 3	<i>Γοναὶ Διὸς Ὑετίου</i>	Eum. 10
<i>Βουδεία</i>	Her. 45 (app.)	<i>Γοργόνες</i>	Hec. T13
<i>Βουζύγη</i>	Her. 45	<i>Γοργοφόνος</i>	Ag./Derc. 9
<i>Βούνος</i>	Eum. 3	<i>Γοργώ</i>	Ac. 13 (app.), Ph. 11, 12
<i>Βουπρασίς</i>	Ph. 79a	<i>Γόρτυνα</i>	Ph. 41c
<i>Βούσιρις</i>	Ph. 17	<i>Γόρτυς</i>	Hec. 29a
<i>Βρεττία</i>	Ant. 3c	<i>Γραῖαι</i>	Ac. 11, Ph. 11
<i>Βρέττιοι</i>	Ant. 3a	<i>Γυρτών</i>	Ph. 41c (app.)
<i>Βρέττος</i>	Ant. 3c	<i>Γυρτώνη</i>	Hell. 91
<i>Βριλησσός</i>	Ph. 145		
<i>Βριτόμαρτις</i>	Epim. 4 (76)	<i>Δάειρα</i>	Ph. 45
<i>Βρόντης</i>	Ph. 35	<i>Δαιδαλίδαι</i>	Ph. 146
<i>Βῶρος</i>	Hell. 125	<i>Δαιδαλίων</i>	Ph. 120 (app.)
		<i>Δαίδαλος</i>	Epim. 4 (78), Hell. 169, Men. 5, Ph. 146, 148a
<i>Γάδαιρα</i>	Ph. 18b		
<i>Γανυμήδης</i>	Hell. 26b, 138, 202C	<i>Δαϊκλῆς</i>	Ph. 2 (app.)
<i>Γάργαρα</i>	Hell. 158	<i>Δάκτυλοι</i>	Epim. 4 (64 sq.), Hell. 89, Ph. 47
<i>Γάργασος</i>	Hell. 158		
<i>Γέλα</i>	Hell. 199	<i>Δάκτυλος</i>	Ph. 47
<i>Γέλας</i>	Hell. 199	<i>Δαμάσικος</i>	Ph. 39
<i>Γέλων</i>	Hell. 199	<i>Δαμασίππη</i>	Ph. 126 (coni.)
<i>Γέτις</i>	Ac. 41 (app.)	<i>Δαμασίππος</i>	Ph. 39 (app.)
<i>Γῆ</i>	Ac. 6ac, 6A, Epim. 4 (66, 71), 8, Ph. 16c, 53, 55	<i>Δαμασίχθων</i>	Her. 56
<i>Γηγενεῖς</i>	Deil. 7, Her. 7	<i>Δαμάστωρ</i>	Ph. 4
<i>Γηρυόνης</i>	Ag./Derc. 1, Hec. 26, Hell. 111, Ph. 18b	<i>Δαμίππη</i>	Ph. 126 (app.)
		<i>Δαμνώ</i>	Ph. 20
<i>Γίγαντες</i>	Ac. 4, Epim. 4 (71) Ph. 60	<i>Δανᾶ</i>	Hec. 21
		<i>Δανάη</i>	Ac. 28, Ph. 10, 11, 12
<i>Γλαύκη</i>		<i>Δαναΐδαι</i>	Her. 63
<i>Γλαῦκος</i>		<i>Δαναός</i>	Anax. 3, Hec. 20, 119, Her. 63, Ph. 8, 21, 37a
<i>Μinois filius</i>	Ph. 35 (app.)	<i>Δαρδανία</i>	Hell. 25a
<i>Γλαῦκος qui</i>			(=Δάρδανος urbs, q.v.)
<i>Clymenum occidit</i>	Epim. 1		

Δάρδανος heros	Hell. 19a, 23, 24b, 25a, 151	Δημοδίκη	13, Hell. 23, 135, Ph. 44, 53, 155
Δάρδανος urbs	Hell. 31	Δημοφών	Ph. 9
Δασκυλίτις	Hell. 31		Hell. 152a, Ph. 84
Δάσκυλος	Her. 49	Δημώναξ	Xen. 1.66
Δαυλὶς	Hec. 119, Her. 46	Δία Eionei filia	Ph. 51
Δεινώ	Ph. 11	Δία insula	Epim. 3, Ph. 148a
Δελφοί cives	Ph. 64a		
Δελφοί oraculum, civitas	Ar. 2, Epim. 4 (77), Hell. 51, Ion 1, Ph. 41c (app.), 64	Δία Porthaonis filia	Ph. 123
Δεξιθέη	Xen. 1.67	Δίκη	Epim. 4 (72)
Δευκαλίων		Δίκτα	Epim. 4 (70)
Abantis filius	Ph. 85	Δίκτυνα	Epim. 4 (76)
Δευκαλίων		Δίκτυς	Ph. 4, 10, 11, 12
Minois filius	Epim. 4 (79), Ph. 85	Διομήδης Argeus	Hell. 150, Ph. 123a
Δευκαλίων		Διομήδης Thrax	Hell. 105
Promethei filius	Ac. 34, 35, And. 8, Hec. 13, 14, 15, Hell. 6, 74, 117, 125, Ph. 23, 85	Διόνυσος	Ac. 28, Ag./Derc. 8, Ar. 9A, Epim. 3, 4 (72, 75, 79), Hell. 160A (supp.), Her. 34a, Ph. 90, 91, 113, 140, 148
Δευκαλίων 'alius'	Hell. 114	Διόπη	Ph. 160
Δεύσιον	Eum. 10	Δίος Hesiodi pater	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167
Δηϊανείρη	Ph. 156		
Δηιδάμεια		Δίος hospes	
Bellerophontis filia	Epim. 4 (79)	Melanippae	Ant. 12
Δηιδάμεια		Δίος Priami filius	Ph. 137
Ledae mater	Ph. 9	Διόσκουροι	Epim. 18, Hell. 168ac
Δηιδάμεια			
Pirithoi uxor	Her. 27	Διότιμος	Dam. T7a
Δηΐμαχος	Ag./Derc. 9	Διώνη	Ph. 90b, d (app.)
Δηϊονεύς	Hell. 144, 169, Ph. 34, 120	Διώξιππος	Dam. T1
Δηϊπύλη	Ph. 122	Διοάντιον πεδίων	Ph. 15
Δήλιος	Epim. 4 (77)		c (app.)
Δήλος	Epim. 4 (77, 79), Ph. 52, 140	Δοίαις	Ph. 15b
Δημήτηρ	Ar. 2, Epim. 4 (68 sq., 76 sq.),	Δολιόνες	Deil. 4, 8a, Her. 64
		Δόρυκλος	Ph. 86

Δουλίχιον	Andr. 15, Hell. 144, Ph. 139	Ἐκφας	Epim. 16
		Ἐλαῖς	Ph. 140
Δράκων		Ἐλάρη	Ph. 55
Siculus	Ant. 4 (app.)	Ἐλατος Arcadis filius	Eum. 8a
Δράκων		Ἐλατος Icarii filius	Ph. 39
Thebanus	Ag./Derc. 6	Ἐλατος	
Δρεπάνη	Hell. 77	Olympicis victor	Ph. 79a
Δρύμας	Hec. 119	Ἐλατος Thessalicus	Ph. 172
Δρυοπαῖος	Her. 36	Ἐλβυσίνιος	Her. 2
Δρύοπες	Hec. 119, Ph. 8, 19	Ἐλένη	Ac. 39a, 41, Hell. 29, 153, 168, Her. 21, Ph. 129, 153
Δρυοπία			
Δρύοψ	Hell. 131a, Ph. 8	Ἐλευσίς oppidum	Epim. 4 (69, 77), Ph. 116 cf. 155
Δύμας	Ph. 136		
Δύμβριος	Hell. 151	Ἐλευσίς	
Δύμη	Hec. 25, Ph. 79a	Triptolemi pater	Ph. 53
Δωδωνίδες	Ph. 90bcd	Ἐλεφήνωρ	Hell. 143
Δωριεῖς	Epim. 4 (80), Hell. 115, 125	Ἐλεών	Ph. 81
		Ἐλλανοδίκη	Hell. 113
Δωρικός	Hec. 3	Ἐλλάς	Hec. 119, Hell. 6, 31, Ph. 81
Δωρίππη	Ph. 140		
Δωρίων	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167	Ἐλλη	Hec. 17, Hell. 127, Her. 38, Ph. 99
Δωροδόκη	Ph. 128		
Δῶρος	Epim. 4 (80), Hell. 125	Ἐλλην	Ac. 34, Hec. 13, Hell. 6, 99, 125
Δώτιον	Ph. 172	Ἐλληνες	Hec. 1, 119, Hell. T12, 4, 6
Δῶτις, Δῶτος	Ph. 172		
Ἐγχελεῖς	Hell. 50	Ἐλλήσποντος	Ph. 99
Εἰδοθέα		Ἐλυμοι	Hell. 79b
nympha	Ac. 11 (supp.)	Ἐλυμος	Hell. 31
Εἰδοθέα		Ἐναρσφόρος	Hell. 168a
Niobae filia	Her. 56 (app.)	Ἐνδηΐς	Ph. 60
Εἰδώ	Ac. 11 (supp.)	Ἐνδυμίων	Ac. 36, Epim. 12, Ph. 121
Εἰλείθυια	Epim. 4 (72 sq.)		
Εἰρήνη	Epim. 4 (72)	Ἐνετικός	Hec. 18a (app.)
Ἐκάβη	Ph. 136a	Ἐνιπεύς	Hell. 123 (app.)
Ἐκάτη	Ac. 42, Epim. 14, Ph. 44	Ἐννεάκρουνος	Hec. 127
		Ἐννεύς	Epim. 4 (79)
Ἐκατόνχειρες	Ac. 8	Ἐννώ	Ar. 2, Ph. 11
Ἐκβάσιος	Deil. 5	Ἐορδοί	Hec. 18A
Ἐκτορίδαι	Hell. 31	Ἐπαμείνων	Ion T6
Ἐκτωρ Chiorum rex	Ion 1	Ἐπαφρόδιτος grammaticus	Hell. 199b

Ἐπειοί	Hec. 25, Hell. 144, 187A, 195	Ἐρύθεια insula	Hec. 26, Ph. 18
Ἐπιγένης	Ion T3	Ἐρύθεια nympa	Hell. 110
Ἐπικάστη	Epim. 16	Ἐρυθραί	Hell. 48
Ἐπίλυκος	Ph. 2	Ἐρυθραίοι	Dam. 6, Hell. 93
Ἐπιμηθεύς	Ac. 34, Eum. 1b, Hell. 6 (supp.)	Ἐρύθη	Her. 38 (coni.)
Ἐπιφράδης	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167	Ἐρυθροί	Epim. 4 (79)
Ἐποχος	Hell. 99	Ἐρυθρος	Epim. 4 (79)
Ἐπωπεύς	Eum. 1a, 3	Ἐρύκινος	Epim. 4 (77)
Ἐρασίνο	Hell. 36	Ἐρύμανθος	Hec. 6 (app.)
Ἐρατοσθένης grammaticus	Hell. 201A	Ἐρυμῆδη	Ph. 39
Ἐργάνη	Epim. 4 (73)	Ἐρυξ Arcadius	Hec. 6
Ἐργίνος	Her. 45, 55, Ph. 95	Ἐρυξ Siculus	Epim. 4 (77)
Ἐρεβος	Ac. 6b	Ἐρυσίχθων	Hell. 7, 122
Ἐρεμβοί	Hell. 154	Ἐρως	Ac. 6abc
Ἐρετρική	Hec. 28	Ἐσπερίδες	Epim. 9, Hec. T13, Ph. 17
Ἐρευθαλίη	Ph. 66	Ἐστία	Epim. 4 (68), Ph. 166
Ἐρευθαλίων	Ph. 66	Ἐστιαῖωτις	Hell. 52
Ἐρεχθεύς	Ac. 30, Hell. 40, 169, Ph. 34, 146	Ἐτεοκλῆς	Ph. 95, 96, 171
Ἐρινός	Ph. 135	Ἐτεόκριτες	Epim. 4 (64, 80)
Ἐριχθόνιος		Ἐτεωνεύς	Ph. 132
Ἐριχθόνιος Athenaeus	Hell. 39	Ἐταγόρη	Ph. 136a
Ἐριχθόνιος Tros	Hell. 24c	Ἐτάνδρος	Epim. 4 (79)
Ἐριώπη	Hell. 121 (coni.)	Ἐτάνθης	Epim. 4 (79)
Ἐρκειος	Ag./Derc. 7, Ph. 10	(coni.), Ion 1	
Ἐρκύνιος	Hec. 18a (app.)	Ἐτβοεῖς	Hec. 28, Her. 64, Scyth. 1
Ἐρμαί	Arm. 6	Ἐτβοια	Hell. 143, Her. 37, 64, Ion 1, Men. 5B,
Ἐρμῆς	Epim. 4 (67, 72, 75), Eum. 3, Hec. 20, Hell. 19, 105, Her. 34a, 66, Ph. 11, 37a, 82b, 84, 109, 120, 130, 131, 133	Ἐτβουλος	Ph. 82a, 140
Ἐρμιόνη	Ac. 41, Ph. 135A (app.), Ph. 64a	Ἐτδώρη	Epim. 4 (76)
		Ἐτδωρος	Ph. 90bd
		Ἐτθνία	Ph. 126
		Ἐτθρης	Ph. 25a
		Ἐτθός	Ph. 92
		Ἐτκλῆς	Ph. 136b
		Ἐτκτιτος	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167
		Ἐτμήδης	Ph. 169
		Ἐτμηλος	Ph. 122a
		Ἐτμολπος	Hell. 125
		Ἐτνομία	Hec. 119
			Epim. 4 (72)

Ἐννομος	Her. 3	Ἐρύπυλος	
Ἐξάνθιος	Her. 45 (app.)	Ormeni pater	Ac. 44
Ἐξάντιος	Her. 45	Ἐρύπυλος	
Ἐξείνος πόντος	Hec. 18, Ph. 99	Telephi filius	Ac. 40
Ἐπίνυτος	Her. 56 (coni.)	Ἐρύπυλος	
Ἐπυλος	Xen. 1.71	Telestoris filius	Ph. 128
Ἐριπίδης tragicus	Hell. 133	Ἐρυσσθένης	Hell. 116
Ἐρύαλη	Ph. 52	Ἐρυσσθεύς	Hec. 23, 26, 27, Her. 25c, Ph. 17, 32a, 84
Ἐρύαλος	Ph. 122a	Ἐρύτιον	Hec. 28
Ἐρύανασσα	Ph. 40	Ἐρύτιων	
Ἐρυβάτης	Her. 5	Martis filius	Hell. 110
Ἐρυγάνεια	Ph. 95	Ἐρύτιων	
Ἐρυγάνη	Epim. 16	Pelei socer	Ph. 61bc
Ἐρυδάμεια	Ph. 115	Ἐρυντος	
Ἐρυδίκη		Iphiti pater	Hec. 28, Her. 37, 66, Men. 5B, Ph. 1, 81, Scyth. 1
Actoris filia	Ph. 61bc	Ἐρυντος Molionides	Ph. 79
Ἐρυδίκη		Ἐρυντος	
Adrasti filia	Hell. 24c (app.)	Pelei socer	Ph. 1
Ἐρυδίκη		(= Ἐρυντίων q.v.)	
Lacedaemonis filia	Ac. 28, Ph. 10, 12	Ἐρώπη	Ac. 29, And. 7, Epim. 4 (78), Hell. 51a, 94, Ph. 87
Ἐρυνθεμίστη	Ph. 40	Ἐρως	Ac. 23a
Ἐρυνθόη Danai filia	Ph. 37a	Ἐφορίων poeta	Epim. 1, Euag. 1 (app.)
Ἐρυνθόη nympha	Ph. 136b (app.)	Ἐφράτης	Dam. T7a
Ἐρύκλεια		Ἐχγήνωρ	Ph. 115
Laii uxor	Epim. 16	Ἐδώνυμος	Ar. 1A
Ἐρύκλεια		Ἐφέσιος	Cr. 1, Epim. 4 (77)
Melanos uxor	Ph. 101	Ἐφεσος	Cr. 1, Epim. 4 (77), Ph. 155
Ἐρυνλέων	Hell. 84	Ἐφιππος	Ar. 1A
Ἐρύλοχος	Epim. 17	Ἐφύρα	Epim. 14, Eum. 1
Ἐρυνλύτη	Epim. 14, Her. 53	Ἐφυραία	Eum. 1a, 3
Ἐρυνμᾶς	Ph. 164	Ἐχέπωλος	Ac. 3, Ph. 20
Ἐρύμαχος		Ἐχιδνα	Ac. 13, Epim. 7, Ph. 7, 16b
Phlegyarum rex	Ph. 41bcd		
Ἐρύμαχος			
Hippodameae proculus	Epim. 17		
Ἐρυνμέδων	Hell. 155		
Ἐρυνοδία	Hell. 156		
Ἐρυνπύλη	Hell. 187A (app.)		
Ἐρύπυλος			
Neptuni filius	Ph. 78		

Θήβη, Θήβαι Boiotiae	Ar. 2, Arm. 5, Hell. 1a, 23, 51, 56, Ph. 13bc, 22, 115, Ph. 41bc, 84, 90d, 124, 170bc	Θάθ Θών Θώνις	Hec. 20 (app.) Hell. 153 Hell. 153
Θήβη nympa	Her. 56	Ίάλμενος	Ph. 144
Θηγώνιον	Hell. 8	Ίαπετός	Epim. 4 (66 sq.), Ph. 90c
Θήρην	Epim. 4 (72)	Ίάπυγες	Ant. 3a, Hell. 79
Θηρίμαχος	Ph. 14	Ίάρδανος	Ph. 159
Θηρώ	Hell. 81	Ίάσιος	Epim. 13
Θησεύς	Epim. 3, Hell. 132, 143, 152a, 164, 165, 166, 167, 168, Her. 26, 27, Ph. 84, 148, 149, 150, 152, 153	Ίασίων Arcadius	Hell. 162
Θητών(ιον)	Hell. 8 (app.)	Ίασίων Cres	Epim. 4 (77)
Θόας	Epim. 4 (79), Hell. 71d	Ίασίων Samothrax	Hell. 23, 135
Θορικός	Ph. 34b	Ίασόνιος	Deil. 5
Θουκιδίδης historicus	Hec. T8A, T17, T18, T18A, T23, Hell. T3, T10, T11, T12, T31	Ίασος	Ac. 26, Hell. 36, 99
Θουρώ	Hell. 81 (app.)	Ίάσων	Ac. 31, Epim. T1, Eum. 3, Hec. 17, Hell. 128, 132, Her. 43a, 52, 53, Ph. 31, 32ab, 62, 104, 113
Θόωσα	Scam. 1	Ίβηρες	Hec. 26
Θράκες	Ar. 9A, Hec. 18b, 34, 119, Hell. 42b, 51b, 71ad, Ph. 27	Ίβηρικός	Hell. 79b, Her. 2
Θράκη	And. 7, Arm. 3, Epim. 4 (77), Hec. 18b, Hell. 71d, 105, Her. 46, Ph. 145	Ίδαίοι	Ph. 47, Hell. 89
Θριαί	Ph. 49	Ίδας	Hell. 168a, Ph. 127, 127A
Θυέστης	Hell. 157	Ίδη Cretae	Epim. 2, 4 (64, 70), Hell. 89
Θυία	Hell. 74 (app.)	Ίδη mater	Ph. 47
Θύμβρα	Hell. 151	Ίδη Dactylorum	Epim. 4 (64), Hell. 25a, 28, 31, 158
Θύμβρις	Hell. 151	Ίδη Phrygiae	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167
Θύμβρος	Hell. 151	Ίδμων	Her. 50, 51, 53, Ph. 108
Θυμοίτης	Hell. 125	Ίδομενεύς	Epim. 4 (79)
Θυνιάς	Her. 48 (app.)	Ίδυία	Epim. 14
Θυνίς	Her. 48	Ίεροκηπία	Dam. 10
Θυνός	Ph. 27	Ίήσων	Ph. 105
Θυώνη	Ph. 90b (app.), d (?)	Ίθάκη	Ac. 43, Her. 65, Ph. 116
		Ίθακος	Ac. 43

Ίκάριος	Hell. 201A	Ίπποκόων	Hell. 168a
Erigonae pater		Ίπποκράτης medicus	Met. T1e, Ph. 59
Ίκάριος	Ph. 39, 128	Ίπποκωντίδαι	Ph. 172A
Ίκαρος	Men. 5	Ίππολύτη	Hell. 149, Her. 25c, 153
Ίκέσιος	Ph. 175	Ίππόλυτος	Ph. 35 (app.)
Ίλιγες	Hell. 152A (supp.)	Ίππομέδων	Arm. 6
Ίλιος, Ίλιον	Dam. 7, Hell. 25, 26a, 31, 84, 152a, Men. 3	Ίππομένης	Hell. 78 (app.), 162
Ίλλυριοί	Hec. 119	Ίππότης	Ac. 34
Ίλος	Hell. 24c (app.), 25a, 138	Ίππωνιάτης	Ant. 3a
Ίμερος	Hell. 199a (app.)	Ίρασσεύς	Ph. 75
Ίναχίδαι	Her. 63 (app.)	Ίρις	Ac. 6c, 9
Ίναχος	Ac. 23ac, 24, 26, 27, Hell. 47b	Ίσαίη	Ph. 21
Ίνδοί	Hec. 33	Ίσθμια	Hell. 165, Ph. 79a
Ίνώ	Her. 38, Ph. 90cd	Ίσθμός	Ph. 37a
Ίξίων	Ph. 50, 51	Ίσις	Epim. 4 (69), Hec. ad finem frt.
Ίοδάμα	Sim. 1	Ίσμήνη	Ac. 26, 27
Ίοκάστη	Ph. 95	Asopi filia	
Ίόλαος	Ph. 79a	Oedipodis filia	Ph. 95
Ίόλη	Her. 37, Men. 5B, Ph. 82b	Ίσμηνός	Her. 56
Ίόνιος	Hell. 4, Ph. 156	Ίσσηδόνες	Dam. 1
Ίουδαίοι	Ar. 9C	Ίστιαία	Ion 1
Ίουλίς	Xen. 1.52, 1.72	Ίστιαίος	Hec. T5, T6
Ίοφώσσα	Ac. 38, Ph. 25	Ίστρος	Hec. 18
Ίππαρος	Hell. 199a (app.)	Ίσχυς	Ac. 17, Ph. 3
Ίππ(ε)ιος	Ag./Derc. 4a (supp.), Epim. 4 (69)	Ίταλία	Ant. 2, 3, 5, 6, Hell. 4, 30, 79b, 84, 111, Ph. 54, 156
Ίππη	Ph. 153	Ίταλιήτες	Ant. 2
Ίππία	Hec. 5	Ίταλοί	Ant. 2, 3a
Ίππίας	Arm. 6 (coni.)	Ίταλός	Ant. 2, 5, 6, Hell. 79b
Ίπποδάμεια	Hell. 157, Ph. 37, 140	Ίτυλος	Ph. 124
Ίπποδόη	Her. 15	Ίτων	Arm. 1, Sim. 1
Ίππόθοος	Epim. 17	Ίτώνιος	Hec. 2, Sim. 1
Ίπποθόων	Hell. 43	Ίτωνίς	Arm. 1, Sim. 1
Ίπποθωντίς	Hell. 43	Ίτωνος	Arm. 1, Sim. 1
Ίπποκένταυροι	Hec. 18A	Ίφιάνασσα	Ac. 28, Ph. 114
Ίπποκλείδης	Ph. 2	Ίφιγένεια	Hell. 152A (supp.)
		Ίφιδάμας	Ph. 17
		Ίφικλῆς	Ph. 13bc, 69
		Ίφικλος	Ph. 33, 104a

Ίφινότη Antaei uxor	Ph. 76	Καλυδώνιος	Hell. 119
Ίφινότη		Καλυδώνιος σὺς /	
Daedali mater	Ph. 146	κάπρος	Ph. 36, 123
Ίφινότη		Καλύκη	Ac. 36, Hell. 148,
Proeti filia	Ac. 28,		Ph. 121
	Ph. 114 (app.)	Κάλχας	Ph. 108, 142
Ίφης Penei filia	Hell. 125	Κάμιλλος	Ac. 20
Ίφης Stheneli filius	Ph. 32ab	Καμπανία	Ant. 7
Ίφίτος	Her. 37,	Κάνδαλος	Hell. 137
	Ph. 81	Κάνηθος	Hell. 165
Ίώ	Ac. 26, Ph. 66	Κάνωβος	Hell. 153
Ίωλκός	Eum. 3, Hell. 124a,	Καπανεύς	Arm. 6,
	Ph. 62, 117		Ph. 35 (app.)
Ίων	Hec. 16 (?)	Κᾶρες	Ion 1, Ph. 155,
Ίωνες	Ion 1, Ph. 155		Xen. 1.62
Ίωνία	Dem. 1, Hell. 48,	Κάρθαια	Xen. 1.71
	125, Ph. 155	Καρία	Hec. 11, 12,
Ίωνικός	Ph. 102		Hell. 122, Her. 45,
			Xen. 3
Κάβας	Ac. T1	Καρίς	Hell. 200
Καβειρίδες	Ac. 20, Ph. 48	Κάρμη	Epim. 4 (76)
Κάβειροι	Ac. 20, Ph. 48	Καρνάσιον	Hec. 28
Καβειρώ	Ac. 20, Ph. 48	Καρπασία	Hell. 57
Καβησσός	Hell. 147	Καρχήσιοι	Ph. 13b
Καδμεία	Hell. 51b	Κάσιον	Epim. 10 (app.)
Καδμείος	Hec. 119, Hell. 100,	Κασάνδρα	Hell. 155
	101A (supp.)	Κασσιπεΐη	Ph. 86
Κάδμιλος	Ac. 20 (coni.)	Κασσωπαῖοι	Hec. 119
Κάδμος	Ag./Derc.6,	Κασσωποί	Her. 35
	Anax. 3, Epim. 4 (74),	Κάστωρ	
	Hec. 20, 119, Hell. 1,	Androthoe pater	Ph. 4
	23, 51, Ph. 21, 22,	Κάστωρ Dioscurus	Ph. 127A
	41b (app.), 88	Κατρεύς	Hell. 135
Καΐκον πεδίων	Hec. 29a	Καύκασος	Her. 52A, Ph. 54
Καινεύς	Ac. 22	Καύκωνες	Hec. 119
Καινώ	Epim. 4 (76)	Κέκροψ	Hec. 119, Hell. 38
Κάλαϊς	Ac. 30, 31, Her. 46	Κελαιναί	Met. 1
Καλαός	Hec. 32	Κελαινεύς	Ag./Derc. 9
Καλλίαρος		Κελαινώ	Hell. 19
heros et urbs	Hell. 13	Κελκιανός	Her. 2
Καλλιστώ Arcadia	Eum. 7, 8b,	Κελτικοί	Her. 2 (app.)
	Ph. 157	Κελτοί	Hec. 18a
Καλλιστώ		Κελτοσκούθαι	Hell. 185
Atheniensis	Hell. 152b	Κένταυροι	Ac. 22,
Καλπιανοί	Her. 2 (app.)		Hec. 18A, Her. 27
Καλυδών	Hell. 2	Κενταυρομαχία	Her. 26

Κέρβερος	Ac. 13,	Κλεωνός	Ph. 20 (app.)
	Hell. 168a, Her. 31	Κλεώνυμος	Ac. 3, Ph. 20
Κερκάς	Ac. T1	Κλυμένη	
Κέρκαφος	Hell. 137	Minyae filia	Ph. 104b
Κερκιδάς	Hec. T8	Κλυμένη	
Κέρκυρα	Hec. 18b, Hell. 77	Myrtili mater	Ph. 37a
Κερκύρη	Hell. 77	Κλυμένη	
Κερκυνών	Hell. 43, 99,	Promethei mater	Ac. 34
	Ph. 147, 153	Κλύμενος	
Κέρκωπες	Ph. 77	Herculis filius	Ph. 14
Κεφαλλήνες	Hell. 144	Κλύμενος Milesius	Her. 45
Κεφαλληνία	Ac. 43, Andr. 15,	Κλύμενος	
	Hell. 144, Her. 65	Orchomenius	Epim. 1
Κέφαλος	Hell. 144, 169,	Κλυταιμήστρα	Hell. 169
	Ph. 34	Κλυτία	
Κέως	Xen. 1.63	Amphidamantis filia	Ph. 40
Κήνξ	Hec. 30	Κλυτία Niobae filia	Ph. 126
Κητεύς	Ph. 157	Κνίδιοι	Ph. 172
Κηφεύς Alei filius	Hec. 29a	Κνώσιος (-ώσσιος)	Ac. 41,
Κηφεύς			Epim. 4
Neptuni filius	Hell. 37, 99		(66, 72)
Κηφισσός	Ar. 9	Κνωσός	Epim. 4 (77 sq.)
Κηφισώ	Eum. 9	Κοδρίδαι	Hell. 125
Κιθαιρών	Ac. 33	Κόδρος	Hec. 119, Hell. 48,
Κίκονες	Epim. 4 (77)		125, Ph. 154, 155
Κιλικία	Dam. T7a,	Κόθος	Hec. 119
	Hell. 147 (app.)	Κοῖος	Epim. 4 (66 sq.)
Κίλιξ	Ph. 86, 87	Κοίρανος	Ph. 115
Κίμων	Ion T5a	Κολαινίς	Hell. 163
Κιναιίων epicus	Hell. 202A	Κόλαινος	Hell. 163
Κίος	Ph. 111b	Κολοίφρυγες	Ar. 3A
Κίρκη	Epim. 14,	Κολοφώνιος	Her. 67B
	Hec. 35A	Κόλχοι	Eum. 3, Hell. 129,
Κιρώδης	Xen. 1.58?		Her. 10, 53, 54,
Κισσέυς	Ph. 136a (app.),		Ph. 32b, 99, 100, 111
	136b	Κόρη	Hell. 168a,
Κλάδεως	Ph. 37a		Epim. 4 (69)
Κλάρος	Ph. 143	Κορήσιος	Xen. 1.74
Κλείδες	Dam. 10	Κορησσός	Cr. 1
Κλεισώνυμος	Hell. 145	Κορίνθιοι	Eum. 3,
Κλείτη	Deil. 6, 10		Hell. 133, 165,
Κλείτος	Ph. 115		Ph. 79a
Κλεόδοξα	Her. 56	Κόρινθος heros	Eum. 1a, 3
Κλεοπάτρα	Ac. 31	Κόρινθος urbs	Cr. 3,
Κλέοχος	Her. 45		Hell. 133,
Κλεωναί	Ph. 20, Ph. 79a		Ph. 79a, 119

<i>Κόροιβος</i>	Ag./Derc. 8A	Her. 34a, Ph. 50
<i>Κορύβαντες</i>	Epim. T1	Hell. 4
<i>Κόρυθος</i>	Hell. 29	Hell. 31
<i>Κορύκται νύμφαι</i>	Xen. 1.56	Ph. 79
<i>Κορωνεία</i>	Hec. 2	Hec. 18b
<i>Κορωνίς Aesculapii mater</i>	Ac. 17,	Xen. 1.19 ff.
	Epim. 4 (74),	Dam. T7a
	Ph. 3	Ph. 180
<i>Κορωνίς Dodonis</i>	Ph. 90bd	Epim. 4 (78)
<i>Κορωνίς nympa</i>		Her. 64
<i>Naxia</i>	Ag./Derc. 8	Deil. 4, 6,
<i>Κούρητες</i>	Epim. T1, 4	8a, 9, 10a
	(65 sq., 70),	Deil. 1, 7a,
	Eum. 10, Hell. 40	10b (app.)
<i>Κουροτρόφος</i>	Epim. 4 (73)	Epim. 4 (77)
<i>Κράγος</i>	Hec. 10, Men. 1	Epim. 4 (77)
<i>Κράταις</i>	Ac. 42	Hell. 88, Ph. 12,
<i>Κρεοντιάδης</i>	Ph. 14	35 (app.), 45
<i>Κρέων rex Corinthiorum</i>	Cr. 3	Hell. 88
<i>Κρέων rex</i>		Hell. 148
<i>Thebanorum</i>	Ph. 13c, 95	Scyth. 1
<i>Κρηθεύς</i>	Ac. 34,	Ph. 156
	Hec. 369A,	Ant. 7
	Hell. 99, Ph. 104c	Epim. 4 (71)
<i>Κρηθίς</i>	Hell. 5c	Her. 2
<i>Κρής Cretensium</i>		Hell. 117a
<i>rex</i>	Ac. 23a,	Ph. 141
	Epim. 4 (64)	Dam. 10,
<i>Κρήσιος</i>	Epim. 4 (77)	Epim. 4 (77),
<i>Κρής ταῦρος</i>	Ac. 29	Hell. 57
<i>Κρήτες</i>	Epim. 4 passim,	Ph. 48
	Hell. 160A	Ph. 58
<i>Κρήτη</i>	Epim. T1, 4 passim,	Epim. 4 (79)
	Ion 1, Men. 5,	Ac. 38
	Ph. 29, 58,	Ph. 60
	148a, 149, 150	Ph. 2 (app.)
<i>Κρίασος</i>	Ph. 66	Ant. T3,
<i>Κριθώτη</i>	Hell. 27	Epim. 4 (78)
<i>Κρίνακος</i>	Hec. 119	Hell. 196
<i>Κριός</i>	Epim. 4 (66)	Hell. 200, Ph. 78
<i>Κρίσος</i>	Ph. 180	
<i>Κρόκαλος</i>	Epim. 17	Hell. 144, 156,
<i>Κρόκων</i>	Eum. 8a	Ph. 129
<i>Κρόνος</i>	Ac. 6A, Epim. 4	Epim. 16, Ph. 95
	(65 sq., 69 sq.),	Epim. 4 (80),
		Hell. 115

<i>Λακεδαίμων civitas</i>	Hell. 169,	Ph. 155,
	Eum. 2	Xen. 1.62
<i>Λακεδαίμων heros</i>	Ac. 28,	Hec. 24
	Hell. 19a,	Ph. 70
	Ph. 10	Hell. 24b, 92, 150
<i>Λακέρεια</i>	Hell. 10, Ph. 3	Ant. 3a (coni.)
<i>Λαμητίνος</i>	Ant. 3a (app.),	Ph. 136c
	5 (app.)	Ar. 1A
<i>Λαμία</i>	Ac. 42	Hec. 7b
<i>Λάμπεια</i>	Ph. 70	Hell. 160B
<i>Λαμπώνεια</i>	Hell. 159, 160	Ar. 9, Her. 38
<i>Λαμπώνιον</i>	Hell. 159	Ph. 9
<i>Λάμψακος</i>	Ch. T1	Her. 6
<i>Λαοδάμεια</i>		Epim. 4 (79),
<i>Alcmeonis filia</i>	Ph. 61bc	Hec. 127, Hell. 71
<i>Λαοδάμεια</i>		Ac. 19, Epim. 4 (67),
<i>Orestis nutrix</i>	Ph. 134	Men. 2, Ph. 55
<i>Λαοθόη</i>	Ph. 108	(app.), 91
<i>Λαόλυτος</i>	Ph. 95	And. 7, Hec. 18a,
<i>Λαομέδων</i>		Ph. 17, 58, 90c
<i>Atheniensis</i>	Ion T5a	Hell. 79b
<i>Λαομέδων</i>		
<i>Troianus</i>	Hell. 24c (app.),	
	26abd, 140, 202C,	
	Her. 28, Met. 2,	
	Ph. 136ac	
<i>Λαονόμη</i>	Hell. 13	
<i>Λᾶος</i>	Ant. 3a	
<i>Λαοφόνη</i>	Ph. 9	
<i>Λάπη</i>	Hell. 35b	
<i>Λαπίθαι</i>	Ac. 22,	
	Her. 26, 27	
<i>Λάρισα Cyzici uxor</i>	Deil. 10a	
<i>Λαρίση Pelasgi filia</i>	Hell. 91	
<i>Λάρις(σ)α urbs Argea</i>	Hell. 36, 91	
<i>Λάρι(σ)σα</i>		
<i>urbs Thessalica</i>	Hell. 91,	
	Ph. 12, 58	
<i>Λάρις(σ)α urbs Troica</i>	Hell. 91	
<i>Λαρνασός</i>	And. 8	
<i>Λάσιος</i>	Epim. 17	
<i>Λάτμος</i>	Ac. 36, Ph. 121	
<i>Λεάνειρα</i>	Eum. 8a	
<i>Λειμώνιον πεδίων</i>	Deil. 9	
<i>Λεκτόν</i>	Dam. 9	
<i>Λέλεγες</i>	Hec. 18A, 119,	

Λερναῖος

Λέρνη

Λέσβος

Λευκανία

Λευκίππη

Λευκιππος

Λευκοσυρία

Λεύκοφρυς

Λεύκων

Λήδα

Λήμνιαι

Λήμνος

Λητώ

Λιβύη

Λίγυες

Λικύμνιος

Electryonius

filius

Λικύμνιος poeta

Litorius

Λοκρικός

Λοκροί

Λοκρός iunior

Λοκρός senior

Λοχεύτραι

Λυγκείδαι

Λυγκεύς

Λυδία

Λυκάστιος

Λύκαστος

Λυκάων

Λύκης

Λυκία

<i>Λύκιοι</i>	Hec. 10, Men. 1	<i>Μακριεῖς</i>	Her. 64
<i>Λύκιος</i>	Epim. 4 (77)	<i>Μάκρις</i>	Her. 64
<i>Λύκος flumen</i>	Her. 49		(=Euboea),
<i>Λύκος Milesius</i>	Her. 45		Met. 3A (=Chius)
<i>Λύκος Neptuni filius</i>	Hell. 19	<i>Μάκρωνες</i>	Her. 64
<i>Λύκος rex</i>		<i>Μακυνία</i>	Hell. 118
<i>Mariandynorum</i>	Her. 49	<i>Μαλῖς</i>	Hell. 112a
<i>Λύκος rex</i>		<i>Μαλόεις</i>	Hell. 33
<i>Thebanorum</i>	Ph. 14	<i>Μάντιος</i>	Ph. 115, 116
<i>Λυκοῦργος Alei filius</i>	Hec. 29a, Ph. 158a	<i>Μαντώ</i>	Hell. 33, Ph. 143
<i>Λυκοῦργος</i>		<i>Μαραθώνιος heros</i>	Hec. 13
<i>Lacedaemonius</i>	Hell. 116	<i>Μαραθών heros</i>	Eum. 1a, 3
<i>Λυκοῦργος</i>		<i>Μαριανδανοί</i>	Her. 49, 50
<i>Liberi inimicus</i>	Ph. 90bcd	<i>Μαριανδυνός</i>	Ph. 27
<i>Λυκοῦργος</i>		<i>Μάρως</i>	Hell. 199a (app.)
<i>Opheltis pater</i>	Ph. 35 (app.)	<i>Μαρσῖας</i>	Epim. 4 (75), Met. 1
<i>Λυσανίας</i>			Epim. 4 (79)
<i>grammaticus</i>	Her. 59	<i>Μαρώνεια</i>	Hell. 185
<i>Λυσιδίκη Electryonis</i>		<i>Μασσαγέται</i>	Her. 2
<i>uxor</i>	Ag./Derc. 9	<i>Μαστιγνός</i>	Xen. 1.70
<i>Λυσιδίκη</i>		<i>Μεγακλῆς</i>	Eum. 8a
<i>Penthili mater</i>	Hell. 125	<i>Μεγάνειρα</i>	
<i>Λυσιμάχη</i>	Hell. 99	<i>Μεγαπένθης</i>	
<i>Λύσιος</i>	Ar. 9A	<i>Menelai filius</i>	Ac. 41
<i>Λυσιππη</i>	Ac. 28, Ph. 114	<i>Μεγαπένθης</i>	
<i>Λύσιππος</i>	Ph. 126	<i>Proeti filius</i>	Ac. 24
<i>Λυτίδας</i>	Hec. 34 (?)	<i>Μέγαρα</i>	Hell. 46A
		<i>Μεγάρα</i>	Her. 66, Ph. 14
<i>Μαγνησία</i>	Hell. 10, 130, 191, Ph. 103a	<i>Μεγαρεῖς</i>	Her. 51
<i>Μαῖα</i>	Hell. 19, Ph. 166	<i>Μεγαρεύς</i>	Hell. 78
<i>Μαίναλον</i>	Hell. 162, Ph. 23	<i>Μεγαρίς</i>	Hell. 75
<i>Μαίναλος</i>	Hell. 162	<i>Μέγης</i>	Hell. 144
<i>Μαῖρα</i>	Ph. 170	<i>Μεδεών</i>	Hell. 155 (coni.)
<i>Μαίων</i>	Dam. 11b, Hell. 5bc, Ph. 167	<i>Μέδουσα Gorgo</i>	Ac. 13 (app.), Ph. 11
<i>Μαιῶται</i>	Her. 18	<i>Μέδουσα Polybi uxor</i>	Ph. 93
<i>Μακαρεῖς</i>	Hell. 137 (app.)	<i>Μέδων Codri filius</i>	Hell. 125
<i>Μάκαρ(ος)</i>	Hell. 24b, 137	<i>Μέδων</i>	
<i>Μακάρων νῆσος</i>	Arm. 5, Ph. 84	<i>Pyladis filius</i>	Hell. 155
<i>Μακεδόνες</i>	Hell. 74	<i>Μειλανίων</i>	Hell. 99, 162
<i>Μακεδονία</i>	Hec. 119, Hell. 12, Ph. 73	<i>Μελαυναί</i>	Hell. 125
		<i>Μελάμπους</i>	Ac. 28 (app.), Ph. 33, 114, 115
<i>Μακεδών</i>	Hell. 74	<i>Μελανεύς</i>	
<i>Μακελώ</i>	Xen. 1.67	<i>Apollinis filius</i>	Hec. 28

<i>Μελανεύς Arcesilai</i>		<i>Μέρμνης</i>	Epim. 17
<i>filius</i>	Ph. 81a (app.)	<i>Μερόπη</i>	Hell. 19a, Ph. 119
<i>Μελάνθεια</i>	Ac. 34	<i>Μεροπίς</i>	Ph. 78
<i>Μελανθος (-άνθιος)</i>	Hell. 125	<i>Μέροψ</i>	Deil. 6, 10a, Hell. 24b
<i>Μελανίππη Aeoli mater</i>	Ac. 34		Hell. 124a, 125, Ph. 117
<i>Μελανίππη</i>		<i>Μεσσήνη</i>	Hec. 28, Hell. 124b
<i>Boeoti mater</i>	Ant. 12		Ant. 12
<i>Μελάνιππος</i>	Ph. 97	<i>Μεσσήνιοι</i>	Eum. 8a (app.) Hell. 92
<i>Μελανίων</i>	Ph. 132	<i>Μέταβος</i>	Ant. 12
<i>Μελάνωπος</i>	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167	<i>Μετάνειρα</i>	Eum. 8a (app.) Hell. 92
<i>Μέλας κόλπος</i>	Hell. 71ad	<i>Μέταον</i>	Ant. 3a, 12
<i>Μέλας</i>		<i>Μεταπόντιον</i>	Ant. 12
<i>Arcesilai filius</i>	Ph. 82a (cf. Μελανεύς)	<i>Μεταπόντος</i>	Hell. 92
<i>Μέλας Chius,</i>		<i>Μέτας</i>	Cr. 3, Epim. 14, Eum. 3, Hell. 132, 133, Her. 52, 53, Ph. 31, 32, 105, 113
<i>Neptuni filius</i>	Ion 1	<i>Μήδεια</i>	Hell. 132
<i>Μέλας Oenopionis filius</i>	Ion 1	<i>Μήδος, Μῆδοι</i>	Hell. 35b
<i>Μέλας Phruxi filius</i>	Ac. 38, Ph. 101	<i>Μήθυμνα</i>	Ph. 19
<i>Μέλας Porthai filius</i>	Ph. 122a	<i>Μηλιεῖς</i>	Epim. 4 (79)
<i>Μελέαγρος</i>	Ph. 123	<i>Μηριόνης</i>	Her. 15
<i>Μέλης</i>	Euag. 2	<i>Μῆστωρ</i>	Hell. 5c
<i>Μελία Niobae filia</i>	Ph. 126	<i>Μῆτις Homeri mater</i>	Ac. 6b
<i>Μελία urbs</i>	Hec. 11	<i>Μῆτις Sollertia</i>	Ph. 146
<i>Μελίβοια</i>	Ph. 153	<i>Μητίων Erecthei filius</i>	Hec. 20
<i>Μελίη Danai uxor</i>	Ph. 21	<i>Μητίων Musaei pater</i>	Met. T3
<i>Μελίη Cei mater</i>	Xen. 1.63	<i>Μητρᾶς</i>	Hell. 17
<i>Μελικέρτης</i>	Hell. 165	<i>Μιδάειον</i>	Ag./Derc. 9
<i>Μελίτη</i>	Men. 2	<i>Μιδέα</i>	Hec. 1
<i>Μέμνων</i>	Hell. 140	<i>Μιλήσιος</i>	
<i>Μέμφις</i>	Ph. 17	<i>Μίλητος</i>	
<i>Μενέλαος heros</i>	Ac. 41, Hell. 153, Ph. 64a, 132 (app.), 135A (app.)	<i>heros et urbs</i>	Her. 45
<i>Μενέλαος hist.</i>		<i>Μιλτιάδης</i>	Hell. 27, Ph. 2
<i>naturalis scriptor</i>	Ph. 173	<i>Μίμιας</i>	Ac. 34
<i>Μενεσθεύς</i>	Hell. 143, 152a	<i>Μινύαι</i>	Ph. 95
<i>Μενέσθιος</i>	Ph. 61a	<i>Μινύας</i>	Ph. 104b, 171
<i>Μενέστρατος</i>	Hell. 21	<i>Μινύειος</i>	Hell. 42b, Ph. 117, 171
<i>Μενίππη</i>	Hell. 4	<i>Μίνως</i>	Ag./Derc. 8, Epim. T1, 3, 4 (76, 78 sq.), Hell. 164, Her. 45, Ph. 148a
<i>Μενοίτιος</i>	Hell. 145	<i>Μινώταυρος</i>	Hell. 164, Ph. 148a, 149, 150
<i>Μέντης</i>	Hell. 144		

<i>Μισογομεναί</i>	Hell. 9	<i>Νάξος</i>	Epim. 3
<i>Μιτυληναῖοι</i>	Hell. 24b	<i>Νάπη</i>	Hell. 35a
<i>Μνημοσύνη</i>	Epim. 4 (66 sq.)	<i>Ναπητῖνος</i>	Ant. 3a (coni.), 5 (coni.)
<i>Μολιόνες</i>	Hell. 104a	<i>Ναῖς νύμφη</i>	Euag. 1, Ph. 15c, cf. 57. Vide et <i>Νηῖς</i>
<i>Μολιόνη</i>	Ph. 79b	<i>Ναυπλία</i>	Ac. T1 (coni.)
<i>Μολιονίδαι</i>	Ph. 79a	<i>Ναύπλιος</i>	Ph. 4
<i>Μόλος</i>		<i>Ναυσικάα</i>	Hell. 156
<i>Minois filius</i>	Epim. 4 (79)	<i>Νέαιρα Nereis</i>	Epim. 14
<i>Μόλος</i>		<i>Νέαιρα</i>	
<i>Molionae pater</i>	Ph. 79b	<i>Niobae filia</i>	Her. 56, Ph. 126 (app.)
<i>Μολοσσοί</i>	Hec. 119, Hell. 84, 168a, Her. 35	<i>Νεῖλος</i>	Epim. 4 (69), Hec. 18a, Ph. 17, 21, Hell. 154a
<i>Μολπαδία</i>	Her. 25b	<i>Νεμέα</i>	Hell. 102
<i>Μολυκρία</i>	Hell. 118	<i>Νεοκλῆς grammaticus</i>	Her. 21
<i>Μοργάντιον</i>	Ant. 9	<i>Νεοπτόλεμος</i>	Ac. 40a, Hell. 31, Ph. 64, 135A
<i>Μόργης</i>	Ant. 2, 6	<i>Νέστωρ</i>	Ag./Derc. 1, Eum. 4, Hell. 124b, 125, 156, Ph. 118
<i>Μόργητες</i>	Ant. 2, 9	<i>Νεφέλη</i>	Ph. 99
<i>Μουνυχία</i>	Hell. 42	<i>Νηῖς</i>	Ph. 124, 125
<i>Μούνυχος</i>	Hell. 42	<i>Νηῖται πύλαι</i>	Ph. 125
<i>Μοῦσαι</i>	Epim. 4 (72, 74), Eum. 9, Hell. 51a, Ph. 41acd	<i>Νηλεὺς</i>	Codri filius Hell. 48, 125
<i>Μουσαῖος</i>	Dam. 11a, Epim. 4 (71), Hec. 20, Ph. 90c	<i>Νηλεὺς</i>	Neptuni filius Ag./Derc. 1, Eum. 4, Hell. 123 (app.), 124a, 125, Ph. 33, 104c, 117, 118
<i>Μουσείον</i>	Hell. 167a	<i>Νηνία</i>	Ph. 25a (app.)
<i>Μόψος</i>	Ph. 143	<i>Νηρεὺς</i>	Ph. 16a
<i>Μύγδων</i>	Epim. 4 (64)	<i>Νηρηῖς</i>	Epim. 14
<i>Μυγισσός</i>	Hec. 12	<i>Νήριτον</i>	Ac. 43
<i>Μυκήναι</i>	Ac. 24, Hec. 26, Her. 24, Ph. 17	<i>Νήριτος</i>	Ac. 43
<i>Μυκηνεὺς</i>	Ac. 24	<i>Νικίππη</i>	Ph. 68
<i>Μυκήνη</i>	Hell. 88	<i>Νικόστρατος</i>	Ac. 41
<i>Μύλινος</i>	Epim. 4 (71)	<i>Νιόβη Argea</i>	Ac. 23a, 25
<i>Μυρμιδόνες</i>	Ph. 144	<i>Νιόβη Tantalii filia</i>	Arm. 6, Her. 56, Ph. 38
<i>Μυρμιδών</i>	Hell. 7	<i>Νίσαια</i>	Hell. 75, 78
<i>Μυρτίλος Pisaeus</i>	Ph. 37		
<i>Μυρτίλος historicus</i> (FGrHist 477)	Hell. 160B		
<i>Μυρτώ</i>	Ph. 37		
<i>Μυσός</i>	Hell. 74		
<i>Μωῦσῆς</i>	Hell. 47b		
<i>Νανᾶς</i>	Hell. 4		
<i>Νάξιοι</i>	Ar. 9A		

<i>Νῆσος</i>	Hell. 75, 78	<i>Οἶνη</i>	Hec. 4
<i>Νόστοι carmen</i>	Ac. 19	<i>Οἰνός</i>	Hell. 125
<i>Νότος</i>	Ac. 15	<i>Οἰνόμαος</i>	Hell. 19a, 157, Ph. 37a, 144
<i>Νυκτεὺς</i>	Ph. 124, 157	<i>Οἰνοπίων</i>	Epim. 4 (79), Ion 1
<i>Νύμφαι</i>	Epim. 4 (70), Ph. 11, 16a	<i>Οἰνότροποι</i>	Ph. 140
<i>Νύξ</i>	Ac. 6bcd, Epim. 6, Ph. 44	<i>Οἰνώ</i>	Ph. 140
<i>Ξάνθιππος</i>	Ph. 122a	<i>Οἰώνη herois</i>	Hell. 29
<i>Ξάνθος (Ξάνθιος)</i>		<i>Οἰώνη oppidum</i>	Ph. 119
<i>Boeotus</i>	Hell. 125	<i>Οἰωτρία</i>	Ant. 3ac
<i>Ξάνθος</i>		<i>Οἰωτροί</i>	Ant. 2, 3a, 4, Hell. 79b, Ph. 156
<i>flumen Lycium,</i>		<i>Οἰωτρός</i>	Ant. 5, Ph. 156
<i>Tantali socer</i>	Ph. 40	<i>Οἰσύμη</i>	Arm. 3
<i>Ξάνθος</i>		<i>Οἶτυλος</i>	Ph. 168
<i>flumen Troianum,</i>		<i>Οἰχαλία herois</i>	Hec. 28
<i>Hecubae avus</i>	Ph. 136a (app.)	<i>Οἰχαλία urbs</i>	Hec. 28, Her. 37, Ph. 82a
<i>Ξάνθος Niobae filius</i>	Ph. 126	<i>Οἰχαλιεύς</i>	Ph. 77, 81b
<i>Ξάνθος urbs</i>	Men. 1, 2	<i>Ὀλυμπία</i>	Hell. 187A, Her. 34
<i>Ξενόδαμος</i>	Eum. 6	<i>Ὀλύμπια</i>	Epim. 4 (64), Hell. 165
<i>Ξενοπάτρα</i>	Hell. 125	<i>Ὀλυμπιάδες</i>	Hell. 47a
<i>Ξενοφάνης</i>	Ant. 2	<i>Ὀλύμπιος</i>	Her. 34a, Ac. 6A
<i>Ξοῦθος</i>	Hell. 125, Ion T1, T3	<i>Ὀλυμπος mons</i>	Epim. 4 (67, 80)
<i>Ὅασις</i>	Her. 12	<i>Ὀλυμπος musicus</i>	Hec. T8
<i>Ὅγχηστιος</i>	Hell. 78	<i>Ὀμβρικοί</i>	Hell. 79b
<i>Ὅγχηστός</i>	Hell. 101A (supp.)	<i>Ὀμηρίδαι</i>	Ac. 2, Hell. 20
<i>Ὀδοιδόκος</i>	Hell. 13	<i>Ὀμηρος</i>	Anax. T3, And. T1, Dam. 11, Euag. 2, Hec. T4A, T8, T11, T13, 1 (app.), Hell. T25, 5bc, Ph. 167, Ar. 2
<i>Ὀδυσεεύς</i>	Ac. 34, Epim. 8, Hell. 84, 144, 150, 156, Ph. 116, 129	<i>Ὁμολώϊος</i>	Epim. 4 (70)
<i>Ὁθρηῖς</i>	Hell. 125 (nisi <i>Ὁθρυῖς legendum</i>)	<i>Ὁμφάλειον</i>	Hell. 112a, Her. 33, 41a, Ph. 82b, 111b
<i>Ὁθρυνεὺς</i>	Hell. 147	<i>Ὁμφάλη</i>	Epim. 4 (70)
<i>Ὁθρυς</i>	Hell. 117a, Ph. 33	<i>Ὁμφαλός</i>	Ant. 4, 7, Hell. 199a
<i>Οἰάνθεια</i>	Hell. 120	<i>Ὁπικοί</i>	
<i>Οἶβαλος</i>	Ph. 14 (app.), 128	<i>Ὁπούς</i>	
<i>Οἰδίπους</i>	Epim. 16, Hell. 97, Ph. 94, 95	<i>Eleorum rex</i>	Hell. 117a, 145, Ph. 23
<i>Οἰκλῆς</i>	Hec. 33		
<i>Οἰνεὺς Aetolicus</i>	Hec. 15, Ph. 122		
<i>Οἰνεὺς Toxei pater</i>	Ar. 1A		

Ὀποῦς		Πάμφιλος	Hec. 15 (app.)
Locri filius	Hell. 117a	Παμφυλία	Hell. 15
Ὀποῦς urbs	Hell. 117a, 145	Πάν	Hell. 202A
Ops	Ac. 6A	Παναθήναια	Hell. 39, Ph. 2
Ὀρεσθεύς	Hec. 13, 15	Πάνακτος	Hell. 125
Ὀρέστειον	Ph. 135	Πανδάρους	Ph. 124
Ὀρέστης	Hell. 32, 155, 169, Her. 11, Ph. 134, 135	Πανδίων	Hell. 75, 78
		Πανδώρα	Ac. 34, Hell. 6 (?)
		Πάνημος	Ag./Derc. 2
Ὀρθία	Hell. 168a	Πανικός	Epim. 2
Ὀρθομένης	Ion T1, T3	Πανιώνιον	Ion 1
Ὀρκιος	Ph. 10 (app.)	Παντακλῆς	Hell. 42a
Ὀρμένιος	Ph. 145	Παντειδυία	Eum. 2
Ὀρμενος	Ac. 44, Ph. 80	Παρθενοπαῖος	Arm. 6, Hec. 32, Hell. 99
Ὀρνυτος	Ph. 145	Παρθενόπη	And. 7
Ὀρσίλοχος	Ph. 93	Παρθένης stella	Hell. 201A
Ὀρτίλοχος	Ph. 128	Πάριον	Dam. 9
Ὀρφεύς	Epim. 4 (64, 75, 77), Hec. 20, Hell. 5ab, 202A, Her. 43, Ph. 26	Παρνάσση	Eum. 5, Hec. 34
		Παρνασσός	And. 8, Hell. 117a, 196, Ph. 120, Xen. 1.57
Ὀρχομένιοι	Ar. 3	Πάρος	Ag./Derc. 8, Epim. 4 (79)
Ὀρχομενός	Hell. 42b, 126, Ph. 55, 117, 171	Παρπαρών	Hell. T7
Ὀσκοι	Ant. 7	Παρράσιον	Ph. 135 (supp.)
Οὔδαιος	Hell. 1, 51b, Ph. 22a, 92a	Παρράσιος	Ph. 135 (app.)
Οὔλιος	Ph. 2, 149	Πάτροκλος	Hell. 145, 150, Ph. 65
Οὔρανός	Ac. 4, 6A, 8, Ar. 9B (?), Epim. 4 (66, 71), 5, Hell. 88	Πάτρων	Ant. 4 (app.)
		Πάφιος	Epim. 4 (77)
Ὀφρύνιον	Hell. 31	Παφλαγόνες	Ph. 27
Ὀχιμος	Hell. 137	Πάφος	And. 19, Epim. 4 (77)
Πάδος	Ph. 74	Πεδάριτος	Ion T7
Παιών Apollo	Ph. 44	Πειθώ	Ph. 66
Παίων Neptuni filius	Ph. 99	Πείρας	Epim. 7
Πακτύη	Hell. 127	Πειρήν	Ac. 26
Πακτωλός	Ph. 40	Πειρίθους	Hell. 168ac, Her. 27, Ph. 50
Παλαίμων	Ph. 76		
Παλαμήδης	Hec. 20, Ion 2 (?)	Πεισιδική	
Παλεις	Ph. 139	Argynni mater	Ar. 9
Πάλλας	Epim. 7	Πεισιδική	
Παλλήγη	Epim. 4 (71), Hell. 31	Periclymeni uxor	Hell. 125
		Πεισίων	Ph. 51

Πείσων hist.		Περίλαος	Ph. 122a (app.)
naturalis scriptor	Ph. 173	Περισθένης	Ph. 4
Πελάγων	Hell. 51a	Περίφας	Ph. 95
Πελαργοί	Hell. 4	Περκώσιος	Deil. 6
Πελάσγιος	Her. 64	Περραιβίας	Hec. 5
Πελασγίς	Hec. 14	Πέρσαι	Epim. 4 (77)
Πελασγιώτις	Hell. 52	Περσεΐδαι	Her. 63
Πελασγοί	Ac. 25, Deil. 7a, 8a, Epim. 4 (80), Hec. 119, 127, Hell. 4, 79b, 93, Ph. 12	Περσέπτολις	Hell. 156
		Περσεύς	Ac. 24, Her. 15, 63, Ph. 10, 11
Πελασγός	Ac. 25, Hec. 14, Hell. 4, 36, 91, Ph. 135 (app.), 156, 172	Περσεφόνη (Φερσ-)	Epim. 4 (68, 75), Hell. 168ac
Πελίας	Hell. 123, 124a, Ph. 104c, 105, 117	Πέρση	Hec. 35A
Πελοπία	Hell. 21, Her. 56, Ph. 126	Περσηῖς	Hec. 35A
Πελοπόννησος	Hec. 119, Ph. 37b	Πέρσιος	Epim. 4 (77)
		Περσίς	Epim. 4 (77)
Πέλοψ Agamemnonis		Πευκετεῖς	Her. 29
filius	Hell. 155	Πευκέτιοι	Ph. 156
Πέλοψ Opuntius	Epim. 17	Πευκέτιος	Ph. 156
Πέλοψ Tantalii filius	Hec. 119, Hell. 157, Her. 49, Ph. 20, 37, 68, 132, 140	Πηγαί	Hell. 46A
Πέλωρ(ος)	Hell. 1, 51b, Ph. 22a	Πήγασος	Ac. 13 (app.)
		Πηλεὺς	Hell. 106, 145, Ph. 1, 60, 61ac, 62
Πεμφρηδῶ	Ph. 11	Πηλούσιον	Her. 67A
Πενθεσίλεια	Hell. 149	Πηνειός	Hell. 4, 125, Ph. 57, 58
Πενθίλος	Hell. 125	Πηνελόπη	And. 12, Hell. 156, Ph. 129
Πεπάρηθος	Epim. 4 (79)	Πηρώ	Ac. 21, Ph. 33
Πέργαμον	Hell. 31	Πίασος	Deil. 10a
Πέργαμος	Hell. 26a	Pictoreus	Dam. 5b (app.)
Περιάλκης	Ph. 33	Πιθηκούσσα	Ph. 54
Περιήρης	Hec. 28, Hell. 101A	Πινάρα	Men. 1
	Ph. 4 (app.)	Πίναρος	Hec. 10
Περικάστωρ	Ion T8a	Πίνδαρος poeta	Ion T9
Περικλῆς		Πίσση	Hell. 157
Περικλύμενος	Her. 45 (app.)	Πιτάνη	Hell. 93
Milesius		Πιτθεύς	Hell. 165, 168c
Περικλύμενος		Πιτυούσσα	Her. 45
Nelei filius	Hell. 125	(=Miletus), Met. 3A (=Chius)	
		Πλειάδες	Ph. 90c
		(Πληϊάδες)	
		Πλειόνη	Ph. 90c (app.)
		Πλευρών	Hell. 118, Ph. 9

Πλούτος	Epim. 4 (77), Hell. 135	125, 148, 165, 169, 187A (app.), Her. 15,
Πλούτων	Epim. 4 (68)	28, 34a, 45, 47, 62,
Πνύξ	Hell. 167a	Ion 1, Ph. 17, 20, 33,
Ποδάρκης	Ph. 33	37a, 43, 52, 79b, 87,
Ποιήσσα	Xen. 1.73	99, 101, 104c, 117,
Ποίμανδρος	Ar. 1A	118, 148, Sim. 2
Ποινή	Ph. 124	Ποτνιεύς Ph. 107
Πολιάς	Ac. 30	Πρέσβων Milesius Her. 45
Πολτυμβρία	Hell. 197A	Πρέσβων Phrixii filius Epim. 15
Πόλτυς	Hell. 197A	Πρηξιδίκη Hec. 10
Πολυάρκης	Hell. 23	Πρίαμος Ac. 40a,
Πόλυβος	Ph. 93	Hell. 24b,
Πολυδέκτης	Ph. 4, 11, 12	Hell. 139, 140,
Πολυεύκης	Deil. 1, Ph. 164	141, Men. 3, Ph. 136ac
Πολυδώρη Danai filia	Ph. 8	Πριηνεῖς Hell. 101
Πολυδώρη Niobae filia	Ph. 126 (app.)	Πρίηπος urbs Hell. 25a
Πολυδώρη Pelei filia	Ph. 61	Προῖτος Abantis filius Ac. 24, 28, Ph. 35 (app.), 114
Πολύιδος	Ion 2 (app.), Ph. 81b, 105, 115	Προῖτος Thersandri filius Ph. 170b
Πολυκάστη	Hell. 156	Προκλῆς Lacedaemonius Hell. 116
Πολυκάων	Hec. 28	Προκλῆς Samius Aeth. 3
Πολυκλῆς	Ph. 2 (app.)	Πρόκρις Hell. 169, Ph. 34
Πολυμήδη	Ph. 104a (app.)	Προμηθεύς Ac. 13, 34, Epim. 4 (67),
Πολυμήλη	Ph. 104a (app.), c	Hec. 20, Hell. 6,
Πολυνείκης	Arm. 6, Ph. 95, 96	Her. 30, Ph. 7, 17
Πολύξενος	Hell. 132	Προνοίη Hell. 6 (app.)
Πολυξώ	Ph. 90bd	Πρόνοος Hec. 13
Πολυποίτης	Ph. 94	Πρόσχιον Hell. 118
Πολυφείδης	Ph. 116	Πρωτεύς Ac. 11, Epim. 8 (supp.),
Πολυφήμη	Her. 40	Ph. 48, Ph. 136a
Πομφολύγη	And. 7	Πρωτογένεια Ac. 34, Hell. 117a,
Ποντικός	Hell. 146	Ph. 23
Πόντος	Epim. 4 (77), Hec. 34	Πτερέλαος Ithaci pater Ac. 43
Πορθάων	Epim. 17, Ph. 123	Πτερέλαος Melanos
Ποσειδέων (-δών)	Ac. 6A, 21, 22, 34, Anax. 1, Epim. 4 (68 sq.), Hell. 19, 26a, 34, 38, 40, 43, 51a, 77, 99, 123 (app.),	Ph. 122a (app.)

Πτερέλεως	Anax. 1 (Neptuni nepos), Her. 15 (Neptuni filius) Her. 38 (coni.)	Σάκαι Σάλαγος Σάλμος Σαλμωνεύς	Hell. 185 Ion 1 Hell. 16a Hell. 123 (app.), 125, Ph. 104c
Πτοῖος	Hell. 57	Σαλμώνιοι	Hell. 16a
Πυγμαλίων		Σάμη	Hell. 144
Πυθαγόρας philosophus	Hec. T1a (app.), T8, T21, Ph. T1, T1Ab, T4 Cr. 1, Epim. 4 (77)	Σαμοθράκη	Deil. 1A, Epim. 4 (64, 77), Hell. 23, 24b, Ph. 48
Πύθιος		Σάμος	Euag. 1, Her. 45
Πυθόδωρος grammaticus vel philosophus	Hec. 20	Σανάπη	Hec. 34
Πυθοκλῆς	Ch. T1	Σάρισσα	Ph. 116 (app.)
Πυθώ	Ph. 10	Σαρπηδονία πέτρα	Ph. 145
Πυθών	Ph. 35	Σαρπηδών	
Πυλάδης	Hell. 155, Ph. 180	Iovis filius	Epim. 4 (78 sq.), Hell. 94, Her. 45
Πυλήνη	Hell. 118	Σαρπηδών II	Epim. 4 (79)
Πύλος	Hell. 124, Ph. 33, 116, 117	Σαυνίται	Ant. 7
Πυρήνη	Hec. 18a (app.)	Σαυρομάται	Hell. 185
Πύρρα	Ac. 34, 35, Hell. 6, 117a, 125, Ph. 23	Σειρήνες	Epim. 8, Ph. 26
		Σεμέλη	Ac. 33, Ph. 90a
		Σερβωνίς	Her. 67A
		Σέριφος	Ph. 10, 11, 12
		Σθενεβοῖα	Ac. 28
Ραδάμανθους	Epim. T1, 4 (78 sq.), Her. 17, Ph. 84	Σθενέλαος	
Ρέα	Ac. 6A, Epim. 4 (65 sq., 69 sq.), Hell. 89, Her. 34a	Oenei filius	Ph. 122a
	Ant. 9	Σθένελος (-έλαος)	Her. 15, Ph. 32b, 95
Ρήγιον	Ant. 9	Persei filius	Ant. 7 (coni.)
Ρηξιπύλη	Ar. 1A	Σιδικίνοι	Hell. 51a
Ρήσος	Hec. 33 (supp.)	Σικάλος	Men. 5A
Ρητία	Ph. 48	Σικανίη	Hell. 79
Ριπαῖα ὄρη	Dam. 1, Hec. T13, 18a (app.), 18b, Hell. 187b	Σικανοί	Ant. T3, Hell. 79b
		Σικελία	Ant. 9, Epim. 4 (77 sq. cf. 69), Hell. 79, 111, 199a
Ρόδη	Hell. 137	Σικελικός	Ant. 3a
Ρόδος	Epim. 11, Her. 62	Σικελικός πόντος	Ph. 28
Ροιῶ	Ph. 140	Σικελιώται	Epim. 4 (69)
Ρωμαῖοι	Hell. 31	Σικελοί	Ant. 2, 4, 9, Hell. 79b, 199
Ρώμη	Ant. 6, Dam. 3, Hell. 84	Σικελός	Ant. 2, 6, Hell. 79
Ρώμος	Hell. 84	Σικυών heros	Eum. 1a
Ρωμύλος	Hell. 84		

Σίλλος	Ph. 77	Στέρνοψ	Ph. 122a
Σίνις	Hell. 165, Ph. 153	Στερόπη Atlantis	Hell. 19a
Σίντιες	Hell. 71acd	Μusaei mater	Hec. 20
Σινώπη		Στερόπη	Ph. 35
herois et urbs	Eum. 5, Hec. 34, Ph. 144 (app.)	Στεφανηφόρος	Hell. 3, 46
	Ph. 145	Στέφανος	Epim. 3
Σίνωπος		Στήσιος	Ph. 145
Σίπυλος		Στρατηγίς	Hell. 23
mons et urbs	Dem. 1, Hell. 76, 191, Ph. 38, 126	Στρατοβάτης	Ag./Derc. 9
		Στρατονίκη	Ar. 1A
Σίπυλος Niobae filius	Her. 56	Στράτων	Ant. 4 (coni.)
Σιρίτις	Ant. 3a	Στροφίος	Hell. 155, Ph. 180
Σίσυφος	Ac. 34, Ar. 9, Eum. 2, 3, 4, Hell. 19a, Ph. 119	Στρυμώ	Hell. 24c (app.), 139
	Ph. 107	Στυμφαλίδες	Hell. 104a, Ph. 72
Σίφαι	Ac. T11a	Στύμφηλος	Hec. 29a
Σκάβρας	Hell. 24b, 25a app., 31	Στύξ	Epim. 7, Ph. 45, Xen. 4
Σκαμάνδριος	Hell. 24c (app.), 25a (?), 28, 138	Σύκαλος	Ph. 14 (app.)
Σκάμανδρος	Hell. 165, Ph. 60	Συράκων	Ant. 4 (app.)
Σκείρων	Hec. 28	Συρία	Epim. 4 (77), Her. 67A, Ph. 54
Σκίον/ος	Dam. 1, Hec. 18b, Hell. 185, 186, Her. 30	Σύριος	Epim. 4 (77)
Σκύθαι	Hec. 17, 18b	Σύροι	Epim. 4 (74), Hec. 34
Σκυθία	Ac. 42	Σύρος heros	Hec. 34
Σκύλλα	Ant. 3a, 5 (app.)	Σχερίη	Hell. 77
Σκυλλητικός	Hell. 160A	Σχοινεύς	Hell. 162, Her. 38
Σμινθεύς	Met. 1	Ταίναρον	Hec. 27a
Σμυρναῖοι	Epim. T1, T2	Ταίναρος	Ph. 39
Σόλων	Dam. T7a	Ταλαός	Hec. 32, Hell. 99
Σόουσα	Hell. 201	Τάλος	Ion 1
Σπάλαθρα	Ac. 24, Ph. 168	Τάλως	Hell. 169
Σπάρτη	Ph. 22b	Τάλας	Ar. 1A
Σπαρτοί	Hell. 51b, Ph. 92a	Τάναγρα	Hec. 18b
Σπαρτός	Ac. 24	Τάναις	Dem. 1,
Σπάρτων	Ph. 140	Τάνταλος Iovis filius	Her. 49, 56, Ph. 38, 40
Σπερμώ	Ph. 8, 61a	Τάνταλος	Her. 56
Σπερχειός	Hell. 4	Niobae filius	Ant. 3a
Σπινής	Epim. 4 (79) (coni.), Hell. 201A, Ph. 140	Ταραντίνος	Ac. 6d, 19, Epim. 6a
Στάφυλος		Τάρταρος	Her. 2
		Ταρτήσιος	

Ταρτησσός	Hec. 26, Ph. 17	Τιτάνες	Epim. 2, 4 (66, 75), 6a, Ac. 6A, 7, 8
Ταυγέτης	Hell. 19a	Τιτανίδες	Ac. 7
Ταυροπόλος	Epim. 4 (77), Xen. 2	Τιτυός	Ph. 55, 56
	Her. 15	Τίφυς	Her. 54, 55, Ph. 107, Sim. 2
Τάφιος	Hell. 144	Τληπόλεμος	Ac. 44, Ag./Derc. 9
Τάφος	Hec. 29a, Hell. 168a	Τμώλος	Eum. 10
Τεγέα	Ar. 4, Ph. 92, 143	Τμώος	Hec. 10
Τειρεσίας	Ph. 135A	Τοξεύς	Ar. 1A
Τεισαμενός	Ph. 2	Τραγασαῖοι ἄλεις	Hell. 34
Τείσανδρος	Epim. 4 (80)	Τραχίς	Her. 27
Τέκταμος	Hell. 109, Ph. 60	Τρεμίλαι	Hec. 10
Τελαμών	Hell. 155	Τρεμίλη	Hec. 10
Τελέδαμος	Ph. 128	Τρεμίλης	Hec. 10
Τελέστωρ	Her. 5	Τρεμιλῖς	Men. 2
Τελέων	Arm. 8, Xen. 1.65, Xen. 4 (app.)	Τρηχεῖα	Cr. 1
Τελχίνες	Ac. 23a	Τρηχίνιος	Scyth. 1
Τελχίς	Hec. 119	Τριβαλός	Ph. 77
Τέμμικες	Hell. 137	Τρικόρωνος	Epim. 17
Τενάγης	Hell. 71a, 160B	Τρινάκριος	Hec. 18b (coni.), Hell. 79b
Τένεδος	Hec. 31	Τριόπας Argeus	Hell. 36b
Τενθεύς	Hec. 29a	Τριόπης Solis filius	Hell. 137
Τεύθρας	Hell. 24bc, Scam. 1	Τριόπιον	Hell. 122
Τεύκρος	Hell. 4	Τρίοψ	Hell. 122
Τευταμίδης	Her. 18 (app.)	Τριποδίσκος	Ag./Derc. 8A
Τεύταρος	Ion 3, Ph. 102	Τρίπολος	Epim. 4 (77)
Τέως	Ac. 1, 21, Epim. 4 (66), Eum. 1b	Τριπόλεμος	Epim. 4 (68), Ph. 53
Τηθύς	Hell. 144, Her. 15, Ph. 13bc	Τριτογένεια	Epim. 4 (72)
Τηλεβόαι	Anax. 1, Her. 15	Τρίτων flumen	Epim. 4 (70, 72)
Τηλεβόας	Hell. 156, Ph. 116	Τριτωνίς	Ph. 75
Τηλέμαχος	Hell. 51b, Ph. 87	Τροία	Dem. 1, Hell. 24a, 31, Ph. 78, 115
Τηλέφασσα	Ac. 40	Τροιζήν	Ph. 153
Τήλεφος	Ac. 31	Τροφώνιος	Ar. 9A
Τήνος	Ac. 41	Τρώας	Dam. 9, Dem. 1, Hell. 24b, 151, 158, 159
Τηρηῖς	Hell. 19	Τρώες	Hell. 31, 142
Τηρυγέτης	Dam. T7a	Τρώς	Hell. 26b, 138, 202C
Τίγρις	Ac. 11 (app.), Hell. 140	Τυδεύς Ionis filius	Ion T7
Τιθωνός	Ar. 4		
Τιλωῶσα	Ph. 81b		
Τίρυνς	Arm. 3		
Τισάρη	Epim. 4 (66)		
Τιταία			

Τυδεύς Oenei filius	Arm. 6, Ph. 95, 97, 122	Υριεύς Υσία Υψεύς	Hell. 19a Ph. 5 Ph. 57
Τυνδάρεως	Hell. 168a, 169, Ph. 35 (app.)		
Τυνδαρίδαι	Ph. 62	Φαέθουσα	Ph. 37a
Τύριος	Hec. 26	Φαέθων	Hell. 137, Ph. 74
Τυρρηνία	Hec. 18a	Φαίακες	Ac. 4
Τυρρην(ικ)ός	Ant. 3a, Hell. 92	Φαιακίς	Her. 12
Τυρρηνοί	Ant. 7, Hell. 4	Φαίαξ	Hell. 77
Τυρσηνή	Hell. 4	Φαίδιμος	Her. 56
Τυρώ	Hec. 5, Hell. 123 (app.), 125, Ph. 33, 104c, 117	Φαίδρα Φαιστός Φαισύλη Φαιώ	Ph. 153 Epim. 4 (78) Ph. 90b (coni.), d (?) Ph. 90b, d (?)
Τυφών (Τυφώς)	Ac. 8, 12, 13, 14, Epim. 4 (71), 10, Hec. ad finem frr., Her. 67A, Ph. 7, 16b, 54	Φάλασσα Φανόδικος historicus (FGrHist 397) Φάρσαλος Φάσις Φειά Φειδίας Φειδιππος Φεραί Φέρανδρος Φερέβοια Φερεκύδης Leriuss Φερεκύδης Syrius	Hec. 5 Hell. 201A Ph. 1 Hec. 18 Ph. 159 Hec. T19 Hec. 137A Ph. 101 (app.) Ph. 79a Ph. 153 Ph. T3 Ph. T1, T1B, T2, T4, T5 Ac. 44, Ph. 104c
Υάδες	Ph. 90	Φέρης	Ac. 44, Ph. 104c
Υαντες	Hec. 119	Φερσεφόνη	Ph. 117
Υδρα	Hell. 103, Ph. 70	Minyae filia	Pher. 117
Υδροῦσσα	Xen. 1.58	Φημίαι	Hell. 14
Υέτιος	Eum. 10	Φήμιος	Hell. 14
Υη(s)	Ph. 90ac	Φηνεύς	Ph. 122a
Υκαρος	Hell. 199a (app.)	Φηρά	Ph. 159
Υλας	Hell. 131, Ph. 111b	Φηρένς	Ph. 126
Υλλος	Ph. 19, 82a, 84, 111b	Φθία Niobae filia	Her. 56
Υμαρος	Hell. 199a	Φθία urbs	Hell. 145, Ph. 1, 64b
Υμέναιος	Ph. 35 (app.)	Φθίος	Ph. 172
Υμησός	Hec. 127	Φθιώτις	Hell. 52
Υπέλαιος	Cr. 1	Φιλαῖος	Ph. 1
Υπερβόρειοι (-όρειοι)	Dam. 1, Hec. 18b, Hell. 185, 187, Her. 46	Φιλάμμων	Ph. 26, 120
Υπερείη	Ph. 101	Φίλιστος historicus (FGrHist 556)	Hell. T31
Υπερήνωρ	Hell. 1, 51b, Ph. 22a	Φιλομήλα	Hell. 150
Υπέρης	Ph. 101		
Υπερίων	Epim. 4 (66 sq.)		
Υπέρλαος	Ph. 122a		
Υπερόχη	Ac. 44		
Υρία	Hec. 34 (coni.)		

Φιλομηλείδης	Hell. 150	Φρίξος	Ac. 38, Epim. 15, Hec. 17, Her. 38, 39, 47, Ph. 25a, 27, 98, 99, 101, 106
Φιλοτέρπης	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167		
Φίλοττος	Ph. 126	Φρονία	Hell. 135
Φιλύρα Asopi filia	Ph. 57	Φρόντις	Ac. 38
Φιλύρα Oceani filia	Ph. 50	Φρυγία	Hec. 119, Hell. 17, 25a, 76
Φιλωνίς	Ph. 120		
Φινείδαι	Ph. 35 (app.)	Φύγελα	Cr. T1, Euag. T1A
Φινεύς	Hell. 95, Ph. 27, 86	Φυλάκη	Ph. 33
Φλεγραῖον πεδῖον	Epim. 4 (71)	Φύλακος	Ph. 33, 104b1
Φλεγύαι	Ph. 41bcd	Φύλας	Ph. 80
Φλεγύας	Ph. 51	Φυλεύς	Ph. 115
Φλιούς	Ph. 119	Φυλονόμος	Ag./Derc. 9
Φοίβη	Epim. 4 (66 sq.)	Φύσκος	Hec. 16
Φοίνικες	Epim. 4 (74), Hec. 20, 21, 26, 119	Φυτίος	Hec. 15
	Hec. 21	Φυτώ	Ph. 90d
Φοινίκη		Φωκείς	Ph. 13c
Φοῖνιξ Agenoris filius	Ph. 21, 27 (app.), 86, Hell. 51a, Her. 45, Sim. 2	Φωκίς	Ar. 3, Hec. 119, Hell. 11
Φοῖνιξ Amyntoris filius	Ph. 81	Χαδησίη	Hec. 7a
Φοιτίαι	Hell. 30	Χαδήσιος	Hec. 7b
Φοίτιοι	Hell. 30	Χαιρίας	Hell. 2
Φοίτιος	Hell. 30	Χαίρων	Ar. 3, Hell. 81
Φορβαντεῖον	Hell. 40	Χαιρωνεία	Ar. 3
Φόρβας Athenaeus	Hell. 40, Ph. 152	Χάλβης	Ph. 17
Φόρβας Criasi filius	Ph. 66	Χαλκιοπή	
Φόρβας Scyllae pater	Ac. 42	Aeetis filia	Her. 39, Ph. 25
Φόρκος	Ph. 11	Χαλκιοπή	
Φόρκυς	Ac. 11, 42, Her. 65, Ph. 7	Thessali mater	Hec. 137A (app.), Ph. 78
Φορωνεῖδαι	Her. 63	Χαλκομέδουσα	Hell. 156
Φορωνεύς	Ac. 23, 24, Hell. 36a, 47a, 201A (app.)	Χαλκώδων	Hec. 137A (app.), Hell. 143
	Hell. 4, Ph. 95		
Φράστωρ	Hell. 80	Χάλκων Hippodameae proculus	Epim. 17
Φρικανείς	Hell. 80	Χάλκων Polybi socer	Ph. 93
Φρίκανες	Hell. 80	Χάος	Ac. 6
Φρίκιον	Hell. 80	Χαρικλώ	Ph. 92a
Φρίξα	Ph. 161	Χάρις	Her. 34a
		Χάριτες	Ag./Derc. 8, Epim. 4 (72 sq.), Xen. 1.73
		Χαρίφημος	Dam. 11b, Hell. 5b, Ph. 167

Χαρώνδας legum lator	Epim. 19	Χῶνες	Ant. 3a
Χείρων	Ac. 33, Her. 17, 43a, Ph. 3, 26, 50, 83	Χώνη	Ant. 3a (coni.), 3b
Χερσόνησος	Hell. 27, Ph. 2	Χών, Χωνία	Her. 67
Χθονίος	Hell. 1, 51b, Ph. 22a	Ψύλλα	Ph. 37a
Χθονοπάτρα	Hell. 125 (coni.)	Ψωφίδιος	Hec. 6
Χιόνη Boreae filia	Ac. 31	Ψωφίς herois et urbs	Hec. 6
Χιόνη	Ph. 126 (coni.)	Ψωφίς heros	Hec. 6
Niobae filia	Ion 1	Ἰγνυγία	Hell. 21, Her. 56
Χίος heros	Epim. 4 (79), Ion 1, Met. 3A	Ἰγνύγιον ὄρος	Hec. T13
Χίος insula	Met. 3A	Ἰγνύγιος	Hec. 10 (nisi Ἰγνυγος legendum)
Χίος nymphe	Hell. 124b, 125, Ph. 117	Ἰγνυγος	Ac. 23, Hell. 47
Χλωρίς	Hec. 20	Ἰκεανός	Ac. 1, 21, 34, And. 7, Epim. 4 (66), 7, 8 (supp.), 11, Eum. 1, Hec. 18a, 35A, Ph. 11, 16b, 17, 18a, 50, 53, 66, 90c
Χνᾶ	Dam. T7a	Ἰλυνίας (vel Ἰλένιος)	Ph. 122a
Χοάσπης	Hell. 202A	Ἰλυνος	Hell. 118
Χρόνος	Ac. 13 (app.)	Ἰσραι	Epim. 3, 4 (72 sq.)
Χρυσάωρ	Ion T8a	Ἰρεΐθνια	Ac. 31, Ph. 145
Χρύσιλλα	Hell. 157	Ἰρίων	Ph. 35 (app.), 52, 83
Χρύσιππος	Hell. 201A	Ἰρωπός	Arm. 6
Χρυσόθεμις	Eum. 8	Ἰστος Cyllenius	Hell. 144
Χρυσοπέλεια	Xen. 1.71		
Χρυσώ	Deil. 7a		
Χυτὸς Λιμήν			

3. Verba potiora ex auctoribus

ἄγαλμα	Aeth. 3, Hell. 23	ἀρχαιολογία	Ph. T2
αἰδῖος ἐνιαυτός	Hell. 51b	αὐτόχθων	Ac. 25,
ἄθάρη / ἀθήρα	Hell. 191		Epim. 4 (64),
ἄθλος	Hec. 24, 26, Hell. 26b,		Hell. 47a, 161
	Her. 26, 27, Ph. 17, 37a, 82b, 114	βάρβαρος, -ικός	And. 4 et ad finem fr., Dam. 7, Epim. 4 (68, 77, 80), Hec. T17a, 119, Hell. T12, T17, Her. 13
ἄκόνιτον	Her. 31		
ἄλιμος	Her. 1		
ἀμφίσβατα	Hell. 192		
ἀργεστής	Ac. 15		

biremis	Dam. 6		Hec. T5, T17a, 119, Hell. 31, Her. 18, 29, Ph. 8 (app.), 19, 41b
βόα	Ph. 162		Hec. 33
βούλιμος	Met. 3		Arm. 8A
			Hell. 157
γενεά	Ant. 6, Deil. 4, Epim. 4 (78, 80), Hec. 28, Hell. 79b, 84, Ion 1; cf. Ph. 27 (app.)	ἐλέφας	Ac. T11, Hec. T3a
	Ac. 44, Epim. 11, Hec. T4, 34, Hell. 24b, 156, Her. 62, Ph. 64a (app.), 115 (app.), 171, Sim. 2	ἐνόδιος	Epim. 4 passim, Hec. 20, Hell. 135, Met. 1, Scam. T3, Sim. T1
γενεαλογέω		ἐπαράομαι	
		ἐπτά σοφοί	
		εὐρετής, sim.	
γενεαλογία	Ac. T1, T4, 3, 6b, 37, Hec. 3, 6, 7a, 9, 10, 11, 12, Hell. T18, Ph. T1B, 59, Pol. T1, Sim. T1	ἥρωολογέω	Hell. 185
	Epim. T1, Ph. T4, T7, Sim. 1, 2	ἥρωολογία	Anax. 1, Hec. 8
γενεαλόγος	Ac. 2, 4, 41 (?), 43, 44, Deil. 6, Epim. 4 (80), Hec. 14, 29a, Hell. 5b, 79b, 128, 157, Ph. 155, 156 (app.)	ἥρων	Ant. 12, Hell. 3, Ph. 12, 84
γένος	Ac. 27, Deil. 7, Epim. 4 (65), Hell. 51a, Her. 7, Ph. 55	θαλαττοκρατέω	Epim. 4 (78)
	Ph. 47, Xen. 1.64	θεολόγος	Epim. T3
γηγενής	Ac. 6a		
	Her. 22	ιέρα	Epim. 4 (71), Ph. 48, 155
γόςης		ιερὸν fanum	And. 16a, Ar. 9 (app.), 9A, Cr. 3, Deil. 5, Epim. 4 (72), Eum. 3, Hec. 2, 29a, Hell. 33, 129, 151, Her. 47, 48, Men. 2
γονή		ἱεροφάντης	Hell. 45
γύψ		ἱστορία fabula	Ac. 22, 30, 39, 40a, 43, Ag./Derc. 8A, And. 10, Hell. 26b, 124b, 145, Her. 65a, Ph. 13bc, 33, 34a, 35 (app.), 41c, 78, 79b, 82b, 90b, 90c (app.), 114, 116, 117, 118, 119, 120, 122b, 129, 148a, 158, 164, 170bc
δόρατι ἄρχειν	Ac. 22		
δούρειος ἵππος	Hell. 31		
δώδεκα θεοί	Hell. 6, Her. 47		
ἔθνος	Ant. 2, 3a, 7, Dam. T1, 1, Epim. 4 (66, 80),		

<i>ιστορία fabula (cont.)</i>	<i>κτίζω, κτίσις, sim.</i>	Ac. 24, 43, And. 14, 16a, Ant. 6, Arm. 7, Ch. T1, Epim. 4 (70, 74, 75, 76, 78, 80), Hec. 6, 26, Hell. 15, 25, 36, 48, 51, 57, 84, 118, 124a, 125, 151, 160, Ion T2b, Ph. 102, 155, 170bc
Cf. <i>ιστορέω</i> Ac. 39a (app.), And. 16b (e Mythographo Homeric?), Hell. 26b (app.), 29, 36b, 51a, 124a, 140, 153, 157, Ph. 11, 17, 41c (app.), 78 (app.), 79b (app.), 84, 97, 118 (app.)		
<i>ιστορία(ι) historia</i>	Ac. T3, T7, 1, 6b, And. T1, 4, Ant. T3, Epim. 5, Hec. T1a, T2, T3, T12, T17a, T18, 1, 2, 4, 5, 18b (app.), Hell. T11, T19, T25, T26, 2 (?), 31, Her. 1, 2, 12, Ph. T6, T7B, 1 (app.), 2, 18a, 35, 41a, Scyth. 1	<i>λάρναξ</i> Hec. 29a, Hell. 117a, 160B, Ph. 10, 84, 140 <i>λέων νόμος</i> Hell. 35A <i>λογοποιός</i> Hec. T4, T5, T6, T9, T15c, 24, 26 <i>μαντεῖον</i> vide <i>χρησμός</i> <i>μεταμορφόω</i> Arm. 8; cf. <i>μεταβάλλω</i> Men. 2
<i>ιστορικός</i>	Ac. T1, Anax. T1, T2, Ch. T1, Dam. T1, Hec. T1a (app.), T2, T8, T24, Hell. T1, T4b, T10, T18D, T31, 115, 167c, Ph. T1Aab, T3, 136c	<i>μυθογραφία</i> Hec. T10 <i>μυθογράφος</i> Epim. 4 (67), Hell. 185 <i>μυθολόγος</i> Xen. 1.55 <i>μῦθος, μυθικός</i> Ac. T4, Hec. T9, T13 (app.), T17a, T18, Hell. T19, T29 Epim. T2, 4 (64, 77)
<i>ιστοριογράφος</i>	Hec. T1a, T24, Hell. T4a, Ph. T1Ac, T6	<i>μυστήρια</i> <i>νύμφη</i> Ac. 20, Ag./Derc. 8, Euag. 1, Eum. 6, 8, Ion 1, Ph. 15c
<i>καθαρμοί</i>	Epim. T2	
<i>καρχήσιον</i>	Ph. 13ab	
<i>κατακλυσμός</i>	Ac. 23a, 34, Hell. 47a, 135	<i>ξόανον</i> Ac. 28, Aeth. 3
<i>κατ'ἐπικλήσιν</i>	Hell. 117a, Ion T1, T3, Ph. 79b; Ph. 86 ipsius verbum	<i>περίπλους</i> Ch. T1, Dam. T4 <i>πόλις</i> Ag./Derc. 8A, 9, Ant. 3c, 6, 12, Ar. 3, Arm. 2, 7, Epim. 4 (66, 70, 76, 79), 11, Hec. 4, 5, 6, 7a, 11, 12, 18A,
<i>κεραυνός, κεραυνόω</i>	Epim. 10 (supp.), Hell. 23	

28, 34, Hell. 8–17, 25b, 27, 30, 31, 35a, 48, 57, 76, 92, 102, 105, 112, 118, 120, 122, 130, 136, 147, 151, 153, 158, 159, 187A, Her. 35, 36, Men. 1 bis, Ph. 5, 70, 102, 103, 107, 147, 160, 161, 172	<i>ὑβρίζω</i> <i>ὔδρα</i> <i>ὑπόμνημα</i> <i>φιλοσοφία</i> <i>χρησμός, sim.</i>	Hell. 23 Hec. 24 Ac. T12, Ar. T1A, Hec. 2 Her. 14 Ac. 39a, Cr. 3 (app.), Epim. 4 (67), Hell. 25a, 26b, 51, 142, 163, Her. 9, 51, Ion 1, Ph. 10, 37a Hell. 47a
Dem. 1 Hec. 20		
Epim. 4 (64, 75, 77), Hell. 165 Cr. 3 (app.), Hell. 129 Ph. 84 (<i>ακλῆς</i>) Her. 14, Ph. 13c	<i>χρονογραφία</i> <i>ψιττακός</i> <i>ᾠμηστής</i> <i>ᾠροι</i>	Ph. 173 Hell. 160A Aeth. 1, 2, Ar. 3A, Ch. T1, Cr. 1